

Δ. ΓΟΥΔΗ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΠΑΡΑ ΤΟ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

XII.

ΛΥΡΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

1919

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ
ΑΘΗΝΑΙ
Ὀδὸς Σοφοκλέους 7 (παρὰ Παιδίον)

Δ. ΓΟΥΔΗ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΠΑΡΑ ΤΩ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΩ ΤΗΣ Μ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

1919

ΓΟΥ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

XII.

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΛΥΡΙΚΩΝ

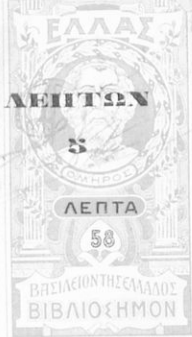

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Γ. Ρ. ΠΕΤΡΑΚΟΥ

1919

Η Πύλη πάλι ένα μαζο
Ζητάς αργό, γρήγορο,
επιμενο, ομαλοποιούσας -
μ. —

Ια'. Η Ἐλεγεΐα

1. Καλλίνος.

Μέχρις τεῦ κατάκεισθε ; κότ' ἄλκιμον ἔξετε θυμόν,
ὦ νέοι ; οὐδ' αἰδεῖσθ' ἀμφιπερικτίονας,
ὥδε λίην μεθιέντες ; ἐν εἰρήρῃ δὲ δοκεῖτε
ἦσθαι, ἀτὰρ πόλεμος γαῖαν ἅπασαν ἔχει...
καὶ τις ἀποθνήσκων ὕστατ' ἀκοντισάτω. | 5
τιμῆν τε γάρ ἐστι καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὶ μάχεσθαι
γῆς πέρι καὶ παίδων κουριδίης τ' ἀλόχου
δυσμενέσιν· θάνατος δὲ τότ' ἔσσεται, ὁκκότε κεν δῆ
Μοῖραι ἐπικλώσωσ'. | ἀλλὰ τις ἰθὺς ἴτω
ἔγχεος ἀνασχόμενος καὶ ὑπ' ἀσπίδος ἄλκιμον ἦτορ | 10
ἔλσας, τὸ πρῶτον μειγνυμένου πολέμου.
οὐ γάρ κως θανάτῳ γε φυγεῖν εἰμαρμένον ἐστὶν
ἄνδρ', οὐδ' εἰ προγόνων ἢ γένος ἀθανάτων.
πολλάκι δημοτῆτα φυγῶν καὶ δοῦπον ἀκόντων
ἔρχεται, ἐν δ' οἴκῳ μοῖρα χίχεν θανάτου. | 15
ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἔμπης δῆμῳ φίλος οὐδὲ ποθεινός,
τὸν δ' ὀλίγος στενάχει καὶ μέγας, ἣν τι πάθῃ·
λαῶ γὰρ σύμπαντι πόθος κρατερόφρονος ἀνδρός
θνήσκοντος, ζῶων δ' ἄξιος ἡμιθέων.
ὥσπερ γάρ μιν πόργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀρῶσιν | 20
ἔρδει γὰρ πολλῶν ἄζια μοῦνος ἑών.

2. Τυρταῖος 1

Τεθνάμεναι γὰρ καλὸν ἐνὶ προμάχοισι πεσόντα
ἄνδρ' ἀγαθὸν περὶ ἢ πατρὶδι μαρνάμενον. |
τὴν δ' αὐτοῦ προλιπόντα πόλιν καὶ πίονας ἀγρούς
πιωχέειν πάντων ἔστ' ἀνηρότατον,

πλαζόμενον σὺν μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ γέροντι
 παῖσί τε σὺν μικροῖς κουριδίῃ τ' ἀλόχῳ.
 ἔχθρὸς μὲν γὰρ τοῖσι μετέσσειται, οὓς κεν ἔκηται,
 χρησιμοσύνη τ' εἰκὼν καὶ στυγερῇ πενήνῃ,
 αἰσχύνει τε γένος, κατὰ τ' ἀγλᾶν εἶδος ἐλέγχει,
 πᾶσα δ' αἰτιμὴ καὶ κακότης ἔπεται. | 10
 εἰ δ' οὕτως ἀνδρός τοι ἀλωμένου οὐδεμί' ὥρη
 γίγνεται, οὐτ' αἰδὼς οὐτ' ὅπῃς οὐτ' ἔλεος,
 θυμῷ γῆς πέρι τῆσδε μαχώμεθα καὶ περὶ παίδων
 θνήσκωμεν ψυχῶν μηκέτι φειδόμενοι.
 ὦ νέοι, ἀλλὰ μάχεσθε παρ' ἀλλήλοισι μένοντες, | 15
 μηδὲ φυγῆς αἰσχρῆς ἄρχετε μηδὲ φόβον,
 ἀλλὰ μέγαν ποιῆσθε καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θυμόν,
 μηδὲ φιλοψυχεῖτ' ἀνδράσι μαρνάμενοι
 τοὺς δὲ παλαιότερους, ὧν οὐκέτι γούνατ' ἐλαφρά,
 μὴ καταλείποντες φεύγετε, τοὺς γεραίους. | 20
 αἰσχρὸν γὰρ δὴ τοῦτο μετὰ προμάχοισι πεσόντα
 κεῖσθαι πρόσθε νέων ἄνδρα παλαιότερον,
 ἦδη λευκὸν ἔχοντα κάρη πολίων τε γέροντα,
 θυμὸν ἀποπνείοντ' ἄλκιμον ἐν κοίτῃ,
 αἵματόεντ' αἰδοῖα φίλαιοσ' ἐν χερσὶν ἔχοντα, | 25
 αἰσχρὰ τὰ γ' ὀφθαλμοῖς καὶ νευροσπῆτα ἰδεῖν—
 καὶ χροὰ γυναικῶν ἄνδρα | νέοισι δὲ πάντ' ἐπέειπεν,
 ὄφρ' ἐρατῆς ἡβῆς ἀγλᾶν ἄνθος ἔχῃ
 ἀνδράσι μὲν θηητὸς ἰδεῖν, ἐρατὸς δὲ γυναιξίν,
 ζωὸς ἐών, καλὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσών. | 30
 ἀλλὰ τις εὖ διαβάς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν
 στιριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὁδοῦσι δακρῶν.

3. 2

Ἄλλ' Ἡρακλῆος γὰρ ἀνικλήτου γένος ἐστέ,
 θαρσεῖτ'· οὐπω Ζεὺς ἀνχένα λοξὸν ἔχει·
 μηδ' ἀνδρῶν πληθὺν δειμαίνετε, μηδὲ φοβεῖσθε,
 ἰδὺς δ' ἐς προμάχους ἀσπίδ' ἀνήρ' ἐχέτω,

ἔχθρην μὲν ψυχὴν θέμενος, θανάτου δὲ μελαίνας
 κῆρας ὁμῶς ἀνγαῖσ' ἡελίοιο φίλας. | 5
 ἴστε γὰρ Ἄρηος πολυδακρύου ἔργ' αἰδήλα·
 εὖ δ' ὀργὴν ἐδάητ' ἀργαλέου πολέμου,
 καὶ θαμὰ φευγόντων τε διωκόντων τ' ἐγένεσθε,
 ὦ νέοι, ἀμφοτέρων δ' ἐς κόρον ἠλάσατε. 10
 οἳ μὲν γὰρ τολμῶσι παρ' ἀλλήλοισι μένοντες
 ἔς τ' αὐτοσχεδίην καὶ προμάχους ἰέναι,
 πανρότεροι θνήσκουσι, σαοῦσι δὲ λαὸν ὀπίσσω·
 τρεσσάντων δ' ἀνδρῶν πᾶσ' ἀπόλωλ' ἀρετή. | 15
 οὐδεὶς ἄν ποτε ταῦτα λέγων ἀνύσειεν ἕκαστα,
 ὅσσ', ἣν αἰσχρὰ πάθῃ, γίγνεται ἀνδρὶ κακά·
 ὀυγαλέον γὰρ ὅπισθε μετάρφρενόν ἐστι δαΐζειν
 ἀνδρὸς φεύγοντος δηΐῳ ἐν πολέμῳ·
 αἰσχρὸς δ' ἐστὶ νέκυς κακκείμενος ἐν κονίῃσιν
 νῶτον ὀπισθ' αἰχμῇ δουρὸς ἐληλαμένος. | 20
 ἀλλὰ τις εὖ διαβάς μενέτω ποσὶν ἀμφοτέροισιν
 στηριχθεὶς ἐπὶ γῆς, χεῖλος ὁδοῦσι δακῶν,
 μηρούς τε κνήμας τε κάτω καὶ στέρνα καὶ ὦμους
 ἀσπίδος εὐρείης γαστρὶ καλυψάμενος·
 δεξιτερῇ δ' ἐν χειρὶ τινασσέτω ὄβριμον ἔγχος, 25
 κινεῖτω δὲ λόφον δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς·
 ἔρδειν δ' ὄβριμα ἔργα διδασκέσθω πολεμιζών,
 μηδ' ἐκτὸς βελέων ἐστιάτω ἀσπίδ' ἔχων,
 ἀλλὰ τις ἐγγὺς ἰὼν αὐτοσχεδὸν ἐργεῖ μακρῷ
 ἢ ξίφει οὐτάζων δήμιον ἄνδρ' ἐλέτω· 30
 καὶ πόδα παρ ποδὶ θείς καὶ ἐπ' ἀσπίδος ἀσπίδ' ἐρείσας,
 ἐν δὲ λόφον τε λόφῳ καὶ κυνέην κυνέῃ
 καὶ στέρον στέρω πεπλημένος ἀνδρὶ μαχέσθω,
 ἢ ξίφος κώπην ἢ δόρυ μακρὸν ἐλάν. |
 ὑμεῖς δ', ὦ γυνιῆτες, ὑπ' ἀσπίδος ἄλλοθεν ἄλλος 35
 πτώσσετε μέγαλοις βάλλετε χερμαδίοις,
 δούρασί τε ξεστοῖσιν ἀκοντίζοντες ἐς αὐτοὺς,
 τοῖσι πανόπλοισιν πλησίον ἰστάμενοι.

4. 3

Οὐτ' ἂν μνησαίμην οὐτ' ἐν λόγῳ ἄνδρα τιθείμην
 οὔτε ποδῶν ἀρετῆς οὔτε παλαιμοσύνης,
 οὐδ' εἰ Κυκλώπων μὲν ἔχοι μέγεθος τε βίην τε,
 νικῶν δὲ θεῶν Θρηίκιον Βορέην,
 οὐδ' εἰ Τιθωνοῖο φυὴν χαριέστερος εἴη, 5
 πλουτοίη δὲ Μίδεω καὶ Κινύρῳ μάλιον,
 οὐδ' εἰ Τανταλίδεω Πέλοπος βασιλεύτερος εἴη,
 γλῶσσαν δ' Ἀδρήστου μελιχόγηρον ἔχοι,
 οὐδ' εἰ πᾶσαν ἔχοι δόξαν πλὴν θούριδος ἀλκῆς,
 — οὐ γὰρ ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ — 10
 εἰ μὴ τετλαίῃ μὲν ὁρῶν φόνον αἵματόεντα
 καὶ δηίων ὀρέγοιτ' ἐργγύθεν ἰστάμενος. |
 ἦδ' ἀρετῇ, τόδ' αἶθλον ἐν ἀνθρώποισιν ἄριστόν
 κάλλιστόν τε φέρειν γίγνεται ἀνδρὶ νέφ.
 Ξυνὸν δ' ἐσθλὸν τοῦτο πολὺν τε παντί τε δῆμον, 15
 ὅστις ἀνὴρ διαβὰς ἐν προμάχοισι μένῃ
 νωλεμέως, αἰσχροῆς δὲ φυγῆς ἐπὶ πάγχυ λάθῃται,
 ψυχὴν καὶ θυμὸν τλήμονα παρθέμενος,
 θαρσύνῃ δ' ἔπεισιν τὸν πλησίον ἄνδρα παρεστώς·
 οὗτος ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνεται ἐν πολέμῳ | 20
 αἴψα δὲ δυσμενέων ἀνδρῶν ἔτρεψε φάλαγγας
 τρηχέας, σπονδῇ τ' ἔσχεθε κῆμα μάχης· |
 αὐτὸς δ' ἐν προμάχοισι πεσὼν φίλον ὤλεσε θυμόν,
 ἄστυ τε καὶ λαοὺς καὶ πατέρ' εὐκλεῖσας,
 πολλὰ διὰ στέρνοιο καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης 25
 καὶ διὰ θώρηκος πρόσθεν ἐληλαμένος.
 τὸν δ' ὀλοφύρονται μὲν ὁμῶς νέοι ἠδὲ γέροντες,
 ἀργαλέῳ τε πόθῳ πᾶσα κέκηδε πόλις·
 καὶ τύμβος καὶ παῖδες ἐν ἀνθρώποις ἀρίσῃμοι
 καὶ παίδων παῖδες καὶ γένος ἐξοπίσω, 30
 οὐδέ ποτε κλέος ἐσθλὸν ἀπόλλυται οὐδ' ὄνομα αὐτοῦ,
 ἀλλ' ὑπὸ γῆς περ ἐὼν γίγνεται ἀθάνατος,

ἔντιν' ἀριστεύοντα μένοντά τε μαρνάμενόν τε
 γῆς πέρι καὶ παίδων θοῦρος Ἄρης ὀλέσῃ. |
 εἰ δὲ φύγῃ μὲν κῆρα ταηλεγέος θανάτοιο, 35
 νικήσας δ' αἰχμῆς ἀγλαὸν εὖχος ἔλῃ,
 πάντες μιν τιμῶσιν ὁμῶς νέοι ἡδὲ παλαιοί,
 πολλὰ δὲ τερπνὰ παθὼν ἔρχεται εἰς Αἶδην·
 γηράσκων ἀστοῖσι μεταπρέπει, οὐδέ τις αὐτὸν
 βλάπτειν οὔτ' αἰδοῦς οὔτε δίκης ἐθέλει, 40
 πάντες δ' ἐν θώκοισιν ὁμῶς νέοι οἳ τε κατ' αὐτὸν
 εἵκουσ' ἐκ χώρης οἳ τε παλαιότεροι. |
 ταύτης νῦν τις ἀνὴρ ἀρετῆς εἰς ἄκρον ἰκέσθαι
 πειράσθω θυμῷ, μὴ μεθιείς πολέμον.

3. 4

Ἄγετ', ὦ Σπάρτας εὐάνδρῳ
 κῶροι πατέρων πολιατῶν,
 λαῖα μὲν ἵτην προβάλεσθε,
 δόρυ δ' εὐτόλμῳς ἄνσχεσθε
 μὴ φειδόμενοι τᾶς ζωᾶς·
 οὐ γὰρ πάτριον τᾷ Σπάρτα.

6. Μίμνερμος 1

Ἡμεῖς δ' οἷά τε φύλλα φέει πολυάνθεμος ὦρη
 ἔαρος, ὅτ' αἶψ' ἀνγῆσ' αὔξεται ἡελίου,
 τοῖσ' ἔκελοι πήχυιον ἐπὶ χρόνον ἀνθεσιν ἥβης
 τερπόμεθα, πρὸς θεῶν εἰδότες οὔτε κακὸν 5
 οὔτ' ἀγαθόν. | Κῆρες δὲ παρεστήκασι μέλαιnai,
 ἡ μὲν ἔχουσα τέλος γήραος ἀργαλέον,
 ἡ δ' ἑτέρη θανάτοιο· μίνυνθα δὲ γίγνεται ἥβης
 καρπός, ὅσον τ' ἐπὶ γῆν κίδναται ἡέλιος· |
 αὐτὰρ ἐπὶν δὴ τοῦτο τέλος παραμείψεται ὥρης,
 αὐτίκα τεθνάνεμεναι βέλτιον ἢ βίотος· | 10
 πολλὰ γὰρ ἐν θυμῷ κακὰ γίγνεται· ἄλλοτε οἶκος
 τρυχοῦται, πενίης δ' ἔργ' ὀδυνηρὰ πέλει.

ἄλλος δ' αὖ παίδων ἐπιδεδύεται, ὃν τε μάλιστα
 ἱμεῖρων κατὰ γῆς ἔρχεται εἰς Ἀΐδην·
 ἄλλος ροῦσον ἔχει θυμοφθόρον· οὐδὲ τις ἔστιν
 ἀνθρώπων, ὃ Ζεὺς μὴ κακὰ πολλὰ διδοῖ.

15

7. 2

Αὐτίκα μοι κατὰ μὲν χροὺν ῥέει ἄσπετος ἰδρώς,
 πτοιῶμαι δ' ἐσορῶν ἄνθος ὀμηλικίης
 τερπνὸν ὁμῶς καὶ καλόν, ἐπεὶ πλέον ὄφελεν εἶναι·
 ἀλλ' ὀλιγοχροόνιον γίγνεται ὥσπερ ὄναρ
 ἥβη τιμήσσω· | τὸ δ' ἀργαλέον καὶ ἄμορφον
 γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτίχ' ὑπερκορέματα,
 ἐχθρόν ὁμῶς καὶ ἄτιμον, ὃ τ' ἄγνωστον τιθεῖ ἄνδρα,
 βλάπτει δ' ὀφθαλμοὺς καὶ νόον ἀμφιχυθέν.

5

8. Σόλων 1

Αὐτὸς κήρυξ ἦλθον ἀφ' ἱμερτῆς Σαλαμῖνος,
 κόσμον ἐπέων ᾠδὴν ἀντ' ἀγορῆς θέμενος... |
 εἶβ' ἡ δὴ τότε' ἐγὼ Φολεγάνδριος ἢ Σικινήτης
 ἀντί γ' Ἀθηναίου πατρίδ' ἀμειψάμενος·
 αἴψα γὰρ ἂν φάτις ἦδε μετ' ἀνθρώποισι γένοιτο·
 , Ἀττικὸς οὗτος ἀνὴρ τῶν Σαλαμιναιφετῶν! '... |
 ἴσμεν ἐς Σαλαμῖνα, μαχησόμενοι περὶ νήσου
 ἱμερτῆς, χαλεπὸν τ' αἶσχος ἀπωσόμενοι.

5

9. 2

Ἡμετέρη δὲ πόλις κατὰ μὲν Διὸς οὐ ποτ' ὀλεῖται
 αἶσαν καὶ μακάρων θεῶν φρένας ἀθανάτων·
 τοίη γὰρ μεγάρυμος ἐπίσκοπος ὀβριμοπάτρῃ
 Παλλὰς Ἀθηναίῃ χειρὸς ὑπερθεῖν ἔχει· |
 αὐτοὶ δὲ φθείρειν μεγάλην πόλιν ἀφραδίῃσιν
 ἄστοι βούλονται χορήμασι πειθόμενοι,
 δήμου θ' ἡγεμόνων ἄδικος νόος, οἷσιν ἐτοῖμον
 ὕβριος ἐκ μεγάλης ἄλγεα πολλὰ παθεῖν·

5

οὐ γὰρ ἐπίστανται κατέχειν κόρον οὐδὲ παρούσας
 εὐφροσύνας κοσμεῖν δαιτὸς ἐν ἡσυχίῃ... 10
 πλουτοῦσιν δ' ἀδίκουσ' ἔργμασι πειθόμενοι...
 οὐθ' ἱερῶν κτεάνων οὔτε τι δημοσίων
 φειδόμενοι κλέπτουσιν ἐφ' ἀρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος,
 οὐδὲ φυλάσονται σεμνὰ θέμεθ' ἅλα Δίκης,
 ἢ σιγῶσα σύνοιδε τὰ γιγνόμενα πρό τ' ἐόντα, 15
 τῷ δὲ χρόνῳ πάντως ἦλθ' ἀποτεισομένη.
 τοῦτ' ἤδη πάσῃ πόλει ἔρχεται ἔλκος ἄφνικτον·
 ἐς δὲ κακὴν ταχέως ἦλυνθε δουλοσύνην,
 ἢ σιάσιν ἔμφυλον πόλεμόν θ' εὖδοντ' ἐπεγείρει,
 ὅς πολλῶν ἐρατὴν ὤλεσεν ἡλικίην· 20
 ἐκ γὰρ δυσμενέων ταχέως πολυήρατον ἄστν
 τρέχεται ἐν συνόδοις τοῖς ἀδικοῦσι φίλαις. |
 ταῦτα μὲν ἐν δῆμῳ στρέφεται κακὰ τῶν δὲ πενιχρῶν
 ἰκνοῦνται πολλοὶ γαῖαν ἐς ἄλλοδαπὴν
 πρᾶθέντες δεσμοῖσι τ' ἀεικελίοισι δεθέντες, 25
 καὶ κακὰ δουλοσύνης στυγρὰ φέρουσι βία.
 οὕτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται οἴκαδ' ἐκάστω,
 αὐλαιοι δ' ἔτ' ἔχειν οὐκ ἐθέλουσι θύρα,
 ὑψηλὸν δ' ὑπὲρ ἔρκος ὑπέροδορεν, εὔρε δὲ πάντως,
 εἰ καὶ τις φεύγων ἐν μυχῷ ἢ θαλάμῳ. | 30
 ταῦτα διδάξαι θυμὸς Ἀθηναίους με κελεύει,
 ὥς κακὰ πλεῖστα πόλει δυσνομή παρέχει,
 εὐνομή δ' εὖκοσμα καὶ ἄρτια πάντ' ἀποφαίνει
 καί θ' ἅμα τοῖς ἀδικοῖς ἀμφιτίθῃσι πέδας·
 τραχέα λειαίνει, παύει κόρον, ὕβριν ἀμαυροῖ, 35
 ἀνδραίνε αἵτης ἀνθεα φνόμενα,
 εὐθύνει δὲ δίκας σχολιάς ὑπερήφανά τ' ἔργα
 πρᾶννει, παύει δ' ἔργα διχοστασίης,
 παύει δ' ἀργαλέης ἔριδος χόλον, ἔστι δ' ὑπ' αὐτῆς
 πάντα κατ' ἀνθρώπους ἄρτια καὶ πινυτά. 40

10. 3

Ἐκ νεφέλης πέλεται χιόνος μένος ἡδὲ χαλάζης,
 βροντὴ δ' ἐκ λαμπρῆς γίγνεται ἀστεροπῆς·
 ἀνδρῶν δ' ἐκ μεγάλων πόλις ὄλλυται, ἐς δὲ μονάρχου
 δῆμος αἰδοίη δουλοσύνην ἔπασσεν·
 λίην δ' ἐξάραυτ' οὐδ' ὀφιδιών ἐστι κατασχεῖν
 ὕστερον, ἀλλ' ἤδη χροὶ περὶ πάντα νοεῖν.

5

11. 4

Εἰ δὲ πεπόνθατε λυγρὰ δι' ὑμετέρεην κακότητα,
 μή τι θεοῖς τούτων μοῖραν ἐπαμφέρετε·
 αὐτοὶ γὰρ τούτους ἠϋξήσατε ῥύματα δόντες,
 καὶ διὰ ταῦτα κακὴν ἔσχετε δουλοσύνην. |
 ὑμέων δ' εἰς μὲν ἕκαστος ἀλώπεκος ἔχρεσι βαίνει,
 σύμπασιν δ' ὑμῖν χαῦνος ἔνεστι νόος·
 ἐς γὰρ γλῶσσαν ὁρᾷτε καὶ εἰς ἔπος αἰμύλον ἀνδρός,
 εἰς ἔργον δ' οὐδὲν γιγνόμενον βλέπετε.

5

12. 5

Μνημοσύνης καὶ Ζητὸς Ὀλυμπίου ἀγλαὰ τέκνα,
 Μοῦσαι Πιερίδες, κλῦτέ μοι εὐχομένῳ·
 ὄλβον μοι πρὸς θεῶν μακάρων δότε καὶ πρὸς ἀπάντων
 ἀνθρώπων αἰεὶ δόξαν ἔχειν ἀγαθήν·
 εἶναι δὲ γλυκὺν ὧδε φίλοισ', ἐχθροῖσι δὲ πικρὸν,
 τοῖσι μὲν αἰδοῖον, τοῖσι δὲ δεινὸν ἰδεῖν. |
 χορήματα δ' ἱμείρω μὲν ἔχειν, ἀδίκως δὲ πεπᾶσθαι
 οὐκ ἐθέλω· πάντως ὕστερον ἦλθε δίκη. |
 πλοῦτον δ', ὃν μὲν δῶσι θεοί, παραγίγνεται ἀνδρὶ
 ἔμπεδος ἐκ νεάτου πυθμένος ἐς κορυφήν·
 ὃν δ' ἄνδρες μετίωσιν ὕψ' ὕβριος, οὐ κατὰ κόσμον
 ἔρχεται, ἀλλ' ἀδίκοις ἔργοις πειθόμενος
 οὐκ ἐθέλων ἔπεται, ταχέως δ' ἀναμίσγεται αἴτη·
 ἀρχὴ δ' ἐξ ὀλίγου γίγνεται ὥστε πυρός,

5

10

φλαύρη μὲν τὸ πρῶτον, ἀνηρή δὲ τελευτᾷ·
 οὐ γὰρ δὴν θνητοῖς ὕβριος ἔργα πέλει. | 15
 ἀλλὰ Ζεὺς πάντων ἐφορᾷ τέλος, ἐξαπίνης δὲ
 ὥστ' ἄνεμος νεφέλας αἶψα διεσκέδασεν
 ἡρινός, ὃς πόντου πολυκύμονος ἀτρυγέτοιο
 πυθμένα κινήσας, γῆν κατά πυροφόρον
 δηώσας καλὰ ἔργα, θεῶν ἔδος αἰπὺν ἰκάνει
 οὐρανόν, αἰθρίην δ' αὖτις ἔθηκεν ἰδεῖν·
 λάμπει δ' ἡελίοιο μένος κατὰ πύονα γαῖαν
 καλόν, ἀτὰρ νεφέων οὐδὲν εἶ' ἐστὶν ἰδεῖν·
 τοιαύτη Ζητὸς πέλεται τίσις, οὐδ' ἐφ' ἐκάστω,
 ὥσπερ θνητὸς ἀνὴρ, γίγνεται ὀξύχολος·
 αἰεὶ δ' οὐ ἐλέλθε διαμπερές, ὅστις ἀλιτρὸν
 θυμὸν ἔχει, πάντως δ' ἐς τέλος ἐξεφάνη·
 ἀλλ' ὁ μὲν αὐτίκ' ἔτεισεν, ὃ δ' ὕστερον· οἳ δὲ φύγωσιν
 αὐτοὶ μηδὲ θεῶν μοῖρ' ἐπιούσα κίχῃ, | 30
 ἤλυθε πάντως αὖτις· ἀναίτιοι ἔργα τίνουσιν
 ἢ παῖδες τούτων ἢ γένος ἐξοπίσω. | 32

θνητοὶ δ' ὧδε νοεῦμεν ὁμῶς ἀγαθὸς τε κακὸς τε,
 ἐνδεῖν ἢν αὐτὸς δόξαν ἕκαστος ἔχει,
 πρὶν τι παθεῖν· τότε δ' αὖτις ὀδύρεται· ἄχρ' ἂν τοῦτου | 35
 χάσκοντες κούφαις ἐλπίσι τερόμεθα. | 37
 χῶστις μὲν νούσοισιν ὑπ' ἀργαλέῃσι πιεσθῇ,
 ὥς ὕγις ἔσται, τοῦτο κατεφράσατο·
 [ἄλλος δειλὸς ἐὼν ἀγαθὸς δοκεῖ ἔμμεναι ἀνὴρ
 καὶ καλός, μορφήν οὐ χαρίεσσαν ἔχων] | 40
 εἰ δέ τις ἀχρήμων, πενίης δέ μιν ἔργα βιάται,
 κτήσεσθαι πάντως χρήματα πολλὰ δοκεῖ. |
 σπεύδει δ' ἄλλοθεν ἄλλος· ὁ μὲν κατὰ πόντον ἀλάται
 ἐν νηυσὶν χορήζων οἴκαδε κέροδος ἄγειν
 λχθύνεντ', ἀνέμοισι φορευόμενος ἀργαλέοισιν,
 φειδωλὴν ψυχῆς οὐδεμίαν θέμενος· | 45

ἄλλος γῆν τέμνων πολυδένδρεον εἰς ἐνιαυτὸν
 λατρεύει, τοῖσιν καμπύλ' ἄροτρα μέλει |
 ἄλλος Ἀθηναίης τε καὶ Ἡφαίστου πολυτέχνῳ
 ἔργα δαεῖς χειροῖν ξυλλέγεται βίοντα | 50
 ἄλλος Ὀλυμπιάδων Μουσέων πάρα δῶρα διδασκάλους
 ἱμερτῆς σοφίης μέτρον ἐπιστάμενος |
 ἄλλον μάντιν ἔθηκεν ἄναξ ἐκάζεργος Ἀπόλλων,
 ἔργῳ δ' ἀνδρὶ κακὸν τηλόθεν ἐρχόμενον,
 ἢ συνομαρτήσωσι θεοὶ τὰ δὲ μύροισι πάντως | 55
 οὔτε τις οἰωνὸς ῥύσεται οὔθ' ἱερά |
 ἄλλοι Παιῶνος πολυφαρμάκου ἔργον ἔχοντες
 ἱητροί· καὶ τοῖς οὐδὲν ἔπεται τέλος·
 πολλὰκι δ' ἐξ ὀλίγης ὁδύνης μέγα γίγνεται ἄλγος,
 κοῦκ ἂν τις λύσας ἦπια φάρμακα δούς, | 60
 τὸν δὲ κακῆς ρούσοισι κακούμενον ἀργαλέαις τε
 ἀνιάμενος χειροῖν αἶψα τίθησ' ὄγυι. |
 Μοῖρα δέ τοι θνητοῖσι κακὸν φέρει ἠδὲ καὶ ἐσθλόν,
 δῶρα δ' ἄφροντα θεῶν γίγνεται ἀθανάτων.
 πᾶσι δέ τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργμασιν, οὐδέ τις οἶδεν, | 65
 ἢ μέλλει σχήσειν, χρήματος ἀρχομένου,
 ἀλλ' ὃ μὲν εὖ ἔρδεν πειρώμενος οὐ προνοήσας
 ἐς μεγάλην αἶψαν καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν,
 τῷ δὲ κακῶς ἔρδοντι θεὸς περὶ πάντα δίδωσι,
 συντυχίην ἀγαθήν, ἔκλυσιν ἀφροσύνης. | 70
 πλούτου δ' οὐδὲν τέρεμα πεφασμένον ἀνδράσι κεῖται·
 οἳ γὰρ νῦν ἡμέων πλεῖστον ἔχουσι βίον,
 διπλασίως σπεύδουσι τίς ἂν κορέσειεν ἅπαντας ;
 κέρδεά τοι θνητοῖς ὥπασαν ἀθάνατοι,
 αἴτη δ' ἐξ αὐτῶν ἀναφαίνεται, ἣν ὁπότε Ζεὺς | 75
 πέμψη τεισομένην, ἄλλοτε ἄλλος ἔχει.

13. 6

Ἀλλ' εἴ μοι κἄν νῦν εἴ πείσῃ, ἔξελε τοῦτο,
 μηδὲ μέγαιρ' ὅτι σεῦ λῶον ἐπεφρασάμην,

καὶ μεταποιήσον, Αἰγυασιάδη, ὧδε δ' αἶειδε·
, Ὀγδωκονταέτη μοῖρα κίχαι θανάτου.
μηδέ μοι ἄκλανστος θάνατος μῶλοι, ἀλλὰ φίλοισι
ποιήσαιμι θανόν ἄλγεα καὶ στοναχάς.

14. Ξενοφάνης 1

Εἷς θεὸς ἔν τε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι μέγιστος,
οὔτε δέμας θνητοῖσιν ὁμοῖος οὔτε νόημα.
οὔλος ὄρα, οὔλος δὲ νοεῖ, οὔλος δέ τ' ἀκούει.

15. 2

... ἀλλ' εἰ χεῖρας ἔχον βόες ἢ λέοντες,
ὥς γράφαι χεῖρεσσι καὶ ἔργα τελεῖν ἄπερ ἄνδρες,
καὶ νε θεῶν ιδέας ἔγραφον καὶ σώματ' ἐποίεν
τοιαῦθ', οἷόν περ καὶ τοὶ δέμας εἶχον ἕκαστοι,
ἵπποι μὲν θ' ἵπποισι, βόες δέ τε βουσὶν ὁμοῖα.

16. 3

Πάντα θεοῖσ' ἀνέθηκαν Ὀμηρός θ' Ἡσίοδος τε,
ὅσσα παρ' ἀνθρώποισιν ὀνειδέα καὶ ψόγος ἐστίν.
κλέπτειν μοιχεύειν τε καὶ ἀλλήλους ἀπατεύειν,
καὶ πλεῖστ' ἐφθέγγαντο θεῶν ἀθεμίστια ἔργα.

17. 4

Νῦν γὰρ δὴ ζάπεδον καθαρόν καὶ χεῖρες ἀπάντων
καὶ κύλικες· πλεκτιοὺς δ' ἀμφιτυθεὶ στεφάνους
ἄλλος· ὁ δ' εὐδῶδες μύρον ἐν γιάλλῃ παρατείνει·
κορητὴρ δ' ἔστηκεν μεστός ἐνφροσύνης·
ἄλλος δ' οἶνος ἐτοιμός, ὃς οὐ ποτε φησὶ προδώσειν,
μέλιχος ἐν κεράμοισ', ἄνθεος ὀσδόμενος·
ἐν δὲ μέσοισ' ἀγνήν ὀδυρὴν λιβανωτὸς ἵησι·
ψυχρόν δ' ἔστιν ὕδωρ καὶ γλυκὺ καὶ καθαρόν·
πάρκεινται δ' ἄρτοι ξανθοὶ γεραρή τε τράπεζα
τυροῦ καὶ μέλιτος πίονος ἀχθομένη·

βωμὸς δ' ἄνθουσιν ἂν τὸ μέσον πάντῃ πεπύκασται,
 μολπή δ' ἀμφὶς ἔχει δώματα καὶ θαλίη. |
 χροὴ δὴ πρωτόν μὲν θεὸν ὑμνεῖν εὐφρονας ἄνδρας
 εὐφήμοις μύθοις καὶ καθαροῖσι λόγοις·
 σπείσαντας δὲ καὶ εὐξαμένους τὰ δίκαια δύνασθαι
 15
 πρήσσειν—ταῦτα γὰρ ὧν ἐστὶ προχειρότερον—
 οὐχ ὕβρις πίνειν ὅπόσον κεν ἔχων ἀφίκοιο
 οἴκαδ' ἄνευ προπόλου, μὴ πάνυ γηραλέος·
 ἀνδρῶν δ' αἰνεῖν τοῦτον, ὅς ἐσθλὰ πίων ἀναφαίνει,
 20
 ὥς οἱ μνημοσύνη καὶ πόνος ἀμφ' ἀρετῆς,
 οὗτι μάχας διέπειν Τιτῆνων οὐδὲ Γιγάντων,
 οὐδ' αὖ Κενταύρων, πλάσματα τῶν προτέρων,
 ἢ στίαςας σφεδανάς· τοῖς οὐδὲν χρηστὸν ἔνεστιν·
 θεῶν δὲ προμηθεὶν αἰὲν ἔχειν ἀγαθόν.

18. 5

Ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι ποδῶν νίκην τις ἄροιο
 ἢ πενταθλεύων, ἔνθα Λιὸς τέμενος
 παρ Πίσαιο ῥοῆσ' ἐν Ὀλυμπίῃ, εἴτε παλαιών,
 ἢ καὶ πυκτιοσύνην ἀλγινόεσσαν ἔχων,
 5
 εἴτε τὸ δεινὸν ἄεθλον, ὃ παγκράτιον καλέουσιν,
 ἀστοῖσιν κ' εἴη κυδρότερος προσορᾶν,
 καὶ κε προεδρίην φανερὴν ἐν ἀγῶσιν ἄροιο,
 καὶ κεν σῖτ' εἴη δημοσίων κτεάνων
 ἐκ πόλιος καὶ δῶρον, ὃ οἱ κειμήλιον εἴη·
 10
 εἴτε καὶ ἵπποισιν, ταῦτά κε πάντα λάχοι,
 οὐκ ἐὼν ἄξιος, ὥσπερ ἐγώ· | ῥώμης γὰρ ἀμείνων
 ἀνδρῶν ἢδ' ἵππων ἡμετέρῃ σοφίῃ.
 ἀλλ' εἰς μάλ' αὖ τοῦτο νομίζεται· οὐδὲ δίκαιον
 προκρίνειν ῥώμην τῆς ἀγαθῆς σοφίης. |
 15
 οὔτε γὰρ εἰ πύκτις ἀγαθὸς λαοῖσι μετείη
 οὔτ' εἰ πενταθλεῖν, οὔτε παλαιοδοσίῃν,
 οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτῆτι ποδῶν, τό περ ἐστὶ πρότιμον
 ῥώμης ὅσσ' ἀνδρῶν ἔργ' ἐν ἀγῶνι πέλει,

τοῦνεκεν ἄν δὴ μᾶλλον ἐν ἐννομίῃ πόλιν εἶη·
 σμικρὸν δ' ἄν τι πόλι χάσμα γένοιτ' ἐπὶ τῷ, 20
 εἴ τις ἀεθλεύων νικῶ Πίσσο παρ' ὄχθας·
 οὐ γὰρ πιαίνει ταῦτα μυχρὸς πόλιος.

19. Θέογνις 1

ὦ ἄνα, Αἰητοῦς νιέ, Διὸς τέκος, οὐποτε σεῖο
 λήσομαι ἀρχόμενος οὐδ' ἀποπανόμενος,
 ἀλλ' αἰεὶ πρῶτον σὲ καὶ ὕστατον ἔν τε μέσοισιν
 αἰείσω· σὺ δέ μοι κλῦθι καὶ ἐσθλὰ δίδου.

20. 2

Φοῖβε ἄναξ, ὅτε μὲν σε θεὰ τέκε πότνια Αἰητώ,
 φρόνιζος ῥαδινῆς χερσὶν ἐφαψαμένη,
 ἀθανάτων κάλλιστον, ἐπὶ τροχοειδέι λίμνῃ,
 πᾶσα μὲν ἐπλήσθη Αἴηλος ἀπειρεσίῃ
 ὀδυμῆς ἀμβροσίης, ἐγέλασσε δὲ γαῖα πελώρη, 5
 γήθησεν δὲ βαθὺς πόντος ἁλὸς πῶληϊς.

21. 3

Ἄρτεμι θηροφόνῃ, θύγατερ Διός, ἦν Ἀγαμέμνων
 εἶσαθ', ὅτ' ἐς Τροίην ἔπλεε νηυσὶ θοῆς,
 εὐχομένῳ μοι κλῦθι, κακὰς δ' ἀπὸ κῆρας ἀλαλκε·
 σοὶ μὲν τοῦτο, θεά, σμικρὸν, ἐμοὶ δὲ μέγα.

22. 4

Φοῖβε ἄναξ, αὐτὸς μὲν ἐπύργωσας πόλιν ἄκρην,
 Ἀλκαδῶφ Πέλοπος παιδὶ χαριζόμενος·
 αὐτὸς δὲ στρατὸν ὕβριστήν Μήδων ἀπέρυνκε
 τῆσδε πόλεως, ἵνα τοι λαοὶ ἐν εὐφροσύνῃ
 ἦρος ἐπερχομένου κλειτὰς πέμπωσ' ἐκατόμβας,
 5 τερπόμενοι κιθάρῃ τ' ἠδ' ἐρατῇ θαλίῃ
 παιάνων τε χοροῖσ' ἱαχῆσί τε σὸν περὶ βωμόν. |
 ἦ γὰρ ἔγωγε δέδοικ' ἀφραδίην ἐσορῶν

καὶ στάσιν Ἑλλήνων λαοφθόρον· ἀλλὰ σύ, Φοῖβε,
ἥλαος ἡμετέρεην τήνδε φύλασσε πόλιν.

10

23. 5

Σοὶ δ' ἐγὼ εὖ φρονέων ὑποθήσομαι, οἷά περ αὐτός,
Κύρον', ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν παῖς ἔτ' ἐὼν ἔμαθον.

24. 6

Οὐδεμίαν πω, Κύρον', ἀγαθοὶ πόλιν ὤλεσαν ἄνδρες·
ἀλλ' ὅταν ὑβρίῃσιν τοῖσι κακοῖσιν ἄδη,
δῆμὸν τε φθείρωσι, δίκας τ' ἀδίκοισι διδῶσιν
οἰκείων κερδέων εἴνεκα καὶ κράτεος,
ἔλπεο μὴ δηρὸν κείνην πόλιν ἀτρέμ' ἔσεσθαι,
μηδ' εἰ νῦν πολλῇ κείται ἐν ἡσυχίῃ,
εὐτ' ἂν τοῖσι κακοῖσι φίλ' ἀνδράσι ταῦτα γένηται,
κέρδεα δημοσίῳ σὺν κακῷ ἐρχόμενα. |
ἐκ τῶν γὰρ στάσιές τε καὶ ἔμφυλοι φόροι ἀνδρῶν
μούναραχοί θ' ἅ πόλιν μίποτε τῇδε ἄδοι.

5

10

25. 7

Κύρνε, πόλις μὲν ἔθ' ἦδε πόλις, λαοὶ δὲ δὴ ἄλλοι·
οἱ πρόσθ' οὔτε δίκας ἤδεσαν οὔτε νόμους,
ἀλλ' ἀμφὶ πλενροῇσι δορὰς αἰγῶν κατέτριβον,
ἔξω δ' ὥστ' ἔλαφοι τῆσδ' ἐνέμοντο πόλεος.
καὶ νῦν εἰς ἀγαθοί, Πολυπῶδη· οἱ δὲ πρὶν ἐσθλοὶ
νῦν δειλοί. τίς ζεν ταῦτ' ἀνέχοιτ' ἐσορῶν;
ἀλλήλους δ' ἀπατῶσιν ἐπ' ἀλλήλοισι γελῶντες,
οὔτε κακῶν γνώμας εἰδότες οὔτ' ἀγαθῶν.

5

26. 8

Εἰ μὲν χοῖματ' ἔχοιμι, Σιμωνίδη, οἷα πρὶν ἦδη,
οὐκ ἂν ἀνιόμην τοῖς ἀγαθοῖσι συνών·
νῦν δέ με γινώσκοντα παρόρχεται, εἰμὶ δ' ἄφρωνος
χορημοσύνη, πολλῶν γνούς περ ἄμεινον ἔτι,

οὔνεκα τῶν φερόμεσθα καθ' ἰστία λευκὰ βαλόντες 5
 Μηλίου ἐκ πόντου νόκτα διὰ δυοφερήν |
 ἀντιεῖν δ' οὐκ ἐθέλουσιν· ὑπερβάλλει δὲ θάλασσα
 ἀμφοτέρων τοίχων· ἢ μάλα τις χαλεπῶς
 σφάζεται, οἳ ἔρδουσι· κυβερνήτην μὲν ἔπαυσαν
 ἐσθλόν, ὅτις φυλακὴν εἶχεν ἐπισταμένως· 10
 χρήματα δ' ἀρπάζουσι βίη, κόσμος δ' ἀπόλωλεν,
 δασμὸς δ' οὐκέτ' ἴσος γίνεται εἰς τὸ μέσον,
 φορητοὶ δ' ἄρχουσι, κακοὶ δ' ἀγαθῶν καθύπερθευ.
 δειμαίνω, μήπως ταῦν κατὰ κῆμα πῆν· |
 ταῦτά μοι ἡνίχθω κεκρυμμένα τοῖς ἀγαθοῖσιν· 15
 γινώσκοι δ' ἄν τις καὶ κακός, ἢν σοφὸς ἦ.

27. 9

Ἄ δειλὴ περίη, τί ἐμοῖς ἐπιχειμένη ὄμοις
 σῶμα κατασχύνεις καὶ νόον ἡμέτερον ;
 αἰσχροὶ δέ μ' οὐκ ἐθέλοντα βίη κατὰ πολλὰ διδάσκεις,
 ἐσθλὰ μετ' ἀνθρώπων καὶ κάλ' ἐπιστάμενον.

28. 10

Ὅρονιθος φωνήν, Πολυπαῖδη, ὃξὺ βοώσης
 ἤκουσ', ἢ τε βροτοῖς ἄγγελος ἦλθ' ἀρότον
 ὠραῖον καὶ μοι κραδίην ἐπάταξε μέλαιναν,
 ὅτι μοι ἐδανθεῖς ἄλλοι ἔχουσιν ἀγροὺς
 οὐδέ μοι ἡμίονοι κύφων' ἔλκουσιν ἀρότρον 5
 τῆς μάλα μισητῆς εὔνεκα ναυτιλίας.

29. 11

Ἥλθον μὲν γὰρ ἔγωγε καὶ ἐς Σικελίην ποτε γαῖαν,
 ἦλθον δ' Εὐβοίης ἀμπελόεν πεδίον
 Σπάρτην τ' Εὐρώτα δονακοτρόφον ἀγλαὸν ἄστν
 καὶ μ' ἐφίλεον προφρόνως πάντες ἐπερχόμενον·
 ἀλλ' οὕτως μοι τέρψις ἐπὶ φρένας ἦλθεν ἐκείνων. 5
 οὕτως οὐδὲν ἄρ' ἦν φίλτερον ἄλλο πάτρης.

Ἀνθολογία Ἀρχαίων Ἑλλήνων Λυρικοῶν

30. 12

Τόλμα, θυμέ, κακοῖσιν ὅμως ἄτλητα πεπονθώς·
 δειλῶν τοι κραδίη γίνεται ὀξυτέρη·
 μηδὲ σύ γ' ἀπρήκτοισιν ἐπ' ἔργμασιν ἄλγος ἀέξων
 μόχθει μηδ' ἄχθεν, μηδὲ φίλους ἀνία,
 μηδ' ἐχθρούς εὐφραине. | θεῶν δ' εἵμαρμένα δῶρα 5
 οὐκ ἂν ῥηιδίως θνητὸς ἀνὴρ προφύγοι,
 οὐτ' ἂν πορφυρέης καταδὺς ἐς πνυθμένα λίμνης,
 οὐθ' ὅταν αὐτὸν ἔχῃ Τάρταρος ἡερόεις.

31. 13

Καὶ τοῦτ', ἀθανάτων βασιλεῦ, πῶς ἐστὶ δίκαιον,
 ἔργων ὅσους ἀνὴρ ἐκτὸς ἐὼν ἀδίκων,
 μή τι ν' ὑπερβασίην κατέχων μηδ' ὄρκον ἀλιτρόν,
 ἀλλὰ δίκαιος ἐὼν μὴ τὰ δίκαια πάθῃ; |
 τίς δὴ κεν βροτὸς ἄλλος, ὁρῶν πρὸς τοῦτον, ἔπειτα 5
 ἄζοιτ' ἀθανάτους, καὶ τίνα θυμὸν ἔχων,
 ὅπποτ' ἀνὴρ ἄδικος καὶ ἀτάσθαλος, οὔτε τευ ἀνδρῶν
 οὔτε τευ ἀθανάτων μῆριν ἀλευόμενος,
 ὑβρίζῃ πλούτῳ κεκορημένος, οἱ δὲ δίκαιοι
 τρύχωνται χαλεπῇ τειρόμενοι πενήϊ;

32. 14

Πάντων μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,
 μηδ' εἰσιδεῖν αὐγάς ὀξέος ἡελίου·
 φόντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Ἀίδαο περῆσαι,
 καὶ κεῖσθαι πολλὴν γαῖαν ἐφρессάμενον.

33. 15

Ἀλλά, Ζεῦ, τέλεσόν μοι, Ὀλύμπιε, καίριον εὐχὴν·
 δὸς δέ μοι ἀντὶ κακῶν καὶ τι παθεῖν ἀγαθόν.
 τεθναίην δ' εἰ μὴ τι κακῶν ἄμπαυμα μεριμνέων
 εὐροίμην, δοίην δ' ἀντ' ἀνιῶν ἀνίας.

αἴσα γὰρ οὕτως ἐστί· τίσις δ' οὐ φαίνεται ἡμῖν
 ἀνδρῶν, οἳ τὰ μὰ χροῖματ' ἔχουσι βίην
 συλῆσαντες· ἐγὼ δὲ κύων ἐπέρησα χαράδρην,
 χεϊμάροσφ ποταμῷ πάντ' ἀποσεισάμενος.
 τῶν εἴη μέλαν αἶμα πιεῖν· ἐπὶ τ' ἐσθλὸς ὄροιο
 δαίμων, ὅς κατ' ἐμὸν νοῦν τελέσειε τάδε.

34. 16

Ἐν μοι ἔπειτα πέσοι μέγας οὐρανὸς εὐρὺς ὑπερθεν
 χάλκεος, ἀνθρώπων δεῖμα χαμαιγενέων,
 εἰ μὴ ἐγὼ τοῖσιν μὲν ἐπαρκέσω, οἳ με φιλεῦσιν,
 τοῖς δ' ἐχθροῖς ἀνίη καὶ μέγα πῆμ' ἔσομαι.

35. 17

Ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι· κακοῖσι δὲ μὴ προσομίλει
 ἀνδράσιν, ἀλλ' αἰεὶ τῶν ἀγαθῶν ἔχεο·
 ἐσθλῶν μὲν γὰρ ἅπ' ἐσθλὰ μαθήσεαι ἣν δὲ κακοῖσιν
 συμμίσγης, ἀπολεῖς καὶ τὸν ἐόντα νόον. |
 τοὶ κακοὶ οὐ πάντως κακοὶ ἐκ γαστροῦ γεγόνασιν,
 ἀλλ' ἀνδρεσσι κακοῖς συνθέμενοι φιλίην
 ἔργα τε δεῖλ' ἔμαθον καὶ ἔπη δύσφημα καὶ ὕβριν,
 ἐλπόμενοι κείνους πάντα λέγειν ἔνυμα.

36. 18

Μήποτε, Κύρνε, κακῷ πίσυνος βούλευε σὺν ἀνδρί,
 εὖτ' ἂν σπουδαῖον χρῆμ' ἐθέλῃς τελέσαι,
 ἀλλὰ μετ' ἐσθλὸν ἰὼν βουλεύεο πολλὰ μογήσας
 καὶ μακρὴν ποσσίν, Κύρνε, ὁδὸν ἐκτελέσας.

37. 19

Εἵ τις ἐπαινήσῃ σε τόσον χρόνον, ὅσον ὁρόης,
 νοσφισθεὶς δ' ἄλλη γλῶσσαν ἱῇσι κακίην,
 τοιοῦτός τοι ἐταῖρος ἀνὴρ φίλος οὔτι μάλ' ἐσθλός,
 ὅς κ' εἴπῃ γλώσση λῶια, φρονῇ δ' ἕτερα.

ἀλλ' εἴη τοιοῦτος ἐμοὶ φίλος, ὅς τὸν ἐταῖρον 5
 γινώσκων ὁργὴν καὶ βαρὺν ὄντα φέρει
 ἀντὶ κασιγνήτου. σὺ δέ μοι, φίλε, ταῦτ' ἐν θυμῷ
 φράζεο, καὶ ποτέ μεν μνήσεται ἐξοπίσω.

38. 20

Μή μ' ἔπεσιν μὲν στέργε, νόον δ' ἔχε καὶ φρένας ἄλλας,
 εἴ με φιλεῖς καὶ σοι πιστὸς ἔνεστι νόος,
 ἀλλὰ φίλει καθαρὸν θέμενος νόον, ἢ μ' ἀποσιπῶν
 ἔχθαιρ', ἀμφαδίην νεῖκος ἀειράμενος. |
 ὅς δέ μιν γλώσση δίχ' ἔχει νόον, οὗτος ἐταῖρος 5
 δειλός, Κύρ', ἐχθρὸς βέλτερος ἢ φίλος ὢν.

39. 21

Παύρους δ' εὐρήσεις, Πολυπαῖδη, ἄνδρας ἐταίρους
 πιστοὺς ἐν χαλεποῖς πρήγμασι γινομένους,
 οἵτινες ἂν τολμῶεν, ὁμόφρονα θυμὸν ἔχοντες,
 ἴσον τῶν ἀγαθῶν τῶν τε κακῶν μετέχειν.
 τόσσους δ' οὐ χ' εὖροις διζήμενος οὐδ' ἐπὶ πάντας 5
 ἀνθρώπους, οὓς ναῦς μὴ μία πάντας ἄγει,
 οἷσιν ἐπὶ γλώσση τε καὶ ὀφθαλμοῖσιν ἔπεσιν
 αἰδώς, οὐδ' αἰσχρὸν χρῆμ' ἐπὶ κέρδος ἄγει.

40. 22

Δειλοὺς εὖ ἔρδονι ματαιοτάτῃ χάρις ἐστίν·
 ἴσον καὶ σπείρειν πόντον ἄλός πολίης.
 οὔτε γὰρ ἂν πόντον σπείρων βαλὼν λήτιον ἀμῶς,
 οὔτε κακοὺς εὖ δρῶν εὖ πάλιν ἀντιλάβοις·
 ἀπληστον γὰρ ἔχουσι κακοὶ νόον. ἦν δ' ἐν ἀμάρτης, 5
 τῶν πρόσθεν πάντων ἐκκέχνηται φιλότης. |
 οἱ δ' ἀγαθοὶ τὸ μέγιστον ἐπαυρίσκουσι παθόντες,
 μνημῆμα δ' ἔχουσ' ἀγαθῶν καὶ χάριν ἐξοπίσω.

41. 23

Μήποτέ τοι πενήν θυμοφθόρον ἀνδρὶ χολωνθεῖς
 μηδ' ἀχρημοσύνην οὖλομένην πρόφερε·
 Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιρρέπει ἄλλοτε ἄλλως,
 ἄλλοτε μὲν πλουτεῖν, ἄλλοτε μηδὲν ἔχειν.

42. 24

Ἄνδρ' ἀγαθὸν πενήν πάντων δάμνησι μάλιστα,
 καὶ γήρως πολιοῦ, Κόρυς, καὶ ἡπιάλου,
 ἦν δὴ χορὴ φεύγοντα καὶ ἐς βαθυκήμεα πόντον
 ῥίπτειν, καὶ πετρώων, Κόρυς, κατ' ἡλιβάτων.
 καὶ γὰρ ἀνὴρ πενήν δεδμημένος οὔτε τι εἰπεῖν
 οὔθ' ἔρξαι δύναται, γλῶσσα δέ οἱ δέδεται.

43. 25

Πλήθει δ' ἀνθρώπων ἀρετὴ μία γίνεται ἥδε,
 πλουτεῖν τῶν δ' ἄλλων οὐδὲν ἄρ' ἦν ὄφελος,
 οὐδ' εἰ σωφροσύνην μὲν ἔχοις Ῥαδαμάνθυνος αὐτοῦ,
 πλείονα δ' εἰδείης Σισύφου Αἰολίδεω,
 ὅστε καὶ ἐξ Ἀΐδεω πολυῶδρεΐησιν ἀνῆλθεν,
 πείσας Περσεφόνην αἰμυλίοισι λόγοις,
 ἦ τε βροτοῖς παρέχει λήθην, βλάπτουσα νόοιο—
 ἄλλος δ' οὔπω τις τοῦτο γ' ἐπεφράσατο,
 ὅν τινα δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφικαλύψει,
 ἔλθῃ δ' ἐς σκιερὸν χῶρον ἀποφθιμένων,
 κυανέας τε πόδας παραμείνεται, αἷ τε θανόντων
 ψυχὰς ἔργουσιν καὶ περ ἀναιρομένας·
 ἀλλ' ἄρα καὶ κεῖθεν πάλιν ἦλνθε Σίσυφος ἥρως
 ἐς φάος ἡελίου σφῆσι πολυφροσύνης—
 οὐδ' εἰ ψεύδεα μὲν ποιοῖς ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
 γλῶσσαν ἔχων ἀγαθὴν Νέστορος ἀντιθέου,
 ὠκύτερος δ' εἴησθα πόδας ταχεῶν Ἀρπυιῶν
 καὶ παίδων Βορέω, τῶν ἄφαρ εἰσὶ πόδες.

ἀλλὰ χρὴ πάντας γνώμην ταύτην καταθέσθαι,
ὥς πλοῦτος πλείστην πᾶσιν ἔχει δύναμιν.

20

44. 26

Βούλεο δ' εὐσεβέων ὀλίγοις σὺν χρήμασιν οἰκεῖν,
ἢ πλουτεῖν ἀδίκως χρήματα πασάμενος.
ἐν δὲ δικαιοσύνῃ συλλήβδην πᾶσ' ἀρετὴ' στίβῳ,
πᾶς δέ τ' ἀνὴρ ἀγαθός, Κύρνε, δίκαιος ἐών.

45. 27

Ἐλπίς ἐν ἀνθρώποις μούνη θεὸς ἐσθλὴ ἔνεστιν,
ἄλλοι δ' Οὐλύμπόνδ' ἐκπρολιπόντες ἔβαν.
ᾧχετο μὲν Πίστις, μεγάλη θεός, ᾧχετο δ' ἀνδρῶν
Σωφροσύνη· Χάριτες τ', ὦ φίλε, γῆν ἔλιπον. |
εὐσεβέων δ' ἀνδρῶν γένος ἔφθιτο, οὐδὲ θέμιστας
οὐκέτι γινώσκουσ', οὐδὲ μὲν εὐνομίας. |
ἀλλ' ὄφρα τις ζῶει καὶ ὄρα φάος ἡελίοιο,
εὐσεβέων περὶ θεοῦς Ἐλπίδα προσμενέτω,
εὐχόμενος δὲ θεοῖσι καὶ ἀγλαὰ μηρία καίων
Ἐλπίδι τε πρώτῃ καὶ πυμᾷ θυέτω. |
φραζέσθω δ' ἀδίκων ἀνδρῶν σκολιὸν λόγον αἰεῖ,
οἳ θεῶν ἀθανάτων οὐδέν' ὀπιζόμενοι
αἰὲν ἐπ' ἄλλοιτροῖς κτεάνοισ' ἐπέχουσι νόημα,
αἰσχροῖα κακοῖσ' ἔργοις σύμβολα θηκάμενοι.

5.

46. 28

Οὐ ποτε δουλείῃ κεφαλὴ ἰθεῖα πέφυκεν,
ἀλλ' αἰεὶ σκολιὴ καὶ χέρα λοξὸν ἔχει.
οὔτε γὰρ ἐκ σκίλλης ῥόδα φύεται οὐδ' ὑάκινθος,
οὔτε ποτ' ἐκ δούλης τέκνον ἐλευθέριον.

47. 29

Πολλοῖσ' ἀνθρώπων γλώσση θύραι οὐκ ἐπίκεινται
ἁρμόδιαι, καί σφιν πόλλ' ἀμέλητα μέλει.

πολλάκι γὰρ τὸ κακὸν κατακείμενον ἔνδον ἄμεινον,
ἐσθλὸν δ' ἐξελθὸν λώιον ἢ τὸ κακόν.

48. 30

Εἴ μ' ἐθέλεις πλύνειν, κεφαλῆς ἀμύαντον ἀπ' ἄκρης
αἰεὶ λευκὸν ὕδωρ ῥεύσεται ἡμετέρης·
εὐρήσεις δέ με πᾶσιν ἐπ' ἔργμασιν ὥσπερ ἄπερθον
χρυσόν, ἐρυθρὸν ἰδεῖν τριβόμενον βασάνῳ,
τοῦ χροῖης καθύπερθε μέλας οὐχ ἄπτεται ἰός
οὐδ' εὐρώς, αἰεὶ δ' ἄνθος ἔχει καθαρόν.

49. 31

Σοὶ μὲν ἐγὼ πτέρ' ἔδωκα, σὺν οἷσ' ἐπ' ἀπείρονα πόντον
πωτήσῃ καὶ γῆν πᾶσαν ἀειρόμενος
ὀμιδύς· | θοίνης δὲ καὶ εἰλαπίνῃσι παρῆσθῃ
ἐν πάσαις, πολλῶν κείμενος ἐν στόμασιν·
καὶ σε σὺν ἀνλίσκοισι λιγυφθόγγοις νέοι ἄνδρες
εὐκόσμως ἔρατοὶ καλὰ τε καὶ λιγέα
ἄσσονται | καὶ ὅταν δροφερῆς ὑπὸ κεύθεσι γαίης
βῆς πολυκωκύτους εἰς Ἀίδαο δόμους,
οὐδέ ποτ' οὐδὲ θανὼν ἀπολεῖς κλέος, ἀλλὰ μελήσεις
ἄφθιτον ἀνθρώποις αἰὲν ἔχων ὄνομα,
Κόρυς, καθ' Ἑλλάδα γῆν στρωφόμενος ἡδ' ἀνὰ νήσους
ἰχθυόεντα περὶ πόντον ἐπ' ἀτρυγέτοιν,
οὐχ ἵππων ρώτοισιν ἐφήμερος· ἀλλὰ σε πέμψει
ἀγλαὰ Μουσάων δῶρα ἰοσιφάνων·
πᾶσι δ', ὅσοισι μέμηλε, καὶ ἐσσομένοισιν αἰοιδῇ
ἔσση ὁμῶς, ὅφρ' ἂν γῆ τε καὶ ἡέλιος.

50. Σιμωνίδης

< Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χοῆμ' ἔμπεδον αἰεὶ >
ἐν δέ, τὸ κάλλιστον, Χῖος ἔειπεν ἀνὴρ·
,οῆ περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.' |
παῦροι μὲν θνητῶν οὔασι δεξάμενοι

στέρονοις ἐγκατέθεντο· πάρεστι γὰρ ἐλπίς ἐκάστω, 5
 ἀνδρῶν ἥ τε νέων στήθεσιν ἐμφύεται. |
 θνητῶν δ' ὄφρα τις ἄνθος ἔχῃ πολυηράτου ἥβης,
 κοῦφον ἔχων θυμὸν πόλλ' ἀτέλεστα νοεῖ.
 οὔτε γὰρ ἐλπίδ' ἔχει γηρασέμεν οὐδὲ θανεῖσθαι, 10
 οὔθ' ὕγιῃς ὅταν ἧ φροντίδ' ἔχει καμιάτου. |
 νήπιοι, οἷς ταύτη κεῖται νόος, οὐδὲ ἴσασιν
 ὥς χρόνος ἔσθ' ἥβης καὶ βιώτοι' ὀλίγος
 θνητοῖς· ἀλλὰ σὺν ταῦτα μαθὼν βιώτου ποτὶ τέρμα
 ψυχῇ τῶν ἀγαθῶν τλήθι χαριζόμενος.

Ιε'. Ἐπίγραμμα

Α'. Ἐπιτύμβια:

31. 1 Ἀδέσποτον

Εἴτ' ἀστός τις ἀνὴρ εἴτε ξένος ἄλλοθεν ἐλθὼν
 Τέτιχον οἰκτίρας ἄνδρ' ἀγαθὸν παρίτω,
 ἐν πολέμῳ φθίμενον νεαρὰν ἥβην ὀλέσαντα·
 ταῦτ' ἀποδυράμενοι νεῖσθ' (ε) ἐπὶ προᾶγμ' ἀγαθόν.

32. 2 »

Ἄνθρωπ' (ε), ὃς στείχεις κατ' ὁδὸν φρασὶν ἄλλα μενούνων,
 στήθι καὶ οἷζτιρον σῆμα Θράσσωρος ἰδὼν.

33. 3 Σιμωνίδου

Ἑλλήνων προμαχοῦντες Ἀθηναῖοι Μαραθῶνι
 χρυσοφόρων Μήδων ἐστόρεσαν δύναμιν.

34. 4 »

Ὡ ξεῖν', ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις ὅτι τῇδε
 κείμεθα τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι.

53. 5 Σιμωνίδου

Μυριάσιν ποτὲ τῆδε τριακοσίαις ἐμάχοντο
ἐκ Πελοποννήσου χιλιάδες τέτορες

56. 6 »

ὦ ξειν' (ε), εὐνδρόν ποκ' ἐναίομες ἄστυ Φορύνθου·
νῦν δ' αἴμ' (ε) Αἴαντος νᾶσος ἔχει Σαλαμῖς.

57. 7 Ἀδέσποτον

Ἐν τῷ Μουσείῳ Κεζύρας :

Σᾶμα τόδ' Ἀργιάδα Χάροπος· τὸν δ' ὤλεσεν Ἄρης
βαρνάμενον παρὰ νηυσὶν ἐπ' Ἀράθθιοιο ρηοφαῖσι
πολλὸν ἀριστεύοντα κατὰ στονόφεσσαν ἀφνιάν.

58. 8 Πλάτωνος

Εὐβοίης γένος ἐσμέν Ἐρετριζόν, ἄγχι δὲ Σούσων
κείμεθα· φεῦ, γαίης ὅσσην ἀφ' ἡμετέρης !

59. 9 »

Οἶδε ποτ' Αἰγαίοιο βαρὺβρομον οἶδμα λιπόντες
Ἐκβατάνων πεδίῳ κείμεθ' ἐνὶ μεσάτῳ.
χαῖρε, κλυτὴ ποτε πατρίς Ἐρέτρια· χαίρετ', Ἀθῆναι,
γείτονες Εὐβοίης· χαῖρε, θάλασσα φίλη.

60. 10 Σιμωνίδου

Οἱ μὲν ἐμὲ κτείναντες ὁμοίων ἀντιτύχοιεν,
Ζεῦ ξένι, οἱ δ' ὑπὸ γᾶν θέντες ὄναιτο βίου.

61. 11 »

Οὗτος ὁ τοῦ Κείοιο Σιμωνίδεω ἐστὶ σωτήρ,
ὃς καὶ τεθνηὼς ζῶντ' ἀπέδωκε χάριν.

62. 12 »

Θηρῶν μὲν κάρτιστος ἐγώ, θνητῶν δ' ὃν ἐγὼ νῦν
φρουρῶ, τῷδε τάφῳ λαῖνῳ ἐμβεβαώς.

63. 13 *Καλλιμάχου*

Ἄλλ' εἰ μὴ θυμόν γε Λέων ἐμὸν οὐνομά τ' εἶχεν,
οὐκ ἂν ἐγὼ τὸ μύθῳ τῷδ' ἐπέθηνκα πόδας.

64. 14 *Σιμωνίδου*

Σῆμα καταφθιμένοιο Μεγακλέος εὖτ' ἂν ἴδωμαι,
οἰκτίρω σέ, τάλαν Καλλία, οἷ' ἔπαθες.

65. 15 *Ἀνακρέοντος*

Καρτερός ἐν πολέμοις Τιμόκριτος, οὐ τόδε σᾶμα
Ἄρης δ' οὐκ ἀγαθὸν φείδεται, ἀλλὰ κακῶν.

66. 16 *Ἀρχιλόχου*

Ὑψηλοὺς Μεγάτιμον Ἀριστοφώωντά τε Νάξου
ζίονας, ὧ μεγάλη γαῖ', ὑπένερθεν ἔχεις.

67. 17 *Καλλιμάχου*

ὦφελε μὴδ' ἐγένοντο θοαὶ νῆες· οὐ γὰρ ἂν ἡμεῖς
παῖδα Διοκλείδου Σώπολιν ἐστένομεν·
νῦν δ' ὁ μὲν εἰν ἀλίῃ που φέρεται νέκυς, ἀντὶ δ' ἐκείνου
οὐνομα καὶ κενεὸν σῆμα παρερχόμεθα.

68. 18 *Λεωνίδου*

Ναυηγοῦ τάφος εἰμὶ Διοκλέος· οἱ δ' ἀνάγονται,
φεῦ τόλμης! ἀπ' ἐμοῦ πείσματα λυσάμενοι.

69. 19 *Σιμωνίδου*

Ἡερίη Γεράνεια, κακὸν λέπας, ὦφελεν Ἴστρον
τῆλε καὶ ἐκ Σκυθῶων μακρὸν ὄρῳν Τάναϊν
μὴδὲ πέλας ναίειν Σκιρωνικὸν οἶδμα θαλάσσης
ἄγκρα νηφομένης ἀμφὶ Μεθουριάδος.
νῦν δ' ὁ μὲν ἐν πόρτῳ κενερός νέκυς, οἱ δὲ βαρεῖαν
ναντιλίην κενεοὶ τῇδε βῶσι τάφοι.

70. 20 Ἀνύτης

Μάνης οὗτος ἀνὴρ ἦν ζῶν ποτε· νῦν δὲ τεθνηκώς
ἶσον Δαρείῳ τῷ μεγάλῳ δύνатаι.

71. 21 [Ἰππωνος]

Ἰππωνος τόδε σῆμα, τὸν ἀθανάτοισι θεοῖσιν
ἶσον ἐποίησεν Μοῖρα καταφθίμενον.

72. 22 Πλάτωνος

Ἀστέρας εἰσαθρεῖς ἀστήρ ἐμός· εἶθε γενοίμην
οὐρανός, ὥς πολλοῖς ὄμμασιν εἰς σὲ βλέπω.

73. 23 »

Ἀστήρ πρὶν μὲν ἔλαμπες ἐνὶ ζωοῖσιν Ἐῶος,
νῦν δὲ θανὼν λάμπεις ἔσπερος ἐν φθιμένοις.

74. 24 Ἀδέσποτον

Ἐν τῷ Μουσεῖῳ Θηβῶν :

Ἀνίκα τὸ Σπάρτας ἐκράτει δόρυ, τηράκις εἶλεν
Ξεινοκράτης κλάρῳ Ζητὶ τροπαῖα φέρειν,
οὐδ' τὸν ἀπ' Εὐρώτα δείσας στόλον οὐδὲ Λάκαιναν
ἀσπίδα· Θηβαῖοι κρείσσονες ἐν πολέμῳ
καρύσσει Λεύκτροις νικαφόρα δουρὶ τροπαῖα,
οὐδ' Ἐπαμεινώνδα δεύτεροι ἐδράμομεν.

75. 25 »

Ἐν τῷ Μουσεῖῳ Τεγέας :

Ἀσβεστον Τεγέα τε καὶ Ἀρκάσιν ἐξέει τηλοῦ
κῆδος ἀπ' ἀρχαίων πέπταται ἀγεμόνων·
οἶδε δ' ἐπειρόμενοι πατέρων κλέος ἶσον ἀρέσθαι
ἐνόμενοι γαῖαν ἀμφιέσαντο κόνιν.

76. 26 Παρμενίωνος

Φθίσθαι Ἀλέξανδρον ψευδὴς φάτις, εἴ περ ἀληθὴς
Φοῖβος· ἀνικῆτων ἄπτεται οὐδ' Αἴδης.

77. 27 Ἀδέσποτον

Εἵπερ ἴσῃν γνώμῃ ῥώμῃν, Δημόσθενες, εἶχες,
οὐ ποτ' ἂν Ἑλλήνων ἤρξεν Ἄρης Μακεδόν.

78. 28 »

Ἐν τῷ Μουσείῳ Θέρμουν :

Ἄλσει ἐνὶ χρυσέῳ σε βοαδρομέοντα σὺν ἵππῳ,
σωκίσσι Τείθρωνος κτείνειν ὑπὸ στεφάναις
δυσμενέων κρυφθεὶς ἄφατος λόχος, ἄξια πάτρας,
δεξιὰ δ' Οἰνειδᾶν μισάμενον προγόνων.
μυαμόσυννον δὲ πατὴρ μορφαῖς σέθεν εἴσατο τόνδε
χαλκόν, Ἀπόλλωνος παρ τριπόδεσσι, Δράκων,
ὅς σε καὶ ἐν φθιμένοισιν ἐόντ' εἰς φέγγος ἀνάξει
φθιτῶν ὡς ἀγαθῶν οὐκ ἀπόλωλ' (ε) ἀρετά.

79. 29 »

Ἐν τῷ Μουσείῳ Βόλον :

Ἀντιγένης Σωτίμου·

Εἰς Μακάρων νήσους με κατήγαγεν ἀγχόθι Μίνως,
θερμὰ κατ' ἐγκεφάλου τραύματα δεξάμενον
καὶ δέμας ἐκ καμάκων πεπαλαγμένον, ἀνίξ' Ἐννὼ
πεζὸν ἀπ' Αἰτωλῶν ἀμφοροθύνην Ἄρη,
Ἀντιγένῃ Μάγνης δὲ δόμος καὶ πατρὶς ἔπολβος
ἢ Δημητρίων οὐ με κατακτίσατο,
υἱὸν Σωτίμου τὸν γνήσιον· οὐδέ με Σωσὼ
μήτηρ· οὐ γὰρ ἔβην θῆλυσ ἐπ' ἀντιπάλους·
ἀλλὰ τὸν ἥβητὴν σφύζων λόχον — ἵστορα τῶνδε, —
Ζῆνα καὶ ὀπλίτην αὐλὸν Ἐνναλίον,
καὶ τὸν Ἀλεξάνδρου χθόνιον τάφον, οὐ μέγα θάρσος,
θύόμενος, Θήβης ἀμφοκάλυφα κόνιν.

80. 30 Ἀδέσποτον

Εἵκοσι Καλλιζοῤατεια καὶ ἐννέα τέχνα τεκοῦσα,
οὐδ' ἐνὸς οὐδὲ μιῆς ἐδρακόμην θάνατον,
ἀλλ' ἑκατὸν καὶ πέντε διηγνυσάμην ἐνιαυτοῦς,
σκίπωνι τρομερὰν οὐκ ἐπιθεῖσα χέρα.

81. 31 Τίμωνος τοῦ μισανθρώπου

Ἐνθάδ' ἀπορρήξας ψυχὴν βαρυνδαίμονα κεῖμαι
τοῦτομα δ' οὐ πεύσεσθε, κακοὶ δὲ κακῶς ἀπόλοισθε.

82. 32 Ἀσκληπιάδου

Ἄδ' ἐγὼ ἁ τλάμων Ἀρετὰ παρὰ τῷδε κάθημαι
Αἶαντος τύμβῳ χειρομένα πλοκάμους,
θυμὸν ἄχει μεγάλῳ βεβολημένα, εἰ παρ' Ἀχαιοῖς
ἁ δολόφρων Ἀπάτα κρέσσον ἐμεῦ δύναται.

83. 33 Ἀδέσποτον

Ἐν τῷ Μουσείῳ Τεγέας :

Σίμων, χαῖρε.

Ὁ φθονερός δαίμων με τριηκοσιῷ λυκάβαντι
νόσφισεν ἡελίου καὶ γλυκεροῦ τέκεος,
πένθος μὲν προλιπόντι (α) ἀλόχῳ, λύπην δὲ γονεῦσι·
ἀστὸς Μαρτινέων, οὐτομα δ' εἰμὶ Σίμων.

84. 34 Ἀνύτης

Λοίσθηα δὴ τάδε πατρὶ φίλῳ περὶ χεῖρε βαλοῦσα
εἶπ' Ἐρατὼ χλωροῖς δάκρυσι λειβομένα·
, ὦ πάτερ, οὐ τοι ἔτ' εἰμὶ, μέλας δ' ἐμὸν ὄμμα καλύπτει
ἤδη ἀποφθιμένας κνάνεος θάνατος.

85. 35 Σιμίου

Ὑστατα δὴ τὰδ' ἔειπε φίλαν ποτὶ ματέρα Γοργῶ
δακρυόεσσα δέρας χερσὶν ἐφαπτομένα·
, Αἰθι μένοις παρὰ πατρί, τέκοις δ' ἐπὶ λῶσι μοῖρα
ἄλλαν σῶ πολιῷ γήρῳ καδεμόνα.

86. 36 Ἀνύτης

Ἀντί τοι εὐλεχέος θαλάμου σεμνῶν θ' ὕμεναίων
μάτηρ στήσε τάφῳ τῷδ' ἐπὶ μαρμαρίνῳ

παρθενικὰν μέτρον τε τὸν καὶ κάλλος ἔχουσιν,
Θερσί· ποτιφθεγκτὰ δ' ἔπλεο καὶ φθιμένα.

87. 37 »

Πολλάκι τῷδ' ὀλοφυνδὰ κόρας ἐπὶ σάματι Κλεινῶ
μάτηρ ὠκύνμορον παῖδ' ἐβόασε φίλαν,
ψυχὰν ἀγκαλέουσα Φαλαινίδος, ἣ πρὸ γάμοιο
χλωρὸν ὑπὲρ ποταμοῦ χεῦμ' Ἀχέροντος ἔβα.

88. 38 Ἡρίννης

Νύμφας Βανκίδος εἰμί· πολυκλαύταν δὲ παρέρπων
στάλαν τῷ κατὰ γᾶς τοῦτο λέγοις Ἀίδα·
Βάσκανός ἐσς, Ἀίδα· τὰ δέ τοι καλὰ σάμαθ' ὀρῶντι
ὁμοτάταν Βανκοῦς ἀγγελέοντι τύχαν,
ὡς τὰν παῖδ' ὕμέναιος ἐφ' αἷς αἰείδετο πένχαις
τᾶσδ' ἐπὶ καδεστὰς ἔφλεγε πυρκαϊᾶς·
καὶ σὺ μὲν, ὦ Ὑμέναιε, γάμων μολπαῖον αἰοῖδαν
ἐς θρήνων γοερὸν φθέγμα μεθαρμόσας.

89. 39 »

Στάλαι καὶ Σειρῶνες ἐμαὶ καὶ πένθιμε κρωσσέ,
ὅστις ἔχεις Ἀίδα τὰν ὀλίγαν σποδιάν,
τοῖς ἐμὸν ἐρχομένοισι ποτ' ἡρίον εἶπατε χαίρειν,
αἶτ' ἄστοι τελέθωντ' αἶθ' ἔτεροπιόλιες.
χῶτί με νύμφαν εὖσαν ἔχει τάφος, εἶπατε καὶ τό,
χῶτι πατήρ μ' ἐκάλει Βανκίδα, χῶτι γένος
Τηλία, ὡς εἰδῶντι, καὶ ὅτι μοι ἁ συνεταιρὶς
Ἡρινν' ἐν τύμβῳ γράμμ' ἐχάραξε τόδε.

90. 40 Νοσσίδος

ὦ ξεῖν', εἰ τό γε πλεῖς ποτὶ καλλίχορον Μυτιλάναν
τὰν Σαπφοῦς χαρίτων ἄνθος ἐνανσόμενος,
εἰπεῖν ὡς Μούσαισι φίλα τ' ἦν ἅ τε Λοκρὶς γὰ
τίκτει, ἴσας δ', ὅτι μοι τοῦνομα Νοσσίς, ἔη.

91. 41 Ἀδέσποτον

Ἐν τῷ Μουσείῳ Βόλου:

Ἀνπρὸν ἔφ' Ἡδίστῃ Μοῖρᾳ τότε νῆμ' (α) ἀπ' αἰτιάτων
 κλῶσαν, ὅτ' (ε) ὠδῖνος νύμφῃ ἀπηγτιάσεν·
 σχετλίη! οὐ γὰρ ἔμελλε τὸ νήπιον ἀγκαλιεῖσθαι,
 μαστῶ τ' (ε) ἀρδεύσειν χεῖλος ἐοῖτο βρέφους.
 Ἐν γὰρ ἐσεῖδε φάος καὶ ἀπήγαγεν εἰς ἓνα τύμβον
 τοὺς δισσοῦς, ἀκρίτως τοῖσδε μολοῦσα, Τύχῃ.

92. 42 »

Ἐν τῷ Μουσείῳ Λαρίσης:

Παρθένος οὐσα τέθνηκα Λεοντῶ ὡς νέον ἄνθος
 ὥρης παντοθαλοῦς πρωτοφανῆς καλύκων·
 καὶ μέλλουσα γάμῳ δεκαπενταετῆς μείγνυσθαι
 ἐν φθιμένοις κεῖμαι ὕπνον ἔχουσα μακρόν.

93. 43 »

Ἐν τῷ Μουσείῳ Μεγαλοπόλεως:

Τὴν πᾶσιν θανμασιὰ βίον κυκλοτέρονα σεμνὸν
 λείπουσαν ζωῆς τύμβος ὅδ' ἀμφιτέπει·
 ἦν δ' ὄνομα ζητῆς, Διονυσία, ἦν μακαρίζει
 πᾶς ὁ γνούς θείας ἃς ἔλαβεν χάριτας.
 ἠνίκα γὰρ λυκάβαντας ἔθ' ἡλικίης δεκαπέντε
 ἔσχεν, παντοκράτωρ λάτριν ἐὴν ἔθετο
 βίσις, ταῖς δ' ἰδίαις κόσμησεν στολίσιν·
 ἐξήκοντα δ' ἐτῶν ὅτε δὴ χρόνον ἢ λάτρις ἔσχεν,
 τὴν ὁσίην ὁσίως στείλαθ' ἐὴν πρόπολον·
 λουτρὸν γὰρ φαίδρυνε καλὸν χρόα' πλεξαμένη δὲ
 τοὺς ἱεροὺς πλοκάμους ἔλλαθ' ὕγραῖς σταγόσιν·
 βωμὸν δ' ὡς προσιοῦσ' εὐχὰς θέτο, σεμνὴ ἅσασιν
 ἄστρ' ἔβα' ὡς ἀνόσως ὥχετ' ἐς ἡμιθέους.

94. 44 »

Ἐν τῷ Μουσείῳ Δημισσῆς:

Ἐνθάδε νηπιάρχων παίδων κατὰ γαῖα καλύπτει
 ὁστέ', ἃ γε σχετλίη θάψε πατήρ παλάμῃ.

στυγνὴ ἀπὴντας, Μοῖρα· μί' ἡμέρη ἔκτανε παῖδας,
 αὐτίκα τ' εἶδε γυνὴ δεινὸν ἐσάντ' Αἶδην.
 πρῶτος μὲν κόρυη λυκάβας προγενεστέρη ἦεν, 5
 ἀρτίτοκος δ' ἔμπης καίθανεν ὀπλοτέρη(ι).
 ἢ δ' ἔχεν ἐν κόλποις μήτηρ δύο φίλτατα τέκνα,
 δῶνεν Φερσεφόνης δώματ' ἀμειψαμένη.

93. 45 Ἀδέσποτον

Ἐκ Μυτιλήνης (ἄγνωστον ποῦ ἀπολείμενον) :

Παρθενόπην κόνα θρέψεν ἄναξ ἑός, ἥ συνάθυσεν,
 ταύτην τερωλῆς ἀντιδιδούς χάριτα.
 Ἔστ' ἄθλον στοργῆς ἄρα καὶ κυσίν, ὥς νῦ καὶ ἦδε
 εὐνους οὖσα τροφεῖ σῆμα λέλογχε τόδε.
 Ἔς τόδ' ὄρων χρηστὸν ποιοῦ φίλον, ὅς τε προθύμως 5
 καὶ ζῶντα στέργοι καὶ νεκρὸν ἀμψιέποι.

96. 46 Ἀνύτης

Οὐδέτι δὴ πλωτοῖσιν ἀγαλλόμενος πελάγεσσιν
 αὐχέν' ἀναρρίψω βυσσόθεν ὀρνύμενος,
 οὐδὲ παρ' εὐσκάλμοιο νεῶς περικαλλέα χεῖλη
 ποιφύξω τάμᾳ τερωόμενος προτομῇ·
 ἀλλ' ἂ πορφυρέα πόντιον νοτὶς ὥσ' ἐπὶ χέρσον, 5
 κεῖμαι δὲ ὥαδινὰν τάνδε παρ' ἡμόνα.

97. 47 Γαιτουλικοῦ

Σῆμα τόδ' Ἀρχιλόχον παραπόντιον, ὅς ποτε πικρὴν
 μοῦσαν ἐχιδναίῳ πρῶτος ἔβαψε χόλω
 αἰμάξας Ἑλίκωνα τὸν ἡμερον. Οἶδε Λυκάμβης
 μυρόμενος τρισσῶν ἄμματα θυγατέρων.
 ἡρέμα δὴ παράμειπον, ὁδοιπόρε, μή ποτε τοῦδε 5
 κινήσης τύμβω σφῆζας ἐφεζομένους.

98. 48 Λεωνίδου

Τὸν χαρίεντ' Ἀλκμᾶνα, τὸν ὕμνητῆρ' ὕμεναίων
 κύκρον, τὸν Μουσῶν ἄξια μελῳάμενον,

τόμβος ἔχει Σπάρτας μεγάλην χάριν, εἴθ' ὃ γε Ἀνδὸς
ἄχθος ἀπορρίψας οἴχεται εἰς Ἀΐδαν.

99. 49 Ἀδέσποτον

Ἄρτι λοχευομένην σε μελισσοτόκων ἕαρ ὕμνων,
ἄρτι δὲ κυκνεῖω φθεγγομένην στόματι,
ἤλασεν εἰς Ἀχέροντα διὰ πλατὺν κῦμα καμόντων
Μοῖρα λινοκλώστου δεσπότης ἠλακάτης·
σὸς δ' ἐπέων, Ἥρην τε, καλὸς πόνος οὐ σε γεγωνεῖ
φθίσθαι, ἔχειν δὲ χοροὺς ἄμμιγα Πιερίσιν.

100. 50 Σιμωνίδου

Ἥμερὶ πανθέλκιερα, μεθυτρόφε μήτηρ ὀπώρας,
οὔλης ἢ σκολιὸν πλέγμα φύεις ἔλικος,
Τηίου ἠβήσεας Ἀνακρέοντος ἐπ' ἄκρῃ
στήλῃ καὶ λεπτῷ χόματι τῷδε τάφον·
ὥς ὁ φιλάκροτος τε καὶ οἰνοβαρὴς φιλοκώμοις
παννυχίσιν κρούων τὴν φιλόπαιδα χέλυν
κλῆν χθονὶ πεπτηῶς κεφαλῆς ἐφύπερθε φέροιο
ἀγλαὸν ὥραιων βότρυν ἀπ' ἀκρεμόνων,
καὶ μιν αἰεὶ τέγγει νοτερὴ δροσός, ἥς ὁ γεραίος
λαρότερον μαλακῶν ἔπνεεν ἐκ στομάτων.

101. 51 Ἀδέσποτον

ὦ ξένε, τόνδε τάφον τὸν Ἀνακρέοντος ἀμείβων
σπεῖσόν μοι παριών· εἰμὶ γὰρ οἰνοπότης.

102. 52 Ἀντιπάτρου Σιδωνίου

Περιζὰν σάλπιγγα, τὸν εὐαγέων βαρὺν ὕμνων
χαλκευτάν, κατέχει Πίνδαρον ἄδε κόνις·
οὐ μέλος εἰσαΐων φθέρξαιό κεν, ὥς ποτε Μουσῶν
ἐν Κάδμου θαλάμοις σμῆνος ἀνεπλάσατο.

103. 53 Σιμωνίδου

Πολλὰ πίων καὶ πολλὰ φαγὼν καὶ πολλὰ κάκ' εἰπὼν
ἄνθρώπους κεῖμαι Τιμοκρέων Ῥόδιος.

Ἀνθολογία Ἀρχαίων Ἑλλήνων Λυρικών

**Β'. Ἀναθηματικά, ἐπιδεικτικά, σκωπτικά,
παίγνια:**

101. 54 Ἀδέσποτον

Μνημα τόδ'(ε) ἧς ἀρχῆς Πεισίστρατος Ἰππίου υἱὸς
θῆκεν Ἀπόλλωνος Πυθίου ἐν τεμένει.

103. 55 Σιμωνίδου

Τὸν τραγόπουν ἐμὲ Πᾶνα, τὸν Ἀρκάδα, τὸν κατὰ Μήδων,
τὸν μετ' Ἀθηναίων στήσατο Μιλτιάδης.

103. 56 »

Ἑλλάνων ἀρχαγός, ἐπεὶ στρατὸν ὤλεσε Μήδων,
Πανσανίας, Φοῖβω μνᾶμ' ἀνέθηκε τόδε.

107. 57 »

Τόξα τάδε πολέμοιο πεπανμένα θαυροόεντος
νηῶ Ἀθηναίης κεῖται ὑπωρόφια,
πολλάκι δὴ στονόεντα κατὰ κλόνον ἐν δαὶ φωτῶν
Περσῶν ἱππομάχων αἵματι λουσάμενα.

108. 58 Μναςάλλου

Σοὶ μὲν χαμπύλα τόξα καὶ ἰοχέαιρα φαρέτρη,
δῶρα παρὰ Προμάχου, Φοῖβε, τάδε κρέματα·
ιοὺς δὲ περσέοντας ἀνὰ κλόνον ἄνδρες ἔχουσιν
ἐν καρδίαις ὅλοα ξείνια δυσμενέων.

109. 59 Σιμωνίδου

Οὔτω τοι μελία ταυαά, ποτὶ ζῖονα μακρὸν
ἦσο, Πανομφαίῳ Ζητὶ μένουσ' ἱερά·
ἤδη γὰρ χαλκός τε γέρον αὐτιά τε τέτρυνσαι
πυκνὰ κραδαινομένα δηῖφ ἐν πολέμῳ.

110. 60 Ἀνύτης

Ἔσταθι τᾷδε, κράνεια βροτοκτόνε, μηδ' ἔτι λυγρὸν
 χάλκεον ἄμφ' ὄνυχ' αἰτᾷς φόνον δαΐων·
 ἀλλ' ἀνὰ μαρμάρεον δόμον ἡμένα αἰπὸν Ἀθάνας
 ἄγγελ' ἀρορεῖαν Κρητὸς Ἐχεκρατίδα.

111. 61 Νοσσίδος

Ἔντεα Βορέττιοι ἄνδρες ἀπ' αἰνομόρων βάλλον ὤμων
 θεινόμενοι Λοκρῶν χερσὶν ὕπ' ὠκυμάχων,
 ὧν ἀρετὰν ὑμνεῦντα θεῶν ὑπ' ἀνάκτορα κεῖνται,
 οὐδὲ ποθεῖντι κακῶν πάχας, οὓς ἔλιπον.

112. 62 Ἴωνος

Ἐν τῷ Μουσείῳ τῶν Δελφῶν:

Εἰκόν'(α) ἐὰν ἀνέθηνεν ἐπ' ἔργῳ τῷδ'(ε), ὅτε νικῶν
 ναυοὶ θοαῖς πέρσεν Κεκροπιδᾶν δύναμιν
 Λύσανδρος Λακεδαίμων'(α) ἀπόρρητον στεφανώσας,
 Ἑλλάδος ἀκρόπολιν καλλίχορον πατρίδα.

113. 63 Σιμωνίδου

Ἐξ ἐπὶ πεντήκοντα, Σιμωνίδῃ, ἦραο ταύρους
 καὶ τρίποδας, πρὶν τόνδ' ἀνθέμεναι πίνακα·
 τοσσάκι δ' ἡμερόεντα διδασάμενος χορὸν ἀνδρῶν
 εὐδόξου Νίκας ἀγλαὸν ἄρμ' ἐπέβης.

114. 64 Ἀδέσποτον

Πολλάκι δὴ φυλῆς Ἀζαμαντίδος ἐν χοροῖσιν ὦραι
 ἀνωλόλυξαν κισσοφόροις ἐπὶ διθυράμβοις
 αἱ Διονυσιάδες, μίτραισι δὲ καὶ ῥόδων ᾠτοῖς
 σοφῶν αἰοιδῶν ἐσκίασαν λιπαρὰν ἔθειραν,
 οἳ τόνδε τρίποδα σφίσι μάρτυρα Βακχίων ἀέθλων
 ἔθηκαν· εὐ τοῦσδ' Ἀρτιγένης ἐδίδασκεν ἄνδρας,
 εὐ δ' ἐτιθηρεῖτο γλυκερὰν ὅπα Λωρίοις Ἀρίστον
 Ἀργεῖος ἡδὺ πνεῦμα χέων καθαροῖς ἐν αὐλοῖς.

5

τῶν ἐχορήγησεν κύκλον μελίγηρυν Ἴππόνικος
 Στρούθωνος υἱός, ἄρμασιν ἐν Χαρίτων φορηθεῖς, 10
 αἷ οἱ ἐπ' ἀνθρώπους ὄνομα κλυτὸν ἀγλαάν τε νίκαν
 θῆκαν Ἰοστεφάνων θεῶν ἕκατι Μοισᾶν.

115. 65 Ἐρατοσθένους σχολαστικοῦ

Οἰνοπότας Ξενοφῶν κενεὸν πύθον ἀνέθετο, Βάκχε·
 δέχνησο δ' εὐμενέως ἄλλο γὰρ οὐδὲν ἔχει.

116. 66 Σιμωνίδου

Σῶσος καὶ Σωσώ, Σῶτερ, σοὶ τόνδ' ἀνέθηκαν,
 Σῶσος μὲν σωθεῖς, Σωσώ δ' ὅτι Σῶσος ἐσώθη.

117. 67 Πλάτωνος

Ἡ σοβαρὸν γέλασασα καθ' Ἑλλάδος, ἣ τὸν ἐρασιτῶν
 ἐσμὸν ἐπὶ προθύροις Λαῖς ἔχουσα νέων,
 τῇ Παφίῃ τὸ κάτοπτρον, ἐπεὶ τοίῃ μὲν δοᾶσθαι
 οὐκ ἐθέλω, οἷη δ' ἦν πάρος οὐ δύναμαι.

118. 68 Ἀδέσποτον

Μανάλιος Ξενοκλῆς νίκασ' (α) Εὐθύφρονος υἱός,
 ἀπτιγῆς μουννοπαλᾶν τέσσαρα σώμαθ' ἐλών.

119. 69 »

Πύκτας τόνδ' ἀνέθηκεν ἀπ' ἐυδόξοιο Κυνίσκος
 Μαρτινέας νικῶν, πατρὸς ἔχων ὄνομα.

120. 70 Σιμωνίδου

Εἶπον, τίς, τίνος ἐσσί, τίνος πατρίδος, τί δὲ νικᾷς;
 Κασμύλος, Εὐαγόρου, Πύθια πύξ, Ῥόδιος.

121. 71 Καλλιμάχου

Φησὶν ὃ με στήσας Εὐαίνετος (οὐ γὰρ ἔγωγε
 γιγνώσκω) νίκης ἀντί με τῆς ιδίης

ἀγκεῖσθαι χάλκειον ἀλέκτορα Τυνδαρίδῃσιν·
πιστεύω Φαίδρου παιδί Φιλοξενίδεω.

122. 72 Ἀδέσποτον

Ἐν τῷ Μουσεῖῳ Σπάρτης·

Ὅρθείῃ δῶρον Λεοντεὺς ἀνέθηκε βοαγὸς Β Μ/Λ
μῶαν ριζήσας καὶ τὰδ' ἔπαθλα λαβὼν Β Μ/Λ
καί μ' ἔστεψε πατὴρ εἰσαρίθμοις ἔπειν. Β Μ/Λ

123. 73 Ἀρχελαίου ἢ Ἀσκληπιάδου

Ἀνδασοῦντι δ' ἔοικεν ὁ χάλκεος ἐς Δία λεύσσων
, Γᾶν ὑπ' ἐμοὶ τίθεμαι· Ζεῦ, σὺ δ' Ὀλυμπον ἔχε·

124. 74 Ἀδέσποτον

Τιμαρέτεια πρὸ γάμοιο τὰ τύμπανα τὰν τ' ἐρατεινὰν
σφαῖραν τὸν τε κόμας ῥύτορα κεκρύφαλον
τάς τε κόρας, Λιμνᾶτι, κόρα κόρα, ὡς ἐπεικέες,
ἄνθετο καὶ τὰ κορᾶν ἐνδύματ' Ἀρτέμιδι.
Λατῶα, τὸ δὲ παιδὸς ὑπὲρ χέρα Τιμαρετείας
θηκαμένα σφῶις τὰν ὅσιαν ὁσίως.

125. 75 Ἡρίννης

Ἐξ ἀταλᾶν χειρῶν τάδε γράμματα λῶσθε Προμαθεῦ,
ἔντι καὶ ἄνθρωποι τὴν ὁμαλοὶ σοφίαν.
ταύταν γῶν ἐτύμως τὰν παρθένον ὅστις ἔγραψεν,
αἱ καυδὰν ποτέθηκ', ἥς κ' Ἀγαθαρχὺς ὄλα.

126. 76 Νοσσίδος

Ἀδομέλινα τέτυκται· ἴδ' ὡς ἀγανὸν τὸ πρόσωπον
ἀμὲ ποτοπιάζειν μελιχίως δοκέει!
ὡς ἐτύμως θυγάτηρ τᾷ ματέρει πάντα ποτίζει!
ἦ καλόν, ὅκκα πέλλῃ τέκνα γονεῦσιν ἴσα.

127. 77 »

Γνωτὰ καὶ τηνῶθε Σαβανθίδος εἶδεται ἔμμεν
ἄδ' εἰκῶν, μορφῇ καὶ μεγαλειοσύνᾳ·

θάεο! τὰν πινυτὰν τό τε μείλιχον αὐτόθι τήρας
ἔλπομ' ὀρῆν· χαίροις πολλά, μάκαιρα γύναι.

123. 78 Νοσσίδος

Θαυμαρέτας μορφὰν ὁ πίναξ ἔχει· ἐδ' γε τὸ γαῶρον
τεῦξε τό θ' ὥραϊον τᾶς ἀγανοβλεφάρου.
σαίνοι κέν σ' εἰσοδοῦσα καὶ οἰκοφύλαξ σκυλάκαινα,
δέσποιναν μελάρθρων οἰομένη καθορῆν.

129. 79 »

Τὸν πίνακα ξανθᾶς Καλλῶ δόμον εἰς Ἀφροδίτας
εἰκόνα γραφάμενα πάντ' ἀνέδηκεν ἴσαν.
ὥς ἀγανῶς ἔστακεν! ἴδ' ἄ χάρις ἀλίχον ἀνθεῖ!
χαρέτω· οὐ τίνα γὰρ μέμνην ἔχει βιοτᾶς.

130. 80 Φιλίππου

Ἡ θεὸς ἦλθ' ἐπὶ γῆν ἐξ οὐρανοῦ, εἰκόνα δείξων,
Φειδία, ἣ σύ γ' ἔβρης τὸν θεὸν ὀφρόμενος.

131. 81 Ἀδέσποτον

Ἄ Κύπρις τὰν Κύπριν ἐνὶ Κνίδῳ εἶπεν ἰδοῦσα·
,Φεῦ! φεῦ! ποῦ γυμνήν εἶδ' ἐμε Πραξιτέλῃς;

132. 82 »

Ἐκ ζωῆς με θεοὶ τεῦξαν λίθον· ἐκ δὲ λίθοιο
ζωὴν Πραξιτέλῃς ἔμπαλιν ἠργάσατο.

133. 83

Ξεῖνοι, λαϊνέας μὴ ψαύετε τᾶς Ἀριάδνας
μὴ καὶ ἀναθρόσκη Θησέα διζομένη.

134. 84 »

Ἴσχετε τὴν Βάκχην, μὴ λαϊνὴν περ εἶδ' οὔσα
οὐδὸν ὑπερθεμένῃ νηὸν ὑπεκπροφύγῃ.

135. 85 Ἀδέσποτον

Ἦ Σάτυρος τὸν χαλκὸν ὑπέδραμεν ἢ διὰ τέχνης
χαλκὸς ἀναγκασθεὶς ἀμφεχρόθη Σατύρῳ.

136. 86 Πλάτωνος

Τὸν Σάτυρον Διόδωρος ἐκοίμισεν, οὐκ ἐτόρευσεν.
ἢν νόξῃς, ἐγερεῖς ὀργίλον· ἔπρος ἔχει.

137. 87 Δημητρίου Βιθυνοῦ

Ὡδε Μύρων μ' ἔστησε τὸ βοίδιον· οἱ δὲ τομῆς
βάλλουσίν με λίθοις ὥς ἀπολειπόμενον.

138. 88 Ἀνακρέοντος

Βουκόλε, τὰν ἀγέλαν πόρρω νέμε, μὴ τὸ Μύρωνος
βοίδιον ὥς ἔμπνουν βουσὶ συνεξελάσῃς.

139. 89 Ἀντιπάτρου Σιδωνίου

Μόσχε, τί μοι λαγόνεσσι προσέρχαι ; τίποτε δὲ μυκᾷ ;
ἀ τέχνα μαζοῖς οὐκ ἐνέθηζε γάλα.

140. 90 Διοσκορίδου

Τᾷ Πιτάνᾳ Θρασύβουλος ἐπ' ἀσπίδος ἤλυθεν ἄνους,
ἐπὶ πρὸς Ἀργείων τραύματα δεξιέμενος,
δεικνὺς ἀντία πάντα· τὸν αἱματόεντα δ' ὁ πρέσβυς
παῖδ' ἐπὶ πυρκαϊῇν Τόννιχος εἶπε τιθεῖς·
, Δειλοὶ κλαιέσθωσαν· ἐγὼ δὲ σέ, τέκνον, ἄδακρυς
θάψω τὸν καὶ ἐμὸν καὶ Λακεδαιμόνιον.

141. 91 Ἐρυνκίου Κυζικηνοῦ

Ἀνίκ' ἀπὸ πολέμου τρέσαντά σε δέξατο μάτηρ,
πάντα τὸν ὀπλιστὰν κόσμον ὀλωλεκότα,
αὐτὰ τοι φονίαν, Δαμάτριε, αὐτίκα λόγχαν
εἶπε διὰ πλατέων ὥσαμένα λαγόνων.

, Κάτθανε, μηδ' ἐχέτω Σπάρτα ψόγον· οὐ γὰρ ἐκεῖνα
ἤμπλακεν, εἰ δειλοὺς τοῦμόν ἔθρεψε γάλα·

142. 92 Ζηνοδότου

Τίς γλύψας τὸν Ἑρωτα παρὰ κρήνησιν ἔθηκεν,
οἰόμενος παύσειν τοῦτο τὸ πῦρ ὕδατι;

143. 93 Ἀδέσποτον

Αἱ Χάριτες λούσαντο· ἀμειψάμεναι δὲ λοετρὸν
δῶκαν ἑὼν ῥεθέων ὕδασιν ἀγλαΐην.

144. 94 Ἀνύτης

Ἴξεν ἅπας ὑπὸ καλὰ δάφνας εὐθαλέα φύλλα
ὥραϊον τ' ἄρυσαι νάματος ἀδὸν πόμα,
ὄφρα τοι ἀσθμαίνοντα πόνοισι θέρεος φίλα γυνῖα
ἀμπαύσης πνοιᾷ τυπτόμενα Ζεφύρον.

145. 95 »

Ξεῖν', ὑπὸ τὰν πετέαν τετρουμένα γυν' ἀνάπασσον·
ἂ δέ τοι ἐν χλωροῖς πνεῦμα θροεῖ πετάλοις·
πίδακά τ' ἐκ παγᾶς ψυχρὸν πίε· δὴ γὰρ ὀδίταις
ἄμπαυμ' ἐν θερμοῦ καύματι τοῦτο φίλον.

146. 96 Ἀδέσποτον

Ἐλπίς καὶ Τύχη, μέγα χαίρετε· τὸν λιμέν' εὖρον·
οὐδὲν ἐμοὶ χυμῖν· παίζετε τοὺς μετ' ἐμέ.

147. 97 Πλάτωνος

Ἑννέα τὰς Μούσας φασὶν τινες· ὥς ὀλιγώρως!
ἠγρίδε καὶ Σαπφῶ Λεσβόθεν ἡ δεκάτη.

148. 98 Ἀδέσποτον

Ἐλθετε πρὸς τέμενος ταυρώπιδος ἀγλῶν Ἥρης,
Λεσβίδες, ἄβρὰ ποδῶν βήμαθ' ἐλίσσόμεναι·

ἔνθα καλὸν στήσασθε θεῇ χορόν· ὕμμι δ' ἀπάρξει
 Σαπφῶ χροσεῖην χερσὶν ἔχουσα λύρην.
 ἄλβια ὀρχηθμοῦ πολυγυθέος· ἢ γλυκύν ὕμνον
 εἰσαΐειν αὐτῆς δόξετε Καλλιόπης.

5

149. 99 Ἀδέσποτον

Λέσβιον Ἡρίννης τόδε κηρίον· εἰ δέ τι μικρόν,
 ἀλλ' ὅλον ἐκ Μουσέων κιρνάμενον μέλιτι.
 οἱ δὲ τριηκόσιοι ταύτης στίχοι ἴσοι Ὀμήρῳ,
 τῆς καὶ παρθενικῆς ἐννεακαϊδεκέτευσ'
 ἢ καὶ ἐπ' ἡλακάτη μητροῦς φόβῳ, ἢ καὶ ἐφ' ἰσιτῶ
 ἐσθίηται Μουσέων λάτρεις ἐφαπτομένη.
 Σαπφῶ δ' Ἡρίννης ὅσπον μελέεσσιν ἀμείνων,
 Ἡρίννα Σαπφουῖς τόσπον ἐν εξαμέτροις.

5

130. 100 »

Γῇ μὲν ἕαρ κόσμος πολυδένδρεον, αἰθέρι δ' ἄστροα·
 Ἑλλάδι δ' ἦδε χθών, οἶδε δὲ τῇ πόλει.

131. 101 Πλάτωνος

Χρυσὸν ἀνὴρ εὐρὼν ἔλιπε βρόχον· αὐτὰρ ὁ χρυσὸν
 ὄν λίπεν οὐχ εὐρὼν ἦπεν ὄν εὖρε βρόχον.

132. 102 Παλλαδᾶ Ἀλεξανδρέως

Ὁ Ζεὺς ἀντὶ πυρὸς πῦρ ὥπασεν ἄλλο, γυναικάς.
 εἶθε δὲ μήτε γυνή μήτε τὸ πῦρ ἐφάνη!
 πῦρ μὲν δὴ ταχέως καὶ σβέννυται· ἢ δὲ γυνή πῦρ
 ἄσβεστον, φλογερόν, πάντοτ' ἀναπτόμενον.

133. 103 Ἀδέσποτον

Στήλην μητρειῆς, μικρὰν λίθον, ἔστεφε κοῦρος,
 ὥς βίον ἡλλάχθαι καὶ τρόπον οἰόμενος·
 ἢ δὲ τάφῳ κλινθεῖσα κατέκτανε παῖδα πεσοῦσα.
 φεύγετε μητρειῆς καὶ τάφον οἱ πρόγονοι!

134. 104 Ἀδέσποτον

Ἀγρὸς Ἀχαιμενίδου γενόμεν ποτέ, νῦν δὲ Μενίππου,
καὶ πάλιν ἔξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον.
καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν μέ ποτ' ᾔετο, καὶ πάλιν οὗτος
οἶεται· εἰμὶ δ' ὅλως οὐδενός, ἀλλὰ τύχης.

135. 105 »

Τίπτε με τήν ἀνέμοισιν ἀλώσιμον, ἢ λὲς τέκτον,
τήνδε πίτυν τεύχεις νῆα θαλασσοπόρον
οὐδ' οἰωνὸν ἔδειςας ; ὁ τοι Βορέης μ' ἐδίωξεν
ἐν χιόνι, πῶς ἀνέμους φεύζομαι ἐν πελάγει ;

136. 106 Ζηλωτοῦ, οἱ δὲ Βάσσου

Ἐκλάσθην ἐπὶ γῆς ἀνέμῳ πίτυς· ἐς τί με πόντῳ
στέλλετε ναυηγὸν κλῶνα πρὸ ναντιλῆς ;

137. 107 Ἀδέσποτον

Ἐρώτησις Ὀμήρου :

Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας ἀλήτορες, ἢ ὃ' ἔχομέν τι ;

Ἀπόκρισις Ἀρκάδων :

Ὅσσ' ἔλομεν λιτόμεσθ', ὅσσ' οὐχ ἔλομεν φερόμεσθα.

138. 108 Εὐήνου Ἀσκαλωνίτου

Κῆρ με φάγῃς ἐπὶ ῥίζαν, ὅμως ἔτι καρποφορήσω,
ὅσσον ἐπισπείσαι σοί, τράγε, θυομένῳ.

139. 109 Παρμενίωνος

Οἱ κόρις ἄχρὶ κόρου κορέσαντό μου· ἀλλ' ἐκορέσθην
ἄχρὶ κόρου καὶ τὸς κόρις ἐκκορέσας.

160. 110 Παλλαδᾶ

Εἴ τὸ φέρον σε φέρει, φέρε καὶ φέρον· εἰ δ' ἀγανακτεῖς
καὶ σαυτὸν λυπεῖς, καὶ τὸ φέρον σε φέρει.

161. 111 Μιμνέρμου

Τὴν σαντοῦ φρένα τέρεπε· δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν
ἄλλος τίς σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἔρει.

162. 112 »

Ἦβα μοι, φίλε θυμέ· τάχ' ἂν τινες ἄλλοι ἔσονται
ἄνδρες, ἐγὼ δὲ θανὼν γαῖα μέλαινα ἔσομαι.

163. 113 Δημοδόκου

Καππαδόκην ποῖ' ἔχιδνα κακὴ δάκεν· ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
καίθανε, γευσάμενη αἵματος ἰοβόλου.

164. 114 Καλλιμάχου

Σύντομος ἦν ὁ ξεῖνος, ὃ καὶ στίχος οὐ μακρὰ λέξων
,Θῆρις Ἀρισταίου Κοῆς· ἐπ' ἐμοὶ δολιχός.

165. 115 Λεωνίδου Ἀλεξανδρέως

Οἰδιπόδης κάσις ἦν τεκέων καὶ μητέρι πόσσις
γίγνεται καὶ παλάμης ἦν τυφλὸς ἐκ σφετέρης.

166. 116 Νικοδήμου Ἡρακλεώτου

Πραξιτέλης ἔπλασεν Δανάην καὶ φάρεα Νυμφῶν
λύγδινα καὶ πέτρης Πᾶν' ἐμὲ Πεντελικῆς.

167. 117 Ἀδέσποτον

Τρηχὺν δ' ὑπερβάς φραγμὸν ἐξήνθιζε κλώψ.

168. 118 »

Εἰμὶ πατρὸς λευκοῦ μέλαν τέκος, ἄπτερος ὄρνις,
ἄχρῃ καὶ οὐρανίων ἱπτάμενος νεφέων·
κούραις δ' ἀντομένησιν ἀπενθέα δάκρυα τίκτω·
εὐθὺν δὲ γεννηθεὶς λύομαι εἰς αἴερα.

169. 119 »

Ἄνδρ' ἐμὸν ἔκταν' ἐκυρός, ἐκυρὸν δ' ἔκτανεν ἀνὴρ
καὶ δαῖρ ἐκυρὸν καὶ ἐκυρός γενέτην.

II. Ἰαμβος

Ἀρχίλοχος

Α'. Ἐλεγεῖαι:

170. 1

Εἰμὶ δ' ἐγὼ θεράπων μὲν Ἐνναλίιοι ἀνακτος
καὶ Μουσέων ἐρατὸν δῶρον ἐπιστάμενος.

171. 2

Ἐν δορὶ μὲν μοι μᾶζα μεμαγμένη, ἐν δορὶ δ' οἶνος
Ἰσμαρικὸς, πίνω δ' ἐν δορὶ κεκλιμένος.

172. 3

Ἀσπίδι μὲν Σαῶν τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνῳ
ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων·
αὐτὸς δ' ἐξέφυγον θανάτου τέλος· ἀσπὶς ἐκείνη
ἐρρέτω· ἐξαυτὶς κτήσομαι οὐ κακίω.

173. 4

Ἄλλ' ἄγε, σὸν κώθωνι θοῆς διὰ σέλματα νηὸς
φοῖτα καὶ κοίλων πώματ' ἄφελκε κάδων,
ἄγρει δ' οἶνον ἐρυθρὸν ἀπὸ τρυγός· οὐδὲ γάρ ἡμεῖς
νήφειν ἐν φυλακῇ τῇδε δυνησόμεθα.

Β'. Ἰαμβοί:

174. 5

Οὐ μοι τὰ Γύγεω τοῦ πολυχρύσου μέλει,
οὐδ' εἰλέ κώ με ζῆλος, οὐδ' ἀγαίομαι
θεῶν ἔργα, μεγάλης δ' οὐκ ἐρέω τυραννίδος·
ἀπόπροθεν γάρ ἐστιν ὀφθαλμῶν ἐμῶν.

175. 6 Ἀρχίλοχος

Πάτερ Λυκάμβα, ποῖον ἐφράσω τόδε ;
 τίς σὰς παρήειρε φρένας,
 ἥς τὸ πρῖν ἠρήρεισθα ; νῦν δὲ δὴ πολὺς
 ἀστοῖσι φαίνεται γέλως ...
 ὄρκον δ' ἐνοσφίσθης μέγαν
 ἄλλας τε καὶ τράπεζαν...

5

176. 7

... κύματι πλαζόμενος,
 κὰν Σαλμυδησσὺ γυμνὸν εὐφρονέστατα
 Θρήικες ἀκρόκομοι
 λάβοιεν—ἐνθα πόλλ' ἀναπλήσει κακὰ
 δούλιον ἄρτον ἔδων—
 ὀίγει πεπηγότ' αὐτόν, ἐκ δὲ τοῦ ῥόθου
 φυκία πόλλ' ἐπέχοι,
 κροτέοι δ' ὀδόντας ὥς κύων ἐπὶ στόμα
 κείμενος ἀκρασίῃ
 ἄκρον παρὰ ὀηγμῖνα κυμάτων ὁμοῦ.
 ταῦτ' ἐθέλοιμ' ἂν ἰδεῖν,
 ὅς μ' ἠδίκησε, λάξ δ' ἐφ' ὀρκίοις ἔβη,
 τὸ πρῖν ἑταῖρος ἐών.

5

10

177. 8

Οὐ φιλέω μέγαν στρατηγὸν οὐδὲ διαπεπλιγμένον,
 οὐδὲ βοστρούχοισι γαῦρον οὐδ' ὑπεξυρημένον,
 ἀλλὰ μοι σμικρὸς τις εἴη καὶ περὶ κνήμης ἰδεῖν
 ῥοικὸς, ἀσφαλὲως βεβηκὼς ποσσὶ, καρδίης πλέος.

178. 9

Τοῖς θεοῖς τιθεῖν ἅπαντα· πολλάκις μὲν ἐκ κακῶν
 ἄνδρας ὀρθοῦσιν μελαίνῃ κειμένους ἐπὶ χθονί,
 πολλάκις δ' ἀνατρέπουνσι καὶ μάλ' εὖ βεβηκότας
 ὑπτίους κλίνουσ'· ἔπειτα πολλὰ γίγνεται κακὰ....
 καὶ βίον χρήμῃ πλανᾶται καὶ νόον παρόροος.

5

179. 10 Ἀρχιλόχος

Θυμέ, θύμ', ἀμυγάνοισι κήδεσιν κινώμενε,
 ἄνα δῆ, εὖ μένων δ' ἀλέξεν προσβαλὼν ἐναντίον
 στέρνον, ἐν δοκοῖσιν ἐχθρῶν πλησίον κατασταθεὶς
 ἀσφαλές· καὶ μήτε κινῶν ἀμφάδην ἀγάλλω,
 μήτε νικηθεὶς ἐν οἴκῳ καταπεσὼν ὀδύροιο·
 ἀλλὰ χαρτοῖσιν τε χαῖρε καὶ κακοῖσιν ἀσχάλα
 μὴ λίην· γίνωσκε δ' οἷος ὕψιμος ἀνθρώπους ἔχει.

180. 11

Χρημάτων ἄελπιον οὐδέν ἐστιν οὐδ' ἀπώμοτον,
 οὐδὲ θαυμάσιον, ἐπειδὴ Ζεὺς πατὴρ Ὀλυμπίων
 ἐκ μεσημβρίας ἔθηκε νόκτ' ἀποκρύψας φάος
 ἡλίον λάμποντος· ὥχρον δ' ἦλθ' ἐπ' ἀνθρώπους δέος.
 ἐκ δὲ τοῦ καὶ πιστὰ πάντα κατέλπιτα γίγνεται
 ἀνδράσιν· μηδεὶς ἔθ' ὁμέων εἰσορῶν θαυμάζειτω,
 μηδ' ὅταν δελφῖσι θῆρες ἀνταμείφονται νομῶν
 ἐνάλιον καὶ σφιν θαλάσσης ἠχέεργα κόμματα
 φίλτερ' ἠπείρου γένηται, τοῖσι δ' ἡδὺ ἦν ὄρος.

181. 1 Σημωνίδης

ὦ παῖ, τέλος μὲν Ζεὺς ἔχει βαρύνκτερος
 πάντων, ὅς' ἔστι, καὶ τίθησ' ὅκη θέλει·
 τοῦς δ' οὐκ ἐπ' ἀνθρώποισιν· ἀλλ' ἐπήμερον
 ἂ δὴ βοτὰ ζώουσιν, οὐδὲν εἰδότες,
 ὅπως ἔκαστον ἐπιτελευτήσῃ θεός. |
 ἐλπίς δὲ πάντας καλὴ πειθεῖη τρέφει
 ἀπρηκτον ὀρμαίνοντας· οἳ μὲν ἡμέρην
 μένουσιν ἐλθεῖν, οἳ δ' ἐτέων περιτροπᾶς·
 νέωτα δ' οὐδεὶς ὅστις οὐ δοκεῖ βροτῶν
 πλούτω τε κάγαθοῖσιν ἔξασθαι φλόων· |
 φθάνει δὲ τὸν μὲν γῆρας ἄζηλον λαβόν,
 πρὶν τέρεμ' ἵκηται· τοὺς δὲ δύστηνοι νόσοι

φθείρουσι θνητῶν τοὺς δ' ἄρει δεδμημένους
πέμπει μελαίνης Αἰδῆς ὑπὸ χθονός·

οἳ δ' ἐν θαλάσῃ λαίλαπι κλονεύμενοι

15

καὶ κύμασιν πολλοῖσι πορφυρῆς ἁλὸς
θνήσκουσιν, εἴτ' ἂν ἡδὺν ρώσωνται ζόειν·
οἳ δ' ἀγρόνῃν ἄφαντο δυστήνῳ μόρῳ
καυτάγρετοι λείπουσιν ἡλίου φάος.

οὕτω κακῶν ἅπ' οὐδέν· ἀλλὰ μυρία
βροτοῖσι κῆρες κἀνεπίφραστοι δῶαι

20

καὶ πῆματ' ἐστίν· | εἰ δ' ἐμοὶ πιθοῖατο,
οὐκ ἂν κακῶν ἐρῶμεν οὐδ' ἐπ' ἄλγεσιν
κακοῖσ' ἔχοντες θυμὸν αἰκίζοίμεθα.

181. 2

Χωρὶς γυναικὸς θεὸς ἐποίησεν νόον
τὰ πρῶτα· τὴν μὲν ἐξ ὕδός τανύτριχος,
τῇ πάντ' ἂν' οἶκον βορβόρῳ πεφυρμένα
ἄκοσμα κεῖται, καὶ κυλινδεῖται χαμαί·
αὐτὴ δ' ἄλυντος ἀπλύτοις τ' ἐν εἵμασιν
ἐν κοπρίῃσιν ἡμένη πιαίνεται. |

5

τὴν δ' ἐξ ἀλιτρῆς θεὸς ἔθηκ' ἀλώπεκος
γυναῖκα, πάντων ἰδρὶν' οὐδέ μιν κακῶν
λέληθεν οὐδέν, οὐδὲ τῶν ἀμεινόνων.

τὸ μὲν γὰρ αὐτῶν εἶπε πολλάκις κακόν,
τὸ δ' ἐσθλόν· ὀργὴν δ' ἄλλοτ' ἀλλοίην ἔχει. |

10

τὴν δ' ἐκ κυνὸς λίταργον, αὐτομήτορα,
ἢ πάντ' ἀκοῦσαι, πάντα δ' εἰδέναι θέλει,
πάντῃ δὲ παπταίνουσα καὶ πλανωμένη
λέληκεν, ἦν καὶ μηδέν' ἀνθρώπων ὄρεα. |
παύσειε δ' ἂν μιν οὔτ' ἀπειλήσας ἀνὴρ,
οὐδ' εἰ χολωθεῖς ἐξαράξειεν λίθῳ
ὀδόντας, οὐδ' ἂν μελίχως μυθεύμενος,
οὐδ' εἰ παρὰ ξείνοισιν ἡμένη τύχη·

15

ἀλλ' ἐμπέδως ἄπρηκτον αὐδὴν ἔχει. |

20

τὴν δὲ πλάσαντες γηίνην Ὀλύμπιοι
 ἔδωκαν ἀνδρὶ πηρόν· οὔτε γὰρ κακόν,
 οὔτ' ἐσθλὸν οὐδὲν οἶδε τοιαύτη γυνή·
 ἔργον δὲ μοῦνον ἐσθίειν ἐπίσταται·
 25 κούδ' ἦν κακὸν χειμῶνα ποιήσῃ θεός,
 ὀιγῶσα δίφρον ἄσπον ἔλκεται πυρός·
 τὴν δ' ἐκ θαλάσσης, ἥ δὴ ἐν φρεσὶν ροεῖ·
 τὴν μὲν γελᾷ τε καὶ γέγηθεν ἡμέρην·
 ἐπαινέσει μιν ξεῖνος ἐν δόμοισ' ἰδὼν·
 30 ,Οὐκ ἔστιν ἄλλη τῆσδε λωΐων γυνή
 ἐν πᾶσιν ἀνθρώποισιν οὐδὲ καλλίων·
 τὴν δ' οὐκ ἀνεκτὸς οὔτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν,
 οὔτ' ἄσπον ἐλθεῖν, ἀλλὰ μαίνεται τότε
 ἀπλητον, ὥσπερ ἀμφὶ τέκνοισιν κῶων,
 35 ἀμείλιχος δὲ πᾶσι κάποθυμή
 ἐχθροῖσιν ἴσα καὶ φίλοις γίγνεται·
 ὥσπερ θάλασσα πολλάκις μὲν ἀτρεμῆς
 ἔστηκ', ἀπῆμων, χάσμα ραύτησιν μέγα,
 θέρεος ἐν ὥρῃ, πολλάκις δὲ μαίνεται
 40 βαρυντύποισι κύμασιν φορευμένη·
 ταύτη μάλιστα ἔοικε τοιαύτη γυνή
 [ὀργήν· φρὴν δ' ὡς πόντος αἰόλην ἔχει]·
 τὴν δ' ἐκ σποδείης καὶ παλιντριβέος ὄνου,
 ἥ σὺν τ' ἀνάγκῃ σὺν τ' ἐνιπῆσιν μόγῃς
 45 ἔστρεξεν ὦν ἅπαντα κάπονήσατο
 ἀρεστά· τόφρα δ' ἐσθίει μὲν ἐν μυχῶ
 προνύξ, προῆμαρ, ἐσθίει δ' ἐπ' ἐσχάρῃ·
 τὴν δ' ἐκ γαλῆς, δύστηνον οἷζυρὸν γένος·
 κείνη γὰρ οὔ τι καλὸν οὐδ' ἐπίμερον
 50 πρόσσεστιν οὐδὲ τεργνὸν οὐδ' ἐράσμιον·
 εὐνῆς δ' ἀληνῆς ἐστὶν ἀφροδισίης,
 τὸν δ' ἄνδρα τὸν παρόντα ρανσίῃ διδοῖ.
 κλέπτουσα δ' ἔρδει πολλὰ γείτονας κακά,
 ἄθυστα δ' ἱρὰ πολλάκις κατεσθίει. |

τὴν δ' ἵππος ἄβρῳ χαίτεσσ' ἐγείνατο, 57
 ἢ δούλι' ἔργα καὶ δύνῃν περιτρέπει·
 κοῦτ' ἂν μύλης ψαύσειεν, οὔτε κόσκινον
 ἄρειεν, οὔτε κόπρον ἐξ οἴκου βάλοι, 60
 οὔτε πρὸς ἱπνόν, ἀσβόλῃν ἀλευμένη,
 ἵζοιτ'· ἀνάγκῃ δ' ἄνδρα ποιεῖται φίλον.
 λούται δὲ πάσης ἡμέρης ἄπο ῥύπον
 δίς, ἄλλοτε τρίς, καὶ μύροις ἀλείφεται·
 αἰὲ δὲ χαίτην ἐκτενισμένην φορεῖ 65
 βαθεῖαν, ἀνθέμοισιν ἐσκιασμένην.
 καλὸν μὲν ὦν θέλημα τοιαύτη γυνή
 ἄλλοισι, τῷ δ' ἔχοντι γίγνεται κακόν,
 ἢν μὴ τις ἢ τύραννος ἢ σκηπτοῦχος ἢ,
 ὅστις τοιοῦτοῖς θυμὸν ἀγλαΐζεται· | 70
 τὴν δ' ἐκ πιθήκων τοῦτο δὴ διακριδὼν
 Ζεὺς ἀνδράσιν μέγιστον ὥπασεν κακόν.
 αἰσχιστὰ μὲν πρόσωπα· τοιαύτη γυνή
 εἴσιν δι' ἄστεος πᾶσιν ἀνθρώποις γέλως,
 ἐπ' ἀσχένα βραχεῖα, κινεῖται μόγις 75
 ἄπυγος, ἀντόκωλος. ἃ τάλας ἀνήρ,
 ὅστις κακὸν τοιοῦτον ἀγκαλίζεται!
 δῆρνα δὲ πάντα καὶ τρόπους ἐπίσταται,
 ὥσπερ πίθηκος, οὐδὲ οἱ γέλως μέλει·
 οὐδ' ἂν τιν' εὖ ἔρξειεν, ἀλλὰ τοῦθ' ὀρᾷ 80
 καὶ τοῦτο πᾶσαν ἡμέρην βουλευέται,
 ὅπως τιν' ὥς μέγιστον ἔρξειεν κακόν.
 τὴν δ' ἐκ μελίσσης· τὴν τις εὐτυχεῖ λαβών·
 κείνη γὰρ οἷα μῶμος οὐ προσιστάνει,
 θάλλει δ' ἀπ' αὐτῆς ἀπαέζεται βίος· 85
 φίλῃ δὲ σὺν φιλῶντι γηρόσκει πόσι,
 τεκοῦσα καλὸν κούρομακλυτον γένος·
 καὶριπρεπὴς μὲν ἐν γυναιξὶ γίγνεται
 πάσῃσι, θείῃ δ' ἀμφιδέδρομεν χάρις·
 οὐδ' ἐν γυναιξὶν ἦδεται καθημένη, 90

ὄκον λέγουσιν ἀφροδισίους λόγους. |
 τοίας γυναικας ἀνδράσιν χαρίζεται
 Ζεὺς τὰς ἀρίστας καὶ πολυφραδεσιάτας·
 τὰ δ' ἄλλα φῦλα πάντα μηχανῇ Διὸς
 ἔστιν τε πῆμα καὶ παρ' ἀνδράσιν μενεῖ. 95
 Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν,
 γυναικας· ἦν τι καὶ δοζέωσιν ὠφελεῖν,
 ἔχοντί τοι μάλιστα γίγνεται κακόν. |
 οὐ γάρ κοτ' εὐφρων ἡμέρην διέρχεται
 ἅπασαν, ὅστις σὸν γυναικὶ πέλεται 100
 οὐδ' αἴψα λιμὸν οἰκίης ἀπώσεται,
 ἐχθρὸν συνοικητῆρα, δυσμενέα θεόν.
 ἀνὴρ δ' ὅταν μάλιστα θυμηδεῖν δοκῇ,
 κατ' οἶκον ἢ θεῶν μοῖραν ἢ ἀνθρώπου χάριν,
 εὐροῦσα μῶμον ἐς μάχην κορύσσεται. 105
 ὄκον γυνὴ γάρ ἐστιν, οὐδ' ἐς οἰκίην
 ξεῖνον μολόντα προφρόνως δεχοίατο. |
 ἦτις δέ τοι μάλιστα σωφρονεῖν δοκεῖ,
 αὕτη μέγιστα τυγχάνει λωβωμένη·
 κεληρότος γὰρ ἀνδρὸς — οἱ δὲ γείτονες 110
 χαίρουσ' ὀρῶντες καὶ τόν, ὥς ἀμαρτάνει. |
 τὴν ἦν δ' ἕκαστος αἰνέσει μεμνημένος
 γυναικα, τὴν δὲ τοῦτέρου μοιμήσεται·
 ἴσῃν δ' ἔχοντες μοῖραν οὐ γινώσσομεν. |
 Ζεὺς γὰρ μέγιστον τοῦτ' ἐποίησεν κακόν, 115
 καὶ δεσμὸν ἀμφέθηκεν ἄρρηκτον πέδης.

183. Σόλων 1

Ἐγὼ δὲ τῶν μὲν οὐδνεα ξυγγήγαγον
 δῆμον, τί τούτων πρὶν τυχεῖν ἐπανόμην ; |
 συμμαρτυροίη ταῦτ' ἄν ἐν δίκῃ χρόνον
 μήτηρ μεγίστη δαιμόνων Ὀλυμπίων
 ἄριστα, Γῇ μέλαινα, τῆς ἐγὼ ποτε 5
 ὄρους ἀνείλων πολλαχῇ πεπηγότας,

πρόσθεν δὲ δουλεύουσα, νῦν ἐλευθέρα. |
 πολλοὺς δ' Ἀθήνας, πατρίδ' ἐς θεόκλιτον,
 ἀνήγαγον πραθέντας, ἄλλον ἐκδίκως,
 ἄλλον δικαίως, τοὺς δ' ἀναγκαίης ὑπὸ 10
 χρειοῦς φνυρόντας, γλῶσσαν οὐκέτ' Ἀττικὴν
 ἰέντας, ὥς ἂν πολλαχῇ πλανωμένους,
 τοὺς δ' ἐνθάδ' αὐτοῦ δουλίην ἀεικέα
 ἔχοντας, ἥθη δεσποτῶν τρομευμένους,
 ἐλευθέρους ἔθνηκα. | ταῦτα μὲν κράτει 15
 νόμου, βίαν τε καὶ δίκην συναρμόσας,
 ἔρξα καὶ διήλθον ὥς ὑπεσχόμην.
 θεσμοὺς δ' ὁμοίως τῷ κακῷ τε καὶ ἀγαθῷ,
 εὐθεΐαν εἰς ἕκαστον ἀρμόσας δίκην,
 ἔγραψα. | κέντρον δ' ἄλλος ὥς ἐγὼ λαβὼν, 20
 κακοφραδὴς τε καὶ φιλοκτιμῶν ἀνὴρ,
 οὐκ ἂν κατέσχε δῆμον· εἰ γὰρ ἦθελον·
 ἃ τοῖς ἐναντίοισιν ἥρδανεν τότε,
 αὐθις δ' ἃ τοῖσιν οὐτεροι φρασαίατο,
 πολλῶν ἂν ἀνδρῶν ἥδ' ἐχρηώθη πόλις. 25
 τῶν οὐνεκ' ἀλκὴν πάντοθεν ποιούμενος
 ὥς ἐν κυσὶν πολλῇσιν ἐστράφην λύκος.

184. 2^a

„Οὐκ ἔφην Σόλων βαθύφρων οὐδὲ βουλήεις ἀνὴρ·
 ἐσθλά γὰρ θεοῦ διδόντος αὐτὸς οὐκ ἐδέξατο·
 περιβαλὼν δ' ἄγραν, ἀγασθεὶς οὐκ ἐπέσπασεν μέγα
 δίκτυον, θυμοῦ θ' ἁμαρτῇ καὶ φρενῶν ἀποσφαλεῖς. |
 ἦθελον γὰρ κεν κρατήσας, πλοῦτον ἄφθονον λαβὼν 5
 καὶ τυραννεύσας Ἀθηνῶν μοῦνον ἡμέραν μίαν,
 ἀσκόδ' ὅσπερ δεδάσθαι κάπιτετριφθαι γένος“.

184. 2^b

„Εἰ δὲ γῆς ἐφεισάμην
 πατρίδος, τυραννίδος δὲ καὶ βίης ἀμειλίχου

οὐ κατηγνάμην μίνας καὶ καταισχύνας κλέος,
οὐδὲν αἰδεῦμαι· πλέον γὰρ ὧδε νικῆσειν δοκέω
πάντας ἀνθρώπους·

IIIα'. Τὸ Μέλος

185. Ἀλκαῖος 1

Μαρμαίρει δὲ μέγας δόμος χάλκῳ· παῖσα δ' Ἄρη κε-
κόσμηται στέγα
λάμπραισιν κυνίασι, καὶ τῶν λεῶν κατύπερθε νῆπι-
οι λόφοι
νεύουσιν, κεφάλαισιν ἀνδρῶν ἀγάλματα· χάλκιοι δὲ
πασσάλοις
κρόπτοισιν περιζέμεναι λάμπραι κνάμιδες, ἄρκος ἰσχύ-
ρω βέλους,
θώρακές τε νέω λίνω κοῦλαί τε κατ' ἄσπιδες βεβλή-
μεναι·
παρ δὲ Χαλκίδικαι σπάθαι, παρ δὲ ζώματα πόλλα καὶ
κνυπάσσιδες·
τῶν οὐκ ἔστι λάθεσθ', ἐπειδὴ πρόωιστ' ὑπὸ Φέρον
ἔσταμεν τόδε.

186. 2

Ἀσυνέτημι τῶν ἀνέμων στάσιν·
τὸ μὲν γὰρ ἔνθεν κῶμα κυλίνδεται,
τὸ δ' ἔνθεν ἅμμες δ' ὅν τὸ μέσσον
νῆα φορήμεθα σὺν μελαίνῃ,
χείμωνι μοχθεῦντες μεγάλῳ μάλα·
περ μὲν γὰρ ἄντλος ἰστοπέδαν ἔχει,
λαῖφος δὲ πᾶν ζάδηλον ἤδη
καὶ λάκιδες μεγάλοι κατ' αὐτό·
χόλαισι δ' ἄγκυλαι.

187. Ἀλκαῖος 3

Νῦν χορὴ μεθύσθην καὶ τινα πρὸς βίαν
πώνην, ἐπειδὴ κάτθανε Μύρσιλος.

188. 4

ὦ Υἱὲ μὲν ὁ Ζεὺς, ἐκ δ' ὁράνω μέγας
χείμων, πεπάγαισιν δ' ὑδάτων ῥόαι...
κάββαλλε τὸν χεῖμων', ἐπὶ μὲν τίθεις
πῦρ, ἐν δὲ κέρναις οἶνον ἀφειδέως
μέλιχρον, αὐτὰρ ἀμφὶ κόρσα
μάλθακον ἀμφιβάλων γνόφαλλον.

5

189. 5

Οὐδ' χορὴ κάκοισι θῦμον ἐπιτρέπην·
προκόφομεν γὰρ οὔδεν ἀσάμενοι,
ὦ Βόκχι, φάρμακον δ' ἄριστον
οἶνον ἐνειαμένους μεθύσθην.

190. 6

Τέγγε πλεύμονα Φοῖνον τὸ γὰρ ἄστρον περιτέλλεται,
ἂ δ' ὦρα χαλέπα, πάντα δὲ δίφραις ὑπὸ καύματος.
ἄχει δ' ἐκ πετάλων Φάδεα τέτιξ, πτερόγων δ' ὕπο
κακχέει λιγύραν πύκνον αἰοῖδαν, σέλας ὅπποτα
φλόγιον κατὰ γᾶν πεπιτάμενον πάντα κατανάνη.

5

191. 7

Πίνωμεν· τί τὰ λύχν' ὀμνέμεμεν; δάκτυλος ἀμέρα.
καδ δ' ἄερε κυλίχλαις μεγάλαις, αἵτα, ποικίλαις·
οἶνον γὰρ Σεμέλας καὶ Δίος νῖος λαθικάδεα
ἀνθρώποισιν ἔδωκ'· ἔγχεε κέρναις ἕνα καὶ δύο
πλέαις κακ κεφάλαις, ἂ δ' ἑτέρα τὰν ἑτέραν κόλιξ
ὠδήτω.

192. Ἀλκαῖος 8

Ἥλθες ἐκ περάτων γᾶς ἐλεφαντίναν
 λάβαν τῷ ξίφεος χρυσοδέταν ἔχων,
 ἐπειδὴ μέγαν ἄθλον Βαβυλωνίοις
 συμμάχεις τέλεσας, ῥύσαό τ' ἐκ πόνων,
 κτένναις ἄνδρα μαχαίταν βασιλῆϊών
 παλαίσταν ἀπυλείοντα μόναν ἴαν
 παχέων ἀπὸ πέμπων.

5

193. 9

Δεῦτ' Ὀλυμπον ἀστέροπον λίποντες,
 παῖδες ἴφθιμοι Δίος ἠδὲ Αἴδας,
 ἰλλάφ' θύμῳ προφάνητε, Κόστορ
 καὶ Πολύδευκες,
 οἳ κατ' εὐρην χθόνα καὶ θάλασσαν
 παῖσαν ἔρχεσθ' ὠκυπόδων ἐπ' ἵππων,
 ῥῆα δ' ἀνθρώποις θανάτῳ ῥέεσθε
 δακρυόεντος
 εὐέδρων θρόσκοντες ὃν ἄκρα νάων
 τήλοθεν, λάμπροι πρότον' ἀμφίβαντες,
 ἀργαλέα δ' ἐν νύκτι φάος φέροντες
 νῆι μελαίνα.

5

10

194. Σαπφῶ 1

Ποικιλόθρον', ἀθάνατ' Ἀφρόδιτα,
 παῖ Δίος, δολόπλοκε, λίσσομαί σε,
 μή μ' ἄσαιοι μηδ' ὀνίαιοι δάμνα,
 πότνια θῦμον· |
 ἀλλὰ τυτθ' ἔλθ', αἶ ποτα κατέρωτα
 τᾶς ἔμας αὖδως αἰοῖσα πήλνι
 ἔκλνες, πάτριος δὲ δόμον λίποισα
 χρύσιον ἤλθες
 ἄρμ' ὑπασδεύξαισα· κάλοι δέ σ' ἄγον
 ὄκεες στρουῖνοι περὶ γᾶς μελαίνας

5

10

πόκνα δίνεντες πτέρ' ἀπ' ὠράνω αἶθε-
ρος διὰ μέσσω.

αἶψα δ' ἐξίζοντο | τὸ δ', ὦ μάκαιρα,
μειδιάσαις' ἀθανάτω προσώπῳ
ἦρε', ὅτι δηῶτε πέπονθα κῶτι
δηῶτε κάλημι,

15

κῶτι ἔμω μάλιστα θέλω γένεσθαι
μαινόλα θυμῷ | ,Τίνα δηῶτε Πείθω
μαῖς' ἄγην ἐς σάν φιλότατα, τίς σ', ὦ
Ψάπφ', ἀδικήει ;

20

καὶ γὰρ αἱ φεύγει, ταχέως διώξει,
αἱ δὲ δῶρα μὴ δέκετ', ἀλλὰ δώσει,
αἱ δὲ μὴ φίλει, ταχέως φίλήσει
κῶδ' ἐθέλοισαν.· |

ἔλθε μοι καὶ νῦν, χαλεπᾶν δὲ λῦσον
ἐκ μεριμᾶν, ὅσσα δέ μοι τέλεσσαι
θυμός ἱμέρρει, τέλεσον· σὺ δ' αὐτὰ
σύμμαχος ἔσσο.

25

195. 2 *

Φαίνεται μοι κῆρος ἴσος θεοῖσιν
ἔμμεν' ὄνηρ, ὅτις ἐνάντιός τοι
ἰξάνει καὶ πλάσιον ἄδυ φωνεί-
σας ὑπακούει

καὶ γελαίσας ἱμέροεν· | τό μοι μὲν
καρδίαν ἐν στήθεσιν ἐπιόασεν·
ὥς σε γὰρ φίδω βρόχε', ὥς με φώνας
οὐδὲν ἔτ' ἵκει,

5

ἀλλὰ καμὲν γλῶσσα φέαγε, λέπτον
δ' αὐτίκα χρῶ πῦρ ὑπαδερόμακεν,
ὀππάτεσσι δ' οὐδεν ὄρημ', ἐπιρρόμ-
βεισι δ' ἄκοναι,

10

ἀ δέ μ' ἰδρως κακχέεται, τρώμος δὲ
παῖσαν ἄγρει, χλωροτέρα δὲ ποίας

ἔμμι, τεθνάκην δ' ὀλίγω' πιδεύης
φαίνομ', Ἀγαλλί...

15

196. 3

... τεθνάκην δ' ἀδόλως θέλω.
ἄ με ψισδομένα κατελμύπανεν
πόλλα καὶ τόδ' ἔειπέ μοι
, "Ωιμ', ὥς δεῖνα πεπόνθαμεν,
Ψάπφ' ἧ μάν σ' ἀέκοισ' ἀπυλμπάνω.' |
τὰν δ' ἐγὼ τὰδ' ἀμειβόμεν·
, Χαίροισ' ἔρχεο κἄμεθεν
μένναισ'(ο)· οἴσθα γὰρ ὥς σε πεδήπομεν.
αἱ δὲ μή, ἀλλὰ σ' ἔγω θέλω
ὀμνυσσάσθαι· σὺ δὲ λάθῃαι
ὅσσο' ἄμμες φίλα καὶ κἄλ' ἐπάσχομεν.' |
πολλοῖς γὰρ στεφάνοις ἴων
καὶ βρόδων πλοκίων τ' ὕμοι
καὶ δοσιγύγων παρ' ἔμοι παρεθῆκας,
καὶ πόλλαις ὑπαθύμυδας
πλέκταις ἀμφ' ἀπάλα δέροα
ἀνθέων εἰαρίνων πεπονημέναις,
καὶ πόλλω λιπάρος μύρω
βρενθείῳ βασιλήϊω,
ἐξαλείψας καλλίχομον κἄρα...'

5

197. 4

[—υ—] ἄπυ Σαρδίῳν
[—υ—] πόλλακι τυῖδε νῶν ἔχοισα
ὥς πεδεζώομεν, βεβιάως ἔχεν
σὲ θέα ἰκέλαν Ἀρι-
γνώτα, σᾶ δὲ μάλιστα ἔχαιρε μόλπα. |
νῶν δὲ Λύδαισιν ἐμπρέπεται γυναι-
κεσσιν, ὥς ποτ' ἀελίῳ

5

δύντος ἃ βροδοδάκτυλος σελάννα
 πάντα περρέχοισ' ἄστρο, φάος δ' ἐπί-
 σχει θάλασσαν ἐπ' ἀλμύραν 10
 ἴσως καὶ πολυανθέμοις ἀρούραις. |
 ἃ δ' ἔερσα κάλα κέχυνται, τεθά-
 λαισι δὲ βρόδα κᾶπαλ' ἄν-
 θρουσκα καὶ μελίλωτος ἀνθεμώδης.
 πόλλα δὲ ζαφοίταισ' ἀγάνας ἐπι- 15
 μνάσθεις "Αιθιδος, ἱμέρω
 λέπταν ποι φρένα, κῆρ δ' ἄσα βόρηται. |
 κῆρτι δ' ἔλθην ἄμμι' ὅζυ βοᾷ· τὰ δ' οὐ
 γῶν τᾶπυστα νῦν πολύως
 γαρύει δι' ἄλος... 20

198. 5

Κατθάρισα δὲ κείσεται οὐδέ ποτε μναμοσύνα σέθεν·
 ἔσσει· οὐδ' ἔρος εἰς ὕστερον· οὐ γὰρ πεδέχεις βρόδων
 τῶν ἐκ Πιερίας· ἀλλ' ἀφάνης κῆρ· Αἶδα δόμοις
 φοιτάσεις πεδ' ἀμαύρων νεκύων ἐκπεποταμένα.

199. 6

Οἷον τὸ γλυκύμαλον ἐρεύνεται ἄκρω ἐπ' ὕσδω,
 ἄκρον ἐπ' ἀκροτάτῳ, λελάθοντο δὲ μαλοδρόπης,
 οὐ μὲν ἐκλελάθοντ', ἀλλ' οὐκ ἐδύναντ' ἐπίκεσθαι.

200. 7

"Υψοὶ δὴ τὸ μέλανθρον
 — "Υμήραον —
 ἀέρρετε, τέκτονες ἄνδρες,
 — "Υμήραον. —
 γάμβρος ἐσέρχεται ἴσσοις "Αρενι
 ἄνδρος μεγάλῳ πόλν μεῖζων

201. "Ιβυκος 1

"Ηοι μὲν αἶ τε Κυνδώνται
 μαλίδες ἀρδόμεναι ῥόαι τ'

ἐκ ποταμῶν, ἵνα Παρθένων
 κῆπος ἀκήρατος, αἷ τ' οἶνανθίδες
 αὐξόμεναι σκιεροῖσιν ὑφ' ἔρνεσιν
 οἰναρέοις θαλέθουσιν· ἐμοὶ δ' ἔρος
 οὐδεμίαν κατάκοιτος ὥραν· |
 ἄθ' ὑπὸ στεροπᾶς φλέγων
 Θρηϊζίος Βορέας αἶσ-
 σων παρὰ Κύπριδος ἄζαλέαις μανί-
 ασιν ἐρεμνὸς ἀθαμβῆς
 ἐγκρατέως πᾶνθεν φυλάσσει
 ἡμετέρας φρένας...

202. 2

Ἦρος αὐτέ με νεανέοισιν ὑπὸ
 βλεφάροις τακέρ' ὄμμασι δευρόμενος
 κηλήμασι παντοδαποῖς ἐς ἄπειρα
 δίκτυα Κύπριδι βάλλει. |
 ἦ μὰν τρομέω νιν ἐπερχόμενον
 ὥστε φερέζυγος ἵππος ἀεθλοφόρος ποτὶ γήρα
 ἀέκων σὺν ὄχεσφι θοοῖς ἐς ἀμιλλαν ἔβα.

203. Ἀνακρέων 1

Γουνοῦμαί σ', ἐλαφηβόλε,
 ξανθὴ παῖ Διός, ἀγρίων
 δέσποιν' Ἀρτεμι θηρῶν,
 ἦ κου νῦν ἐπὶ Ληθαίου
 δίνῃσιν θρασυκαρδίῳ
 ἀνδρῶν ἐσκατορᾶς πόλιν
 χαίρουσ'· οὐ γὰρ ἀνημέρους
 ποιμαίνεις πολήτας.

204. 2

Σφαίρῃ δηντέ με πορφυρέῃ
 βάλλων χρυσοκόμης Ἦρος

νήνι ποικιλοσαμβάλω
 συμπαίζειν προκαλεῖται·

ἢ δ', ἔστιν γὰρ ἀπ' εὐκτίπου
 Λέσβου, τὴν μὲν ἐμὴν κόμην,
 λευκὴ γάρ, καταμέμφεται,
 πρὸς δ' ἄλλην τινὰ χάσκει.

205. 3

Φέρε' ὕδωρ, φέρε' οἶνον, ὦ παῖ,
 φέρε δ' ἀνθεμοῦντας ἡμῖν
 στεφάνους, ἔνεικον, ὥς δὴ
 πρὸς Ἑρώτα πνυαλίζω.

206. 4

Ἄγε δὴ φέρε' ἡμῖν, ὦ παῖ,
 κελέβην, ὅπως ἄμυσιν
 προπίω, τὰ μὲν δέκ' ἐγχεῖας
 ὕδατος, τὰ πέντε δ' οἶνον
 κνάθους, ὥς ἀνυβροίστως
 ἀνὰ δηῦτε βασσαρήσω... |
 ἄγε δηῦτε μηκέθ' οὕτω
 πατάγω τε κάλαλητῷ
 Σκυθικὴν πόσιν παρ' οἶνω
 μελετῶμεν, ἀλλὰ καλοῖς
 ὑποπίνοντες ἐν ὕμνοις.

207. 5

Ποιοὶ μὲν ἡμῖν ἤδη κρόταφοι κάρη τε λευκόν,
 χαρίεσσα δ' οὐκέθ' ἥβη πάρα, γηραλέοι δ' ὁδόντες.
 γλυκεροῦ δ' οὐκέτι πολλὸς βιότου χρόνος λείλειπαι· |
 διὰ ταῦτ' ἀνασταλὺς θανάτῳ Τάρταρον δεδοικώς·
 Ἄιδεω γάρ ἐστι δεινὸς μυχός, ἀργαλέῃ δ' ἐς αὐτὸν
 κάθοδος· καὶ γὰρ ἐτοῖμον καταβάντι μὴ ἀναβῆναι.

IIIῆ. Χορικὴ Λυρικὴ

208. Τέρπανδρος 1

Ζεῦ, πάντων ἀρχά, πάντων ἀγῆτωρ,
Ζεῦ, σοὶ πέμπω ταύταν ὕμνων ἀρχάν.

209. 2

Ἐνθ' αἰχμάτε νέων θάλλει καὶ μῶσα λίγεια
καὶ δίκαια εὐδυνάγνια, καλῶν ἐπιτάρροθος ἔργων.

210. 3

Σοὶ δ' ἡμεῖς τετράγηνρον ἀποστέρξαντες αἰοιδὰν
ἐπιτάτονφ φόρμιγγι νέους κελαδήσομεν ὕμνους.

211. Ἀλκμάν 1

Στ. δ'... Ἔστι τις σιῶν τίσις·
ὃ δ' ὄλβιος, ὅστις εὐφρων
ἀμέραν διαπλέκει
ἄκλανστος. | ἐγὼν δ' αἰίδω
Ἀγιδῶς τὸ φῶς· ὁρῶ
Ἔ' ὥτ' ἄλιον, ὄνπερ ἄμιν
Ἀγιδῶ μαρτύρεται
φαίνην· | ἐμὲ δ' οὐτ' ἐπαινῆν
οὔτε μοιμήσθαι τιν ἅ κλεηνὰ χοραγὸς
οὐδ' ἀμῶς ἐῆ· δοκεῖ γὰρ ἡμεν αὐτὰ
ἐκπρεπῆς τῶς, ὥσπερ αἷ τις
ἐν βοτοῖς σιάσειεν ἵππον
παγὸν ἀεθλοφόρον καναχάποδα
τῶν ὑποπετριδίων ὀνείρων.
Στ. ε'. ἧ οὐχ ὀρεῖς· ὃ μὲν κέλης
Ἐνετιζός· ἅ δὲ χαίτα

τᾶς ἐμᾶς ἀνευριᾶς
 Ἀγρσιχόρας ἐπανθεῖ
 χρονσὸς ὥς ἀκήρατος,
 τό τ' ἀργύριον πρόσωπον—
 διαφάδαν τί τοι λέγω ;
 Ἀγρσιχόρα μὲν αὖτα.
 ἀ δὲ δεντέρα πεδ' Ἀγιδὼν τὸ Φεῖδος
 ἵππος Εἰβήρῳ Κολαξαῖος δραμεῖται.—
 ταὶ Πελειάδες γὰρ ἄμιν
 Ὀρθοῖα φᾶρος φεροίσαις
 νύκτια δὲ ἁμβροσίαν αἶτε σήριον
 ἄστρον ἀειρόμεναι μάχονται. |

Στ. ς'. οὔτε γάρ τι πορφύρας
 τόσσοις κόρος, ὥστ' ἀμύναι,
 οὔτε ποικίλος δράκων
 παγχρόσιος οὐδὲ μίτρα
 Λυδία, ρεανίδων
 ἱανογλεφάρων ἄγαλμα,
 οὐδὲ ταὶ Ναννῶς κόμαι
 ἀλλ' οὐδ' Ἀρέτα σιειδής,
 οὐδὲ Συλακίς τε καὶ Κλησισύρα,
 οὐδ' ἐς Αἰρησιμβρότας ἐνθοῖσα φασεῖς·
 , Ἀσταφίς τέ μοι γένοιτο
 καὶ ποιτγλέποι Φιλύλλα
 Λαμαρέτα τ' ἐρατὰ τε Φιανθεμῖς—
 ἀλλ' Ἀγρσιχόρα με τηρεῖ. |

Στ. η'. οὐ γὰρ ἀ καλλίσφυρος
 Ἀγρσιχόρα πάρ' αὐτεῖ,
 Ἀγιδοῖ δ' ἔκταρ μένει
 θωστήριά τ' ἄμ' ἐπαινεῖ ; |
 ἀλλὰ τᾶν εὐχάς, σοί,
 δέξασθε· σιῶν γὰρ ἄνα
 καὶ τέλος. | χοροστάτις,
 εἰποιμί κ' , ἐγὼν μὲν αὐτὰ

παρσένος μάταν ἀπὸ θρόνῳ λέλακα
 γλαύξ·—ἐγὼν δὲ τᾷ μὲν ᾽Αῶτι μαλίστα
 ἀνδάνην ἐρῶ· πόνων γὰρ
 ἄμιν ἰάτωρ ἔγεντο—,
 ἐξ ᾽Αγρησιχόρας δὲ νεάνιδες
 εἰρήνας ἐρατᾶς ἐπέβαν·⁴ |

55

Στ. θ'. τῷ τέ γὰρ σηραφόρῳ
 αὐτῶς ἔπεται μέγ' ἄρμα,
 τῷ κυβερνήτῃ δὲ χροῖ
 κῆρ γὰ μάλ' αἶεν ὤκα. |

60

212. 2

Ἦνθομεν ἐς μεγάλας Λαμιάτερος ἐννέ' ἐάσσαι
 παῖσαι παρθενικαί, παῖσαι καλὰ ἔμματα ἔχοισαι,
 καλὰ μὲν ἔμματα ἔχοισαι, ἀριπρεπείας δὲ καὶ ὁμοῦς
 ποιστῷ ἐξ ἐλέφαντος ἰδὴν ποτειοζότας αἶγλα.

213. 3

Οὐ μ' ἔτι, παρθενικαὶ μελιγάρους ἱμερόφωνοι,
 γυῖα φέρην δύναται· βάλε δὴ βάλε κηρύλος εἴην,
 ὅστ' ἐπὶ κύματος ἄνθος ἄμ' ἀλκυόνεσσι ποιῆται
 νηδεὺς ἦτορ ἔχων, ἀλιπόρφυρος εἵαρος ὄρις.

214. [᾽Αρίων]

Ὑψιστε θεῶν,
 πόντιε χρυσοτρίαινε Πόσειδον,
 γαιάοχ', ἐγκύμον' ἄν' αἴλιαν
 βράγχιοι περὶ δὲ σὲ πλωτοὶ
 θῆρες χορεύουσι κύκλῳ,
 κούφοισι ποδῶν ὀρίμασιν
 ἐλάφρ' ἀναπαλλόμενοι, σιμοί,
 φοριζαύχενες, ὠκύδρομοι σκύλακες, φιλόμουσοι
 δελφῖνες, ἔραλα θρέμματα
 κορυῶν Νηρείδων θεῶν,
 ἅς ἐγείνατ' Ἀμφιτρίτα. |

5

10

οἳ μ' εἰς Πέλοπος γᾶν ἐπὶ Ταιναρίαν ἀκτῶν
 ἐπορεύσατε πλαζόμενον Σικελῶ ἐνὶ πόντῳ,
 κυρτοῖσι νότοις ὀχέοντες,
 ἄλοκα Νηρεΐας πλακὼς
 τέμνοντες, ἀστιβῇ πόρον, φῶτες δόλιοι
 ὥς μ' ἀφ' ἀλιπλόου γλαφυρῶς νεῶς
 εἰς οἶδμ' ἀλιπόρφυρον λίμνας ἔριψαν.

15

213. Στησίχορος 1

Ἀέλιος δ' Ὑπεριονίδας δέπας ἐσκατέβαιναν
 χρύσειον, ὄφρα δι' Ὀκεανοῖο περάσας
 ἀφίκουθ' ἱερῶς ποτὶ βένθεα νυκτὸς ἐρεμνᾶς
 ποτὶ ματέρα κορυθίαν τ' ἄλοχον πάιδάς τε φίλους·
 ὁ δ' ἐς ἄλσος ἔβα δάφναισι κατὰσκιον
 ποσσὶ πάϊς Διός.

5

216. 2

Οὔνεκα Τυνδάρεος
 ῥέζων ποτὲ πᾶσι θεοῖς μούνας λάθει' ἠπιოდώρω
 Κύπριδος· κείνα δὲ Τυνδάρεω κόραις
 χολωσαμένα διγάμους τε καὶ τριγάμους τίθησιν
 καὶ λιπασάνους

217. 3

Οὐκ ἔστι ἔτυμος λόγος οὗτος·
 οὐδ' ἔβας ἐν νανσὶν εὐσέλμοις
 οὐδ' ἔκειο Πέριπλομα Τροίας.

218. Σιμωνίδης 1

Τῶν ἐν Θερμοπύλαισι θανόντων
 εὐκλεῆς μὲν ἂν τύχη, καλὸς δ' ὁ πότιμος,
 βωμὸς δ' ὁ τάφος, πρὸ γόων δὲ μνᾶσις, ὁ δ' οἶκτος ἔπαινος·
 ἐντάφιον δὲ τοιοῦτον οὐτ' εὐρὺς
 οὐδ' ὁ πανδαμάτωρ ἄμανρῶσει χρόνος.
 ἀνδρῶν ἀγαθῶν ὅδε σακὸς οἰκέτιαν εὐδοξίαν

5

Ἑλλάδος εἴλετο· μαρτυρεῖ δὲ καὶ Λεωνίδας
ὁ Σπάρτας βασιλεύς, ἀρετᾶς μέγαν λελοιπῶς
κόσμον ἀέναόν τε κλέος.

219. 2

Ἄνθρωπος ἐὼν μὴ ποτε φάσῃς ὅ,τι γίνεται αὔριον,
μηδ' ἄνδρα ἰδὼν ὄλβιον, ὅσπον χρόνον ἔσσεται·
ὠκεῖα γὰρ οὐδὲ τανυπτερόγνου μυίας
οὕτως ἂ μετάστασις.

220. 3

Ἀνθρώπων ὀλίγον μὲν κάρτος, ἄπρακτοι δὲ μεληδόνες,
αἰῶνι δὲ πᾶν πόνος ἀμφὶ πόνῳ·
ὁ δ' ἄφνικτος ὁμῶς ἐπιζρέμαται θάνατος·
κείνου γὰρ ἴσον λάχον μέρος οἱ τ' ἀγαθοὶ
ὅστις τε κακός.

221. 4

Οὐδὲ γὰρ οἱ πρότερόν ποτ' ἐπέλοντο,
θεῶν δ' ἐξ ἀνάκτων ἐγένονθ' ὥς ἡμίθεοι,
ἄπονον οὐδ' ἄφθιτον οὐδ' ἀκίνδυνον βίον
ἐς γῆρας ἐξίζοντο τελέσαντες.

222. 5

... ὅτε λάρακι δαιδαλέᾳ ἄνεμος τέτιμε πνέων
κινηθεῖσά τε λίμνα
| δειμάτ' ἤριπεν οὐκ ἀδιάντοισιν παρειαῖς
ἀντ. ἀμφὶ τε Περσέϊ βάλλε φίλαν χεῖρ' εἶπέν τ'· ὦ τέκος,
οἶον ἔχω πόνον! σὺ δ' ἄωτεῖς·
γαλαθηνῶ δ' ἦθεῖ γνώσσεις ἐν ἀτερπεῖ
δούρατι χαλκεογόμφῳ,
ρυκτὶ ἀλαμπεῖ κνανέῳ τε δνόφῳ ταθεῖς· |
ἄλμην δ' ὕπερθεν τεῶν κομᾶν βαθεῖαν
παριόντος κύματος οὐκ ἀλέγεις, οὐδ' ἀνέμων
φθόγγον, πορφυρέαισιν

κείμενος ἐν χλανίσιν, προσέχων καλὸν πρόσωπον. |
 ἐπ. εἰ δέ τοι δεινὸν τό γε δεινὸν ἦν,
 καὶ κεν ἐμῶν ῥημάτων λεπτὸν ὑπεῖχες οὔας. |
 κέλομ' εὐδε, βρέφος, εὐδέτω δὲ πόντος, 15
 εὐδέτω δ' ἄμετρον κακόν·
 μεταβολία δέ τις φανείη, Ζεῦ πάτερ, ἐκ σέο.
 ὅτι δὴ θαρσαλέον ἔπος
 εὐχομαι καὶ νόσφι δίκας, σύγγνωθί μοι·.

223. 6

Ἔστι τις λόγος
 τὰν Ἀρετὰν ραίειν δυσамβάτοισ ἐπὶ πέτραις·
 ἄγνὰν δέ μιν θεὰν χῶρόν ἄγνὸν ἀμφέπειν.
 οὐδὲ πάντων βλεφάροις θνατῶν ἔσοπτος,
 ᾧ μὴ δακέθνυμος ἰδρῶς ἔνδοθεν μόλῃ 5
 ἔκη τ' ἐς ἄκρον ἀνδρείας.

224. 7

Τίς κεν αἰνήσειε νόφ' πίσυνος Αἰνδου ραέταν Κλεόβουλον
 ἀεναίσις ποταμοῖσιν ἄνθεσ' ἅ τ' εἰαρινοῖς
 ἀελίου τε φλογὶ χρυσέας τε σελάνας
 καὶ θαλασσαῖαισι δίναις ἀντία θέντα μένος στάλας; |
 ἅπαντα γάρ ἐστι θεῶν ἥσσω· λίθον δὲ 5
 καὶ βρότεοι παλάμαι θραύοντι μοῖροῦ φωτὸς ἅδε βουλή.

225. Βακχυλίδης

1. Παιάν.

Τίττει δέ τε θνατοῖσιν εἰρήνην μεγάλην
 πλοῦτον καὶ μελιγλώσσων αἰοῦδ' ἄνθεα,
 δαιδαλέων τ' ἐπὶ βωμῶν θεοῖσιν αἰθεσθαι βοῶν
 ξανθὰ φλογὶ μῆρα τανυτρίχων τε μήλων,
 γυμνασίων τε νέοις αὐλῶν τε καὶ κώμων μέλειν. | 5
 ἐν δὲ σιδαροδέτοις πόρπαξιν αἰθ' ἄν
 ἀραχνᾶν ἴστοι πέλονται·
 ἔγχεά τε λογχωτὰ ξίφεά τ' ἀμφάκεα δάμναται εὐρώς· |

* Ἀνθολογία Ἀρχαίων Ἑλλήνων Λυρικῶν

χαλκεῖαν δ' οὐκ ἔστι σαλπίγγων κτύπος·
 οὐδὲ συλαῖται μελίφρων ὕπνος ἀπὸ βλεφάρων,
 ἄφως δς θάλλπει κέαρ.
 συμποσίων δ' ἐρατῶν
 βρέθοντι ἀγνιαί, παιδιχοί θ' ὕμνοι φλέγονται.

10

226. 2. Παροίνιον

... <ῥταν> γλυκεῖ' ἀνάγκα
 σενομενῶν κυλίκων θάλλῃσι θυμόν·
 Κύπριδος δ' ἐλπίς διαιθύσσει φρένας
 ἀμμειγνυμένα Διονυσίοισι δώροις. |
 ἀνδράσι δ' ὑποτάτω πέμπει μερίμνας·
 αὐτίχ' ὃ μὲν πολλίων κρήδεμνα λύει,
 πᾶσι δ' ἀνθρώποις μοναρχήσιν δοκεῖ· |
 χρυσῶ δ' ἐλέφαντί τε μαρμαίρουσιν οἴκοι·
 πυροφόροι δὲ κατ' αἰγλάεντα πόντον
 νᾶες ἄγουσιν ἀπ' Αἰγύπτου μέγιστον
 πλοῦτον· | ὥς πίνοντος ὀρμαίνει κέαρ.

5

10

227.

Ἐωίνικοι:

3. Ἀργεῖα Κεῖα παιδὶ σῦκτῃ Ἰσθμια.

Στρ. Ἀἶξον, ὃ σεμνοδότειρα Φῆμα,
 ἐς Κέον ἱερὰν, χαριτώ-
 νυμον φέρουσ' ἀγγελίαν,
 ὅτι μάχας θρασύχειρος Ἀρ-
 γεῖος ἄρατο νίκαν· |

5

Ἀντ. καλῶν δ' ἀρέμνασεν, ὅς' ἐν κλεινῶ
 αὐχένι Φισθμοῦ ζαθέαν
 λιπόντες Εὐξαντίδα νᾶ-
 σον ἐπεδείξαμεν ἐβδομή-
 ζοντα σὺν στεφάνοισιν. |
 καλεῖ δὲ Μοῦσ' αὐθιγενῆς
 γλυκεῖαν αὐλῶν καναχάν,

10

γεραίρουσ' ἐπινικίοις
Πανθείδα φίλον νιόν.

228. 4

Λάχωρι Κείω παιδὶ σταδίῳ Ὀλύμπια.

Στρ. α'. Δάχων Διὸς μεγίστου
λάχε φέριστατον πόδεσσι
κῦδος ἐπ' Ἀλφειοῦ προχοαῖς < κάλ' αὔξων, >
δι' ὅσσα πάροινθεν
ἀμπελοτρόφον Κέον
ἄεισάν ποτ' Ὀλυμπίᾳ
πύξ τε καὶ στάδιον κρατεῦ-
σαν στεφάνοις ἐθείρας

Στρ. β'. νεανίαί βρύοντες. |
σὲ δὲ νῦν ἀναξιμόλπου
Οὐρανίας ὕμνος ἔκατι νίκας,
Ἀριστομένειον
ὦ ποδάγεμον τέκος,
γεραίρει προδόμοις ᾄοι-
δαῖς, ὅτι στάδιον κρατή-
σας Κέον εὐκλείξας.

229. 5.

Ἰέρωρι κέλῃτι Ὀλύμπια.

Στρ. α'. Εὐμοίρε Συρακοσίων
ἱπποδινήτων στραταγέ,
γνώσῃ μὲν ἰοστεφάνων
Μοισᾶν γλυκύδωρον ἄγαλμα, τῶν γε νῦν
αἷ τις ἐπιχθονίων,
ὀρθῶς· φρένα δ' εὐθύδικον
ἀτρέμ' ἀμπαύσας μεριμνᾶν
δεῦρ' ἄθρησον νόφ,
ἧ σὺν Χαρίτεσσι βαθυσώνοις ὑφάνας
ὕμνον ἀπὸ ζαθέας
νάσον ξένος ὑμετέραν πέμ-

- πει κλεεννάν ἐς πόλιν,
 χρυσάμπυκος Οὐρανίας κλει-
 ρὸς θεράπων· ἐθέλει δὲ γὰ-
 ρον ἐκ στηθέων χέων 157
 Ἀττ. α'. αἰνεῖν Ἰέρωνα. | βαθὺν
 δ' αἰθέρα ξουθαῖσι τάμνων
 ὕψοῦ πτερόγεσσι ταχεί-
 ας αἰετὸς εὐρουάνακτος ἄγγελος·
 Ζηνὸς ἐρισφαράγον 159
 θαρσεῖ κρατερῶ πύσωνος
 ἰσχύι, πτιάσسونτι δ' ὄρνι-
 χες λιγύφθογγοι φόβω·
 οὐ νιν κορυφαὶ μεγάλας ἴσχουσι χαίτας
 οὐδ' ἄλδος ἀκαμάτας 161
 δυσπαίπαλα κύματα· νωμᾶ-
 ται δ' ἐν ἀτρώτῳ χάει
 λεπτότριχα σὺν ξεφύρον πνοι-
 αῖσιν ἔθειραν ἀοίγρω-
 τος μετ' ἀνθρώποις ἰδεῖν. 163
 Ἑπ. α'. τῶς νῦν καὶ ἐμοὶ μυρία πάντα κέλευθος
 ὑμετέραν ἀρετὰν
 ὀμνεῖν, κυανοπλοκάμον θ' ἔκατι Νίκας,
 χαλκοστέρον τ' Ἄρηος,
 Δεινομένευσ ἀγέρω- 165
 χοι παῖδες· εὐ ἔρδων δὲ μὴ κάμοι θεός·
 ξανθότριχα μὲν Φερέντζον
 Ἀλφεὸν παρ' εὐρουδίαν·
 πῶλον ἀελλοδροῖαν
 εἶδε νικάσαντα χρυσόπαχυν Ἀώς, 167
 Στθ. β'. Πυθωνί τ' ἐν ἀγαθέα.
 γὰρ δ' ἐπισκίπτων πεφάσκει
 οὐπω νιν ὑπὸ προτέρων
 ἵππων ἐν ἀγῶνι κατέχρανεν κόπης
 πρὸς τέλος ὀρνύμενον 169

ὥπᾱ γὰρ ἴσος βορέα
 ὄν κυβερνήταν φυλάσσω
 ἵεται νεόκροτον
 νίκαν Ἰέρωνι φιλοξείνῳ τιτύσκων. |

ὄλβιος ᾧ τιτι θεός
 μοῖραν τε καλῶν ἔπορεν
 σὺν τ' ἐπιζήλῳ τύχῃ
 ἀφνεὸν βιοτὰν διάγειν· οὐ
 γὰρ τις ἐπιχθονίων
 πάντα γ' εὐδαίμων ἔφν. |

Ἀντ. β'. καὶ μάν ποι' ἐρειψιπύλαν
 παῖδ' ἀνίκατον λέγουσιν
 δῶναι Διὸς ἀργιζεραύ-
 ρου δώματα Φερσεφόνας τανυσφύρου,
 χαρχαρόδοτα κύν' ἅ-

ξοντ' ἐς φάος ἐξ Ἀίδα,
 υἱὸν ἀπλάτοι' Ἐχίδνας. |

ἔνθα δυσιάνων βροτῶν
 ψυχὰς ἐδάη παρὰ Κωκυτοῦ ῥεέθροις,
 οἷά τε φύλλ' ἄνεμος

Ἰδας ἀνὰ μηλοβότους
 προῶνας ἀσγηστὰς δονεῖ. |

ταῖσιν δὲ μετέπρεπεν εἶδω-
 λον θρασυμέμονος ἐγ-
 χεσπάλου Πορθανίδα. |

Ἐπ. β'. τὸν δ' ὥς ἶδεν Ἀλκμήμιος θαυμαστός ἦρως
 τεύχεσι λαμπόμενον,

νευρὰν ἐπέβασε λυγρολαγγῇ κορώνας,
 χαλκεόκρανον δ' ἔπειτ' ἐξ-

εἴλετο Φιόν ἀνα-

πύξας φαρέτρας πῶμα· | τῷ δ' ἐναντία
 ψυχὰ προφάνη Μελεάγρου

καὶ νιν εὖ εἰδὼς προσεῖπεν·

„Υἱὲ Διὸς μεγάλου,

- στᾶθί τ' ἐν χώρᾳ, γελανώσας τε θυμὸν 80
 μὴ ταῦσιον προΐει
 τραχὺν ἐκ χειρῶν οἰστὸν
 ψυχαῖσιν ἔπι ψιμμένων·
 οὐ τοι δέος· | ὥς φάτο· θάμβησεν δ' ἄναξ
 Ἀμφιτροωνιάδας, 85
 εἶπέν τε· Τίς ἀθανάτων
 ἦ βροτῶν τοιοῦτον ἔρνος
 θρόπεν ἐν ποίᾳ χθονί·
 τίς δ' ἔκτανεν; ἦ τάχα καλλίζωνος Ἥρα
 κεῖνον ἐφ' ἁμετέρᾳ 90
 πέμψει κεφαλᾷ· τὰ δέ που
 Παλλάδι ξανθᾷ μέλει· |
 τὸν δὲ προσέφη Μελέαργος
 δακρυόεις· Χαλεπὸν
 θεῶν παραιρέψαι νόον 95
 Ἀντ. γ'. ἀνδρεσσιν ἐπιχθονίοις. |
 καὶ γὰρ ἄν πλάξιππος Οἰνὺς
 παῦσεν καλυκοστεφάνου
 σεμνᾶς χόλον Ἀρτέμιδος λευκωλένου
 λισσόμενος πολέων 100
 τ' αἰγῶν θυσίαισι πατήρ
 καὶ βοῶν φοινικονώτων· |
 ἀλλ' ἀνίκατον θεὰ
 ἔσχεν χόλον· εὐρυβίαν δ' ἔσσευε κόρυς
 κάπρον ἀναιδομάχαν 105
 ἐς καλλίχορον Καλυδῶ-
 ν', ἐνθα πλημύρων σθένει
 ὄρχους ἐπέκειρεν ὀδόντι,
 σφάζε τε μῆλα, βροτῶν
 θ' ὅστις εἰσάνταν μόλοι. | 110
 Επ. γ'. τῷ δὲ συγγεράν δῆριν Ἑλλάνων ἄριστοι
 στασάμεθ' ἐνδυνέως
 ἐξ ἅματα συνεχέως· ἐπεὶ δὲ δαίμων

κάρτος Αἰτωλοῖσιν ὄρεξεν,
 θάπτομεν οὓς κατέπε- 135
 φρεν σὺς ἐριβρόχας ἐπαΐσσων βία,
 *Αγκαῖον ἐμῶν τ' Ἀγέλαον
 φέρετατον κεδνῶν ἀδελφεῶν,
 οὓς τέκεν ἐν μεγάροις
 πατρός Ἀλθαΐα περικλειτοῖσιν Οἰνέος | 120

Στρ. δ'. πρὸς δ' ὤλεσε μοῖρ' ὅλοα
 πλεῦνας· οὐ γάρ πω δαΐφρων
 παῦσεν χόλον ἀγροτέρα
 Λατοῦς θυγάτηρ· περὶ δ' αἴθωνος δορᾶς
 μαρνάμεθ' ἐνδυκέως 125
 Κουρῆσι μενεπτολέμοις· |
 ἐνθ' ἐγὼ πολλοῖς σὺν ἄλλοις
 Ἰφικλόν κατέκτανον
 ἐσθλόν τ' Ἀφάρητα, θοοὺς μάτρωας· οὐ γὰρ
 καρτερόθυμος Ἄρης 130
 κρίνει φίλον ἐν πολέμῳ·
 τυφλὰ δ' ἐκ χειρῶν βέλη
 ψυχᾷς ἔπι δυσμενέων φοι-
 τᾷ θάνατόν τε φέρει,
 τοῖσιν ἂν δαίμων θέλῃ. | 135

*Αντ. δ. ταῦτ' οὐκ ἐπιλεξαμένα
 Θεστίου κούρα δαΐφρων
 μήτηρ κακόποτμος ἐμοί
 βούλευσεν ὀλεθρον ἀτάρβακτος γυνά·
 καί τε δαιδαλέας 140
 ἐκ λάρνακος ὠκύμορον
 φιτρὸν ἀγκλαύσασα, τὸν δὴ
 μοῖρ' ἐπέκλωσεν τότε
 ζωᾶς ὄρον ἀμετέρας ἔμμεν. | τύχον μὲν
 Λαϊπύλον Κλύμενον 145
 παῖδ' ἄλκιμον ἐξεναρί-
 ζων ἀμώμητον δέμας,

- πύργων προπάροιθε κιχήσας·
 τοὶ δὲ πρὸς εὐκτιμέναν
 φεῦγον ἀρχαίαν πόλιν 150
- Ἐπ. δ'. Πλευρῶνα· μίνυνθα δέ μοι ψυχὰ γλυκεῖα·
 γνῶν δ' ὀλιγοσθενέων,
 αἰαῖ· πύματον δὲ πνέων δάκρυσα τλάμων,
 ἀγλαὰν ἦβαν προλείπων.· |
 φασὶν ἀδαισιβόαν 155
- Ἀμφιτρώωνος παῖδα μῦνον δὴ τότε
 τέγξαι βλέφαρον, ταλαπενθέος
 πότιμον οἰκτίροντα φωτός·
 καὶ νιν ἀμειβόμενος
 τὰδ' ἔφα· | ,Θνατοῖσι μὴ φῦναι φέριστον 160
- Στρ. ε'. μηδ' ἀέλιον προσιδεῖν
 φέγγος· | ἀλλ' οὐ γάρ τις ἐστίν
 πρᾶξις τάδε μυρομένοις,
 χορὴ κείνο λέγειν ὅ,τι καὶ μέλλει τελεῖν.
 ἢ ῥά τις ἐν μεγάροις 165
- Οἰνήος ἀρηφίλου
 ἔστιν ἀδμήτα θυγάτρων,
 σοὶ φῦναι ἀλιγία;
 τὰν κεν λιπαρὰν ἐθέλων θεῖμαν ἄκοιτιν.· |
 τὸν δὲ μενεπολέμου 170
- ψυχὰ προσέφα Μελέα-
 γρον· , Δίπον γλωραύχενα
 ἐν δώμασι Δαΐάνειραν,
 νῆιν ἔτι χροσέας
 Κύπριδος θελξιμβρότου.· | 175
- Ἀντ. ε'. λευκώλενε Καλλιόπα,
 σταῶσον εὐποίητον ἄρμα
 αὐτοῦ· Δία τε Κρονίδα
 ὕμνησον Ὀλύμπιον ἀρχαγὸν θεῶν,
 τὸν τ' ἀκαμαντορόαν 180
- Ἀλφεόν, Πέλοπός τε βίαν,

καὶ Πίσαν, ἔνθ' ὁ κλεοννός
 ποσσὶ νικάσας δρόμῳ
 ἦλθεν Φερένικος ἐς εὐπύργους Συρακόσ-
 σας Ἰέρωνι φέρων 185
 εὐδαιμονίας πέταλον. |

χρὴ δ' ἀλαθείας χάριν
 αἰνεῖν, φθόρον ἀμφοτέροισιν
 χερσὶν ἀπωσάμενον,
 εἴ τις εὖ πράσσοι βροτῶν. | 190

Ἐπ. ε'. Βοιωτὸς ἀνὴρ τάδε φώνησεν, γλυνκειᾶν
 * Ἡσίοδος πρόπολος
 Μουσᾶν, ὃν ἄν ἀθάνατοι τιμῶσι, τούτῳ
 καὶ βροτῶν φήμαν' ἔπεσθαι. |
 πείθομαι εὐμαρέως 195
 ἐγκλέα κελεύθου γλῶσσαν οὐκ ἐκτὸς δίνας
 πέμπειν Ἰέρωνι· τόθεν γὰρ
 πυθμένες θάλλουσιν ἐσθλῶν,
 τοὺς ὁ μεγαστοπάτωρ
 Ζεὺς ἀκινήτους ἐν εἰρήρᾳ φυλάσσοι. 200.

226. 6 Ἡθεοὶ ἢ Οἰσεύς.

Στρ. α'. Κυανόπρωρα μὲν ναῦς μενέκτυπον
 Θησέα δις ἐπτά τ' ἀγλαοὺς ἄγρουσα
 κούρους Ἰαόνων
 Κρητικὸν τάμνε πέλαγος·
 τηλανγεί γὰρ ἐν φάρεϊ 5
 βοοῖμαι πίτνον ἀδραι
 κλυτὰς ἕκατι πολεμαίγιδος Ἀθάνας· |
 κνίσεν τε Μίνῳι κέαρ
 ἱμεράμπυκος θεᾶς
 Κύπριδος αἰνὰ δῶρα 10
 χεῖρα δ' οὐκέτι παρθενικᾶς
 ἄτερθ' ἐράτνεν, θίγεν
 δὲ λευκᾶν παρηίδων· |

- βόασέ τ' Ἐοίβοια χαλκο-
 θώρακα Πανδίωνος 15-
 ἔκγονον· ἶδεν δὲ Θησεύς,
 μέλαν δ' ὅπ' ὀφρύων
 δίδασεν ὄμμα, καρδίαν τέ Φοι
 σχέτιον ἄμυξεν ἄλγος,
 εἶδέν τε· | Διὸς οἷέ φρενιάτων, 20-
 ὅσιον οὐδέ τι τεῶν
 ἔσω κυβερνήας φρενῶν
 θυμόν· ἴσχε μεγαλοῦχον, ἦρωες, βίαν.
 Ἀντ. α'. ὅ, τι μὲν ἐκ θεῶν μοῖρα παγκρατῆς
 ἄμμι κατένευσε καὶ Αἴδας ὀρέπει τά- 25-
 λαντον, πεπρωμέναν
 αἶσαν ἐκπλήσομεν, ὅτιαν
 ἔλθῃ· σὺ δὲ βαρεῖαν κάτε-
 χε μῆτιν. | εἰ καὶ σε ζεδνὰ
 τέκεν λέγει Διὸς ὑπὸ κορόταφον Ἰδας 30-
 μιγεῖσα Φοίνικος ἐρα-
 τώνυμος κόρα βροτῶν
 φέροτατον, ἀλλὰ καὶ μὲ
 Πιτθέος θυγάτηρ ἀφρεοῦ
 πλαθεῖσα ποντίῳ τέκεν 35-
 Ποσειδάωνι, χούσεόν
 τέ Φοι δόσαν ὑπλοκοι
 κάλυμμα Νηρηίδες. |
 τῷ σέ, πολέμαρχε Κρωσίων,
 κέλομαι πόλυστονον 40-
 ἐρύκεν ὕβριν· οὐ γὰρ ἂν θέλοι-
 μ' ἀμβρόσιον ἐραντὸν Ἀοῦς
 ἰδεῖν φάος, ἐπεὶ τιν' ἠθέων
 σὺν δαμάσειας ἀέκον-
 τα πρόσθε χειρῶν βίαν 45-
 δείξομεν· τὰ δ' ἐπιόντα δαίμων κοινεῖ. |
 Ἐπ. α'. τόσ' εἶπεν ἀρέταιχμος ἦρωες·

τάφον δὲ ναυβάται
 φωτὸς ὑπερέφανον
 θάρσος· Ἐλίου τε γαμβρῶ χολώσαι· ἦτορ 50
 ὄφανε τε ποταινίαν
 μῆτιν, εἰπέν τε· | , Μεγαλοσθενὲς
 Ζεῦ πάτερ, ἄκουσον· εἴπερ με Νύμφα
 Φοῖνισσα λευκώλενος σοὶ τέκε,
 νῦν πρόπεμψ' ἀπ' οὐρανοῦ θοᾶν 55
 πυριέθειραν ἀστρατὰν
 σᾶμι' ἀοίγνωτον· | εἰ
 δὲ καὶ σὲ Τροίῃνιᾳ σεισίχθονι
 φύτευσεν Αἴθρα Ποσει-
 δᾶνι, τόνδε χροῦσεν 60
 χειρὸς ἀγλὰν
 ἔνεγκε κόσμον ἐκ βαθείας ἁλός,
 δικῶν θρόσει σῶμα πατρὸς ἐς δόμους.
 εἶσαι δ' αἶ κ' ἐμᾶς κλύῃ
 Κρόνιος εὐχᾶς 65
 ἀναξιβρέντας ὁ πάντων μεδέων· |
 Στρ. β'. κλύε δ' ἄμετρον εὐχὰν μεγασθενῆς
 Ζεὺς, ὑπέροχόν τε Μίνωι φύτευσε
 τιμὰν φίλῳ θέλων
 παῖδα πανδερχέα θέμεν, 70
 ἀστραφέ θ'. | ὃ δὲ θυμάρμενον
 ἰδὼν τέρας πέτασε χεῖρας
 κλυτὰν ἐς αἰθέρα μενεπιτόλεμος ἦρως,
 εἰρέν τε· ,Θησεῦ, τάδ' ἐμὰ
 μὲν βλέπεις σαφῇ Αἰὸς 75
 δῶρα· σὺ δ' ὄρνυ' ἐς βα-
 ρύβορομον πέλαγος· Κρονίδας
 δέ τοι πατήρ ἄναξ τελεῖ
 Ποσειδὰν ὑπέρτατον
 κλέος χθονά κατ' ἡύδενδρον·· | 80
 ὥς εἶπε· τῷ δ' οὐ πάλιν

- θυμός ἀνεκάμπτετ', ἀλλ' ἐν-
πάκτων ἐπ' ἰκρίων
σταθεῖς ὄρουσε, πόντιόν τέ νιν
δέξατο θελημὸν ἄλσος. | 85
τάφεν δὲ Διὸς υἱὸς ἔνδοθεν
κέαρ, κέλευσέ τε καίτου-
ρον ἴσχευεν εὐδαίδαλον
νῆα· μοῖρα δ' ἑτέραν ἐπόρουν' ὁδόν. |
Ἀντ. β'. ἴετο δ' ὠκύπομπον δόρυ· σόει 90
νιν βορεάς ἐξόπιθε πνέουσ' ἀήτα·
τρέσαν δ' Ἀθαναίων
ἠιθέων γένος, ἐπεὶ
ἦρως θόρεν πόντονδε, κα-
τὰ λειρίων τ' ὀμμάτων δά- 95
κρυ χέον, βαρεῖαν ἐπιδέγμενοι ἀνάγκαν· |
φέρων δὲ δελφῖνες ἀλι-
ναίεται μέγαν θοῶς
Θησέα πατρὸς ἱππί-
ου δόμονδ', ἔμολέν τε θεῶν 100
μέγαρον· | τόθι κλυτὰς ἰδὼν
ἔδεις' ὀλβίῳ Νη-
ρέως κόρας· ἀπὸ γὰρ ἀγλα-
ῶν λάμπε γυνίων σέλας
ὥτε πυρός, ἀμφὶ χαίταις 105
δὲ χρυσεόπλοκοι
δίνηντο ταινία· χορῶ δ' ἔτερ-
πον κέαρ ὄγροῖσι ποσσίν· |
εἶδέν τε πατρὸς ἄλοχον φίλαν
σεμνὰν βοῶπιν ἐρατοῖ- 110
σιν Ἀμφιτρίταν δόμοις·
ἃ νιν ἀμφέβαλεν αἰόνα πορφυρεάν
Ἐπ. β'. κόμαισ' ἰ' ἐπέθηκεν οὐλαῖς
ἀμεμφέα πλόκον,
τόν ποτέ Φοῖ ἐν γάμῳ 115

δῶκε δόλιος Ἀφροδίτα ῥόδοις εἰρμένον. |
 ἄπιστον ὅ,τι δαίμονες
 θέωσιν οὐδὲν φρενοάραις βροτοῖς·
 νᾶα παρὰ λεπτόπρυμνον φάνη· | φεῦ,
 οἴαισιν ἐν φροντίσι Κνώσιον 120
 ἔσχασεν στραταγέταν, ἐπεὶ
 μόλ' ἀδιάντος ἔξ ἀλός
 θαῦμα πάντεσσι, λάμ-
 πε δ' ἀμφὶ γυίοις θεῶν δῶρ', ἀγλαό-
 θρονοί τε κοῦραι σὺν εὐ- 125
 θυμῷ νεοζύτῳ
 ὠλόλυνξαν, ἔ-
 κλαγεν δὲ πόντος· ἡΐθεοι δ' ἐγγύθεν
 νέοι παιάνιξαν ἐρατᾷ Φοπί. |
 Δάλιε, χοροῖσι Κηίων 130
 φρένα ἱανθεῖς
 ὄπαζε θεόπομπον ἐσθλῶν τύχαν.

230. 7 Οἰσὺς

Στρ. α'. Ἀθ. Βασιλεῦ τῶν ἱερῶν Ἀθανᾶν,
 τῶν ἄβροβίων ἄραξ Ἰώνων,
 τί νέον ἔκλαγε χαλκοκώδων,
 σάλπιγξ πολεμικήν αἰοδάν· |
 ἦ τις ἀμετέρας χθονὸς 5
 δυσμενῆς ὄρι' ἀμφιβάλλει
 στραταγέτας ἀνῆρ·
 ἦ λησταὶ κακομάχανοι
 ποιμένων ἀέκατι μῆλων
 σέβοντ' ἀγέλας βία· 10
 ἦ τί τοι κραδίαν ἀμύσσει· |
 φθέγγεν· δοκέω γὰρ εἴ τιτι βροτῶν
 ἀλκίμων ἐπικουρίαν
 καὶ τὴν ἔμμεναι νέων,
 ὦ Πανδίωνος νιὲ καὶ Κρεοῦσας. | 15

Στρ. β'. Αἰγ. Νέον ἦλθεν δολιχὰν ἀμείψας
 κάρυξ ποσὶν Ἰσθμίαν κέλευθον·
 ἄφατα δ' ἔργα λέγει κραταιοῦ
 φωτός· | τὸν ὑπέρβιον τ' ἔπεφνεν
 Σίνιν, ὃς ἰσχύι φέριστατος
 θνατῶν ἦν Κρονίδα Λαταίου
 σεισίσχθορος τέκος·
 σὺν τ' ἀνδροξιόνον ἐν νάπαις
 Κρεμμυῶνος, ἀτάσθαλόν τε
 Σκίρωνα κατέκτανεν,
 τὰν τε Κερκυνόος παλαίστραν
 ἔσχεν, Πολυπήμονός τε καρτερὰν
 σφῦραν ἐξέβαλεν Προκό-
 πτας, ἀρεῖονος τυχῶν
 φωτός· ταῦτα δέδοιχ' ὅπα τελεῖται. |

20

25

30

Στρ. γ' Ἀθ. Τίνα δ' ἔμμεν, πόθεν ἄνδρα τοῦτον
 λέγει, τίνα τε σιολὰν ἔχοντα ;
 πότερα σὺν πολεμηίοις ὁ-
 πλοισι στρατιὰν ἄγοντα πολλὰν ;
 ἢ μόνον σὺν ὁπάσῃν
 στείχειν ἔμπορον οἷ' ἀλάταν
 ἐπ' ἀλλοδαμίαν
 ἰσχυρόν τε καὶ ἄλκιμον
 ὧδε καὶ θρασύν, ὃς τοσοῦτων
 ἀνδρῶν κρατερόν σθένος
 ἔσχεν ; | ἢ θεὸς αὐτὸν ὁρμᾷ,
 δίνας ἀδίκουσιν ὄφρα μῆσεται·
 οὐ γὰρ ῥάδιον αἰὲν ἔρ-
 δόντα μὴ ῥτυχεῖν κακῷ.
 πάντ' ἐν τῷ δολιχῷ χρόνῳ τελεῖται. |

35

40

45

Στρ. δ'. Αἰγ. Δύο Φοι φῶτε μόνους ἀμαρτεῖν
 λέγει, περὶ φαιδίμοισι δ' ὅμοις
 ξίφος ἔχειν ἐλεφαντόκοπον·
 ξεστοὺς δὲ δύ' ἐν χέρεσσ' ἄκοντας

κηῦντοιον κυνέα Λάκαι-
 ραν κρατὸς πέρι πυρσοχαίτον·
 χιτῶνα πορφύρεον
 στέρνοις τ' ἀμφί, καὶ οὐλιν
 Θεσσαλὰν χλαμύδ'· | ὁμμάτων δὲ
 στίλβειν ἄπο Λαμνίαρ
 φοίνισσαν φλόγα· παῖδα δ' ἔμμεν
 πρῶθ' ἡβον, ἀρηίων δ' ἀθρομάτων
 μεμνᾶσθαι πολέμου τε καὶ
 χαλκεοκτύπου μάχας·
 δίζησθαι δὲ φιλαγλάους Ἀθάνας.

232. Πίνδαρος 1. Εχόμον

Θρασυβούλου Ἀκραγαρτίου.

Στ. α'. ὦ Θρασύβουλ', ἔρατ' ἀν' ὄχημ' αἰοδῶν
τοῦτό τοι πέμπω μεταδόριον· ἐν ξυνῷ κεν εἴη
συμπόταισιν τε γλυκερόν καὶ Διωνύσοιο καρπῷ γαρ-
Στ. β'. καὶ κυλίκεσσιν Ἀθαναίαισι κέντρον· | [γάλιμα
ἀνίκ' ἀνθρώπων καματώδες οἶγονται μέριμναι
στηθέων ἔξω· πελάγει δ' ἐν πολυχρύσοιο πλούτου
Στ. γ'. πάντες ἴσον νέομεν ψευδῇ πρὸς ἀκτάν·
ὅς μὲν ἀχρήμων, ἀφρεὺς τότε, τοὶ δ' αὖ πλουτέοντες ...
Στ. δ'. ἀέζονται φρένας ἀμπελίνοις τόξοις δαμέντες ...
Στ. ε'... δειπνοῦ δὲ λήγοντος γλυκὺ τρογάλιον
καίπερ πεδ' ἄφθογον βορᾶν.

233. 2 *Υωόρχημα*

Γλυκὸν δ' ἀπειροῖσι πόλεμος· πεπειραμένων δέ τις
 ταρβεῖ προσιόντα νιν καρδίᾳ περισσῶς...
 Τὸ κοινόν τις ἀστῶν ἐν εὐδία τιθεῖς
 ἐρευνασάτω μεgalάνορος Ἕσυχίας τὸ φαιδρὸν φάος,
 στάσιν ἀπὸ πρᾶπιδων ἐπίκοτον ἀνέλων,
 πενίας δότειραν, ἐχθρὰν δὲ κουροτρόφον.

234. 3 Θρῆνος

Στ. ...Τοῖσι λάμπει μὲν μένος ἀελίου τὰν ἐνθάδε νύκτα
καίω,
φοινοχοροδοῖς δ' ἐνὶ λειμώνεσσι προάστιον αὐτῶν
καὶ λιβάνῳ σκιαρὸν καὶ χρυσέοις καρποῖς βεβρι-
θὸς... |
καὶ τοὶ μὲν ἵπποισί τε γυμνασίαις τε, τοὶ δὲ πεσ-
σοῖς,
τοὶ δὲ φορμίγγεσσι τέρονται, παρὰ δέ σφισιν εὐ-
ανθῆς ἅπας τέθαλεν ὄλβος· | 5
ὁδμὰ δ' ἐρατὸν κατὰ χῶρον κίδναται
αἰεὶ θύα μειγνύντων πυρὶ τήλεφαρῆ παρτιοῖα
θεῶν ἐπὶ βομποῖς. |

Ἀν. ἔνθεν τὸν ἀπείρον' ἐρεύγονται σκότον
βληχοῖ δνοφερᾶς νυκτὸς ποταμοὶ...

235. 4 Προσόδιον

Στ. Χαῖρ', ὦ θεοδμάτα, λιπαροπλοκάμον παί-
δεσσι Λατοῦς ἱμεροέστατον ἔγνος,
πόντον θύγατερ, χθονὸς εὐρεΐας ἀκί-
νητον τέρας, ἄν τε βροτοὶ
Αἰλὸν κικλήσκουσιν, μάκαρες δ' ἐν Ὀλύμπῳ 5
τηλέφαρτον νουανέας χθονὸς ἄστρον... |
Ἀν... ἦν γὰρ τὸ πάροιθε φορητὰ νυμάεσ-
σιν παρτοδαπῶν τ' ἀνέμων
ῥιπαῖσιν· | ἀλλ' ἂ Κοιογενῆς ὁπότε' ὠδί-
νεσσι θύοισ' ἀγχιτόκοις ἐπέβα νιν, 10
δὴ τότε τέσσαρες ὁρθαὶ
πρέμνων ἀπώρουνσαν χθονίων,
ἄν δ' ἐπικράνοις σχέθον πέτραι ἀδαμαντοπέδιλοι
κίονες· ἔνθα τεκοῖς' εὐδαίμον' ἐπόφατο γένναν.

235. 5 Διδύραμβος

"Ιδετ' ἐν χορόν, Ὀλύμπιοι,
ἐπὶ τε κλυτὰν πέμπετε χάριν, θεοί,

πολύβατον οἷ τ' ἄστεος ὀμφαλὸν θυόεντα
 ἐν ταῖς ἱεραῖς Ἀθάναις
 οἰχνεῖτε πανδαίδαλον τ' εὐκλέ' ἀγοράν. | 5
 ἰοδέτων λάχετε στεφάνων τὰν ἐαρίδρεπτον
 λουβάν· Διόθεν τέ με σὺν ἀγλαΐᾳ
 ἴδετε πορευθέντ' αἰοιδᾶν
 δεύτερον ἐπὶ κισσοδέτιαν θεόν,
 Βρόμιον ὃν τ' Ἐριβόαν τε βροτοὶ καλέομεν, | 10
 γόνον ὑπάτων μὲν πατέρων μελπέμεν
 γυναικῶν τε Καμειῖαν. |
 ἐναργέα τελέων σάματ' οὐ λανθάνει,
 φοινικοεάνων ὀπότη' οἰχθέντος Ὀρῶν θαλάμου
 εὐδομον ἐπάγησιν ἔαρ φυτὰ νεκτάρεα. | 15
 τότε βάλλεται, τότε ἐπ' ἀμβρόσιαν χθὸν' ἐραταὶ
 ἴων φόβαι, ῥόδα τε κόμαισι μείγνυνται,
 ἀχεῖ τ' ὀμφαὶ μελέων σὺν ἀλλοῖς,
 ἀχεῖ τε Σεμέλαν ἐλικάμπυκα χοροί.

237. 6 »

ὦ τὰ λιπαρὰ καὶ ἰοστέφανοι καὶ αἰοίδιμοι,
 Ἑλλάδος ἔρρεισμα, κλειναὶ Ἀθᾶναι,
 δαιμόνιον ποτλίεθρον...
 ...ὅθι παῖδες Ἀθηναίων ἐβάλοντο φαεινὰν
 κορηπὶδ' ἐλευθερίας.

238. 7 Παιὰν

Στρ. Ἀκτὺς ἀελίου, τί πολύσκοπε μήσσαι,
 ὦ μᾶτερ ὀμμάτων, ἄστρον ὑπέριστατον,
 ἐν ἡμέρᾳ κλεπτόμενον; τί δ' ἔθηκας ἀμάχανον
 ἰσχύν τ' ἀνδράσιν καὶ σοφίας ὁδόν,
 ἐπίσκοτον ἀτραπὸν ἐσσυμένα; | 5
 ἐλαύνεις τι νεώτερον ἢ πάρος; |
 ἀλλὰ σε πρὸς Διός, ἵπποσόα θεάς,
 ἰκετεύω, ἀπήμονα

εἰς ὄλβον τινὰ τράποιο Θήβαις,
 ὦ πότνια, πάγκοινον τέρας. | 10
 < ἦρ' αἰασθαλίαςι κοιτεσσαμένα βροτῶν
 πάμπαν μὲν οὐ θέλεις ἐξελέμεν φάος
 αἰῶνος ἄγνόν, > πολέμοιο δὲ σᾶμα φέρεις τινός,
 ἥ καρποῦ φθίσιν, ἥ νιφετοῦ σθένος
 ὑπέρφαιον, ἥ στάσιν οὐλομένην, | 15
 ἥ πόντου κενέωσιν ἄρ' ἄμ πέδον,
 ἥ παγειὸν χθονός, ἥ νότιον θέρος
 ὕδατι ζακότῳ ῥέον ;
 ἥ γαῖαν κατακλύσαισα θήσεις
 ἀνδρῶν νέον ἐξ ἀρχαῆς γένος ; | 20
 ὀλοφύρομαι οὐδέν, ὅ,τι πάντων μέτα πείσομαι...

239. 8 Ὀλυμπιονίκης 4.

Ἀσπασίχῳ Ὀρχομερίῳ παιδὶ σταδίῃ.

Στρ.α'. Καφισίων ὑδάτων λαχοῖσαι
 ταῖ τε ναίετε καλλίπωλον ἔδραν,
 ὦ λιπαρᾶς αἰοίδιμοι βασίλειαι
 Χάριτες Ἐρχομενοῦ, παλαιγόνων Μινυᾶν ἐπί-
 σκοποι, | 5
 κλυτ', ἐπεὶ εὐχομαι | σὺν γὰρ ὕμνιν τὰ τερπνὰ καὶ
 τὰ γλυκὲ' ἄνεται πάντα βροτοῖς,
 εἰ σοφός, εἰ καλός, εἴ τις ἀγλαὸς ἀνὴρ. | 10
 οὐδὲ γὰρ θεοὶ σεμνᾶν Χαρίτων ἄτερ
 κοιρανέοντι χοροῦς οὔτε δαῖτας ἀλλὰ πάντων ταμίαι
 ἔργων ἐν οὐρανῷ, χρυσότοξον θέμεναι πάρα | 15
 Πύθιον Ἀπόλλωνα θρόνους,
 αἰέναον σέβοντι πατρὸς Ὀλυμπίοιο τιμάν. |
 Στρ.β'. ὦ πότνι' Ἀγλαΐα φιλησί-
 μοιπέ τ' Εὐφροσύνα, θεῶν κρατίστον | 20
 παῖδες, ἐπαχοοῖτέ νυν, Θάλια τε
 ἐρασίμολπε, Φιδοῖσα τόνδε κῶμον ἐπ' εὐμενεῖ τύχῃ
 κοῦφα βιβῶντα | Λυδῷ γὰρ Ἀσώπιχον τρόπῳ | 25

ἐν μελέταις τ' αἰδῶν ἔμολον,
 οὔνεκ' Ὀλυμπιονίκος ἂ Μινύεια
 σεῦ Φέκατι. | μελαντειχέα νῦν δόμον
 Φερσεφόνας ἴθι φαχοῖ, πατρὶ κλυτὰν φέροισ'
 ἀγγελίαν, 30

Κλεόδαμον ὄφρ' ἰδοῖς, σὶδν εἴπῃς ὅτι Φοι νέαν
 κόλπους παρ' ἐνδόξοις Πίσας
 ἐστεφάνωσε κυδίμων ἀέθλων πετροῖσι χαίταν. 35

240. 9 Πυθιονίκης 1.

Ἰέρωμι Λίτμαϊφ ἄρματι.

Στρ.ά. Χρυσέα φόρμιγξ, Ἀπόλλωνος καὶ ἰοπλοκάμων
 σύνδικον Μοισᾶν κτέανον·

τᾶς ἀκούει μὲν βάσις, ἀγλαΐας ἀρχά,
 πείθονται δ' αἰοιοὶ σάμασιν, 5
 ἀγῃσιχόρων ὁπόταν προοιμίῳ
 ἀμβολὰς τεύχῃς ἐλελιζομένα. |

καὶ τὸν αἶχματὰν κεραυνὸν σβεννύεις
 αἰενάου πυρός. εὐδὲ δ' ἀνὰ σκάπτῳ Διὸς αἰετός, 10

ὥκειαν πτέρυγ' ἀμφοτέρωθεν χαλάζαις,

Ἀν.ά. ἀρχὸς οἰωνῶν, κελαινῶπιν δ' ἐπὶ Φοι νεφέλαν
 ἀγκύλῳ κρατὶ, γλεφάρων 15

ἀδὺ κλάιστρον, κατέχευας· ὃ δὲ κνώσσων
 ὕγρον νῶτον αἰωρεῖ, τεαῖς

ῥιπαῖσι κατασχόμενος. | καὶ γὰρ βια-

τὰς Ἀρης, τραχεῖαν ἄνενθε λιπὼν
 ἐγχείων ἀκμάν, ἰαίνει καρδίαν 20

κῶματι, κῆλα δὲ καὶ δαιμόνων θέλγει φρένας, ἀμ-

Αταοῖδα σοφία βαθυκόλπων τε Μοισᾶν. | φίτε

Ἐπ.ά. ὅσσα δὲ μὴ πεφίληκε Ζεὺς, ἀνύσσονται βοᾶν 25

Περίδωκ' αἰόντα, γὰρ τε καὶ πόντον κατ' ἀμμαιμά-

δς τ' ἐν αἰνᾷ Ταρτάρῳ κεῖται, θεῶν πολέμιος, 30 κέτον,

Τυφῶς ἑκατοντακάρανος· | τὸν ποτε

Κιλίκιον θρέψεν πολυνόνημον ἄντρον· νῦν γε μὰν

- ταί θ' ὑπὲρ Κόμας ἄλιερχέες ὄχθαι
 Σικελία τ' αὐτοῦ πιέζει 35
 στέρα λαχράντα· ζίων δ' οὐραρία συνέχει,
 νιφόεσσ' Αἴτνα, πανέτης
 χιόνος ὀξείας τιθήνα· |
- Στρ.β'. τᾶς ἐρεύνονται μὲν ἀπλάτου πυρὸς ἀγνόταται 40
 ἐκ μυχῶν παγαί· ποταμοὶ
 δ' ἀμέραισιν μὲν προχέοντι ῥόον καπνοῦ
 αἶθων· ἀλλ' ἐν ὄρφραισιν πέτρας
 φοίνισσα κυλινδομένα φλόξ ἐς βαθεῖ- 45
 αν φέρει πόντου πλάκα σὺν πατάγῳ. |
 κεῖτο δ' Ἀφραίστοιο κρουνοὺς ἐρπειτὸν
 δεινοτάτους ἀναπέμπει· τέρας μὲν θαυμάσιον προσ-
 θαῦμα δὲ καὶ παρεόντων ἀκοῦσαι, 50 ἰδέσθαι,
 Ἀν.β'. οἷον Αἴτνας ἐν μελαμφύλλοις δέδεται κορυφαῖς
 καὶ πέδῳ, στρωμνὰ δὲ χαράσ-
 σοισ' ἅπαν νῶτον ποτικεκλιμένον κεντεῖ. | 55
 εἴη, Ζεῦ, τὴν εἴη Φανδάνειν,
 ὅς τοῦτ' ἐφέπεις ὄρος, εὐκάρποιο γαί-
 ας μέτωπον, τοῦ μὲν ἐπωνυμίαν
 κλεινὸς οἰκιστὴρ ἐκύδαεν πόλιν
 γείτονα, Πυθιάδος δ' ἐν δρόμῳ κάρυξ ἀνείπε νιν 60
 ἀγγέλ-
 λων Ἰέρωνος ὑπὲρ καλλινίζον
- Ἐπ.β'. ἄρμασι. | νανοιφορήτοις δ' ἀνδράσι πρῶτα χάρις 65
 ἐς πλόον ἀρχομένοις πομπαῖον ἐλθεῖν οὖρον
 εἰκότα γὰρ
 καὶ τελευτᾷ φερτέρου νόστου τυχεῖν. | ὁ δὲ λόγος
 ταύταις ἐπὶ συντυχίαις δόξαν φέρει 70
 λοιπὸν ἔσσεσθαι στεφάνοισί νιν ἵπποις τε κλυτὰν
 καὶ σὺν εὐφώνοις θαλίαις ὀνυμαστάν. |
 Λύκιε καὶ Αἰάλοι· ἀνάσσω
 Φοῖβε, Παρνασσοῦ τε κρᾶναν Κασταλίαν φιλέων 75
 ἐθελήσας ταῦτα νόῳ

τιθέμεν εὐανδρόν τε χώραν. |

Στρ.γ'. ἐκ θεῶν γὰρ μαχαναὶ πᾶσαι βροτεύς ἀρεταῖς, 80

καὶ σοφοὶ καὶ χερσὶ βια-

ταὶ περίγλωσσοί τ' ἔφην. | ἄνδρα δ' ἐγὼ κεῖνον

αἰνῆσαι μενοινῶν ἔλπομαι

μὴ χαλκοπάρμον ἄκονθ' ὥσειτ' ἀγῶ-

ρος βαλεῖν ἔξω παλάμη δονέων, 85

μακρὰ δὲ ὀψίαις ἀμεύσασθ' ἀντίους.

εἰ γὰρ ὁ πᾶς χρόνος ὄλβον μὲν οὕτω καὶ κτεάνων
δόσιν εὐθύ-

ροι, καμιάτων δ' ἐπίλασιν παράσχοι. | 90

Ἀρ.γ'. ἢ κεν ἀμνάσειεν, οἷαις ἐν πολέμοιο μάχαις

τλάμονι ψυχῇ παρέμειν',

ἀνίχ' εὐρίσκοντο θεῶν παλάμαις τιμάν,

οἷαν οὕτως Ἑλλάνων δρέπει, 95

πλούτου στεφάνωμ' ἀγέρωχον. | ῥὺν γε μὰν

τὰν Φιλοκτήταο δίκαν ἐφέπων

ἐστρατεύθη. σὺν δ' ἀνάγκη φίλον

καὶ τις ἐὼν μεγαλάνωρ ἔσανεν. | φαντὶ δὲ Λα-
μνόνθεν ἔλκει 100

τειρόμενον μεταβάσσοντας ἐλθεῖν

Ἐπ.γ'. ἦ ῥωας ἀντιθέους Ποίαντος νῖδον τοξόταν·

ὅς Προιάμοιο πόλιν πέρσεν, τελετάσέν τε πό-
ρους Δαναοῖς, 105

ἀσθενεῖ μὲν χρωτὶ βαίνων, ἀλλὰ μοιριδίον ἦν. |

οὕτω δ' Ἰέρωνι θεὸς ὀρθωτὴρ πέλοι

τὸν προσέροποντα χρόνον, ὃν ἔραται και-
ρὸν διδούς. | 110

Μοῖσα, καὶ παρ Δεινομένει κελαδηῖσαι

πίθεό μοι ποιτὰν τεθρίππων.

χάρμα δ' οὐκ ἀλλότριον νικαφορία πατέρος. 115

ἄγ' ἔπειτ' Αἴτνας βασιλεῖ

φίλιον ἐξεύρωμεν ὕμνον. |

Στρ.δ'. τῷ πόλιν κείναν θεοδμάτῳ σὺν ἐλευθερίᾳ

- Ὑλλίδος σιάθμας Ἰέρων 120
 ἐν νόμοις ἔκτισσε· θέλοντι δὲ Παμφύλου
 καὶ μὲν Ἡρακλειδᾶν ἔκγονοι
 ὄχθαις ὑπο Ταυγέτου ναίοντες αἰ-
 εὶ μένειν τεθμοῖσιν ἐν Αἰγίμοῦ
 Λωριεῖς. | ἔσχον δ' Ἀμύκλας ὄλβιοι, 125
 Πινδόθεν ὀρνύμενοι, λευκοπώλων Τυνδαρι-
 δᾶν βαθύδοξοι
 γείτονες, ὧν κλέος ἄνθησεν αἰχμᾶς. |
 Ἀν.δ. Ζεῦ τέλει, αἰεὶ δὲ τοιαύταν Ἀμείνα παρ' ὕδωρ 130
 αἶσαν ἀστοῖς καὶ βασιλεῦ-
 σιν διακρίνειν ἔτυμον λόγον ἀνθρώπων.
 σὺν τοι τίν κεν ἀγητὴρ ἀνήρ,
 νίῳ τ' ἐπιτελλόμενος, δᾶμον γεραί- 135
 ρων τράποι σύμφωνον ἐς ἡσυχίαν. |
 λίσσομαι νεῦσον, Κρονίων, ἄμερον
 ὄφρα κατ' οἶκον ὁ Φοῖνιξ ὁ Τυρσανῶν τ' ἀλα-
 λατὸς ἔχῃ, ναν-
 σίστονον ὕβριν ἰδὼν τὰν πρὸ Κῦμας, 140
 Ἐπ.δ. οἷα Συρακοσίων ἀρχῶν δαμασθέντες πάθον,
 ὠκυπόρων ἀπὸ ναῶν ὃ σφιν ἐν πόντιῳ βά-
 λεν ἀλικίαν, 145
 Ἑλλάδ' ἐξέλκων βαρείας δουλίας. | ἀρέομαι
 παρ μὲν Σαλαμῖνος Ἀθαναίων χάριν
 μισθόν, ἐν Σπάρτῃ δ' ἐρέω πρὸ Κιθαιρωνος μί-
 χαν, 150
 ταῖσι Μήδαιοι κάμον ἀγκυλότοξοι,
 παρὰ δὲ τὰν εὐνδρον ἀκτὰν
 Ἰμέρα παιδεσσιν ὕμνον Δεινομένεος τελέσαις,
 τὸν ἐδέξαντ' ἀμφ' ἀρετῇ, 155
 πολεμίων ἀνδρῶν καμόντων. |
 Στρ.ε. καιρὸν εἰ φθέγξαιο, πολλῶν πείρατα συντιανύσαις
 ἐν βραχεῖ, μείων ἔπεται
 μῶμος ἀνθρώπων. | ἀπὸ γὰρ κόρος ἀμβλύνει 160

αλανῆς ταχείας ἐλπίδας·
 ἀστών δ' ἀκοὰ κρύφιον θυμὸν βαρύ-
 ρει μάλιστ' ἐσλοῖσιν ἐπ' ἄλλοτρίοις. |
 ἀλλ' ὅμως, κρέσσον γὰρ οἰκτιρμοῦ φθόνος,
 μὴ παρίει καλά. νῶμα δικαίῳ πηδαλίῳ στρα-
 τόν· ἄφρευ- 165

δεῖ δὲ πρὸς ἄκμονι χάλκευε γλῶσσαν.
 Ἄν.ε'. εἴ τι καὶ φλαῦρον παραιθύσσει, μέγα τοι φέρεται 170
 παρσέθεν· πολλῶν ταμίης
 ἔσσι· πολλοὶ μάρτυρες ἀμφοτέροις πιστοί. |
 εὐανθεῖ δ' ἐν ὄργῃ παρμένων,
 εἶπερ τι φιλεῖς ἀκοὰν ἀδεῖαν αἰ-
 εὶ κλύειν, μὴ κάμνε λίαν δαπάναις· 175
 ἐξίει δ' ὥσπερ κυβερνάτας ἀνὴρ
 ἱστίον ἀνεμῶεν. μὴ δολωθῇς, ὦ φίλε, κέρδεσιν εὐτρά-
 πλοισ· | ὀπιθόμβροτον αὔχημα δόξας 180
 Ἐπ.ε'. οἷον ἀποιχομένων ἀνδρῶν δίαίταν μανύει
 καὶ λογίοις καὶ αἰδοῖς. οὐ φθίνει Κροίσου φι-
 λόφρων ἀρετά.

τὸν δὲ ταύρῳ χαλκῷ καντῆρα νηλέα νόον 185
 ἐχθρὰ Φάλαριν κατέχει παντὶ φάτις,
 οὐδέ νιν φόρμιγγες ὑπωρόφιαι κοιτανίαν
 μαλθακὰν παιδῶν δάροισι δέκονται. | 190
 τὸ δὲ παθεῖν εὖ προῶτον ἀέθλων· |
 εὖ δ' ἀκούειν δευτέρῳ μοῖρ· ἀμφοτέροισι δ' ἀνὴρ
 ὅς ἂν ἐγκύρσῃ καὶ ἔλῃ,
 στέφανον ὑψιστον δέδεκται.

241. Τιμόθεος. 1 Νόμος

Οἱ Πέρσαι.

97 ... φνγᾶ δὲ πάλιν ἦτο Πέρ-
 σης στρατὸς βάρβαρος ἐπισπέρχων.
 ἄλλα δὲ ἄλλαν θραῦεν σύρις,
 100 μακρανχευόπλους

	χειρῶν δὲ ἔκβαλλον ὀρείους	5
	πόδας ναός. στόματος	
	δ' ἐξήλλοντο μαρμαροφεγ-	
	γείς παῖδες συγκρουόμενοι	
105	κατάστερος δὲ πόντος	
	ἐκ λιποπνότης ψυχοστερέσιν	10
	ἐγάργαιρε σώμασιν,	
	ἐβρίθοντο δὲ αἰόνες.	
	οἱ δ' ἐπ' ἀκταῖς ἐνάλοις	
110	ἤμενοι γυμνοπαγεῖς	
	ἀντὶ τε καὶ δακρυ-	15
	σταγεῖ γόῳ στερογκτύποι	
	γοηταὶ θορηγῶδει κατείχοντ' ὀδυρμῶ,	
	ἄμα δὲ γὰν πατρίαν ἔπανε-	
115	καλέοντο. , Ἰὼ Μύσσαι	
	δενδροθέειραι πινχαί,	20
	ρύσασθ' ἐνθένδε, ἔν' ἀή-	
	ταις φερόμεθα· οὐ γὰρ ἔτι ποτ' ἀ-	
119	μὸν σῶμα δέσσεται κόνις.	25
124	ἄπερ' ἐμ', ἀχί μοι κατὰ	28
125	πλόμιον Ἑλλαν εὐπαγῇ στέγῃν ἔδειμε	
	τηλετελεσπόρον ἐμὸς	30
	δεσπότης· οὐ γὰρ ἂν Τιμῶλον οὐδ'	
	ἄστν Λυδῶν λιπὼν Σαρδέων	
	ἦλθον Ἑλλαν' ἀπέρξων Ἀρη·	
130	νῦν δὲ πᾶ τις δυσέκφευκτον εὐ-	
	ρη γλυκεῖαν μύρον καταφυγῇν ;	35
	Ἰλιαπόρος κακῶν λυαί-	
	α μόνα γένοιτ' ἂν,	
	εἰ δυνατὰ πρὸς μελαμπεταλο-	
135	χίτωνα Ματρὸς οὐρεί-	
	ας δεσπόσυνα γόνατα πεσεῖν,	40
	εὐωλέονες τε χεῖρας ἀμφέβαλλον.	
	λῦσον, χρυσοπλόκαμε θεὰ	

140	Μᾶτερ, ἰκνοῦμαι, ἐμὸν ἐμὸν αἰῶνα δυσέκ- φρευκτον, ἐπεὶ με	45
145	αὐτίκα λαιμοτόμῳ τις ἀποίσεται ἐνθάδε μῆστωρι σιδάρῳ, ἢ κατακρυμτακεῖς ναυσιφθόροι αὔρα ρυκτιπαγεῖ βορέαι δια- ραΐσσονται περὶ γὰρ κλύδων	50
150	ἄγριος ἀνέροηξεν ἅπαν γυίων εἶδος ὕφαντόν, ἐνθα κείσομαι οἴκτρος ὄρ- νίθων ἔθνεσιν ὀμοβρωῶσι θοινά·	55
155	τοιάδε ὀδυρόμενοι κατεδάκνον. ἐπεὶ δέ τις λαβὼν ἄγοι πολυβότων Κελαινᾶν οἰκίητορα ὄσφανδὸν μαχᾶν σιδαρόκωπος Ἑλλάν,	60
160	ἄγεν κόμης ἐπισπάσας, ὃ δ' ἀμφὶ γόνασι περιπλεκεῖς ἐλίσσεται Ἑλλάδ' ἐμπλέκων Ἀσιάδι φωνᾷ, διάτορον σφραγίδα θραύων στόματος, Ἰάονα γλῶσσαν ἐξιχνεύων·	65
165	, Ἐγὼ μοί σοι κῶς καὶ τί προᾶγμ' ; αὖτις σὺν δάμ' ἔλθω. καὶ νῦν ἐμὸς δεσπότης δεῦρό μ' ἐνθάδ' ἦξε, τὰ λοιπὰ δ' οὐκέτι, πάτερ, οὐκ- έτι μάχεσθ' αὖτις ἐνθάδ' ἔρχω, ἀλλὰ κάθω· ἐγὼ σοι μὴ δεῦρ', ἐγὼ κεῖσε παρὰ Σάρδι, παρὰ Σοῦσ', Ἀγβάτανα ναίων. Ἀρτιμς, ἐμὸς μέγας θεός,	70 75

- παρ' Ἐφεσον φυλάξει. |
οἳ δ' ἐπεὶ παλίμπορον φυ-
175 γὴν ἔθεντο ταχύπορον,
αὐτίκα μὲν ἀμφιστόμους
ἄκοντας ἐκ χειρῶν ἔρι-
πτον, δρύπτετο δὲ πρόσωπον ὄνυ-
χι, Περσίδα στολὴν περὶ
180 στέροσις ἔρεικον εὐνυγῇ,
σύντονος δ' ἄρμόζετο
Ἀσιὰς οἰμωγὰ.
πολυστόνῳ δὲ κτύπει πᾶ-
σα βασιλέως πανήγυρις
185 φόβῳ, τὸ μέλλον εἰσορῶμενοι πάθος. |
καὶ παλιμπόρευτος ὥς ἔσ-
εἶδε βασιλεὺς εἰς φυγὴν ὄρ-
μῶντα παμμιγῇ στρατόν,
γονυπετῆς αἰκίζε σῶμα,
190 φάτο δὲ κυμαίνων τύχαισιν |
, Ἰὼ κατασκαφαὶ δόμων
σείριαί τε νᾶες Ἑλλανίδες !
αἱ κατὰ μὲν ἦλιν ὀλέσαι ἦ-
βαν νέων πολύανδρον,
195 νᾶες δὲ — — —
οὐκ ὀπισσοπόρευτον ἄ-
ξουσιν, πυρὸς δ' αἰθαλόεν
μένος ἀγρίῳ σώματι φλέ-
ξει, στονόεντα δ' ἄλγη
200 ἔσται Περσίδι χώρα.
ὦ βαρεῖα συμφορὰ,
105 ἃ μ' ἐς Ἑλλάδ' ἤγαγες. |
ἀλλ' ἴτε, μηκέτι μέλλετε, ζεύγνυτε
μὲν τετράορον ἵππων
205 ὄχημα, οἳ δ' ἀνάριθμον ὄλ-
βον φορεῖτ' ἐπ' ἀπήνας,
110

- 210 πίμπρατε δὲ σκηινάς,
 μηδὲ τις ἡμετέρου
 γένοιτ' ὄρησις αὐτοῖσι πλούτου. |
 οἳ δὲ τρόπαια στησάμενοι, Διὸς
 ἄγνότατον τέμενος, παῖ᾽ ἄνα 115-
 ἐκελάδησαν, ἵηον
 ἄνακτα, σύμμετροι δ' ἐπεκτύπεον ποδῶν
 ὕψικρότοις χορείαις. |
 215 ἀλλ' ὦ χουσοκίθαριν ἀέ-
 ξων Μοῦσαν νεοτευχῇ, 120-
 ἔμοις ἔλθ' ἐπίκουρος ὕ-
 μνοις, ἴηε Παῖ᾽ ἄν· |
 220 ὁ γάρ μ' εὐγενέτας μακροαί-
 ων Σπάρτας μέγας ἡγεμών,
 βρύων ἄνθεσιν ἦβας, 125-
 δονεῖ λαὸς ἐπιφλέγων
 ἔλ᾽ τ' αἴθοπι μώμῳ,
 225 ὅτι παλαιότεραν νέοις
 ὕμνοις μοῦσαν ἀτιμῶ. |
 ἐγὼ δ' οὔτε νέον τιν' οὐ- 130-
 τε γεραὸν οὔτ' ἰσὴβαν
 εἶργω τῶνδ' ἐκὰς ὕμνων,
 τοὺς δὲ μουσοπαλαιολύ-
 230 μας, τούτους δ' ἀπερύκω,
 λωβητιῆρας ἀοιδᾶν, 135-
 κηρύκων λυγρμακροφώ-
 ρων τείνοντας ἱυγὰς. |
 235 πρῶτος ποικιλόμουσον Ὀρ-
 φεὺς χέλυν ἐτέκνωσεν,
 υἱὸς Καλλιόπας Πιερίας ἔπι. | 140-
 Τέρπανδρος δ' ἐπὶ τῷ δέκα
 ζεῦξε μοῦσαν ἐν ᾧδαϊς·
 240 Λέσβος δ' Αἰολία νιν Ἀν-
 τίσσα γείνατο κλεινόν· |

νῶν δὲ Τιμόθεος μέτροις 145
 ῥυθμοῖς τ' ἐνδεκαχρονύματις
 κίθαριν ἐξανατέλλει,
 θησανρὸν πολύνυμνονοῖ-
 245 ξας Μουσᾶν θαλαμευτόν·
 Μίλητος δὲ πόλις τιν ἁ 150
 θρέψας, ἁ δυωδεκατει-
 χέος λαοῦ πρωτέος ἐξ Ἀχαιῶν. |
 ἀλλ' ἐκαταβόλε Πύθι', ἀγνάν
 250 ἔλθοις τάνδε πόλιν σὺν ὄλ-
 βῳ, πέμπων ἀπήμονι λα-
 ῳ τῷδ' εἰρήναι 155
 θάλλουσαν εὐνομίᾳ.

242. 2

Οὐκ αἰίδω τὰ παλαιά,
 καὶ τὰ καινὰ γὰρ ἅμα κρείσσω·
 νέος ὁ Ζεὺς βασιλεύει,
 τὸ πάλαι δ' ἦν Κρόνος ἄρχων·
 ἀπίτω Μοῦσα παλαιά.

243. 3

Μακάριος ἦσθα, Τιμόθεε, κάρνξ ὅτ' εἶπεν·
 , Νικᾷ Τιμόθεος Μιλήσιος
 τὸν Κάμωνος τὸν ἰωνοκάμπταν.

244. Πρατίνας

Τίς ὁ θόρυβος ὅδε ; τί τάδε τὰ χορεύματα ;
 τίς ὕβρις ἔμολεν ἐπὶ Διονυσιάδα πολυπάταγα θν-
 μέλαν ; |
 ἐμὸς ἐμὸς ὁ Βρόμιος, ἐμὲ δεῖ κελαδεῖν, ἐμὲ δεῖ πα-
 ταγεῖν,
 ἀν' ὄρεα σύμενον μετὰ ναϊάδων
 οἷά τε κύκνον ἄγοντα ποικιλόπτερον μέλος· | 5

τὰν αἰοιδὰν κατέστασε Πιερίς βασίλειαν· ὁ δ' αὐλὸς
 ὅστερον χορευέτω·
 καὶ γάρ ἐσθ' ὑπηρέτας· κώμοις μόνον θυραμάχοις τε
 πνυγμαχίαισι νέων θέλοι παροίνων
 ἔμμεναι στρατηλάτας. | 10
 παῖε τὸν φρονεοῦ
 ποιζίλου πνοὰν ἔχοντα.
 φλέγε τὸν ὀλεσισιαλοκάλαμον
 λαλοβαρβόπα παραμελορυνθοβάταν
 ᾄητα, τρυπάνφ δέμας πεπλασμένον. | 15
 ἦν ἰδοῦ· ἄδε σοι δεξιὰ
 καὶ ποδὸς διαρριφά, θριαμβοδιθύραμβε κισσόχαιτ' ἄναξ.
 ἀλλ' ἄκουε τὰν ἐμὰν δώριον ἁρμονίαν.

245. Εὐριπίδης 1

Ὀλβιος ὅστις τῆς ἱστορίας
 ἔσχε μάθησιν,
 μήτε πολιτῶν ἐπὶ πημοσύνην
 μήτ' εἰς ἀδίκους πράξεις ὁρμῶν,
 ἀλλ' ἀθανάτου καθορῶν φύσεως
 κόσμον ἀγῆρων, πῇ τε συνέστη
 χῶθεν χῶπως,
 τοῖς δὲ τοιοῦτοις οὐδέποτε' αἰσχροῶν
 ἔργων μελέτημα προσίζει.

246. 2

Ἐγρεσθ' ἔγρεσθ' ἀπὸ κοίτας· ἤδη φέγγος κατὰ γαῖν
 γλανκᾶς ἔλαμψεν Ἐω· φεύγει δ' ἄστρ' εἰς νύχθ' ἱερὰν
 μέλπει δ' ἐν δένδροις λεπτὰν ἀηδὼν ἁρμονίαν,
 ὁρθρευομένα γόοις Ἴτυν Ἴτυν πολύθρηνον. |
 σύριγγας δ' οὐριβάται κινεῦσιν ποίμνας ἐλάται·
 ἔνται δ' ἐς βοτάναν ξανθὰν πώλων συζυγίαι·
 ἤδη δ' εἰς ἔργα κυναγοὶ στείχουσιν θηροφόνοι·
 παραῖς τ' ἔπ' Ὠκεανοῦ μελιβόας κύκνος ἀχεῖ.

217. Ἀριστοφάνης

Ἄγε, σύννομέ μοι, παῦσαι μὲν ὕπνου,
 λῦσον δὲ νόμους ἱερῶν ὕμνων,
 οὓς διὰ θείου στόματος θοηρεῖς,
 τὸν ἑμὸν καὶ σὸν πολύδακρυον Ἴτυν
 ἐλέλιζομένη διεροῖς μέλεσιν 5
 γέννος ξουθῆς· |
 καθαρὰ χωρεῖ διὰ φυλλοκόμου
 μύλακος ἡγῶ πρὸς Διὸς ἔδρας,
 ἵν' ὁ χρυσοκόμας Φοῖβος ἀκούων
 τοῖς σοῖς ἐλέγοις ἀντιψάλλων 10
 ἐλεφαντόδετον φόρμιγγα, θεῶν
 ἴστησι χορούς· |
 διὰ δ' ἀθανάτων στομάτων χωρεῖ
 ξύμφωνος ὁμοῦ
 θεία μακάρων ὀλολυγῇ. 15

[[218. Μελέαγρος]]

Χειματος ἡνεμόεντος ἀπ' αἰθέρος οἰχομένοιο,
 πορφυρέη μείδησε φερανθέος εἵαρος ὥρη.
 γαῖα δὲ νυανέη χλοερὴν ἐστέφατο ποίην,
 καὶ φυτὰ θηλήσαντα νέοις ἐκόμηνσε πετιήλοισ· 5
 οἱ δ' ἀπαλὴν πίνοντες ἀεξιφύτου δρόσον Ἡοῦς
 λειμῶνες γελόωσιν, ἀνοιγομένοιο ῥόδοιο. |
 χαίρει καὶ σύριγγι νομεὺς ἐν ὄρεσσι λιγαίνων,
 καὶ πολιοῖς ἐρίφοις ἐπιτέρπεται αἰπόλος αἰγῶν. |
 ἦδη δὲ πλώουσιν ἐπ' εὐρέα κύματα ναῦται
 πνοιῇ ἀπημάντῳ Ζεφύρου λίνα κολπώσαντος. | 10
 ἦδη δ' εὐάζουσι φερεσταφύλῳ Διονύσῳ
 ἄνθει βοτρυνόεντος ἐρεφάμενοι τρίχα κισσοῦ. |
 ἔργα δὲ τεχνήεντα βοηγενέεσσι μελίσσαις
 καλὰ μέλει, καὶ σίμβλῳ ἐφήμεναι ἐργάζονται
 λευκὰ πολυτρήτοιο νεόρουτα κάλλεα κηροῦ. | 15

πάντη δ' ὀρνίθων γεγεὺς λιγύφωνον αἰεῖδει·
 ἀλκυόνες περὶ κῆμα, χελιδόνες ἀμφὶ μέλαθρα,
 κύκνος ἐπ' ὀχθαῖσιν ποταμοῦ καὶ ὑπ' ἄλσος ἀηδών. |
 εἰ δὲ φρυγῶν χαίρουσιν κόμαι καὶ γαῖα τέθηλεν,
 συρίζει δὲ νομεύς, καὶ τέρεται εὐχομα μῆλα, 20
 καὶ ναῦται πλώουσι, Διώνυσος δὲ χορεύει,
 καὶ μέλπει πετεινὰ, καὶ ὠδίνουσι μέλισσαι,
 πῶς οὐ χορὴ καὶ αἰοιδὸν ἐν εἵαρι καλὸν αἰεῖσαι ;

249. Εὐριπίδης

Στρ. Ἐρεχθεῖδαι, τὸ παλαιὸν ὄλβιοι
 καὶ θεῶν παῖδες μακάρων, ἱερᾶς
 χώρας ἀπορρήτου τ' ἀποφερβόμενοι
 κλεινοτάταν σοφίαν, αἰεὶ διὰ λαμπροτάτου
 βαίνοντες ἀβρῶς αἰθέρος, ἔνθα ποθ' ἀγνὰς 5
 ἐννέα Πιερίδας Μούσας λέγουσι
 ξανθὰν Ἀρμονίαν φυτεῦσαι. |
 Ἀντ. τοῦ καλλινάου τ' ἀπὸ Κηφισοῦ ῥοὰς
 τὰν Κύπριν κλήζουσιν ἀφυσσαμέναν
 χώραν καταπνεῦσαι μετρίας ἀνέμων αὖρας. | 10
 αἰεὶ δ' ἐπιβαλλομένην
 χαίταισιν ἐνώδη ῥοδέων πλόκον ἀνθέων
 τᾷ σοφίᾳ παρέδρους πέμπειν ἔρωτας,
 παντοίας ἀρετᾶς ξυνεργούς.

250. Ἀδέσποτον. Παιάν.

Κλῦτε, Μοῖραι, Διὸς αἵτε παρὰ θρόνον ἀγχοτάτω θεῶν
 ἐζόμεναι περιώσι' ἄφνκτά τε μήδεα
 παντοδαπᾶν βουλᾶν ἀδαμαντίναισιν ὑφαίνετε κερκίσιν,
 Αἶσα καὶ Κλωθὼ Λάχεσις τ', ἐδώλενοι
 κοῦραι Νυκτός, 5
 εὐχομένων δ' ἐπακούσαι, οὐράνιαι χθοναί τε
 δαίμονες ὧ πανδείμαντοι. |
 πέμπειτ' ἄμιν ῥοδόκολπον

Εὐνομίαν λιπαροθρόνους τ' ἀδελφάς, Δίκαν
καὶ στεφανηφόρον Εὐφώραν πόλιν τε τάνδε βαρυνφρόνων λε-
λάθοιτε 10
συντυχιᾶν.

231. Ἀρίφρων. Παιάν.

Ὑγία, πρεσβίστα μακάρων, μετὰ σεῦ ναίοιμι τὸ λει-
πόμενον
βιοτᾶς, σὺ δέ μοι πρόφρων σύννοικος εἶης |
εἰ γάρ τις ἢ πλούτου χάρις ἢ τεκέων,
ἢ τᾶς ἰσοδαίμονος ἀνθρώποις βασιληίδος ἀρχᾶς, ἢ
πόθων,
οὓς κρυφίοις Ἀφροδίτας ἔρκεσιν θηρεύομεν, 5
ἢ εἴ τις ἄλλα θεόθεν ἀνθρώποισι τέρεψις ἢ πόνων ἀμ-
πνοὰ πέφανται,
μετὰ σεῖο, μάκαιρ' Ὑγία, τέθαλε
πάντα καὶ λάμπει Χαρίτων ὄαρος.
σέθεν δὲ χωρὶς οὐ τις εὐδαίμων ἔφν.

232. Ἀριστοτέλης. Παιάν.

Ἀρετά, πολύμοχθε γένει βροτείῳ,
θήραμα κάλλιστον βίῳ,
σᾶς πέρι παρθένε μορφᾶς
καὶ θανεῖν ζηλωτὸς ἐν Ἑλλάδι πότιμος
καὶ πόρους τλῆναι μαλεροὺς ἀκάμαντας | 5
τοῖον ἐπὶ φρένα βάλλεις
καρπὸν ἰσαθάνατον χρυσοῦ τε κρείσσω
καὶ γονέων μαλακανγῆτιό θ' ὕπνου |
σεῦ δ' ἔνεχ' οὐκ Διὸς Ἡρακλέης Αἰήδας τε κοῦροι
πόλλ' ἀνέτλασαν ἔργοις 10
σὺν ἀγρεύοντες δύναμιν.
σοῖς δὲ πόθοις Ἀχιλεὺς Αἴας τ' Αἰδάο δό-
μους ἦλθον |

σᾶς δ' ἔνεκεν φίλου μορφᾶς Ἀταρνέος ἔντροφος ἀε-
 λίου χήρωσεν ἀνγᾶς·
 τοιγὰρ ἀοίδιμος ἔργοις, ἀθάνατόν τέ μιν ἀνξήσουσι Μοῦσαι,
 Μναμοσύνας θύγατρες, Λιδὸς ξενίου σέβας ἀῖξουσai
 φιλίας τε γέρας βεβαίον. 15

233. Ἀδέσποτον

Τύχα, μερόπων ἀρχὰ
 καὶ τέρμα· τὸ καὶ σοφίας θακεῖς ἔδρας
 καὶ τιμὰν βροτέοις ἐπέθηκας ἔργοις·
 καὶ τὸ καλὸν πλεόν ἢ κακὸν ἐκ σέθεν, ἃ τε χάρις
 λάμπει περὶ σὴν πτέρυγα χρυσέαν·
 καὶ τὸ τεᾶ πλάστιγγι δοθὲν μακαριστότατον τελέθει·
 τὸ δ' ἀμαχανίας πόρον εἶδες ἐν ἄλγεσιν,
 καὶ λαμπρὸν φᾶος ἄγαγες ἐν σκότῳ, προφερεστάτα θεῶν.

Σκόλια :

234. 1

Παλλὰς Τριτογένει, ἄνασσ' Ἀθηναῖ,
 ὄρθου τήρδε πόλιν τε καὶ πολίτας
 ἄτερ ἀλγέων καὶ στάσεων
 καὶ θανάτων ἀώρων, σύ τε καὶ πατήρ.

235. 2

ὦ Πάν, Ἀρκαδίας μεδέων κλειενναῖς,
 ὀρχηστά, Βρομίαις ὀπαδὲ Νύμφαις,
 γελάσεις, ὦ Πάν, ἐπ' ἐμαῖς
 εὐφροσύναισι, ταῖσδ' αἰοιδαῖς κεχαρημένος.

236. 3

Εἴθ' ἐξῆν, ὅποῖός τις ἦν ἕκαστος,
 τὸ στήθος διελόντ', ἔπειτα τὸν νοῦν
 ἐσιδόντα, κλήσαντα πάλιν,
 ἄνδρα φίλον νομίζειν ἀδόλῳ φρενί.

237. 4

Ἐγχαίρειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῷ,
 δεύτερον δὲ φῦαν καλὸν γενέσθαι,
 τὸ τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλως,
 καὶ τὸ τέταρτον ἡβᾶν μετὰ τῶν φίλων.

238. 5

Σύν μοι πῖνε, συνήβα, συνέρα, συστεφανηφόρει·
 σύν μοι μαινομένῳ μαίνεο, σύν σώφρονι σωφρόνει.

239. 6 Καλλίστρατος

Ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
 ὥσπερ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,
 ὅτε τὸν τύραννον κτανέτην
 ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποίησάτην. |

φίλταθ' Ἀρμόδι', οὔτι πον τέθνηκας,
 νήσοις δ' ἔν μακάρων σέ φασιν εἶναι,
 ἵνα περ ποδώκης Ἀχιλεὺς,
 Τυδεΐδην τέ φασιν ἐσθλὸν Διομήδεα. |

5

Ἐν μύρτου κλαδὶ τὸ ξίφος φορήσω,
 ὥσπερ Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,
 ὅτι Ἀθηναίης ἐν θυσίαις
 ἄνδρα τύραννον Ἰππαρχον ἐκαινέτην. |

10

Αἰεὶ σφῶν κλέος ἔσσεται κατ' αἶαν,
 φίλταθ' Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων,
 ὅτι τὸν τύραννον κτανέτην
 ἰσονόμους τ' Ἀθήνας ἐποίησάτην.

15

240. 7 Ὑβρίας

Ἔσσι μοι πλοῦτος μέγας δόρυ καὶ ξίφος
 καὶ τὸ καλὸν λαισήμιον, πρόβλημα χρωτὸς·
 τούτῳ γὰρ ἀρῶ, τούτῳ θερίζω,
 τούτῳ πατέω τὸν ἀδὺν οἶνον ἀπ' ἀμπέλῳ·
 τούτῳ δεσπότας μονῶας κέκλημαι. |

5

τοὶ δὲ μὴ τολμῶντ' ἔχειν δόρυ καὶ ξίφος
καὶ τὸ καλὸν λαισήιον, πρόβλημα χρωτός,
πάντες γόνυ πεπτηῶτες ἄμυν
αἰεὶ σέβοντι προσκυνέοντί τε δεσπόταν
καὶ μέγαν βασιλῆα φωνέοντες.

10

261. 8

Ὁ καρκίνος ὧδ' ἔφα
χαλᾷ τὸν ὄφιν λαβών·

Ἐνθὺν χρὴ τὸν ἐταῖρον ἔμμεν, καὶ μὴ σχολιὰ φρονεῖν·

262. 9

Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος, ὧ ταῖρ', ὑποδύεται·
φράζεν μὴ σε βάλῃ· τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἔπεται δόλος.

263. Ἡ χελιδών.

Ἦλθ', ἦλθε χελιδών,
καλὰς ὥρας ἄγουσα
καὶ καλοὺς ἐνιαυτούς,
ἐπὶ γαστέρα λευκά,
ἐπὶ ρῶτα μέλαινα. |
παλάθαν σὺν προκυκλεῖν
ἐκ πίονος οἴκου
οἶνον τε δέπαστρον
τυρῶν τε κάρυστρον.
καὶ πύργα χελιδών
καὶ λεκιθίταν

5

10

οὐκ ἀπωθεῖται. | πότερ' ἀπίωμες ἢ λαβόμεθα;
εἰ μὲν τι δώσεις· εἰ δὲ μὴ, οὐκ εἰσομεις·
ἢ τὰν θύραν φέρωμες ἢ θοῦπέρθυρον
ἢ τὰν γυναικα τὰν ἔσω καθημέραν·
μικρὰ μὲν ἐστὶ, ῥαδίως νιν οἴσομες. |
ἂν δὴ φέρῃς τι,
μέγα δὴ τι φέροις. |
ἄνοιγ', ἄνοιγε τὰν θύραν χελιδόν·
οὐ γὰρ γέροντες ἐσμεν, ἀλλὰ παιδιά.

15

20

Ἀνακρεόντεια :

264. 1

Οὐ μοι μέλει τὰ Γύγεω,
τοῦ Σαρδίων ἄνακτος·
οὐδ' εἰλέ πώ με ζῆλος,
οὐδὲ φθονῶ τυράννοις. |
ἐμοὶ μέλει μύροισιν

καταβρέχειν ἐπὶ νῆν·
ἐμοὶ μέλει ῥόδοισιν
καταστέφειν κάρηνα·
τὸ σήμερον μέλει μοι,
τὸ δ' αὖριον τίς οἶδεν;

265. 2

Ἡ γῆ μέλαινα πίνει,
πίνει δὲ δένδρε' αὐτήν,
πίνει θάλασσαν ἀνάνους·
ὁ δ' ἥλιος θάλασσαν,

τὸν δ' ἥλιον σελήνη. |
τί μοι μάχεσθ' ἑταῖροι,
καυτιῶ θέλοντι πίνειν;

266. 3

Θέλω λέγειν Ἀτρεΐδας,
θέλω δὲ Κάδμον ἄδειν·
ἅ βάρβιτος δὲ χορδαῖς
ἔρωτα μοῦνον ἤχει. |
ἡμεῖνα νεῦρα πρόην
καὶ τὴν λύρην ἅπασαν

κἀγὼ μὲν ἦδον ἄθλους
Ἡρακλέους· λύρη δὲ
ἔρωτας ἀντεφώνει. |
χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν,
ἦρωες· ἡ λύρη γὰρ
μούνους ἔρωτας ἄδει.

267. 4

Μεσονυκτίους ποθ' ὥραις,
στρέφει ἡμους Ἄρκτος ἥδη
κατὰ χεῖρα τὴν Βοώτιον,
μερόπων δὲ φῦλα πάντα
κέαται κόπῳ δαμέντα,
τότ' ἔρωτος ἐπισταθεῖς μεν
θυρώων ἔκοπι' ὀχῆας. |
, Τίς, ἔφην, θύρας ἀράσσει;
κατὰ μεν σκίσεις ὀνειρούς·
ὁ δ' ἔρωτος, ἄνοιγέ' φησὶν
, βρόφος εἰμί, μὴ φόβησαι
βρέχομαι δὲ κάσέληνον
κατὰ νύκτα πεπλάνημαι. |
ἐλέησα ταῦτ' ἀκούσας,
ἀνὰ δ' εὐθὺν λύχρον ἄψας
ἀνέφρα, καὶ βρόφος μὲν

ἔσορῶ φέροντα τόξον
πτέρυγας τε καὶ φαρέτρην. |
παρὰ δ' ἰστίην καθίσα,
παλάμαις τε χεῖρας αὐτοῦ
ἀνέθλαπον, ἐκ δὲ χαίτης
ἀπέθλιβον ὑγρὸν ὕδωρ. |
ὁ δ', ἐπεὶ κοῦος μετήκεν,
, Φέρε, φησὶ, πειράσωμεν
τόδε τόξον, εἴ τί μοι νῦν
βλάβεται βραχεῖσα νευρή. |
ταῦτε δὲ καὶ με τύπτει
μέσσην ἥπαρ, ὥσπερ οἰστρός·
ἀνὰ δ' ἄλλεται καχάζων,
, Ξένη, δ' εἶπε, σονγάζοιθι
κέρως ἀβλαβὲς μὲν ἡμῖν,
σὺν δὲ καρδίαν πονήσεις.

268. 5

Ἔρωσ ποι' ἐν ῥόδοισιν ὄλωλα κάποθνησκω
 κοιμωμένην μέλιταν ὄφρι μ' ἔτυψε μικρὸς 10
 οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτιρώθη· περρωτός, ὃν καλοῦσιν
 τὸν δάκτυλον παταχθεὶς μέλιταν οἱ γεωργοί· |
 5 τῆς χειρὸς ὠλόλυξεν· αἱ δ' εἶπεν, Ἐὶ τὸ κέντηρον
 δραμῶν δὲ καὶ πετασθεὶς πονεῖ τὸ τῆς μελίττας,
 πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην πόσον δοκεῖς ποιοῦσιν, 15
 , Ὀλωλα, μᾶτερ, εἶπεν, Ἔρωσ, ὅσους σὺ βάλλεις ;'

269. 6

Ὁ ἀνὴρ ὁ τῆς Κυθήρης βέλος ἠντέλιζ' Ἔρωτος· 10
 παρὰ Αἰμυνίαις καμίνους ὁ δ' Ἔρωσ, Τόδ' ἐστίν, εἶπεν,
 τὰ βέλη τὰ τῶν Ἐρώτων βαρύν· πειράσας νοήσεις· |
 ἐποίε λαβὼν σίδηρον· ἔλαβεν βέλεμνον Ἀρης·
 5 ἀκίδας δ' ἔβαπτε Κύπρις· ὑπεμειδίασε Κύπρις.
 μέλι τὸ γλυκὺ λαβοῦσα ὁ δ' Ἀρης ἀνασιενάξας 15
 ὁ δ' Ἔρωσ χολὴν ἔμισγεν· | , Βαρύν, φησὶν, ἄρον αὐτό·
 ὁ δ' Ἀρης ποι' ἐξ αὐτῆς ὁ δ' Ἔρωσ, Ἐχ' αὐτό· φησὶν.
 σιβαρὸν δόρυ κραδαίνων

270. 7

Μακαρίζομέν σε, τέτιζ, σὺ δὲ τίμιος βροτιοῖσιν, 10
 ὅτε δενδρέων ἐπ' ἄκρων θέρεος γλυκὺς· προφήτης· |
 ὀλίγην δρόσον πεπωκώς φιλέουσι μὲν σε Μοῦσαι,
 βασιλεὺς ὅπως αἰεῖεις· | φιλεῖ δὲ Φοῖβος αὐτός,
 5 σὰ γάρ ἐστι κείνα πάντα, 5 λιγυρὴν δ' ἔδωκεν οἴμην· |
 ὅποσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς, τὸ δὲ γῆρας οὐ σε τείρει, 15
 ὅποσα τρέφουσιν ὕλαι· σοφεί, γηγενής, φίλυμνε·
 σὺ δ' ὁμιλία γεωργῶν, ἀπαθὴς δ', ἀναιμόσαρκε,
 ἀπὸ μηδενός τι βλάπτων· σχεδὸν εἴ θεοῖς ὅμοιος.

Ὕμνοι:

271.

Ἀριστόμοος Νικοσθέμους Κορίμβιος

Ἀπόλλωνι Πυθίῳ τὸν ὕμνον.

α'. Πυθίαν ἱερόκιπτον β'. Ἀπολλων, Κοῖον τε κόρας 5
 ναίων Δελφίδ' ἀμφὶ πέτρῳ Λαιοῦς σεμνὸν ἄγαλμα καὶ
 αἰεὶ θεοσιόμαντιν ἔ- Ζητὸς ὑψίστου, μακάρων
 δραν, ἣν ἱὲ Παιάν, βονλαῖς, ὧ ἱὲ Παιάν,

- γ'. ἔνθ' ἀπὸ τριπόδων θεο- δ'. φρικώεντος ἐξ ἀδύτου
κλήτων χλωρότομον δάφναν 10 μελλόντων θέμιν εὐσεβῇ
σειῶν μαντοσύναν ἐπο- χρησιμοῖς εὐφρόγγον τε λόρας 15·
χρεῖς, ἢ ἱὲ Παιάν, αἰδοῖς, ὦ ἱὲ Παιάν. |
ε'. ἀγνοθεῖς ἐνὶ Τέμπεσιν ζ'. πείσας Γαῖαν ἀνθοιτρόφον
βουλαῖς Ζητὸς ὑπειρόχον, Θέμιν τ' εὐπλόκαμον θεῶν
ἐπεὶ Παλλὰς ἔπεμψε Πυ- αἶεν εὐλιβάνους ἔδρας
θώδε, ἢ ἱὲ Παιάν, 20 ἔχεις, ὦ ἱὲ Παιάν. |
η'. ὅθεν Τριτογενῇ Προναί- 25 θ'. χάριν παλαιῶν χαρίτων
αν ἐν μαντείαις ἀγλαῖς τῶν τότε ἁδίοις ἔχων 30·
σέβων ἀθανάτοισ ἀμοι- μνήμαις ὑψίσταις ἐφάπεις
βαῖς, ἢ ἱὲ Παιάν, τιμαῖς, ὦ ἱὲ Παιάν. |
ι'. δωροῦνται δέ σ' ἀθάνατοι ια' τριέτεσιν φαναῖς Βρόμος·
Ποσειδῶν ἀγροῖς δαπέδοις, σεμνὰ δ' Ἄσπεμις εὐπόνοις
Νύμφαι Κωρυμβίοισιν ἄν- 35 κυνῶν ἐν φηλακαῖς ἔχει
τροις, ἢ ἱὲ Παιάν, τόπος, ὦ ἱὲ Παιάν. | 40·
ιβ' ἀλλ' ὦ Παρθασοῦ γνάλων ιγ'· χαρεῖς ὕμνοις ἡμετέροις 45·
εὐδροσοῖσι Κασταλίας ὄλβον ἐξ ὁσίων διδοὺς
ρασμοῖς σὸν δέμας ἐξαβρύ- αἶε καὶ σφάζων ἐφέποις
ων, ἢ ἱὲ Παιάν, ἡμᾶς, ὦ ἱὲ Παιάν.

272. Ἰσυλλος Ἐπιδαύριος. Παιάν.

Ἰεπαιᾶνα θεὸν αἰείσατε, λαοί,
ζαθέας ἐνναέται τᾶσδ' Ἐπιδάυρον. |
ᾧδε γὰρ φάτις ἐνέπουσ' ἦλνθ' ἐς ἀκοὰς
προγόνων ἀμετέρων, ὦ Φοῖβ' Ἀπόλλων. |
Ἐρατὼ Μοῦσαν πατὴρ Ζεὺς λέγεται Μά-
λῳ δόμεν παράκοιτιν ὁσίοισι γάμοις. |
Φλεγύας δ', ὃς πατρίδ' Ἐπίδανρον ἔναιεν,
θυγατέρα Μάλου γαμεῖ, τὴν Ἐρατὼ γεί-
νατο μάτηρ, Κλεοφήμα δ' ὀνομάσθη. |
ἐκ δὲ Φλεγύα γένετο, Αἶγλα δ' ὀνομάσθη 10
τόδ' ἐπώνυμον· τὸ κάλλος δὲ Κορωνίς ἐπεκλήθη. |
κατιδὼν δ' ὁ χρυσότοξος Φοῖβος ἐν Μά-
λου δόμοις παρθενίαν ὦραν ἔλυσε,
λεχέων δ' ἡμεροέντων ἐπέβας, Λα-
τῶε κόρε χρυσοκόμα. | 15
σέβομαί σε· ἐν δὲ θυώδει τεμένει τέκε-

το Ἴνιν Αἶγλα, γονίμαν δ' ἔλυσεν ὠδί-
 να Διὸς παῖς μετὰ Μοιρᾶν Λάχεςίς τε μαῖα ἀγανά. |
 ἐπίζησιν δέ νιν Αἶγλας ματρὸς Ἀσκλα-
 πιδὸν ὠνόμαζε Ἀπόλλων, τὸν νόσων παύ- 20
 στορα, δωτῆρ' ὑγείας, μέγα δώρημα βροτοῖς. |
 ἱεπαιάν, ἱεπαιάν, χαῖρε Ἀσκλα-
 πιδέ, τὰν σάν Ἐπίδανρον ματρώπολιν αὖ-
 ξον, ἐναργῇ δ' ὑγίειαν ἐπιπέμπεις
 φρεσὶ καὶ σώμασιν ἁμοῖς, ἱεπαιάν, ἱεπαιάν. 25

273. Εἰς Ἀπόλλωμα

Κέκλυθ' Ἐλικῶνα βαθύδενδρον αἷ λάχετε, Διὸς εἰσιβομόμον θύ-
 γατρος εὐώλεον, μόλετε, συνόμαμον Ἴνα Φοῖβον ᾧδαῖσι μέλῃητε
 χροσεοκόμαν, ὃς ἀνὰ δικόρουμβα Παρνασσίδος τᾶσδε πέτρας ἔδραν
 ἅμ' ἀγαλλιταῖς Δελφισιν Κασταλίδος εὐόδρον γάματ' ἐπινίσσεται,
 Ἀλφὸν ἀνὰ πρῶνα μαρτεῖον ἐφέπων πάγον. | ἦν κλυτὰ μεγάλῳ-
 πολὺς Ἀθθίς, εὐχαῖσι φερόπλοιο ραῖονσα Τριτωνίδος δάπεδον ἄ-
 θρανστον· ἀρίοις δὲ βωμοῖσιν Ἀφραιστος αἶθρι νέων μηρία ταύ-
 ρων· ὁμοῦ δέ νιν Ἀραφ' αἰμὸς ἐς Ὀλυμπον ἀνακιδνάται· λιγὸν δὲ
 λωτὸς βρέμων αἰόλοις μέλεσιν ᾧδᾶν κρέκει· χροσεά δ' ἄδύθρους κί-
 θαρὶς ὕμνοισιν ἀναμέλπεται. | ὁ δὲ τεχνιτῶν πρόπας ἑσμός Ἀθ-
 θίδα λαχὼν τὸν καθαροῖσι κλυτὸν παῖδα μεγάλου Διὸς ὕμνοσάι σε...

274. Εἰς Ἀπόλλωμα

Ἴτ' ἐπὶ τηλέσκοπον Παρνασίαν φιλόχορον δικόρουπον κλεινόν, ὕ-
 μνων κατάρχετε δ' ἔμῳν, Πιερίδες, αἱ ριφοβόλους πέτρας ραῖεθ'
 Ἐλικωνίδας. | μέλπετε δὲ Πύθιον χροσεοχαίταν, ἔκατον, εὐλύραν
 Φοῖβον, ὃν ἔτικτε Δαιτὼ μάκαιρα παρὰ λίμνῃ κλυτῇ, χροσὶ γλανκᾶς
 ἐλαίας θυγοῦσ' ὄζον ἐν ἀγωνίαῖς ἐριθάλῃ. πᾶς δὲ γήθησε πόλος οὐ-
 ράνιος ἀνέφελος ἀγλαός· ἠνέμους δ' ἔσχεν αἰθῆρ ἀελλῶν ταχυπε-
 τεῖς δρόμους· λῆξε δὲ βαρύβορμον Νηρέως ζαμενὲς οἶδμ' ἠδὲ μέ-
 γας Ὠκεανός, ὃς πέριξ γὰρ ὑγροῖς ἀγκάλας ἀμπέχει. | τότε λιπὼν
 Κυνθίαν νῆσον ἐπέβα θεὸς πρωτόταστον κλυτὰν Ἀτιθίδ' ἐπὶ γα-
 λόφῳ πρῶνι Τριτωνίδος· μελίπρουν δὲ Αἰβυς αὐδὰν χέων λωτὸς
 ἀνέμελιν ἄδειαν ὅπα μειγνύμενος αἰόλοις καθάριος μέλειν· ἅμα δ'
 λαχεν πετροκατοίκητος Ἀχῶ· Παιὰν ἰὲ Παιάν· | ὁ δὲ γέγαθ', οὔτι
 νόῳ διεξάμενος ἀμβροτῶν Διὸς ἐπέγνω φρέν'· ἀνθ' ὧν ἐκείνας ἀπ'
 ἀρχᾶς Παιήονα κικλήσκομεν ἅπας λαὸς αὐτοχθόνων ἠδὲ Βάκχων
 μέγας θυροσπλῆξ ἑσμός ἱερὸς τεχνιτῶν ἔνοικος πόλει Κεκροπία. |
 ἀλλὰ χορηγῶδόν ὃς ἔχεις τρίποδα, βαῖν' ἐπὶ θεοστιβέα τᾶνδε Παρ-
 νασίαν διορᾶδι φιλένθιον. | ἀμφὶ πλόκαμον σὺ δ' οἰνῶπα δάφνας
 κλάδον πλεξάμενος ἀπλείους θεμελίους τ' ἀμβροτὰ χεῖρ' οὐρών,
 ἄναξ, Γᾶς πελώρῳ συναντᾶς κόρα. | ἀλλὰ Δαιτοῦς ἐροτογλέφαρον
 ἔρνος, ἀγρίαν παῖδα Γᾶς τ' ἐπεφνες ἰοῖς ὁμοῦ τ' ἀναβοᾶς...

1α. Ἑλεγεία.

Εἰσαγωγή. Τὸ πρῶτον εἶδος τῆς ποιήσεως τὸ καλλιτεχνικῶς ἐξε-
 λιχθὲν ἐν Ἑλλάδι ἦτο τὸ ἔπος, ἐξανθῆσαν ἐπὶ τῆς βασιλείας, διότι οἱ
 ἄνακτες εἰμῶν καθ' ὑπερβολὴν τοὺς αἰοιδοὺς ὡς ἐξυμνοῦντας τοὺς
 ἥρωας, εἰς οὓς ἀνῆγον τὸ γένος αὐτῶν. Ἀλλὰ περὶ τὰς πρώτας Ὀ-
 λυμπιάδας συντελεῖται σημαντικὴ μεταβολὴ ἐν Ἑλλάδι. Ὑπὸ τὸν θαν-
 μάσιον αὐρανόν τῆς Μ. Ἀσίας καὶ τῶν παρ' αὐτὴν νήσων, ὅπου γῆ
 καὶ θάλασσα ἡμιλλῶντο εἰς τὴν παροχὴν πλουσίων δώρων, οἱ ἐνκί-
 νητοι Ἴωνες ἀνέπτυξαν πολυκίνητον δραστηριότητα ἴδρυσαν πολυα-
 ρίθμους ἀποικίας, ἐπλούτησαν ἐκ τῆς ναυτιλίας καὶ ἐμπορίας, πόλε-
 μοι πρὸς τοὺς περιοίκους βαρβάρους καὶ στάσεις ἐκέντριζον πάντοτε
 τὴν δραστηριότητα αὐτῶν. Πανταχοῦ κινήσεις, νέα ζωὴ, νέα ἰδέαι, νέα
 αἰσθήματα. Αἱ πατριαρχικαὶ βασιλεῖαι εἶχον πανταχοῦ ἀναταραπὴ καὶ
 μετὰ δεινοὺς ἀγῶνας καθιδρύονται τέλος δημοκρατίαι. Τὸ αἰτομον,
 ἔχον πλέον συνείδησιν τῆς ἰδίας ἀξίας, ἔχει χειραφετηθῆ καὶ δύναται
 νὰ ἐκφράσῃ ἐλευθέρως τὰ αἰσθήματα τῆς ψυχῆς του. Ἐν ᾧ μέχρι
 τοῦδε τὰ πλήθη ἤκουον ἐν θεμβώδει μέθῃ τὸν ἐπικὸν ποιητὴν ἄδοιχα
 τοὺς μεγαλοπρεπεῖς ἄθλους τοῦ ἥρωικοῦ παρελθόντος, αὐτὸν παρα-
 μένοντα ἀδρανῆ καὶ ἀπαθῆ ὀπισθεν τῆς (ἀντικειμενικότητος τῆς) ὕλης
 του, ἤδη τὸ αἰτομον αἰσθάνεται κόρον πρὸς τὴν ἀκρόασιν μακρῶν μύ-
 θων καὶ μόνον τὸ παρὸν ἐπισπᾷ τὴν προσοχήν του. Ἐχον συνείδη-
 σιν τῶν δικαιωμάτων του, προβάλλει ἐμπρὸς τὴν ὑποκειμενικότητα,
 προβαίνει μετὰ τοῦ ἐγῶ, μετὰ τῶν ἀξιώσεων καὶ πόθων αὐτοῦ καὶ
 ᾄδει τὰ ποικίλα συναισθήματα τῆς κεκινημένης ἐν κεκινημένῳ περι-
 βάλλοντι καρδίας του.—Ὅττω διεμορφώθη τὸ α' εἶδος τῆς νέας, ὑπο-
 κειμενικῆς ποιήσεως, ἡ ἑλεγεία. Ἡ λ. παράγεται ἐκ τῆς λ. ἔλεγος,
 ἣτις ἐσήμενεν ἄσμα θρηνώδες, ἀδόμενον πρὸς τὸν παθητικὸν αὐλόν,
 τὸ ὅποιον παρέλαβον οἱ Ἴωνες ἐκ τῶν γειτόνων Καρῶν καὶ Αὐδῶν.
 Ὅθεν ὁ πρῶτος χαρακτὴρ τῆς ἑλεγείας θὰ ἦτο θρηνώδης. Ἐν ταῖς
 ἐφεξῆς ἑλεγείαις (ῥοδαῖς) θὰ γνωρίσωμεν τὸ περιοχόμενον (ὕλην) καὶ
 τὴν μορφήν (εἶδος) αὐτῶν, γλῶσσαν καὶ μέτρον, τὸ ὅποιον θὰ ἦτο
 ἀνάλογον τῆς ὕλης.

1. Καλλίνος.

Ὁ ἀρχαιότητα τῶν σφριζομένων ἑλεγειακῶν ποιητῶν εἶναι Καλλί-
 νος ὁ Ἐφέσιος (Ἴων. ἀποικ.), ἀκμάσας περὶ τὸ 650 π. χ. Ἐπ' αὐ-
 τοῦ οἱ Κιμμέριοι, οἵτινες κατοικοῦν ἐν τῇ Ταυρικῇ ἡερσονήσῳ (Κριμ,
 Κριμαία, Κιμμέριος Βόσπορος), ἐξωσθέντες ὑπὸ Σκυθῶν ἐπέδρα-
 μον εἰς Μ. Ἀσίαν σπεύροντες πανταχοῦ τὴν ἐρήμωσιν. Ἐπειδὴ ἤδη

ῥηπείουν καὶ τὴν Ἐφεσον, ἧς οἱ κάτοικοι διὰ τὸν πλοῦτον, τὸ κλῆμα καὶ τὴν πρὸς τοὺς Ἀνδρῶν ἐπικειρωσίαν εἶχον παραδοθῆ εἰς τὴν τρυφήν, ἀκούουσιν οἱ συμπολῖται τὸ πολεμικὸν σάλπισμα τοῦ ποιητοῦ, οὗ τὸ μέγιστον ἀπόσπασμα εἶναι τὸ προκειμένον.

Πολεμικὸν σάλπισμα.

1-5 τεῦ-τοῦ, τίνας, ἢ συναίρ. ἰων., **κατάκειμαι** εἶμαι ἐξηπλωμένος κάτω, ἀδρανής, ἀδιάφορος· οὕτω καὶ τὸ **κάθημαι** **κότε**, κοῦ, κῶς, κόσος, κοῖος κλπ., ἰων., **νέοι** νοοῦνται γενικώτερον οἱ στρατεύσιμοι, **μάχιμοι** ἄνδρες, **οὐδὲ** καὶ δέν, ὥς καὶ παρ' Ὀμ., ἀλαχοῦ· ἀλλὰ δέν, **ἀμφιπερικτίονες** ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ ἀμφικτίονες, περικτίονες (κτι-κτίζω, ἐν κτίμενος) **περίοικοι**, **μεθίημι** (ἐμαντὸν) ἀμειλῶ, ἀδρανῶ, ὧδε **λίην** τόσον πολὺ, **ῥῃμαι** **κάθημαι**, **ἔχει**... ὅλος ὁ ἄλλος κόσμος πολεμεῖ, **ὑστατα** διὰ τελευταίαν φορὰν πρὶν ἐκπνεύσῃ.—6 9 **πόθεν** αἱ δοτ. **ἀνδρῖ**, **δυσμενέσιν**; **περὶ** ὑπέρ· πόθεν προέκυψεν ἡ σημ. αὕτη; **κουρίδιος** νόμιμος, **τιμῆεις** ἔντιμος· περιποιεῖ τιμὴν καὶ αἴγλην, **ἐπικλώθω** κλώθων ἐπάνω τινός (τὸ νῆμα τῆς ζωῆς) ὀρίζω, προσορίζω.—9-11 **ἀλλὰ** ὅθεν, ἐμπρὸς λοιπόν, Ὀμ. ε 450, **τις** πᾶς τις, **ἰθὺς** 3 εὐθύς, **ἰθὺς** ἐπιρ. εὐθὺ, κατ' εὐθείαν, **ἀνέχομαι** ὑψώνω, (ἐ)ἵλ(λ)ω συμπίεζω, συμμαζεύω, **ῥῆτορ** ἐπαυθα τὸ σιγήθος, ἐντὸς τοῦ ὁποῖον ἡ καρδιά, **ὑπ'** ἄ. ὀπισθεν καὶ κάτωθεν τῆς· κορύπτων ὀπισθεν τῆς ἄ. τὸ ἀρρενωπὸν σιγήθός του, **μείγνυμι** πόλεμον κατὰ τὸ **μείγνυμι** **χεῖρας** (εἰς πόλεμον), πρβλ. καὶ **συν(προσ)μείγνυμι** **ἐρχομαι** εἰς χεῖρας· εὐθύς ἀπὸ τῆς πρώτης σιγμῆς τῆς πολεμ. συρράξεως.—12-5 **οὐκ**ως, **εἰμαρμένον** θάνατον, **εἰ** + ὑποτ. ποιητ., **γένος** γόνος, τέκνον ἢ ἀπόγονος, **δηιοτῆς** (δαΐζω, δῆμος, δηϊώω) σφαγῇ, μάχῃ, **δοῦπος** λ.π., ἄκων ἀκόντιον, **δοῦπος ἀκόντιων**; **ἐρχεται** ἐπανερχεται (ὁ ἀνὴρ), **κίχάνω**, **κίχον**, συναντῶ, εὐρίσκω, γινωμ. ἀόρ.—16-21 **ἔμπης** μ' ὅλα ταῦτα, ἂν καὶ ἐσώθῃ, **φίλος** παθ., **τὸν** δὲ τὸν κρατερόφρονα 18, γενναῖόκαρδον, **ὀλίγος** μικρός· μικροὶ καὶ μεγάλοι, **ῥῃν** **τι** εὐφημ. ἀπενκτέον **τι**, **ζῶω** ζῶ, **χρ.** **μιχ.** ἄξιος (ἐστί, ἄγω ζυγίζω) **ζυγίζων** ὅσον, **ἰοτίμος**, **ἐν** ὀφθαλμοῖσι τοπ. πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν, ἐνώπιόν των, **ἔρδω** κ. **ῥέζω** πρᾶττω, **ἄξια** πολλῶν βραχυλ. ἔργα ἰσοπάλα πρὸς τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα πολλοὶ συγχρόνως πρᾶττουσι.

9 **Μοῖραι** κατὰ τὸν Ἡσίοδον τρεῖς, ἡ Κλωθώ, ἡ Λάχεσις καὶ ἡ Ἄτροπος, ἰδ 250, 1.—13 Καὶ παρ' Ὀμήρῳ βλέπομεν πολλοὺς ἥρωας, υἱοὺς ἢ ἀπογόνους θεῶν, λίπτοντας ὑπ' ἄλλων ἡρώων.—19 Οἱ **ἡμί-θεοι** ἢ ἥρωες ἀνέκουσιν εἰς τὸν τέταρτον ἐπὶ γῆς αἰῶνα, μετὰ τὸν χρόσθην, ἀργυροῦν καὶ χαλκοῦν· τούτους φθαρέντας περὶ Θήβας καὶ ἐν Τροίᾳ διεδέχθη τὸ σιδηροῦν γένος, πολὺν ὑποδεέστερον τοῦ τῶν

ἡρώων καὶ διεφθαρμένων.—Τίνα χαρακιῆρα φέρει ἡ ἑλεγεία κατὰ τὴν ὕλην;

2—5. Τυρταῖος

Οἱ Σπαρτιάται ἡττηθέντες πολλάκις κατὰ τὸν β' Μεσσην. πόλεμον ἐπὶ τοῦ ἡρωικοῦ Ἀριστομένους ἐξεδιώχθησαν τῆς Μεσσηνίας, ἀπώλεσαν τοὺς ἐκεῖ κληρούς αὐτῶν καὶ ἀπῆλθον ἀπὸ τῶν βασιλείων γῆς ἀναδασμόν. Ἡ Σπάρτ. πολιτεία ἐφίστατο, δεινὴν ἐσωτερ. καὶ ἐξωτερ. κρίσιν καὶ ἐπάτει ἤδη τὸ χεῖλος τοῦ κορηνοῦ, ὅτε ἐπιφαίνεται αἰφνης ὁ **Τυρταῖος**. Εἶναι γνωστὴ ἡ περὶ αὐτοῦ Ἀθην. παράδοσις. Ἀλλ' ὁ Τ. ἦτο πιθανώτατα Λάκων, ἐξ Ἀρίδνης, ὅστις διὰ μὲν τῆς ἑλεγείας **Εὐνομίας** κατώρθωσε νὰ καταστείλῃ τὴν σιάν, τὸ δὲ δι' ἄλλων ἑλεγείων, τῶν **Υποθηκῶν**, ὧν θὰ γνωρίσωμεν 3, ζητεῖ ὡς στρατηγὸς καὶ ποιητὴς νὰ ἐμφυγχώσῃ τοὺς συμπολίτας του ἐν τῷ πρὸς τοὺς Μεσσηνίους ἀγῶνι. Τάποτελέματά εἶναι γνωστά ἄς γνωρίσωμεν ἤδη καὶ τὰς ἑλεγείας.

2. Τὸ καθῆκον τῶν (νεαρῶν) μαχητῶν.

1-2 γὰρ κυρ. αἰτιολογεῖ τὴν ἐν 13-4 ἀξίωσιν: ἐπειδὴ ἐντεῦθεν τὸ γὰρ ὄντως, ἀληθῶς καλὸν (ἐστὶ), τεθνάμεναι ἰνὰ, μαρνάμενον χρ. εἰς τὸ πεσόντα, ἧ ἔῃ, περὶ 1, 7, ἀνδρ' ἀγαθὸν κίττω.—3-10 **πιωχεύω** (πιωχός, πιώσω) περιέροχομαι ζαρωμένος ὡς ἐπαίτης, ἐπαιτῶ, **πίων**, **πίερα**, **πίων**, **παχύς**, εὐφορος, **πλάζομαι** (πλαγγ-, πλῆγω) δέρομαι ἐδῶ κ' ἐκεῖ, περιπλανῶμαι, τροπ. μιχ., **φίλη** ἔῃ, **κουρίζιος** 1, 7, 7 γὰρ τί αἰτιολ.; μὲν-τὲ 9, μειέσσεται θὰ ζῇ μεταξὺ αὐτῶν, **ἐχθρὸς** παθ. μισητός ὡς φόρικός, οὗς αἰτ. τέρματος, **χρη(σ)μοσύνη** (χρή, χρηώ, χρεία) ἀνέχεια, **πιωχεῖα**: κύπτων ἐπὶ τὸ βάρος τῆς, **στυγερός** (στυγέω μισῶ) μισητός, **αἰσχύνω** καταασχύνω, προσβάλλω, **κατελέγχω** ἀσχημίζω, **ἀγλαὸν** εἶδος τὴν ὥραίαν του μορφὴν, **αἰμία** περιφορόνησις, ἐξευτελισμός, κακότης δυστυχία, **ἐπεται** τίτι; —11-20 οὕτως ὡς περιεγράψαμεν, ὥρη προσοχή, φροντίς (ὀλιγοφροσύνη, θυροφροσύνη), **αἰδῶς** σεβασμός, **ὄπισ-ιδος** θ. (ὀπί-σω, κατ-όπι-ν) ὑπολογισμός (κυρ. τῶν συνεπειῶν, ἐκδικήσεως), **ἀνδρὸς** ἀνικ., **ἀλάομαι** πλάνωμαι: ἐνὸς πλάνητος ἐπαίτου, **θυμῷ** θαρραλέως, ἐδιόλμως, **ψυχῇ** ζωῇ, **ἀλλὰ**+προσκι. ἐνισχύει τὴν παραίνεσιν: ἐμπρὸς λοιπόν, **φυγῆς** ἄρχετε διὰ τῆς δειλίας δίδετε τὴν πρώτην ἀφορμὴν πρὸς φυγὴν, **φόβος** ἡ ἐναγώνιος φυγὴ, **ποιεῖσθε** ποιεῖτε ὑμῖν αὐτοῖς θ., κάμνετε καρδίαν, λαμβάνετε θάρρος, **ποιῶ** θ. ἐμπνέω θάρρος, **μαρνάμενοι** χροιν., **παλαιότεροι** πρεσβύτεροι—21-30 **κεῖσθαι** ἐπεξ. τοῦ τοῦτο, **λευκὸν** καιρ., **πολιὸς** φαρὸς, **λευκός**, 25 **ἔχοντα** κρατοῦντα, **φίλαιοι** 5, 26 **αἰσχρὸς** ἀσχημος, προκαλῶν τὴν ἀηδίαν, ἀποτρόπαιος: **αἰσχος**;

ὄνειδος!, **νεμεσητὸς** (νέμεσις δικαία ἀγανάκτησις, νεμεσάω-ομαι) ἀξιοκατάκριτος, προκυλῶν τὴν δικαίαν ἀγανάκτησιν, **τά γ' ἵνα**· χρώς-χρωτὸς κ. χροὺς ἄ. σῶμα, αἷτ. ἀναφ., **πάντ' ἐπέοικε** ὅλα ἀρμύζουσι, **ᾄφρ' ἔχῃ** ἔως ἂν ἔχῃ, 1,13, **ἄνθος ἥβης** (ὄψοκ.) ἔχῃ (τοὺς νέους) ἢ· ἔχῃ (υἱς) ἄνθος (ἀντικ.), **ἐρατὸς ἀξίεραστος**, ἐράσμιος, θελκτικός, **θηητὸς** (θηέομαι θεαόμαι) **ιδεῖν ἀξιοθέατος**.—31-2. **ἀλλὰ 1, 9, διαβαίνω** διασκελίζω, ἀνοίγω τὰ σκέλη, **μένω μένω** ἀκλόνητος, **δάκνω χεῖλη** σημεῖον σταθεροῦς ἀποφάσεως, καρτερίας τοῖς πόνοις.

8 Ἡ **πενία** **συγερή**, διότι ὁ Ἕλλην ἐπίστευεν ὅτι ἄνευ χρημάτων δὲν δύναται τὰ λατρεύση ἀξιοπρεπῶς τὸ θεῖον καὶ τὰ προάγῃ τὰ συμφέροντα ἐν τοῦ, τῆς πατρίδος, καὶ τῶν φίλων· ἡ **πενία** ὠθεῖ εἰς τὰς βιναύσους τέχνας, φθειροῦσας τὸ σῶμα καὶ ταπεινοῦσας τὸ φρόνημα, ἀπομακρύνει τῆς γυμναστικῆς, γνωστὸν δ' ὅτι ἐν Σπάρτῃ ἀπηγορεύετο τοῖς Σπ. ἀπολύτως πᾶσα ἄλλη ἐργασία πλὴν τῶν σιραιοποιικῶν, πρὸς δὲ ὠθεῖ εἰς τὸν δόλον καὶ τὴν ἀναισχυρτίαν.—7 **ἐχθρὸς** Ὀμ. I 648.—10 **ἀτιμία** ἀληθῶς βαρύτις ἥτις ἀπὸ τοῦ νόμου ἡ ἀτιμία, εἰς ἣν ἐπέκειτο ὁ τρέσας ἐν Σπάρτῃ.—13 **παίδων** ἐκ τῆς οἰκογενείας μνημονοῦναι τούτων ὥς σπουδαιοτέρων, διότι αὐτοὶ θὰ συνεχίσωσι τὸ γένος.

3. Ἐμπρός!

1-6 γὰρ ἐπειδὴ, **γένος 1,13, αὐχένα** λ. ἔ. ἔχει ἀποστρέφει τὸ πρόσωπον, τὸ βλέμμα, ἔχει ἄρει τὴν ἐδμενείαν του, **δειμαίνω** (δείμα, δεῖδω) φοβοῦμαι, **φοβοῦμαι** τρέπομαι εἰς φυγὴν, 2,16· ἡ φρσ. ἐκφορὰ θὰ ἦτο· μὴ δειμαίνετε..., ἀλλὰ θαρσεῖτε, **ἔχω** (κρατῶ) διενθύνω, στρέφω, **ἐθὺς 1, 9, τίθεμαι** θεωρῶ, **ἐχθρὸς** παθ. κτηρ.: περιφρονήσας μὲν τὴν ζωὴν, **κτῆρ** θ. ἡ μοῖρα τοῦ θανάτου, **φίλας** κτηρ., ὁμῶς ὁμοίως, **αὐγὴ** λάμψις, φῶς: ἀγαπήσας δὲ τὸν θάνατον ὥς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου.—7-14 γὰρ τί αἰτιολ.: **αἰδηλος** (ἡ-πρόθ. ἐπιτ.-δηλ., δηλέομαι-βλάπτω, δηλητήριον, *dele-o*) ὀλέθριος, **Ἄρης** πόλεμος, **πολύδακρυς** κ.-νος, **ἐδάην** ἀορ. ἄχο. ὁ. (δι-δάσκω, *disco, doceo*) δαήσομαι, δεδάμηναι, δεδάμηνκα, ἔμαθον, ἔλαβον πείραν, **ὄργῃ** φύσις, ἰδιοσυγκρασία, χαρακτὴρ, **ἀργαλέος** (ἔργον ἢ ἄλγος) πολύμοχθος, πολυβάσανος: λαμπρὰν πείραν ἔλάβετε τῶν ἰδιοτροπιῶν τοῦ πολέμου, **θαμὰ** συγχάκις (θαμίζω, θαμών), **φευγόντων** γεν. κτηγ. τοῦ δηρ. ὅλου, **ἡλάσατε** ἐς κόρον... ἐχορτάσατε καὶ ἀπὸ τὰ δύο, γὰρ 11 διασφ. τὰ ἐν 7..., **αὐτοσχεδὴ** κ. **σχεδὴ** ἐπιθ. (μάχη, ἔχομαι, σχεδὸν-ἐγγὺς) ἢ ἐκ τοῦ συσιάδην μάχη, **παῦρος** (*parvus, paucus paulus*) ὀλίγος, **λαδὼν** **ὀπίσσω** τὰ ὀπισθεν τῶν πλήθην, **τρέω** (τρέμω, *terreo*) φεύγω ἐντρο-

μος, **τρέσας** ὁ τραπεῖς εἰς φυγὴν, ὁ δειλός, **ἀρετὴ** πλεονέκτημα: ἐκμηδενίζεται πᾶν πλεονέκτημα, ὅ, τι χάρισμα καὶ ἂν ἔχουν.—**16-20** **ἀνύτω** φέρω εἰς πέρας, κατορθῶ: οὐδεὶς ἤθελε φέρεῖ εἰς πέρας, ἐὰν ἀπηρῶθαι λεπτομερῶς, ὅλας τὰς συμφοράς, ὅσαι πλήττουσι τὸν δειλόν, **ἦν αἰσχροὶ π.** ἐὰν ἐποσιῇ τὸ ἐπονεΐδιον ἀτύχημα τῆς φυγῆς, **ὀργαλέον ἐστί** προκαλεῖ φοβίην, **ὄϊγος**, **δαῖζω** (προβλ. κρεοδαίτης, δαιτρός) ξεσχίζω, **μετάφρενον** ὠμοπλάτη, **δήιος** 1,14 καταστρεπτικός, **αἰσχροὺς** ἀηδής, ἀπαίσιος, **νέκυς**-νος ἁ. νεκρός (*nek, neso*), **κακκείμενος** κατακείμενος, **ἐληλαμένος** τρυπημένος, ὑποθ.—**21 34** 21-2=2,31-2, **γαστήρ ἀσπίδος** ἡ κοιλότης τῆς ἀσπίδος, **ὄβριμος** βαρὺς, **λόφος** τοῦ κράτους, **ἔρδω** 1,21, **ὄβριμα** ἔ. σοβαρά, ἀνδραγαθήματα, **πολεμίζειν** τὰ πολεμικὰ ἔργα, ἐκτὸς **βελέων** ἐκτὸς βολῆς, **τίς** πᾶς τις, **οὐτάζω** κυτῶ ἐκ τοῦ συστάδην, αὐτοσχεδόν 12, τὸ ἀντιθ. **βάλλω**, **δήιος** 1,14 πολέμιος, **ἐλέτω** ἄς φονεύσῃ, **παρ** συγκ. παρὰ, **ποδὶ** τοῦ πολεμίου, **ἐν** δὲ πρὸς τούτοις δέ, συγχρόνως δέ, **πελά(ξ)ω**, πέπλημαι, **πλησιάζω**, **κυνή** (κόρυς) περικεφαλαία (κυρ. ἐκ δέσματος κυνός), **κώπη** λαβὴ τοῦ ξίφους.—**35-8** **γυμνῆς-ἦτος** ψιλός, **πτώσσω** ζαρώνω, κύπτω, **ὑπ’ ἀσπίδος** κάτωθεν, ὀπισθεν τῆς ἀσπίδος (τῶν ὀπλιτῶν), **χερμάδιον** χειροπληθὴς λίθος, **πάνοπλος** ὀπλίτης.

1 Ἑρακλῆος ἡ κἀθοδος τῶν Λωριέων εἰς Ἡελοπόννησον ἐγένετο τῇ προσκλήσει τῶν Ἑρακλειδῶν, μετασχόντων τῆς σιραιτίας, οἱ βασιλεῖς τῆς Σπαρτης ἦσαν Ἑρακλεῖδαι, ἐθνικὸς ἦρος τῶν Λωριέων ἦτο ὁ Ἑρακλῆς. Ὁ Ζεὺς, ὡς πατὴρ τοῦ Ἑρακλέους, διέκειτο συμπαιθῶς ὑπὲρ τῶν Σπαρτιατῶν οἱ Μεσσήνιοι ὡς ἀποβαλόντες τὰ δωρικὰ ἔθνη δὲν ἐνομίζοντο πλέον Λωριεῖς.—**10** ἐκ 7. 7-10 καὶ 2,14 **μηκέτι** φαίνεται ὅτι ὁ πόλεμος διεξήγετο ἀπὸ μακροῦ μετὰ πολλῶν διακυμάνσεων, ἐν 2,14 καὶ ἄνεν τῆς προσηκούσης δραστηριότητος.—**24** Οἱ Λακεδαιμόνιοι ὀπλῖται ἔφερον ὅπλα θώρακα, κράνος, μεγάλην χαλκὴν ἀσπίδα, μακρὸν δόρυ καὶ βραχὺ ξίφος, οἱ ψилоὶ (εἰλωτες) σφενδόνην καὶ ἀκόντιον (δόρυ ξεστόν), ὑπασπιστὰι τῶν πανόπλων.

4. Τί κερδίζει ὁ ἄνδρεῖς;

1-12 **μιμνήσκομαι** κάμνω μνήαν, ἀξιώ μνήας, πιάνω εἰς τὸ στόμα μου, ἐν λόγῳ τίθεμαι λογαριάζω, ἀποδίδω ἀξίαν, **ἀρετῆς**... αἱ γεν. αἱ., **παλαισμοσύνη** παλαιστικὴ τέχνη, δεξιότης, **μέγεθος** πελώριον ἀνάστημα, **βίη** δύναμις, **οὐδ’** εἰ... μετὰ τίνος συνδέονται αἱ προτάσεις διὰ τοῦ **οὐδέ**; ὅθεν τί προτάσεις εἶναι; **Τιθωνός** ἁ., **φυὴ** σωματ. ἀνάπτυξις, διαμόρφωσις, εὐρυθυμία τοῦ σώματος μετὰ τῆς κορμοσασίας, **μάλιον** μᾶλλον, **Μίδης** (-ας), **Κινύρης** (-ας), **βασιλεύτης** κραταιότερος βασιλεὺς, **μειλιχόγηρος** 2 (γῆρος-νος θ. φωνή)

γλυκύφωνος, μελίγλωσσος, **θοῦρος**, θ. θοῦρις (θρόσκω-πηδῶ, ὄρμῳ) ὀρμητικός, πολεμικός, οὐ γὰρ ἀνὴρ ἀγαθός... δὲν ἀνδραγαθεῖ, **τέτληκα** ἐν σημ. ἔνεστ. ὑπομένω, ἔχω τὴν ὑπομονήν, τὸ ψυχ. σθένος, βασίῃ ἢ καρδία μου νά, **μὲν-καί, ὀρέγομαι** (ἐκτείνομαι, ἀπλώνομαι, πρὸβλ. ὀργυιὰ) πίπτω κατ' ἐπάνω (δηίων), **ἐγγύθεν ἰστάμενος**.—**13-20** ἦδε ἔλξ. τόδε, **ἀρετὴ** προτίεσμα, κίτρο, **ἄεθλον ἄθλον, φέρειν** φέρεσθαι, ὡς πρὸς τὸ νὰ ἀποκομίζῃ, νὰ λαμβάνῃ αὐτό, **ἐσθλὸν** οὐσ. ἀγαθόν, κέρδος, **ξυνός** (ξύν) κοινός, **δημος** χώρα, ὅστις... ἐπεξ. τοῦ τοῦτο : ἐὰν ἀνὴρ τις μένῃ, **διαβαίνω** 2,31, **νωλεμέως** ἀκαταπονήτως, καρτερικῶς, διαρκῶς, **ἐπὶ λάθεται, πάγχυ** πάνν, παντελῶς, **παρατίθεμαι** ὑποκινδυνεύω (εἰς τὸ πολεμ. παιγνίδιον) κ. **παράβάλλομαι** (παράβολος) κ. **παραρρίπτω, θυμὸς** καρδία, **τλήμων** (τλήναι) καρτερικὸς ἢ τολμηρός.—**21-2** ἔτρεψε γρῶμ., **τερηχὺς** φρίσσω (ἐκ τῆς προβολῆς τῶν λογχῶν), **ἔσχεθε** ἀναχαιτίζει, **σπουδῇ** μετὰ ζήλου, ἐνθουσιασμοῦ, **κῦμα μάχης** τὰ κύματα τῶν μαχομένων ἀντιπάλων, ὁ δὲ 21 αἰτιολ. τὰ ἐν 15.—**23-34** ὤλεσε γρῶμ., **φίλον** θυμὸν τὴν ζωὴν του, **ἐληλαμένος** 3,20, **πρόσθεν** κατὰσπηθα, ὀμφαλόεις ὀμφαλωτός, κωνοειδής, δὲ 27 ἐπαναλαβ. ἐν τῇ ἀποδόσει, ὀμῶς 3,6, **κῆδομαι, κέκηδα**, ὡς ἔνεστ. φροντίζω, πονῶ, κλαίω (ἦ : κηδεύω), **ἀργαλέος** 3,8 ἀφόρητος, ὑπερβολικός, ἢ δοτ. αἰτ., **ἀρίσημος** περιβλεπτός, **γένος ἐξοπίσω** αἱ μέλλουσαι γενεαί, οἱ ἀπόγονοί του, οὐδέ ποτε καὶ ποτὲ δὲν, **έών περ** ἐνδ., **θοῦρος** 9.—**35-42** **κῆρ** 3,6, **τανηλεγής** (ταν-ἄλγος) ὁ ἐπιτεταμένον ἄλγος προξενῶν, πολὺ πικρός, **εὖχος** (εὐχομαι) καύχημα, δόξα, **εὖχος αἰχμῆς** πολεμ. δόξα, **τερπνὰ παθῶν** ἀπολαύσας τιμῶν ἢ μιχ. ἔχει τὴν κυρ. ἔννοιαν : μέγχι τοῦ θανάτου ἀπολαύει..., **μεταπρέπω** διαπρέπω μεταξὺ τῶν, κατέχω διακριτικὴν θέσιν, **βλάπτω** (περιπλέκω) ἐμποδίζω, ἀποκλείω, στερεῶ, αἰδῶς δείγματα σεβασμοῦ, **δίκη** δικαιοσύνη, δικαιώματα, οἱ **κατ' αὐτὸν** οἱ ὁμήλικες, **θῶκος** ἄ. ἔδρα, κάθισμα, καὶ συνεδρία, **ἐν θῶκῳ** (κάθημαι) συνεδριάζω (ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐν τῇ γεροσίᾳ...): ὅταν κάθηνται συνεδριάζοντες, **εἴκουσι** **χώρης** ἀποσύρονται ἀπὸ τὴν θέσιν των (ὑπεγειρόμενοι).—**43-4** νὺν λοιπόν, **τις πᾶς τις, θυμῷ** 2,13, **εἰς ἄκρον** εἰς τὸ κορυφῶμα, τὸν κολοφῶνα, **ταύτης ἀρετῆς** τῆς ταύτης ἀνδρείας, **μεθίημι** ἀποχωρῶ.

3 **Κύκλωπες** ἄγριος ποιμενικὸς λαὸς ἐν Σικελίᾳ, ἔχοντες ὑπερφυσικά σώματα καὶ ὥμην, μονόφθαλμοι Ὅμ. ι 106-15, 190-2 ὁ Κύκλωψ Πολύφημος ὁμοίαζε πρὸς δασώδη κορυφὴν ὑψηλοῦ ὄρους διακρινομένην πάντων τῶν ἄλλων ὄρεων μετὰ τῆς μεγίστης εὐκολίας ἔκλειε τὸ στόμιον τοῦ σπηλαίου διὰ βράχου, ὃν 22 ἀμαξαί δὲν ἤθελον μετακινήσει ἀπὸ τοῦ ἐδάφους.—4 **Θρηίκιον** B.

ἐπειδὴ ἐπικρατέστεροι ἄνθρωποι ἐν Ἑλλάδι εἶναι οἱ βόρειοι, πνέοντες ἀπὸ τῆς Θυράκης, αὕτη ἐνομίσθη πατρὶς πάντων τῶν ἀνέμων καὶ μάλιστα τοῦ Βορέου.—**5 Τιθωνὸς** υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Τροίας Λαομέδοντος, ὁ κάλλιστος τῶν θνητῶν, ὃν ἐξ ἔρωτος ἐνυμφεύθη ἡ Ἥως.—**6 Μίδα**ς βασιλεὺς τῆς Φρυγίας· ὅτε ἦτο βρέφος, μύρμηκες ἔφερον εἰς τὸ σιτόμα του κόκκους σίτου, σημεῖον ὅτι θὰ ἐγίνετο ὁ πλουσιώτατος τῶν ἀνθρώπων, ὡς καὶ ἐγένετο· ὅθεν παροιμ.: ὁ Μίδα πλούσιος, Μίδου χρήματα. Θηρεύσας ποτὲ Σάτυρον πλανηθέντα ἀπέδωκεν εἰς τὸν Διώνυσον λαβὼν ὡς ἀμοιβήν κατὰ τὸν πόθον του πᾶν ὅτι ἐγγίξει διὰ τῆς χειρὸς του τὰ μεταβάλληται εἰς χρυσόν. Ἀλλ' ἐπειδὴ οὕτω καὶ ἡ τροφή του μειτεβάλλετο εἰς χρυσόν, ἐν πικρῇ μειανοίᾳ παρεκάλεσε τὸν θεὸν νὰ παλλαγῇ τοῦ ὀλεθρίου δώρου· καὶ ὅπως ἀπηλλάγη λουοθὲς κατὰ σύστασιν τοῦ θεοῦ εἰς τὸν ποταμὸν Πακτωλόν, εἰς ὃν μετέδωκε τὸ χάρισμα, γενόμενον χρυσοροῖον.—**Κινύρας** μυθ. βασιλεὺς τῆς Κύπρου, ἱερεὺς τῆς Παφίας Ἀφροδίτης, ἀγαπητὸς τῷ Ἀπόλλωνι, ὅστις ἠυλόγησεν αὐτὸν διὰ μεγίστου πλούτου· ὅθεν παροιμ.: Κινύρου πλουσιώτερος, τὰ Κινύρου τάλλατα.—**7 Πέλοψ** ὁ υἱὸς τοῦ Ταυιάλου, βασιλέως ἐν Σιπύλῳ τῆς Αὐδίας, ἐλθὼν εἰς Πελοπόννησον καὶ νικήσας ἐν ἀρματοδρομίᾳ τὸν βασιλεῖα τῆς Πίσσης Οἰνόμαον ἐνυμφεύθη τὴν θυγατέρα Ἰπποδάμειαν, ἔλαβε τὸν θρόνον καὶ ἐξέτεινε τὴν ἀρχὴν ἐφ' ἅσας τὴν χερσονήσον, κληθεῖσαν ἀπ' αὐτοῦ Πέλοπος νῆσον. Ἐπιμᾶτο ἐν Ὀλυμπίᾳ ὡς ἦρος (Πελοπίων) καὶ προστάτης τῶν ἀγώνων καὶ ἀπέβη παροιμιώδης διὰ τὸ μέγα κράτος του, λαβὼν τὸ βασιλ. σκήπτρον παρ' αὐτοῦ τοῦ Αἰὸς διὰ τοῦ Ἑρμοῦ.—**8 Ἀδραστος** βασιλεὺς τοῦ Ἀργους, πενθερὸς τοῦ Πολυνείκου, ἀρχιστράτηγος ἐν τῇ σιρατείᾳ τῶν Ἐπὶ ἐπὶ Θήβας, τυγχάνων ὡς ἥρωικὸς γέρον τοῦ γενικοῦ σεβασμοῦ, ὡς ὁ Νέστωρ παρ' Ὀμήρῳ, διὰ τὴν σύνεσιν καὶ τῆς γλώσσης τὸ μέλουντον.—**26 πρόσθεν ἐληλαμένος** τοῦναντίον ὁ νεκρὸς ὁ φέρων τὰ τραύματα κατὰ ρώτου ἐθάπτετο κούφῃ, ἐν σιγῇ, ὡς κατησχυμένος.—**29** ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῆς Σπάρτης εὐρέθησαν πολλοὶ ἐπιτύμβιοι πλάκες ἐν πολέμοις πεσόντων, π. χ. Αἶνετος ἐν πολέμῳ, Ηαιρήχιππος (Αἰρήσιππος) ἐν πολέμῳ, Αἰνηθίας (Αἰνησίας) ἐν πολέμῳ.

Τὰ ποιήματα τοῦ Τυρταίου ἐτιμῶντο καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του ὑπὸ τῶν Λακ. Αἱ ἐλεγεῖαι ἤθοντο ἐν ταῖς σιρατείαις κατὰ τὰ δειπνα μετὰ τὴν προσευχὴν, ἐν ἀμίλλῃ ὑπὸ τῶν καλλιφωνοτέρων, ὁ δὲ νικῶν ἐλάμβανε παρὰ τοῦ πολεμάρχου μεῖζονα μερίδα κρέατος, καὶ οἱ παῖδες τῶν Σπ. ὤφειλον νὰ πομπημονεύωσι ταύτας. — Λιάλεκτος τῶν ἐλεγείων τοῦ Τ.

5. Ἑτοιμοὶ πρὸς μάχην!

Ἀλλ' ὁ Τ. ἐποίησε καὶ ποιήματα ἀδόμενα πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν ἐν ἐρρῦθμῳ πορείᾳ πρὸ τῆς μάχης, ὧν ἐσώθη μόνον ἓν. — ἄγετε παρακελ., κῶροι δωρ. κοῦροι, εὐγενεῖς τέοι, γνήσια τέκνα, πολιάτας δωρ., πολίτης-πολίτης, ἐκ τούτου ἢ γεν. Σπάρτας (-ης) δωρ., εὐάνδρῳ (ου) δωρ.: κῶροι πατέρων πολιαιτῶν Σπάρτας, ἴτυς-υος θ. κυρ. ἢ περιφέρεια τῆς ἀσπίδος, ἢ ἀσπίς, λαιδός (laevus) ἀριστερός, ἀνσχεσθε ἀνάσχεσθε (ιῇ δεξιᾷ) 1,10, πάριον τὸ φεῖ-δεσθαι...

Διὰ τί τὸ ἀπ. ἔχει δωρ. διάλεκτον, αἱ δὲ ἑλεγεῖται τοῦ Τ. ἰωνικήν;

6-7. Μίμνερμος.

Μίμνερμος ὁ Κολοφώνιος (ἀποικ. ἰων.) ἤκμασε περὶ τὰ τέλη τῆς 7 ἐκ. π. Χ., σύγχρονος, ἀλλὰ πρεσβύτερος τοῦ Σόλωνος. Ἐπειδὴ μέγα μέρος τῆς Ἰωνίας καὶ ἡ πατρις Κολοφῶν ὑπέκλυαν ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Αὐδῶν, οἱ κάτοικοι τῆς χώρας ἐξήτησαν ῥάναπληρώσασαι τὴν ἀπώλειαν τῆς πολιτ. ἐλευθερίας παραδιδόμενοι εἰς βίον τρυφῆλὸν καὶ ἡδυπαθῆ. Ἐν τοιαύτῃ ἀτμοσφαίρᾳ ἀνεβλάστησαν αἱ ἑλεγεῖαι τοῦ Μ.

6. Ἡ νεότης βραχεῖα.

1-5 οἶά τε ὅπως, πολυάνθεμος 2 (ἄνθεμον-ἄνθος) πολυανθής, φύει ἀναδίδει, αἴψα εὐθύς, μετὰ σφριγούς, ὀργῶντα, αὐγαὶ ἀκτίνες, (ε)ἵκελος (ἔοικα) ὅμοιος, τερπόμεθα ἄ. ἀπολαύομεν τοῦ ἄνθους..., πῆχυις (πῆχυς, τῆς χειρὸς) πηχναῖος, βραχύς, πρὸς θεῶν ἐκ μέ-ρους τῶν θεῶν, εἰς τὸ ἀγαθὸν-κακόν: οὐδεμίαν συνείδησιν ἔχοντες οὔτε τῶν ἀγαθῶν οὔτε τῶν κακῶν, τὰ ὅποια διδουσιν οἱ θεοί.—5 8 Κῆρες αἱ μοῖραι τοῦ θανάτου, ὅθεν μέλαιnai, ὁ δὲ 5 ἀλλὰ, παρε-στήκασι κυτὰ πόδας ἀκολουθοῦσι, τέλος γήραος περιφρ. τὸ γήρας, ἀργαλέος 3,8, θανάτιο τοῦ βιαίου, προώρου, καρπὸς ἥβης τὰ θέληγτρα τῆς νεανικῆς ἡλικίας, μίνυνθα ἐπίρ. (mimno, mino) ἐπ' ὀλίγον, κτηρ. ἀντὶ: μινυνθάδιος-βραχυχρόνιος, κίδναμαι σκεδάννυ-μαι: ἐφ' ὅσον ὁ ἥλιος ἀπλοῦται ἐπὶ τὴν γῆν, ἐπὶ μίαν ἡμέραν, ἐφή-μερα.—9-10 αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ἀλλ' ἔτιαν πλέον, τέλος ὥρης περιφρ. 6 ἡ ὥρα, ἡ ἡλικία, ὑποκ., παραμείβομαι παρέρχομαι, παραμένεται ὑποτ., αἰτίκα τεθνήσκειναι, βίωτος ἂ. ἡ ζωή.—11-6 ἐν θυμῷ γί-ννεται γίνονται αἰσθητὰ εἰς τὴν ψυχὴν, δοκιμάζομεν πολλὰς ψυχι-κὰς πικρίας, ἄλλοτε-ἄλλος δὲ... 13, τρύχομαι κ. τρυχοῦμαι κατα-τρύχομαι, κακοπαθῶ, ἔργα πενίης πενία, πέλει ὑφίστανται, ἐμφα-νίζονται, ἐπιδεύομαι ἰων. ἐπιδέομαι, στεροῦμαι, ἐμείρω-ομαι (ἔμε-

ρος-πόθος) ποθῶ: ἐκ τοῦ ὑπερβολικοῦ πόθου τῶν ὁποίων ἀποθνήσκει, **θυμοφθόρος** ὁ διαβιβρώσκων ὡς σάραξ τὴν ψυχὴν, ζωὴν, **διδοῖ** δίδωσι.

7. Τὰ κακὰ τοῦ γήρατος.

1-5 ἄσπετος (α/σι.-σεπ., ἐννέπω) ἀνέκφραστος, ἄφθονος, **χροιή-α κ. χροά** (χρόως) ἐπιδερμὶς, σῶμα, **πιόέω κ. πτοιάω-ῶμαι** τρέμω, **ἄνθος** τὴν ἀνθηρὰν νεότητα, **ὀμηλικίη** οἱ ὀμηλικες, **τερπνὸς** θελκτικός, **ὁμῶς** β,β, **ῶφελεν** ἄορ. τοῦ ὀφείλειν: ἔπρεπε γὰρ ἦτο, ἀπραγμ., **πλέον** μακροτέρας διαρκείας, τὸ **ἐπεὶ** αἰτιολ. τὸ **πτοιῶμαι** εἰς τὸ **ἐσορῶν** ὑπονοεῖται ἐκ τοῦ **πλέον ῶφελεν εἶναι**: οὐκ ὄν μακρόν, πολὺ, **τιμήεις** πολύτιμος, ἀνεκτίμητος.—5 **8 ἀργαλέον** β,8, **ἄμορφον** δύσμορφον, **ἄσχημον**, **αὐτίκα** εὐθὺς μετὰ τὴν πάροδον τῆς ἡβης, **ὑπερκρέμαται** ἀπειλητικὸν ὡς Λαμόκλειος σπάθη, **ἐχθρὸν** παθ., **ἄτιμον** ἀποκρουστικόν, ἀντιπαθητικόν, **ὅ τε ὅ, τιθεῖ** τίθησι, **ἄγνωστος** ἀγνώριστος, **κιτρ.**, **ἄνδρα** ἀνικμ., **ὀφθαλμοὺς** ἀντὶ πάσης σωματ. παθήσεως: γίνεται πρόξενον σωματ. καὶ διανοητ. βλάβης, ὁ δὲ 5 ἀντὶ **γάρ**.

Κατὰ τί διαφέρουσιν αἱ ἐλεγείαι τοῦ Μ. τῶν τοῦ Καλλίνου καὶ Τυρταίου; ποῦ κυρίως ἤκμασεν ἡ ἐλεγεία;

8.13. Σόλων.

Ἡ ἐλεγεία ἀπὸ τῆς δουλώσεως τῶν ἑλλ. ἀποικιῶν τῆς Μ. Ἀσίας εἰς τοὺς βαρβάρους δυνάστας ἤρξατο μαρτυρομένη ἐκεῖ καὶ ζητεῖ ἡδὴ ἄστυλον ἐν τῇ ἑλλ. ἡπείρῳ. Τότε ἀναφαίνεται ἐν Ἀθήναις ὁ **Σόλων** (περὶ τὸ 639-559 π. Χ.), υἱὸς τοῦ Ἐξηκσετίδου, ἐκ τοῦ οἴκου τῶν Κοδριδῶν. Ἐμπορος τὸ πρῶτον, ἐπεχείρησε πολλὰ ταξείδια, ἀφ' ὧν ἀπεκόμισε βαιθεῖαν γνῶσιν καὶ πείραν τῶν ἀνθρώπων καὶ τοῦ ἀνθρώπ. βίου, καὶ πρακτικὴν σοφίαν, διαρκῶς αὐξανομένην ἐκ τῆς ἀσβέστου φιλομαθείας του. Τὴν πατρίδα ἠντύχησε γὰρ ὑληρετήσῃ καὶ ἐν τοῖς πολέμοις, γενόμενος ὁ αἴτιος τῆς ἀνακτίσεως τῆς Σαλαμῖνος, καὶ ἐν τοῖς πολιτικοῖς, ἀναδειχθεὶς μέγας, σοφὸς καὶ δίκαιος νομοθέτης τῆς πατρίδος. Ἰνα μὴ ἀναγκασθῇ γὰρ μεταβάλλῃ τὴν νομοθεσίαν, προντίμησε γὰρποχωρισθῇ τῆς πατρίδος ἐπὶ μακρόν καὶ ἡσθάνῃ βαθεῖαν πικρίαν, ὅτε εἶδε τὸν δῆμον κύπτοντα ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ Πεισιστράτου. Περὶ τὰς περιπετείας ταύτας κυρίως περιστρέφονται αἱ ἐλεγείαι αὐτοῦ, ἐξ ὧν περιλαμβανουσῶν ἄλλοτε 5 χιλ. στίχων σφύζονται ἱκανὰ ἀποσπάσματα.

8. Πρὸς τὴν Σαλαμῖνα!

Οἱ Μεγαρεῖς ἐπωφελοῦμενοι τὰς ἐν Ἀθήναις στάσεις ἐδπατρῶδων καὶ δῆμον καὶ τὰς πολιτικὰς ταραχὰς ἐκ τοῦ Κυλωνείου ἄγρους

κατέλαβον τὴν Σαλαμίνα, ἣν μάτην πολλάκις πειραθέντες νῆακτῆ-
σωσιν οἱ Ἀθ. ἐψήφισαν νόμον, δι' οὗ ἐπεβάλλετο ποινὴ θανάτου
κατὰ παντός, ὅστις θὰ ἐτόλμα νὰ προτείνῃ τὴν ἀνάκτισιν τῆς νήσου.
Ἀλλ' ὁ Σ. ἀλγῶν ἐπὶ τῇ ταπεινώσει τῆς πατριδος ἐξέρχεται, ὡς ἐλέ-
γεται, ἡμέραν τινὰ ἐκ τῆς οἰκίας του φορῶν τὸν πῖλον τοῦ παράφρο-
νος, συνοδευόμενος δὲ ὑπὸ σμήνους ἀγνιοπαίδων ἔρχεται εἰς τὴν ἀγο-
ρὰν καὶ ἀναβὰς ἐπὶ τοῦ λίθου, ὁπόθεν ἐκήρυττεν ὁ κήρυξ, ἐνώπιον
τῶν Ἀθ. πάντων, οἵτινες συνέχρυσαν πανταχόθεν ἐκκληῖται διὰ τὸ
ἀτύχημα τοῦ σοφοῦ ἀνδρός, ἀπαγγέλλει περιπαθῶς τὴν ἐξ 100 στίχων
ἐλεγίαν του **Σαλαμίνα**, δι' ἧς τόσον συνεκίνησε τοὺς Ἀθ., ὥστε λύ-
σαντες τὸν νόμον καὶ λαβόντες τὰ ὅπλα κατώρθωσαν ὑπὸ τὴν ἀρχη-
ρίαν τοῦ Σ. νῆακτῆσωσι τὴν περιπόθητον νῆσον (πρὸ τοῦ 600 π. Χ.).
Τῆς ἐλεγκίας σφύζονται μόνον 8 σ.—**1-2** **ἱμερτὸς** (ἱμεῖρω) περιπόθη-
τος, **τίθεμαι** ποιοῦμαι, **χρησιμοποιοῦ**, **κόσμος** **ἐπέων** καλλιπεῖς ἀνα-
κοίνωσις ἑμμετρος, **ὥδῃ**ν ἐπεξ., **ἀγορῇ** ἀγόρευσις, (πεξὸς) **δητορ**. λό-
γος.—**3-6** **τότε** ἐὰν ἀπαρηθῶμεν τὴν Σαλαμίνα, **ἀμείβομαι** ἀνταλ-
λάσσω, **φάτις** θ. φήμη, **Σαλαμινᾶφείτης** προδότης τῆς Σαλαμῖνος.
—**7-8** **περὶ** ὑλέο, **ἀπωθοῦμαι** ἀποτιρίβω ἀπ' ἐπάνω μου, ἀποπλύνω.

3 Φολέγανδρος κ. Σίκινος δύο μικραὶ ἄσμηοι νῆσοι ἐκ τῶν νοι.
Κυκλάδων.—*Ἡ ἐλεγκία ἐψάλλετο ἐπὶ μακρὸν ὑπὸ τῆς νεολαίας καὶ ὁ*
Σόλων ἐτιμᾶτο ὡς Σαλαμῖνιος ἥρωας.—Πῶς ἐφαντάσθη καὶ παρῆστι-
σεν ἑαυτὸν ὁ Σ.;

9.

Ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν σφαδάζει ἐκ τῶν στάσεων ἔνθεν μὲν οἱ
εὐπατρίδαι, κύριοι τῆς γῆς καὶ τῆς πολιτείας, ἀπομυζῶσι τὸ αἷμα τοῦ
λαοῦ, ἔνθεν δὲ οἱ δημαγωγοί, παριστάμενοι ὡς προστάται δηθεν τοῦ
καταθλιβομένου δήμου, ζητοῦσι διὰ τῆς συνδρομῆς τούτου νὰ γίνωσι
τύραννοι. Ὁ ἐμπαθὴς κομματικὸς ἀνταγωνισμὸς συγκλονίζει ἐκ βά-
θρων τὴν ἔννομον τάξιν. Ἀλλ' ἰδοὺ καὶ πάλιν κατὰ τὴν κρίσιμον
συγμῆν προβάλλει ὁ φιλόπατρις ἀνὴρ.—**1-4** **αἴσα** (*aegius*) μοῖρα,
ἡ θεία θέλησις, **φρένες** αἱ βουλαί, **ὀβριμοπάτρη** ἡ θυγάτηρ κραταιοῦ
πατρός, **ὑπερθὲν** τῆς πόλεως, **ῥ.** ἔχει **χεῖρας** σκέπει τὴν πόλιν, **τοίη**
κτθ. ἐπεξηγούμενον ὑπὸ τοῦ **ἐπίσκοπος** προστάτης, πολιοῦχος, **με-**
γάθυμος μεγάλουνοχος, : διότι τόσον μεγάλουνοχος...—**5-16** **αὐτοὶ**
δὲ ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰς βουλὰς τῶν θεῶν, **ἄστοι** ἡ κρατοῦσα τάξις τῶν
πολιτῶν, οἱ εὐπατρίδαι, **ἀφραδίη** (ἀφραδής, ἀ [σι.] -φραζεσθαι)
ἀνοησία, ὀργ., **χρήμασι** **πειθόμενοι** κινούμενοι, ὠθούμενοι ὑπὸ τῆς
πλεονεξίας, **ἄδικος νόος** αἱ ἄδικοι διαθέσεις, αἱ ὑπεροπτικάι, τυραν-
νικάι, ἡ φιλαρχία, **ἡγεμόνες τοῦ δ.** οἱ δημαγωγοί, **οἷσιν** ἀναφέρ.

καὶ εἰς τοὺς εὐπαιτιδας καὶ εἰς τοὺς δημαγωγούς, **ἐτοῖμον** (ἐστὶν) εἶναι ἀναπόφρευκτον, οὔτινες ἀναποφρεύκτως θὰ πάθωσι, **ὕβρεις** ὑπεροψία, **κατέχω** χαλινάγωγῶ, συγκρατῶ, **κόρος** ὑπεροψία ὡς ἐπακολούθημα τοῦ κόρου, αὐθάδεις ἀξιώσεις, **κοσμῶ** διεξάγω κοσμίως, **δαῖς** θ. εὐωχία, συμπόσιον, **δαιτὸς** εὐφροσύναι εὐφρόσυνα συμπόσια, **ἐν ἡσυχίῃ** τροπ., ἔργμα ἔργον, **πειθόμενοι** ἐνδίδοντες, **τυφλά** ὄργανα ἀδικοπραγιῶν, **κτέανον** κτήμα, **κλέπτω** ὑπεξαίρω, **ἐφ' ἀρπαγῇ** μὲ ἀρπακτικὰς διαθέσεις, **φυλάσσομαι** προσφυλάσσομαι, φοβούμαι, **θέμεθλα** θεμέλια, θεσμοί, **Δίκη** ἡ δικαιοσύνη, **σιγῶσα** ἄφωνος, ἀδιαμαρτύρητος, **πρὸ ἐόντια** παρελθόντια, **ἦλθε** γνωμ., **ἀποτίνομαι** (-νυ) ἐκδικούμαι.—17-22 **τοῦτο** ἡ διαγωγή αὕτη, **ἐρχεται** ἐπέρχεται, **ἀπειλεῖ** καθ' ὁλοκλήρου τῆς πόλεως, **ἔλκος** πληγὰς, συμφορὰς, **ἄφυκτος** ἀναπόφρευκτος : ὑποβόσκει ὡς ἔλκος, **διαπνῶ** ἀναποφρεύκτως τὴν ὅλην ὑπόστασιν τῆς πόλεως, **ἦλυνθε** γνωμ. περιπίπτει ἡ πόλις, **ἐπεγείρω** ἀφγνπρίζω, προκαλῶ κατὰ, **εὐδοντα** ἀποκοιμισμένον, τὸν ὁποῖον οὐδεὶς ἐσκέπτετο τὰ ἐπιχειρήσῃ, **ἐρατὴ ἡλικίῃ** ἡ θελκυικὴ νεότης, **ἐ. ἡ. πολλῶν** πολλὰ ζηλευτὰ παλληκάρια, **πολυήρατος** πολυθέλγητος, **τρύχομαι** 6,12, **δυσμενέες** οἱ ἐσσι. ἐχθροὶ τῆς πόλεως, **ἐκ δ. π.** ποιητ. αἰ., **σύνοδοι** πολιτ. σύλλογοι, ὄργ., **φίλαις** παθ., **ἀδικοῦντες** οἱ κλέπται τῆς πολιτείας, οἱ κακοποιοί : εἰς τοὺς ὁποίους κατὰ προτίμησιν προστρέφουσιν ὅλα τὰ κακοποιὰ στοιχεῖα, εἶναι τὸ προσφιλὲς καταφύγιον τῶν, ἡ **δουλοσύνη**, ἡ **στάσις** καὶ **πόλεμος** ἐπεξ. τοῦ ἔλκος.—23-30 **στρέφεται** στροβιλίζονται, **ἄλωνίζου**ν, **ἐν δῆμῳ** ὡς δημόσια πληγαί, τῆς ὅλης πολιτείας, **πρὸβλ.** 27 **δημόσιον** κακόν, **πενιχροὶ** πένητες, **πιπράσκω** πωλῶ (πρατήριον, μεταπραΐης, δημοπρασία), **δεσμά**, **ἀεικέλιος** (α/σι.)-εἵκελος) ἀνάρμοστος, ἐπονείδιστος, **στυγνὸς** (στυγέω-μῶν) μισητός, **οἰκαδ' ἐκάσι**ω (ἀντιπαρ.) ἔρχεται ἀπειλητικὸν εἰς τὴν οἰκίαν ἐκάστου ἀτόμου, **αὔλαιοι** **θύραι** αἱ πρὸς τὴν αὐλήν, ἡ ἐξωθύρα, **οὐκ ἐνθέλουσι** δὲν (ἔχουσι τὴν ὄρεξιν) δύναται, **ἔχω** ἀναχαίτιζω, **ὑπερθρῶσκω** ὑπερπηδῶ (θυῶρος-ις), γνωμ., **ἔρκος** (εἶργω) φράκτης, ἡ μάνδρα τῆς αὐλῆς, **εὔρε** γνωμ. τὸν ἔναιον, **εἰ καὶ καὶ ἂν**, **φεύγων** ζητῶν τὰ ἐκφυγῇ τὸ κακόν, **μυχὸς** τὸ βαθύτατον, τὸ ἐνδότερον, τὸ βάθος.—31-40 **δυσνομίῃ** ἡ κακονομία, ἡ περιφρόνησις τῶν νόμων, ἡ φανλοδοικησις, **ἀποφαίνω** παρουσιάζω, **ἄρτιος** (ἀραρίσκω) ἁρμονικός, : γενικὴν εὐκοσμίαν καὶ ἁρμονίαν (ὁμόνοιαν), **καί τε** καὶ πρὸς τοῦτοις, **πέδαι** θ. (ποὺς) ποδόδεσμα, **τραχέα** τὰς τραχύτητας, ἀνωμαλίας ἐξομαλύνει, **κόρος** 9 θρασύτης, αὐθάδεια, **ἀμαυρῶ** ταπεινώνω, **αὐαίνω** ξεραίνω, **ἄτη** διατάραξις τοῦ νοῦ, ἁμαρτήματα, **ἄνθεα** ἄ. φ. τὰ σπέρματα τῆς βλασφημίας εὐθὺς κατὰ τὴν βλάβησιν τῶν, τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ

σπέρμαι αὐτῆς, **εὐθύνα** ἰσάζω: ἐπανορθώνει, θεραπεύει τὰς στρε-
φροδίκους ἀποφάσεις, **ἄρτιος** 33 ὅπως πρόπει, εἰς τὴν θέσιν του, **πι-
νυτός** (πνέω) φρόνιμος, συνετός, **ὑπ' αὐτῆς** ὑπὸ τὸ σκήπτρον τῆς
ἐννομίας.

4 Ἡ Ἀθηνᾶ ἦτο ἡ πολιούχος τῆς πόλεως, λατρευομένη ὡς Πολιάς
κ. Πολιούχος, ἀπὸ τῆς ἔριδος πρὸς τὸν Ποσειδῶνα. — 10 **δαιτὸς εὐ-
φροσύναι** ἴσως ὑπονοοῦνται αἱ θορυβάδεις δημοθιναίαι, δι' ὧν οἱ
δημαγωγοὶ καὶ μάλιστα ὁ Πεισίστρατος ἐξήτουν τὰ προσοικειωθῶσι
τὸν δῆμον. — 14 **Δίκη** θυγ. τοῦ Διὸς καὶ τῆς Θέμιδος, πάρεδρος τοῦ
πατρὸς ἐποπιέουσα τὴν ἐν τῷ κόσμῳ δικαιοσύνην, παρθένος ὡς
ἀδιάφθορος. Ἔνεκα τῶν δύο κενῶν μετὰ τὸν σι. 10 κ. 11 δὲν φαί-
νεται σαφῶς περὶ τίνων εἰδικῶς ὁμιλεῖ ὁ Σ. ἐν 9-11: πάντως οἱ αἵ-
τιοι τῆς καταστάσεως ἦσαν οἱ ἐδπατρίδαι καὶ οἱ δημαγωγοί. — 23... Οἱ
πένητες μὴ δυνάμενοι νάποτίσωσι τὰ χρῆσιν αὐτῶν πρὸς τοὺς ἐδπα-
τρίδας ἐπωλοῦντο καὶ αὐτοὶ καὶ αἱ γυναῖκες καὶ τὰ τέκνα ὡς δοῦλοι,
διότι οἱ δανεισμοὶ ἐγίνοντο ἐπὶ ὑποθήκῃ τῶν σωμάτων (ἐπὶ τοῖς σώ-
μασι). — Τίνα χαρακτηῖρα φέρει ἡ ἑλεγεία;

10.

Ο Σ. βλέπων τὴν δημοκοπίαν τοῦ Π. ὀργνύει κραυγὴν κινδύνου.
— **πέλειται** προέρχεται, **μένος χιόνος** περίφρ., **ἔπεσεν** γνώμ., **μό-
ναρχος** τύραννος, **αἰδοῖ** (ἡδρις/α-οἶδα/ἄπειρος) ἀπρονοησία: ἀνύ-
ποπιος, **ἐξαίρω** ἀνυψώνω, ἰσχυροποιῶ, **κατέχω** συγκρατῶ, ὑποκ.
τῆς μιχ. καὶ ἀπομφ. **τὸν δῆμον**, ἀντικμ. **μέγαν ἄνδρα**, ἤδη ἀπὸ
τώρα, πρὶν ἐνισχυθῆ, **εὐθύς** ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει του, **περὶ** ἐπιρ. καθ'
ὑπερβολήν: τὰ λαμβάνωμεν ἔκτακτα μέτρα προνοίας περὶ πάντων,
τὰ προσέχωμεν ἀγρύπνως εἰς ὅλα.

11.

Αἱ συμβουλαὶ τοῦ Σ. δὲν εἰσηκούσθησαν ὁ Π. ἐγένετο τύραννος. —
1-4 **λύγρος** (lug-ro) ἀξιοθρήνητος, **κακότης** ἀθλιότης, **κακομοιρία**,
ἐπαμφέρω ἐπαναφέρω, ἀποδίδω, ἐπιρρίπτω, **μοῖραν τούτων** τὴν εὐ-
θύην τούτων, **τούτους** τοὺς περὶ Π., **ῥύματα** (ῥύομαι) συνδρομή,
φρουρά. — 5-8 **ἵχνη** πόδες: βαδίζει μὲ πόδια ἀλώπεκος, εἶναι πανοῦρ-
γος ὡς ἀλώπηξ, **χαῦνος** (χάσκω) πορώδης, χαλαρός, κενός: ὅλων δὲ
μαζὶ τὸ κρατὶον ἔχει ἄχυρα, ἀέρα, **ἔπη** λόγοι, **αἰμύλος** ὁ διὰ τῶν
θελκτικῶν του τρόπων δολερός, χροσαλοιφή, **οὐδὲν** (ἐπιρ.) βλέπετε, :
οὐδαμῶς δὲ ἀνοίγετε τὰ τυφλά σας τὰ ἴδητε τὸ τί ἱστορίας μαγειρεῖτε.

3 Ὁ Π. ἀφ' οὗ ἐκέρδισε τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ πλήθους, ἤμεραν τινὰ
κατατραυματίσας ἑαυτὸν ἤλθεν εἰς τὴν ἀγορὰν βοῶν ὅτι εἶχε πάθει

ταῦτα ὑπὸ τῶν πολιτ. ἀντιπάλων τοῦ δήμου ὡς ὑπερασπίζων τὰ συμφέροντα τούτου· τὸ πλῆθος συγκληθὲν ἐνήρτισεν ἐν τῇ ἀγορᾷ νὰ δοθῇ εἰς τὸν Π. σωματοφυλακὴ ἐκ 50 κορυνηφόρων, οὓς ἐκεῖνος ἀνέξῃσας εἰς 400 κατέλαβε μετ' αὐτῶν τὴν ἀκρόπολιν τῷ 560 π. Χ. γερόμερος τύραννος.

12.

Ὁ Σ. πλὴν τῶν Ὑποθηκῶν εἰς Ἀθηναίους, οἳ εἶναι αἱ προηγηθεῖσαι ἑλεγείαι, ἔγραψε καὶ Ὑποθήκας εἰς ἑαυτόν, οἷα ἡ προκειμένη. Πρὶν γίνῃ πολιτικὸς ὑπῆρξεν ἔμπορος· τί ἐπιδιώκουσιν οἱ ἄνθρωποι διὰ τῆς ἐργασίας; ὁ Σ. ἐκμυστηρεῖται τὰ ὄνειρά του ὥς ἀκούσωμεν τὸν ἔμπορον, ἀλλὰ καὶ σοφὸν ἄμα καὶ δίκαιον ἄνδρα.— 1-6 ἀγλαὸς λαμπρὸς, ὥραϊος, μοὶ χαρ., ὄλβος πλοῦτος, πρὸς θεῶν ἐκ μέρους τῶν θ., δόξα ὑπόληψις: δότε μοι ἔχειν ὄλβον πρὸς θεῶν καὶ δόξαν πρὸς ἀνθρώπων, εἶναι πόθεν ἐξαργύεται; γλυκὺς-πικρὸς ἐνεργ.— 7-8 πάομαι κιῶμαι, ἤλθε γνομ.— 9-16 πλοῦτιον ἔλξ., παραγίγνεται παραμένει, ἔμπεδος ἀδιατάρακτος, ἀπαραιμέωτος, νέατος (ὑπὸρθι. τοῦ νέος) κατώτατος: ἀπὸ τῆς ὄλξης μέχρι τῆς κορυφῆς, ὁλόκληρος, μετέρχομαι ἐπιδιώκω, θηρεύω, ὑφ' ὕβριος (ὠθεοῦμενοι) τροπ. δι' ἀτασθάλων ἔργων, οὐ κατὰ κόσμον ἀκόσμως (ὡς ἄκων), πειθόμενος... 9,11 ἐνδίδων εἰς τὴν βίαν τοῦ ἀδικοπραγοῦντος, αἷτη 9,36 τιμωρία διὰ τὸ ἀνιάστημα, συμφορά, ἀναμίσγεται τῷ πλούτῳ: περιπλέκεται, βάλλει τὴν οὐρανὴν τῆς μέσα, ἀρχὴ ἡ ἀρχὴ τῆς αἵτης, γίγνεται ἐξ ὀλίγου προέρχεται ἐκ μικρῆς ἀφορμῆς, ὥστε πυρὸς ὅπως ἡ ἀρχὴ τοῦ πυρός, φλαῦρος ἀσημαντος, ἀνιερῇ τελευτᾷ λαμβάνει ὀδυνηρὸν τέλος, ὕβριος ἔργα ἔβρις 6,12, δὴν (dīu) ἐπὶ πολλὴν χρόνον: διότι αἱ ἀτασθαλῖαι τῶν θνητῶν δὲν ἐφίστανται, δὲν ἔχουσι πέρας ἐπὶ...—17-32 ἐφορᾷ τέλος ἐπαρουσιεῖ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως ὧν τῶν πραγμάτων, ὥστε ὅπως, ἐξαπίνης ἀνέκει εἰς τὴν ἀναφ. προτ., ἧς ἡ ἀπόδοσις τοιαύτη... 25, ἡρινὸς ἑαρινός, διεσκέδασε γνομ., κινήσας ἀναταράξας, πόντος πέλαγος, ἀνοικτὴ θάλασσα, ἀτρύγετος (α/σι./-τρυῶ, καταπονῶ) ἀκαταπόνητος, ἀεικίνητος, δηγῶ ἐρημῶνῳ, ἔργα ἀγροί, πυροφόρος (πυρὸς ἀ. οἶτος) αυτοφόρος, ἔδος οὐ. ἔδρα, αἰπὺς ὑψηλός, ἡελίοιο μένος περίφρ., πίων, ἐνιαυθα δικατάλ., εὐφορος, τίσις ἐκδίκησις, οὐδὲ ἀλλὰ δέν, ὀξύχολος ὀξύθυμος, ἐφ' ἐκάστῳ οὐ. δι' ἐκάστην ἡμαρτίαν, δὲ 27 ἀλλά, διαμπερὲς (διὰ-ἀνὰ-πέρας) πέρα πέρα, συνεχῶς, δ. αἰεὶ αἰωνίως, ὅστις... ὑποκ. τοῦ λέληθε, ἀλιτρὸς (ἀλταίνω-ἡμαρτίνω) ἡμαρτωλός, ἐξεφάνη γνομ. ἀποκαλύπτεται μέχρι τέλους, τίνω πληρώνω, γνομ.: πληρώνει τὰς ἡμαρτίας του, αὐτοὶ οἱ δοῦνται τῶν ἡμαρτιῶν, μοῖρα ἡ προσήκουσα τιμωρία τῶν θεῶν, κιχάνω 1,15 καταφθάνω,

ἤλυθεν αὖτις ἐπ' ἀνέροχεται, ἀνάτιος ἀνδρῶς.—33-6 33 ἀγαθοὶ καὶ κακοὶ ἀδιακρίτως σκεπτόμεθα ὥς ἐξ ἡς, ἐνδὲω εἶμαι ἐλλιπής, τὸ ἀπορμφ. ἐπεξ. τοῦ ὧδε, δόξα τὰ ὄνειρα : οἷ τὰ ὄνειρα, τὰ ὅποια ἕκαστος ἔχει διὰ τὸν ἑαυτὸν του, εἶναι ἐλλιπῇ, καὶ οἷ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ συλλάβῃ εὐρύτερα, τότε ἅμα πάθῃ, ἄχρι τούτου τοῦ παθεῖν, χάσκοντες... διασκεδάζομεν, περνώμεν εὐχάριστα τὴν ὥραν κρεμάμενοι μὲ ἀνοικτὸν τὸ στόμα ἀπὸ μωροῦς ἐλπίδας.—37-42 καταφράζομαι σκέπτομαι πολὺ, μελετῶ καὶ βασανίζω, ὥς 38 ὅπως, τίμ τροπῶ, πενήτης ἔργα περιφρ., βιάομαι βιάζομαι, σινοχωρῶ.—43-6 διασφρ. τοῦ κινήσεσθαι χρ., σπεύδει εἰς τὴν κτῆσιν, ἄλλοθεν ἀπὸ ἄλλον δρόμον ὁ εἰς ἀπὸ ἄλλον ὁ ἄλλος : ἄλλως, ἀλῶμαι 2,11, χρῆζω ἔχω ἀνάγκην, ἐπιθυμῶ, φορέομαι θαμ. φέρομαι τῇδε κακεῖσε, φειδωλὴν τίθεμαι, ποιῶμαι.—47-8 λατρεύω (λάτρις-μισθωτὸς ἐργάτης) ἐργάζομαι ἐπὶ μισθῷ, εἰς ἐνιαυτὸν κατ' ἔτος, τέμνων διὰ τοῦ ἀρότρου, οἷς ἀναφ. εἰς τὸ περιλ. ἄλλος, μέλει... ἀσχολοῦνται.—49-50 δαεῖς 3,8 μαθὼν, πολυτέχνης-εω, ξυλλέγεται τὸ ἐπιχειροῦμενον, βίοςτος ἅ. τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα, χεροῖν διὰ χειρωνακτικῆς ἐργασίας.—51-2 ἄλλος ξυλλέγεται..., δῶρα τὴν ποίησιν καὶ τὴν μουσικὴν, Μουσέων καὶ εἰς τὸ δῶρα, μέτρον τὸ πλήρες μέτρον, τὸ πλήρωμα, σοφίη ἢ ποιητ. τέχνη, σοφοὶ οἱ ποιηταί : τελείως κάτοχος τῆς ποιήσεως καὶ τῆς μουσικῆς.—53-6 ἐκάεργος (ἐκάς-μακρὰν) ὁ μακρὰν ἐνεργῶν, κυνπῶν, εὐστοχος τοξότης, ἔγνω διαβλέπει ὁ μάντις, προφητεύει, συνομαρτέω (ὁμαρτῇ [ὁμοῦ-ἀρ-, ἀραρίσκω] ὁμοῦ, συγχρόνως) συντρυφεύω, παρασπατῶ, ὧ πρὸς τὸ μάντις : εἰς ὅποιον δώσωσι τὸ χάρισμα τοῦτο, δὲ 55 ἀλλὰ, ἔυομαι ἀποσοβῶ, μόρσιμος μοιραῖος, οἶωνός : οἱ οἶωνοί, τὰ μαντικὰ τιτηνά, ἱερὰ τὰ σημεῖα τῶν θυμάτων.—57-62 ἱητροὶ εἰσι, πολυφάρμακος ὁ γνωρίζων πολλὰ φάρμακα, 58 ἀλλὰ καὶ οὗτοι δὲν φέρουσι πάντοτε εἰς ἀσφαλὲς ἀποτέλεσμα, ὀδύνη πόνος συγκεκρι., λύομαι ἀπολυτρώω, θεραπεύω, ἥπια πραῖντικά, μαλακτικά, τὸν δὲ ἄλλον δέ, κακοῦμαι κακοπαθῶ, βασανίζομαι, ἀργαλέος βαρὺς, σοβαρός.—63-70 ἄφυκτος 9,17, δῶρα ὅ, τι προσορίζουσιν οἱ θεοὶ διδόντων, ἔργμα ἔργον : πᾶσα δὲ ἐπιχειρήσις διατρέχει τὸν κίνδυνον νὰ ποιῶται, ἢ μέλλει σχῆσειν τὸ πρᾶγμα : καὶ δὲν γνωρίζει τις, διὰν ἄρχιζῃ τὴν ἐπιχείρησιν, πῶς θὰ καταλήξῃ αὕτη, εἴ ἔρδεν... ἐν αὐτῇ προσπαθεῖ νὰ διεξαγάγῃ καλῶς αὐτήν, οὐ προνοήσας χωρὶς νὰ προαισθανθῇ, νὰ ὑποπτεύσῃ, ἔπεσε γνωμ., αἷτη 13, κακῶς ἀδεξίως, περὶ πάντα ἐν παντί, συντυχίη ἐπιτυχία, ἔκλυσι : ἀπαλλαγῇ, ἀφροσύνη μωρία, (ἐξ ἧς προέρχεται ἡ) αἷτη—71-6 τέρμ· πλούτιον ἢ μισθ. ἐκ τοῦ σταδίου, κείται πεφασμένον ἔχει στηθῇ περιόπτον, προβάλλει ὀλοφάνερον εἰς τοὺς ἀνθρώπους, οἱ ἡμέων,

βίος 50 πλοῦτος (βίος), διπλασίως σπεύδουσι διπλασιάζουσι τὰς προσπάθειάς των, **δπάξω** δίδω (δπαδόν), παρέχω, δὲ 75 ἀλλά, **ἐξ αὐτῶν** τῶν κερδῶν, **ἔχει** ὑφίσταται, δέχεται τὴν ἐπίσκεψίν της.

1 Ἡ **Μνημοσύνη** εἶναι θεὰ τῆς μνήμης, μήτηρ τῶν Μουσῶν, διότι ἡ μνήμη ἐν τῇ ποιήσει εἶναι πολύτιμον καὶ ἀπαραίτητον προσόν πρὸς ἀπαγγελίαν μακρῶν ποιημάτων.—**Πιερίδες** ἐκ τῆς Πιερίας, χώρας πρὸς Β τοῦ Ὀλύμπου, ὅπου ἐλατρεύοντο αἱ Μοῦσαι. Ὁ Σ. ἐπικαλεῖται τὰς Μοῦσας ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἐλεγείας, ὡς ὁ Ὀμηρος ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς Ἰλιάδος καὶ Ὀδυσσεΐας, διότι μέλλει νὰ ἐκθέσῃ τὰς σκέψεις του ἐν ποιήματι.—17 **ἐφορᾷ** δι' ὃ ἐκαλεῖτο **ἐπόπιος**.—49 Ἡ Ἀθηνᾶ ὡς ἐμπνέουσα καὶ προσιατεύουσα τὰς τέχνας ἐλατρεύετο ὡς Ἐργάνη, προσιάτις τῶν χειρωνακτικῶν καὶ καλλιτεχνῶν. Ὁ Ἡφαιστος εἶναι ὁ θεὸς τοῦ πυρὸς καὶ τῶν διὰ τοῦ πυρὸς τεχνῶν (τῆς κατεργασίας τῶν μετάλλων).—67 **Παιῶν** ὁ ἱατρὸς τῶν θεῶν.—**Ποῖον** ἡθικὸν κήρυγμα τοῦ Σ. φαίνεται ἡμῖν παράδοξον; Πῶς ἐξηγοῦμεν τοῦτο; Πῶς θὰ ἐξηγήσωμεν τὴν τιμωρίαν ἀνθρώπων πλασμάτων δι' ἁμαρτήματα τῶν πατέρων;

13.

Ὁ Μίμνερος εἶχε πον εὐχρηθῇ: Αἱ γὰρ ἄτερ νοῦσων τε καὶ ἀργαλέων μελεδωνέων Ἐξηκονταετη μοῖρα κίχοι θανάτου (μελεδώνη-μεριμνα, ἄτερ-ἄνευ). Ὁ Σ. ἀπαντᾷ.—**κἂν νῦν** **ἔτι** ὁ Μ. πολλάκις κληθεὶς νὰ μεταβάλλῃ γνώμην δὲν ἔστωγεν· ὁ Σ. καλεῖ καὶ πάλιν ἡδη αὐτὸν νὰ πράξῃ τοῦτο ἔστω καὶ σήμερον, ὅποτε ὑπάρχει ἀκόμη καιρὸς· **ἐξαιρῶ** ἀφαιρῶ, ἀπαλείφω ἐκ τοῦ ποιήματος, **μεγαίρω** (θεωρῶ τι μέγα) φθονῶ, **ἐπιφράζομαι** σκέπτομαι, ἐπινοῶ, καταλήγω εἰς συμπέρασμα, **λῶϊων** λῶων (συγκρ. τοῦ ἀγαθοῦ) καλύτερος, **μεταποιῶ** μεταβάλλω τὸ ποίημα, τὴν φράσιν τοῦ ποιήματος, τροποποιῶ, **Διγυαστάδης** ὁ Μ., **βλώσκω**, ἔμολον (μολὼν λαβέ, αὐτόμολος), ἔρχομαι.

3 **Διγυαστάδης** παρωνύμιον τοῦ Μ. ὡς λιγὺν ἄδοντος, ὅπερ ἐκ τῆς συκῆς χρήσεως ἐγένετο ἐπίθετον αὐτοῦ· ἐπίσης ἐν Ὀδυσσεΐᾳ Φήμιος Τερπιάδης.—Διὰ τίνας ἐλεγείας ὁ Σ. προσεγγίζει τὸν Καλλίον καὶ τὸν Τυρταῖον; Τίνα νέον χαρακτηριστὸν τῆς ἐλεγείας ἐδημοῦργησε;

14—8. Ξενοφάνης.

Ἐγεννήθη ἐν Κολοφῶνι κατὰ τὸ α'. ἡμῖν τῆς ε'. ἐκ. π. χ. Ἡ Κολοφὼν ἀντιποιοῦμένη τοῦ Ὀμήρου ὡς ἰδίου πολίτου ἐθεράπευε τὰ μέγιστα τὴν ποίησιν. Ὅθεν καὶ ὁ Ξ., ὅν καὶ ἐξ ἀπόρων γονέων, ἐσπούδασε μάλιστα τὸν Ὀμηρον καὶ τὸν Ἡσίοδον, ἀλλὰ μὴ

ἐπιδοκιμάζων τὰς θρησκευτικὰς καὶ ἠθικὰς αὐτῶν ἀντιλήψεις προβαίνει εἰς τὸ κοινὸν πολεμῶν τὰς δοξασίας αὐτῶν, κηρύττων νέον εὐαγγέλιον. Εἰκοσιπενταετὴς φεύγει ἐκ τῆς πατρίδος, ὥσως ἐξορισθεὶς διὰ τὰς θρησκευτ. πεποιθήσεις του, καὶ περιέρχεται πλάνης τὰς ἑλλην. πόλεις ὑαφωδῶν τὰ ἴδια ποιήματα· τέλος ἦλθεν εἰς Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν, ὅπου ἐν τῇ πόλει Ἑλέα ἴδρυσεν τὴν περιώνυμον Ἑλεατικὴν φιλοσοφ. σχολήν, ἐν ᾗ ἐδίδασκε τὰς θεωρίας του. Ἀπέθανεν ἐν τῇ ξένῃ βαθύγηρος γράφας διδακτικὸν ἔπος **περὶ φύσεως**, ἄλλα τινὰ ἔπη καὶ ἑλεγείας· ἐντεῦθεν θὰ λάβωμεν γνῶσιν τῶν καινοφανῶν αὐτοῦ κηρυγμάτων.

14. Ὁ θεὸς τοῦ Ξ. (Περὶ φύσεως).

Ἐν θεοῖσιν ἐν οὐρανῷ, δέμας οὐ. (μόνον ὄν. αἰτ.) σῶμα, νόημα νοῦς, οὐλὸς ὄλος : ὄλος ὀφθαλμοί, ὧτα καὶ νοῦς.

15. Περὶ τῶν εἰκονιζόντων τοὺς θεοὺς.

Ὡς 2 ὥστε, ἰδέα μορφή, καὶ θεῶν ἐπιδ., ποιῶ γλύφω, παριστῶ.

16. Τι φρονεῖ περὶ τοῦ Ὅμ. καὶ Ἡσ. ;

Ἀνατίθῃμι ἀποδίδω, ἐπιρρίπτω, ὀνειδέα κ. ψόγος πομπαὶ καὶ κατηγορίαι, φθέγγομαι κηρύττω, διαλαλῶ, ἀθεμίσιος ἀθέμιτος, ἀνόσιος.

17.

Τὴν ἑλεγείαν ψάλλει ὁ Ξ. ἐν συμποσίῳ (πότῳ). Ὁ πότις παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἐγένετο μετὰ τὸ δεῖπνον, καθ' ὃ ἐτιρωγον μόνον χωρὶς τὰ πίνωσιν οἶνον. Μετὰ τὸ φαγητὸν ἐκαθαρίζοντο αἱ τραπέζαι καὶ τὸ δάπεδον, οἱ δαιτυμόνες ἐπλυνον τὰς χεῖρας, ἐστεφανοῦντο, ἐν τῷ δοῦλοι ἐκόμιζον οἶνον καὶ ποτήρια μετὰ τραγημάτων ποικίλων. Τῶν πάντων ἐτοιμασθέντων γίνονται αἱ σπονδαὶ ὑπὸ τῶν δαιτυμόνων, ἄδεται παιδὴν (εὐχὴ πρὸς τοὺς θεοὺς), καὶ ὁ βασιλεὺς ἢ συμποσίαρχος, ἐκλεχθεὶς ὑπὸ τῶν δαιτυμόνων, διενθύνει τὴν διεξαγωγὴν τοῦ συμποσίου, πότον, παιδιὰς, ποικίλας συζητήσεις, ἄσματα, χοροὺς κλπ. ἐν μεγίστῃ ζωηρότητι καὶ ἐνθουσίᾳ.—Ταύτην τὴν συμμῆν, καθ' ἣν συντελοῦνται αἱ παρασκευαὶ τοῦ πότου, οὗ μετέχονσι θιασῶται τοῦ Ξ., ὁ θεὸς ἱεροφάντης ὡς ἐν ἱερῇ μυσιαγωγίᾳ διδάσκει πῶς πρέπει νὰ διεξάγῃται τὰ συμπόσια.—1-12 γὰρ αἰπολ. τὴν ἐν 13 σύστασιν, ἐπειδὴ ἐντεῦθεν τὸ γὰρ ὅτις, 2, 1 δὴ πλέον, ζάπεδον δάπεδον, κύλις θ. ποτήριον (οἶνου), ἄλλος δοῦλος, ὃ δὲ ἄλλος δέ, παρατείνω προσφέρω (κατὰ σειρὰν), φιάλη εὐρὺ καὶ ἀβαθεὶς ποτήριον (πρὸς πόσιν, σπονδὴν...), κρητὴρ (κεράννυμι) εὐρύχωρον εὐρύστομον ἀγγεῖον, ἐν

ὃ ἀνεμείγνυν τον οἶνον μετὰ τοῦ ὕδατος, ἔστηκεν ἴσταιται καμαρώ-
νων, προκλητικὸς, μεσιτὸς εὐφροσύνης ἀκένωτος πηγὴ εὐθυμίας (ἐν
Τριπόλει πολλοὶ πόται καλοῦσι τον οἶνον γερωσύνην!), ἄλλος δ' οἶ-
νος ἐκτός τοῦ ἐν τῷ κρατῆρι, φησὶν οὐ προδῶσειν διαλαλεῖ ὅτι δὲν
θὰ προδῶσῃ τοὺς πελάτας ἐγκαταλείπων αὐτοὺς, δὲν θὰ ἐξαντληθῇ,
μελίχως (μευλίσσω, μέλι) γλυκύποτος, κέραμος ἄ. πήλινος ἀμφο-
ρεὺς, πίθος, ὄσδομαι αἰολ., ὄζομαι ἰων. ἀντὶ ὄζω, ἀνθεος ὁ. ἀνθο-
σμίας (ἄνθος καὶ εἶδος τι μύκητος ἐπιπολάζοντος ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ
οἶνον, ἐκ τοῦ χρώματος καὶ τῆς ὕψης τοῦ ὁποῖου εἰκάζουσι καὶ τὴν
ποιότητα τοῦ οἶνον· καὶ σήμερον μόρια τούτου ἐν τῷ οἶνῳ καλοῦμεν
ἄνθη), ἔχουσιν ἀναδίδει, ἀναπέμπει, ἐν μέσοισι ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ μέσῳ
ἡμῶν βωμοῦ 11, γλυκὺ ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ θαλάσσιον ὕδωρ, πᾶρκειν-
ται ἔχουσι παρατεθῇ, γεραρός (γεραίρω) ἐντιμος, σεβαστός, : μὲ σε-
bastῆν ἑτοιμασίαν, φορτίον, ἄχθομαι εἶμαι κατάφορτος, τὴν γεν. ὡς
πλησμονῆς, πυκάζω (πυκνός) σκεπάζω, ἀν ἀνά, πάντῃ πρὸς ὅλας
τὰς πλευράς, μολπῇ ἄσματα καὶ χοροὶ ἢ ὁ παῖς, θαλὴ εὐθυμία,
διασκεδάσεις, ἔχει πληροῖ, ἀμφὶς ὁλόγυρα, πέρα καὶ πέρα.—13-24
δὴ ἐπαναλ. τὰ ἐν 1, εὐφρονες σώφρονες ἄνδρες εὐθυμοῦντες, ἔποκ.,
μῦθοι μυθολ. διηγήσεις, λόγοι ἱστορ. διηγήσεις ἢ συζητήσεις, εὐφη-
μος ὁ λέγων ἠθικά, εὐσεβής, ἠθικός, καθαρὸς ἁγνός, εὐσεβής, εὐ-
χομαι ζητῶ δι' εὐχῆς, δύνασθαι ἀντιμ. τοῦ εὐξαμένους : γὰ ἐνδυ-
ναμωθῶσιν ἄνωθεν, ταῦτα τοῦτο, τὸ εὐξασθαι..., ὧν οἶν, ὅπως,
προχειρότερον τὸ πρῶτον καθήκον, ὕβρις (ἔστι) παρεκτροπή, πί-
νειν σέ, τινά, ἔχων πιωμένος, πρόπολος θεράπων, γηραλέος ὢν, :
ἐὰν δὲν ἔχῃς εἰσελθεῖ καλὰ εἰς τὸ γῆρας, (χρῇ) αἰνεῖν σέ, τινά, τοῦ-
τον ἀντιμ., ἀναφαίνει ἀνακοινώνει, ἐσθλὰ ἠθικά, ὠφέλιμα, ὡς
ὅπως, μνημοσύνη οἱ (ἔστι) συλλογίζεται τὴν ἀρετὴν, ἐνδιαφέρεται καὶ
μοχθεῖ ὑπὲρ αὐτῆς : καθ' ὃ μέτρον, ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ, μὲ τον
ὁποῖον ἐνδιαφέρεται..., διέπω διηγῶμαι, (χρῇ) διέπειν, πλάσματα
ἀποκνήματα φαντασίας, τῶν προτέρων τῶν παλαιότερων ποιητῶν,
σφεδανὸς σφοδρός, βίαιος, τοῖσι μάχαις..., χρησιόν, 24 ἀγαθόν,
χρήσιμον, ἠθοπλαστικόν, προμηθεῖα (προμηθῆς) πρόνοια, ἐπόλη-
ψις, σεβασμός.

2 Οἱ δαιτυμόνες ἔφερον περὶ τὴν κεφαλὴν στεφάνους μύρων, ὀ-
δων, σελίνου, διότι τὸ συμπόσιον ἐθεωρεῖτο ὡς ἱερὰ τελετὴ (τοῦ Διο-
νύσου), ἐν δὲ ταῖς ἱεροπραξίαις οἱ ἀρχαῖοι ἐστεφανοῦντο· πολλάκις
ἔφερον στεφάνους καὶ περὶ τὸν λαμὸν πρὸς τὸ σιγῆθος, τὰς ὑποδυ-
μίδας, διότι ἐπίστενον ὅτι τὸ ἄρωμα τῶν ἀνθέων ἦτο ἀντιδραστικὸν
κατὰ τῆς μέθης. Τὸ μύρον 3 ἐνταῦθα χρησιμεύει πρὸς ἐπίχρισιν τοῦ
σώματος, ἄλλοτε ἐνεβάλλετο καὶ εἰς τὸν οἶνον. "Ἐνα προσδώσωσιν εἰς

τοῦτον ἄρωμα, ἔρριπτον ἐντὸς αὐτοῦ πόας ἢ ἄνθη ἀρωματώδη ἢ ζύμην μέλιτος εἰς τὸν βρασμόν, ἐν ᾧ ἄλλοτε τὸ ἄρωμα ἦτο φυσικόν, προερχόμενον ἐκ τοῦ εἶδους τῶν σταφυλῶν (μοσχάτος). Αἱ σπονδαὶ ἐγίνοντο δι' ἀκράτου οἶνου χυνομένου εἰς τὰς φλόγας τοῦ ἐν τῷ μέσῳ βωμοῦ, πρώτη δὲ σπονδὴ ἦτο ἡ τοῦ **ἀγαθοῦ δαίμονος**, δι' ἧς κατεκλείετο τὸ δεῖπνον· αἱ ἑφεξῆς σπονδαὶ καὶ ὁ παῖς ἦσαν ἢ γέφυρα ἢ συνδέουσα τὸ δεῖπνον πρὸς τὸν πότον· ὁ πινόμενος οἶνος ἦτο κεκραμένος, διότι τὸ ἀκρατοποιεῖν ἐν Ἑλλάδι ἐθεωρεῖτο βάροβαρον· ἢ ἀναλογία τοῦ ὕδατος πρὸς τὸν οἶνον ἦτο 3:1, 2:1, ἐνίοτε 3:2· τὸ ὕδωρ ἡδύνατο νὰ εἶναι ἢ θερμὸν ἢ ψυχρὸν 8, ψυχόμενον ἐνίοτε καὶ διὰ χιόνος. Γαργαλιστικά τῆς πόσεως ἦσαν τὰ τραγήματα ἢ τραγάλια, ἐπιδορπίσματα (ἐπιδόρπια), καρποί, σῦκα, κάρυα, ἀμύγδαλα, κύαμοι κλπ., ἐνταῦθα 9-10 ἅπλᾳ, ἄλλοτε ποικίλα καὶ ἐξεζητημένα.—18 Τὸ νὰ μεταβῇ ὁ δαιτυμὸν ἀπὸ τοῦ πότου εἰς τὸν οἶκόν του ἄνευ συνδρομῆς δούλου ἦτο δεῖγμα σωφροσύνης καὶ ἐν Σπάρτῃ ἦτο ὑποχρεωτικόν, Πλουτ. Λυκ. 12 Πιόντες δὲ μετρίως ἀπίασι δίχα λαμπάδος· οὐ γὰρ ἔξεστι πρὸς φῶς βαδίζειν, ὅπως ἐθίζωνται σκότους καὶ νυκτὸς εὐδαρσῶς καὶ ἀδεῶς ὁδεύειν. Μόνον εἰς τοὺς γέροντας ἔπετρέπετο νὰ ὀδηγῶνται ὑπὸ δαδουχοῦντος δούλου.—21 **Τιτᾶνες** υἱοὶ τοῦ Οὐρανοῦ καὶ τῆς Γῆς, οἵτινες ζητήσαντες νὰ ἐκθρονίσωσι τὸν Δία καὶ τοὺς Ὀλυμπίους κατετροπώθησαν μετὰ δεκαετῇ λυσσώδη ἀγῶνα καὶ καθεῖρχθησαν ἐν τῷ Ταρτάρῳ. Ἐκ τοῦτου χολωθείσα ἡ Γῇ γεννᾷ τοὺς **Γίγαντας**, οἵτινες ἀνανεώσαντες τὸν ἀγῶνα πρὸς τοὺς Ὀλυμπίους ἠττήθησαν καὶ ἐφρονεύθησαν ὑπ' αὐτῶν βοηθουμένων καὶ ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους. Οἱ **Κένταυροι** ἦσαν λαὸς Θεσσαλικός, ἄγριος, οἰκῶν περὶ τὸ Πήλιον καὶ τὴν Οἶτην, ἵππικός, δι' ὃ ἐφαντάσθησαν αὐτοὺς ὕστερον διφνεῖς, ἵππους μὲν κάτω, ἄνδρας δὲ ἄνω. Αἱ Τιτανομαχίαι, Γιγαντομαχίαι κ. Κενταυρομαχίαι ἐπλήρξαν ἐπὶ μακρὸν θέματα προσφιλῆ καὶ τῆς γλυπτικῆς καὶ ζωγραφικῆς.—13 Διὰ τί ὁ Ξ. μετεχειρίσθη τὸν ἐν. **θεόν**; διὰ τί ἡ ὁμοιὴ τοῦ λιβανωτοῦ **ἀγνή**;

18.

Κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Ξ. τιμῶνται καθ' ὑπερβολὴν οἱ ἀθληταί, τοῦναντίον οἱ σοφοὶ παραγκωνίζονται. Τί φρονεῖ ὁ Ξ.;—1-11 **αἶρωμαι** κ. **ἄρυννυμαι**, ἀόρ. ἡρόμην, λαμβάνω, ἀποκομίζω, κερδίζω, **πενταθλέ(υ)ω** ἀγωνίζομαι τὸ πένταθλον (ῥίμμα, δρόμον, δίσκον, πάλην, ἀκόντιον), **τέμμενος** (τέμνω) ἱερὸς χώρος ἀποκεχωρισμένος τῶν πέριξ, ἀφιερωμένος εἰς θεὸν ἢ ἥρωα, **Πίσσης** ποτ. παρὰ τὴν Ὀλυμπίαν, **παρ** παρὰ, **ἔχων** κάτοχος, ἐμπειρός, **πυκτιοσύνη** πυγμαχία, **ἀλγινόεις** ὀδυνηρός, **ἄεθλον** (ἄθλον) ἀντὶ **ἄεθλος** (ἄθλος) ἀγώνισμα,

παγκράτιον ἀγὼν πάλης καὶ πυγμῆς, εἴη κε ἀπόδ. τῆς ὑποθ. 1, **κυδρός** (κύδος) ἔνδοξος: τίς ὁ β' ὄρος συγκρ.: **προσοροᾶν** ἀναφ.: ἤθελεν ἐμφανίζεσθαι εἰς τὰ ὄμματα τῶν συμπολιτῶν του, **προεδροίη** πρωτοκαθεδρία, ἢ τιμὴν γὰ κάθηται εἰς τὴν α' σειράν τῶν καθισμάτων τοῦ θεάτρου..., **φανερὸς** περιφανής, περιβλεπτός, **οὔτα** πλ. τοῦ οὔτος, τροφή, οὐροσίτιον παρεχόμενον δωρεὰν ὑπὸ τῆς πολιτείας, οἴησις ἐν τῷ Πρωτανείῳ, **κτέανον** 9,12, **κτέανα** κτήματα, περιουσία, **δ. κτέανα** δημόσιον ταμεῖον, εἴ τε καὶ ὕ. (νίκην ἄροισι) ἢ β' ἐπὶ θ. συνεχίζει τὴν α' ἔχουσα καὶ ἰδίαν ἀπόδοσιν, **ταῦτα** προεδροίαν., **οὐκ ἔων** ἐνδ., **ἄξιος** τίνων; — 11-4 μετὰ τὸ εἰ μὲν **ταχυτήι**... ὧφειλε γὰρ ακολουθήσῃ: **εἰ δὲ σοφία** προέχοι, ἀλλ' ἢ οὐκ. μετεβλήθη, διότι ἀπεμαζούνθη ἢ ἀντίθ., **ῥώμης** ἀνδρῶν., **νομίζω** σπρηθίζω: ἔχει καθιερωθῇ ἢ συνήθεια αὕτη, **εἰκῇ** παραλόγως, **ἀγαθῇ** πολέτμος. — 15-22 **μέτειμι** 2,7, (ἀγαθός) **πενταθλεῖν**, **παλαισμοσύνην**., **οὐδὲ μὲν** ἐπιδ. καὶ εἰς αὐτὸν τὸν δρόμον, **πρότιμος** (τιμὴ) ὁ τιμώμενος περισσότερον, **τό περ** ἔλξ. πρὸς τὸ κίτρο. **πρότιμον** (ἔργον) πάντων τῶν ἔργων, ὅσα πέλει ἔργα ῥώμης ἀνδρῶν, **τοῦνεκα** τοῦ ἔνεκεν, διὰ τοῦτο, **μᾶλλον** ἐν εὐνομίῃ, **χάσμα** ἀφορμὴ (μικρῶς) χάρας, **ἐπὶ τῷ** οὐ., αἰ., **ἔπεξ.** ἐν 21, **ἀεθλεύω** ἀθλῶ, ἀγωνίζομαι, **παίνω** παχύνω, πλουτίζω, **μυχοὶ** τὰ ἐνδότατα διαμερίσματα τῶν οἰκων, ὅπου ἐφυλάσσοντο οἱ θησαυροί, πρβλ. τὸν κυρίως Παρθενῶνα ἐν τῷ Παρθενῶνι, ὅπου καὶ τὸ ταμεῖον τῆς πόλεως, : τὰ ταμεῖα.

1 Ὁ δρόμος προτάσσεται ὡς τὸ τιμώτατον τῶν ἀγωνισμάτων, διότι ἦτο τὸ ἀρχαιότατον. — 2 **τέμενος τοῦ Διὸς** ἐκαλεῖτο ἡ Ἄλτις, περιέχουσα πολλὰ ἱερὰ καὶ ἄλλα οἰκοδομήματα. — Ὁ Πίσσης μικρὸς παραπόταμος τοῦ Ἀλφειοῦ. — Ὀλυμπία μικρὰ πεδιάς (οὐχὶ πόλις) ἐν Πισσίιδι τῆς Ἠλίδος, ἐν ἣ τὸ ἱερὸν τοῦ Ὀλυμπ. Διός, ἐξ οὗ ὠνομάσθη Ὀλύμπια μόνον οἱ ἀγῶνες. — 5 **δεινὸν** διότι ἀπῆται μεγίστην τέχνην, τὰ μέλη τοῦ σώματος ἔδρων πάντα καὶ πολλάκις εἶχε θλίβερόν ἀποτέλεσμα. — 9 **δῶρον** στέφανος, ἱρίπους, χρήματα, κτήματα. — 12 **σοφίῃ** 12,52 ἢ ποιήσις, διότι πᾶσα γνῶσις, διδασκαλία, παρέχεται ἐν ποιήματι. — 17 **πρότιμον** ἰδ. 1 παρὰ τὰς Ὀλυμπιάδας ἐγράφετο τὸ ὄνομα μόνον τοῦ νικητοῦ τοῦ δρόμου· ὡς νικητῆς τοῦ δρόμου τῆς α' Ὀλυμπιάδος 776 π. Χ. ἀνεγράφετο Κόροιβος ὁ Ἠλείος. — Κατὰ τί ἡ σοφία πλεονεκτεῖ τῆς ῥώμης τοῦ σώματος; — Τίς ὁ χαρακτηρ τῶν ἑλεγειῶν τοῦ Ξ.;

19-49. Θέογνις.

Ἐγεννήθη ἐν Μεγάροις καὶ ἤκμασε περὶ τὰ τέλη τῆς 7' ἐκ. π. Χ. Κατὰ τοὺς χρόνους τούτους πᾶσαι σχεδὸν αἱ ἑλλ. πόλεις ἐκλυδωνί-

ζοντο ἐκ σφοδρῶν πολιτ. ἀνταγωνισμῶν τῶν εὐπατριδῶν καὶ τοῦ ἐπὶ
 δημαγωγῶν ἐρεθιζομένου δήμου καὶ δὴ καὶ τὰ Μέγαρα, ὅπου ἀπὸ
 τῆς καθόδου τῶν Λωρῶν ἐκυβέρνηα κατὰ Λωρ. σύστημα πλουσία
 ἀριστοκρατία. Ὁ Θ., ἀγέρωχός εὐπατρίδης καὶ ἐμπαθέστατος πατρι-
 αστῆς, ἐπικρατήσαντος τοῦ δήμου ἐστερήθη τῆς περιουσίας του δη-
 μευδείσης καὶ ἐγεύθη ἐπὶ μακρὸν τοῦ ἄρτου τῆς ἐξορίας περιπλανώ-
 μενος. Καὶ κατήλθε μὲν εἰς τὴν πατρίδα καὶ ὑπέκλυψεν εἰς τὸ νέον
 καθεστώς, ἀλλ' οὐδέποτε ἀπέστη τῶν πολιτ. φρονημάτων του. Ἐγραψε
 πλὴν ἄλλων ἐλεγείας πλήρεις **γνωμῶν**, ἠθικῶν καὶ πολιτικῶν συμ-
 βουλῶν, πρὸς νεαρὸν εὐπατρίδην, τὸν Κύρον, ὃν μετὰ πατρικῆς
 στοργῆς ζητεῖ νὰ κατηχήσῃ τοὺς τρόπους καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς δωρ. ἀρι-
 στοκρατίας, καὶ ἄλλας ὑποθήκας παραινεικὰς πρὸς ἄλλους ἐταίρους.
 Αἱ ἐλεγεῖαι αὐτοῦ ἦσαν μὲν προωρισμέναι νὰ ᾄδωνται ἐν συμποσίοις
 πρὸς αὐλόν, ἀλλ' ὅστερον εἰσῆχθησαν καὶ εἰς τὰ σχολεῖα (ὡς τῶν
 Ἀθηνῶν) ὡς κάιοπιτρα ἀρετῆς. Ἐπειδὴ δὲ παρὰ τὰς ἀριστοκρατ. ἀρ-
 χὰς, ἃς ἀποπνέουσιν, ἤρεσκον καὶ ἀνεγινώσκοντο παρὰ πάντων, διὰ
 τοῦτο αἱ ἐλεγεῖαι τοῦ Θ. εἶναι αἱ μόναι, αἵτινες σχεδὸν πλήρεις περι-
 ῆλθον εἰς ἡμᾶς (ς. 1389). Τὰς περιπετειὰς τοῦ Θ. καὶ τὰ διδάγματα
 θὰ γνωρίσωμεν κάλλιον ἐκ πολλῶν ἀπ.

19.

Πῶς ἄρχεται ὁ Ὅμηρος τῶν ἐπῶν του; πῶς ὁ Σόλων τῆς 13.
 ἐλεγείας; Τὰ ἀπ. 1, 2, 3, 4 ᾄδονται μετὰ τὰς σπονδὰς, ἀφ' ὧν ἤρ-
 χητο ὁ πότος 17 ἐν ἀρχῇ.—**ἄνα** κλητ. τοῦ ἄναξ, **λήσομαι** ἐπιλήσομαι,
ἀρχόμενος τῆς ᾠδῆς, **αἰίσω** μέλ. τοῦ αἰίδω-ᾄδω, **μοῖ** 12, 2.

20.

ῥαδινὸς λεπτός (καὶ ἐπιμήκης), **λεπτοφυής**, **τροχοειδῆς** κυκλωτε-
 ρῆς (ὡς τροχός), **ἐπὶ** πλησίον, **παρὰ** τὰς ὄχθας, **ἀπειρέσιος** ἀπειρος,
 ἀπέραντος (διότι εἶναι κυκλική, ὁ δὲ κύκλος δὲν ἔχει πέρατα), **ἀμ-
 βρόσιος** κ. **ἄμβροτος** θεῖος, **γελῶ** (γαλήνη, γάλα, αἶγλη) λαμποκοπῶ,
πέλωρος 3 πελώριος, ἀχανής, **γηθέω** (*gaudeo*) χαίρω.

21.

θηροφόνῃ θ. τοῦ **θηροφόνος** θηροκτόνος· πολλάκις σύνθετα
 ἐπιθ. θεανῶν εἶναι τριζατάληκτα, Δημήτηρ πολυφόρβῃ, Ἥρη ἡνιόχῃ,
 Ἐγχεσιμάχῃ, Ἰζω (σεδ-, sed-eo, σι-σεδ-ῶ, σι-σδ-ῶ) καθίζω, ἄορ.
 εἶσα ἔβαλον νὰ καθίσῃ, **εἰσάμην** ἴδουσα, ἀφιέρωσα., **ἀπαλέξω** ἀπο-
 σοβῶ, **κῆρ** 3, 6, **σμικρὸν** οὐδαμινόν.

22.

1-7 **πυργῶω** ὀχυρώνω (διὰ πύργων, **πυργωτῶν** τειχῶν), **ἄκρη**

πόλις ἀκρόπολις, αὐτὸς μὲν-αὐτὸς δὲ ὅπως τότε σύ, οὕτω καὶ τώρα ὁ ἴδιος, ἀπερύνκω ἀπαλέξω 21, 3, ὕβριστης ἀγέρωχος, αὐθάδης, πόλεως ἰων. πόλεος-ως, πέμπω σύρω ἐν πομπῇ, κλειτὸς (κλείω (κλέω)-κλείζω) περιφνημος, ἔξοχος, τοὶ σοί, ἦρος ἔαρος, τερπόμενοι διασκεδάζοντες, θαλίη 17, 12 εὐχία, ἐρατὸς περιπόθητος, παιὰν ἐπινίκιον ἄσμα, χοροὶ π. χοροὶ παιανίζοντες, χοροῦδαι, ἰαχὴ ἀλαλαγμός.—8-10 ἡ ἀληθῶς, ἀφραδίη 9,5 μωρὰ πολιτικὴ.

1, 2, 3, 4 Ὁ Ἀπόλλων καὶ ἡ Ἀρτεμις ἦσαν τέκνα τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀθητὸς, ἥτις καταδιωκομένη ἐκ ἑλληστοπίας ὑπὸ τῆς Ἥρας ἀνὰ τὴν θάλασσαν, ἅμα καταληφθεῖσα ὑπὸ τῶν ὠδινῶν ἐπέβη τῆς νήσου Δήλου, ἥτις πλωτὴ τέως οὕσα παρῆμινεν ἔκτοτε ἀκίνητος, καὶ κρατηθεῖσα ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ φοίνικος, Ὁμ. ζ 163 ἡμ. ἐκδόσ., ἔτεκε τὰ δίδυμα τέκνα παρὰ τὴν τροχοειδῆ λίμνην, ΒΑ τοῦ ἐν Δήλῳ ἱεροῦ, ἥτις σήμερον ἔχει ἀποξηρανθῆ, ἐν ᾧ τὸ περιγράμμι' αὐτῆς εἶναι εὐδιάκριτον. Ὁ Θ. ἐπικαλεῖται τοὺς δύο θεοὺς ὡς προστατεύοντας τὴν ποίησιν καὶ τὴν μουσικὴν (ὁ Ἀπ. κιθαρωδός, Μουσagetes, ἡ Ἀρτ. Ὑμνεῖα), καὶ ὡς πολιοῦχος.—Ἀλκάθους υἱὸς τοῦ Πέλοπος· φονεύσας λέοντα λυμαινόμενον τὸν Κιθαιρῶνα καὶ τὴν Μεγαρίδα ἐβαλίνευσεν τῶν Μεγάρων, ἴδρυσεν ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος Ἀγραῖον καὶ Ἀρτέμιδος Ἀροστέρως, καὶ εἰτείχεσεν τὴν ὁμώνυμον ἀκρόπολιν Ἀλκάθουν ἐπὶ τοῦ ἐτέρου τῶν ὑπερκειμένων τῆς πόλεως δύο λόφων (ἡ ἐτέρα ἀκρόπολις ἐπὶ τοῦ ἄλλου λόφου Καρία), συνεπικουροῦντος τοῦ Ἀπ. μετὰ τῆς κιθάρας, ὑπὸ τοὺς ἤχους τῆς ὁποίας οἱ λίθοι ἀντόματοι χορεύοντες συνηρμολογοῦντο ἐν τῷ τείχει (πρβλ. καὶ τὸν περὶ Ἀμφίονος μῦθον ἐν Θήβαις) ἐπὶ τοῦ λίθου τῆς ἀκροπόλεως, ὅστις ἐδεικνύετο ὅστις ἐφ' οὗ ὁ Ἀπ. κατέθηκε τὴν κιθάραν, ψῆφος βαλλομένη παρήγεν ἤχον ὅμοιον πρὸς κιθάραν χορομένην.—20 3 κάλλιστον ὡς προσωποποιᾷν τοῦ ἡλίου.—21 3 θηροφόνη κ. ἀγροτέρα κ. κύννηγος (προσωποπ. τῆς σελήνης), βάλλουσα διὰ τῶν βελῶν τὰ ἐν τοῖς δάσσει θηρία. Ἐπειδὴ ὁ Ἀγαμέμνων ἐφόνευσεν θηρῶν τὴν ἱερὰν αὐτῆς ἔλαφον ἐν Ἀδλίδι, ἡραγκάσθη πρὸς ἐξίλασμον τῆς θεᾶς, κωλυνοῦσας τὸν ἀπόπλουν τῶν Ἀχαιῶν, νὰ θύσῃ τὴν θυγ. Ἰφιγένειαν καὶ νὰ ἰδρύσῃ Ἀρτέμιδος ἱερὸν κατ' ἄλλον μῦθον τὸ ἱερὸν ἴδρυσεν ἐν Μεγάρῳ, ὅτε ἦλθε νὰ καλέσῃ τὸν ἐκεῖ οἰκοῦντα μάντιν Κάλχαντα νὰ μετάρχη τῆς στρατείας. Εἰς τὸν Ἀπ. καὶ τὴν Ἀρτ. ἀπεδίδοντο οἱ αἰφνίδιοι θάνατοι τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν.—22 3 Πιθανώτατα πρόκειται περὶ τῆς ἐπικειμένης στρατείας τοῦ Μαρδονίου 493 π. χ.—5 ἦρος ὁ Ἀπ. ἐπικειμένου τοῦ χειμῶνος ἀπὸρχετο εἰς τοὺς Ὑπερβορείους, χώραν τοῦ αἰωνίου φωτός, ἀγνοοῦσαν τὸ σκότος καὶ ψυχὸς τοῦ χειμῶνος, ὅπου διέμενε καθ' ὅλον

τὸν χειμῶνα (εἰκὼν τοῦ ἀφανιζομένου τὸν χειμῶνα ἡλίου)· ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔαο ἐπιβαίνων ἄρματος συρομένου ὑπὸ καταλεύκων κύκνων ἐπανήρχετο εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς Δελφοὺς (Θεοφάνεια) ἢ Αἴλωνα, ὅπου ἡ ἐπιδημία αὐτοῦ ἐξαίρετιζέτο ἐν ἐξάλλῳ ἐνθουσιασμῷ, συμμετεχόντων τούτου καὶ τῶν πινηῶν καὶ τῆς ὅλης φύσεως.—9 **σιάσιν** νοεῖ καὶ τὰς ἐν ἐκάστη πόλει σιάσεις καὶ τὴν ἑλληριν συμπνοίαν ἐν τῷ ὅλῳ ἑλλην. κόσμῳ.

23.

εὖ φρονέων θέλων τὸ καλὸν σου, κινούμενος ἐξ εὐμενῶν ὑπὲρ σοῦ διαθέσεων, **ὑποτίθεμαι** συμβουλευέω, πρβλ. ὑποθήκη. Ἐν ταῖς δωρ. πολιτείαις ἦσαν συνήθεις οἱ σύνδεσμοι ἐνὸς πρεσβυτέρου (διδάσκοντος) καὶ ἐνὸς νεωτέρου (μανθάνοντος, ὅστις ἐν Σπάρτῃ αἰτίας, ὁ διδάσκων εἰσπνήλας).

24.

1-8 **ἀγαθοὶ** εὐγενεῖς, εὐπαιρίδαι, **κακοὶ** οἱ δημοικοί, **ὑβρίζω** ὀργιάζω, **ἀνδάνω**, ἔαδον, ἀρέσκω, **φθείρω** διαφθείρω, **δίδωμι δίκας** δίδω τὸ δίκαιον εἰς τινα, ἐκδίδω δικαστ. ἀπόφασιν ὑπὲρ αὐτοῦ, ἢ: ἀναθέτω τὴν δικαστ. ἐξουσίαν, **κράτος** κομματ. ἐνίσχυσις, **ἔλπομαι**, ἔλοπα, **ἐλπίζω**, ἀναμένω, **ἀτρέμας** (α-τρέμω) ἡσύχως, **ἀ. εἰμὶ** ἡσυχάζω, **δηρὸν** ἐπίρ. δὴν 11,16, **εὖτε** ὁπότε, **δημ. σὺν κακῷ** προσωπικὰ κέρδη προσεχόμενα ἐξ ἐθνικῶν συμφορῶν.—9-10 **ἐμφυλοὶ φόνοι** ἐμφύλιοι σπαραγμοί, **μύναρχος** μόναρχος 10,3, **πόλι πόλει**.

Ἀγαθοὶ κυρ. εἶναι οἱ ἔχοντες τὴν ἀρετὴν, τὰς ἀρετὰς πάσας· ἀλλ' ἐπειδὴ κατὰ τὰς θεωρίας τῶν ἀριστοκρατικῶν μόνον οἱ εὐγενεῖς, οἱ εὐπαιρίδαι, ἔχουσι ταύτας ἐκ κληρονομικότητος, διὰ τοῦτο ἡ λ. **εὐγενῆς** κ. **ἀγαθὸς** συμπέπτουσιν, ὡς **κακὸς** δηλοῖ τὸν ἀνθρώπον τοῦ δήμου τὸν ἐστερημένον διὰ τὴν καταγωγὴν πάσης ἀρετῆς.—9 Πῶς αἱ σιάσεις ἐγένων τυράννους;

25.

ἦδε πόλις ἐστὶν ἔτι πόλις, λαοὶ οἱ πολῖται, οἱ κάτοικοι (ἔχουσιν ἀλλάξει), **δὴ** ὡς βλέπεις: ἀλλὰ κοιτοικοῦσιν αὐτὴν ἄλλοι, **πρόσθε** χρον., **ἦδυσαν**.. δὲν εἶχον ἰδέαν οὔτε ἀπὸ δικαιοσύνης οὔτε ἀπὸ νόμων, ἀλλ' ἔζων βίον κτηνώδη, **κατέτριβον** ἐφθειρον διὰ τῆς χρήσεως, ἐφόρουν τετριμμένας, **νέμομαι** τρέφομαι, βόσκω ὥς κτήνος, **ἔξω** πόλεως, **ὥστε** ὥς, **δειλοὶ** δημοικοί, 7 γελᾷ δὲ ὁ εἰς εἰς βάρος τοῦ ἄλλου, διότι δὲν ἔχουσι ποσῶς ἰδέαν οὔτε τί εἶναι ἀγαθὸν οὔτε τί εἶναι κακόν.

3 Ὁ δῆμος ἔφερε δορὰς πρὸς διάκρισιν ἀπὸ τῶν ἀριστοκρατικῶν· οὕτω διεκρίνοντο καὶ οἱ Ἑλλῶτες τῶν Σπ.—6 **δειλοὶ** ἐπειδὴ μεταξὺ τῶν

ἀρετῶν, ὡς ἔχουσιν οἱ εὐγενεῖς, οἱ ἀγαθοί· περιλαμβάνεται καὶ ἡ ἀνδρεία, οἱ δημοτικοὶ ὡς ἐστρεφμένοι πάσης ἀρετῆς, καὶ δὴ καὶ τῆς ἀνδρείας, καλοῦνται δειλοί.

26.

Ὁ ποιητὴς γυμνὸς ἐν μέσῳ τῆς πολεμικῆς.—1-6 **χρήματα** ὡς παρ' ἡμῖν, **συνῶν** ἀναστρεφόμενος καὶ μεταδίδων εἰς αὐτοὺς τὰς ἀντιλήψεις μου, **παρέρχεται με** (ὅ,τι νοῶ) παραλείπω, ἀποσιωπῶ, **γινώσκοντα** ἐνδ., μὲ ὑποκ... ἂν καὶ ἀντιλαμβάνομαι πολὺν καλὰ τὴν κατὰστασιν, **χρημοσύνη** 2,8, **γνούς περ** ἐνδ., **ἔτι** ἄμεινον πολλῶν, **οὐνεκα** οὐ εἰδ. ἐκ τοῦ γνούς, **καταβάλλω** ἰστία καταβιβάζω, μαζεύω, **Μήλιος** (Μήλος) **πόντος** τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, **δνοφερὸς** ζοφερός, **διὰ ν.** ἐν μέσῳ τῆς.—7-14 **ἐθέλουσιν** ἔχουσιν ὄρεξιν, **ἀντλῶ** χύνω ἔξω τὸ εἰς τὸ πλοῖον εἰσρέον ὕδωρ, **ὑπερβάλλω** ὑπερηδῶ (τὰ τοιχώματα τοῦ πλοίου), **ἀμφ. τοίχων** καὶ ἀπὸ τὰς δύο πλευράς, **μάλα χαλεπῶς**, **οἷα** οὐ τοῖα, κατὰ τὴν διαγωγὴν των, **κυβερνήτης** τοῦ πλοίου ὁ πηδαλιούχος, **ὅτις** ὅστις, **φυλακὴν εἶχεν** ἐπροφύλαττε τὸ πλοῖον, **ἐπισταμένως** δεξιῶς, **κόσμος** ἡ εὐκοσμία, ἡ πειθαρχία, τὸ πνεῦμα τῆς τάξεως, **δασμός** ἡ διανομὴ τῶν δημοσ. πλεονασμάτων, **εἰς τὸ μέσον** ἀμερολήπτως, **φορητοὶ** οἱ ἀχθοφόροι, **καθύπερθε** ἐπάνω εἰς τὴν κεφαλὴν των, **δειμαίνω** 3,3, **κατὰ πῆρ.** —15-6 **αἰνίττομαι** ὁμιλῶ αἰνιγματωδῶς, **τεῖσ'** ἀγαθοῖσιν ἀντκμ., **μοι** ποιητ. αἶτ., **κεκρυμμένα** σκοτεινά, μυστικά: ταῦτα ἐνόμισα οὐ ἔχω καθῆκον νὰ μεταδώσω πρὸς τοὺς εὐγενεῖς εἰς αἰνιγματώδη μυστηριώδη γλῶσσαν, **ἦν σοφὸς** ἢ ἐὰν κέκχηται ρημοσύνην, **γινώσκοι** ἂν δύναται νὰ τὰ ἐννοήσῃ.

1 **Σιμωνίδης** εὐγενής, φίλος τοῦ Θ.—12 Οἱ εὐγενεῖς εἶχον συγκεντρώσει εἰς χεῖρας αὐτῶν πᾶσαν τὴν γῆν, τὰ κτήνη, τὰ χρήματα ἤδη αἱ περιουσίαι αὐτῶν ἐδημεύθησαν, διενεμήθησαν εἰς τὸν δῆμον, ὅσους ἐκδροποῦτο καὶ τὰς πλουσίας δημοσ. προσόδους ἐκ τῶν πολλῶν καὶ πλουσίων ἀποικιῶν, ὡς εἶχεν ἰδρύσει ἡ πόλις ἐκ πάντων τούτων πηχία τινα ἴσως θὰ εἶχον ἀφεθῇ εἰς τοὺς εὐγενεῖς.

27.

Δειλὸς ἄθλιος, κακομοιρασμένος, **καταισχύνω** ἀσχημίζω ἐλεεινά, **κ. νόον** ταπεινῶ τὸ φρόνημα, **βίῃ** διδάσκεις με (ἔρδειν), **μετ' ἀνθρώπων** ἐν τῇ ἀναστρεφῇ τῶν ἀνθρώπων.

Τίνα τὰ κακὰ ἀποτελέσματα τῆς πείνης;

28.

ὄρενις ἡ γέρανός, ὁ γερανός, **ὀξὺν βοῶ** ἐκβάλλω ὀξεῖς κρωγμούς, **ἄροτος** ἄ. ἀροτρίασις, ὄργωμα, **καλλιέργεια**, **ὠρατός** ὁ γινόμενος εἰς

τὴν ἐποχὴν τὸν, ἐπικάειρος, ἐπάταξεν ἐσπάραξε, κ. μέλαινα ἡ περι-
λυπος, τεθλιμμένη, κύφων ἄ. ὁ (κυφός, κυρτός) ζυγὸς τοῦ ἀρότρου.

1 Αἱ γέρανοι εἶναι πτηνὰ ἀποδημητικὰ μεταναστεύοντα καὶ ἔτος
ἐπὶ τῇ προσεγγίσει τοῦ χειμῶνος ἀπὸ τῶν βορείων χωρῶν εἰς τὰ νό-
τια, τὴν Ἀφρικήν, ὅπου διαχειμάζουσι παρὰ τοὺς ποταμούς. Ἐπειδὴ
διὰ τῆς Ἑλλάδος διέρχονται περὶ τὸν Ὀκτώβριον, ὅτε συνιστᾶτο ἡ
σπορά καὶ ἡ χορῆσις τοῦ ἀρότρου, ἡ ἀνάρτησις τοῦ πηδαλίου καὶ ὁ
ἔπνος τοῦ ναυκλήρου, καλοῦνται φίλοι τοῦ ἀρότρου καὶ ἄγγελοι
τῆς Δήμητρος.—6 μισητὴν ναυτιλίην ὁ Θ. ὑπονοεῖ τὴν πολιτ. τρι-
κυμίαν 26, ἥτις κατέστησεν αὐτὸν ἀκτιήμονα.

29.

Ἡ παιρὶς διὰ τὸν φρυγάδα Θ.—Εὐρώτα δωρ. γεν., δονακοτρόφος
(δόναξ-κάλαμος), φιλέω φιλεύω, φιλοξενῶ, προσφρόνως ἔξ ὅλης ψυ-
χῆς, ἐπέρχομαι ἐπισκέπτομαι (τὸν τόπον τινός), ἐκείνων τῶν περι-
ποιήσεων, γεν. ὑποκ. ἐκ τοῦ τέρψις, ἄρα+πρτκ. σημ. ὅτι ὁ λέγων
τώρα μαρθάνει ἀλήθειαν, ἣν τέως ἡγνόει.

2 Καὶ σήμερον ἡ Εὐβοία εἶναι ἀμπελόφυτος· ἐμυθολογεῖτο ὅτι ἐπὶ
τοῦ ὄρους αὐτῆς Νύσης τὸ κλῆμα τῆς ἀμπέλου καθ' ἑκάστην ἡμέραν
τὴν μὲν πρωΐαν ἔφερε τὴν οἰάνανθην, τὴν μεσημβρίαν ὄμφακας καὶ τὴν
ἐσπέραν αἱ σιαφυλαὶ ὠριμάσασαι ἐτρογῶντο.—3 δονακοτρόφου ἐκ
τῶν καλάμων τοῦ Εὐρ. οἱ Σπ. παῖδες κατεσκεύαζον τὰς στρωμνὰς
αὐτῶν.

30.

Ἡ ψυχὴ τοῦ Θ. ἐν τοῖς δεινοῖς.—1-5 θυμὲ ψυχῇ, ἀτλητος ἀνυ-
πόφορος, κακοῖσιν οὐ. ἐκ τῶν συμφορῶν τῆς πολιτ. τρικυμίας,
δειλοὶ 25,6, δξύτερος ἐμπαθέστερος, β'. ὅρ. συγκ. ἢ ἡ καρδιά
τῶν ἐγγενῶν, οἵτινες ἔχουσι διδαχθῆναι τὰ τηρῶσι ψυχ. γαλήνην, μοχθῶ
ὑποφέρω, πονῶ, ἄχθομαι δυσφορῶ, ἔργμα 12,12, ἀπρηκτος ἀδύ-
νατος, ἐκεῖνος τὸν ὅποιον (οἱ ἐγγενεῖς) δὲν δυνάμεθα, δὲν ἐπιτρέπε-
ται νὰ πράξωμεν, ἀέξω αὖξω, ἄ. ἄλγος προλ. μὲ μόνον ἀποτέλε-
σμα (ὥστε) νὰ ἐπιτείνης τὸν πόνον σου.—5-8 καταδὺς ὑποδ., λίμνη
ἢ θάλασσα, πορφύρεος (πορφύρω-μελανιάζω ἐκ θαλασσοταραχῆς)
κυματωμένος καὶ μελανιασμένος, σκοτεινός, ἡερόεις (ἀήρ) ὀμιχλώδης.

8 Τάρταρος κυρ. ἄβυσσος σκοτεινὴ ὑπὸ τὸν ἄδην, ἀπέχουσα τοῦ-
του ὅσον ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς· ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ ἄδου.

31.

Ὁ Θ. πρὸς τὸν Δία.—1-4 ὅστις ἐάν τις, ἐκτὸς ἐὼν ἔχων ἀμο-
λύντους τὰς χειρὰς του ἀπὸ, ὑπερβασίη παράβασις (τῶν νόμων),

ἀμάσθημα, ἀλιτρός 12,27, κατέχων ἔχων εἰς βάρος μου.—5-10 ἔπειτα τοῦ λοιποῦ, κατόπιν τοιοῦτον παραδείγματος, πρὸς τοῦτον τὸν ἀδίζως παθόντα, ἄξομαι (ἄγιος, ἄγ-ρός) εὐλαβοῦμαι, σέβομαι, ἔχων ἀνεμένομεν ὁ. ἐκ παραλλήλου πρὸς τὸ ἄξιτο : καὶ τίνα ψυχ. διάθεσιν ἤθελεν ἔχει, ἀτάσθαλος (ἄτη) αὐθαδῆς, ἀσεβής, ἀλέ(ύ)ομαι ἀποφεύγω, μῆνις-ιος θ. ὀργή, τευ τεο-ιου, τινός, ὑβρίζω βιαιοπραγῶ αὐθαδῶς, κεκόρημαι κορέννυμαι, τρύχομαι 6,12.9,22, τείρομαι (τερο) κατατρύχομαι, βασανίζομαι.

32.

Μετὰ τὰ ἀνωτέρω τί φρονεῖ ὁ Θ. ; —(τὸ) μὴ φῦναι (εἶσιν) ἐπιχθονίοισι πάντων ἄριστον, αὐγαί 6,2, ὀξὺς διαπεραστικός, κανυτικός, φύντα ἐὰν ἅπλαξ γεννηθῇ, ὅπως ὠκίστα ὥς, ὅτι ὦ, ἐπιέννυμαι ἐνδύομαι, ὀπίτω ἐπάνω μου, σζεπάζομαι : γὰρ ἔχη ἐνταφιασθῇ πολὺν βαθέως.

33.

Ἡ εὐχή τοῦ Θ.—καίριος ἐπίκαιρος, προλ. ὥστε γὰρ πληρωθῇ ἐπικαίρως, ἀλλὰ συγχάκις ἐν εὐχαίς, ἄμπανυμα ἀνάπανσις, ἡσυχία ἀπὸ τᾶς, αἴσα 9,2 τὸ δίκαιον, οὕτως ἐστὶ εἶναι τοιοῦτον, αὐτό, ὡς περιέγραφα 2-4, δὲ 5 ἀλλά, τίσις 12,25 ἐνκαίρια πρὸς ἐκδίκησιν, ἐκ τοῦτου ἀνδρῶν ἀντικμ., κύων κυρ. ὡς κύων, χαράδρη χεῖμαρος, ῥευματιά, ἀποσεῖομαι πετῶ ἀπ' ἐπάνω μου, χεῖμαρρος ἐπίθ. ἀντὶ χεῖμαρρος, ῥέων τὸν χεῖμαρνα μόνον, εἴη ἂν γὰρ ἡδυνάμην, αἷμα τῶν δεικτ., ἐπὶ ὄρομαι πάντοτε ἐν τμήσει (ὀράω, ὄρα, οἶρος-φύλαξ) ἐπιβλέπω, προστατεύω, κατ' ἐμὸν νοῦν κατὰ τὸν πόθον μου.

7 °Ο Θ. ἐπαινίσσεται τὸν γνωστὸν Αἰσώπειον μῦθον, καθ' ὃν κύων, φέρων ἐν τῷ στόματι τεμάχιον κρέατος, ἀπέβαλεν αὐτό, ἵνα λάβῃ τὸ μεῖζον, ὡς ἐνόμιζε, τεμάχιον, τὸ ὁποῖον ἔφρεν ἡ σκιά τοῦ ἐπὶ τοῦ ὕδατος, οὕτω δὲ ἐξηλθεν εἰς τὴν ὄχθην διάβροχος μὲ κενὰς τὰς χεῖρας.—Τίς ἄλλος ἑλεγειακὸς διειτύπωνεν ὁμοίαν εὐχήν;

34.

ἐν πέσοι, δεῖμα τὸ φόβητρον, χαμαιγενέες ἐπιχθόνιοι 32, 1, ἐπαρκῶ+δοτ. βοηθῶ, πῆμα (πάσχω) συμφορὰ, πρόξενος συμφορῶν.

Πολλοὶ λαοὶ ἐπίστευον ὅτι ὁ οὐρανός, ἵνα μὴ πέσῃ ἐπὶ τὴν γῆν, ἐστηρίζετο ἐπὶ κίωνων (οὗς κατὰ τὴν Ἑλλην. Μυθολογίαν ἐκράτει ὁ Αἰτλας) οἱ Κέλται Ἀρχ. Ἀν. 1,48 οὐδὲν ἄλλο ἐφοβοῦντο ἢ μήπως ὁ οὐρανὸς πέσῃ ἐπὶ τὴν γῆν.

35.

Ἐφεξῆς ρουθεσίαι πρὸς τὸν Κύρον. Τίνας ὀφείλει γὰρ ἀσιστρέφειν—

ται ;—1-4 ἴσθι οἶδα, προσομιλῶ ἀνασιζέφομαι, ἔχομαι κρατοῦμαι, προσκολλῶμαι, εἶμαι ἀχώριστος, τὸν ἐόντα τὸν ὅποιον ἔχεις, τὸν ἔμφοτον.—5-8 συντίθεμαι συνάπτω, δειλὰ κακά, φαῦλα, δύσφημα ἔπη αἰσχρολογίας, ἔλπομαι 24,5, ἔνυμος (εἰμὶ) ἀληθής.

36.

Πίσυννος πεποιθώς, ἔχων ἐμπιστοσύνην, βουλεύω συσκέπτομαι μογέω κοπιᾶζω, ἰδρῶνω.

37.

Ὁ διπρόσωπος φίλος—δρώης αὐτὸν εὐρίσκεται ἐνώπιόν σου, νοσφίζομαι (νόσφι-χωριστά, μακρὰν) ἀπομακρύνομαι, ἄλλη εἰς ἄλλο μέρος, ἱημι ἀπολύω, ἀνήρ φ. κτηρ., ἐσθλὸς ἐπιθ. διορ., λῶια συγκρ. ἀντὶ λῶϊονα 13,2, προβλ. πλέες-πλέονες, (λῶ-ἐπιθυμῶ) εὐαρεστώτερα, εὐάρεστα, βαρὺς ὀργήν ἀφόρητος ὡς πρὸς τοὺς τρόπους, καὶ ἐπιθ., φέρει ὑποφέρει, ἀντὶ κασιγνήτου ὡς ἀδελφός, φράζομαι σκέπτομαι.

38.

1-4 στέργω ἀγαπῶ, νόον... ἄλλα δὲ γὰ ἔχης μὲ τὸν νοῦν σου, πιστὸς νόος καρδιά ἀφωσιωμένη, εἰλικρινής, καθαρὸς ἄδολος, εἰλικρινής, θέμενος λαμβάνων, ἐπιδεικνύων, ἀπόφημι διακηρύττω διαρρηθὴν, ἐχθαίρω μισῶ, νεῖκος οὐ. ἔρις, ὀῆξις, ἀμφαδίην ἐπίρ. ἀναφανδὸν ἀναπειτάσας τὴν σημαίαν τοῦ πολέμου πρὸς ἐμέ.—5-6 δίχ' ἔχει νόον εἶναι δίδουλος, μιῇ γλώσση ἐν ᾧ ἔχει μίαν γλῶσσαν, εἰταῖρος κτηρ., βέλτερος βελτίων, προτιμότερος, ἐὼν ὑποθ., ἐχθρὸς ἢ φ. κτηρ.

39.

Πόσοι οἱ πιστοὶ φίλοι ;—παῦρος 3,13, πιστοὺς κτηρ., ἐν χ προήγμασι ἐν ταῖς δυστυχίαις, τῶν ἀγαθῶν οὐ. τῆς εὐτυχίας, χ' 5 κέ(ν), δίξημαι ἀναζητῶ, ἐπὶ πάντας ἀνθρώπους καθ' ὅσον τὸν κόσμον, οὓς ἀναφ. συμπερ. ὥστε τούτους γὰ μὴ ἤθελε περιλάβει, ἐπὶ γλώσση οἷσιν ἐπιμερ., κέρδος ὁ πειρασμὸς τοῦ κέρδους, ἐπὶ αἰσχροὺν χρεῖμα.

40.

Νὰ εὐεργετῶμεν τοὺς κακοὺς ;—1-6 εὖ ἔρδω εὖ ποιῶ, δειλοὶ 25,6, χάρις εὐεργεσία, ἴσον ὅμοιον, καὶ μετὰ λ. ἰσότητος ἐξηγ. ὅπως : εἶναι ὅμοιον τὸ προᾶγμα ὅπως καὶ τό, μὲ τό, ἀμᾶς θερίζω, λήιον σπαρτὸν (ἐν τῇ ἀκμῇ του), βαθὺ ὑψηλόν, εὖ ἀντιλαμβάνω (ἀντιπάσχω) ἀπευεργετοῦμαι, πάλιν ὀπίσω, νόον ἐπιθυμίαν, ἁμαρτάνω δὲν κατορθῶνω γὰ πρὸς, γὰ δώσω, φιλότης ἀγάπη, φιλικὴ ὑπο-

χρέωσις, **τῶν πρόσθεν** αἰτ. διὰ τὰς προτέρας εὐεργεσίας, **ἐκ χέομαι** λησμονοῦμαι, ὁ προκμ. πρὸς δῆλωσιν τῆς ἀπολύτου βεβαιότητος ὅτι ἡ πρᾶξις τάχιστα θὰ ἐκτελεσθῇ.—7-8 **παθόντες** (εὖ), **ἐπαυρίσκαω** ἀπολαύω: αἰσθάνονται μεγίστην ἀπόλαυσιν, **μνήμα μνήμην, ἀγαθῶν τῶν** εὐεργεσιῶν, **χάριν** εὐγνωμοσύνην.

41.

Προφέρω ὀνειδίζω, **τοὶ βεβαίως, θυμοφθόρος** ὁ κατατρώγων τὴν καρδίαν, **οὐλόμενος** διὰ τὸν ὅποιον εὐχόμεθα ὀλοιοί!, **κατηραμένος, ἐπιρρέπω** κάμνω νὰ κλίνῃ, **τάλαντον** ἢ ζυγαριὰ τῆς τύχης, **ἄλλοτε ἄλλως** ἄλλοτε πρὸς τὰ ἐδῶ ἄλλοτε πρὸς τὰ ἐκεῖ.

42.

Πρὸ τῆς πενίας.—**μάλιστα πάντων, γήρως** ἐκ τοῦ **μᾶλλον**, ὅπερ νοσητέον ἐκ τοῦ **μάλιστα, ἡπίαλος** ἁ. κ. ἡπιάλης-ητος ὁ ἐφιάλης, **πνιγμονή** ἦν αἰσθανόμεθα ἐν τῷ ὕπνῳ μὴ δυνάμενοι οὔτε νὰ ὀμιλήσωμεν οὔτε νὰ κινηθῶμεν, ὁ βραχνᾶς, **ἦν** ἐκ τοῦ **φεύγοντα κ. ῥιπτεῖν, βαθυκήτης** (κῆτος-χάσμα, κοιλότης) **βαθυκοίλιος, βαθύς, ἡλίβατος** ὑψηλὸς καὶ ἀπόκρημνος, **πέτρα βράχος, ἔρδω ἔρδω**.

43.

Τί φρονεῖ ὁ κόσμος περὶ τοῦ πλούτου;—**πλήθει** τοπ. ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς τῶν κοινῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὴν κρίσιν..., **γίνεται** ὑπάρχει, **ἀρετὴ ὑπεροχή, ἀξία:** ἐν μόνον προᾶγμα ἔχει ἀξίαν, **ἄρ' ἦν** 29,6, **τῶν ἄλλων ὑποκ.** ἐκ τοῦ ὄφελος: ὅλαι δὲ αἱ ἄλλαι, ὅπως τῶρα μόλις ἀντιλαμβάνομαι, εἶναι ὅλως ἄχρηστοι, **σωφροσύνη** ἡ ψύχραιμος ἐκτίμησις τῶν πραγμάτων, **Αἰολίδης** ὁ υἱὸς τοῦ Αἰόλου, ὅς τε ὅς, κατὰ τὴν ὁμηρ. χρῆσιν, **πολυῖδρῃ** ἢ πολυῖδρῃ (πολύιδρις ὁ πολλῶν ἰδρις (οἶδι)) **πολυμάθεια:** ἀνεξάντλητα τεχνάσματα, **αἰμύλιος κ. αἰμύλος** 11,7 **κολακευτικός, βλέπω** 4,40, **νοῦς** συνείδησις, **μνήμη** ἡ πρότι. ἔχει ἔννοιαν ἐνδ.: ἂν καὶ ἡ Περσ. ἀφαιρῇ ἀπὸ τῶν ψυχῶν τὴν συνείδησιν, ὅμως ὁ Σ., **ἐπιφράζομαι** 13,2, **ἀποφθίνω-ομαι** χάνομαι, **ἀποφθίμενοι** ἀδόρ. οἱ νεκροί, **παρσμείβομαι** 6,9, **κυάνεος** μαῦρος, **ἔργω** εἰργνυμι, **ἐγκαθίεργω, ἀναίνομαι** ἀρνουῖμαι: παρὰ πάσας τῶν τὰς διαμαρτυρίας, **ἄρα** φρονικὰ (κατόπιν τῆς παπουργίας του), **τί τὰ θέλετε;** ἤλυνθε **πάλιν** τοπ., **φάος ἡελίου** ὁ ἐπάνω κόσμος, **πολυφροσύνη** ἡ μεγάλη εὐφροσύνη, **πολυῖδρῃ** 5, **οὐδ' εἰ** συνδ. πρὸς **οὐδ' εἰ** 3, **ποιῶ ψεύδεα** πλάττω φαντασιοπληξίας, **τερατολογίας** (ἄνευ κακῆς ἡθ. σημ.), **ἔνυμος** 35,8: πρὸς ἀληθινὰς ἱστορίας, **ἀγαθὴν** ἔντεχρον, **τειροπέρατον, ἀντίθεος** ἰσόθεος, **εἰησθα** εἴης, **ταχεῶν ταχειῶν, Βορέας-ω, ἄφορ** εὐθύς, **ἐπαύθη** κίχρ. ὥπῃ

ὀφθαλμοῦ, ἄνεμος, περρωτοί, ἀστραπή, **κατατίθεμαι γνώμην** κατὰ τὸ **τίθεμαι πῆφον** ἀποφαίνομαι, δίδω γνώμην, **πᾶσιν** 1 πλήθει.

3 **Ῥαδάμανθυς** υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Εὐρώπης, βασιλεὺς καὶ νομοθέτης ἐν Κρήτῃ, περιώνυμος διὰ τὴν δικαιοσύνην, γενόμενος διὰ τοῦτο καὶ δικαστὴς ἐν Ἀιδου μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ Μίνω καὶ τοῦ Αἰακοῦ.—4 **Σίσυφος** Κορήνθιος ἦρως ὁ **κέρδιστος** τῶν ἐπιχθονίων κατὰ τὸν Ὅμ. Ζ 153. Ἐκ τῶν σπλάγχχνων τῶν ἱερῶν μανθάνων τὰ μυστικά τῶν θεῶν προέδιδεν αὐτὰ εἰς τοὺς ἀνθρώπους· ἐπειδὴ ἐμήνυσεν εἰς τὸν Ἀσωπὸν τὴν ἀρπαγὴν τῆς θυγατρὸς Αἰγίνης ὑπὸ τοῦ Διός, ὁ Ζεὺς ἐξαποστέλλει κατ' αὐτοῦ τὸν θάνατον· ἀλλ' ὁ Σ. συλλαβὼν αὐτὸν ἔδεσε, μόλις ἔλευθερωθέντα ὑπὸ τοῦ Ἄρεως. Ὁ θάνατος ἀπάγει τότε βιαίως τὸν Σ. εἰς τὸν ᾗδην· ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐκφεύγει ὁ πολυμήχανος· ἀποθνήσκων εἶχε παρακαλέσει τὴν σύζυγον νὰ μὴ θάψῃ αὐτόν· ἦδη ἱκετεύει τὴν Περσ. νὰ ἐπιτρέψῃ αὐτῷ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν ζωὴν πρὸς ἐκδίκησιν τῆς συζύγου· ἀλλ' ἂμ' ἀνελθὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἠρνεῖτο νὰ κατέλθῃ πάλιν εἰς τὸν ᾗδην, ἕως βίᾳ ἀπήχθη ὑπὸ τοῦ Ἑρμοῦ.—7 **βλάπτουσα νόοιο** ἡ ψυχὴ ἀποβάλλει τὴν συνείδησιν εὐθύς μόλις χωρισθῇ τοῦ σώματος· ἔκτοτε αἱ ψυχαὶ τῶν ἀποθανόντων εἶναι σκιερὰ εἰδωλα, ἀμενηνὰ κάρηνα. Μόνον ὁ Τειρεσίας καὶ ὁ Ἀρφίάραος διετήρησαν τὸν νοῦν ἐν τῷ ᾗδῃ.—16 Ὁ Ὅμ. λέγει περὶ τοῦ Ν. Α 249 τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.—17 **Ἀρπυιαὶ** προσωποπ. τῶν θυελλωδῶν ἀνέμων· παρίστανται περρωταὶ ἢ ὡς πτηνά.—18 Παῖδες τοῦ Βορέου ἦσαν ὁ Ζήτης καὶ ὁ Κάλαις, περρωτοὶ κατὰ τοὺς πόδας καὶ τὰ νῶτα, ἐκ μητρὸς Ὁρειθυίας, θυγατρὸς τοῦ βασιλέως τῶν Ἀθηνῶν Ἑρεχθέως, ἣν ἀπήγαγεν ὁ Β.

44.

Ἡ ἀξία τῆς δικαιοσύνης.—**βούλεο** προτίμα, **εὐσεβέων** ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ **ἀδίκως** 2· τηρῶν τὸ θεῖον δίκαιον, βαδίζων τὸν δρόμον τοῦ θεοῦ, **πάομαι** 12,7, **συλλήβδην** (συλλαμβάνω) ἐν συνόλῳ **πάομαι...**, **ἀγαθὸς** γιγρ., **ἔων** ὑποθ.

45.

Ἡ ἐστιάτη ἄγκυρα τῶν ἐγγενῶν.—1-4 **ἔνεστιν** ὑπαρκτ., **ἄλλοι δὲ θεοί, ἐκπρολιπόντες** τοὺς ἀνθρώπους, **ἔβαν** ἔβησαν Οὐλύμπόνδε, **Πίστις** προσωποπ. τῆς ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης, **Σωφροσύνη** προσωποπ. τῆς μετριοπαθείας, ἀντίθ. ἢ **ὑβρις**, **Χάριτες** προσωποπ. τῶν ἀγαθῶν διαθέσεων, τῆς προσηθείας, μεγαλοφροσύνης, εὐκοσμίας.—5-6 **φθίνω-ομαι** ἐκλείπω 43,10, **θέμιστες νόμοι**, δικαιοσύνη, **θέμις** ἔθιμον, δίκαιον, οὐδὲ μὲν ἀλλ' οὐδὲ κἄν, ἐπιθ. 18,17.—7-14

προσμενέτω Ἐ. ὡς ἀναμένη τὴν πλήρωσιν τῶν ἐλπίδων του, **μηρία** τὰ ὅσα τῶν μηρῶν μετ' ὀλίγου κορέατος, **ἀγλαὰ** ἐξαιρετικά (ἢ : παχέα, φεγγοβολοῦντα ἐκ τῆς περιετυλιγμένης πιμελῆς), **πύματος** (*post, pone*) ἔσχατος, ἐπερβατὸν ἀντὶ : Ἐ. πρώτη τε καὶ πυμῆτι, **φράζομαι** 37,8 προσέχω, προσφυλάττομαι, **σκολιὸς** 9,37 δίβουλος, δὲ 11 ἀλλ' ὅμως, παρὰ πᾶσαν τὴν εὐελπιστίαν του, **ὀπίζομαι** (ὅπως 2,12) φοβοῦμαι, λογαριάζω, **ἐπέχω νόημα** ἔχω καρφωμένην τὴν προσοχὴν μου, **σύμβολον** γνώρισμα, διακριτικόν, ἢ λέξις ἢ τὸ ὄνομα παντός πράγματος, δι' οὗ διακρίνεται ἄλλου : ἐπιτυπώσαντες αἰσχροὺς ὄρους εἰς τὰ κακοήθη ἔργα των.

1 Ἑλπίς Ὁ Ζεὺς θέλων νὰ τιμωρῇ τὸν Προμηθεά καὶ τοὺς ἀνθρώπους διὰ τὴν κλοπὴν τοῦ θείου πυρὸς διέταξε τὸν Ἥφαιστον νὰ πλάσῃ ἐκ γῆς καὶ ὕδατος γυναῖκα, κληθεῖσαν Πανδώραν, δίδω πάντες οἱ θεοὶ ἐκόσμησαν καὶ ἐξωρῶσαν αὐτήν, πλασθεῖσαν, διὰ ποικίλων δώρων (ὁ Ἑρμῆς διὰ πανουργίας, ψευδολογίας καὶ μελισταλάκτων λόγων). Ταύτην ὁ Ζεὺς ἔστειλε πρὸς τὸν ἀδελφὸν τοῦ Προμηθέως Ἐπιμηθεά ὡς δῶρον διὰ τοὺς ἀνθρώπους, ὅστις παρὰ τὰς συμβουλὰς τοῦ ἀδελφοῦ νὰ μὴ δεχθῇ δῶρον τοῦ Διὸς ἐδέχθη τὸ πολυθέλητηρον δῶρον. Ἀλλ' ἔκτοτε ἤρξαντο τὰ δεινὰ τοῦ ἀνθρώπου γένους· διότι ἡ Πανδώρα κινουμένη ὑπὸ τῆς γυναικείας περιεργείας ἠθέλησε νὰ ἴδῃ τί περιεῖχεν ὁ πῖθος, ὃν ὁ Ζεὺς εἶχε συναποστείλει μετ' αὐτῆς καὶ ἐν ᾧ ἦσαν ἐγκλεισμένα παντοῖα ἀγαθὰ· ἀλλὰ μόλις ἀφῆρσε τὸ πῶμα, αἶφνης ἐπέταξαν ἔξω καὶ ἀνῆλθον πρὸς τὸν οὐρανὸν τὰ ἀγαθὰ πάντα καὶ μόνον τὴν ἐλπίδα, εὐρισκομένην ἥδη ὑπὸ τὰ χεῖλη τοῦ πῖθου, ἐπρόλαβε νὰ κλείσῃ, παραμένονσαν ἔκτοτε σύντροφον τῶν ἀνθρώπων.—14 Ὁ Θ. ἐλαυνίσσεται τὰς εὐφρήμονας, ἀλλ' αἰσχροὺς λέξεις, δι' ὧν οἱ δημοκρατικοὶ ἐβάπτισαν τὰς κακοήθεις αὐτῶν πράξεις, ὅπου κατίσχρυσαν τῶν εὐγενῶν, γῆς ἀναδασμὸν (τὴν δήμευσιν τῶν περιουσιῶν), σεισάχθειαν, παλιντοκίαν, δι' ἧς ἐπεχρεώθησαν ἐν Μεγάρους οἱ εὐγενεῖς νάποδοῦσωσιν εἰς τὸν δῆμον καὶ πάντας τοὺς τόκους, οὓς εἶχον εἰσπράξει διὰ τὰ πρὸς αὐτὸν δάνεια.

46.

Τὸ γνώρισμα τῶν δούλων.—Ἰθὺς εὐθυτενῆς, **σκολιὸς** κυρτός, κυφός, **αὐχένα** λοξὸν ἐν τίνι σημ. μετεχειρίσθη ὁ Τυρταῖος τὴν φράσιν; **σκίλλα** σκιλλοκρόμμυδον, **ὕακινθος** ἅ. τὸ δελφίνιον ἢ αἰάντειον (διατσέντο, καπουτσίνος) ἢ ἡ ἰρις, **ἐλευθέριος** ἐλευθερός, ἐλευθερόφρων ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸν δουλοπρεπῆ.

3 Ἐμυθολογεῖτο ὅτι ὁ ὕακινθος ἦτο ἄλλοτε ὠραιότατος βασιλεὺς τῆς Λακωνικῆς, φίλος τοῦ Ἀπόλλωνος, ὅφ' οὗ καὶ ἐφορέυθη ἀκου-

αἴως ἐν διακοβολίᾳ ἐκ τοῦ αἵματος αὐτοῦ ἀνεβλάστησε τὸ ὁμώνυμον ἄνθος, ἐφ' οὗ οἱ ἀρχαῖοι ἐνόμιζον ὅτι ἀνεγίνωσκον τὸ ἀρχικὸν γράμμα Υἷ ἢ τὸ θρηνηῶδες ἐπιφώνημα ΑΙΑΙ ἢ ΑΙ, τὰ ἀρχικά γράμματα καὶ τοῦ Τελαμωνίου Αἴαντος, ἐκ τοῦ αἵματος τοῦ ὁποίου ἀνεβλάστησε κατ' ἄλλους μύθους τὸ ἄνθος.

47.

Προσοχὴ εἰς τὸ στόμα. — ἀρμόδιος ὁ ἐφαρμόζων, πολλοῖσι γλώσση ἐπιμερ. καὶ ἡμεῖς : ἀνυρόγλωσσος (-στομος), ἀπύλωτον στόμα· ἀμέλητος ἀνάξιος φροντίδος, ἐνδιαφέροντος, μέλει προσωπιζῶς, κατατίθεμαι ἀποταμεῦω, ἀποκρῦπτω, ὑποθ. : ἀντὶ μυχ. ἡθύνατο νὰ τεθῇ καὶ ἀπρυμ., ἐξεληθὼν ὑποθ., ἀντὶ ἀπρυμ., ὑποκ. τὸ ἐσθλόν. λῶιον 13,2.

48.

Ἡ ψυχὴ τοῦ Θ. — ἀπ' ἄκρης κ. ἀπὸ τῆς κορυφῆς τῆς κ., λευκὸν καθαρὸν, ἔργμα 9,11, ἄπεφθος 2 (ἀφένω) διὰ βρασμοῦ καθαρισθεὶς, καθαρὸς, ἐρυνθρὸν ἰδεῖν ξανθόχρωμον, τριβόμενον ὑποθ., βάσανος θ. ἡ Λυδία λίθος (εἶδος πυρίτου ἐν Λυδίᾳ εὐρεθέντος), δι' ἧς τριβόμενος δοκιμάζεται ὁ χρυσός, χροίης τοῦ ἀναφ., ἰδς ἄ. σκωριά, ἄπτεται προσβάλλει. ἐπικάθηται, εὐρῶς ἄ. μούχλα, ὀξίδωσις, ἄνθος στιλπνότης.

49.

Τὶ θὰ κερδίῃ ὁ Κ. ἐκ τῶν ἐλεγείων τοῦ Θ. ; — 1-3 σὺν οἷσι ὄργ., πωτάομαι (θαμ. τοῦ πέτεσθαι) περιύπταμαι διαρκῶς, ἀειρόμενος αἰρόμενος, μετεωριζόμενος, ἐκ τούτου τὸ ῥηιδίως ἐλαφρά. — 3-7 θοίνῃ θ. εὐωχία, συμπόσιον, εἰλαπίνῃ θ. μεγαλοπρεπὲς συμπόσιον, κείμενος φερόμενος, αὐλίσκος ὑποκορ. τοῦ αὐλοῦ, λιγύφθογγος (λιγύς-δξύς) δξύφωνος, εὐκόσμως ἐρατοὶ ἀξιολήγεται διὰ τὴν εὐκοσμίαν των, ἄσσονται μέλ. τοῦ ἄδειν, λιγέα λιγυρά. — 7-16 πολυκώκυτος (κωκύω-θρηγῶ, στενάζω) πλήρης στεναγμῶν, πολυστένακτος, κεῦθος οὐ. κενθμών : τὰ μυστηριώδη βάθη, ὄνοφερὸς 26,6, μελήσεις θὰ εἶσαι τὸ ὑποκείμενον γενικοῦ διαφέροντος (ἀνθρώποισι), ἀφθιτος αἰώνιος, ἀθάνατος, εἰς τοῦτο τὸ αἰέν, στρωφῶμαι (θαμ. τοῦ στρέφεσθαι, πρβλ. πωτῶμαι 2) στρεφογυρίζω, περιφέρωμαι, ἐπισκέπτομαι, ἀτρύγετος 12,19, ἔφημαι ἐπικάθημαι, πέμπω περιφέρω, συνοδεύω, ἰστέφανος ὁ φορῶν στέφανον ἐξ ἑῶν, δῶρα Μ. ἢ ποιήσεις, τὰ ποιήματά μου, 15 ἔσση δὲ ἀοιδὴ πᾶσιν, ὅσοιςι μέμηλεν ἀοιδή, ὁμῶς καὶ ἔσσομένοιςι, ἀοιδὴ ὑποκείμενον, ἥρως ἀσμάτων, μέμηλε προκμ. τοῦ μέλειν, ὅσσοιςι μ. ἀοιδὴ τοῖς

φιλομούσοις, ἐσπόμενοι οἱ μεταγενέστεροι: θὰ εἶσαι δὲ ὁ ἦρωρ ἀσμάτων, τὰ ὁποῖα θὰ ψάλλωσι πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ φιλόμουσοι καὶ αὐτοὶ οἱ μεταγενέστεροι, ὅφρ' ἂν (ἦ) ἐφ' ὅσον θὰ ὑφίσταται ὁ κόσμος.—Τί προλέγει ὁ Θ. εἰς τὸν Κ.;—Τίνα χαρακτηῖρα φέρουσιν αἱ ἐλεγεῖαι τοῦ Θ. καὶ πῶς δύναται νὰ ὀνομασθῇ τὸ εἶδος τοῦτο τῶν ἐλεγείων; Διάλεκτος Θ.

50. Σιμωνίδης

Περὶ Σιμωνίδου ἰδ. εἰσαγ. εἰς 218-24. Ἡ ἐλεγεία πρὸς νεανίαν.—
1-3 **χοῖμα** προῦμα, ἔμπεδος ἀναλλοίωτος, αἰώνιος, εἰς τοῦτο τὸ αἰεῖ, τὸ κάλλιστον πάντων ὧν εἶπεν, **Χίος ἀνὴρ** ὁ Ὅμηρος, γενεὴ ἡ ζωή.—3-6 **παῦρος** 3,13, οὔας, οὔατος, οὔς, οὔασι **δεξάμενοι** ἀκούσαντες, **ἐγκατατίθεμαι** στέρνοις ἐναποθέτω εἰς τὴν καρδίαν, ἐν τῷ πόνῳ εἰς τὴν ψυχὴν μου, ἄορ. γνωμ., **ἐλπίς** οἷτι δὲν θάποθάνῃ 9, **ἐμφύεται** σι. φνιγρώνει καὶ ὀξυβολεῖ μέσα..., **νέων ἀνδρῶν** τῶν νέων.—7-10 **πολυήρατος** 9,21, **κοῦφον θυμὸν** ἐλαφρὰ μυαλά, **νοεῖ ἀτέλεστα** συλλαμβάνει ἀνέφικτα ὄνειρα, οὔτε ἔχει οὔτε ἔχει, (οὐ) **γῆραςέμεν** οὐδὲ θανεῖσθαι, **φροντὶς** σκέψις, μέριμνα, φόβοι, **κάματος** (κάμνω-ροσῶ) νόσος.—11-4 **νήπιοι** ἀνόητοι, ἐπιφ., **ταύτη** κεῖται νόσος κοιμῶνται μὲ αὐτὰ τὰ ὄνειρα, **βίωτος** ἡ ζωὴ, **τλήθι** προσι. ἀγρ. ὅ., οὐ προκμ. τέτληκα 4,11, ἄορ. ἔιλην, τόλμησον, λάβε τὴν ἀπόφασιν, **ψυχῇ** τλήθι δεῖξον τὸ ψυχ. σθένος, **χαριζόμενος** μετὰ χαρᾶς δωρὼν, **τῶν ἀγαθῶν** διαιρ. ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ σου, **μαθῶν** ἀκούσας, **ποτὶ** πρὸς, **ποτὶ τέρμα** β. ὡς πρὸς τὰ ὅρια τῆς ζωῆς.

2 **Χίος** Ἡ Χίος ἀντεποιεῖτο τοῦ Ὀμήρου καὶ διότι ἐκεῖ ἐλεποῦργει σχολὴ Ὀμηριδῶν, ἐπικῶν ποιητῶν ἢ ὁμηφιδῶν Ὀμηρ. ἐπῶν. Ὁ ε. 2 ἐξ Ὀμ. Z 146.—Τίς ἄλλος ἐλεγειακὸς ἐθρήνησε τὸ βραχὺ τοῦ βίου;—Διάλεκτος τῆς ἐλεγείας.

Ἀνασκόπησις: Τίς ὁ ἐπικρατῶν χαρακτηρ τῆς ἐλεγείας ἀπὸ τῶν πρώτων ἐλεγειακῶν μέχρι Σόλωνος; Τίς ἀπὸ Σόλωνος; Διαφοραὶ τοῦ ἔπους καὶ τῆς ἐλεγείας: α') ὡς πρὸς τὴν ὕλην, β') ὡς πρὸς τὸ μέτρον, γ') ὡς πρὸς τὴν ἀπαγγελίαν.

16. Ἐπίγραμμα.

Τὸ ἐπίγραμμα ἦτο κατ' ἀρχὰς μικρὰ ἐπιγραφὴ, ἀνευ μέτρου, χαραιομένη ἐπὶ τάφων, ἀναθημάτων κλπ., χρησιμεύουσα πρὸς λατὴν ἐξήγησιν μνημείων, π. χ. Κορκυραῖοι τὸ πόλλωνι ἀνέθεν, βασιλεὺς Κροῖσος ἀνέθηκεν, Χίοι Ἀπόλλωνι τὸν βομόν, Σάμιοι τὸ πόλλωνι, Αἴνετος ἐν πολέμοι. Ἀλλὰ κατ' ὀλίγον, ἐπειδὴ καὶ πόλεις καὶ ἰδιῶται ἤθελον νάπαθανατίσωσι τὴν μνήμην μεγάλων ἀνδρῶν καὶ ἔργων,

τοιαῦται δὲ ἀπλαῖ δηλώσεις ἦσαν δυσανάλογοι πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν ὑμνουμένων, τὰ ἐπιγράμματα ἐγένοντο ὀλίγον ἐνδοτερά καὶ δὴ ἔπη ἢ ἐλεγεία. Ὁ ἰδρυτὴς τῆς ἐπιγραμματικῆς εἶναι Σιμωνίδης ὁ Κεῖος, ὅστις ἀκμάσας κατὰ τὰ Περσικὰ ἠξιώθη τῆς τιμῆς παρὰ πασῶν τῶν ἑλλ. πόλεων νὰ ἐπιθέσῃ διὰ τῶν ἀθανάτων ἐπιγραμμάτων τὸν κάλλιστον τῶν ἐπικρίων στεφάνων ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν αἰοιδίμων ἡρώων τῶν μεγάλων ἐθνικῶν νικῶν. Οὕτω δ' ἐτιμᾶτο ἡ τέχνη αὐτοῦ ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων, ὥστε ἐνωρὶς ἦδη οἱ γραμματικοὶ ἤρξαντο συλλέγοντες μετὰ ζήλου τὰ ἐπιγράμματα ταῦτα· οὕτω δὲ περιεσώθησαν πολλὰ τῶν ἐπιγραμμάτων αὐτοῦ, ἀληθεὶς μαρογαῖται τῆς ἀρχαίας ποιήσεως. Τὴν ὅλην καὶ τὸ εἶδος τῶν ἐπιγραμμάτων, οἷα διευμορφώθησαν ὑπὸ τοῦ Σ.; καὶ τὰ διάφορα εἶδη αὐτῶν θὰ γνωρίσωμεν ἐφεξῆς.

Α'. Ἐπιτύμβια:

51.

Ἄστος τις ἀνὴρ (εἶπὶν ὁ παριών), οἰκτίρω θορηνολογῶ, ἀγαθὸν πῶς πρέπει νὰ μεταφρασθῇ ἐκ τοῦ α'. ἡμιστιχίον τοῦ ζ.; ἀποδύρομαι θορηπῶ, κλαίω, ταῦτα τίνα; νόμοι ἐρχομαι, πηγαίνω, προσκτ., ἐπὶ προᾶγμ' ἀγαθὸν εἰς τὸ καλόν, εἰς τὴν εὐχὴν τοῦ θεοῦ.—Εὐρέθη ἐν Σεπολίοις, ἀπόκειται ἐν ΕΜ, Πίν. Α'. 1, βουτροφορῆδόν εἶναι τοῦ τέλους τῆς ζ'. ἐκ. π. X.

52.

Στείχω βαδίζω, μενοινάω διαλογίζομαι, φρασὶ φρεσὶ τοπ., ἄλλα ἄσχετα πρὸς τὸ σῆμα ἐπιτάφιον μνημεῖον.—Εὐρέθη παρὰ τὸ Λέπυλον ἐντετειχισμένον ἐν τῷ Θεμιστοκλείῳ τείχει, Πίν. Α'. 2. Ἄγνωστοι εἶναι καὶ ὁ Θράσων καὶ ὁ Τέτιχος, ὡς καὶ ὁ πόλεμος, ἐν ᾧ ἔπεσεν οὗτος.

53.

Ἐπὶ τοῖς ἐν Μαραθῶνι πεσοῦσι τῶν Ἀθ. (490).—προμαχῶ μάχομαι ὑπέρ, Μαραθῶνι τοπ., στορέννυμι στορώννυμι, ἐξαπλώνω χαμαί, καταβάλλω, χρυσοφόροι (Μῆδοι καὶ Πέρσαι οἱ αὐτοὶ) ὡς φέροντες χρυσὰ κοσμήματα κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν Ἀνατολ. λαῶν, τινὲς δὲ καὶ χρυσὰ ὅπλα.—Τίνες αἱ ἀρεταὶ τοῦ ἐπιγράμματος;

54.

Ἐπὶ τοῖς 300 τοῖς μετὰ Λεωνίδου (480).—ἀγγέλλειν ἀντὶ προσκτ., τῇδε ἐδῶ δά, ῥήματα ἐντολαί, ῥῆτραι (οἱ ἄγραφοι νόμοι τοῦ Ανκούργου).—Τὸ ἐπίγραμμα εἶχε χαραχθῇ ἐπὶ τοῦ τύμβου τῶν 300 ἐν Θερμοπύλαις. Ἀρεταὶ αὐτοῦ.

55.

Ἐπὶ τοῖς πεσοῦσι τῶν Πελοποννησίων ἐν Θερμοπύλαις.—**τέτορες** δωρ. τέσσαρες, **τῇδε** 54,1.—Ἐπὶ τοῦ ἐν Θερμοπύλαις τύμβου τοῦ πρὸς τιμὴν πάντων τῶν ἐκεῖ πεσόντων Πελοποννησίων μέχρι τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἀπέπεμψεν αὐτοὺς ὁ Λεωνίδας. Οἱ πολεμήσαντες Πελοποννήσιοι ἦσαν 300 Σπ., 2120 Ἀρκάδες, 400 Κορίνθιοι, 200 Φλειάσιοι καὶ 80 Μυκηναῖς, ἐν ὅλῳ 3100.

56.

Ἐπὶ τοῖς περὶ Σαλαμῖνα πεσοῦσι Κορινθίοις (480).—**ναῖω** κατοικῶ, **ἐναίομες** δωρ., **ποκά** δωρ. ποτέ, **γόρινθος** μετὰ τοῦ γράμματος κόππα, ὅπερ ἐν τῷ ἀλφαβῆτι ἀντικατεστήθη διὰ τοῦ Κ, **ἀμέ** αἰτ. δωρ. ἡμᾶς, ὄνομ. ἀμές.—Οἱ Κορ. ἐπὶ τὸν ναύαρχον Ἀδεύμαντον διεκροῖθησαν ἐν Σαλαμῖνι παρὰ τὰς διαβολὰς τῶν Ἀθηναίων. Ἡ πόλις **εὐνδρος**, διότι πλὴν τῆς πηγῆς Πειριόνης ἐπὶ ἄρχον πολλὰ κοῖναι ἀνὰ τὴν πόλιν, ὅτε ἀφ' ὅθου ῥέοντός σφισιν ὕδατος Πανο. Π 3, 5. **Αἶαντος** διότι ἐκεῖ ἐβασίλευεν ἐν τοῖς ἡρωικοῖς χρόνοις ὁ Τελαμών, πατὴρ τοῦ Τελαμωνίου Αἶαντος. Τὸ **ἐπίγρ.** εὐρεθὲν ἐν Ἀμπελακίῳ τῆς Σαλαμῖνος ἀπόκειται ἐν ΕΜ.

57.

Ὁ Κερκυραῖος Ἀργιάδας ἔπεσεν ἐν τινὶ μάχῃ παρὰ τὸν ποταμὸν τῆς Ἠλείου Ἀραχθὸν ἴσως πρὸς τοὺς Ἀμπρακιώτας (Ἀμπρακία ἢ Ἀρτα), ἀδελφὸν ἂν ἐν ναυμαχίᾳ ἢ πεζομαχίᾳ παρὰ τὴν θάλασσαν.—**σᾶμα** 52,2, **Χάροψ** ὁ πατὴρ τοῦ Ἀ., **βάγναμαι** μάραμαι, **Ἀραθθος** Ἀραχθος, **ρῥοαὶ** τὸ ἡ ἢ δασεῖα τοῦ ρ, **αὐτῇ** θορυβώδης μάχῃ.—Οἱ Κερκυραῖοι ἦσαν ἄποικοι τῶν Κορινθίων, Αἰωριέων. Τίνα ἰδιάζοντα ἐμφανίζει τὸ ἐπίγραμμα; —Ἐχει χαρὰ χθῆ βουσορφηδόν, Πιν. Α'. 3

58, 59.

Εἰς τοὺς Ἑρετριεῖς τοὺς κειμένους ἐν Ἐκβατάνοις.—**γένος** γόνος, τέκνα, **ἄγχι** πλησίον, **Σοῦσα** πρωτ. τῆς Περγασίας, ὅσον ἐπιφ., **ἀφ' ἣ** μακρὰν τῆς.—**οἶδμα** (οἰδέω-φουσζώνω) φούσζωμα, κῶμα, κυματώδης θάλασσα, **βαρύβρομος** (βρέμω-βροντῶ) βαρύβροντος, **μέσατος** μέσος, ὡς νέατος-νέος.—Ὁ Αἴτις καὶ ὁ Ἀριαφρόνης τοὺς συλληφθέντας τῶν Ἑρετριέων μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς πόλεως ἀπέστειλαν πρὸς τὸν βασιλέα Δαρεῖον, ὅστις φιλανθρώπως προσεγενθεῖς κατόρκισεν αὐτοὺς ἐν θέσει τῆς Κισσίας παρὰ τὰ Σοῦσα, ἥτις ἐκαλεῖτο Ἀρδερικκᾶ ἐκεῖ εὗρεν αὐτοὺς καὶ ὁ Προδότος ἐν τῇ περιηγήσει του, ὁμιλοῦντας τὴν πάτριον γλῶσσαν. Τὰ **Ἐκβάτανα** ἦσαν ἡ

πρωτ. τῆς Μηδίας, ἐπειδὴ δὲ ἦσαν μακρὰν τῶν Σούσων, κεῖνται ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ Περσικοῦ κράτους. Ὁ ἐξοικισμὸς τοσοῦτων ἔλευ-
θέρων Ἑλλήνων εἰς τὰ βάθη τῆς Ἀσίας συνεζίνησε σφοδρὰ τοὺς
Ἕλληνας καὶ τοῦ συναισθήματος τούτου ἡχώ γίνεται ὁ φιλόσοφος
Πλάτων, γράφας πολλὰ ἐπιγράμματα.

60, 61.

Ὁ Σιμωνίδης εὐρὸν ἐπὶ νῆσον νεκρὸν ἔθαπεν αὐτὸν ἐπιγράφας
τὸ 60' ἀλλ' ἐν ᾧ ἐπρόκειτο ῥαποπλεύσῃ μετ' ἄλλων συμπλωτήρων,
ἐπιφανείς εἰς αὐτὸν καθ' ὕπνον ὁ νεκρὸς ἀπέτρεψε τοῦ πλοῦ. Ὁ Σ.
πεισθεὶς ἀπέτρεψε καὶ τοὺς συντρόφους, ἀλλ' ἐκεῖνοι μὴ πεισθέντες
ἐπνίγησαν πάντες ναυαγήσαντος τοῦ πλοίου. Ὅθεν ἐγγνωμονῶν
προσέειπε καὶ τὸ 61 εἰς τὸ α'. ἐπιτάφιον.—**δνίναμαι** ὠφελοῦμαι,
ἀπολαύω, **δναιτο βίου** εἶθε νὰ χαρῶν τὴν ζωὴν των.—**ζῶντ** (ι.)
ξένιος ὁ Ζεὺς καὶ **ἱκετήσιος** ὡς προστάτης τῶν ξένων καὶ τῶν
ἱκετῶν ἐκ τῆς ἐπικλήσεως ταύτης τί εἰκάζομεν περὶ τῶν συνθηκῶν,
ὅφ' ὡς ἀπέθανεν ὁ νεκρός;

62, 63.

Ἐπὶ τοῦ τύμβου τοῦ Λέοντος ἔχει σπητῇ μαρμαρίνος λέων λέ-
γων.—**θνατῶν** δὲ (ζάρτιστός ἐστιν), **ἐμβεβαῶς** πατῶν ἐπάνω,
λαίνος κ. **λαῖνεος** (λαῖα - λίθος), **θυμὸν** τὴν καρδίαν, τὸ φρόνημα.
—Τὸ β'. ἐπίγρ. εἶναι Καλλιμάχου τοῦ Κυρηναίου, ὅστις ἐγεννήθη
περὶ τὸ 310 π. χ. καὶ ἀνῆγε τὸ γένος εἰς τὸν Βάτιον, τὸν οἰκιστὴν
τῆς Κυρήνης. Τυχάνων τῆς εὐνοίας τῶν Πτολεμαίων διωρίσθη ἐπι-
στάτης τῆς βιβλιοθήκης. Ὑπῆρξε πολυγραφώτατος γράφας 800
συγγράμματα καὶ πολλὰς ἐλεγείας καὶ ἐπιγράμματα.

64.

Καταφθίμενος ἀποφθίμενος 43, 10, **οἷα** ἐπιφ. ὅτι τοῖα.—Φαίνεται
ὅτι ἦτο πατὴρ τοῦ Μεγακλέους ὁ Καλλίας, πρὸς ὃν ὁ Σ. ἀποστέλλει
τὸ ἐπίγραμμα ὡς συλλυπητήριον γράμμα.

65.

Σάμα δωρ., **σῆμα** 52, 2, **ἀγαθός, κακός**.—Περὶ Ἀνακρέοντος, ἰδ.
ἐν εἰσαγ. εἰς 203-7.

66.

Ἀριστοφῶν ἐπ. Ἀριστοφῶν, **ὑπένεργθε(ν)** ἐνεργθεν, κάτωθεν,
κάτω (νέωτεροι χθόνιοι).—Ὁ Ἀρχίλοχος, περὶ οὗ ἰδ. ἐν εἰσ. εἰς 170-80,
εἶχε κατὰ νοῦν τὸν μῦθον τοῦ θαλασσίου γίγαντος Ἀτλαντος, ὅστις
ἰστιάμενος ἐν ταῖς δυτ. τοῦ κόσμου ἔφερεν ἐπὶ τῶν νώτων τοὺς κίονας

τοὺς ἐποβασιάζοντας τὸν οὐρανόν, ἵνα μὴ πέσῃ οὗτος ἐπὶ τὴν γῆν.
 Ὁ Ἀρχ. παραβάλλων τοὺς δύο Ναξίους πρὸς κίονας τῶν ιδιότητων
 αὐτῶν θέλει τὰ ἐξάρρη :

67.

Ὡφελε εἶθε, στενῶ στενάζω, νέκυσ κιγρ.—Πῶς ἀπέθανεν ὁ Σώ-
 πολις ; Εἰκὼν τοῦ Κ. ὡς ἐφαντάσθη τὸ πρᾶγμα.

68.

Οἱ δὲ ναυτίλοι, πείσματα καλῶδια, δι' ὧν τὸ πλοῖον προσεδένετο
 εἰς τὴν ξηρὰν (προμνήσια).—Ὁ Λεωνίδας Ἀλεξανδρεὺς ποιητὴς ἐπὶ
 Νέεωνος.

69.

Ὁ Σιμωνίδης ταξειδεύων διὰ τῶν Σιμωνίδων πετρῶν (Κακῆς
 Σκάλας) τῆς Γεωργίας, ὅρους τῆς Μεγαρίδος, βλέπει κάτω ἐν τῇ
 θαλάσῃ πτώμα ναυαγοῦ ἐπιπλέον καὶ συγκινηθεὶς ποιεῖ τὸ ἐπίγρ.—
 ἡέριος ἀνεμόδαριος, λέπας οὐ. (λέπω) ὄνομ. κ. αἰτ. ἀπότομος βρά-
 χος, ὥφελεν ὄρᾶν, ναίειν εἶθε ἐώρα., ὑποκ. οἶδμα θαλάσσης Σκ
 59,1, Ἰστρος ὁ Δούναρις, Τάναϊς ποτ. ἐν Ρωσίᾳ (Σκυθίᾳ) ἐξβάλ-
 λων εἰς τὴν Ἀζοφικὴν θάλασσαν : μακρὰν ἀπὸ ἡμᾶς καὶ ἀπὸ τὰ
 μέρη τῆς Σκυθίας τὰ εἶχε γείτονας τὸν Ἰ. καὶ τὸν Τ., πέλας ἡμῶν,
 ἀγκος οὐ. (ἀγκ-ών, ἀγκ-άλη.) θρενὴ φάραγξ, κοιλὰς, ἀμφὶ ἅ.,
 νίφω χιονίζω, Μεθουριάς-δες νῆσοι μεταξὺ Αἰγίνης καὶ Ἀττικῆς,
 τῇδε 54,1, βαρὺς ὀδυνηρὸς, φαρμακερός : σιεντορεῖν τῇ φωνῇ δια-
 λαλοῦσιν ὅτι ἡ ναυτιλία εἶναι φαρμακερὰ.—6 τῇδε ἢ πρόπει τὰ φαντα-
 σθῶμεν ἔτι περὶ οἱκοὶ εἶχον ἐργεῖραι περὶ τὰς Σκ. πέτρας κενοτάφια
 διὰ ναυαγήσαντας ἐκεῖ οἰκείους ἢ τῇδε ἐδῶ κάπου εἰς τὰ περὶ
 μέρη.—Ὁ Σ. ἀφορίζων τὴν ἐκεῖ θάλασσαν στέλλει αὐτὴν κατὰ δια-
 βόλον. Ἀναπαράστασις τῆς εἰκότος τοῦ Σ. Τὸ ἐπίγρ. οὐχὶ ἀκριβῶς
 ἐπιτύμβιον ὡς καὶ τὸ 69.

70.

Μάνης-ου ὄν. δούλων, ἴσον δύναται ἔχει τὴν αὐτὴν ἀξίαν.—Τίς
 ἡ κυρ. ἰδέα τοῦ ἐπιγρ. :—Ἡ Ἀνύτη Τερεῦτις ἔζη περὶ τὸ 300 π. Χ.
 ποιήτρια ἐπαινεῖται ὡς θῆλυς Ὀμηρος, ἀλλ' ἐκ τῶν ποιητ. ἔργων
 αὐτῆς ἔχομεν μόνον 22 ἐπιγράμματα. Ἀπὸ τὰς ποιητ. ἀρετὰς οἱ συμ-
 πολῖται ἐτίμησαν αὐτὴν δι' ἀνδριάντος.

71.

Καταφθίμενος 64,1.—Ὁ φιλόσοφος Ἰππὼν παρεδέχετο ὅτι οἱ
 θεοὶ εἶναι μὴδέν· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἀποθανὼν ἐγένετο ἐν μὴδέν.

72. 73.

Ἄστηρ ὁ μαθητὴς τοῦ Πλάτωνος ἠσχολεῖτο περὶ τὴν ἀστρονομίαν ἐν στιγμῇ ἀστρὸν. παρατηρήσεων τοῦ Ἀ. ἐποίησεν ὁ Πλάτων τὸ ἐπίγρ. 72 πρὸς τὸν ἀγαπητὸν οὐρανοδόκην.—**εἰσαθρέω** παρατηρῶ, **ἀστήρ** παρὰθ. τοῦ σύ.—**ἀστήρ** κτηρ., ἀ. **Ἐφῶς** ὁ Ἐωσφόρος, Ἀδ-γερινός, τὸ ἄστρον τῆς πρωίας, **Ἐσπερος** ἀ. ὁ ἀστὴρ ἐμφανιζόμενος περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ἢ Ἀφροδίτη.

74.

Ἀνίκα δωρ. ἡνίκα, καθ' ἣν (στιγμὴν) ἐποχὴν, τὸ δόρυ ἐκράτει ὑφίστατο ἢ στρατιωτ. ἡγεμονία, ἢ Σπ. ἐσπρατοκράτει, ἐν Ἑλλάδι, **τηνάκῃς** (τῆνος ἐκεῖνος) τότε, **κλᾶρος** κλήρος, εἶλε κ. ἔλαχεν, ἦτο ὁ τυχηρὸς τοῦ κλήρου· ἐκ τούτου ἀντικμ. **φέρειν**..., **σιτόλος** (στρατιωτ.) ἐτοιμασία, ἐκστρατεία, στρατιά, **ἀσπίδα** ἀντὶ τῶνων· **καρύσσει** κηρύσσει, ὕποκ. **τροπαῖα**, ἀντικμ. **Θηβαῖοι**., **Λεόντιοις** τοπ., **ἐδράμομεν** **δεύτεροι** ἢ μιθρ. ἐκ τῶν σταδιοδρόμων.—Τὸ ἐπίγραμμα ἀναφέρεται μὲν εἰς τὸν Ξ., ἀλλ' ἐκ τοῦ πληθ. ἐδράμομεν καὶ τῶν ὑπερθεν αὐτοῦ γεγραμμένων ὀνομάτων φαίνεται ὅτι ἀναφέρεται εἰς 3 ἐπιφανεῖς Θηβαίους, τὸν Ξ., Θεόπομπον καὶ Μνασίλαον, ὧν ὁ μὲν Ξ. ἦτο βοιωταρχος μετὰ τοῦ Ἐπαμεινώνδου κατὰ τὴν ἐν Λεόντιοις μάχην, ὁ Θ. ἦτο ἐπιφανὴς Θηβαῖος, περὶ δὲ Μ. οὐδὲν γινώσκουμεν. Ὁ Ξ. εὐτυχήσας γὰ κληρωθῆναι βοιωταρχος τῷ 371 π. χ. συνέβαλεν εἰς τὴν νίκην οὐχ ἦτον τοῦ Ἐπαμ., ἀφιερῶσας εἰς τὸν τροπαῖον Αἴα σκύλα ἀπὸ τῶν πεσόντων πολεμίων, ὥς ὁ Πύρρος εἰς Αἴα Νάιον ἐν Λωδώνῃ ἀπὸ Ῥωμαϊκῶν σκύλων, ἰδ. Προθ. 6 ἐν ΑΑΜ ἐν τῇ Λωδωναίᾳ αἰδοῦση.

75.

Τὸ ἐπίγραμμα εἶχε τεθῆ ἐπὶ πολυανδρίου ἐν τῷ ἐπισήμῳ νεκροταφείῳ τῆς Τεγέας, ὅπως τοιοῦτον διὰ τὰς Ἀθήνας ἦτο ὁ (ἔξω) Κεραμεικός, καλύψαντος τὰ ὁσιᾶ Τεγεατῶν πεσόντων ἐν τοῖς πολέμοις τῶν Θηβαίων, πρὸς οὓς συνεμάχουν, κατὰ τῶν Σπαρτιατῶν 371-62 π. Χ.—**ἄσβεστον** ἄφθιτον, **πέπνιται** ἔχει διαχυθῆ, **ἔξέτι** ὥς προθ. μετὰ γεν.: ἔτι καὶ ἐκ, ἐ. **τηλοῦ** ἀκόμῃ καὶ ἀπὸ παναρχαίους χρόνους, ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων ἡγεμόνων των, **ἴσον κλέος** (κλέει) πατέρων, **θύόμενοι** ἐν τῇ προασπίσει τῆς, **ἀμφιέσαντο** κύων 32, 4.

76.

Ἐπὶ τῇ φήμῃ τοῦ θανάτου τοῦ Ἀλεξάνδρου.—**φθίσθαι** ἀφθ. τοῦ **φθίνειν-εσθαι**, **φάτις-ιν** θ. φήμη, κτηρ.—**Φοῖβος** Ὁ Ἀλέξανδρος

πρὸ τῆς εἰς τὴν Ἀσίαν στρατείας ἦλθεν εἰς Δελφούς, ἵνα ἐρωτήσῃ τὸν θεόν· ἐπειδὴ ὅμως αἱ ἡμέραι ἦσαν ἀποφράδες καὶ ἡ Πυθία ἤρνετο κατὰ τὸν νόμον νὰ δώσῃ χρησμόν, ὁ Ἀλ. εἶλκεν αὐτὴν βίᾳ πρὸς τὸν ναόν· ἡ πρόμαντις ὑποκύπτουσα εἰς τὴν βίαν εἶπεν, Ἀνίκητος εἶ, ὦ παῖ, ὁ δὲ βασιλεὺς ἐδήλωσεν ὅτι ἀρκεῖ τοῦτο δι' αὐτὸν καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκη ἄλλον χρησμοῦ.—Ὁ ὀρίτωρ Δημάδης ἐν Ἀθήναις διαφεύδων τοὺς θούλους περὶ τοῦ θανάτου τοῦ Ἀλ. εἶπεν, Οὐ τέθνηκεν Ἀλέξανδρος, ὦ ἄνδρες Ἀθ.· ὥςτε γὰρ ἂν ἡ οἰκουμένη τοῦ νεκροῦ. Ὁ Παρμενίων ἐπιγραμματικοῦς ἀκμάσας κατὰ τοὺς Ῥωμα. χρόνους.

77.

Γνώμη ἡ πολιτ. περὶνοια, Ἄρης Μ. τὰ Μακεδ. ὅπλα.—Ὁ Δημ. καταδιωκόμενος ἐπὶ τοῦ Ἀντιπάτρου ἠντιοχτόνησεν ἐν τῷ ἐν Καλανρεία (Πόρφ) ἱερῷ τοῦ Ποσειδῶνος τῷ 322 π. Χ. λαβὼν δηλητήριον. Τῷ 280 π. Χ. οἱ Ἀθ. στήσαντες ἀνδριάντα αὐτοῦ, ἔργον τοῦ Πολυεύκτιου, ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐπέγραψαν τὸ ἐπίγραμμα. Γνωστὸν ὅτι ὁ Δημ. ἐν τῇ μάχῃ τῆς Χαιρωνείας τραπεῖς εἰς φυγὴν ἀπέβαλε καὶ τὴν ἀσπίδα.

78.

Τὸ ἔαρ τοῦ 278 π. Χ. 200 χιλ. ἐνόλων Γαλατῶν ἐπράπησαν ἀπὸ Β πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Οἱ Ἕλληνες μαθόντες τοῦτο ἀπεφάσισαν νὰ καταλάβωσι τὸ στενὸν τῶν Θερμοπυλῶν, ὅπου καὶ ἐστρατοπέδευσαν 30 χιλ. αὐτῶν, ἐν οἷς μύριοι Αἰτωλοί. Ὁ βασιλεὺς τῶν Γαλατῶν Βρόννος (τὸ ὄν. κυρίως τίτλος σημαίνων τὸν βασιλεῖα) θέλων νὰ ποσπάσῃ τοὺς Αἰτωλοὺς ἐκεῖθεν ἀποστέλλει 40 χιλ. Γαλατῶν εἰς Αἰτωλίαν, ὅπερ ὄντως ἠνάγκασε τοὺς Αἰτωλοὺς νὰ σπεύσωσι πρὸς σωτηρίαν τῆς πατρίδος· οἱ Γαλάται κατατροπωθέντες ἐν Αἰτωλίᾳ ἐπέστησαν κατὰ τὴν ὑποχώρησιν δεινὴν φθοράν. Κατατροπωθέντος δὲ καὶ τοῦ ἐτέρου σώματος αὐτῶν, ὅπερ γενόμενον κύριον τῶν Θερμοπυλῶν καθ' ὃν τρόπον καὶ ὁ Ξέρξης διὰ τῆς προδοσίας τῆς ἀτραποῦ εἶχε προελάσει μέχρι Δελφῶν, ἡ Ἑλλὰς ἐσώθη, ἡ δὲ σωτηρία αὐτῆς ἦτο τὸ ἐθνικὸν καύχημα τῶν Αἰτωλῶν, ὥς διὰ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας τὰ Περσικά. Τὸ ἐπίγραμμα ἀναφέρεται εἰς τὸν ἐν τῷ πολέμῳ τούτῳ πεσόντα Αἰτωλὸν Λράκοντα.—1-4 λόχος (λέχω-ζατακλίνω, λέχος...) ἐνέδρα, ἄφατος ἀπειροπληθής, ἐκ τούτων ἡ γεν. **δυσμενέων, βοαδρομέω** βοηδρομέω, βοηθέω, τρέχω πρὸς βοήθειαν (τῆς πατρίδος, ὁμοφύλων), **σωκίς**-ιδος θ. βρόχος, θηλειά, σύνηθες βαρβαρικὸν ὄπλον, δι' οὗ συνελαμβάνοντο ἀπὸ τοῦ λαμοῦ οἱ ἀντίπαλοι, **δογ.**, **στεφάναι** χεῖλη βράχον, κορηνοῦ, στεφάνια,

Τείθρων ἁ. γ. **Τειθρώνιον** π. τῆς Φωκίδος, μῆδομαι (σχεδιάζω) ἐκτελῶ, διαπραίτω, δεξιὰ χάριν ποιῶ. ἀντὶ ἄξια ἐφάμιλλα, **Οἰνεῖσαι** οἱ ἐθνικοὶ ἥρωες τῶν Αἰτωλῶν.—5-8 εἶσατο 21,2, χαλκοὺς ἀνδριάς, **παρ τριπόδεσσι** ἐν Θέρμοι, ὅπου εἶχον ἀνατεθῆ πολλοὶ τριπόδες τῶν Ἀπόλλωνι ὡς μουσικῶν, ἐπιμῆτο δὲ τὰ μέγιστα ὁ Θέρμιος Ἀπόλλων, **μναμόσυνον** ἐνθύμιον, ὡς ἀνάμνησιν, κτγο., ἐκ τούτου τὸ **μορφᾶς**, **Δράκων** κλητ., ὃς Ἀπόλλων, **ἐς φέγγος** ἄξει θὰ φέρῃ ἐπάνω εἰς τὴν ζωὴν, θὰ καταστήσῃ ἀθάνατον, ὡς διότι, **φθιτοὶ νεκροί**.

1 **Χρύσειον** τὸ ἄλσος τοῦ Ἀπόλλωνος, διότι καὶ ὁ θεὸς χρυσοκόμας, χρυσοχαίτας, χρυσοβέλεμος, χρυσολύρας· μὴ τὸ ἄλσος εἶχε Κυδωνίας μαλίδας καὶ ὠνομάσθη οὕτω διὰ τὰ χρυσομήλια (χυδώνια) 200,1;—2 Ὁ **Τείθρων** ἦτο πλησίον τῶν Θερμοπυλῶν ὁ Δράκων συμπολεμῶν μετὰ τῶν Φωκέων, οἵτινες ἐν μέσῳ δαιμονίων θαναμάτων ἀπέκρουσαν τοὺς Γαλάτας ἀπὸ τῶν Αὐλφῶν, ἔπεισεν ἐκεῖ μὴ συνακολογηθεὶς τὸ πολὺ τῶν ὁμοφύλων, οἵτινες ἀνέκαμψαν οὐκαδε.—4 **Οἰνεῖσαι** ἀπὸ τοῦ Οἰνέως, βασιλέως τῆς ἐν Αἰτωλίᾳ Καλυδῶνος, πατρὸς τοῦ Μελεάγρου 229,70.—6 **Διὰ τί** ὁ ἀνδριάς ἐστίθῃ ἐν αὐτῷ τῶ ἐθνικῶ κέντρῳ τῶν Αἰτωλῶν;—Τὸ Θέρμιον, ὅπου ἡ ἐπιγραφή, ἦτο τὸ κέντρον τῆς Αἰτωλ. συμμαχίας.

79.

Ἀντιγένης (εἰμί,) ἀγχόθι τώρα πλησίον, ἄρτι, **θερμὰ** ἄφθονα, **παλάσσω** πλήττω, **κάμαξ** ἁ. θ. καμάκιον, **ἀνίκα** ἡνίκα, **Ἐννὼ** θ. θεὰ τοῦ πολέμου, **ἀμφοροθύνω** (ὀροθύνω, ὄρονυμι) ἐξεγείρω πέριξ **πεζῶν** Ἄρη ἀπ' Αἰτωλῶν τὴν μάχην τῶν πεζικῶν ταγματῶν τῶν Αἰτωλῶν, **Ἀντιγένη** ἀντικμ. ἐκ τῆς ἀμφι- τοῦ ἀμφοροθύνω, **Μάγνης-ητος** ὁ κάτοικος τῆς Μαγνησίας, **Μ.** δόμος ἡ ἐν Μαγνησίᾳ οἰκία μου, **ἔπολβος** ὀλβιος, εὐδαίμων, **Ἀημητριεῖς** οἱ κάτοικοι τῆς Ἀημητριάδος, **κατοικιζόμεαι** θρηνῶ, κλαίω, (ἐμὲ) **νιόν**, **θῆλυς** μὲ γυναικῶδη ψυχὴν, **ἡβητῆς** νεαρός, ὁ ἐκ νέων ἀποτελούμενος, **ἴσιωρ** (οἶδα) γνώστης, μάστις, **τῶνδε** οὐ., **Ζῆνα** τὸ ἱερὸν τοῦ Διός, **Ἐννάλιος** θεὸς τοῦ πολέμου, ὁ αὐτὸς ἢ διάφορος τοῦ Ἄρεως, **αὐλὸς** Ἐ. ὁ πολεμικὸς αὐλὸς, χρησιμοποιούμενος ὡς ἡ σάλπιγξ, **ὀπλίτης** ὀπλιτικός, τοῦ ὀπλαικοῦ λόχου, **χθόνιος** ἐγχώριος, ὁ ἐν τῇ χώρᾳ, **ἀμφικαλύπτω** ἀντὶ ἀμφικαλύπτομαι, σκεπάζομαι μὲ τὸ χῶμα τῶν Θ. (ἢ ἐστρωθὴν ἐπὶ τῆς...).

Μεταξὺ τῆς Αἰτωλικῆς καὶ Ἀχαϊκῆς συμπολιτείας ἐξεροράγη ὁ **συμμαχικὸς πόλεμος** (220-17 π. Χ.), οὗ μετέσχε καὶ Φίλιππος ὁ Ε' βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας ὡς προστάτης τῆς Ἀχαϊκῆς συμπολιτείας.

κατὰ τὸ 217 ἀπέσπασεν ἀπὸ τῶν Αἰτωλῶν τὰς Φθιώτιδας Θήβας, πόλιν τῆς Θεσσαλικῆς Φθιώτιδος, ὣν τὰ ἐρείπια σήμερον παρὰ τὸ Ἄκ-κεῖζέλ· ἐν τῇ μάχῃ ἔπεσε καὶ ὁ ἐκ Δημητριάδος, πόλεως ἐν Μαγνησίᾳ κτισθείσης ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Πολιορκητοῦ, Ἀντιγένης, ὅστις ἀλλήτῃς ὦν (σαλπυγκτῆς, πρβλ. καὶ τοὺς Σπαρτιάτας ἔχοντας ἐν τῷ στρατῷ ἀλλητίας), ὡς εἰκονίζεται καὶ ἐπὶ τῆς στήλης, τοῦ λόχου, ἔπεσεν ἄγων αὐτὸν εἰς ἔφοδον κατὰ τῶν πολεμίων· ἡ τέφρα αὐτοῦ ἀνακομισθεῖσα ἐτάφη ἐν Παγασαῖς.—**Μακάρων νῆσοι**, κείμεναι ἐν τῷ Ὠκεανῷ πρὸς Α (αἱ Κανάροιαι ;), ὅπου (μετὰ θάνατον) διέτριβον οἱ θεοφιλεῖς, κατὰ τινας τὰ Ἰλύσια (πεδιά, ὁ ἡμέτερος παράδεισος).—**Μίνως** κραταιότατος, σοφώτατος καὶ δικαιοτάτος βασιλεὺς τῆς Κρήτης (ἐν Κνωσσῷ), γενόμενος μετὰ θάνατον διὰ τὴν δικαιοσύνην δικαστὴς ἐν Ἄιδου, 43,3 καὶ 230.—**11 Ἀλεξάνδρου** ἰδ. Παράρτημα ἐν τέλει τοῦ βιβλίου.

80.

Δέρκομαι, ἔδρακον-όμην, δέδορκα, βλέπω, σκίπων ἄ. (σκιμπτουμαι-στηρίζομαι) βακτηρία.

81.

Ἀπορρήγνυμι ψυχὴν παραδίδω τὴν ψυχὴν μὲ ἀγωνίαν, βαρυνδαίμων κακομοιριασμένος, **πυνθάνομαι**, πέσσομαι, **κακοὶ** (ὄντις).—Τὸ ἐπίγρ. ἀναφέρεται εἰς **Τίμωνα τὸν μισάνθρωπον**, ὅστις ἦτο εὐπορος Ἀθηναῖος, παιδευθεὶς τὴν φιλοσοφίαν κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Πελοπον. πολέμου. Ἀλλ' ἐκ τῆς ἠθικῆς διαφθορᾶς τῶν χρόνων τοῦ ἐβδελύχθη τὸν κόσμον καὶ ἀποσυνθελὶς εἰς τὸν Ὑμητιὸν ἔζη ἐν μονώσει τρέφων μῖσος κατὰ παντός ἀνθρώπου, καὶ οὕτως ἀποβάς ὁ τύπος τῆς σκαιᾶς μισανθρωπίας.

82.

Τὸ ἐπίγρ. ἀναφέρεται εἰς τὸν θάνατον τοῦ Σαλαμινίου Αἴαντος, αὐτοκτονήσαντος διὰ τὴν ἄδικον περὶ τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων κρίσιν τῶν Ἀτρείδων. Οἱ Ἀχαιοὶ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀχιλλέως, φονευθέντος ὑπὸ τοῦ Πάριδος (Ἀπόλλωνος), ἐτέλεσαν ἐπικηδείους ἀγῶνας, καθ' οὓς ἡ Θέτις ἔθηκε τὴν τοῦ υἱοῦ πανοπλίαν ὡς ἄθλον διὰ τὸν σφάσαντα τὸ πτώμα τοῦ υἱοῦ ἐκ τῆς μάχης, ἀγωνοδίκαι δ' ἦσαν οἱ Ἀτρεῖδαι. Δύο ἥρωες προέβαλον ἀξιώσεις, ὁ Αἴας ὡς ἔξαγαγὼν καὶ σφάσας τὸ πτώμα ἐκ τῆς μάχης, καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς ὡς ἀποκρούων τοὺς κατὰ τοῦ Αἴ. ἐπερχομένους Τρῶας. Οἱ Ἀτρεῖδαι ἀποφαίνονται ὑπὲρ τοῦ Ὀδ. καὶ ὁ Αἴ. βαρέως φέρων τὴν ἄδικον κρίσιν αὐτοκτονεῖ.—ἄδε ἦδε, ἰδοὺ, **ἀτλάμων** ἢ κλήμων, ἡ πολυπαθής, **βεβό-**

λημαι προκμ. τοῦ βάλλειν, πάντοτε ἐπὶ ψυχ. παθῶν, εἶμαι τειρω-
μένος, τεθλιμμένος, ἄχος (ἄχυνμαι) ἄφρονος λύπη, θλίψις, καῦμός,
δολόφρων δολερός, κρείσσον δύναται ἔχει μεγαλυτέραν δύναμιν.—
κείρεσθαι τοὺς πλοκάμους σημεῖον πένθους· παρ' ἡμῖν ἄλλοτε συν-
έβαινε τὸ ἀντίθετον.—Τελεία ἀπόδοσις τῆς εἰκόνας.—Διάλεκτος.

83.

Λυκάβας 93,5, νοσφίζω ἀποχωρίζω, ἀποστερῶ, γονή γένος, συγ-
γενεῖς, ἀσπός (εἰμί).—Ἐν τῷ Μουσείῳ Τεγέας ὁ Σίμων θὰ ἀπέ-
θανεν ἐν Τεγέα.

84.

Περὶ βαλοῦσα, λοίσθιος 3 ἔσχατος, ὕστατος, κτθ. τοῦ τάδε
(παρ' ἡμῖν· πνέει τὰ λοίσθια), λείβομαι βρέχομαι, χλωρός τρυφε-
ρός, ζωηρός, ἄφθοτος, κνάνεος 43,11, ἀποφθιμένας-ης.—Διάλε-
κτος. (Περὶ Ἀνύτης 70.)

85.

Ποτὶ 50,13, δέρα-η δειρή, ὁ λαμὸς (περιδέραιον), αὐθι αὐτόθι,
ἐδῶ, ἐπὶ λῶονι μ. με καλυτέραν μοῖραν, ἄλλαν θυγατέρα, καδε-
μῶν κηδεμῶν, προσιάτις· διὰ τὰ σὲ γηροκομήσῃ.—Σιμίας ὁ Ῥό-
διος ἦτο δεξιὸς ποιητῆς καὶ ἐπιγραμματοποιὸς ἀκμάσας κατὰ τοὺς
ἄλεξανδρ. χρόνους.

86.

Θάλαμος ὁ γαμήλιος, νυμφικός, εὐλεχῆς (λέχος-κλίνη) παρέχων
τὴν συζυγικὴν εὐτυχίαν, ὕμέναιος ἁ. γαμήλιον ἥσμα, γάμος, σεμνὸς
σεμνοπρεπής, μεγαλοπρεπής, παρθενικά-ῃ παρθένος, κτθ., μέ-
τρον αἱ διαστάσεις, τεὸς 3 οὸς (tuus), Θεροῖς ἡ νεᾶνις, Θεροῖ
κλητ., ποιυφθεγκτός προσφθεγκτός, ἐνεργ. προσφωνῶν, χαιρετί-
ζων· καὶ νεκρὰ δὲ φέρεις τὸν χαιρετισμὸν εἰς τὸ στόμα.

87.

Ὀλοφυνδὸς θορνῶδης,· γοερῶς, σύσι., ὠκύμορος ταχυθάνατος,
προώρως ἀποθνήσκων, ἀγναλέω ἀνακαλῶ, φωνάζω ἐπανειλημ-
μένως, χλωρός πρασινοκίτρινος, χεῦμα ῥεῦμα,· μάτηρ πολλάκι
ἐπὶ τῷδε σάματι κόρας ὀλοφυνδὰ ἐβόασε παῖδα.

88, 89.

Ἐπὶ τῇ ὁδῷ τῇ φερούσῃ ἔξω τῆς πόλεως ἔχει περιφραχθῇ τέμε-
νος, ἡ πυρκαϊά, ἐφ' ἧς ἔκαίτο τὸ πτώμα· ἐν ταῖς δύο γωνίαις πρὸς
τὴν ὁδὸν ὀρθοστάται δύο, εἰς ἐν ἑκατέρῃ γωνίᾳ, ἐπιστεφόμενοι διὰ

Σειρήνων, Πίν. Β'. 1 ἐπὶ τῶν ὀρθοστασιῶν τοῦτων ἔχουσιν ἐγκαταχθῆ
τὰ ἐπιγράμματα. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ χώρου ἐρεῖται ἡ **λουτροφόρος**
ἡ κρύπτουσα τὴν κόριν τῆς Βανκίδος ἐπ' αὐτῆς ἀνάγλυφον δεικνύει
τὴν θνήσκουσαν νεόνυμφον· ἐπειδὴ ὁδοιπόροι ἔρχονται ἐκατέρωθεν
τῆς ὁδοῦ, τὸ ὄνομα τῆς νεκρᾶς μνημονεύεται ἐν ἀμφοτέροις τοῖς
ἐπιγράμμασι· ἀλλὰ τὸ φέρον ἐν ἀρχῇ τὸ ὄνομα τῆς Βανκίδος πρέπει
να φαντασθῶμεν προῖτον, πρὸς τὴν πόλιν, ἀφ' οὗ μάλιστα τὸ β'.
ἔχει τὸν ἀποχωρητιστικὸν χωρισμόν.—**εἰμὶ τίς λέγει τοῦτο· νύμφα**
-ἡ νεόνυμφος, παρέρπω παρέρχομαι, τῷ Ἀΐδα ἀντιμ. μετ' ἐν-
νοίας ἀντιμ., **βάσκανος** φθονερός, **ἀγγελέοντι** μέλ. ἀγγελιοῦσι, τοῖ
σοί, **ὄρωντι** ὅταν ἀνενίξῃς αὐτά, **τύχαν** Βανκοῦς, ἡ ὄνομ. Βανκῶ,
ὑποκορ. θωπ. ἀντὶ Βανκίς, ὡς εἰδ., ἐπεξ. τοῦ **τύχαν**, **καδεστὰς**
κηδεστῆς (συμπένθερος) πενθερός, **ἐπὶ τᾶσδε πυρκαϊᾶς** τοῦ τόπου,
ὅπου ἐγένετο ἡ νεκρικὴ πυρὰ, **πεύκη** δῆς ἐκ πεύκης, γαμήλιος, ὡς
παρ' ἡμῖν αἱ γαμήλιοι λαμπάδες, ὅγρ., **ἐφ' αἷς** ἐπάνω εἰς τὰς ὁποίας,
μὲ τὰς ὁποίας ἀνημμένας, **ὑμέναιος** 86, 1, **Ὑμέναιος** ὁ θεὸς τοῦ
γάμου, **μεθαρυμόζομαι** μεταστρέφω, μεταβάλλω (παρ' ἡμῖν· γυρίζω
τὸ ἥσμα π. χ. ἀπὸ Καλαματιανὸν εἰς..), **μολπαῖος** ἀοιδὰ τὰ χορο-
τοῦργαδα, **φθέρμα** φωνή.—**Σειρῆνες** θεότητες δωροῦσαι τὸν θάνα-
τον, συμβολίζουσαι καὶ τὴν θρηνηδίαν, **κρῶσσός** ἄ. νεκρικὴ τεφρο-
δόχος κάλπη, **σποδιὰ** σωρὸς σποδοῦ, νεκρικῆς τέφρας, **Ἀΐδα-ον**
διότι ἡ τέφρα ὄντως ἀνήκει εἰς τὸν θεὸν τοῦ θανάτου, **ἡρίον** τάφος,
ποτ' ποτὶ πρὸς, **εἴπατε χαίρειν** (ἀπο)χαιρετίζετε, **αἶτε** (αἱ δωρ. εἰ)
εἴτε, **τελέθω** εἶμαι, **ἐιερόπιολις** ὁ ἐξ ἄλλης πόλιως, ἄλλοδαπός,
χῶτι καὶ οὕτω, ἐπεξ. τοῦ καὶ τὸ καὶ τοῦτο, **εὗσαν** εὗδσαν, **γένος** κατα-
γωγῆς, ἀναφ., **Τῆλος** θ. μικρὰ νῆσος παρὰ τὴν Ῥόδον, **εἰδῶντι** εἰ-
δῶσι, ὡς τελ.: ἵνα γνωρίζωσιν ὅλα αὐτά, **συνεταιρίς** φίλη.—**3 βά-**
σκανός ἐσσι, **Ἀΐδα**, τὴν φράσιν παρέλαβον ἔτσιτοι πλεῖστοι ἐπιγραμ-
ματοποιοί.—**4** **παύκαις** κατὰ τὴν γαμήλιον πομπήν, δι' ἧς ἤγρετο τὴν
ἐσπέραν ἡ νύμφη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ, πολλοὶ τῆς πομπῆς
ἔφερον ἀνημμένας τὰς γαμήλιους δῆδας, αἷνες φαίνεται ὅτι κατόπιν
ἐφυλάσσοντο, ὡς σήμερον αἱ γαμήλιοι λαμπάδες τῶν νεονύμφων
μετὰ τῶν νυμφικῶν στεφάνων. "Ὅτι ὁ πενθερὸς φροντίζει περὶ τῆς
πυρᾶς μαρτυρεῖ ὅτι ἡ Β. εἶχε νυμφευθῆ ἐν ἄλλῃ νῆσῳ, ὅπου κατὰ
τὸν θάνατον αὐτῆς δὲν παρίστατο ὁ πατήρ. Παράδοξον ὅτι δὲν μνη-
μονεύεται ὁ σύζυγος.—**89 1** **Σειρῆνες** μυθικαὶ παρθέναι ἐν τοῖς
νοτίοις τῆς Ἰταλίας, διὰ τῆς θείας αὐτῶν μολπῆς παρασέρουσαι
τοὺς θαλασσοπόρους ταξειδιώτας πρὸς ξαντὰς καὶ φονεύουσας, εἰκὼν
τῆς θελγοῦσης χάριτος καὶ τοῦ σκληροῦ θανάτου· ὅθεν παρίσταντο
ἐν ἐπιτυμβίοις μνημείοις ὠραίων νεανίδων, ποιητῶν, ὀητόρων κλπ.,

ψάλλουσαι τὸ αἰώνιον ἥσμα τοῦ θανάτου.—Ἡ Τηλία Ἦθυνα, ἀγνωστον πότε ζήσασα, διέπρεπεν ἐν τῇ ποιήσει, ἀλλ' ἀπέθανεν ἀνυχῶς νεωτάτη, ἄγουσα μόλις τὸ 19ον ἔτος τῆς ἡλικίας.

90.

Τὸ σὺ, *tu*, καλλίχορος ἢ ἔχουσα ὥραϊα αἰώνια (τόπον) χοροῦ, ἐναύω δίδω προσάναμμα (ἐναυσμα), ἐνάύομαι ἀνάπτω, λαμβάνω (κυρ. προσάναμμα), *τῶν τῶν α' κλ.*: ἵνα ἀγοράσῃς ἐκλεκτὰ (ἀνθολογίαν) ἥσματα ἀπὸ τὰ χαριτωμένα τῆς Σ., εἰπεῖν προσιτι., ἦν α'. προσ., ἃ τε ἢ τε, ἴσαις δωρ. ἴσας μιχ. τοῦ ἴσημι-οἶδα (πρβλ. ἴσασι.) μαθὼν, ἴθι πήγαινε εἰς τὸ καλόν.—Ἡ ποιήτρια Νοσσίς κατήγετο ἐκ τῶν Ἐπιζεφυρίων Λοκρῶν τῆς κάτω Ἰταλίας, ἀκμάσασα ἐπὶ Πτολεμαίου Α'. Τὸ παρὸν ἐπίγραμμα προέταξεν ὡς κατακλιθεὶς τῶν ἐπιγραμμάτων τῆς, δι' οὗ ἀπὸ τῆς προδηΐκης τοῦ βιβλιοπωλείου ἐχαιρέτιζε τοὺς παρερχομένους διαβάτας. Καί' ἄλλους τὸ ἐπίγραμμα εἶναι ἐπιτύμβιον.

91.

Κλώθω νήθω, ἐκτυλίσσω, ἄτρακτος ἄ. ἀδράκτιον, λυπρὸς λυπηρὸς, φαρμακερός, ἐφ' Ἡ. ἐπάνω εἰς τὴν Ἡ., διὰ τήν, νύμφη νεόνυμφος, κίτρο., ἀπαντιάζω ἀντικρούζω, ἀντιμετωπίζω, ὠδὶς-ἴνος θ. ὁ πόνος τοῦ τοκετοῦ, κοιλόπονοι, πρβλ. καὶ ὠδίνω, ἀνικμ., σχετλή ἐπιφ. ἃ ἢ δυστυχής, ἢ καὶ μένη, ἔμελλε ἐπέπρωτο, ἀγκαλίζομαι ἐναγκαλίζομαι, ἀρδεύω ποτίζω, ἐσεῖδε ὑποκ. τὸ βρέφος, ἐν φάος μίαν ἡμέραν, μᾶς ἡμέρας τὸ φῶς, δισσοὶ δύο, μολοῦσα τοιοῦδε ἐνσκήρῃσα καί' αὐτῶν ἐδῶ, ἀκρίτως χωρὶς κρίσιν, διάκρισιν, ἀδυσωπῆτως.—Μοῖραι 250, 1.

92.

Πρωτοφανῆς καλύκων πρωτόφαντος κ., ἡ πρώτη ἐκ τοῦ φυτόου ἐμφανισθεῖσα, πρωτολούλουδον, ὥρῃ παντοθαλῆς τὸ ἔαρ, καθ' ὃ ἡ φύσις ὅλη θάλλει: ἀπὸ ὅλα τὰ φυτὰ (ἄνθη), τὰ ὅποια ἀναδίδει τὸ ἔαρ.

93.

Ἀμφιέπω περιβάλλω, καλύπτω, βίος ζωῆς δρόμος, στάδιον τῆς ζωῆς, κυκλοτέρμων ὁ ἔχων τέρεμα κύκλον, κυκλοτερές, ὅστις ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦ μηδενὸς (ὡς σταδιοδρόμος) καταλήγει πάλιν εἰς τὸ μηδὲν (θάνατον), διαγράφων κύκλον, ἀνακυκλοῦμενος, θαυμασιὰ πᾶσιν κατὰ τρόπον προκαλέσαντα τὸν θαυμασμόν πάντων, λυκάβας ἄ. (λύκη-φῶς, λυκόφως-λυκανγὲς-ἀμφιλύκη, λύχνος, λύκειον, λευκός, *lux*...) (ἡ ὁδὸς τοῦ φωτός ἢ ὁ ἐν φωτὶ βαίνων) ἔτος, Εἴσις-ιδος

¹Ισις, αἰγυπτ. θεά, παντοκράτωρ ὡς θηλ., ἔθειο προσέλαβε, λά-
τρεις-ιος (ἀ.) θ. θεράπεινα, ἱερεία, κτηρ. στολίδες θ. στολή, ἐνδυμα-
σία, χρόνος ἡλικία, στέλλομαι μετακαλῶ πλησίον μου, πρόπολος
λάτρεις, ἡ δοσίη ἡ ἀγία, ἡ αἰδεσιμωτάτη, δσίως ὡς ἐμπρέπει εἰς ἀγίαν
φαιδρύνω πλύνω, καθαρίζω, λαμπρύνω, λουτρὸν ὑποκ., ἔλλω
(εἶλω) περιστρέφω εἰς γύρους, ὕγραῖς σταγόσιν ἀφ' οὗ ἔρραντισε διὰ
μύρου, ὡς χρόν., σεμνή πᾶσιν ἐμπνέουσα τὸν σεβασμὸν εἰς πάντας,
ὡς 13 ἐπιφ.—²Ισις ἡ αἰγυπτ. Δημήτηρ, ἧς ἡ λατρεία εἶχεν εἰσαχθῆ
καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα.

94.

νηπίαχος νήπιος, ν. παῖδες νήπια, σχέτιλιος δυστυχισμένος, ἄμοιρος,
στυνγνὸς σκυθρωπὸς, δύσθυμος, πικρὸς, ἐσάντα κατὰ πρόσωπον,
προγενέστερος προεβύτερος, ὀπλότερος (καταλληλότερος τὰ φέρη
δπλα) νεώτερος, ὀπλοτιέρη(ι) ὄνομ., ἀρτίτοκος ὁ ἄστυ τεχθεὶς, κτηρ.
εὐθύς μόλις ἐγεννήθη, ἔμπης ἐν τοῖτοις, ἀμείβομαι παρέρχομαι,
εἰσέρχομαι, δύνεν ἀ. ἐπέρασε καὶ κατήλθεν (ἦ: ἀμειψαμένη-ἐκ δια-
δοχῆς, μετὰ τὴν σειράν).—Πόθεν τὰ προῆλθεν ὁ θάνατος;

95.

¹Ἀναξ κύριος, συναθύρω (ἀνύρω-παίζω, ἄθυρμα) τερπωλὴ τέρ-
ψις, διασκέδασις, ἄρα ὡς βλέπομεν ἐκ τοῦ παρόντος μνημεῖον ἀμεί-
βονται καὶ οἱ κύριες διὰ τὴν ἀφοσίωσίν των, λέλογχα λαγχάνω, ὄρων
ὦ διαβάτα, χρηστὸς χρήσιμος, τίμιος, πιστός, ἀμφιέπω περιποιῶ-
μαι, τιμῶ.

96.

Εἰς δελφῖνα νεκρὸν ἐκβρασθέντα εἰς τὴν ἀκτὴν.—ἀγαλλόμενος
καμαρόνων, ὄρνυμαι ἀναδύομαι, βυσσόθεν (βυσσὸς-βυθός), ποι-
φύσω (φυσῶ ἀναδιπλ.) φυσῶ, παρὰ χεῖλην., εὐσκαλμος (σκαλμοὶ
οἱ πασσαλίσκοι τῶν τοιχωμάτων τοῦ πλοίου, ἐφ' ὧν προσδένονται αἱ
κῶραι, σκαρμοὶ), προτομή μορφή, πρόσωπον, νοτίς ἡ ὄχρασία,
ἔδατα, πορφύρεος 30,7, χέρσος θ. ἡ ξηρά, ἡῶν θ. ἀκτὴ, ῥαδινὸς
ἐνκίνητος 20,2, ἦ: λεπτὸς καὶ ἐπιμήκης.

97.

Παραπόντιος παραθαλάσσιος, βάπτω ἐμβαπτίζω (ἵνα διὰ τῆς
βαφῆς καταστήσω τι σκληρότερον), περιζοίω, χόλος ἀ. χολή, αἱμάσ-
σω αἱματώνω, κηλιδώνω δι' αἵματος, μύρομαι δακρύω, θρηνηθῶ
ἄμμα (ἄπτω, ἐξάπτω, προσδένω) βρόχος, θηλειά, τρισσοὶ τρεῖς
παραμείβω παρέρχομαι, κινῶ ἀνακινῶ, ξερεθίζω, πειράζω, ἐφε-
ζομένους τύμβω τοῦδε (Ἄρχ.)—Περὶ τοῦ Ἀρχιλόχου καὶ Ανκάμ-

βου ἰδ. ἐν εἰσαγ. εἰς 170-80.—3 Ἐλικῶν ὄρος τῆς Βοιωτίας, ἔδρα τῶν Μουσῶν (Ἐλικωνιάδων).—Ο Γαιτουλικὸς ἐπιγραμματοποιὸς ἐπὶ Καλιόλα.

98.

Κύνκος πτηνὸν ὅμοιον πρὸς τὸν χῆνα' ἐκ τῶν θρούλων περὶ τοῦ ἐπιθανατίου του ὅσματος (κυκνείου): ψάλλης, **μέλπομαι** ψάλλω μὲ λύραν ἢ κιθάραν, **χάρις** δόξα, ἀγλαΐσμα, παρὰθ., εἴθ' εἶτε, **Λυδὸς** (ὄν), **ἄχθος** τὸ φορτίον τοῦ σώματος.—Περὶ Ἀλκμᾶνος ἐν εἰσαγ. εἰς 211-3.

99.

Λοχεύω-ομαι (λεχώ, λόχος-τοκετός) γεννῶ, φέρω εἰς φῶς, **ἔαρ ὕμνων** χαριεσιῶν ὕμνους, **μελισσότοκος** ὁ γεννηθεὶς ὑπὸ μελισσῶν, μελιστάλακτος: ἐν τῷ μόλις πρὸ ὀλίγου ἔφερες εἰς φῶς, **φθέγγομαι** κελαδῶ, **κύκνειος** μελωδικὸς 98,2, ἤλασεν ἀπήγαγεν, ἀφήρπασεν, **κῦμα** πληθὺς, **καμόντες** οἱ ἀποκαμόντες ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τῆς ζωῆς, οἱ ἀποθανόντες, **πλατὺς** ἀπέραντος: διὰ μέσου ἀπείρου πλήθους νεκρῶν, **δεσπότις** ἡ δέσποινα, **λινόκλωστος** ὁ κλώθων, νήθων τὸ μοιραῖον νῆμα (λίνον) τῆς ζωῆς, ἡ Κλωθώ, **πόνος** τὰ ποιητ. πονήματα, **γεγωνέω** κ. **γέγωνα** φωνάζω δυνατὰ ὥστε νὰ ἀκουσθῶ, διαλαλῶ, διακηρύττω, **ἄμμιγα** ἀνάμμιγα, ἀναμείξ, **ἔχειν χοροὺς** χορεύειν, **Πιερίδες** 12,2.—Ἡ Ἥριονα, 88-9, παρὰ τὸν ἔρωτ' αὐτῆς πρὸς τὴν ποίησιν ἠραγκάζετο ὑπὸ τῆς μητρὸς νὰ νήθῃ ἔρια' ἐν τῇ κατανάγκῃ ταύτῃ ἐποίησε κάλλιστον ἔπος ἐν 300 ἑξαμέτροις, ἀπολεσθὲν ἀτυχῶς, τὴν **Ἥλακάτην**. Διὰ ταύτην ὁ ἐπιγραμματοποιὸς παραβάλλει τὴν Ἥριοναν πρὸς κύκνον 98, τὸν ἄγριον, φιδικόν, ὅστις κατὰ τὸν χειμῶνα ἐρχόμενος ἐκ τῶν ὑπερβορείων χωρῶν μέχρι Ἑλλάδος καὶ Ἀφρικῆς συνηθίζει νὰ ἐκβάλλῃ κυρίως ἐν τῇ πύσει δύο εὐρέως ἠχοῦντας σαλπυγοειδεῖς ἢ κωδωνοειδεῖς τόνους· ἐθρυσθεῖτο οὖν προαισθανόμενος τὸν θάνατόν του ἦδε κάλλιστον ὄσμα ἐπιθανάτιον (κύκνειον) καὶ διὰ τὰς μουσικὰς του ιδιότητας ἐθεωρήθη ἱερός τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐξευγμένος ἐν τῷ ἄρματι τοῦ θεοῦ, ὅτε ὁ θεὸς κατὰ τὸ ἔαρ ἐπανέκαμπεν ἐκ τῶν ὑπερβορείων εἰς Ἑλλάδα 22,5.

100.

Ἡμερὶς (ἡμέρον) κλήμα, ἀντίθ. ἀγριάς (ἄμπελος) ἢ ἀγρόαμπελη, **πανθέλκτειρα** ἡ θέλγουσα τοὺς πάντας, **μεθυτρόφος** ὁ τρέφων, παρὰγων μέθυ, οἶνον, **ὀπώρα** ἢ σταφυλή: μητέρα τῆς οἰνοβοριθοῦς σταφυλῆς, **σκολιδὸν πλέγμα** τὴν ἐλικοειδῇ πλεξίδαν, **ἔλιξ** θ. ἡ ψαλίδα τοῦ κλήματος, **οὐλος** σγουρός, συνεστραμμένος, **ἡβάω** ἡβήσεας-εἶ-

θε νᾶναπνυχθῆς σφοριγλή, ἐπ' ἄκρη.. ἐπάνω εἰς τὴν κορυφὴν τῆς ἐπιταφίου στήλης, **Τῆιος** ἐκ τῆς πόλεως Τέω τῆς Λυδίας, **λεπτὸς** ἐλαφρὸς, ὡς τελ., **φιλάκρητος** ὁ ἀγαπῶν τὸν ἄκρατον, ὁ ἐκδοτός εἰς τὴν ἀκρατοποσίαν, κρασοπατέρας, **παννυχίς** ὡς παρ' ἡμῖν, **φιλόκωμος** ὁ ἀγαπῶν τοὺς κώμους, εὐωχίας μετ' ἁσμάτων καὶ χορῶν κατὰ τὰς ὀλονεκτίους εὐθυμοιότητας διασκεδάσεις, **χέλυσ-υος** θ. χελώνη καὶ (ἐπειδὴ ἐκ τοῦ κελύφους αὐτῆς ὁ Ἑρμῆς ἐντείνας χορδὰς ἐφεῦρε τὴν λύραν) λύρα, **φιλόπαις** ἡ ἀγαπῶσα τὴν νεότητα, ἡ ψάλλονσα τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν νεότητα, **πεπιτηὼς** πεπιτωκός, προζμ. τοῦ πίπτειν, **ἐφύπερθε** ἀπ' ἐπάνω, **βότρους** ἄ. σταφυλή, ἄγλαος στίλβων, ὠριμος, **ἀκρεμῶν** ἄ. κλάδος, **ἀπ' ἄ.** ἐκ τοῦ βότρου: κορεμᾶμενον ἀπὸ., **τέγγω** βρέχω, **νοτερὸς** (νότος) ὑγρὸς, πρβλ. 96,5, **δροσὸς** ὁ χυμὸς τῆς σταφυλῆς, **μῖν** Ἀνακρέοντα, ἧς δροσόν, ἡ γεν. ἐκ τοῦ πνέειν ἀποπνέειν, ἔχειν τὸ ἄρωμα, **λαρὸς** (λάω-ἐπιθυμῶ) εὐάρεστος: τοῦ ὁποίου χυμοῦ τὸ ἄρωμα ἀπέπτεε πλέον ρόστιμα ἀπὸ τὸ γλυκὺ τοῦ στόμα.—Τελεῖα ἀπόδοσις τῆς εἰκόνης.—Περὶ Ἀνακρέοντος ἰδ. ἐν εἰσαγ. εἰς 203-7.

101.

Ἀμείβω παρόχομαι, περὶνῶ.

102.

Κόνις τέφρα (νεκρικῆς πυρᾶς), τάφος, **κατέχω** καλύπτω, **Πιερικὸς** μελωδικός, **χαλκευτὰς** ὁ χαλκεύς, ὁ σφυρηλατῶν, **βαρὺς** σεμνός, σοβαρός, **εὐαγὴς** ἅγιος, ἁγνός, θεῖος, **εἰσαῖω** (αἶω) ἀκούω, ἀκροῶμαι, **φθέγγαιό κεν** ἤθελες υποθέσει, ὡς εἰδ., **ἀναπλάττομαι** ἀποκαθιστῶ ἐκ νέου, ἐπαναλαμβάνω τὴν σκηρὴν, τὴν μουσικὴν φαντασμαγορίαν τοῦ χοροῦ τῶν Μ.—**Κάδμος** υἱὸς τοῦ Ἀγήνορος, βασιλέως τῆς Φοινίκης, οἰκιστὴς τῆς Καδμείας τῶν Θηβῶν. Εἰς τοὺς γάμους αὐτοῦ μετὰ τῆς Ἀρμονίας παρέστησαν καὶ οἱ θεοί, αἱ δὲ Μοῦσαι ἔψαλαν θεοσπέσιον ὑμέναιον.—Περὶ Πινδάρου ἰδ. ἐν εἰσαγ. εἰς 232-40.—**Ἀντίπατρος** ὁ Σιδώνιος ἦτο ἐπιγραμματοποιὸς περὶ τὸ 100 π. Χ.

103.

Τιμοκρέων ὁ Ῥόδιος ἦτο ἀθλητὴς ὑπερφυσικῆς ῥώμης καὶ ποιητῆς ἀντίτεχνος τοῦ Σιμωνίδου. Ἐξορισθεὶς ἐκ τῆς πατρίδος ὡς μηδίζων καὶ μάτην ἐπικαλεσθεὶς ὑπὲρ τῆς καθόδου αὐτοῦ τὴν συνδρομὴν τοῦ παντοδυνάμου πολιτικοῦ τῶν Ἀθηνῶν Θεμιστοκλέους ὕβρισεν αὐτὸν χυδαιότατα διὰ τῶν ποιημάτων του. Ὁ Σ., φίλος τοῦ Θεμ., ἐκδικεῖται αὐτὸν διὰ τοῦ σαρκαστικοῦ ἐπιγράμματος.—**πολλὰ φαγῶν** οἱ ἀθληταὶ ἦσαν διαβόητοι ἐπὶ ἀδηφαγία, ὡς ὁ Ἡρακλῆς, Θεαγένης

ὁ Θάσιος, ὅστις μόνος ποτὲ κατέφαγε ταῦρον, Μίλων ὁ Κροτωνιάτης, ὅστις ἔτρωγε κανονικῶς 20 μυᾶς κρέατος (ἢ μυᾶ 135 δράμ.) καὶ ἴσας ἄρτου, νικήσας δέ ποτε Ὀλύμπια ἀναλαμβάνει ἐπὶ τῶν ὤμων ταῦρον τετραετη καί, ἀφ' οὗ περιέφερεν αὐτὸν ἀνὰ τὸ στάδιον, κατέφαγε μόνος ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, Τίτορμος ὁ Αἰτωλὸς ὁ ὑπερβαλὼν τὸν Μίλωνα εἰς τὸ ποσὸν τῆς τροφῆς, Ἀστυάναξ ὁ Μιλήσιος, ὅστις ξενιζόμενος ὑπὸ τοῦ Πέρσου Ἀριοβαρζάνου ἐσάρωσε μόνος ὅλον τὸ δεῖπνον τὸ παρεσκευασμένον δι' 9 συνδαιτυμόνας, καὶ ἄλλοι : ἡμεῖς, ἀφ' οὗ ἔφαγον καὶ ἔπιον ἕνα περιόδρουμον.

Β'. Ἀναθηματικά, ἐπιδεικτικά,

σκωπτικά, παίγνια :

104.

Τίδημι ἀνατίθημι, μνημα κτερο. εἰς ἀνάμνησιν, ἧς ἑῆς, τέμενος 18,2.—Πεισίστρατος, υἱὸς τοῦ Ἰππίου καὶ ἔγγονος τοῦ μεγάλου Πεισιστράτου, γενόμενος τῶν 9 ἀρχόντων ἐπὶ τῆς τυραννίδος ἀνέθηκε βωμὸν ἐν τῷ τεμένει τοῦ Ἀπόλ. παρὰ τὸν Ἰλισσόν, ἐξ οὗ ἐσώθη μέγας λίθος διασφύζων τὴν ἐπιγραφὴν, Πίν. Β'. 2.

105.

Ὁ Φειδιππίδης ἐρχόμενος εἰς Σπάρτην, ἵνα ζητήσῃ κατ' ἐντολὴν τῶν Ἀθ. παρὰ τῶν ἐφόρων τὴν συνδρομὴν τῆς Σπάρτης κατὰ τῶν Περσῶν, ἀποβιβασθέντων ἤδη εἰς Μαραθῶνα (490), συνήντησε κατὰ τὸ Παρθένιον ὄρος ὑπερθεν τῆς Τεγέας τὸν Πᾶνα, ὅστις παρεπονέθη πρὸς αὐτὸν διὰ τί οἱ Ἀθ. οὐδὲν περὶ αὐτοῦ δεικνύουσιν ἐνδιαφέρον, ἐν ᾧ ἐπῆρξεν, εἶναι καὶ θὰ εἶναι πολὺν χρήσιμος εἰς τοὺς Ἀθ. Μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι περιφανῇ νίκῃν οἱ Ἀθ. πιστεύσαντες ὅτι ἦσαν ἀληθεῖς αἱ δηλώσεις τοῦ θεοῦ ἐτίμησαν δι' ἱεροῦ (ἐν τῷ σπηλαίῳ τοῦ Πανὸς κατὰ τὴν ΒΔ γωνίαν τῆς Ἀκροπόλεως), ἐν ᾧ ὁ Μιλτιάδης ἔστησε τὸ ἄγαλμα μετὰ τοῦ ἐπιγράμματος, καὶ διὰ λαμπαδηδρομίας. Εἰκὼν Πανὸς ἐν ΑΑΜ 251-2 (ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ποσειδῶνος).

106. Εἰς τόξα δρᾶσαντα κατὰ τῶν Περσῶν.

Πεπανμένα πτολέμοιο ἐν ἀποστρατείᾳ διατελοῦντα, δακρυόεις πολύδακρος, ὑπωρόφιος ὁ ὑπὸ τὴν στέγην, ἐπὶ τοῦ ναοῦ, νηῶ τοπ., δὴ μέχρι σήμερον, αἵματι Περσῶν, κλόνος ἄ. κλονισμός, ὠθισμός, στονόεις ὁ προκαλὼν πολλοὺς στεναγμούς : ὅπου οὐδὲν ἄλλο ἀκούει τις ἢ στεναγμοὺς τῶν πιπτόντων, δαῖς θ. (δαίω 1,14. 3,17), δοι. δαῖ, μάχη, φῶς-ωτὸς ἄ. ἀνήρ.

107.

Μετά τὴν ἐν Πλαταιαῖς νίκην (479) οἱ Ἕλληνες ἀφιέρωσαν ἐν Δελφοῖς τριέλικτον χαλκοῦν ὄφιν, ἀνέχοντα διὰ τῶν τριῶν κεφαλῶν χοροῦν τριπόδα ἢ λέβητα. Ὁ Πανσανίας ἀντιποιούμενος τῆς τιμῆς τῆς νίκης ἐχάραξεν ἐπὶ τῶν σπειρῶν τὸ ἐπίγραμμα, ὅπερ ἀποξέσαντες μετὰ τὴν προδοσίαν οἱ ἔμποροι ἀνέγραψαν τὰ ὀνόματα τῶν πόλεων, ὅσαι συνεπολέμησαν κατὰ τοῦ βαρβάρου, Πίν. Γ'. 1, ἡμετέρων Δι-
δακτικῶν σ. 95-6.

108.

Ἰοχέαιρα ἡ χέουσα τοὺς ἰοὺς, βέλη, βελοφόρος, δῶρα κτηρ., πτερόεις πτεροφόρος, ὁλοὺς ὀλέθριος, ξείνιον δῶρον ξενίας, φιλικὸν δῶρον, παρὰθ., δυσμενέες 1,8, κλόγος 107,3.—Περὶ τόξου, βελῶν ἰδ. Ὅμ. Γ-Δ σ. 79. ἡμετ. ἐκδ.—ὁλοῦ ξείνια ὁ ποιητὴς ὑπαί-
νισσεται τὸ ξείνιον, τὸ ὁποῖον ὁ Κῦκλωψ Πολύφημος εἶχεν ὑποσχεθῆ
εἰς τὸν Ὀδυσσεά, ἐὰν οὗτος προσέφερε καὶ πάλιν εἰς ἐκείνον οἶνον,
οὗ θὰ φάγῃ τὸν Ὀῆτιν τελευταῖον Ὅμ. ι 369 τοιοῦτον φίλευμα ἦτο
τὸ φύτευμα ἐνὸς βέλους εἰς τὴν καρδίαν τοῦ πολεμίου.—Ὁ Μνα-
σάλκας ἐπιγραμματοποιός.

109.

Τοὶ βέβαια, ἥσο ἦμαι, (ἀνακεκλιμένη) ποτὶ..., μακρὸς ὑψηλός,
μελία ὁ μέλεος, δένδρον ἐνδυνκλαδώτατον, ἐκ τῶν κλάδων τοῦ ὁποῖου
κατεσκευάζοντο τὰ δόρατα, ταναὸς (τείνω) μακρὸς, Πανομφαῖος
(ὁμφῇ ἢ θεῖα φωνή, χορημῶς) ὁ εἰς ὃν ἀποδίδονται πᾶσαι αἱ προφη-
τεῖαι, ὁ προφητῆναξ, γέρων (ἐστὶ) κτηρ., κρύομαι καταπονοῦμαι.

110.

Τᾶδε 54,1, κράνεια δένδρον ἢ κρανεία· ἐκ τοῦ σκληροῦ καὶ ἄμα
ελαστικοῦ ξύλου αὐτῆς κατεσκευάζοντο δόρατα καὶ τόξα· φόνος αἷμα,
ὄνυξ (νύσσω) λόγχη, δόμος Ἄ. ὁ ναός, Ἀθάνα ἰων. Ἀθήνη, Ἀ-
θηναία-η, ἀνορέα ἡνορέη (ἀνήρ), ἀνδρεία.—Τί συνήθιζον οἱ ἀρχαῖοι
εἰς τὰ ὅπλα τῶν (108-10);

111.

Βρέττιοι ἰθαγενεῖς κατοικοῦντες τὴν Βρεττίαν ἐν τοῖς ΝΔ τῆς Ἰ-
ταλίας ἐν Βρεττία παρὰ τὴν ΝΔ γωνίαν ἦσαν ἐκτισμένοι καὶ οἱ (Ἐ-
πιζεφύριοι) Λοκροί· ἔντεα, συνήθ., ὅπλα, βάλλον ἀπέβαλον,
ἐπέταξαν, αἰνόμορος δύσμοιρος, κυρ. πρὸς τὸ Βρέττιοι, θείνομαι
πλήττομαι, ὠκυνάχος ἐνκίνητος ἐν τῇ μάχῃ, ὥς ἀστραπή, κεραυνός,
ὦν Λοκρῶν, ἐκ τοῦ ἀρετὰν ἀνδρείαν, κείνται τὰ ἔντεα, ἀνάκτορον-α
(ἄνακτες-οἱ θεοὶ) ὁ ναός, πρὸβλ. ὑπωρόφιος 107,2, ποθέοντι-εὐντι
ποθοῦσι, πάχες οἱ πήγεις τῶν χειρῶν, αἱ χεῖρες, κακοὶ δειλοί.—

Οἱ Λοκροὶ σκυλεύσαντες τοὺς νεκροὺς καὶ περισυλλέξαντες τὰ ὅπλα τῶν ὀηρασπίδων Βρετιῶν ἀνέθηκαν αὐτὰ ὡς τρόπαιον εἰς τοὺς θεοὺς τῆς πόλεως, ὥς ὁ Πύρρος τὰ ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων ἀνέθηκεν εἰς τὸν Διὸς Δία μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς: Βασιλεὺς Πύρρος καὶ Ἀπειροῦται καὶ ταῦτα ἀπὸ Ῥωμαίων καὶ ἀπὸ συμμάχων Λυ Νάϊων ἰδ. καὶ 74. "Ὅθεν ποῦ θὰ εἶχεν ἐπιγραφῇ τὸ ἐπίγραμμα, ὥς καὶ τὰ 108-10;

112.

"Ὅτε νικῶν ἐπεξ. τοῦ ἐπ' ἔργῳ τῷδε, πέρθῳ, ἔπερσα κ. ἔπραθον, ἐκπορθῶ, ἀφανίζω, **Κεκροπίδαι** οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ τοῦ γενάρχου Κέκροπος, **καλλίχορος** 90,1.—Ποῦ καὶ πότε ὁ Λύσανδρος συνέτριψεν ὁλοσχερῶς τὴν δύναμιν τῶν Ἀθηναίων; Μετὰ τὴν περιφανῆ νίκην οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔστησαν ἐν Δελφοῖς ἐν δύο στίχοις 38 χαλκᾷ ἀγάλματα θεῶν καὶ ἀνδρῶν, ἐν οἷς ἦσαν καὶ οἱ ναύαρχοι τῶν συμμάχων πόλεων οἱ συναγωνισθέντες ἐκεῖ, ὑπὲρ πάντας δὲ διεκρίνεται ἐν μέσῳ ὁ Λύσανδρος στεφανούμενος ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος· τούτων εὐρέθησαν βάσεις τινές, ἐν αἷς καὶ ἡ τοῦ Λυσάνδρου, ἐφ' ἧς τὸ ἐπίγραμμα.

113.

Αἵρομαι κ. **ἄρνυμαι** 18,1, ἐπὶ πεντήκοντα (δοι.) προσθήκην, ἀνθέμεναι ἀναθεῖναι, **πίναξ** ζωγραφία, **διδάσκομαι** διδάσκω, **ἡμεροεῖς** ἡμέρας, **θελετικὸς**,—Αἱ ἑλλήν. πόλεις, καὶ μάλιστα αἱ Ἀθηναίαι, διὰ τὰς Διονυσ. ἑορτὰς κατήριζον (οἱ εὐποροὶ) χοροὺς ἐκ 50 ἀνδρῶν (ἢ καὶ γυναικῶν, παρθένων κλπ.) ἕκαστον, οἷτινες ἐν τῇ ἑορτῇ ἐχόρευον ἄδοντες διθύραμβον, ᾄσμα πρὸς τιμὴν τοῦ Διονύσου, ὅπερ ἐποίει ἴδιος ποιητὴς δι' ἕκαστον χορὸν, ἐκγυμνάζων αὐτοὺς τὸν χορὸν περὶ τὴν ἐκτέλειν. Ὁ ποιητὴς, οὗ ὁ χορὸς ἐνίκη, ἐλάμβανεν ἐν Ἀθήναις ἄθλον τρίποδα (ἀλλαχοῦ ταῦθον). Ὁ Σ., νικήσας 56κις ἐν τοιοῦτοις χοροῖς ἀνέθηκε ζωγραφίαν, ἐν ἣ θὰ παρίστατο ταῦθος καὶ τρίπους καὶ ἐν τῷ μέσῳ ἡ Νίκη ἐπιβαίνουσα ἄρματος καὶ καθίζουσα παρ' ἐαυτῷ τὸν νικητὴν ποιητὴν, ὅστις πολλάκις ἔλεγε: Ἐνὶ δ' οἶον (τῷ Σ.) εἶχει θεὰ (ἢ Νίκην) μέγαν ἐς δίφρον. Πίν. Γ'. 2. Ὑπὸ τὴν ζωγραφίαν θὰ εἶχεν ὑναγραφῇ τὸ ἐπίγραμμα.

114.

Οἱ διθύραμβικοὶ χοροὶ τοσοῦτον ἤρσαν ἐν Ἀθήναις, ὥστε ὁ Πεισίστρατος κατασῆσας τῷ 534 π. Χ. τὰ μεγάλα Διονύσια εἰσήγαγεν εἰς αὐτὰ τοὺς διθύραμβους καὶ ἔκτισε ἐκάστη τῶν 10 φυλῶν ἐν Ἀθήναις ἐξέλεγεν ἓνα εὐπορον Ἀθηναῖον, τὸν **χορηγόν**, ὅστις ὕφειλε νὰ καταρτίσῃ χορὸν ἐκ 50 προσώπων, νὰ ἀναθέσῃ εἰς ποιητὴν τὴν

σύνθεσιν διθυράμβου καὶ νὰ ἐξεύρη τὸν χοροδιδάσκαλον (δοῖς ἡδύ-
 νατο νὰ εἶναι καὶ αὐτὸς ὁ ποιητής), ἵνα ἐκγεμνάσῃ τὸν χορὸν περὶ τὴν
 ἐκτέλεσιν τοῦ διθυράμβου, δαπανῶν διὰ τὴν διατροφήν καὶ τὰς ἐν-
 δυμασίας τοῦ χοροῦ (διότι ὁ χορὸς ἦτο μετημαρμένος, ἰδ. 230-31),
 διὰ τὴν ἀμοιβὴν τοῦ ποιητοῦ, τοῦ χοροδιδασκάλου καὶ τοῦ ἀλλήτου,
 συνοδεύοντος τὸ ἄσμα, πρὸς δέ, ἐὰν ὁ χορὸς τοῦ ἐνίκου ἐν τῷ ἁγῶνι,
 ἀφιερῶν εἰς τὸν θεὸν τρίποδα, ὃν ἐλάμβανεν ἄθλον παρὰ τῆς πόλεως,
 ἐπὶ τῆς βάσεως (ἰδίου μνημείου, χορηγικοῦ, ἐγειρομένου ἐπ' αὐτοῦ
 ἰδίᾳ δαπάνῃ, πρβλ. τὸ Λυσικράτειον μνημεῖον τοῦ ὁποῖου ἀνεγρά-
 φοντο ἡ νικήσασα φυλὴ, ὁ ποιητής, ὁ ἀλλήτης καὶ ὁ χορηγός (π. χ.
 ἐπὶ τοῦ Λυσικρατείου: Λυσικράτης Λυσιθέου Κικυνεὺς ἐχορήγει,
 Ἀκαμαντὶς παίδων ἐνίκου, Θεῶν ἡϋλὲι, Λυσιάδης Ἀθηναῖος ἐδί-
 δασκε, Εὐαίνετος ἦρχε). Τοιοῦτον χορηγικὸν μνημεῖον ἐπίγραμμα
 εἶναι τὸ παρόν.—1 δὴ μέχρι σήμερον, Ὡραι θεότητες τῶν ὥρων τοῦ
 ἔτους, Διονυσιάδες εἴτε διότι ἀνῆκον εἰς τὸν θίασον τοῦ θεοῦ, προη-
 γούμεναι αὐτοῦ ἐπαγερομένου κατὰ τὸ ἔαρ, εἴτε=αἱ ὥραι τῶν (με-
 γάλων) Διονυσίων, τελουμένων κατὰ μῆνα Ἐλαφηβολιών (Μάρτ.-Ἀ-
 πρίλ.), αἱ ἔαριναι ὥραι, ἀνολολύζω ἀλαλάζω, ἀντηγῶ ἐκ τῶν ἐν-
 φροσύνων ἀλαλαγμῶν, ἐν χοροῖς Ἀ. δόσεις ἔπαιζον οἱ χοροὶ τῆς
 Ἀ., κισσοφόροι οἱ διῶν, διότι οἱ χορευταὶ ἔφερον στεφάνους κισσοῦ,
 ἱεροῦ τοῦ Διονύσου, ἐπὶ δ. διὰ τὴν ὥραιαν ἐκτέλεσιν τῶν, δὲ 3 ἀλλὰ,
 σκιαζῶ καλύπτω, ὑποκ. αἱ Ὡραι, ἔθειρα θοῖξ, κόμη, λιπαρὸς μυ-
 ρόβρεκτος, μυρροστάλακτος, μήτρα ταυνία ἀναδέονσα τὴν κόμην, στέ-
 φανοι τοῦ νικητοῦ ἐν ἁγῶνι, ἄωτον-ος ἅ. τὸ ἄριστον καὶ κάλλιστον
 τοῦ εἶδους του, ἄ. ῥόδων αἰθέρια, θεσπέσια ῥόδα, αἰοῖδοι οἱ τραγου-
 δισταὶ τοῦ χοροῦ, σοφοὶ ἀριστοτέχναι, οἳ ὁ ποιητής νοεῖ τοὺς νῦν
 χορευτάς, ἔθηκαν 104,2, μάρτυρα κτγρ., ἐκ τούτου ἀέθλων, Ἀν-
 τιγένης ὁ ποιητής τοῦ διθυράμβου καὶ χοροδιδάσκαλος, ἵσως Ἀ-
 θηναῖος, ἀφ' οὗ δὲν μνημονεύεται ἡ πατρίς του, τιθηνέω-ομαι (τι-
 θήνη-τροφός) τρέφω, ἐνδυναμώνω, ὄψ θ. (νοχ) φωνή (τῶν αἰοιδῶν),
 χέων ἡδὺ πνεῦμα φουσῶν γλυκὰ γλυκὰ, καθαρὸς ὄχι σιαλωμένος,
 τῶν ἐχορήγησε τούτων χορηγὸς ἐπῆρξεν, κύκλος κυκλικὸς (κύκλιος)
 χορὸς, σύστ., μελίγηρως μελιχόγηρως 4,8, μελωδικός, εἰς τὸν με-
 λωδικὸν χορὸν, φορηθεὶς μετεωρισθεὶς ἐπὶ τοῦ ἁσματος τῶν Χ.,
 διότι ὁ χορὸς ἐπῆρξε χαριέστατος, θῆκαν ὄνομα κατέστησαν, θῆκαν
 νίκαν παρέσχον, ἔκατι κ. ἔκητι (ἐκόν) κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν, χάριν
 αἱ Μοῦσαι ἐνέπνευσαν τοὺς ἄδοντας, τὸ ἄσμα ἐπῆρξε μεμνησμένον
 καὶ ἐπίχαρι, ὅθεν καὶ ἐνίκησεν ὁ χορὸς Ἰοστέφανος ὁ φέρων στέ-
 φανον ἴων, Μοῖσα αἰολ.—Ὁ ἐπιγραμματοποιὸς δηλοῖ ὅτι οἱ πρότε-
 ροι χοροὶ τῆς Ἀ. ἦρξαν, ἀλλὰ δὲν ἐνίκησαν ὁ παρὼν ἐνίκησεν (δὲ 3)

διὰ τοὺς σοφοὺς αἰδούεις.—7 οἱ ἀνδρὶ δῶριτοι διὰ τὴν δόριον ἁρμο-
νίαν τοῦ διθυράμβου, σεμνὴν καὶ μεγαλοπρεπῆ.—10 αἱ Χάριτες θυ-
γατέρες τοῦ Διὸς ἐξωραΐζουσιν τὴν φύσιν καὶ δὴ κατὰ τὸ ἔαρ, ὅτε
χοροὶ Χαρίτων καὶ Νυμφῶν χορεύουσιν ἐνθύμως ἀνὰ τὴν γῆν, συ-
νοδοὶ τοῦ Διονύσου ἐπανερχομένον κατὰ τὸ ἔαρ.—Διὰ τί 4 στ. ἀφιε-
ρώθησαν εἰς τὸν χορηγόν, ὁλόγαι δὲ λέξεις εἰς τὸν ποιητὴν καὶ τὸν
ἀνελτήν;

115.

Κενὸς κενὸς (οἶνον), δέχνημαι δέχομαι.—Ὁ Ἐρατοσθένης
ποιητὴς ἤκμασεν ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ, ἐπικαλούμενος Σχολαστικός, ὥς
ἀφιερῶν τὰς ὥρας τῆς σχολῆς εἰς μάθησιν, πεπαιδευμένος, λόγιος.

116.

Σωτήρ ὁ Ζεὺς.—Τὶ ἀνάθημα ἀνέθηκαν οἱ ἀδελφοὶ καὶ ἐκ τίνος
κινδύνου ἐσώθη ὁ Σ. δὲν δηλοῦται.—Τὶ τὸ ἰδιάζον τοῦ ἐπιγράμματος;

117.

Ἡ Λαΐς, εἰαίρα ἐκ Κορίνθου, διάσημος διὰ τὴν καλλονὴν καὶ
ἀπλησίαν αὐτῆς, ἥδη προβεβηκυῖα τὴν ἡλικίαν ἀφιερῶ τὸ κάτοπτρον
εἰς τὴν Ἀφροδίτην.—γελῶ σοβαρὸν κατὰ γελῶ καταφρονητικῶς εἰς
βάρος, ἔχουσα κρατοῦσα, ἐσμὸς ἂ. σμῆνος, τῇ Π. (ἀναίτημι), ὁ-
ρᾶσθαι φαίνεσθαι, γὰρ βλέπω ἐμαντήν, τοίῃ οἷῃ εἰμί, οὐ δύναμαι
δ' (ὁρᾶσθαι τοίῃ), οἷῃ ἦν πάρος πρότερον.—Παφία ἢ Ἀφροδίτη ὡς λα-
τρευομένη ἐν Πάφῳ τῆς Κύπρου.—Ποῦ θὰ εἶχε χαραχθῇ τὸ ἐπίγραμμα;
Κάτοπτρα ἰδ. ἐν ΑΜΜ ἐν τῇ Χαλκοθήκῃ, Προθ. 207, 225-8.

118.

Ἀπτής-ῆνος (ἀ-πέτομαι) ὁ μὴ δυνάμενος ἀκόμη γὰρ πετάξῃ,
νεοσσός, παῖς, αἰρῶ καταβάλλω, μο(υ)νοπάλης-ου ὁ ἀγωνιζόμενος
μόνον πάλην (οὐχὶ καὶ πυγμὴν, παγκράτιον 18,5), -ᾶν γεν. πληθ.
ἀ. κλίτων, ἐκ τοῦ σώματα.—Τὸ ἐπίγραμμα εἶχε χαραχθῇ ἐπὶ τοῦ βά-
θρου τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Ξενοκλέους ἐν Ὀλυμπίᾳ.

119.

Πύκτας πύκτης, τόνδε ἀνδριάντα.—Εὐρέσθῃ ἐν Ὀλυμπίᾳ.

120.

Εἶπον β'. προσ. προσκτ. τοῦ εἶπα, πύξ ἐν πυγμαχίᾳ, προβλ. λάξ.

121.

Ἀγκεῖσθαι ἀνακεῖσθαι, Τυνδαρίδαι οἱ Διόσκουροι, Κάσιωρ κ.
Πολυδεύκης, υἱοὶ τοῦ Τυνδάρεω, βασιλέως τῆς Σπάρτης, ἀντὶ ἔ-
νεκα, παῖς Φ. ὁ Εὐαίνετος, Φιλοξενίδης ὁ υἱὸς τοῦ Φιλοξένου,;

φησὶν ἀγκυῖσθαί με, χάλκειον ἀλέκτορα, Τυνδαρίδῃσιν ἀντὶ τῆς ἰδίας νίκης. — Οἱ Διόσκουροι ὥς ἱππόδαμοι ἦσαν προστάται καὶ τῶν ἀγματοδρομῶν ἐν τοιοῦτῳ ἀγῶνι νικήσας ὁ Εὐαίνετος ἔστησεν ἀλέκτορα, σύμβολον τῆς ἀνδρείας καὶ τῆς ἐτοιμότητος πρὸς ἀγῶνα.

122.

Ἐν τῷ Μουσεῖῳ Σπάρτης ἀρ. 218. Οἱ ἀριτελεῖς παῖδες τῶν Σπαρτιατῶν κατὰ τὸ ἔβδομον ἔτος τῆς ἡλικίας παρεδίδοντο ἐπὶ τῶν γονέων εἰς τοὺς **παιδονόμους**, οἵτινες κατέτασσον ἕκαστον εἰς ἀγέλην ἢ βοῦαν, ἧς προϊστάτο ὁ **βο(υ)αγός-όρ**, παῖς ἐκλεγόμενος ἄρχων τῆς ἀγέλης ἐπὶ τῶν παίδων τῶν ἀνηκόντων εἰς τὴν αὐτὴν ἀγέλην. **Ὁρθ(ε)ίη-α** ἡ Ἀριτεμς, ἔχουσα ἴδιον ναὸν ἐν Σπάρτῃ, ἀποκαλυφθέντα διὰ τῶν ἀνασκαφῶν τῆς ἐν Ἀθήναις Ἀγγλικῆς Ἀρχαιολογικῆς σχολῆς. Πρὸς τιμὴν ταύτης ἐτελοῦντο ἐν Σπάρτῃ τοῖα εἶδη ἀγώνων, ἐν οἷς καὶ ἡ **μῶα** (μῶλα, μῶσα, μοῦσα) μους. ἀγών. ἐν ᾧ ἦδοντο ἄσματα ἐπὶ παίδων ὁ νικητὴς ἐλάμβανεν ἑπαύλιον δρεπάνην, ἣν ἀφιέρωνεν εἰς τὴν θεὰν ἐναρμόζων εἰς ὁπλὴν τοῦ λίθου, ἐφ' οὗ τὸ ἐπίγραμμα· ἐνταῦθα ἡ δρεπάνη εἶχεν ἐναρμοσθῇ ἐν τῷ κενῷ μεταξὺ τῶν 2 πρώτων στίχων καὶ τοῦ τελευταίου. **στέφω** τιμῶ, **εἰσάριθμος** ἰσάριθμος, **ἔπη** στίχοι. Τὸ ἐπίγραμμα εἶναι **ἰσόψηφον** ἥτοι τὰ γράμματα ἕκαστον στίχον συναριθμοῦμενα κατὰ τὴν ἀριθμητικὴν αὐτῶν ἀξίαν δίδουσι τὸ αὐτὸ ἄθροισμα (ΒΨΑ' 2730, διότι Ὁ(70)+ρ(100)+θ(9)+ε(5)+ι(10)+η(8) κλπ.=2730· ἐπίσης καὶ ὁ β'. καὶ ὁ γ'. στίχος).

123.

Ὁ **χάλκεος** (ἀνδρείος), **ἔοικεν** ὁμοιάζει, **αὐδασῶ** δωρ. μέλ.: πρὸς ἀνθρώπων θέλοντα γὰ εἶπῃ, **λεύσσω** βλέπω, **τίθεμαι** θεωρῶ, ἐπολογίζω ἐποχείριόν μου. — Τὸ ἐπίγρ. ἀναφέρεται εἰς χαλκοῦν ἀνδριάντα τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, ἔργον τοῦ διασήμεν Λυσίππου, ὅστις μόνος εἶχε τὸ δικαίωμα γὰ εἰκονίζει τὸν Ἀλ., ὥς μόνος διὰ τοῦ χαλκοῦ ἀποδίδων τὸ ἥθος αὐτοῦ. Ἐπλάσε τὸν Ἀλ. ὀρθιον, δόρυ κρατοῦντα ἐν τῇ δεξιᾷ, μὲ τοὺς βοστρούχους τῆς ποννῆς κόμης ὥς καίτην λέοντος περιβάλλοντας τὴν ὄψιν αὐτοῦ, ἐκφράζουσιν τὸ ἐγρὸν ἅμα καὶ ἀρρενωπὸν καὶ λεοντῶδες ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, κλίνοντα ἡρέμα τὸν ισάχηλον πρὸς τὸν ἀριστερὸν ὄμον, ὥς συνήθιζεν αὐτὸς ὁ Ἀλ. γὰ βλέπει, καὶ ἀναβλέποντα ὑπερηφάνως πρὸς τὸν οὐρανόν.

124.

Αἱ παρθέναι πρὸ τοῦ γάμου ἀφίερον τὰ παιδικὰ παίγνια εἰς τὴν Ἀριεμν, ἀγρὴν παρθένου. — Ἐρατεινὸς ζηλευντός, κεκρούφελος ἔ.

πλεκτός θύλακος (σκούφια), ἐν ᾧ συνεκρατεῖτο ἡ κόμη, **ῥύτωρ** (ῥύομαι) ὁ προσφύλασσαν, περιζελίων, **κόραι** αἱ πλαγγόνες, **κόρα(η)** ἀνέθηκε κόρα, ὡς ἐπιεικὲς ὡς ἀρμόζει, **Διμνᾶτις** ἡ Ἀρτεμις (σελήνη) ὡς προστάτις (διὰ τοῦ φωτός της) τῶν ἀλίων καὶ ναυτίλλομένων, **Δατώα** ἡ Ἀρτ. ὡς θυγάτηρ τῆς Διητοῦς, κλητ., τὸ 90,1, **ὑπερθηκαμένα** κρατοῦσα τὴν χειρὰ τῆς ὑπεράνω τῆς κόρης, **δοῖος** εὐσεβής, ἀγνός, **δοίως** κατὰ τὸ θεῖον δίκαιον.

125. Εἰς τὴν εἰκόνα Ἀγαθαρχίδος.

Γράμματα ἡ εἰκὼν, ἡ ζωγραφία, **ἀταλὸς** (τρυφερὸς) λεπτός, **λῶστος** ἐπρῶτ. τοῦ ἀγαθός: ἄριστος, ἐν προσφ. **λῶστε** καλέ, φίλε, **ἐντὶ** δωρ. εἰσί, **ὀμαλὸς** (ὀμός) ὅμοιος, **τὶν** δωρ., οὐδαμοῦ ἐγκλινόμενον, **σοί**, **σοφία** τέχνη, **γῶν** γόν, τοῦλάχιστον, **γράφω** ζωγραφῶ, **ἐτύμως** 35,8, μὲ φυσικὴν ἀλήθειαν, αἱ δωρ. εἰ, **ποτέθηκε** προσέθηκε (ποτί), **καυδὰν** καὶ αὐδὴν, ἧς δωρ. ἦν, **Ἄ. ὅλα** ἡ Ἄ. ὁλόκληρος, τελεία, αὐτοτάτη.

126. Εἰς τὴν εἰκόνα Μελίννης.

Τένυκται (τεύχω) ἔχει κατασκευασθῆ, ἔχει ἐξέλθει ἐκ τοῦ χρωσῆρος, **αὐτομέλιννα** αὐτοτάτη ἡ Μέλιννα, **ἀγανὸς** προῖος, προσήνης, πόσον προσήνης τὸ πρόσωπον, **ποτοπιτάζω** δωρ. προσορῶ, ἀτενίζω, **μειλιχίως** γλυκά, **ἀμὲ** 56,2, ὡς ἐτύμως μὲ πόσῃν φυσικὴν ἀλήθειαν, **ποτᾶκει** δωρ. ἀπὲ προσεφᾶκει, προσέοικα-προσομοιάζω, **ἦ καλὸν** ἀλήθεια εἶναι ὥραϊον προῖγμα, **ὄκκα** δωρ. ὅταν, ἴσα ὅμοια.

127. Εἰς εἰκόνα Σαβαθίδος.

Ἄδ' ἦδε, εἶδομαι φαίνομαι, **γνωστὸς** εὐδιάγνωστος, **τῆνος** ἐκεῖνος, **τηνῶθε** ἐκεῖθεν, ἐκ τῶν ἐξῆς χαρακτηριστικῶν, **μορφᾶ**... ἐπεξ. τοῦ **τηνῶθε**, **μεγαλεισύνα** μεγαλοπρέπεια, μεγαλοπρεπὲς παρουσιαστικόν, θεωρία, **θάομαι**, ἴων. θηέομαι, ἀπ. θεάομαι-ῶμαι, προσκτ., **ἔλπομαι** 24,5, ὁρῶν δωρ. **ὄρᾶν**, **πινυτὰ** (-ῆ) φρόνησις, **αὐτόθι** ἐπὶ τῆς εἰκόνης, **χαῖροις** πολλὰ χαῖρε, χαῖρε καὶ πάλιν χαῖρε, **μάκαρ-αιρα** εὐτυχισμένη.

128. Εἰς τὴν εἰκόνα Θανμαρέτας.

Πίναξ ἡ εἰκὼν, προβλ. πινακοθήκη, **τεῦξεν** ὁ καλλιτέχνης, **εὖγε** πολὺν ὥραϊα, **γαῦρος** (γαίω, gaudeo) ἐπερῆφανος, σοβαρός, μεγαλοπρεπής, **τὸ γ.** τὸ καμάρωμα, **τὸ ὥραϊον** τὴν καλλονήν, **ἀγανοβλέφαρος** 126,1 ἡ ἔχουσα γλυκὰ βλέφαρα, μάτια, **σκυλάκαινα** θ. τοῦ **σκύλαξ** νεογν. τοῦ κυνός, ἡ σκυλίτσα, **σαίνω** περισαίνω, κυνὸ τὴν οὐρὰν περὶ τινα (θωπευτικῶς), περὶ κυνῶν, **καθορῶν** δωρ. 127,4.

129. Εἰς τὴν εἰκόνα Καλλοῦς.

Γράφομαι ζωγραφῶ διὰ τοῦ ζωγράφου, κάμνω τὴν εἰκόνα μου, εἰκόνα ἴσαν (ἐαυτῇ) πάντα 126,3, ἀνέθηκε πίνακα εἰς δόμον ξ. Ἀ., ὡς ἂ. ἐπιφ., ἀλίκον πόσον ἐπανθῆ ἡ χάρις, πόσον χάριν ἀποπνέει, χαιρέτω ὡς τὴν χαρῇ εὐτυχίης, μέμψιν βιοτᾶς παράπονον διότι ἔζησε.

130. Εἰς τὸν Ὀλύμπιον Δία τοῦ Φειδίου.

Ἐβης οὐρανόνδε.—Φίλιππος ὁ Θεσσαλονικεὺς, ἐπιγραμματοποιός, ἤκμασεν ἐπὶ τῶν πρώτων αὐτοκρατορῶν τῆς Ἰουλίας γενεᾶς.

131.

Κύπρις ἡ Ἀφροδίτῃ ὡς λατρευομένη ἐν Κύπρῳ 117,3, τὰν Κύπριν τὸ ἴδιον ἐαυτῆς ἄγαλμα, Κνίδος π. τῆς Καρίας, φεῦ περίεργον.—Πραξιτέλης πολυῦμνητος γλύπτης τῆς δ'. ἐκ. π. X., ποιήσας πλεῖστα ἔργα, ὧν τὸ κάλλιστον ἡ Κνιδία Ἀφροδίτῃ, ἣν οἱ Κνίδιοι ἔστησαν ἐν-ναῶν περιστύλῳ, ἀναπεπταμένῳ πανταχόθεν, ἵνα τὸ θεῖον ἐκείνο ἀριστοτέχνημα εἶναι πανταχόθεν περίοπτον ἡ θεὰ παρίστατο ὅλη γυνὴ παρὰ λουτροφόρον ὑδρίαν, μετὰ χάριτος ὀλίγον πρὸς τὰ ἐμπρός κλίνουσα.

132. Εἰς ἄγαλμα Νιόβης.

Ζωὸς β ζωντιανός, λίθον κτερο. τοῦ μέ: ἀπὸ ξυμφυχον οἱ θεοὶ μὲ ἔκαμον λίθον, ἔμπαλιν τἀνάπαλιν, ἀντιστρόφως.—Νιόβη, θυγάτηρ τοῦ Ταντάλου καὶ σύζυγος τοῦ βασιλέως τῶν Θηβῶν Ἀμφίονος, ἀπέκτησεν ἐκ τοῦ γάμου 6 υἱοὺς καὶ 6 θυγατέρας· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐπαρθεῖσα διὰ τὴν εὐτεκνίαν ἐμυζητοῦσε τὴν Λητώ ὡς μητέρα δύο μόνον τέκνων, ὁ Ἀπόλλων καὶ ἡ Ἀρτεμὶς κατὰ παράκλησιν τῆς μητρὸς κατειόξευσαν ὁ μὲν τοὺς υἱούς, ἡ δὲ τὰς θυγατέρας τῆς Ν., ἥτις ἐν τῇ πλησμονῇ τοῦ πένθους ἐπανῆλθε πλησίον τοῦ πατρὸς εἰς Σίτυλον τῆς Φρυγίας, ὅπου ἀπελιδώθη, κλαίονσα καὶ λίθος τὴν ἰδίαν μοῖραν μέχρι σήμερον, Πίν. II 4 ἐν Ὀμ. Ο-Ω ἡμετ. ἐκδ. Ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Φλωρεντίας ἀπόκειται σύμπλεγμα τῶν Νιοβιδῶν, πιθανῶς ἔργον τοῦ Σκόπα.

133. Εἰς ἄγαλμα Ἀριάδνης.

Λαίνεος 62,2, ἀναθρόσσω ἀναπιδῶ, ινᾶσσομαι ἐπάνω, δίζομαι ὡτὶ δίζημαι 39,5.—Ὁ Θησεὺς ἐγνώμων πρὸς τὴν Ἀριάδνην, θυγατέρα τοῦ Μίνω, ἥτις ἐρασθεῖσα αὐτοῦ ἔδωκε τὸν μίτον, δι' οὗ κατώρθωσεν ὁ Θ. φρονέσας τὸν Μινώταυρον γὰρ ἐξέλεθ' αὐτὴν λαβὴν ὀρθόν, ἀποπλέων ἐκ Κρήτης παρέλαβεν αὐτὴν μεθ' ἑαυτοῦ· ἀλλ'

ὅτε προσωμίσθη εἰς Νάξον, ἐπωφεληθεὶς τὴν στυγὴν, καθ' ἣν ἡ Ἄρ. ἐκοιμᾶτο, ἐγκατέλειπεν αὐτὴν ὁ ἄπιστος ἀποπλεύσας, γενομένην εἰς αὐτὴν σύζυγον τοῦ Διονύσου. Ὁ καλλιτέχνης εἶχε παραστήσει τὴν Ἄρ. ἰαδρὴν κοιμωμένην.

134. Εἰς ἄγαλμα Βάκχης ὀρχουμένης.

Ἰσχω ἀναχαυτίζω, ὑπερτίθεμαι διαβαίνω, ὑπερπηδῶ, ὑπεκπροφεύγω ἐκφεύγω ἐπιτηδεύω, μὲ τρόπον, ἐκ τούτου νηόν.—Βάκχαι, Μαινάδες, Θυιάδες. ἦσαν αἱ ἀκόλουθοι τοῦ Διονύσου, καταλαμβάνονται καὶ αὐταὶ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐνθουσιασμοῦ. Βάκχην ὀρχουμένην εἶχε ποιήσει ὁ Σκόπας, μέγας καλλιτέχνης, ἀρχιτέκτων καὶ γλύπτης τῆς δ'. ἐκ. π. X.

135. Εἰς Σάτυρον Πραξιτέλους.

Ὑποτρέχω ὑπεισδύω, εἰσέρχομαι ἀνελπισθήτως, χώνομαι, ἀμφιχέομαι χώνομαι ὁλόγυρα (περὶ τὸ σῶμα τοῦ Σ.).—Ὁ χαλκοῦς Σ. ἦτο κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ Πραξιτέλους τὸ κάλλιστον τῶν ἔργων του μετὰ τοῦ Ἐρωτος. Ἡ φίλη αὐτοῦ Φρόνη μάτην πολλὰκις πειραθεῖσα νάποσπασή παρ' αὐτοῦ τὸ μυστικὸν τοῦτο, κατέφυγεν εἰς δόλον ἐν ᾧ ἐκάθητό ποτε μετὰ τοῦ Πρ., δοῦλος αὐτῆς αἰφνης εἰσορμήσας εἰς τὴν αἰθουσαν ἀνήγγειλεν ὅτι ἀπειφερώθη μετὰ πάντων τῶν ἐν αὐτῷ ἔργων τὸ ἐργαστήριον τοῦ Πρ. πλὴν ὀλίγων τινῶν. Ὁ Πρ. τεταραγμένος τρέχει ἔξω λέγων ὅτι οὐδὲν πλέον ὑπολείπεται εἰς αὐτόν, ἂν ἐκάησαν καὶ ὁ Σάτυρος καὶ ὁ Ἐρως. Ἡ Φρ., γενομένη οὕτω κάτοχος τοῦ μυστικοῦ ἔσπευσε νὰ καθησυχάσῃ αὐτὸν ὁμολογήσασα τὸ τέχνασμα τῆς καὶ ἐξήγησε παρ' αὐτοῦ ὡς φίλου τὸν Ἐρωτα, ὃν λαβοῦσα ἐδώρησεν εἰς τὴν πατρίδα τῆς Θεσπιάς, γεγόμενον ἔκτοτε γενικὸν προσκύνημα Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων, ἕως ἀφροπάσθη ὑπὸ τοῦ Νέρωνος. Ὁ Σάτυρος, ὁ *dolce far niente*, ἐκαλεῖτο παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ὁ περιβόητος.

136. Εἰς Σάτυρον.

Τορεύω κατεργάζομαι ἀναγλύφους παραστάσεις ἐπὶ μετάλλων (ἢ ξύλων), νύσσω κεντῶ.—Ὁ Διόδωρος ἦτο τορευτής.

137. 138. 139.

Ὁ Μύρων, διάσημος Ἀθηναῖος γλύπτης, εἶχεν ὑπάρξει σύγχρονος τοῦ Φειδίου ἐκ τῶν πολλῶν αὐτοῦ ἔργων πολυθρόλητα ἦσαν ὁ δισκοβόλος καὶ ἡ χαλκῇ μυκωμένη βοῦς, ἱσταμένη ἐν τῇ Πυκνί, εἰς ἣν ἐποιήθησαν περὶ τὰ 60 ἐπιγράμματα ἐλλ. κ. λατιν.—Ὡδες ἐδῶ δά,

βοίδιον ὑποκορ. τοῦ βοῦς, δάμαλις, νομεὺς βοσκός, ἀπολείπομαι μένω ὀπίσω ἀπὸ τὴν ἀγέλην.—νέμω βόσκω, συνεξελαύνω βάλλω ἐμπρὸς μαζί.—λαγόνες θ. τὰ μαλακὰ μέρη τοῦ σώματος τὰ μεταξὺ πλευρῶν καὶ ἰσχίων, λαπάρα, τίπιτε τίποτε, διὰ τί ὁρά γε.—Ἀπαχθεῖσα ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων ἐκόσμει τὸν ναὸν τῆς Εἰρήνης ἐν Ῥώμῃ.

140.

Πιτάνα(-η) κόμη παρὰ τὴν Σπάρτην, ἀντίος ὁ ἐκ τῶν ἐμπροσθεν, πρέσβυς-ύτης, πυρκαῖα 88,6, ἐμὸν γνήσιον, ἀληθῆ εἶόν μου (ἦρσα ὡς ὁ πατήρ).—Οἱ Σπαρτιάται διεξήγαγον μακροῦς πολέμους πρὸς τοὺς Ἀργεῖους περὶ τῆς Θυρέας.—Ὁ ἐπιγραμματοποιὸς Διοσκορίδης ἔζησε κατὰ τοὺς Ἀλεξανδρ. χρόνους γράφας ἐπιγράμματα εἰς μεγάλους ποιητὰς καὶ ἦρωας.

141.

Ἀνίκα ἡνίκα, καθ' ἣν στιγμήν, πᾶς ὁ ὀπλιστὰς κόσμος ἡ παροπλία, αὐτὰ-ή, ὥσαμένα λόγῃ διὰ, λαγόνες 139, πλατέων διακατάλ., ἔχω φόγον παθ., ἀμπλακίσκω ἀμαρτάνω, σφάλλομαι.—Ἡ τὰν ἢ ἐπὶ τᾶς.—Ἐρύκιος ὁ Κυζικηνός, ἐπιγραμματοποιὸς ἴσως ἐπὶ Νέρωνος.

142.

Παύσειν τοῦτο πῦρ οὐ θά σβέσῃ τὴν φλόγα αὐτοῦ.

143.

Ἀμείβομαι λοετρον ἀμείβω τὸ λ., ἀγλαΐη τὸ κάλλος, ῥέθεα τὰ μέλη.

144.

Ἰζομαι καθέζομαι, ἅπας πᾶς τις ὁδοιπόρος, ἐργάτης, ἀρύ(τ)ομαι ἀντιῶ, πόμα ὕδωρ πρὸς πόσιν, νᾶμα τρέχον ὕδωρ, ῥέουσα πηγὴ, ἀμπαύω ἀναπαύω, γυῖα μέλη, ἀσθμαίνω εἶμαι λαχανισμένος, ἐξητλημένος, πόνοις θέρεος.

145.

Τέτρυμαι 109,3, θροεῖ πνεῦμα παράγει θροεῖν ἐκ τοῦ ἀνέμου, πέταλον φύλλον, χλωρὸς πράσινος, πίδαξ ἁ. ἀναβρόον ὕδωρ, ἀμπαυμα ἀναψυκτικόν, καῦμα καύσων, ὀδίτης ὁδοιπόρος: τοῦτο (ἐστί) φίλον ἄμπαυμα.

146.

Μέγα χαίρετε σᾶς βροντοφωνῶ τὸν ἀποχαιρετισμόν, οὐδὲν ἐμοί... οὐδεμία σχέσις ὑπάρχει μεταξύ.

147.

Ὡς ὀλιγώρως ἐπιφ., ἡνίδε (ἦν (ἰδοῦν)-ιδεῖ) ἰδοῦ.

148.

Ταυρῶπις βοῶπις, μεγαλόφθαλμος, ἐλισσόμεναι.. μὲ ἄβροῦς ἐλιγμοὺς βηματισμῶν, ἴσταμαι στήνω, ἀπάρχω σῶσαι πρώτη τὸν χορόν, ὕμμι αἰολ. ὕμν: τὸν χορόν ὕμνων, ὄρχηθμός χορός, ἡ γεν. αἱ. ἐκ τοῦ ὄλβιαι, πολυγηθῆς (γηθέω) πολύχαρος, εὐφρόσυνος, δόξετε θὰ νομίσητε, εἰσαῖω 102,3, Καλλιόπη ἡ πρώτη καὶ προεστυαίη τῶν Μουσῶν, θεὰ τῆς ἐπικῆς καὶ δὴ τῆς ὅλης ποιήσεως.

149.

Κηρίον κηρήθρα, κίρναμαι κεράννυμαι, ἴσοι ἐφάμιλλοι, Ὁμήρῳ βραχυλ., παρθενικῇ 86,3, ἐννεακαιδεκέτευσ-εος-ους, ἰστός ἀργαλειός, λάτρις-ιος 12,48 θ. θεραπεινίς, ἐφαπτομένη διατελοῦσα ἐν ἐπαφῇ πρὸς τὰς Μ., μέλεα ἄσματα, λυρ. ποίησις. Περί Ἡρίννης ἐν 99.—Τὸ ἐπίγρ. ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ κώδικος, ἐν ᾧ ἡ Ἡλακίτη.

150.

Ἔαρ πόλυθ. ἐστὶ κόσμος γῆ.—Τὸ ἐπίγραμμα εἰς ἄνδρας ἐπαινετοὺς ἐξ ἐπαινουμένης πατρίδος.

151.

Βρόχος θηλειά, ὁ οὐχ ἐνδὼν τὸν χρ., ὃν λίπεν, ἅπτω ἐξάπτω, κορεμῶ, ἀναρτῶ (ἴν' ἀπαγχονισθῶ).

152.

Ἀντὶ πυρὸς τοῦ κλαπέντος ὑπὸ τοῦ Προμηθέως, δπάξω 12,74. —Ὁ Παλλαδάς ἐξ Ἀλεξανδρείας ἤκμασεν ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀρκαδίου, ὢν ἐθνικός. Ἡ πενία, δι' ἣν ἠναγκάσθη νὰ πωλήσῃ τὴν βιβλιοθήκην του, καὶ ἡ φίλεις σύζυγός του κατέστησαν αὐτὸν ὄξιν καὶ πικρόν.

153.

Στήλην ἐπιτύμβιον, στέφω (λοιβαῖς, σπονδαῖς) κάμνω γύρω σπονδάς, κοῦρος νέος, ὡς οἰόμενος, ἡλλάχθαι ὅτι εἶχεν ἀλλάξει, πρόγονος ὁ προγονός.

154.

Ἀχαιμενίδαι βασιλ. δυναστεία ἐν Πελοπί.—Μένιππος κυνικός φιλόσοφος ὑποκρινόμενος τὸν πένητα.

155.

Τίποτε 139,1, ἀλώσιμος ἐδάλωτος, τέκτων ἐταῦθα ναυπηγός, ἡλεός (ἀλάομαι) ἄφρων, ἡλίθιος, πίτυς-νος θ. πεύκη, οἰωνός προ-
μηνύματα, οὗ ἀφ' οὗ.

156.

Κλάω θραύω, ἐπὶ γῆς ἐν τῇ ξηρᾷ, στέλλω ἐτοιμάζω, πόντω
διὰ τὸν πόντον.—Ο Ζηλωτὸς καὶ ὁ Βάσσος ἐπιγραμματικοί.

157.

Ἀλιήτωρ ἀλιεύς, ἔλομεν συνελάβομεν, λιπόμεσθα ἀφήκαμεν ἐπὶ
τόπον, φερόμεσθα φέρομεν μαζί μας.—Τὶ γὰρ ἡλίενον;

158.

Ἐπὶ ῥίζαν μέγρι ὅ., ὅσσον ὥστε, ἐπισπένδω τινὶ κάμνω σπον-
δὴν ἐπάνω εἰς τινα.—Ἐπὶ ἀδιοκράτορος Δομιτιανοῦ ἐκφυγόφησαν
ἐν Ῥώμῃ λίβελλοι γραφόντες: Κῆν με φάγῃς ἐπὶ ῥίζαν, ὅμως ἔτι
καρποφορήσω Ὅσσον ἐπισπείσαι Καίσαρι θυομένω. Ὅθεν ὁ Δομ.
ἐξέδωκε διάταγμα περὶ ἐκριζώσεως τῶν ἀμπέλων.—Ο Εὐήνος ἐπι-
γραμματικοὺς ἐξ Ἀσκάλωνος τῆς Συρίας.

159.

Κόρις-ιος ἄ. ὁ κοριός, ἐκκορίζω ξεκοριάζω, σκοιῶναι τοὺς κο-
ριοὺς. — Χαρακτὴρ τοῦ ἐπιγρ. Περὶ Παρμεν. ἰδ. 76.

160.

Τὸ φέρον ἢ τύχη, φέρε.. φέρε (ἐπόμενε) αὐτὴν καὶ ἄρες γὰρ φέ-
ρησαι ἐπ' αὐτῆς, καὶ τὸ φ, καὶ παρὰ ταῦτα ἢ τύχη θὰ σὲ φέρῃ.—
Χαρακτὴρ τοῦ ἐπιγρ.—Περὶ Παλλαδᾶ 152.

161.

Δυσηλεγῆς ὁ κακὰ ἄλγη προσενῶν, πικρός.—Περὶ Μιμνέριον
ἐν εἰσαγ. εἰς 6-7. Τὸ ἐπίγραμμα ἀποτελεῖ τὸ πρόγραμμα τοῦ βίου τοῦ
Μ., ὅστις ἀλλαχού ἔλεγε: Ἔσθιε, πίνε, παῖζε.

162.

Θυμὸς ψυχῇ, ἥβα ἔσο νεάζουσα, ποτὲ γὰρ μὴ γηράσῃς, ἄνδρες
μετὰ τὴν ἥβην, ἐγὼ δὲ μετὰ τὴν ἥβην δὲν θέλω γὰρ ζῆσαι.

163.

Ἰοβόλος (ἰὸς ἄ. δηλητήριον) δηλητηριώδης.—Οἱ Καππαδόκαι ἐφη-
μίζοντο ὡς δόλιοι.—Ο Δημόδοκος ἐπιγραμματικοὺς ἐκ Λέρον, ἀρ-
χαίτερος τοῦ Ἀριστοτέλους.

164.

Σύντομος μικρόσωμος, ὃ ὄθεν, οὐ μ. λέξων ὃ ὁποῖος πολλὴ ὀλίγα θὰ εἶπῃ, δηλ. Θ.,, **δολιχὸς** μακρὸς (ἑστί)· ὃ τάφος ὁμολογεῖ ὅτι εἶναι τόσον βραχὺς καὶ τόσον στενὸς (σύμφωνος πρὸς τὸ ἀνάστημα τοῦ Θ.), ὥστε τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ δὲν κατέστη δυνατόν νὰ γραφῇ δι' ἐνὸς στίχου.

165.

Οἰδιπόδης Οἰδίπους, **κάσις-ιος** κασίγνητος, **πόσ(σ)ις-ιος** ἄ. σύ-
ζυγος.—Τὸ ἐπίγρ. ἀναστρέφον ἢ ἀνακυκλικόν. Περὶ Λεωνίδου 68.

166.

Φᾶρος πέπλος λαοῦς, **λύγδινος** (λύγδος θ. λευκὸν μάρμαρον).—
Ἀναστρέφον.—Ὁ **Νικόδημος** ἐπιγραμματοποιός.

167.

Κλῶψ-ωπὸς ἄ. κλέπτῃς, **ἐξανθίζω** συλλέγω ἄνθη, **τερηχὺν φ.**
ἀνώμαλον, ἀκανθώδη φράκτιν.—Τὸ ἐπίγρ. ἔχει καὶ τὰ 24 γράμματα
τοῦ ἀλφαβήτου.

168.

Αἶνγμα.—ἄντομαι συναντῶ, **λύομαι** διαλύομαι.

169.

Αἶνγμα.—ἐκυρὸς πενθερός, **δαῖρ-ερος** ἀνδράδελφος, **γενέτης**
ὁ πατήρ.—Ἐν τῶν προσώπων εἶναι ὁ Ἀχιλλεύς.

II. Ἰαμβος.

Συγχρόνως πρὸς τὴν ἐλεγίαν ἀναφαίνεται καὶ ἄλλο εἶδος τῆς ποιήσεως, ἡ **ιαμβική**, λαβοῦσα τὴν ἀρχὴν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ σκωπτικοῦ καὶ τοῦ γελοίου, τὰ ὅποια εἶναι ἀναποσπάσιως συνδεδεμένα πρὸς τὴν ἀνθρωπ. φύσιν. Ὁ Ὅμηρος ἀπὸ τῶν θεῶν καὶ ἡρώων αὐτοῦ ὀπίστων βλέμμα καὶ πρὸς τὰς ἀσχημίας καὶ τὰ ἐλαττώματα τοῦ πραγματ. κόσμου διακωμῶδει τὸν Θεοσίτην καὶ πολλὰχὺ ἐγκατασπερίζει εἰρωνεϊάν ἰλαρὰν ἐξαίρουσαν τὴν χάριν τῆς ποιητ. ἀπολαύσεως. Ὁ Ἡσίοδος μετὰ πικρίας ρουθετεῖ τὸν ἄδικον ἀδελφὸν Πέροσιν, οἱ νεανίσκοι ἐν τοῖς κώμοις ἔσκωπτον ἐξ αὐτοσχεδίου ἀλλήλους ὥς καὶ οἱ Σπαρτιᾶται ἐν τοῖς φιδιτίοις, ἔχοντες καὶ ἄγαλμα τοῦ θεοῦ Γέλωτος, αἱ ἔριδες καὶ τὰ σκώμματα ἦσαν συνήθη καὶ ἐν τῇ οἰκογεν. ἐστίμῃ καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ. Ἀλλὰ τὴν μερίστην ἐλευθερίαν εἰς σκώμματα παρείχον αἱ λαϊκαὶ ἅμα καὶ οἰκογεν. ἐορταὶ τῆς Δήμητρος καὶ τοῦ Διονύσου, ἰδιό-
ζουσαι εἰς τὸ ἰων. φῦλον, καθ' ὅς καὶ ἐπεβάλλετο τὸ σκώπτειν, πα-

λαιότατον ἔθιμον ἐν ταῖς ἑορταῖς ταύταις (γνώστοι οἱ ἐν Ἀθήναις **γερφυρισμοὶ** περὶ τὴν γέρφυραν τοῦ Κηφισοῦ κατὰ τὴν εἰς Ἀθήνας ἐπάνοδον τῆς ἱερᾶς πομπῆς τῶν Ἑλευσινίων), καλούμενον **ιαμβίζειν** (λάπτω-πλήττω) καὶ **ἱαμβοὶ** τὰ σκώμματα, ἀνάγον τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ εἰς τὴν μυθικὴν Ἰάμβην, θεράπαιναν τοῦ βασιλέως τῆς Ἑλευσίνος Κελεοῦ, ἣτις διὰ τῶν ἀστεισμῶν κατώρθωσε τὰ κινήσῃ εἰς γέλωτα τὴν περίλυπον ἐκ τῆς ἀρπαγῆς τῆς Κόρης Δήμητρα. Ἡ Δημήτηρ ἐτιμᾶτο καὶ ἐν τῇ ἰων. Πάρῳ, ὅθεν ἡ λατρεία αὐτῆς μετεδόθη καὶ εἰς Θάσον. Ἐκ τῶν ἀτέχνων καὶ αὐτοσχεδίων σκωμμάτων τῶν πανηγυριστῶν ἡδύνατο μεγαλοφυῆς ποιητῆς τὰ δημονοργήσῃ νέον εἶδος ποιήσεως τεχνικὸν καὶ τοῦτο ὄντως ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Ἀρχιλόχου.

170-80. Ἀρχίλοχος.

Ἀνῆκεν εἰς ἱερατικὸν γένος τῆς Δήμητρος, γεννηθεὶς ἐν Πάρῳ καὶ ἀκμάσας περὶ τὰ μέσα τῆς ζ'. ἐκ. π. χ. Ὁ πατὴρ Τηλεσικλῆς ὄκισε μετὰ Παρίων ἀποίκων τὴν Θάσον, ὅπου διήλθε τὴν νεότητά καὶ ὁ Ἀρχίλοχος, καταλιπὼν διὰ πενίαν τὴν Πάρον. Ἀλλ' ἡ ἀποικία περιεπλάκη εἰς πόλεμον πρὸς τοὺς ἀπέναντι Θορᾶς Σαΐους καὶ ὁ Ἀ. ἐν τινι μάχῃ ἀπώλεσε τὴν ἀσπίδα. Ἀτυχήσας ἐκ τοῦ πολέμου ἐπανέρχεται εἰς Πάρον, ἀλλ' ἡ ἀτυχία καταδιώκει αὐτὸν κατὰ πόδα. Μνηστεύεται ἐκεῖ τὴν Νεοβοῦλην θυγατέρα τοῦ Παρίου Λυκάμβου, ἀλλ' ὁ πατὴρ μετανοήσας δίδει τὴν θυγατέρα εἰς ἄλλον. Ἐντεῦθεν ὁ Ἀ. λυσσῶν ἐπιτίθεται διὰ δηρικωτάτων ἱάμβων κατὰ τοῦ Α. καὶ τῶν θυγατέρων, αἵτινες, ὡς λέγεται, ἀπηγχονίσθησαν διὰ τοῦτο. Ὁ Ἀ. δὲν ἡδύνατο πλέον τὰ μεῖν ἐν Πάρῳ ἢ ἐν Θάσῳ ἀποικία εἶχεν ἀποτύχει ἕκτοτε ἐροῖσθαι ὡς τυχοδιώκτης εἰς νέας περιπετείας, ζῶν τοτε μὲν ὡς μισθοφόρος, τοτε δὲ ὡς πειρατής, ἕως ἐφρονεύθη πολεμῶν πρὸς τοὺς Ναξίους. Ἐποίησεν ἐλεγείας καὶ ποικίλα εἶδη ἱάμβων, ὕμνους πρὸς τοὺς θεοὺς κἄ., ὧν θὰ γνωρίσωμεν τὴν ὕλην καὶ τὸ εἶδος.

170. Τί εἶμαι ;

Μὲν-καὶ 4,11, Ἐνυάλιος ὁ Ἄρης, δῶρον Μ. 12,51.—2 Ἡ Πυθία τὸν Νάξιον, ὅστις ἐφόνευσε τὸν Ἀ. ἐν τῇ μάχῃ, ἀπέπεμψεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ λέγουσα : Μουσάων θεράποντα κατέκτανες· ἔξιθι νηοῦ.

171. Τὸ ἔπλον τῆς ζωῆς μου

Μάσσω κατεργάζομαι, ζυμώνω, **μᾶζα** κοῖθινος ἄρτος (ἐξ ἀλείπτων-χονδροαλεσμένης κοῖθης), **ἄρτος** ὁ σῖτος, **μεμαγμένη** (ἐστί), **μοι χαρ.**, ἐν δορὶ ὄργ., **Ἰσμαρικὸς** ἐκ τῆς Θορκ. πόλεως Ἰσμαρου, **Μαρωνείας**, ἀπέναντι τῆς Θάσου, **περιωνύμου** διὰ τὸν οἶνόν της

Ὁμ. ι 196... κατὰ ἐξῆγμα τοιτέον κεκραμένος, παρεσκευασμένος.
κεκλιμένος ἐσθιηγιμένος, ἀκκουμβών.

172. Ἡ ἀπώλεια τῆς ἀσπίδος μου

Ἀγάλλεται κομπάζει, ἐπιδεικνύεται, κάλλιπον κάτ-λιπον, κατέ-
λιπον, ἔντος μόνον ἐνταῦθα ἐν. 111,1, ἀμώμητος (μωμάομαι) ἄφο-
ρος, ἐξαίρετος, θανάτου τέλος περίφορ., ἔρρω κατὰ κακίην μου τύ-
χην ἔρχομαι ἢ πηγαίνω, ἐρρέτω ἥς ὑπάγη κατὰ διαβόλον, ἐξαυτίς
αὐτίς.—Ὁ Ἀ. ἐγένετο ὀφθαλμὸς ἐν τῇ φνυγῇ (οὐκ ἐθέλων). Ἐπειδὴ
ὁμως διὰ τὸ βαρὺ τοῦτο περὶ τοὺς σιτρατ. κανονισμοὺς καὶ τὴν σιτρατ.
τιμὴν του ἀμώμητα ἀσπιδεύεται, ἀπεπέμφθη ἐκ Σπάρτης, μόλις με-
τέβη ἐκεῖ. Παραδόξως καὶ ἄλλοι ποιηταὶ ἐν τῇ ἀρχαιότητι ὑπέστησαν
τὸ αὐτὸ ἀτύχημα.

173. Τί πρέπει νὰ κάμνωμεν οἱ νυκτοφρουροί ;

Ἄγε παρακελ. πρὸς ὑφιστάμενον ἢ δοῦλον, φοιτῶ πηγαίνω ἐρχο-
μαι, κώθω α. σιτρατ. ποιήριον, σέλμα κατὰστρομα, σέλματα τὰ
καθίσματα τῶν ἐρειτῶν, ἀγρέω κ. ἀγρεύω ἀντλῶ, τρυῖς θ. ἡ ὑπο-
στάθμη, λάσπη τοῦ οἴνου, ἀπὸ τ. μέχρι τελευταίας σταγόνος, νήφω
εἶμαι νησιτικός ἀπὸ οἴνου, φυλακὴ νυκτοφυλακή.

174. Τί δὲν θέλω ;

Μέλει προσωπ., Γύγης-ου-εω, τὰ Γ. ἡ περιουσία, ὁ πλοῦτος τοῦ
Γ., κὼ πῶ, ζῆλος ζηλοτυπία, ἀγαίομαι ἀντὶ ἀγαμαι φθονῶ, θεῶν
ἔργα θεοπέσια ἔργα, θεῖα μεγαλουργήματα, ἐρέω ἐρώ, ἀπόπρο-
θεν μακράν : δὲν ἐποφθαλμιῶ.—1 Γύγης βασιλεὺς τῆς Λυδίας πα-
ροιμώδης διὰ τὸν πλοῦτον, παροιμ. τὰ Γύγεω, τὸ Γύγου χρυσίον.
—3 τυραννὶς (ἐνταῦθα τὸ πρῶτον ἀπαρτῆ ἢ λ.) μοναρχικὴ (βασι-
λική) ἐξουσία ἐκ σφετερισμοῦ ὅθεν ὁ τύραννος δὲν εἶναι διοτρεφὴς
καὶ διογενὴς οὐδὲ νόμῳ κληρονομικὴ ἢ τυραννίς.

175. Κατὰ τοῦ πενθεροῦ.

Φράζομαι 43,8, ποῖον κίτρο. τοῦ τόδε : τί εἶναι αὕτη ἡ σκέψις...,
πῶς σοῦ κατέβη αὕτη ἡ σκέψις, παρρείρω παραιρῶ, σηκώνω (τὰ
μυαλά), ἡγήρεισθα ὑποστκ. ἀμιβ. τοῦ ἀραρίσκειν, ἄρηρα εἶμαι ἐφω-
διασμένος, πεπροικισμένος, ἥς αἶς, γέλως γελοῖος, νοσφίζομαι 37,2,
μετ' αὐτ. ἐγκαταλείπω, ἀθειῶ, ἄλς α. ἄλας, ἄλες κ. τράπεζα σύμ-
βολον ξενίας, ἀχωρίστον φιλίας (προβλ. ἔχω φάγει μαζί τον ψωμί καὶ
ἰλάτι), παροιμ. ἄλας καὶ τράπεζαν μὴ παρβαίνειν νὰ μὴ λησμονῇ
τις τὴν ξενίαν, τὸν ἱερὸν σύνδεσμον, ὥς ἐνταῦθα.

176. Κατάρα εἰς τὸν ἐπίορκον φίλον

Ὁ α'. σ. ἔλλειπει, πλάζομαι 2,5 δέρομαι ὑπὸ τῶν κυμάτων, **Σαλμυδησὸς** ἄ. κόλπος, θ. πόλις ἐν Θράκη, ἀκρόκομος ὁ τρέφων κόμην ἐν τῇ κορυφῇ τῆς κεφαλῆς (ξυρίζων δὲ τὴν ἄλλην), λαμβάνω συλλαμβάνω, εὐρίσκω, ἀντικμ. αὐτόν, εὐφρονέσιτα μετὰ μεγίστης εὐφροσύνης, ἢ εἰρων. εὐμενέσιτα, ἀναπίμπλημι κακὰ συμπληρῶ, πίνω μέχρι τρυγὸς τὸ ποτήριον τῆς δυστυχίας, πεπηγότα παγωμένον, **φυκία** θαλάσσια φύκη, **ἐπέχω** σκεπάζω, **ρόθος** ὄχθος, πάταγος τῶν κυμάτων, τὰ παταγώδη κύματα, **ἐπὶ στόμα** ἐπίστομα, προνήης, ἀκρασίη(α) ἀκράτεια, τελεία παραλυσία τῶν δυνάμεων, αἱ., **ὀγγις**-ἴνος ἄ. (ὀγγνυμαι) ἀκτὴ, **ὁμοῦ κ.** ἐγγύς, **ιδεῖν** (αὐτόν, ὑποκ.) γὰ δοκιμάσῃ, γὰ πάθῃ, **λὰξ** ἐπὶ. (calx) διὰ τοῦ ποδός, **λ. βαίνειν** λακκατεῖν, **ὄρκια** ὄρκοι.—2 **Σαλμυδησὸς** π. ἐν Θράκη παράλιος ΒΔ τοῦ βορείου στομίον τοῦ Βοσπόρου ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ, ἧς οἱ κάτοικοι ἦσαν περιβόητοι ὡς μισόξενοι πρὸς τοὺς ἐκεῖ ἐκπίπτοντας ναυαγούς.—3 ἀκρόκομοι ἐν ἀντιθ. πρὸς τοὺς **κάρη κομόωντας** Ἐληνας οἱ Ἀβαντες τῆς Εὐβοίας ἦσαν ὀπιθεν κομόωντες.

177. Ἀγαθὸς στρατηγὸς

Διαπλίσσομαι (πλίσσομαι-βηματίζω) κάμνω μεγάλα, ἀνοικτὰ βήματα, **μέγας** ὑψηλός, **γαῦρος** ὁ γαυριῶν, **ὑποξυρέ(α)ω** ξυρίζω κάτω (τῆς ὀνός) τὸν μύστακα, **εἴη μοι** θὰ ἐπεθύμουν, μοι ἀρέσκει γὰ εἶναι, **σμικρὸς τις** πολὺ μετρίον ἀναστήματος, **ροικὸς κ. ραιβὸς** ὁ ἔχων τὰ σκέλη καμπύλα πρὸς τὰ ἔξω καὶ τοὺς ἄκρους πόδας πρὸς τὰ ἔσω, ἀντιθ. **βλαισός**, **ιδεῖν** ἀναφ., **βεβηκῶς π.** ἀσφαλῶς πατιῶν στερεά, **πλέος** πλέως, πλήρης, **καρδία** ἀνδρεία.—2 Ἡ συνήθεια τοῦ ξυρίζειν τὸν μύστακα ἀπαντᾷ ἐν τοῖς ἡρωικοῖς χρόνοις, πρβλ. τὸ ἀγγεῖον τῶν πολεμιστῶν ἐν ΑΑΜ ἐν τῇ Μυκηναίᾳ αἰδοῦση.

178.

Τιθεῖν τιθέναι, ἀντὶ προσκτ. ἀνάθετε, ἐμπιστεύου, **ὀρθῶ** ἀνορθῶν, **ἐκ κακῶν** ἀπὸ τὴν δυστυχίαν, **κειμένους** ἐξηπλωμένους, πεσμένους (ἡμεῖς γονατισμένους), **κλίνω** καταρρίπτω, **καὶ μάλ' εὖ βεβηκῶς** ἐν ᾧ ἐπάτουν καλὰ καὶ πολὺ στερεὰ μάλιστα, **γίγνεται** ἐπακολουθοῦν, **πλανᾶται** ὁ ἀνὴρ (ἐκ τοῦ: ἄνδρας 2), **χρήμη κ. χρημοσύνη** 2,8 ἔλλειψις, βίου τῶν πρὸς τὸ ζῆν, **παρήγορος** παραείρω 175,2 παράφρων.

179. Ὁ Ἀ. ἐν ταῖς δοκιμασίαις

Θυμὸς ψυχὴ, **κνκῶμαι** συνταράσσομαι, **κῆδος** συνήθ. πλ. **κῆδεα** (caedo) θλίψεις, **ἀμήχανος** παθ. καθ' οὗ δὲν ὑπάρχει μηχανή, ἀνοι-

κονόμητος, ἀνυπόφορος, ἄνα πρόθ. ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ προσκτι. σή-
κωσον τὴν κεφαλὴν σου ἐπάνω ἀπὸ τὸ πέλαγος τῶν θλίψεων, με-
ριμνῶν, δὴ ἐπιτείνει τὴν προσκτι. : ἐμπρὸς λοιπόν, **προσβάλλω** στῆ-
θος στρέφω τὸ σ. ἐναντίον **δυσμενῶν** ἀντιμετωπίζω τοὺς ἐχθρούς,
ἀλέξομαι ἀμύνομαι, **κατασταθεὶς** στερεωθεὶς καλὰ καλὰ, **δο-
κὸς** θ. (δέχομαι), **δοκοὶ** προδοκαί, ἐνέδρα : πλησίον τῶν ἐνεδρῶν..
[ἢ ἐν **δοκοῖς** ἐν ἀναμονῇ τῶν ἐχθρῶν, ἀναμένων], **ἀμφάδην** ἀνα-
φανδόν, ἀπροκαλύπτως, ἐπιδεικτικῶς, **χαρτὸς** ὁ ἐφ' ᾧ τις χαίρει, χα-
ρᾶς πρόξενος, **χαρτὰ** εὐτυχῇ γεγονότα, **ἀσχαλάω** κ. **ἀσχάλλω** λυ-
ποῦμαι, θλίβομαι, **μὴ λίην** καὶ εἰς τὸ **χαῖρε** καὶ εἰς τὸ **ἀσχάλα**,
ῥυμὸς ῥυθμὸς, τρόπος, **γίνωσκε** φροντίζε νὰ μανθάνῃς τίς ψυχολ.
διάθεσις κατέχει τοὺς ἀνθρώπους καὶ προσσαρμόζον πρὸς αὐτὴν (ἢ :
ἔχε ὑπ' ὄψει σου ποῖος εἶναι ὁ σφυγμὸς τῶν ἀνθρωπίνων, ὅτι δηλ.
ταῦτα μεταβάλλονται, καὶ ἐπομένως μὴ πισθεῖσαι μήτε ἐκ τῆς εὐτυχίας
μήτε ἐκ τῆς δυστυχίας).

180.

Ὁ Ἀ. ἐποίει τὸν Λυκάμβην παραπονούμενον διὰ τὴν ἀπροσδό-
κητον σιάνει αὐτοῦ πρὸς τὴν πρόην μνηστήν. — **χρήματα** πράγματα,
ἄελπτος ἀνέλπιστος, ἀπροσδόκητος, **ἀπώμοτος** ὁ περὶ οὗ ἀποφαι-
νόμεθα ἐνόρκως ὅτι δὲν δύναται νὰ γίνῃ, **θαυμάσιος** παράδοξος,
ἔθηκε ἔκαμε, **ἐκ** τοῦ ἀπὸ τῆς συγμῆς ταύτης, **πιστὰ** πιστευντά, **ἐπί-
ελπτος** ἐλπιστός, προσδοκίσιμος, **εἰσορῶν** δι' ὅ,τι βλέπουναι οἱ
ὀφθαλμοὶ του, **ἀνταμείβομαι** ἀνταλλάσσω, **νομὸς** τόπος διαμονῆς,
κατοικία, **ἐνάλιος** (ἐν ἄλλ θ.) ὁ ἐντὸς τῆς θαλάσσης, **ἡχέεις** ἡχῆεις,
πολυτάραχος, **τοῖσι** δὲ εἰς τὰ ὅποια ὅμως. — 3 Ἴσως πρόκειται περὶ
τῆς ἐκλείψεως τοῦ ἡλίου τῇ 5 Ἀπριλ. 648 π. X., ὁρατῆς ἐν Πάρῳ
καὶ Θάσῳ.

Χαρακτὴρ τοῦ Ἀρχιλόχου καὶ τῆς ποιήσεως αὐτοῦ. Διάλεκτος.

181-2. Σημωνίδης.

Σ. ὁ **ιαμβογράφος** ἦτο Σάμιος ἀκμάσας περὶ τὸ 625 π. X. Ἀλλ'
ὡς οἰκιστὴς 3 ἀποικιῶν Σαμίων εἰς τὴν νῆσον Ἀμοργόν, ὅπου καὶ
ἐγκατεστάθη, ἐπικαλεῖται **Ἀμοργῆνος** πρὸς διάκρισιν ἀπὸ Σιμωνίδου
τοῦ Κεῖου. Ἐγραψεν ἱάμβους, ὧν θὰ γνωρίσωμεν 2 ἀποσπάσματα.

181. Τὰ ὄνειρα τῶν ἀνθρώπων

Ὁ Σ. ἀπενθύνεται πρὸς τὸν νῖόν του. — 1-5 ἔχει κρατεῖ εἰς τὰς
χεῖράς του, τὸ τέλος τὴν ἔκβασιν, πάντων ὅσ' ἔστι πάντων τῶν
πραγμάτων, **τίθῃμι** κανονίζω, ῥυθμίζω, **ὅκη** ὅπως, **βαρύκτυπος**
βαρὺβροντος, **νόος** αἱ βουλαι τοῦ Δ., **οὐκ** ἐπ' ἀνθρώποισιν εἶναι

ἀπρόσοιτοι, ἀνεξιχνίαστοι εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ἐπήμερος ἐφήμερος, ἀ δὴ οἷα δὴ, ἔπως πράγματι, βοτὸν (βόσκω) βόσκημα, κτήνος: ὡς κτήνη πράγματι πὸν εἶναι, οὐδὲν οὐδαμῶς, ὅπως ἐκτελευτήσῃ ποῖον τέλος ἐπιφυλάσσει.—6-10 ἐπιπειθεῖη πεποιθήσις, ὀρμαίνω (ὀρμάω) ἀνακυκλῶ κατὰ νοῦν, διαανοῦμαι, ὁ. ἀπρηκτον ὀνειροπολοῦντας ἀνέφικτα, μένουσιν ἀναμένουσι γὰ ἐξημερώσῃ, ἐτέων περιτροπαὶ περιοδικοὶ κύκλοι τῶν ἐτῶν, νέωτα (νεο-φεῖα) ἐπίρ., σχεδὸν πάντοτε ἐς νέωτα τὸ νέον, προσεχὲς ἔτος, φλύω εἶμαι καρποβοιδήs, κατὰ-φορτος, μετὰ γεν. ἢ δοτ., ἀγαθοῖσιν οὐδ.—11-22 ἄξηλος ἀζήλευτος, τέρμα ὀνείρων, δύστηνος δυστυχῆs, ἄθλιος, ἀποτρόπαιος, λαίλαψ θ. θύελλα, καταιγίς, πορφύρεος 30,7, νόσωνται νοήσονται: εὐθὺς μόλις γενθῶσι τὴν πρώτην γλῶσσην τῆς ζωῆς (εὐζωίας), ἀπτομαι ἀπτω 151,2, ἐκρέμασαν δι' ἐννιάs, δυστήνῳ μόρῳ ἐκ τοῦ ἀφαντο ἀγχόνην μὲ ἀποτρόπαιον θάνατον, αὐτιάγρετος ἐνεργ. αὐθαίρετος (ἐν τῇ κυρ. σημ.), αὐθόρμητος, ἀπο ἀπεστι, κῆρες 3,6, δύνῃ θ. δυστυχία, ἀνεπίφραστος ἀπαράτητος, ἀπροσδόκητος.—22-4 ἐράω εἶμαι ἐρωτευμένος, ἐρωτοτροπῶ, ἔχω ἐμπαθῇ ἔρωτα, ἔχω θ. ἐπ' ἄ. (ἐπέχω τὸν νοῦν τι) κρατῶ καρφωμένον τὸν νοῦν μου εἰς τὰς περὶας, αἰκίζω-ομαι (ἀεικίζω) κακοποιῶ, ἐπαῖνθα παθ.: βασιζομαι. Ὁ χαράκτηρ τοῦ ποιήματος.

182. Ὁ Σ. περὶ τῶν γυναικῶν

1-6 τὰ πρώτα εὐθὺς ἐξ ἀρχῆs, νόος καρδία, διάθεσις, ἰδιοσυγκρασία, χωρὶς κατὰ διάφορον τρόπον, τὴν μὲν ἐποίησεν, ὅs κ. σὺs ἄ. θ. χοῖρος, τανύθριξ μακρότοιχος, φύρω βρέχω, ἀλείφω, λούω: ὑπαρῶτατα, ἄκοσμα ἄνω κάτω, φύρδην μείγδην, κυλίνδομαι-οῦμαι κυλίομαι, χαμαὶ (humus) κατὰ γῆs, εἶμαι (ἐννυμι, ἔσ-) ἐνδυμα, κοπρίη σωρὸς κόπρον, κοπριά, πιαίνομαι 18,22.—7-11 ἀλιτρός 12,27 κολασμένος πανοῦργος, ἔδρις-ιος (οἶδα) εἰδήμων, γνώστης, τῶν ἀμεινόνων (οὐδὲν) ἄμεινον, ἀγαθόν, τὸ μὲν τὸ ἄμεινον, εἶπε γνωμ., κακὸν ὡs πανοῦργος καὶ ἰδιότροπος, ὀργὴν τρόπους, ψυχ. διάθεσιν: εἶναι δὲ κατὰ τὰς περιστάσεις ἰδιότροπος.—12-20 τὴν δ' ἔθηκε, λίταργος 2 τρέχων ταχέως, αὐτομήτωρ αὐτοπάτη, ἀπαράλλακτος οὐλύα μητέρα 126,1, παπταίνω (πα-πιήσω) περιοσκοπῶ (κυρ. μὲ ἔμφοβον βλέμμα), λάσκω, ἔλακον, λέληκα ὡs ἐνεs. φωνάζω γανγίζω, παύσειε τῶν ὀλακῶν, ἀπειλήσας δι' ἀπειλῶν, ἔξαράσσω συντρίβω (μετὰ πατάγον) καὶ πετῶ ἔξω, οὔτε-οὐδέ, ἐμπέδωs διαρκῶs, αὐονῇ (αὐῶ) φωνή, κραυγή, ἀπρηκτος ὁ καθ' οὗ οὐδὲν δυνάμεθα γὰ πράξωμεν, ἀνοικονόμητος, ἀφόρητος, ἀκατάσχετος, προβλ. ἀμήχανος 179,1.—21-6 γήνην ἐκ τῆs ἀναισθήτου γῆs, πηρὸς ὁ

βεβλαμμένος εἰς μέλος τι τοῦ σώματος ἢ πνευματικῶς, πνευματικῶς ἀνάπηρος, **ρίγῳ** τρέμω ἐκ τοῦ ῥίγους, ψύχους, **δίφρος** (δύο φέρον) κάθισμα (ἄνευ ξερίσματος νώτων καὶ χειρῶν), **ἄσσον** (ἄγχι) πυρός: βαρύνεται καὶ νὰ κινηθῇ.—27-42 **δύ' ἐν φρεσὶ νοεὶ** δύο ψυχικούς τύπους ἐμφανίζει, **τὴν μὲν ἡμέρην** μίαν μὲν ἡμέραν, **γῆ-θέω** χαίρω, **τὴν δὲ ἄλλην** δὲ ἡμέραν, **ἀνεκτός θ.**: οὔτε νὰ τὴν ἴδῃ τις, **ἅπλητον** (ἅπλητος-ἀπροσπέλαστος) χωρὶς νὰ τολμᾷ κανεὶς νὰ τὴν πλησιάσῃ, **ἀποθύμιος** (ἀπὸ θυμοῦ) σκληροκάρδιος, σκληρός, ἀη-λεής, **ἀτρεμής** (τρέμειν) ἀκίνητος, **ἀπήμων** ἀβλαβής, **χάρμα** 18,20, **φορέομαι** 12,45, **βαρύκτυπος** 181,1, **δργή** 11, **φυή** ἰδιοσυγκρα-σία, **αλόλος** ἐδκίνητος, εὐμετάβλητος (πρβλ. κορυθαίολος).—43-7 **σπόδ(ε)ιος** (σποδός) τεφρόχρους, στακτερός, **παλιντριβής** ὁ παρὰ τὰ κτυπήματα δύστροπος, αἰτίθασος, ἰσχυρογνώμων, **σὺν ἀνάγκῃ** διὰ τῆς βίας, **ἐνιπῇ** (ἐνίπτω-ἐπιτιμῶ) ἀπειλή, **στέργω** συμμορφοῦμαι εἰς, **πονοῦμαι** ἀρεστὰ παρασκευάζω κατὰ τὴν διάθεσιν, ὄρεξίν τινος, **μόγις ὦν** (οἶν) μόλις καὶ μετὰ βίας τέλος πάντων, **τόφρα** ἐν τῷ με-ταξύ, εἰς οὐδὴποτε καὶ ἂν ἐνασχολῇται, **ἐ. ἐν μυχῶ** κρυφοτροῦγει, **ἐσχάρη** ἐοτία, μαγειρεῖον, **ἐπὶ παρὰ τὴν**, **προνύξ** καθ' ὅλην τὴν νύ-κτα, **προῆμαρ**...—50-6 **γένος** εἶδος, **δύστηνος** 181,12, **οἰζυρός** (οἰζὺς θ. ἔλευνότης, ἀθλιότης) ἄθλιος, ἔλεεινός, **πρόσεστιν** ὑπάρχει ἐξ ὧσων τὴν πλησιάζουν, **ἐπίμερος** ἐφίμερος (ἴμερος), ποθητός, εὐ-φρόννος, **ἐράσμιος** θελκτικός, **ἀληνῆς** ἐμμανῆς, ἀκόρεστος, **ἄφρο-δίσιος** ἐρωτικός, **ἀληνῆς**...: **λάγνος**, **ναυσίη** ναυτία, ἔμετος, ἀηδία, **διδοῖ** παραδίδει εἰς τὴν ἀηδίαν της, **ἐρᾷ** ἱερᾷ, σφάγια, **ἄθυστος** ὁ κατὰ τὴν θυσίαν μὴ δίδων αἶσια σημεῖα, ἀπαίσιος.—57 70 **χατέεις** χαϊτήεις, ἔχων μακράν, πλουσίαν χαίτην, πρβλ. **ἡχέεις** 180,8, **γεί-νομαι** γεννῶμαι, **ἐγεινάμην** ἐγέννησα, **περιτρέπω** ἐπεκφεύγω, ἀπο-σύρομαι, τραβῶ τὴν οὐράν μου ὀπίσω, **δύη** 181,21, **μύλη** θ. μύλος, χειρόμυλος (ἀλέθων κοιθήν, σῖτον...), **κόπρος** ἀκαθαρσία, **ἱπνός** ἀ. κλίβανος, **furnus**, **πρὸς ἰ.** πλησίον τοῦ, **ἀλέομαι** ἀλεύομαι 31,8, **ἀσβόλη** θ. καπνός, **ἀνάγκη** κατ' ἀνάγκην, ἵνα δαπανᾷ ὑπὲρ αὐτῆς, **ἀπολοῦμαι** (λούομαι) ἀποπλύνω, **βαθὺς** πυκνός, ἄφρονος, **σσιάζω** καλύπτω, στέφω, **ἀνθέμιον** κ. ἄνθεμον 6,1, **ὦν** ὄντως, **κακὸν** κακὴ πληγὴ, **σκηπτοῦχος** μεγιστάν, **ἀγλαῖζομαι** καμαρώνω, **θυμὸν** ἐν-δομύχως, **τοιούτοις** διὰ τὴν τοιαύτην φιλαρέσκειαν.—71-82 **ὀπάζω** 12,74, **διακριδὼν** πρὸ πάντων, κυρίως, **τοῦτο** ταύτην, **ἐλξ.** πρὸς τὸ **κακόν**, **αἰσχερός** δυσειδής, **γέλως** ἀφορμὴ γελώτων, 175,4, **ἐπ' αὐ-χένα** βραχεῖα κοπιόλαιμος, **ἄπυγος** (πυγὴ θ. ὁ προκτός, οἱ γλον-τοί, τὰ κώλια) χωρὶς (ἐξέχοντα) κώλια (ὡς ὁ πύθηκος, ὅσους δὲν φέ-ρει τοιαῦτα ὡς ἀποτριβίων αὐτὰ διὰ τοῦ καθίσματος), **αὐτόκωλος**

(κῶλα-τὰ μέλη τοῦ σώματος καὶ ἰδίᾳ τὰ σκέλη) ἐκ μόνον τοῦ δέρματος καὶ τῶν ὀστέων, ἃ ἐπιφ. σχετλ. ἄχ, ἀγκαλίζομαι ἐναγκαλίζομαι, **δῆνεα** μόνον πλ. σχέδια, τεχνάσματα, εὖ ἔρδω 40,1, ὅπως ἐπέξ. τοῦ τοῦτο.—83-91 τὴν ταύτην, λαβὼν σύζυγον, μῶμος ἂ. ψόγος, κατηγορία, **προσιζάνει** κολλᾷ, **βίος** ὁ συζυγικός, **θάλλει** εὐδαιμονεῖ, οὐριοδρομεῖ, **ἐπαέξεται** μεγαλύνει, προάγεται, εὐημερεῖ, **φίλη** ἐνεργ., **ὀνομάκλυτος** μὲ ἑξακονστὸν ὄνομα, ἀριπρεπὴς περιβλεπτός, **ἀμφιδέδρομε** ὡς ἔνερς. περιβάλλει, ἀφροδίσιος 51.—92-8 τοιαύτας περιέγραψε 83-91, **πολυφραδῆς** περιόνους, πολὺ μιν αὐλωμένος, **φύλα** εἶδη, τάξεις, κατηγορίαι, **μηχανῇ** τῇ συνεργείᾳ, **γίνεται** ἡ γυνή, **κακὸν** κτηρ.—99-107 εὐφρων πλήρης εὐφροσύνης, φαιδρός, **ἅπασαν** ὁλόκληρον μίαν ἡμέραν, **οὐδ' αἶψα** μόλις καὶ μετὰ πολλῆς δυσκολίας, **ἀπώσεται** θάποσοβήσῃ, **συνοικιητῆρ** σύνοικος, **θυμηδῶ** εἶμαι πλήρης χαρᾶς, **θεοῦ μοῖραν** κατὰ θεϊαν χάριν, ἀπλ. αἰτ. κατὰ τὸ **χάριν ἀνθρώπου** κατὰ χάριν ἀνθρωπίνην, χάρις εἰς ἄλλους ἀνθρώπους, **μῶμος** ἀφορμὴ ψόγου, ἔριδος, **κορύσσομαι** (κόρυς) ὀπλίζομαι, ἐτοιμάζομαι, πρὸβλ. θωρήσσομαι, **οὐδὲ ξεῖνον**, **προφρόνως** 29,4.—108-11 **σωφρονεῖν** οὗ εἶναι φρόνιμος, τιμία, **λωβῶμαι** βλάπτω, ἀτιμάζω, **χάσκω**, ἔχων, κέχηρα : ἐν ᾧ δὲ ὁ σύζυγος χάσκει, εἶναι ἀνύποπτος· ἔχομεν ἀποσιώπῃσιν· ἡ κυρ. πρῶτ. θὰ ἦτο : αὕτη ἀτιμάζει τὴν συζυγικὴν κλίνην· **ἀμαρτάνει** τὴν παθαίνει.—112-5 **αἰνέσει μεμνημένος** θὰ ἐνθυμῆται νὰ ἐπαινῇ, **ἦν ἔην**, **μωμάομαι**, ἴων. μωμέομαι, ψέγω· ἀλλὰ δὲν ἐννοοῦμεν οὗ διατελοῦμεν ἐν τῇ αὐτῇ κατηγορίᾳ πάντες· **δεσμὸς πέδης** 9,34 ποδόδεσμα.—56 **ἄδυστα** τὰ τοιαῦτα δὲν ἐτρούγοντο· ἐπίσης **ἄγευστα** ἦσαν καὶ τὰ ἱερὰ τὰ θνύμενα εἰς ἥρωας, νεκρούς, καθ' ὅλου πρὸς τοὺς χθονίους, καὶ τὰ τῶν ὄρκων.—66 ἴσως νοεῖται διάδημα ἢ περόνη φέρουσαι ὡς κεφαλὴν ἄνθη.—101 ὁ **λιμός**, ἡ **φήμη**, ἡ **ἐλπίς**, ὁ **λοιμός**, ἡ **φρόνησις**, ἡ **ἀνάγκη**, πᾶν, οὗτινος ἡ δρᾶσις παρίστατο σημαντικῇ, ἐξελαμβάνοντο ὡς δαίμονες, διότι κατὰ τὸν κωμικὸν Μέρανδρον τὸ κρατοῦν πᾶν θεὸς νομίζεται. Χαρακτὴρ τοῦ ποιήματος. Διάλεκτος τῶν 181-2.

183.

Ὁ Σ.��περαπολογεῖται τῆς νομοθεσίας.—1-2 ἐγὼ δὲ ἐπανοάμην πρὶν τυχεῖν τί τούτων, τῶν οὕνεκα ξυνήγαγον δῆμον ; τίς τῶν σκοπῶν, χάριν τῶν ὁποίων συνέπηξα, συνεκρότησα τὸν δῆμον, δὲν ἐπετεύχθη, ὅτε ἐπεράτωσα τὸ ἔργον, τὴν ἀνατεθεισάν μοι ἐντολήν κατέδθηκα ;—3-7 **δίκη χρόνου** τὸ δικαστήριον τοῦ χρόνου, ἐν δ. χ. ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου., πρὸ τοῦ δικαστικοῦ βήματος τοῦ., **ἀναιρῶ**

ἀποσπῶ, ἐξ οὗ ἡ γεν. τῆς, ὅροι λίδιναι σιῆλαι δηλωτικαὶ ὑποθή-
κης τοῦ κτήματος, ἐστιμῆναι κατὰ τὰ ὅρια τοῦ ἐνυποθήκου κτήμα-
ματος, ἐφ' ᾧ ἄν ἀνεγράφετο τὸ ποσὸν τοῦ χρέους καὶ ὁ δανειστής, **πε-**
πηγότας, πηγνυμαι, ἐμπεπηγμένους, **δουλεύουσα** ἐν ᾧ ἦτο ἐπι-
βεβαρημένη διὰ χρεῶν, ὑποθήκης.—**8-15** **θεόκλιτος** θεόκτιστος,
ἀνάγω ἐπαναφέρω, **πιπράσκω** 9,25, **ἐκδίκως** ἀδίκως, **δικαίως**
κατὰ τὰς κρατούσας τότε διατάξεις τοῦ δικαίου, **φεύγω** εἶμαι φυγὰς,
ἀναγκαίη **χρηῶ** ἀδυσώπητος ἀνάγκη: ἔνεκα σιδηρᾶς ἀνάγκης,
ἔμμι γ. ὁμίλῳ γ., ὥς **ἄν** (ἵεν) **πλανώμενοι**, μὲ δύναμιν αἰτιολ.,
ἐνθάδ' αὐτοῦ ἐν αὐταῖς (μέσαις) ταῖς Ἀθήναις, **ἀεικῆς** 9,25 ἀεικέ-
λιος, **τρομέομαι** τρέμω, φοβοῦμαι, **ἦθη** οἱ κακοὶ τρόποι, ἡ ἀδθαι-
ρεσία.—**15-20** **κράτει νόμου** διὰ τῆς ἐπιβολῆς τοῦ κράτους τῶν
νόμων, **συναρμόζω** συνδυάζω, **δίκη** δικαιοσύνη, **διῆλθον** ἦρσαν
ἔφερα εἰς πέρας, **κακοὶ-ἀγαθοὶ** 24,1, **ἀρμόσας** ἐφαρμοσας, ὅν-
θμίσας, **εὐθέϊαν δίκην** ἀμερόληπτον ἀπέναντι ἐκάστου δικαιοσύνην,
ἄκαμπτον, οὐδενὸς καταστήσας αὐτὴν θεραπευτιῖδα.—**20-7** **λαβὼν**
ὑποθ., **κακοφραδῆς** (κακὰ φραζόμενος) κακόβουλος, **φιλοκτῆμων**
πλεονέκτης, **κατέχω** συγκρατῶ, **ἐθέλω** ἀποδέχομαι, ἐπιδοκιμάζω,
οἱ ἐναντίοι οἱ ἀντίπαλοι τοῦ δήμου, **οὔτεροι** οἱ ἔτεροι, ἡ ἑτέρα με-
ρίς, οἱ ἀντίθετοι (δημοκρατικοί), **τοῖσιν ἐναντίον** ἐκείνων (τῶν εὐγε-
νῶν), **χηρὸς** (χῆρος) ἀπορφανίζω, ἀποστεγῶ, **τῶν οὐνεκα** διὰ τὴν
ἀμερόληπτον ταύτην στάσιν μου, **ἄλκην π.** πάντοθεν ἀμυνόμενος
πρὸς τοὺς πανταχόθεν ἐπιτιθεμένους, **ἐστράφην.** συνεσπειράθην ὥς..
—**2** **Γῇ** Τὸν ἀρχέγονον ἄνθρωπον κατέπληντε τὸ μέγεθος τῆς ἀπε-
ράντου γῆς καὶ ἡ θεὰ τῶν ἀπείρων ζώων, φυτῶν καὶ ὑδάτων, τὰ
ὅποια ἐγεννῶντο καὶ ἐτρέφοντο ἐξ αὐτῆς: διὰ τοῦτο ἐνωρίτατα ἐθεο-
ποιήθη, ἐνομίσθη μήτηρ καὶ τροφὸς πάντων τῶν ὄντων, θεῶν καὶ
ἀνθρώπων, καὶ ἐκλήθη μήτηρ μεγίστη τῶν Ὀλυμπίων δαιμόνων,
ἐν ᾧ κυρίως εἶναι μήτηρ τοῦ Κρόνου, τοῦ πατρὸς τῶν Ὀλυμπίων.
—**6** **ἀνείλον** διὰ τῆς σεισαχθείας.—**8** Πολλοὶ τῶν πενήτων ἐδούλευον
ἐν αὐταῖς ταῖς Ἀθήναις παρὰ τοῖς δανεισταῖς, οὓς ὁ Σ. ἡλεuthέρω-
σεν ἄλλοι εἶχον πωληθῇ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, οὓς ἀπῆλεuthέρωσε διὰ
χρημάτων ἴσως τοῦ δημοσ. ταμείου, ἄλλοι ἐκ φόβου μὴ ὑποσιτῶσι
τὴν τύχην ταύτην εἶχον φνυραδευθῇ.—Χαρακτὴρ τοῦ ποιήματος.

184. Διὰ τί ὁ Σ. δὲν ἠθέλησε νὰ γίνῃ τύραννος;

Δημαγωγὸς κρίνει τὴν προᾶξιν τοῦ Σ.—**1-4** **βαθύφρων** περι-
ρους, **βουλήεις** περιεσοχήμενος, **διδόντος** ἐνδ., **περιβαλὼν** (τῷ δι-
κτύῳ) περικλείσας πλουσίαν ἄγρην, ἄφθονον προᾶγμα, ἐνδ., **ἐπισπῶ**
ἀνασύρω, **ἀγασθεὶς** ἄγαμαι, καταπλαγείς πρὸ τῆς ἐπιτυχίας, αἰτ.,

ἀποσφάλλομαι στεροῦμαι, χάνω, θυμὸς θάρρος, ἀμαρτῇ (ἁμαρταρίσκω) συγχρόνως.—5-7 κρατήσας ἐπικρατήσας, γενόμενος κύριος τῶν πραγμάτων, ὑποθ., δέρω ἐκδέρω, ἀσκός τιγρ.: γὰρ εἶχον ἐκδαρῇ καὶ τὸ δέσμα μου γὰρ εἶχε γίνεαι ἀσκός· ἡ φράσις παροιμ. πρὸς δῆλωσην μεγάλων βασάνων ἐπιτρίβω ἀφανίζω, γένος ὑποκ.—2β πατρίδος ἐπιθ., καθάπτομαι ἐπιβάλλω χεῖρα, ἀμείλιχος ἀδυσώπητος, τυραννικός, μίανας δι' ἧς πράξεώς μου ἤθελον κηλιδώσει, ὧδε διὰ τῆς στάσεώς μου ταύτης, ἣν ἐτήρησα, πλέον νικήσειν οὐ θὰ ἀναδειχθῶ περισσώτερον.—Πάντες οἱ ἀρχαῖοι ὁμολογοῦσιν οὐ ὁ Σ., ἐὰν ἤθελεν, ἡδύνατο ἐν τῷ λυσσώδει ἀνταγωνισμῷ τῶν κομμάτων προστεθεὶς εἰς τὸ ἔτερον γὰρ ἐπικρατήσῃ δι' αὐτοῦ τοῦ ἐτέρου καὶ γὰρ γῆν τύραννος.

Χαρακτήρ τῶν 183-4, διάλεκτος.

Ἀνασκόπησις τῶν λάμβων. Τίς ὁ χαρακτήρ αὐτῶν καὶ ἡ διάλεκτος; ἔχουσι συγγένειαν πρὸς τὴν ἑλεγίαν καὶ τίνα; Ἀπαγγελία.

IIIα. Τὸ μέλος.

Ἐν τῷ ἡ ἐλεγεία ὡς γέφυρα συνδέει τὸ παρελθὸν πρὸς τὸ παρόν, ἐν δὲ τῷ λάμβῳ προβάλλει πολὺ ἰσχυρότερον τὸ ὑποκειμ. στοιχεῖον, ἡ ποίησις γίνεται οὐσιωδῶς ὑποκειμενικὴ κατ' οὓς χρόνους ἡ ἑλευθερία καταγράφει τὸν Ἕλληνα. ὀρίζοντα. Τότε διαμορφοῦται τὸ μέλος, ὅπερ κυρίως σημαίνει ποίημα ἠδόμενον, ἥσμα, οὗ ἀπαραίτητον στοιχεῖον εἶναι ἡ μουσική. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ἥσμα ἀνθεῖ ἐκεῖ, ὅπου οἱ ἄνθρωποι εὐποροῦσιν, ἀγαπῶσι τὸν οἶνον καὶ τὴν μουσικὴν, διὰ τοῦτο τὸ μέλος ἐκαλλιεργήθη κυρίως ἐν ταῖς αἰολικαῖς χώραις καὶ δὴ ταῖς αἰολ. ἀποικίαις, ὅπου οἱ Αἰολεῖς ἀποικοί, ἔχοντες γῆν γονιμωτάτην, ἐνωρίς ἐτιράπησαν πρὸς τὸν οἶνον καὶ τὴν ἡδυνάθειαν καὶ πρὸς τὸ ἄρτυμα τοῦ συμποσίου τὸ ἥσμα, συνοδεύοντες αὐτὸ καὶ διὰ τῆς λύρας, ἐξ ἧς καὶ ἡ ὅλη ὑποκειμ. ποίησις ὠνομάσθη ἐν ὑστέροις χρόνοις *λυρικὴ*. Τὰ εἶδη τοῦ μέλους καὶ τὸν χαρακτήρα ἐκάστον θὰ γνωρίσωμεν ἐν ἐφεξῆς ἀποσπάσμασιν. Ὁ πρῶτος ἀντιπροσώπος τοῦ μέλους εἶναι ὁ Ἀλκαῖος.

185—93. Ἀλκαῖος.

Ἐγεννήθη ἐν Μυτιλήνῃ ἐξ εὐγενεστάτου οἴκου, ἀκμάσας περὶ τὰ τέλη τῆς ζ'. καὶ ἀρχὰς τῆς σ'. ἐκ. π. Χ. Τότε ἐμαίνοντο ἐν Μυτιλήνῃ αἱ στάσεις μεταξὺ τῶν εὐπατριδῶν καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν δημοκρατικῶν κατασταθέντος τυράννου Μελάγχρου καὶ τοῦ διαδόχου αὐτοῦ Μυρτίλου, ὧν ἐνεργότατα μετείχεν ὁ ποιητὴς ὑπὲρ τῶν πρώτων. Ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἐπολέμησε περὶ τῆς κατοχῆς τοῦ Σιγείου,

ὅτε, ὥς καὶ ὁ Ἀρχιλόχος, ἀπέροσσε τὴν ἀσπίδα, ἣν οἱ Ἀθηναῖοι ἀνεκρέμασαν ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ ἱεροῦ τῆς Ἀθηνᾶς. Ἴσως διὰ τὴν ἡττὰν ταύτην κατελύθη ἡ ἀρχὴ τῶν εὐπαιριδῶν καὶ ὁ Ἀ. ἐξωρίσθη ὥς καὶ οἱ δύο ἀδελφοί του, περιφερόμενος ἔκτοτε πλάνης. Ὑστερον ἐπαναβέλομεν ἐν Μυτιλήνῃ, ὅπου ἀποπειραθεὶς μετὰ πολιτικῶν ἐταίρων νὰ καταλύσῃ τὴν ἀρχὴν τοῦ δήμου νικᾶται ὑπὸ τοῦ Πιτακοῦ, ἐνὸς τῶν 7 σοφῶν, ὅστις ὅμως μεγαλοφύχως ἔδωκεν αὐτῷ ἀμνηστίαν εἰπὼν: Συγγνώμη τιμωρίας κρείσσων. Ἐκτοτε διηλλάγη πρὸς τὸν Π. καὶ ἔζησεν ἐν εἰρήνῃ. Τὰ ποιήματά του, τὰ ὅποια ἦσαν πολλὰ, διαιρεθέντα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ εἰς 10 βιβλία, ἀναφέρονται ὥς τὰ πολλὰ εἰς τὸν πολυτάραχον βίον του. Ἀτυχῶς ἐλάχιστα διεσώθησαν ὥς καὶ ἱκανὰ ἀποσπάσματα, ἐν οἷς θὰ γνωρίσωμεν τὸν ποιητὴν. Διάλεκτος αὐτοῦ εἶναι ἡ αἰολικὴ.

185. Ἡ αἴθουσα τῶν ὅπλων μου

Μαρμαίρω ἀκτινοβολῶ, ἀπαστραπτῶ, **χάλκιος** χαλκός, χαλκᾶ ὅπλα, **παῖσα** πᾶσα, **στέγα** ὁ θάλαμος, ἡ αἴθουσα, **Ἄρη** χαρ. πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀ., **λάμπρος** λαμπρός, **κυνία** κυνέη, **κατ** κατὰ, **τᾶν** ὧν, **καυτέρω** καθύπερθεν, ἀπὸ τῆς κορυφῆς τῶν ὁποίων πρὸς τὰ κάτω, **ἵππιοι** ἵππιοι, **ἦ** λόφοι ἐξ οὐρᾶς (ἢ χαίτης) ἵππου (πρὸβλ. τὰ ὅμ. ἵππουρις, ἵπποδάμεια), **νεύοισιν** νεύουσιν, κλίνουσι πρὸς τὰ κάτω, χοροπηδοῦν, **ἀγάλματα** ἀγλαῖσματα, κοσμήματα, **κνάμις** κνημῖς, **χάλκιος** χάλκεος, **περικείμεναι** γύρω τοποθετημέναι, κρεμασμέναι, **κρύπτοισι** κρύπτουσι, καλύπτουσι, **πασσάλοις** αἰτ. πασσάλους, ξύλινα καοφία (παλούκια) ἐμπεπηγμένα εἰς τοὺς τοίχους πρὸς ἀνάρτησιν ἐνδυμάτων..., **ἄρκος** οὐ. (ἀρκέω, *arceo*) ἀμνηστήριον, **βέλος** βλήμα, **ισχύρω** ἰσχυροῦ, **νέω** λίνω νέον λίνου, γεν. ὕλ., **κοῖλος** κοῖλος, ἄσπιοες ἀσπίδες, **κατὰ** βεβλήμεναι ποικ. τοποθετημέναι, σωρευμέναι κάτω, **παρ** παρὰ ἐπιρ., πρὸς τούτοις, **ζῶμα** βραχεῖα περισκελὺς καλύπτουσα τὰ περὶ τὰ ἰσχία, **κύπασσις** ἁ. κυπασσίς, λινοῦς μικρὸς χιτωνίσκος κατερχόμενος μέχρι τοῦ μέσου τοῦ μηροῦ, **τῶν** ὧν, πάντων τῶν προειρημένων, **λάθεσθαι** (ἐπι)λαθέσθαι, **ἐπειδὴ** **πρώτιστα** εὐθὺς μόλις, ἀφ' οὗ ἅπαξ, **ὑπὸ** ἔσταμεν ἐπέστημεν, ἐφίσταμαι-ἀναλαμβάνω, **Φέρον** **τόδε** ὅπερ τώρα μᾶς καλεῖ (ἐννοεῖ πόλεμον ἐπικείμενον πρὸς τοὺς Ἀθ. περὶ τοῦ Σιγρίου ἢ παρὰσθεν πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ Μελάγχρου ἢ Μυρσίλου).

3 Σκῆλα τῶν πολεμίων ἀνεκρεμάννυντο συνήθως ἀπὸ πασσάλων τῶν ραῶν, ἀλλὰ καὶ ὅπλα ἀφαιρούμενα τοῖς θεοῖς ὑπὸ τοῦ κατόχου, 107-11.—5 Λινοὶ θώρακες μνημονεύονται καὶ παρ' Ὀμήρῳ B 529 λινοθώραξ· αἱ ἀσπίδες **κοίλαι** ὥς διφυαλόεσσαι.—

6 Χαλκίδικαι οἱ Χαλκιδεῖς ἦσαν ὀνομαστοὶ διὰ τὴν κατεργασίαν τῶν μετάλλων καὶ δὴ τοῦ χαλκοῦ, ὀρυττομένου ἐκ τῶν παρὰ τὴν πόλιν χαλκουργείων, ἐξ οὗ λέγεται ὅτι ἔσχε καὶ τὸ ὄνομα ἡ πόλις, ἐν αὐτῇ δὲ τὸ πρῶτον ἐφάνησαν τὰ πρῶτα χαλκουργεῖα.—Χαρακτὴρ τοῦ ἀποσπασματος.

186.

‘Ο Ἄ. βλέπει συνταραττομένην τὴν πόλιν ἐπὶ τὸν τύραννον Μυρσίλον.—**2 ἀσυνέτημι** ἀσυνετῶ, οὐ συνήμι, δὲν ἐννοῶ, προβλ. φόρημι-μαι ἀντὶ φορῶ-οῦμαι, χόλαιμι-χαλῶ, **στάσιν** τὸ ἀναστάτωμα, τὸν (ἐμφύλιον) πόλεμον τῶν ἀ., **τὸ μὲν** ἄλλο μὲν κῆμα, **ἄμμες** ἡ-μεῖς, **ἄμμι** δοτ., **ἄμμε** αἰτ., **φόρημαι** φοροῦμαι 12,45, **ὄν** ἀνά, **ναῖ** νηί, προβλ. χεῖμων, μέγαλαι..., **μοχθέω** κακοπαθῶ, ὑποφέρω, **χεῖμων** τρικυμία, θαλασσοταραχή, **ἀντλος** ἀ. τὸ ὕδωρ τὸ εἰσρέον εἰς τὸ κύτιος τοῦ πλοίου, *sentina*, **περ** ἔχει περιέχει, ὑπερέχει, σκεπάζει, ὑπερβάλλει, **ἰστοπέδα** ἰστοπέδη, ἡ ὀπὴ τοῦ κύτους, εἰς ἣν ἐναρμόζεται ὁ πούς (βάσις) τοῦ ἰσίου (**ὑπέραντλος** ἡ ναῦς ἡ ὅλως καλυφθεῖσα ἐπὶ τῶν κυμάτων), **λαῖφος** οὐ. ἰστίον, πᾶν πᾶν, **ζάδηλος** διάδηλος, διαφανής, διάτρητος (φανάρι, κόσκινον), **λάκις** θ. λακίς, ῥάκος, σχισμὴ (*lac-ero*, ῥάκ-ος), **αὐτο** αὐτό, **ἄγκυλα** θ. ἀγκύλη, σχοινίον, δι’ οὗ προσδένονται αἱ κεραῖαι (*antennae*) ἐπὶ τοῦ ἰσίου, ἢ τὰ **ὑποζώματα**, σχοινία περιδενόμενα περὶ τὸ σκάφος βεβλαμμένου πλοίου πρὸς σιερῶσιν αὐτοῦ, **χόλαισι** χάλαισι (προβλ. ὄν 3), χαλῶσι, ἀμτβ. ἔχουσι χαλαρωθῇ, παραλύσει.

Τί ὑπονοεῖ ὁ Ἄ. ἐπὶ τὴν ναῦν; πῶς λέγεται ὁ τρόπος οὗτος τοῦ ἄλλα λέγειν καὶ ἄλλα ἐννοεῖν; διὰ τί δὲν παρορησιάζεται;—Χαρακτὴρ τοῦ ἀπ.

187. ‘Ο Ἄ. μανθάνει τὸν θάνατον τοῦ Μ.

Μεθύσθην μεθύσθῃναι, ὑποκ. τινά, **πώνω** κ. πίνω προβλ. πέπωκα, πῶμα, *posculum*, **πώνην** πίνειν, **πρὸς βίαν** χωρὶς τὰ θέλη, χωρὶς τὰ ἔχῃ ὀρεξιν.—Χαρακτὴρ τοῦ ἀπ.

188. Πόλεμος κατὰ τοῦ χειμῶνος!

Ἦγει ὄει, προβλ. ἔπιος, κατῷπερθεν, ἐπὶ., **ὄρανος** οὐρανός, **ὄράνω** προβλ. λίνω, ἰσχύρω, **ῥοαὶ** ὕ. ῥοαὶ ὕ., τὰ ῥεῖθρα τῶν ὕ. (τὰ τρεχούμενα νερά), **πεπάγαισι** πεπήγασιν, ἔχουσι παγώσει, κρυσταλλώσει, **κάββαλλε** κατὰβαλλε τὸν χ., βάλλε κάτω, πόλεμος κατὰ τοῦ χ., **ἐπὶ τίθεις** ἐπιτιθεῖς (ἐπὶ τὴν ἐσπίαν, τὰ ξύλα), **ἐν κέρναις** ἐγκιρνας, ἐγκεραννύς, **μέλιχρος** μελιχρός, μελίχροτος, γλυκύς, **ἀμφιβάλων** περιβαλὼν, τοποθετήσας περὶ, **κόρσα** κόρη (κάρα), τὰ πλάγια

τῆς κεφαλῆς, οἱ κροτάφοι, κεφαλή, **γνόφαλλον** κνάφαλλον, ἀπό-
μαλλον, (καὶ ἐπειδὴ ἐκ τοιούτου ἐγέμμιζον στρούματα, προσκεφάλαια)
προσσεφάλαιον.—Χαρακτὴρ τοῦ ἀπ.

189. Τὸ πανοίλυπον φάρμακον.

Ἐπιτρέπω παραδίδω, ἀφήνω ἐκτεθειμένον, **ἐπιτρέπη** προβλ.
πώνην 187, **θυμός** θυμός, **κάκα** κακά, αἱ λῦται διὰ τὴν δυστυ-
χίαν, **προκόπτω** κροδίζω, **οὐδεν** οὐδέν, **ἄσαι** ἀσῶμαι, προβλ.
ἀσυνέτημι, φόρημι, **χάλαμι**, (ἄση-κόρος, ἀηδία, λύπη) λυποῦμαι,
θλίβομαι, **ἀσάμενος** ἐνεσ., **Βύκχις** αἰολ. Βάκχις-χος, **ἐνεικαμένοις**
ἐνεγκαμένους, προβλ. πιστάλοις-ους, ἀφ' οὗ φέρωμεν πρὸς **χοῖσιν**
μας, ὑποκ. ἄμμε (ἢ δοτ. πρὸς τὸ νοούμενον ἄμμι, ἡθ.).—Χαρα-
κτὴρ τοῦ ἀπ.

190. Ἄμυνα κατὰ τοῦ καύσωνος!

Τέγγω 100,9, **πλεύμων** πνεύμων, **φυλμο**, ἄστρον ὁ Σείριος,
περιτέλλεται ἐπαπέχεται (ἐκ τοῦ περιοδικοῦ κύκλου), **ἐπιτέλλει**,
ἄ ὦρα ἡ ὥρα, ἡ ἐποχὴ αὕτη, **χάλεπός** ἀφόρητος, **δίψαισι** διψῶσι,
προβλ. γόλαισι, πεπάγαισι., **ἄχει** ἡχεῖ, ἄδει, **Φάδεα** ἡδέα σόστ., **πέ-
ταλον** 145,2 **ἐκ π.** ἀπὸ μέσα ἀπὸ τὰ, **κακχέει** καταχεῖ, διασκορ-
πίζει, **πύκνον** σόστ. συχνὰ πυκνά, ἀδιακόπως, **δοῖδα** αἰοιδῇ, ἄσμα,
λίγυρός δεξύφωνος 49,5 κ. 6, **ὑπὸ πτερύγων** κάτω ἀπὸ τὰ πτερά του,
διὰ τῆς προστριβῆς τῶν πτερῶν του ἐπὶ τοῦ στήθους, **ὄπποια**
ὅποτε, **σέλας** οὐ. φῶς (μετὰ θερμότητος), **καύσων**, **φλόγιος** φλό-
γεος, φλογερός, προβλ. χάλκιος, κυνία., **πεπιτάμενον**, πετάννυμαι,
ἐφαπλούμενον, **κατανα(ι)νω** (αἰὼς-ξηρός) καταξηραίνω, κατακαίω.
—1 **ἄστρον** κατ' ἐξοχήν, ὁ Σείριος, ὁ κύων τοῦ Ὁρίωνος, ἀστε-
ρισμοῦ, ὅθεν καὶ κύναστρον (ἢ ἀστροκύων), κύων, ἐπιτέλλων κατὰ
τὰ τέλη τοῦ θέρους ἐνομίσθη αἴτιος τῶν κυνικῶν καυμάτων ἢ κυ-
νάδων ἡμερῶν.—4 **λιγύραν** ἐν Σπάρτῃ ὁ τέτις ἐκαλεῖτο **λιγαν-
τάρ**, ὡς παρ' ἡμῖν τζιτζικας ἢ τσίτζιζιζας ἐκ τοῦ τζι-τζι.—Χαρα-
κτὴρ τοῦ ἀπ.

191. Ὁ Ἄ. διψᾷ.

Ὁμμένω ἀμμένω, ἀναμένω, προβλ. ὄν-ἀνά, γόλαισι., **λύχνος**,
πλ.-οι-α, ἡ λυχνία, **lucerna**, κορυμμένος ἀπὸ τοῦ λυχνοστάτου (λυ-
χούχου): τὸ ἄναμμα τῶν λύχνων, τὴν ὥραν καθ' ἣν ἀνάπτονται
οἱ λ., **δάκτυλος** ἡ καιωτάτη μονὰς μήκους 0,018 μ., βραχυτάτης
διαρκείας, προβλ. **πήχυνος** 6,3, **καδ(τ)** ἀέρρω (αἰῶρω) καταίρω,
καταβιάζω (ἀπὸ τοῦ μέρους, ὅπου φυλάσσονται), **αἶτας** (αἰώ: ὁ
πειθόμενος εἰς τινα δοῦλος, ἢ μάλλον: ἀέπι.)-Γίεμαι, **βολο**, **ιυ-τί-**

tus, πολυαγάπητος) ἀγαπητός, **αἶτα** ἀγάπη μου, **κυλίχνα**(-η) ὑποκορ. τοῦ κύλιξ 17,2, **ποίκίλος** κατακέννητος, κατάρκομος (ἐκ τῶν τορευμάτων 136,1) αἰτ. πλ., **ὑῖος** υἱός, **λαθικιάδης** λαθικηδής (κήδεα 179,1), πανσίπνος, πανσίλυπος, **κέρναις** 188,4, **ἔνα** ἕνα (κύαθον οἶνου), **δύο** κνάθους ὕδατος· ὁ κύαθος ποτήριον, δι' οὗ ἤνιπλουν τὸν οἶνον ἀπὸ τοῦ κρατῆρος, ἐνταῦθα ὡς μέτρον, **πλέως**(-ος) πλήρης, **πλέαις**-ας, **κεφάλαια** κεφαλὴ, τὸ ἀνώτατον μέρος, **κακ κ.** κατὰ κεφαλῆς, **μέχοι** τῶν χειλέων, τῆς στεφάνης, **ὠδήτω** ὠθεῖτω, ὡς διαδέχεται γοργὰ τὸ ἐν τῷ ἄλλο, ὡς δουλεύουν βιαστικὰ ἐπάνω κατ' ἐπάνω.—1 Τὰ συμπόσια ἤρχιζον περὶ λύχνων ἀφ' ὧν ζῆτιε ὁ Ἄ. εἶναι ἀσύνηθες.—3 Ὁ υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Σεμέλης, θυγατὸς τοῦ Κάδμου, εἶναι ὁ Διόνυσος.—4 Περὶ τῆς κρᾶσεως τοῦ οἶνου ἰδ. 17,2. Μημονεύονται καὶ κρᾶσεις 4 ὕδ. : 1 οἶν., 5 : 2, 5 : 3, καὶ 1 : 1 (ἴσον ἴσῳ), ἦν συνιστᾷ καὶ ὁ Ἰλποκράτης διὰ τοὺς ἐκ ψύξεως πάσχοντας. Καθ' ὅλον ὁ οἶνος ἐπίπνυτο κεκραμένος (ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἡμέτερον **κρασί**) καὶ οἱ μὲν κρητάριοι ἀνεμείγνυν 2 ὕδ. : 1 οἶν., οἱ δὲ πόται 1 ὕδ. : 2 οἶν.

192. Πρὸς τὸν κατελθόντα ἀδελφόν.

Δάβα λαβή, κόπη, τῷ τοῦ, **χρυσόδετος** 2,3 ὡς παρ' ἡμῶν (ἵνα μὴ ἀποσπῶνται τὰ ἐλεφάντινα ἐλάσματα τῆς κόπης), **συμμάχεις** μιχ. συμμάχημι-χῶ, ποιητ. ἀπὸ συμμάχομαι, συντρέχω, **ἄθλος** ἀνδραγάθημα, **ῥύομαι** σφίζω, ἀπαλλάττω, **κτένναις** κτείνας, ἔκτενα, **μαχαίτας** (μάχαμι) μαχητής, **ἀπυλείπω** ἀπολείπω ἀμψ., εἶμαι ἐλλιπής, **ῥος-α-ον** μόνος, εἷς, **παλαίστα** παλαστή, παλάμη, μόνος μήκους 4 δακτ., περίπου 0,08 μ., **ἀπὺ** ἀπό, **πᾶχυς** πῆχυς, μόνος μήκους 6 παλαστών ἢ 24 δακτ., ἀλλ' ὁ βασιλῆης ἦτοι Περσικὸς εἶχεν 27 δακτ., 0,528 μ., ὁ αἰτικὸς ἢ κοινὸς 0,462 μ. **πέμπε** πέντε, κλιτόν, γεν. πέμπων, ὕψους 5 βασιλ. πῆχεων παρὰ μίαν παλαστήν.—Ὁ ἀδελφὸς Ἀρτιμενίδας ἐν τῇ φυγῇ ἀνέλαβε στρατιωτ. ἀπηρεσίαν ἐν Βαβυλῶνι ὑπὸ τὸν βασιλέα Ναβονχοδονόσορα (604-561 π. X.), διακριθεὶς ἐν τινι μάχῃ τῶν Βαβυλωνίων ἢ πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους ἢ πρὸς τοὺς Ἰουδαίους· ὅθεν ὁ βασιλεὺς ἡμεῖρεν αὐτὸν διὰ τοῦ ἐλεφαντινοῦ κώπου ξίφους.

193. Ὁ Ἄ. πρὸς τοὺς Διοσκούρους.

Δεῦτε παρακελ., **ἀστερόπος** ἀστερω(ο)πός, ἀστεροκόσμητος, κατ' ἀστερος, **ἵφθιμος** (ἵφι) γενναῖος, **προφαίνομαι** ἐπιφαίνομαι, ἐμφανίζομαι ἐμπρός (εἰς τὸν δρόμον), **ἵλλαος** ἵλεως, εὐμενής (σί-σλημι, ἵλημι, *con-sol-ari*), **εὖρηα** εὐρεῖα, **παῖσα** πᾶσα, **ῥῆα** εὐκόλως, **ῥύο-**

μαι 192,4, θανάτω-ον, ζακρυόεις (ζα(ἐπιτ.)-κρυόεις) κρυερώτατος, θρώσκω πηδῶ 4,9, ὄν ἀνά. ἄκρα τὰ ὕψη, νάων νεῶν, εὐδρος ὁ ἔχων καλὰ καθίσματα (θρανία διὰ τοὺς ἐρέτας), τήλοθεν τηλόθεν, ἀμφιβαίνω περιτριγυρίζω, πρότονοι κ. πρότονα δύο σχοινία, δι' ὧν ὁ ἴστος συγκρατεῖται πρὸς τὴν προῖραν, λάμπροι φωτοβολοῦντες, κτηρ., φάος σωτηρία, ἀργάλεος φοβερός.—6 Οἱ Διόσκουροι ἦσαν τέκνα τῆς Αἴδας, ἦντις ἐκ τοῦ Διὸς μεταμορφωθέντος εἰς κύκνον ἔτεκεν ὦρόν, ἐξ οὗ ἐξεκολάφθησαν οἱ δίδυμοι ἀδελφοί· εἰκονίζονται πολλάκις ὡς ἱππεῖς εἶναι προστάται τῶν ναυτιλλομένων ὁσάκις ἐν θυέλλαις ἐμφανίζονται εἰς αὐτοὺς ὡς ἀστέρες ὑπὸ μορφήν ἡλεκτρικῶν φώτων μετέωροι ἢ περὶ τοὺς ἰστούς καὶ τὰ ἰστία (ἡλεκτρικαὶ ἐκροαί, σήμερον· τελώνια, ἀλάνθανστον προμήνυμα ὅτι ἡ καταιγὶς ἔληξεν).

194—200. Σαπφώ.

Ἡ Σ. δόλγον νεωτέρα τοῦ Ἀλκαίου (628-568 π. Χ.) ἐγεννήθη ἐν Ἐρέσσῳ τῆς Λέσβου ἐξ εὐγενθοῦς οἴκου καὶ διὰ τοῦτο συνεμερίσθη ἐν Μυτιλήνῃ, ὅπου ἔζη, τὰς περιπετείας τῶν ἀριστοκρατικῶν, φυγοῦσα εἰς Σικελίαν μετ' ἄλλων ὁμοφρόνων. Πρὸς τούτοις εἶχε νυμφευθῇ πλουσιώτατον Ἀνδρίον. Ἀλλ' ἡ δρᾶσις αὐτῆς ἐν Μυτιλήνῃ ἐμφανίζεται πολὺν περίεργος. Ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς γυναικας τῶν Ἰωνῶν καὶ τὰς Ἀτιθίδας αἱ γυναικας τῆς Λέσβου καὶ ἐν γένει τῶν Αἰολέων ἔζων ἐν μεγάλῃ ἐλευθερίᾳ, ἣτις ἐπέτρεπεν εἰς λογίας γυναικας νὰ συγκροτῶσιν ὑπὸ τὴν ἰδίαν διεύθυνσιν μουσικοὺς θιάσους (συλλόγους) ἐκ νεανίδων, παιδευομένων περὶ τὴν ποίησιν καὶ τὴν μουσικὴν πρὸς βελτίωσιν τοῦ γυναικείου φύλου. Τοιαύτην μουσικὴν σχολὴν εἶχεν ἰδρύσει καὶ ἡ Σ. ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῆς, ἣν ἐκάλει μοισσοπόλον οἰκίαν, εἰς ἣν ἐνέγραφε νεάνιδας εὐγενεστάτας, καλλιστάς καὶ εὐφρεστάτας, διδάσκουσα μουσικὴν, ποίησιν, τὴν κομψότητα καὶ τὴν χάριν περὶ τοὺς τρόπους καὶ τὴν περιβολήν, ποιοῦσα καὶ ψάλλονσα μετ' αὐτῶν καὶ περιβάλλουσα αὐτὰς διὰ διαπύρου ἀγάπης.—Ἀλλ' ἐπειδὴ τοιαύτη δρᾶσις ἐξένιζεν Ἰωνας καὶ Ἀθηναίους, ἐνωρίς τὰ κατ' αὐτὴν ἔλαβον μυθιστορικὴν τροπὴν. Πλὴν ἄλλων ἐπλάσθη καὶ ὁ θρύλος ὅτι ἐρασθεῖσα τοῦ περικαλλοῦς νεανίου Φάωνος, ὃν μάτην παρηκολούθησε φεύγοντα πρὸς τὴν Σικελίαν, ἐκηρυκίσθη ἐξ ἀπογνώσεως διὰ τὸν ἀτυχή ἔρωτα ἀπὸ τοῦ βράχου τῆς Λευκάδος.—Καὶ ὅμως ἡ Σ. ἦτο ἐν Μυτιλήνῃ σεβαστὸν πρόσωπον καὶ ἀπέλανε μεγάλων τιμῶν μέχρι τοῦ θανάτου. Μετὰ θάνατον ἀπηθανάτισθη ἐν Ἑλλάδι, καλουμένη κατ' ἐξοχὴν ποιήτρια, ὡς ὁ Ὅμηρος ποιητής, θνητὴ ἢ δεκάτῃ Μοῦσᾳ, Πιερίᾳ μέλισσα, Λε-

σβία ἀηδών, ὁ δὲ σοφὸς Σόλων ἀκούσας κατὰ τὰς δυσμὰς τοῦ βίου ἄσμα τῆς Σαπφοῦς ἠδύχηθη νὰ μὴ ἀποθάνῃ πρὶν ἐκμάθῃ αὐτό· ἡ εἰκὼν αὐτῆς φαίνεται ἐκτετυπωμένη ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Μυτιλήνης, ἀνδριάντες δ' αὐτῆς εἶχον ποιηθῇ πολλαχοῦ πολλοί, Πίν. Δ'. 1, καὶ τὰ ποιήματ' αὐτῆς ἤδοντο πανταχοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἐμυμήθησαν δὲ Ῥωμαῖοι ποιηταί. Τὴν μεγάλην φήμην ὀφείλει κυρίως εἰς τὰ ἐρωτικά ἄσματα. Τὰ ποιήματα τῆς Σ. δημοθέθησαν ὕστερον εἰς 9 βιβ. κατὰ τὰς 9 Μούσας· ἐκ τῶν ἐρωτικῶν ἐν μόνον ἄσμα ἐσώθη ἀκέραιον, τὸ 194, ἐκ δὲ τῶν ἄλλων ἱκανὰ ἀποσπάσματα.

194. Ὡιδὴ πρὸς τὴν Ἀφροδίτην.

1-4 ποικιλόθρονος ὁ καθήμενος ἐπὶ ποικίλον, κατακόσμον θρόνον, ἀθάνατα ἀθανάτη, δολόπλοκος, μὴ δάμνα μὴ συντρίβῃς, βασιανίης, μὲ θυμον ἐπιμερ., ἄσα(-η) 189,2 ἀηδία τῆς ζωῆς, βαρεμός, στενοχωρία, θλίψις, ὀνία ἀνία, πόνος, βάσανον, λίσσομαι παρενθ.—5-13 τυῖδε τῆδε, δεῦρο, αἵποτα εἵποτε, κατέρωτα καὶ ἐτέρωτα, ἐτέρωθι χρόν. ἄλλοτε, αἰοῖσα αἰούσα, 191,2, ἀκούουσα, αὖθω-ως αὐδή, πῆλυι τῆλε, εἰς μεγάλην ἀπόστασιν, ἐκ., λίποισα προβλ. αἰοῖσα, χρύσιος προβλ. χάλκιος., ἄρμα ἄρμα, ὑπασδεύεαισα προβλ. αἰοῖσα, χρύσιος προβλ. χάλκιος., ἄρμα ἄρμα, ὑπασδεύεαισα ἐποξενύεα (διότι τὰ ὑποζύγια ἐξεύγνυντο ἐπὶ τὸν ζυγόν), ἤλθες εἰς τὸν οἶκόν μου, κάλός, ὠκύς, στρουθὸς σπορυγίτης, ἄγον ἦγον, δίννεντες δινοῦντες, πύκνὰ πυκνόπιλα, ἐπίθ. ἢ σύσι. μὲ πυκνοὺς περοπαλμούς, περὶ αἰολ. ὑπέρ, προβλ. περιέχω 186,6, ὑπεράνω, ὠράνω ὠρανός, οὐρανός, μέσσω-ον, ἐξίκοντο ἔφθασαν εἰς τὸ τέμα των.—13-8 τὸ σὺ, μάκαρ-αιρα θεά, ἦρεο ἐρωτῶ, ὅτι ὅτι, δηῦτε δὴ αὔτε, δὰ πάλιν, κῶτι καὶ ὅτι, κάλημι-ὦ, μαινόλας (-ης-ον) μαινόμενος, περιπαθής, παράφορος: τοπ. ἐν τῇ, μὲ τὴν.—18-24 τίνα ἄ. ἢ θ., νεάνιδα πιδανώτερον, μὴ τρέφουσιν ἐγκάρδιον φίλιαν καὶ ἀγάπην πρὸς τὴν Σ., δηῦτε 15, μαῖσ'(αι) μαῖμαι ἀντὶ μαίομαι, μέμαα, ζωηρῶς ἐπιθυμῶ, προβλ. γέλαιμι-ὦ, ἄγην-ειν, ὑποκ. Πείθῶ θεοπαυνίδα τῆς θεᾶς, ἀντιμ. τίνα, φιλότατα-τητα ἀγάπην: νὰ καταστήσῃ φίλην καὶ ἀφωσιωμένην εἰς σέ, Ψάφω(α) κ.-ω κ. Σάφω ἐπὶ νομισμάτων, ἀδικῶ ἀδικέω, διώξει θὰ τρέξῃ ὀπισθὲν σου τὸ προσφιλὲς πρόσωπον, δέχομαι δέχομαι, κῶνκ κοῦκ.—25-8 λύω ἀπολυτρῶνω, ὅσσα ὅσα, ἡμέρῳ ἡμείρῳ, προβλ. φθέρῳ., τέλεσαι τελέσαι, μοι χαρ., ὑποκ. σέ, αὐτὰ αὐτή, ἔσσο ἴσθι, σύμμαχος ἀντιλήπτω μου, παραστάτης.—2. Ἡ Ἀ. δολοπλόκος διὰ τὰς ἐρωτικὰς πλεκτάντας.—10. Οἱ στρουθοὶ καὶ αἱ περιστεραὶ ἱεραὶ τῆς Ἀ. διὰ τὸ ἐρωτοπαθεῖς αὐτῶν.—Τὸ ἐρωτικὸν πάθος διὰ τῶν μέσων προαῖνει καὶ ἐξευγενίζει ἡ Σ.:

195.

Ἡ Ἀγαλλίς, μία τῶν μαθητριῶν τῆς Σ., ἔχει μνηστευθῆ· ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς παρὰ τὸν μνηστήρα δέχεται συγχαρητήρια· ἰδοὺ ἔρχεται ἡ Σ. μετὰ χοροῦ μαθητριῶν καὶ μόνη ἢ μετὰ τοῦ χοροῦ ἐκτελεῖ τὸ ἄσμα πρὸς τὴν πεφιλημένην.—1-5 ὦνηρ ὁ ἄνηρ, ὁ μέλλον σύζυγος, ὁ μνηστήρ, κῆνος ἐκεῖνος, θεοῖσι, ὅτις ὅστις, ἰζάνω ἰζάνω, κάθημαι, ἐναντία τοι ἀπέναντί σου, ὑπακούει ἀκούει μετὰ προσοχῆς, θαυμασμοῦ, ἀντακμ. σεῦ, ὅπερ καὶ ἐκ τοῦ πλάσιον πλησίον, φώνεισα-εις προβλ. συμμάχεις 192,4, φωνοῦσα-ων, ἄδω ἡδύ, γέλαις-αισα γελῶν-ῶσα, ἡμέροεν ἡμερόεν, θελκτικά· ἀκούει τὴν γλυκεῖάν σου φωνήν καὶ, τὸν ἐρᾶσμιον γελῶτά σου.—5-16 τὸ ἡ γλυκεῖα ἀπόλαυσις τοῦ εὐτυχοῦς μνηστήρος, μὰν πράγματι, ὅμως, πτοάω-έω συνταράττω, συγκλονῶ, ὡς ὡς, μόλις, βρόχεα βροχέα, ἐπ' ὀλίγας στιγμὰς, προβλ. ὄν, ὀνία., ὥς δεικτ. τοῦ ὡς· καὶ ἀμέσως, οὐδὲν φώνας (-ῆς), ἔκει ἔκει· τελεία ἀφασία μὲ καταλαμβάνει, δὲν δύναμαι νὰ ἀρθῶσω οὐδὲ καὶ μίαν λέξιν, καμ κατ-ἔαγε, ἔχει κομματιασθῆ, σχισθῆ, λέπτων πῦρ ἐρωτικόν, ὑπαδεδρόμακε ἐποδεδρόμηκε, χρῶς -ῶτος-ός, χρῶτα-όα-ῶ, δέσμα, ὁῶμα· διατρέχει, ὑφέρει ἐπὶ τὸ δέσμα μου (ἐλαφρὸν ἐρύθημα), ὄρημι ὀράω, ὄρπα-ατος οὐ. ὄμμα, ὄφθαλμός, ἄκουαι ἀκοαί, ὦτα, ἐπιρρομβήμι-έω, βομβῶ (κυρ. ἐκ τῆς περιστροφικῆς κινήσεως ὀρόμβου, οβούρας), ἂ ἰδρως ὁ ἰδρῶς, αἰολ. θηλ., κακχέεται 190,4 χύνεται κάτω, σιάζει κάτω, ἄγρεϊ κυριεύει, παῖσαν πῦσαν, ὅλην, ἔμμι εἰμί, χλῶρδς κίτρινος, ὠχρός, ποία πῶα (ἡ ξηρά ἡμεῖς· ἐκτριπίνασεν ὡς κηρός). πιδεύης ἐπιδευής, ἐπιδεής, ἐνδεής, ὀλίγω ὀλίγον δέουσα, τεθνάνην τεθνηκέναι· ὀλίγον δὲ λείπει ὥστε νὰ φαίνωμαι ὡς πτώμα, σχεδόν.—Ἡ Σ. τόσον ἰσχυρῶς χρωματίζουσα τὸ ἴδιον πάθος, τὴν ἐντύπωσιν, τί ἐπιδιώκει;

196.

Μία τῶν μαθητριῶν τῆς Σ. ἀποφοιτήσασα τῆς σχολῆς ἐλησμόνησε τὴν διδασκαλίαν· τί λέγει περὶ τοῦτου ἡ Σ. πρὸς τὰς ἄλλας μαθητρίδας;—1-5 τεθνάνην 195,15, ἀδόλως ἡμῶς· θὰ ἐπεθύμουν νὰ εἶμαι νεκρά, καὶ τοῦτο λέγω ἐπὶ λόγῳ ἡμῆς, ἃ ἢ, αὕτη ἡ ὁποία, ψίσδομαι ψίζομαι, ὀλοφύρομαι, πόλλα καὶ τότε πλὴν ἄλλων πολλῶν εἶπε καί, ὥμοι οἴμοι, δεῖνα δεινά· πόσον σκληρὸν εἶναι αὐτὸ δι' ἡμᾶς, ἢ μὰν σὲ διαβεβαίω ἐν πάσῃ εὐκωιδίᾳ, ἀπυλιμπάνω ὑπολείπω, ἀποχωρίζομαι, ἀέκοισα ἀέκουσα, ἄκουσα.—6-11 χαίροισ(α) ἔρχομαι εὐτυχὲς ταξειδίον, καλὸν κατευόδιον, μέμναισο μέμνησο, κάμεθεν καὶ ἐμέθεν, ἐμοῦ, ὡς πῶς, πεδέπω μεθέπω (πεδᾶ-μετά), πεδέπομεν-ἤπομεν, περιέπω, περιποιῶμαι, αἱ δὲ μὴ

μέμνησαι, ὕμναισαι ἀναμνήσαι, σὺ δὲ σὺ ὅμως, λάθεται λήθεται, ἐπιλανθάνη, ἄμμες 186,3, ὅσσα.. μὲ πόσῃν ἀγάπῃν καὶ πόσον ὥρᾱα ἐπερνώμεν.—12-20 **παρεδήκαο**.. εἰσποθέτης πηλοῖόν μου, προσέφερες, **πόλλοις** πολλοὺς στεφάνους, **βρόδον** ῥόδον, **πλόκιον** πλόκαμος, **ὄστιλιγξ** ἄ. βόστρυχος: διὰ τοὺς.., ὕμοι ὁμοῦ, ὑπαδῦμις ὑποδυμῖς, στέφανος ἀνθέων περὶ τὸν καιμὸν 17,2 Πραγμ., **πόλλαις** πολλὰς, **δέρα** 85,2, **ἄπαλος** ἀπαλός, **πεποημέναις** πεποιημένας, **ἀνθέων** γεν. ὕλης, **εἰάρινος** ἑαρινός, **ἐξαλείφομαι** ἐπαλείφω, ἐπιχρίω, **βρένθος** πολέτιμον μύρον, **βρένθειος** ὁ ἐκ βρένθους, **βασιλῆιον** διότι θὰ ἔκαμνε τούτου χρῆσιν ὁ γείτων βασιλεὺς τῆς Λυδίας, δηλοῦν τὴν ἐξαιρετικὴν ποιότητα, **λιπάρῳς** ἀφρόνως.

197.

Ἡ μαθήτρια τῆς Σ. Ἀορνῶτα ἔχει νομφευνθῇ ἐν Σάρδεσιν πῶς νὰ περῇ ἄρα ἐκεῖ: τοῦτο διεξηγεῖται ἡ Σ. πρὸς τὴν μαθήτριαν Ἀθιδά.—1-5 **ἀπὺ** ἀπό, **νῶν** νοῦν, **τυῖδε** 194,5: κατευθύνουσα τὰς σκέψεις αὐτῆς (ἡ Ἀρ.) πρὸς τὰ ἐδῶ, ὥς χρον. ὅτε, **πεδαζῶω** συζῶ, προβλ. **πεδέπω** 196,8. **πριτ**., **ἔχεν** ἐθιόρει, **βεβάως** βεβαίως, ἀδιστακτικῶς, **ἕκελος** κ. **εἵκελος** (ἕοικα) ὁμοιος, **κτιρ**., **θῆᾱ**, **μόλπα(-ῇ)** 17,12: τὴν μεγίστην εὐχαρίστησιν εὔρισκεν εἰς τὸ ἰδικόν σου ἥσμα καὶ τὸν χορόν.—6-11 **ἐμπρέπομαι** ἐμπρέπω, διατρέπω μετὰ τῶν, ἀκτινοβολῶ, **Λύδαί**, ἐκ τῆς Λυδίας, ὥς ἐμπρέπεται, **βροδοδάκτυλος**, 196,13 **βρόδον**, **σέλαννα** (σέλας, σελάσ-να) σελήνη, **πεερέχω** περιέχω, ὑπερέχω, 194,10, **ἐπίσχω** ἐπέχω, διευθύνω, διασκορπίζω, **ἄλμυρος** ἄλμυρός, ἴσως ἐξ ἴσου ὅπως καί, **ἀρούραις** αἰτ. πλ.—12-7 **ἑέρσα** ἡ δρόσος, **κάλα** θ. χαρίεσσα, **τεθάλαιοι** τεθῆλασι, σφριγηλὰ καμαρώνουν, **ἄνθρουσκον** φυτόν ὅμοιον πρὸς τὸ ἄνηθον μὲ ἄνθος σκιαδοειδές, **κάπαλ'** καὶ ἄπαλα, ἀπαλά, **μελίλωτος(-ον)** εἶδος εὐώδους τριφυλλίου, τὸ νυχάκι (ἄρωματικὸν καὶ τῶν ἐνδυμάτων), **ἀνθεμῶδης** πολυανθής, **ζαφοίταισι** διαφοιτῇ, περιφέρεται ἄνω καὶ κάτω: ἄ. πρὸς. **ζαφοίταιμι** (φαῖσι-φρησί), μᾶλλον: **ζαφοίταισα**, **πόλλὰ** σύσι., **ἐπιμνάσθεισα** ἐπιμνησθεῖσα, **ἄγανός** 126,1, **βόρηται** βαρεῖται, **βαρέω** ἐπιβαρύνω, **καταπιέζω**: βαρύνεται, αἰσθάνεται ἐν βάρει, **πλήξιν** (ἡ Ἀρ.), **ποι** πού, ὥς **μαντεύω**, **λέπταν φρένα** εἰς τὴν λεπτήν, εὐαίσθητον ψυχὴν τῆς, **ἡμερος** ἡμερος, πόθος, **ἄσα** 194,3 **ἀνία**, ἀνιαρὰ μονοτονία: ἡ μὲν λεπτή τῆς ἰδιοσυγκρασίας πνίγεται ἀπὸ τὸν ἀλγεινὸν πόθον ἡμῶν, ἡ δὲ καρδία τῆς ἀπὸ τὴν ἀνιαρὰν μόνωσιν.—18-20 **βόᾱ**, **ᾄξ** ὀξυφώνως, δυνατὰ, **ἐλθην-εἰν**, ὑποκ. **ἄμμε** ἢ **ἄμμι** πρὸς τὸ **βόᾱ**, **κῆθι** (κῆνος) ἐκεῖσε: μᾶς φωνάζει δὲ νὰ ἀπέλθωμεν ἐκεῖ, **τὰ δὲ ἄλλ'** αὐτά, **πολύως** πολῶτος, ὁ ἔχων πολλὰ ὧτα, **γαρῶω**

γηρούς (γῆρους θ. φωνή) φωνάζω, **νῶν** εἰς ἡμᾶς τὰς δύο, **ἄπυστος** παθ. ὁ μὴ ἀκούμενος, **ἄλος** θ. ἁλός: ἀλλ' ἢ ρύξ, ἡ ὁποία μὲ τὰ χίλια ὥτά της ἀκούει τὰς πρὸς ἡμᾶς φωνὰς τῆς Ἀριγνώτας, ἐρχομένας διὰ μέσου τῆς θαλάσσης, δὲν τὰς φωνάζει (ἀναφέρει) εἰς ἡμᾶς τὰς δύο, διότι ἐξατμίζονται διὰ τοῦ ἀέρος.

198. Ἡ Σ. πρὸς ἄμουσον γυναικα.

Κεῖσεαι θὰ εἶσαι χωμένη μέσα εἰς τὸν τάφον, **οὐδέ ποτα** καὶ ποτὲ δέν, **μναμοσύνα** μνημοσύνη: θὰ μνημονεύηται τὸ ὄνομά σου, **μίνυνθα** 6,7 οὐδὲ διὰ μίαν στιγμὴν, **πεδέχω** μετέχω, **ἐκπεποτάμενα** προκμ. ἐκποτάομαι-έομαι, ἐκπέτομαι: ὅταν πετάξῃ ἔξω ἀπὸ τὸ σῶμα, ἀποθάνῃς, **κῆν** καὶ* ἐν, **Ἀίδα** γεν., **ἀφάνης** κτηρ. ἄσσημος, **ἄμαυρός** σκοτεινός, σκιώδης, ἢ ἀφανής, ἄσσημος: θὰ ἔχῃς διαρκῆ ἀναστροφὴν μέ.—3 Τὰ ῥόδα ἦσαν ἱερὰ τῶν Μουσῶν, ἔδρα τῆς λατρείας τῶν ὁποίων ἦτο ἡ Πιερία 12,2, πατρίς καὶ τοῦ Ὀρφῆως ῥόδα Π. εἶναι ἡ μουσικὴ καὶ ἡ ποίησις.

199. Ἡ ὥραία νύμφη εὐτυχοῦς γαμβροῦ.

Ἐρεῦθω (ἐρυνθρός) κάμνω ἐρυνθρόν, **ἐρεῦθομαι** γίνομαι ἐρ., κοκκινίζω, **ῥσδος** ἁ. ὁσδος-ζος, κλάδος, **ἄκρω** κτηρ. ἐπάνω εἰς τὴν κορυφὴν, **ἄ. ἐπ'** ὕ. ἐπάνω εἰς τὴν ἀκροτάτην κορυφὴν, **γλυκύμαλον** γλυκύμηλον κ. μελίμηλον, εἶδος γλυκυτάτου μήλου, **μαλοδρόπης** (μῆλα δρέπειν) μηλοδροπεῖς, μηλολόγοι, **οὐ μὰν** ἐπαγορθ. καὶ μ' ὅλα ταῦτα δέν, **ἐπίκεσθαι** ἐφικέσθαι (αὐτοῦ), γὰ τὸ φθάσῃ, **οἶον** οἶον, ὅπως ἡ Σ. παρέβαλλε τὴν νύμφην πρὸς τὸ γλυκύμηλον.

200. Ἐπιθαλάμιον.

Χορὸς παρθένων (καὶ νέων;) ἴσταιται πρὸ τῆς οἰκίας τοῦ γαμβροῦ ἄδων καθ' ἣν στιγμὴν πρόκειται γὰ εἰσελθῆ εἰς αὐτὴν ὁ γαμβρός διηγῶν καὶ τὴν νύμφην.—**ἄερω** αἶρω, αἶρω, ὑψώνω, σηκώνω ὑψηλά, **μέλαθρον** τὸ ὑπέρθρον ἢ ἡ ὑροφή, **ὕψοι** ὑψοί, ὑπόσε, πρὸς τὰ ὕψη, ὑψηλά, **τέκτονες** οἱ ξυλουργοί, κλητ., **ἴσος** ἴσος, **Ἀρεῦ** Ἀρεῖ (κατὰ τὸ ἀνάστημα), **Ὑμῆναον** Ὑμέναιον αἰτ., **Ὑμέναιος** ὁ θεὸς τοῦ γάμου: νοεῖται: μέλπετε ἢ ἐπιφ. αὕτη ἐπαναλαμβανομένη μεθ' ἑκάστον στίχον ἢ παρεμβαλλομένη ἐν μέσῳ τῆς στροφῆς, ἄδομένη δὲ καὶ ὑπὸ τῶν δύο χορῶν ταυτοχρόνως, ἐὰν ὑπῆρχον δύο, καλεῖται **μεσῦμνιον** καὶ ἀντιστοιχεῖ πρὸς τοὺς ἡμετέρους ἐπιδόους (στίχους), οὓς στερεοτύπως ἐπαναλαμβάνομεν εἰς κανονικῶς ὠρισμένας θέσεις τοῦ ἵσματος: ἐὰν ἡ ἐπιφώνησις ἦτο ἐν τέλει τῆς στροφῆς, ἐκαλεῖτο **μεθύμνιον**.

Χαρακτὴρ τῶν 194-7, 199-200.—Γλωσσικοὶ κανόνες τῆς αἰολ. διαλέκτου.

201-2. Ἰβυκος.

*Εγεννήθη ἐν Ῥηγίῳ τῆς καίῳ Ἰταλίας καὶ ἤκμασε περὶ τὰ μέσα τῆς 5^{ης}. ἐκ. π. χ. Εἴησεν ὡς τὰ πολλὰ βίον πλάνητος ἀοιδοῦ, διατρίψας πολὺν καὶ ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ Σαμίον τυράννου Πολυκράτους, ἀπέθανε δ' ἐν τινὶ ἀποδημίᾳ εἰς Κόρινθον (θρῦλος τῶν γεράνων). Τὰ ποιήματ' αὐτοῦ περιλαμβανόμενα ἐν 7 βιβλίοις, ὧν μόνον ὀλίγα τινὰ ἀποσπάσματα σφύζονται, ἦσαν κυρίως ἐρωτικά, δι' ἃ ἐκλήθη ἐρωτομανέστατος.

201.

1-7 ἦρι ἔασι χρόν., **μαλὶς** μηλέα, **Κυδώνια** μ. αἱ κυδωνιαί, ὡς μετενεχθεῖσαι ἐκ Κυδωνίας, πόλεως ἐν τοῖς ΒΑ τῆς Κρήτης, εἰς τὴν ἄλλην Ἑλλάδα, **ῥόα** ῥοιά, ῥοδιά, **ἄρδω** ἄρδεύω, ποιῶ, ἐκ τούτου **ἐκ ποταμῶν** διὰ ποταμίων ὑδάτων, **ἴνα** ὅπου (ἔστι), **κᾶπος** κῆπος, **ἀκήρατος** (α(στ.)-κείρειν ἢ κεραννύειν) ἀλύμαντος, ὡς ἀπηλλαγμένος τῆς ἐναλλαγῆς τῶν γήινων ὠρῶν, ἢ ἀπάτητος ἐπ' ἀνθρωπίνου ποδός, **Παρθένοι** αἱ Νύμφαι (Ἑσπερίδες), **οἰνανθὶς** κ. **οἰνάνθη** τὸ ἄνθος τῆς ἀμπέλου, ἢ σταφυλή, **αὐξόμεναι** τρεφόμεναι, **ἔρνος** ἔρνος, τρυφερός (πυκνόφυλλος) βλαστός, **οἰνάρεος** (οἶναρον-ἰς-κλήμα ἀμπέλου) κλημάτινος, ἀμπέλινος: ἐπὶ τὸ σκερδὸν φύλλωμα τῶν κλημάτων, **θαλέθουσιν** θάλλουσιν, ἀναπτύσσονται σφοριγχαί, **ἔρνος**-ως, **προβλ.** τὸ ὁμηρ. ἔρρον, **κατάκοιτος** ὁ κοιμώμενος (ἐπὶ τῆς κλίνης: ἡμεῖς: περὶ βαρέως νοσοῦντων), **ᾧρα** ἐποχὴ τοῦ ἔτους.—8-13 **ἄτε** ὡς, ὁμοιωμ., **φλέγων** κατακαίων (καὶ ἡμεῖς: ὁ βοριάς, ὁ πάγος ἔκανσε τὰ σπαγιά, δένδρα.), **ὑπὸ στεροπᾶς** τὴν συνοδείαν: ἐν μέσῳ ἀστραπῶν καὶ βροντῶν, **αἰσσω**ν ὁ ἔρως ἐπιτηδῶν, **παρὰ Κ.** ἐκ τῶν κόλπων τῆς Κ., **φυλάσσει** κρατεῖ αἰχμάλωτον, **παίδην** (παῖς) ἐκ παιδικῆς ἡλικίας, **ἐρεμνός** (ἐρεβεννός) σκοτεινός, ὡς μαύρη καταγῆς (καὶ διότι σκοτίζει τὸν νοῦν), **ἄθαμβῆς** (ἀ-θαμβέω, εἶμαι ἐκπεπληγμένος) ἀπτόητος, ἀναιδής, **μανίαισιν** ἐκ τοῦ **αἰσσω**ν, **ἄζαλῆος** (ἄζω-ξηραίνω) ξηρός, σκληρός, ἀνοικτίρμων: μὲ μανιώδη ἀναληγισίαν ἢ σειρά: ὁ Ἔρως, ὡς Βορέας φλέγων., **αἰσσω**ν.—3 Ὁ κῆπος τῶν Ἑσπερίδων, θυγατέρων τοῦ Ἑσπερου (ἑσπερ. ἀστέρος), ἔκειτο ἐν ταῖς δυτ. ἐσχατιαῖς τῆς γῆς καὶ διὰ τοῦτο ἀνθρώπινος ποὺς δὲν εἶχε πατήσει ἐκεῖ τὰ χρυσᾶ μήλα τοῦ κήπου ἦσαν τὰ χρυσόμηλα, **κυδώνια**, τὰ ὅποια ἡ Γῆ ἔδωκε γαμήλιον δῶρον εἰς τὸν Δία καὶ τὴν Ἥραν, ἐκεῖ τελέσαντας τοὺς γάμους τῶν καθ' ὅλον τοῦ μήλον ἦτο ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης καὶ δῶρον τῶν ἐρώτων ἢ ἀνάμνησις αὐτοῦ διεσώθη καὶ ἐν τῇ δημοτ. μούσῃ, **προβλ.** τὸ τοῦ **ῥήγα** τῆς εὐχετ' ὁ πατέρας τῆς χρυσόμηλο νὰ παίζει (ἡ εὐχὴ κατὰ τοὺς γάμους τῆς κόρης Ἀρετῆς).

—**Θρηϊκίος** 4,4.—**10** ὁ **Ἔρως** ἐλέγετο υἱὸς τῆς Ἀφροδίτης καὶ διέτελει ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ αὐτῆς· παρίστατο συνήθως ὡς ὠραῖος παῖς πτερωτὸς φέρων τόξον καὶ βέλη ἢ δᾶδα ἀνημμένην (καίουσαν τὴν καρδίαν).

202.

1-4 αὐτε ἰδοὺ πάλιν, **τακερὸς** ὁ τηκόμενος ἐν τῷ στόματι, ἀπαλός, τρυφερός, περιπαθής, σύσι· μὲ βλέμμα περιπαθές, **βάλλει** προσπαθεῖ γὰ ὀψήη μέσα, μὲ ὠθεῖ, **κήλημα** (κηλέω-θέλω) θέλητρον (ὡς τὸ δέλεαρ τοῦ ἄλιευτ. ἀγκιστρίου), ὄργ., **ἄπειρος** (δι' οὗ οὐκ ἔστι περᾶν) ἀδιέξοδος, **Κύπριδι** χαρ., **τρομέω** 183,14, ὥστε ὅπως, **φερέξυγος** ζευγνύμενος εἰς ἅμαξαν, **ἀεθλοφόρος** νικητὴς ἐν ἀγματοδρομίαις, **ἔβα** γνωμ., **ἐς ἄμιλλαν** κατέρχεται εἰς τοὺς ἵπποδρομ. ἀγῶνας, **ὄχρα** οὐ. (veho) ἄρμα, **ποτὶ γήρα** πλησίον τοῦ γήρατος, γη-ραλέος, συνδετέον πρὸς τὸ ἀεθλοφόρος, **ἣ μὰν** ἰσχυρὰ βεβαίως.—**Ὁ Ἔρως** ἐνταῦθα εἶναι ὁ ἀρκυρωρὸς (ἄρκυς θ. δίκτυον) τῆς Ἀφροδίτης. **Διάλεκτος.** Κατὰ τί ὁ **Ἰ.** ὁμοιάζει πρὸς τὸν Ἀλκαῖον καὶ τὴν Σαπφώ;

203-7. Ἀνακρέων.

Ἐγεννήθη ἐν Τέφῃ τῆς Ἀνδίας, ἰων. ἀποικία, ἦτο δὲ νεανίας ἤδη ἢ ἀνὴρ, ὅτε οἱ Πέρσαι ἐκυρίευσαν τὴν πατρίδα του ἐπὶ Κύρου τῷ 545 π. Χ· ὤθεν μετὰ πολλῶν συμπολιτῶν ἀπέπλευσεν εἰς Ἀβδηρα, ἀποικίαν τῶν Τηρίων, καὶ ἐκεῖ ἐγκατεστάθη. Ὑστερον βλέπομεν αὐτὸν ἐν τῇ μεγαλοπρεπεῖ αὐτῇ τοῦ Πολυκράτους μετὰ τοῦ Ἰβύκον· ἐκεῖθεν δ' ἐπιβὰς πεντηκοντόρου, ἣν ἔπεμψε τιμῆς ἕνεκα χάριν αὐτοῦ ὁ Ἰππαρχος, ἦλθεν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Πεισιστράτου, ὅπου εἶχον καὶ ἄλλοι ποιηταὶ μετακληθῆ, διότι τὸ κάλλιστον κόσμημα τῶν τότε τυραννικῶν αὐλῶν ἐθεωρεῖτο ἢ ἐν αὐταῖς παρουσία ποιητῶν, οἵτινες διὰ τῶν ῥομάτων των ἐφαιδρυνον καὶ ἐλάμπρυνον τοὺς φιλοδόξους ἐκείνους οἴκους· ἐκεῖθεν ἦλθε καὶ πρὸς τοὺς Ἀλενάδας εἰς Θεσσαλίαν, ἀπέθανε δὲ ἐν ἡλικίᾳ 85 ἐτῶν, ἄδηλον ποῦ. Τὰ ποιήματά του, περιλαμβανόμενα ἐν 5 βιβλίοις, ἦσαν ἐρωτικά καὶ συμποτικά κυρίως, πολυθρόνλητος δ' ἐπῆρξε καὶ ἡ Ἀνακρεόντειος μέθη, ἣτις ὅμως σημαίνει μᾶλλον ἰσχυρὰν ποιητικὴν ἔκστασιν.

203. Πρὸς τὴν Ἀρτεμιν.

Γουνοῦμαι πιάνω τὰ γόνατά τινος, ἱκετεύω, **ἐλαφηβόλος** κυνηγὸς (ἐλάφων), **δέσποινα** θηρῶν, **κοῦ** ἂν δὲν ἀπαιτῶμαι, **ἐσκατορῶ** ἐσκαθορῶ, ἐπιβλέπω, **Ἀθηθαῖος** παραπόταμος τοῦ Μαιάνδρου παρὰ τὴν Μαγνησίαν τῆς Μ. Ἀσίας, **θρασυκάρδιος** γενναῖο-καρδός, **χαίρουσα** εὐαρέστος, εὐμενής, **ποιμαίνω** φυλάττω, προστατεύω, **ἀνήμερος** ἄγριος, ἀπολίτιστος· διότι οἱ πολῖται, τοὺς

ὁποίους., δὲν εἶναι.— 6 Πόλις νοεῖται ἡ Μαγνησία ἢ ἐπὶ Μαϊάνδρῳ ἐν Καρίᾳ, ἐν ᾗ ἐτιμᾶτο ἡ Ἀρτεμις· ὡς κειμένη ἀπέναντι περὶπου τῆς Σάμου θὰ εὐρίσκειτο εἰς σχέσεις πρὸς τὸν τύραννον Πολυκράτην, ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ ὁποίου θὰ διέμενε τότε ὁ Ἀνακρέων.

204.

Ὁ Ἀ. εὐρίσκεται ἐν πότι μετ' ἄλλων ἐταίρων· ὀφείλουσι πάντες νὰ τραγωδήσωσιν **ἐπιδέξια** (τῆς σειρᾶς ἀκολουθοῦσης τὴν πρὸς τὰ δεξιὰ πορείαν) αὐτοσχεδιάζοντές τι ἔρχεται ἡ σειρά τοῦ Ἀ· ἀλλ' οὗτος ἀδυνατεῖ διὰ τί;—**δηῦτε** δὴ αὐτε, νὰ πάλιν, **σφαίρῃ** ἐκ τοῦ **προκαλεῖται**, **νῆνις** ρεῆνις, ρεῆνις, νῆνι δοτ. ὡς Θέτι, **ποικιλοσάμβalos** ποικιλοσάνδαλος, φοροῦσα σανδάλια γραφικά, πολυκίνητα, **εὐκτιτος** ἐν κίτμενος, ἔχων ὥραίας οἰκοδομάς, **καταμέμφομαι** φέγω, **μυκτηρίζω**, **χάσκει** προσβλέπει μὲ ἀνοικτὸν τὸ στόμα, ἀπλήστως, πρὸς τὴν κόμην ἄλλον τινός.— Ὁ Ἐρως ἔχει τὴν σφαῖραν ὡς ὄπλον, δι' οὗ πλήττει ἐκεῖνον, τοῦ ὁποίου θέλει ρᾶφηνίση τὰ αἵματα· ὅθεν καλεῖται σφαιριστὴς καὶ παρίσταται πολλάκις μετὰ σφαίρας. Ἡ ρεῆνις θὰ ἦτο ἐταῖρα καὶ ὡς ὑπερήφανος λέγεται Λεσβία, διότι ἐκεῖ αἱ γυναῖκες εἶχον δημιουργήσει δι' ἐαυτὰς ἰδιάζουσας θέσιν, πρβλ. τὰ περὶ Σαπφούς.

205.

Παῖς ὑπηρέτης, δοῦλος, **ἡμῖν** ἐγκλ. τύπος τοῦ ἡμῖν, **ἀνθεμόεις** 6,1 ἀνθόπλεκτος, **ἔνεικον** ἔνεγκον, ὡς δὴ ἵνα ἀμέσως, **πυκταλίζω** θαμ. τοῦ πυκτεύω: παίζω πυγμὴν, παλαίω.— 1 Οἱ Ἕλληνες ἐν τῇ κρᾷσει πρῶτον τὸ ὕδωρ ἔροριπον εἰς τὸν χορτῆρα, εἶτα τὸν οἶνον. Περὶ στεφάνων ἐν τῷ πότι ἐν 18.

206. Πῶς πρέπει νὰ συμποσιάσωμεν;

1-6 Ἀγε δὴ ἐμπρὸς λοιπόν, **κελέβῃ** μέγα ποτήριον, ἐν ᾧ ἀνεμέγνυνον οἶνον μετὰ ὕδατος καὶ ἐξ οὗ ἠδύναντο καὶ νὰ πίνωσι, **προπίνω** πίνω πρῶτος ἢ εἰς ὑγίαν τινός (πρὸ ἐκεῖνον, εἰς ὃν θὰ δώσω μετὰ τὴν πόσιν, εὐχόμενος, τὸ ποτήριον, -πρόποσις), **ἄμυστις** θ. α(στ.) -μύω, κλείω) τὸ νὰ πίνωμεν χωρὶς νὰ κλείσωμεν τὸ στόμα, νὰ σταματήσωμεν πρὸς ἀναπνοήν, ἀμυστί, ἀπνευστί (μονοροῦφι), **ἐγχέας** εἰς τὴν κελέβην, **τὰ μὲν** ἀφ' ἐνὸς μὲν, **πέντε**, **δέκα** κυάθους 191,4, ὡς ἵνα, **δηῦτε** 204,1, τώρα πάλιν, **ἀναβασσαρέω** (Βασσαρεὺς λ. Θρακ. ὁ Διώνυσος) εἰσερχομαι εἰς τοὺς Βακχικοὺς οἴστρους, **ἀνυβρίστως** ἄνευ παρεκτροπῶν, παραφορᾶς, εὐπροεπῶς.— 7-11 **μελετώμεν** ἐπικτ. ἄς μὴ κάμνωμεν γυμνάσια Σκνθ. οἰνοποσίας, **παρ' οἶνω** ἐν τῷ συμποσίῳ, **οὕτω πατάγω.** μὲ τόσον., **ἀλαλητός** ἀ. ἀλαλαγμός,

ὑποπίνω πίνω μετρίως, ἐν ὕ. ἐν μέσῳ ὕμνων—3. Περὶ τῶν ἀναλογιῶν τῆς κράσεως 18,2 κ. 191,4. Οἱ Θοῤῃες ἦσαν διαβόητοι ὡς ἀκρατοποιῶνται καὶ ὡς πίνοντες ἀμυστί.—Κύαθος Πίν. Ε'. 4.

207. Ὁ γηράσκων.

1-3 ἡμῖν 205,2, λευκὸν (ἔστι), πάρα πάρεστι, π. χρόνος γλυκεροῦ βιότου.—4-6 ἀνασταλῶ, ἀναστενάξω, κλαίω, θαμὰ 3,9, μυχὸς Ὑ. τὰ βάθη, οἱ κενθμῶνες τοῦ Ὑ. Αι., ἀργαλέος πικρός, ἐτοῖμον (ἔστι) ὠρισμένον, ὑπερβέβαιον.—4 Τάρταρος 30,8.

Χαρακτήρ τῶν ὁσμάτων τοῦ Ὑ. Α. Κατὰ τί ὁ Ὑ. Α. ὁμοιάζει πρὸς τοὺς Αἰολεῖς λυρικοὺς;

Κύριοι χαρακτήρες τοῦ Αἰολικοῦ μέλους.

III. Ἡ χορικὴ ποίησις

Παραλλήλως πρὸς τὸ Αἰολ. μέλος ἀνεπτύχθη καὶ τὸ χορικὸν ᾄσμα, ἀδόμενον ἐν χορῇ ὑπὸ χοροῦ, διδασκάλου καὶ τὴν ᾠδὴν καὶ τὴν ὄρχησιν ὑπὸ ποιητοῦ. Τὸ χορικὸν ᾄσμα ἦτο ἐν χορῇ ἐν ἑορταῖς καὶ πανηγύρεσι, ἀποτελοῦν μέρος τῆς λατρείας τοῦ θεοῦ, πρὸ πάντων ἐν ταῖς Δωρικοῖς πολιτείαις καὶ μάλιστα ἐν Σπάρτῃ, ἥτις ἐφ' ἱκανὸν χρόνον ἦτο καὶ ἐν ταῖς καλαῖς τέχναις ἡ πρώτη πόλις τῆς Ἑλλάδος πρὶν ἀκμάσῃ αἱ Ἀθῆναι. Ἐν ταύταις δηλ. ὁσάκις ἐτελεῖτο χαρμῶν συνον γεγονός, ἐθνικὴ ἑορτή, νίκη κλπ., ἐώρταζε τοῦτο σύμπασα ἡ πόλις, τελοῦσα πλὴν ἄλλων καὶ χορούς, ἐν οἷς οἱ χορεύοντες ἐφαλλόν ᾄσμα ἐπὶ τῇ ἑορτῇ ἢ ἐπὶ τῷ ἐντυχεῖ γεγονότι, ἐπίτηδες ποιηθὲν ὑπὸ ποιητοῦ διατελοῦντος ἐν τῇ ἐπιτηδεύσει τῆς πόλεως, δι' οὗ διηρμήνευον οὐχὶ πλέον τὰ ἴδια συναισθήματα, ἀλλὰ τῆς ὅλης ἑορταζούσης πόλεως, ἣν ἀντεπρόσώπευον. Οὕτως ἐν ὧ ὁ Ἀλκαῖος πανηγυρίζει π. χ. μόνος τὸν θάνατον τοῦ Μυρσίλου 187, διότι Ὑ. Α. καὶ Αἰολεῖς ἀναγνωρίζουσιν ἀπόλυτον τὴν ἑλευθερίαν τοῦ αὐτοῦ, οἱ Δωριεῖς ὑποτάσσουσι τὸ αὐτομον εἰς τὸ κοινόν, ἀδιαφοροῦντες περὶ τῶν αἰτομικῶν αὐτοῦ αἰσθημάτων, ἀξιοῦντες δὲ νὰ ἐκφράξῃ τὰ συναισθήματα τοῦ ὅλου. Τίς ἄρα θὰ ἦτο ἡ διάλεκτος τῶν χορικῶν ὁσμάτων, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐποιεῖντο χάριν τοῦ λαοῦ;... Ἡ διάλεκτος δὲ αὕτη διετηρήθη καὶ ὅτε τὸ χορικὸν ᾄσμα μετηνέχθη καὶ εἰς ἄλλα φῶλα μὴ Δωρικά.—Ἀφ' οὗτου δὲ αἱ πόλεις ἔπαισαν νὰ ἔχωσιν ὑπαλλήλους ποιητὰς γράφοντας κατὰ παραγγελίαν τῶν, τὸ χορικὸν ἀπέβη τότε ἐμπόρευμα διασκεδαστικὸν γράφόμενον κατὰ παραγγελίαν ἄλλου, δαπανῶντος πρὸς ἀμοιβὴν τοῦ ποιητοῦ καὶ πρὸς διδασκαλίαν καὶ διατροφήν τοῦ χοροῦ.—Ἰδωμεν ἥδη τοὺς ἀντεπρόσώπους τῆς χορικῆς λυρικῆς ποιήσεως.

208-10. Τέρπανδρος.

Θεωρεῖται ὡς ὁ πρῶτος διαμορφωτὴς τῆς χορικῆς ποιήσεως κατα-
γόμενος ἐξ Ἀντίσσης τῆς Λέσβου. Εἰς ταύτην ἐλέγето δι, ἀφ' οὗ ὁ
ὁ Ὁρφεὺς κατεσπαράχθη ὑπὸ τῶν Μαινάδων τῆς Θορίκης καὶ τὸ
πυῖμα αὐτοῦ ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν, ἐξεβράσθη ὑπὸ τῶν κυμά-
των ἢ κεφαλὴ μετὰ τῆς λύρας καὶ διὰ τοῦτο ἡ Λέσβος ἀπέβη πασῶν
τῶν χωρῶν μουσικωτάτη, περὶ δὲν τὸν τάφον τοῦ Ὁρφέως αἱ ἀη-
δόνες ἦσαν καλλιφωνότεραι ἢ ἄλλαχοῦ.—Ἀλλ' ὁ Τ. ἐφημίσθη μάλ-
λον ὡς ὁ δημιουργὸς τῆς ἑλλ. μουσικῆς. Συλλέξας πάσας τὰς μελωδίας
τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Μ. Ἀσίας, ὅσαι ἐποιήθησαν ἐκ φυσικῆς ὁρ-
μῆς, διερρῦθμισεν αὐτὰς κατὰ τεχνικοὺς κανόνας καὶ διέγραψε τοὺς
Νόμους, συνθέσεις μουσικὰς (μελωδίας) ἀπλουσιότητας καὶ ἀκριβεσιό-
τας, οὓς ἡ ἑλλην. τέχνη διεφύλαξε καὶ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς ἀκμῆς.
Τῶν ᾠσμάτων αὐτοῦ, ἅτινα κυρίως ἦσαν ὁμηρ. ἔπη μελοποιηθέντα,
προέετασεν ἴδια προσοίμια. Πρὸς τοῦτοις ἠΰξησε τὰς χορδὰς τῆς κι-
θάρας εἰς 7 ἀπὸ 4 καὶ εἰσήγαγε τὰ γραπτὰ μουσ. σημεῖα.—Ἡ δρᾶ-
σις αὐτοῦ ᾄρχεται κυρίως ἀφ' οἷον προσκληθεῖς ἦλθεν εἰς Σπάρτην,
τὴν κοιτίδα τότε τῆς μουσικῆς καὶ τῶν ἑορτῶν, καὶ ἐνίκησεν ἐν τῇ
μουσ. ἀγωνίᾳ τῶν Καρνείων τῷ 676 π. Χ. Ἐκεῖ εὗρε νέαν πατρίδα
καὶ ἡξιώθη μεγάλων τιμῶν.

208.

Ἀρχὰ ἀρχή, ἔναρξις, ἀγῆτωρ ἡγήτωρ, πέμπω ἀναπέμπω.—
1 ἀρχά. Τὸ ἀπ. ἀνῆκει εἰς **προσοίμιον**, πρωτότυπον ποιητικὴν καὶ
μουσικὴν σύνθεσιν τοῦ Τ., ἣν ἐφαλλε πρὸ τοῦ Νόμου, οὗ τὸ κείμενον
εἶχε ληφθῆ ἐκ τῶν ὁμηρ. ἑπῶν. Τοιαῦτα προσοίμια ἐφαλλον καὶ οἱ
ῥαψωδοὶ πρὶν ἀπαγγεῖλωσιν ὁμηρ. ῥαψωδίας, ἀναφερόμενα κυρίως
εἰς τὸν θεόν, ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ ὁποίου ἐτελοῦντο οἱ ποιητικοὶ καὶ μου-
σικοὶ ἀγῶνες, ὧν μετεῖχον καὶ αὐτοί, ἐπικαλούμενοι οὕτω τὴν θεῖαν
βοήθειαν ὑπὲρ τῆς νίκης. Ἐπειδὴ δὲ συνήθως πάντες σχεδὸν ἠρχι-
ζον ἀπὸ τοῦ Διός, διὰ τοῦτο παροιμ.: ἐκ Διὸς ἀρχόμεθα, *a Iovis
principium*. Ὅθεν πάντων ἀρχὴ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος τοῦ ὁποίου
ἀρχίζουσι πάντες οἱ ποιηταὶ (ὡς ἐγώ: Ζεῦ).

209. Περὶ τῆς Σπάρτης.

Ἐνθα ὅπον, αἰχμὰ (τὸ δόρυ) τὸ πολεμικὸν πνεῦμα, θάλλει ἀ-
κμαῖζει, μῶσα δωρ. μουσα, **λγὺς-εἰα-ύ** λγυρός, καλλίφωνος: ἡ
καλλίφωνος μουσική, **δίκη** δικαιοσύνη, **εὐρνάγνια** ἡ ἔχουσα εὐρείας
ἀγνιάς* (καὶ ἀποφεύγουσα τὰς σκολιοδρομίας), εὐθύδικος, **ἐπιτάρ-
ροθος** 2 ἀρωγός.

210. Ἡ ἐπιτάχοδος ἰδική μου.

Ἀποσιέργω δὲν ἀγαπῶ πλέον, ἀπορρίπτω, *τειράγηρς* 48, τετράφωνος τειράχοδος : τὴν μουσικὴν τῆς τειραχόδου λύρας, *κελάδew* (κέλαδος-θύρουβος) φωνάζω δυνατά, ψάλλω (μεγαλοφώνως), σοὶ χαρ. πρὸς τιμὴν σοῦ.—Περὶ τῶν μουσ. μεταρρυνθίσεων ἰδ. ἐκτενέστερον ἐν εἰσαγ. εἰς 241-3. Ἐν 241, 140 λέγεται ὅτι ὁ Τ. κατέστησε τὴν λύραν δεκάχοδον.

211-3. Ἀλκμάν.

Ἦκμασε κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίας τῆς ζ'. ἐκ. π. Χ. πρεσβύτερος τοῦ Ἀλκαίου. Ἦτο Ἀνδρὸς ἐκ Σάρδεων, αἰχμαλωτισθεὶς δὲ κατὰ τὰς ἐπιδρομὰς τῶν Κιμμερίων, ἰδ. Καλλίνου, ἐπωλήθη ὡς δοῦλος ἐν Σπάρτῃ, ὅπου διὰ τὴν εὐφυΐαν καὶ τὸ μουσικὸν ἄλγαντον ἀπελευθερωθεὶς ἐγένετο πολίτης. Ἐγκρατὴς τῆς Ἀνδικῆς ἁρμονίας (μελωδίας) τῆς πατρίδος του καὶ τῆς αἰολ. μουσικῆς προήγαγε μὲγάλως ἐν Σπάρτῃ τὴν μουσικὴν, ἣν εἶχεν ἤδη καλλιεργήσει ὁ Τέρπανδρος, προήγαγε τὴν χορ. ποίησιν εἰσαγαγὼν τὰς στροφὰς ἀντὶ τῶν ἁπλῶν στίχων, γενόμενος αὐτὸς χοροδιδάσκαλος καὶ κορυφαῖος τοῦ χοροῦ, καὶ ἔγραψε πολλὰ ποιήματα περιληφθέντα ἐν 6 βιβλ., ἐδδοκιμήσας μάλιστα ἐν τοῖς *παρθενείοις*, τὰ ὁποῖα ἐκλήθησαν οὕτως ὡς ᾄδόμενα ὑπὸ χοροῦ παρθένων. Ἀπέθανεν ἐν βαθεῖ γήρατι, ἀπ. 212, καὶ οἱ Σπ. ἔδρυσαν μνημεῖον πρὸς τιμὴν αὐτοῦ, ἐν ᾧ τὰ ποιήματά του ἐξεληθόντα τῆς Λακωνικῆς ἤδοντο ἐπὶ μακρὸν ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων. Ἀτυχῶς μόνον ἀποσπάσματα διεσώθησαν.

211.

Μέγα ἀπόσπασμα περισωθὲν ἐξ ἐνὸς τῶν παρθενείων του. Ἐχομεν χορὸν ἐξ 11 νεανίδων, ἀνηκουσῶν εἰς τὸν αὐτὸν μουσικὸν διάσον, διότι καὶ ἐν Σπάρτῃ συνέβαινεν οὕτω καὶ ἐν Μυτιλήνῃ, ἰδ. *Σαλφῶ* κορυφαία τοῦ χοροῦ (χοραγός, χοροστάτης) εἶναι ἡ Ἀγησιχόρα, εὐθὺς δὲ μετ' αὐτὴν ἀκολουθεῖ (ὡς δευτεροστάτης) ἡ Ἀργιδώ. Ὁ χορὸς ἐπρόκειτο νὰ ἐκτελέσῃ ὕμνον (ἴσως πρὸς τὴν Ἀρτεμιν) ἐν ἀγῶνι πρὸς ἕτερον χορὸν, ἀλλὰ πρὸ τῆς ἐκτελέσεως ἔξεργάγη μεταξὺ τῶν νεανίδων ἕως τίς εἶναι ἡ καλλίστη· εὐτυχῶς ἡ ἕρως διελύθη χάρις εἰς τὴν ἀνδρικὴν σιάσιν τῆς Ἀγησιχόρας, ἀκούσης στραιωτ. δικαιοδοσίαν ἐπὶ τοῦ Χ. Οὕτως ὁ Χ., ἀποκατασταθεὶς τῆς ἁρμονίας, ἐκτελεῖ τὸ α'. μέρος τοῦ ᾠματος, ἐν ᾧ περιγράφεται ἡ μάχη τοῦ Ἡρακλέους καὶ τῶν Λισκοῦρων πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Σπάρτης Ἰπποκόωντα καὶ τοὺς υἱούς του, καθ' ὧν ὁ Ἡρακλῆς εἶχε σοβαρὰς ἀφορμὰς, φονευθέντας πάντας. Ἦδη μία τῶν νεανί-

δων ἄδει μονοδικῶς θέμα ἐκ τῶν οἰκογενειακῶν τοῦ Χ., τίς εἶναι ἢ καλλίστη.—1-4 ἀσύνδ., διότι ἄρχεται τὸ β'. μέρος τοῦ ἔσματος, **τίσις** 12,25, **σιῶν** λακων. θεῶν : θεία δίκη, ὃ δὲ ἐκεῖνος δέ, **ὄλβιος** (ἐστίν), **διαπλέκει** διανύει, διέσχεται, **εὐφρων** ἐν εὐφροσύνῃ ἀλόφω.—4-8 τὸ φῶς Ἄ. περίφω. τὴν ἀκτινοβολοῦσαν ἐκ καλλο-
νῆς Ἄ., **Ἔ** ἀυτήν, ὥτε ὥς, ἄλιος ἥλιος, **μαρτύρομαι** ἐπικαλοῦμαι ὡς μάρτυρα, **φαίνην** δωρ. φαίνειν, εἶδ., ἀντικμ. : τίς εἶναι ἢ καλ-
λίστη, **ἄμιν** αἰολ. ἡμῖν ἢ Ἄ. ἐπικαλεῖται τὸν ἥλιον ὡς μάρτυρα γὰ
δεικνύη εἰς ἡμᾶς τοῦτο· δηλ. ἢ Ἄ. θὰ ἔλεγε : ἐπικαλοῦμαι τὴν μαρ-
τυρίαν σου, ὦ ἥλιε, γὰ δέξις ἀπ' αὐτὸ τὸ πρῶγμα εἰς τὰς συντρο-
φους μου· ἢ : προσβλέψατέ με καὶ τότε ὁ ἥλιος θὰ μαρτυρήσῃ τίς
εἶναι ἢ καλλίστη.—8-14 **Διὰ** τί ἢ Ἄ. προσφεύγει εἰς τὴν μαρτυ-
ρίαν τοῦ ἡλίου ; **χοραγὸς** τίς ; **κλεννὰ** κλεινὴ, **οὐδ' ἄμω**ς οὐδαμῶς,
ἐξ δωρ. **ἐ**ἄ, **ἐπαινῆν** προβλ. φαίνην 8, **μωμῆσθαι** δωρ. μωμᾶ-
σθαι 182,113, γιν δωρ. μιν, τὴν Ἄ. τὴν χοραγὸν ἐνδιέφερε κυρίως
τὸ γὰ μὴ ἐγκωμιάσῃ ἢ μονοδοῦσα τὸ κάλλος τῆς Ἄ. καὶ διὰ τοῦτο
μόνον τὰ ἐγκώμια ἀπαγορεύει **ὄθεν οὐτ' ἔ.** οὔτε μ. γὰροῖξω τὸ
στόμα μου περὶ αὐτῆς· **δοκεῖ** γομφίζει ἢ χορ., **ἤμεν** δωρ. ἔμμεν,
αὐτὰ αὐτή, **ἐκπρεπῆς** διαπρεπής, διαπρέπων (εἰς κάλλος), **τῶς** ὥς,
οὕτως, **αἰ** εἰ, **ἴσσημι** βάλλω, τοποθετῶ, **βοτὰ** 181,4 κοινοὶ ἵπποι
(ἐκ τῶν βοσκομένων ἐκ γλῶσς τῆ; γῆς), **παγὸς** πηγός, εὐπαγής,
εὐτραφής, **ἀεθλοφόρος** 202,6, **καναχάπους** **καναχήπους** (καναχή
-κρότιος) κροτίδους, **ὑποπεριδῖος** ἀντὶ ὑποπεριδῖος, **περωτός**, :
ἐκ τῆς φυλῆς ἐκείνων, ὅους μόνον εἰς τὰ περωτὰ ὄνειρα βλέπο-
μεν· οἷα σχέσις ὑπάρχει μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν σπηλίων ἵππων,
ἢ αὐτὴ φαντάζεται ἢ Ἄ. οὐ ἐφίσταται μεταξὺ ἐαυτῆς καὶ τῶν ἄλ-
λων νεανίδων.—15-24 ἦ.. **ἔ** δὲν βλέπεις; **λέγει** πρὸς τὸν Χ.·
κέλης -τος (*celer*) ἵππος ἵπποδρομῶν, ὁ **κέλης** ὁ ἄνω μνημονευ-
θεὶς ἵππος παγὸς ἀεθλοφόρος, ἢ Ἄ., **Ἐνετικός** ἐκ τῆς Ἐνετ.
φυλῆς, **κιτρ.**, δὲ 16 ἀναφέρ. εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον, τὴν Ἄ., **ἄ**
χαίτα δίσχημον, διότι ἢ Ἄ. παρεβλήθη πρὸς ἵππον, : ἢ κόμη, **ἀνεψιά**
ἐξαδέλφη, **ἀκήρατος** 201,4 καθαρὸς, ἄγνός, **χρυσὸς** ὡς ἀναστρ-
τότε (πρόσωπόν ἐστιν) ἀργύριον (ἐπίθ.) πρόσωπον : τὸ τε πρόσωπον
αὐτῆς ἀκτινοβολεῖ ὡς ἄσπερος περιστεφόμενος ὑπὸ χρυσῆς κόμης,
λέγω ὑπικτ. ἀπορ., **διαφάδαν** διαροήδην, τὸ τι ἐπιτείνει τὸ διαφά-
δαν : θέλεις γὰ σοὶ τὸ εἶπω ὀλοστορόγγυλα ; **μὲν** ἔνευ δέ, τοῦλάχιστον,
αὐτὰ εἶναι αὐτὴ ἐδῶ (ὥστε αὐτὸς βλέπων γὰ κοίτης περὶ τοῦ κάλ-
λους της), **ἃ** δὲ καὶ ὅμως αὕτη (παρὰ τὰ κάλλη της), **δευτέρᾳ** τὸ
εἶδος ἐροχόμενῃ **δευτέρᾳ** κατὰ τὴν μορφὴν, **πεδὰ** 196,8, 197,3,
δραμεῖται θὰ παρατρέξῃ, ἐν τῇ ἐννοίᾳ ἀμίλλης· ἐντεῦθεν ἢ δοτ.,

Κολαξαῖος Σκυθικός, κίτρο. ὡς ἵππος Σκ., **Εἵβηνος** ἀντί Ἴβηνός, Ἴβηνοὶ λαὸς τῆς Λυδίας, περιωνύμου διὰ τὴν ταχύτητα τῶν ἵππων τῆς: πρὸς Λυδ. ἵππων.—**25-8 Πελειάδες** (Πηλιάδες, περισσεύει καὶ ἀστερισμὸς Πούβλια) ὁ ἀντίπαλος χορὸς τοῦ ἡμετέρου, **μάχονται** ἀμικλῶνται, διαγωνίζονται, **ἄμιν** ἀντιμ., **φεροίσαις** χροσ., **φᾶρος** οὐ. ἄροτρον, **Ὁρθρία** ἢ Ὁρτεμς ὡς θεὰ τῆς προΐας, **ἀειρομέναι** αἰρόμεναι, ἅτε ὡς, **σῆριον** δωρ. σείριον, **σ. ἄστρον** ὁ Σείριος 190,1, ἐκ τούτου **νύκτα δι' ἄ.** ἐν μέσῳ τῆς θείας νυκτὸς ὡς ὁ Σ. ἀκτινοβολῶν ἐν μέσῳ., ὁ γὰρ 25 αἰτιολ. διὰ τί αἱ δύο καλλογαὶ εἶναι τὰ δύο τοπομαχικά τοῦ χοροῦ 24.—**29-42 κόρος** πλησμονή, ἀφθονία, **πορφύρας** πορφυρῶν, πολυτίμων ἐδυμάτων, (ἔστιν ἄμιν) ὥστ' **ἀμύναι** ὥστε νᾶμυνθῶμεν, νὰ διεξαγάγωμεν τὸν ἀγῶνα πρὸς τὸν ἀντίπαλον X., **δράκων** ψέλια ἢ δακτύλιοι ὄφιοι-δεῖς, **μίτρα** 114,3, **ἄγαλμα** 185,3, **ἱανογλέφαρος** δωρ. ἱανοβλέφαρος, λεπτοβλέφαρος, μὲ λεπτὰ βλ., **Ναννώς** - οὐς. - νώ, **N. κόμαι** περιφόρ. ἢ καλλίζομος N., **σειειδῆς** θεοειδῆς, θεόμορφος, 1, **Συλακίς** Θυλακίς, **Κλησισύρα** Κλησιθύρα ἐπὶ πάντων τῶν ὀνομάτων νοητέον: οἳαί ἐντι ἀμύναι εἶναι ἱκαναὶ (ἄνευ τῶν δύο καλλονῶν, Ὁ. A. κ. Ὁ. A.) νὰ διεξαγάγωσι τὸν ἀγῶνα πρὸς τὰς Πηλειάδας **ἐνθοίσα** ἐλθοῦσα (τὸ οἱ αἰτιολ., τὸ παροξύτ. δωρ.), ἐς (οἶκον) **Αἰνησιμβροτίας** - ης, ἥτις ὡς ἡ Σαπφώ εἶχεν οἰκίαν μουσοπόλον, ἐν ἣ ἔμορφοῦντο αἱ 4 ἐφεξῆς νεανίδες, **φασεῖς** φήσεις, δωρ. μέλ. ὁ ἐνοργισμός συνηρ., **γένοιτό μοι** εἴθε νὰ προστεθῇ εἰς τὸν X., εἴθε νὰ ἀποκτήσω μέλος τοῦ X., **ποιτυλέποι** προσβλέποι, εἴθε νὰ μὲ κυριάζῃ μὲ φιλικὸν βλέμμα, εἴθε νὰ μὴ μοὶ ἀρηθῇ τὴν συνδρομὴν τῆς ἢ μοιφοδοῦσα λέγει ἐξ ὀνόματος τοῦ X. ὅτι ὁ χορὸς τῶν δὲν ἔχει καλλωπίσματα τεχνητὰ (πορφύρας, πολέματα κοσμήματα-), συμπληροῦντα τὰ ἐλλειπῇ θέληττα τῆς φύσεως, οὐδ' ἐπαρκοῦσιν αἱ καλλογαὶ τῶν ἄλλων μελῶν τοῦ X. διὰ τὸν ἀγῶνα, οὐδὲ θὰ κερδίσῃ ὁ X. ἐὰν επικαλεσθῇ τὴν συνδρομὴν τῶν 4 νεανίδων τῆς Αἰνησιμβροτίας τὴν νίκην ἀσφαλίζει μόνον ἡ παρουσία τῆς Ὁ. A. κ. Ὁ. A. **τηρεῖ** φυλάττει, προστατεύει. ἔχει ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς, **μὲ** ὡς ἀντιπρόσωπον τοῦ X.—**43-6 πάρα** πάρεσι, **αὐτεῖ** δωρ. αὐτοῦ, ἐνταῦθα, **ἔκταρ** ἐπίρ. + δοτ. πλησίον: δὲν εἶναι δεξιὸς αὐτῆς παραστάτης ἐν τῷ ἀγῶνι, ἢ: δὲν ἴσταιται ὡς φίλη, μὴ ἐρίζουσα πλέον περὶ καλλονῆς, πρὸς τὴν Ὁ. A., **ἄμ'** ἡμᾶ, δωρ. ἡμέτερα, **θωστήρια** θυστήρια, ἐορτή, ἐν ἣ ἔθνον καὶ ἐδωχοῦντο, ἐορτάσιμος τράπεζα—**47-9 τᾶν** τῶν, τούτων, Ὁ. A. κ. Ὁ. A., **σιοὶ** ἴσως ἀπευθύνεται πρὸς πάντας τοὺς θεοὺς, **ἄνα** (ἄνω-νύτω) ἄνυσσι, ἢ ἐπitéλεις, ἢ ἐπιτυχία (παντὸς πράγματος), **σιῶν** γεν. κίτρο. κίτη: εἶναι εἰς τὰς χεῖρας τῶν θεῶν.—**49-56 χοροστάτις** κλητ., δι' ἧς

ἡ μονωδοῦσα προσφωνεῖ τὴν Ἀ., **λέλακα** λέληκα 182,15 ἔχω κοράξει, τραγουδήσει, **γλαυῆ** κίχρ., **θρᾶνος** - ω ἄ. δοκὸς τῆς στέγης, **ἐγὼν παρσένος** (παρθένος) ἐγὼ αὐτὴ κόρη τοῦ Χ., **μάταν**-ην χωρὶς ποσῶς νὰ συντελέσω εἰς τὴν νίκην, **ἐγὼν δὲ**. κατ' ἔννοιαν ἀντὶ ἐνδ. προτ. ἂν καὶ πολὺ, **ἐρῶ** ποθῶ, ἐπόθουν, **ἀνδάνην** - ειν, **μαλίστα** δωρ. μάλιστα, **Ἀῶτις** - ιδος δοτ.-τι, προβλ. νήνι 204,3, (Ἀῶς-ἡῶς) ἡ Ἀριτεμις, ἡ αὐτὴ τῇ Ὁρθρίᾳ: ἂν καὶ θερμότητος ἦτο ὁ πόθος μου νὰ φανῶ εὐάρεστος παίζουσα καλὰ τὸ μέρος μου εἰς τὴν Ἀριτεμιν, **ἐγεντο** ἐγένετο, **λάτωρ** λατρός, **πόνων** τῶν προπαρασκευαστικῶν ἐπιπόνων ἀσκήσεων χάριν τοῦ ἀγῶνος: ἡμεῖς τὰς ἐπιπόνους προμελέτας μας, **ἐπέβαν** ἐπέβησαν, ἐπάτησαν τὸν πόδα ἐπὶ, ἐκέοδισαν, **εἰρήνας ἐρατᾶς** τῆς νίκης, ἡμῖς ἐπέστεψε τὸν ἀγῶνα καὶ ὑπήρξε περιπόθητος, **ἐξ Ἀ.** χάρις εἰς τὴν Ἀ. καὶ εἰς τὴν δεξιὰν αὐτῆς διεύθυνσιν τοῦ Χ.—57-60 ὁ γὰρ αἰτιολ. τὴν ἐπιρροὴν τῆς Ἀ., **αὐτῶς** αὐτως, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ὅπως γνωρίζομεν, ἄνευ ἐνστάσεων, **σηραφόρος** σειραφόρος (σειρά-σχοινίον) ἵππος ἐξευγμένος ἐν τῇ ἀμάξῃ οὐχὶ παρὰ τὸν ὅμιον, ἀλλὰ παρὰ τοὺς ξυγίους ἵππους διὰ σχοινίων (γεντέκι) παρήγορος, **νᾶ** δωρ. νά, νηί, **άιεν**, αἰεν, πρὸς δοτ. ὡς τὸ ὑπακούειν, **μάλ' ὦκα** αὐτοστιγμῇ.—16 Οἱ Ἐνετοὶ ἦσαν ἀρχαῖος λαὸς τῆς Παφλαγονίας, ἐξ ὧν κατήγοντο ὕστερον οἱ Ἐνετοὶ ἐν Ἰταλίᾳ, περιορῶνται ἐπὶ διατροφῇ ἐξαιρέτων δρομικῶν ἵππων.—17 **ἀνεψιᾶς** ἴσως ὡς βάσις τοῦ καταρτισμοῦ μουσικῶν θιάσων καὶ καθ' ὅλον τῶν **ἀγγελῶν** τῶν παρθένων ἐν Σπάρτῃ χάριν τῶν γυμναστικῶν καὶ μουσικῶν ἀσκήσεων ἐλαμβάνετο ἡ συγγένεια.—24 **Κολαξαῖος** ἀρχαῖος βασιλεὺς τῶν Σκυθῶν, περιορῶνται διὰ τοὺς ταχεῖς τῶν ἵππων: ἐνταῦθα: Σκ. ἵππος.—26 Εἰς τὴν Ἀριτεμιν προσέφερον ἄροτρον ὡς Ἀγροτέραν, θεὰν τῆς ἀγροτ. φύσεως.—33 Ἡ Λυδία ἦτο περίφημος διὰ τὰ κατασκευαζόμενα ἐκεῖ κοσμήματα καὶ ποικίλματα.—46 **θωστήρια** ἐπειδὴ οἱ ἄνδρες τὴν μεσημβρίαν πάσης ἡμέρας ἔτρωγον ἐν τοῖς φιδιτίοις, πολὺ πιθανὸν ὅτι αἱ Λάκαιναι θὰ ἐδημιούργουν δι' ἐαυτὰς κοινὰς τροπέζας, δικαιολογουμένας ἐκ θυσιῶν, ἃς θὰ ἐτέλει αὕτη ἢ ἐκείνη ἡ γυνή.—52 Γνωστὸν ὅτι αἱ γλαυκὲς προσφεύγουσιν εἰς στέγας συνήθως ἐρήμων οἰκιῶν καὶ ἐκεῖθεν κωφίζουσι.—52 **Ἀῶτις**, ἐπίσης καὶ Ἀριτεμις Προσηφᾶ (ἡῶς).—53 **πόνων** αἱ προπαρασκευαὶ ἦσαν ἀναγκαῖαι, ἵνα μὴ αἱ νεάνιδες πλημμελῶσιν (ἐν τῇ μουσικῇ) καὶ παρακρούωσιν (παρᾶφωνῶσιν ᾗ: ἐν τῇ δορῇ).—61 **Περὶ Σειρήνων** 89,1.

— Κατὰ τί διαφέρουσιν αἱ στροφαὶ τοῦ χοροῦ τῶν αἰολ. στροφῶν;

212. Πρὸς τὴν Δήμητρα.

Ἐκ παρθενείου.—ἦνθόμεν ἦλθόμεν, προβλ. ἐνθοῖσα 211,38, ἐς

(ἑρὸν), ἑάσσαι ἐοῦσαι, παῖσαι πᾶσαι, παρθενικαὶ 149,4, ἐχοῖσαι ἔχουσαι, ἔμματα εἴματα (ἐννυμι), ἐνδύματα, φορέματα, ὄρμος κόσμημα τοῦ λαιμοῦ ἢ βραχίονος ἐκ χανδρῶν (ὡς κομβολόγιον) ἡλέκτρον, χρυσοῦ., ὄρμως-ους, ἀριπρεπής ἐξαισίος, ἐλέφας ἐλεφάντινον ὄστον, πριστός (πρίω-σχίζω διὰ πρίονος) πριονιστός, ποτεικότης προσεικότης, αἶγλα φῶς, ἥλιος, ἰδῆν-εῖν, ἀναφ.

213.

Ἐκ παρθενείου, ἐν ᾧ ὁ Ἄ. ἦτο χοραγός· μονοῦδων λέγει πρὸς τὸν Χ. τῶν παρθένων.—οὐ μ' ἔτι οὐκέτι με, γυῖα τὰ μέλη, φέρην-ειν· δὲν ἀντέχουν πλέον οἱ πόδες μου, μελίγαυος μελίγηρος 4,8, ἱμερόφωνος ὁ ἔχων θελκτικὴν φωνήν, βάλε μόριον εὐχῆς, ὡς παρ' ἡμῖν· βάλε νὰ ἦ ἡν, εἶθε νὰ ἦμην, κηρύλος ἅ. ἡ ἄροhren ἀλκυὼν, ὁ κήρυξ, θαλάσ. πιτηρόν, ὅσπερ ὁμηρ. ὅς, ποτῆται ποτᾶται 198,4, ἐπ' ἄνθος κύματος ἐπάνω εἰς τοὺς ἀφρούς τῶν κυμάτων, ἀλκυὼν ἡ θῆλυς, νηδεῆς (νη-δέος) ἄφοβος, ἀλιπόρφυρος ἔχων τὸ χροῖμα τῆς θαλασσίας πορφύρας.—Τὸν μῦθον περὶ κήρυκος κ. ἀλκυόνος ἰδ. Ὅμ. I 563 ἡμετ. ἐκδ. Πρὸς τοῦτους ἐπιστεύετο ὅτι ἅμα ἐγῆρασκεν ὁ κήρυξ (κηρύλος), ἐφέρετο ἐπὶ τῶν περῶν τῶν θηλειῶν. Ἐπειδὴ ἡ ἐπὶ φάσις γίνεται περὶ τὰς χειμερ. τροπὰς, τὰ πιτηνά ταῦτα ἐμφανίζονται ὡς ἀγγελοι τοῦ ἔαρος.

[Ἀρίων.]

Ἦτο Μηθυμναῖος, δράσας ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ φιλοτέχρου τυράννου τῆς Κορίνθου Περίανδρου. Εἰς αὐτὸν ὀφείλεται ἡ τεχνικὴ διαμόρφωσις τοῦ διθυράμβου, εἶδους Διονυσιακῶν ᾠδῶν, ἠδομένου ἔκτοτε ὑπὸ κυκλίου χοροῦ 50 προσώπων. Πολυθρόνητος ἦτο ἡ θανμαστικὴ διάσφαις αὐτοῦ ἐκ τῆς θαλάσσης. Εἶχεν ἀπέλθει πρὸς χορηματισμὸν ἀπὸ τῆς τέχνης εἰς Σικελίαν καὶ γάτω Ἰταλίαν, ἀφ' οὗ δ' ἐκεῖ πολλὰ συνέλεξεν· ἐπιβάς ἐν Τάραντι Κορινθιακοῦ πλοίου κατέπλεεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἀλλ' οἱ ναῦται θέλοντες νὰ γίνωσι κύριοι τοῦ πλοίου τοῦ ποιητοῦ, ἀπεφάσισαν νὰ ὀρίωσιν αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν. Ὁ Ἄρ. πρὸς τοῦτον παρεκάλει αὐτοὺς νὰ τῷ ἐπιτρέψωσι νὰ ψάλλῃ πρῶτον ἐν τῇ στολῇ τοῦ καθαρῶδου· τὸ ἄσμα εἶχε μαγεύσει οὐχὶ μόνον τοὺς ναῦτας, ἀλλὰ καὶ τοὺς δελφῖνας, οὔτινες συγκεντρωθέντες περὶ τὸ πλοῖον ἀπέλαυν τὸ θεῖον δῶρον· τότε ὁ Ἀρίων ὡς εἶχε ὀρίπτεται εἰς τὴν θάλασσαν, ἀλλὰ δελφὶς ἀναλαβὼν ἐπὶ τῶν νώτων κομίζει εἰς Ταίναρον, ὅπου ὁ ναὸς τοῦ Ποσειδῶνος· ἐκεῖ ὕστερον ὁ ποιητὴς ἀφιέρωσεν, ὡς ἐλέγετο, ἀνδριάντα ἑαυτοῦ ἐπιβαίνοντος δελφίνος. Ἐκεῖθεν ἐλθὼν εἰς Κόρινθον κατήγγειλε τοὺς

ναύτας, οἷνες συλληφθέντες ἐτιμωρήθησαν.—Τὰ ἔργα αὐτοῦ ἀπω-
λέσθησαν ἔνworis, τὸ δὲ ἐφεξῆς ἀπόσπασμα δὲν εἶναι ἔργον αὐτοῦ,
ἀλλὰ νεώτερον, ἀναφερόμενον εἰς τὸ θανμασιὸν ἐπεισόδιον.

214. Ὑμνος πρὸς τὸν Ποσειδῶνα.

1-11 χρυσοτρίαινος ὁ φέρων χρυσοῖν τριάναν, γαῖαοχος γαι-
ήοχος (γ. *ἔχω, tello*) ὁ φέρων τὴν γῆν, ἄλμα-η θάλασσα, ἐγκύ-
μων ἔγκυος, κυματώδης (κύειν, κύμα, κύπη.): ἐπάνω εἰς τὴν.,
θῆρες θηρία, ἰχθύες (πλωτοὶ θῆρες), βράγχιος ὁ φέρων βράγχια,
σπάραχνα, ἀναπαλλόμενοι ἀνατινασόμενοι, ἀναχορεύοντες, ῥίμμα
(ρίπτω) τίναγμα, κίνησις, ποδῶν πτερῶν, σιμὸς ὁ ἔχων τὴν ὄνα
σιμὴν (πατισουρήν), πεπλατισμένην (ὡς οἱ Μογγολ. φυλῆς, οἱ κύνες
μπουλντόκ), φριξάυχην ὁ ἔχων ἀναιριχιασμένα τὰ πτερά (τοῦ αὐ-
χένος), σκύλακες διὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς ὁμοιότητα τῆς μορφῆς,
ἐναλος (ἐν ἅλῃ) θαλάσσιος, θεᾶν θηλ., κουρᾶν ζούρη, νεάνις, ἐργεί-
νατο ἐγέννησε, πορεύω διαβιβάζω, διαπορθμεύω, ὀχέω (*tello*,
ὄχημα) φέρω, ὑποβασιάζω, ἄλοξ θ. αἰλαξ, πλάξ ἡ ἐπίπεδος ἐπι-
φάνεια τῆς θαλάσσης: διαυλακώνοντες τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσ-
σης, ἀσιβῆς (σιεῖω-παιῶ) ἀπάτητος, πόρος (ἄλδος) περίφρ. θά-
λασσα, ἀλίπλοος ὁ πλέων ἐπὶ τῆς θαλάσσης, θαλασσοπόρος, οἶδμα
59,1, ἀλιπόρφυρος πορφύρεος 96,5.—10 Αἱ Νηρηίδες θυγατέρες
τοῦ θαλασσιῶν θεοῦ Νηρέως καὶ τῆς Ἀμφιτρίτης, παρισταμένης
ἄλλως ὡς συζύγου τοῦ Ποσειδῶνος, 50 τὸν ἀριθμόν.

215-7. Στησίχορος.

Ἦκμασεν ἐν Ἱμέρᾳ τῆς Σικελίας, ἣν εἶχον κτίσει Λωρεῖς καὶ
Ἴωνες, ζήσας 85 ἔτη (640-555 π. Χ.). Κατὰ τοὺς χρόνους αὐτοῦ
ἦρξάτο μαραινόμενος ὁ ἐνθουσιασμός ὑπὲρ τῶν ἀρχαίων μύθων
καὶ ἀνεβλάστανεν ἡ κλίσις πρὸς τὴν λυρ. ποίησιν, εἰς ἣν ἐτράπη καὶ
ὁ Στ. Ὡς ὑποθέσεις τῶν ἀομάτων αὐτοῦ ἐλάμβανε συνήθως ἀρ-
χαίους μύθους ἔχοντας ὑπόθεσιν θανμασιήν καὶ μεγαλοπρεπῆ, καὶ
δὴ ἐκ τοῦ Τρωικοῦ καὶ Θηβαϊκοῦ μάλιστα κύκλου, πραγματευόμενος
αὐτοὺς ἐν μέτροις λυρικοῖς. Οὔτως ἔγραψεν Ἰλίου πέρσιν, Νόστους,
Ὀρέστειαν, Γηρυονηίδα κᾶ. καὶ διὰ τοῦτο ἐκλήθη λυρικός Ὁμηρος.
Τὰ ποιήματ' αὐτοῦ παρέδιδεν εἰς χορούς, οὓς πρῶτος αὐτὸς ἐκεῖ
ἔστησε, κληθεὶς διὰ τοῦτο Στησίχορος, ἐν ᾧ πρότερον ἐκαλεῖτο Τει-
σίας, ἵνα ἐκτελῶνται ὑπ' αὐτῶν ἐν πανηγύρεσι. Τὰ ἔργα αὐτοῦ, πε-
ριληφθέντα ἐν 26 βιβλ., διὰ τὴν ὥραίαν ἐκλογὴν τῶν μύθων καὶ
τῶν εἰκόνων ἦσαν προσφιλέστατα εἰς τοὺς Ἀθηναίους καὶ πάντας
τοὺς καλλιτέχνας, ἀλλ' ἀτυχῶς ἐξ αὐτῶν ἐλάχιστα λείψανα διεσώ-
θησαν.

215. Ἐκ τῆς Γηρουνηίδος.

Ὁ Ἡρακλῆς διατάχθη ὑπὸ τοῦ Εὐρουσθέως νὰ κομίσῃ τὰς βοῦς τοῦ Γηρυνόου, τοικεφάλου κέροτος, οἰκοῦντος ἐν τῇ νήσῳ Ἐρυνθείᾳ, ἐν ταῖς δυτ. ἐσχατιαῖς τῆς γῆς· ὁ ἥρωας πορευόμενος διὰ τῆς Εὐρώπης ἔστησε τὰς Ἡρακλείους στήλας κατὰ τὰ ὄρια Εὐρώπης καὶ Αἰβύης (κατὰ τὸ Γιβραλτάρ), ἀλλὰ καιόμενος ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐνέτεινε κατ' αὐτοῦ τὸ τόξον· ὁ θεὸς θαυμάσας τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ ἔδωκε χρυσοῦν δέπας, δι' οὗ ὁ Ἡρ. διεπέρασε τὸν Ὠκεανόν. Ἀφ' οὗ δὲ ἔλαβε τὰς βοῦς φονεύσας τὸν Γηρυνόην, ἐπαγγέλθεν εἰς τὰς Ἡρακλείους στήλας, ὅπου ἀπέδωκε τὸ δέπας εἰς τὸν Ἥλιον.—**Υπεριονίδας** πατρων. ὁ υἱὸς τοῦ Ὑπερίονος, ἐνὸς τῶν Τιτάνων, ἐσκατεύβαινε κατεύβαινε μέσα εἰς, βένθος βάθος, ἐρεμνὸς 201,11, κουριδία 1,7, πάιδας παῖδας, ὅδε πάις Διός. — Ὁ Ἥλιος ἐπιβαίνων τοῦ δέπας κατευθύνεται πρὸς Δ, ὁπόθεν ἀναδύεται ἐκ τοῦ βάθους ἡ νύξ. Μήτηρ αὐτοῦ ἡ Θεία ἢ Εὐρυφάεσσα ἢ Νύξ, σύζυγος ἡ Κλυμένη, τέκνα Φαέθων, Ἀκτίς, Αἰήτης, Κίρκη, Ἀργείας, Χάριτες, Ὠραὶ κλπ.—5 ἐς ἄλλους ἄδηλον ποῖον.

216. Ἐκ τῆς Ἑλένης.

Διὰ τί ἡ Ἀφροδίτη ἦτο ὀργισμένη κατὰ τοῦ Τυνδάρεω;—οὐνεκα διότι, ῥέξω θύω, ἡπιόδωρος ἢ δίδουσα προἰντικά, γλυκαντικά δῶρα, κείνα ἐκεῖνη, ἢ Κύπρις, δίγαμος ἢ παίζουσα μὲ δύο συζύγους, μοιχός, λιπεσάνωρ ἢ ἐγκαταλείψασα τὸν ἄνδρα της.—Ἐν τῇ Ἑλένῃ ὁ Στ. περιέγραφε καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ Τρωικοῦ πολέμου, ὡς φέρεται ἐν τῷ ἀπ. Ἐκ τῶν θυγατέρων τοῦ Τυνδάρεω καὶ τῆς Αἴδας ἡ μὲν Κλυταιμῆστρα συνέζη ἀθεμίτως μετὰ τοῦ Αἰγίσθου, μεθ' οὗ καὶ ἐφόνευσε τὸν Ἀγαμέμνονα, ἡ δὲ Ἑλένη ἐνυμφεύθη τῷ, μετὰ τοῦ Θησέως, Μενελάου καὶ Πάριδος (καὶ Δημοφύβου μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Πάριδος).

217. Ἡ παλινωδία.

Ὁ Στ. μετὰ τοὺς κατὰ τῆς Ἑλένης ψόγους ἔπαθεν ὀφθαλμίαν καὶ ἐν τῇ τύφῃ τῆς συνειδήσεως νομίζων οὐ τοῦτο προῆλθεν ἐξ ὀργῆς τῆς ἡρώιδος ἐποίησε καθ' ὑπόδειξιν ὀνείρου τὴν πολυθρόνητον παλινωδίαν, ἐγκώμιον τῆς Ἑλένης, ἐν ᾗ ἀνεκάλει ὅσα εἶχεν εἰπεῖ κατ' αὐτῆς βεβαιῶν οὐ οὐχὶ ἡ Ἑλ., ἀλλὰ φάσμα ἢ εἰδωλον αὐτῆς ἦλθεν εἰς Τροίαν καὶ περὶ τούτου Ἕλληνες καὶ Τρῶες ἐμάχοντο ἐπὶ 10 ἔτη, ἐν ᾗ ἡ ἀληθὴς Ἑλ. οὐδέποτε ἀπέπλευσεν ἐξ Ἑλλάδος εἰς Τροίαν.—**ἔτυμος** 35,8, **εὐσελμος** ἢ ἔχουσα καλὰ σέλματα, σανιδώματα κατὰ τὴν προῶσαν καὶ πρῶμναν, **Πέργαμα** ἢ ἀκρόπολις τοῦ Ἰλίου.

Διὰ τί ἡ γλῶσσα τοῦ Στ. ἔχει πολλοὺς ἰωνισμούς; — Διὰ τί ἡ γλῶσσα τῶν χοριζῶν ποιητῶν ἔχει καὶ ἰωνισμούς καὶ αἰολισμούς;

218-24. Σιμωνίδης.

Υἱὸς τοῦ Λεωπρέπιους ἐγεννήθη ἐν Κέφ τῷ 556 π. Χ. ἔξ οἰκογενείας θεραπευούσης τὰς Μούσας. Τὴν ποιητικὴν καὶ μουσικὴν ἐδιδάχθη ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι, γενόμενος κατ' ἀρχὰς χοροδιδάσκαλος καὶ εἰτα ποιητής. Ἐν ἀκορόεσσι φιλομαθείᾳ μελειῶν ἐνδελεχῶς τὴν ποιήσιν καὶ γενόμενος βαθύτατος γνώστης πάντων τῶν εἰδῶν τῆς λυρ. ποιήσεως εὗρισκε πλέον τὸν ὀριζόντια τῆς ἰδίας πατρίδος στενὸν καὶ ἀπεδήμησεν ὥς πάντες σχεδὸν οἱ πρὸ αὐτοῦ ποιηταί. Ἡ φήμη διελάλησεν αὐτὸν πανταχοῦ. Ἀλλὰ φιλομούσων τυράννων καὶ δῆμοι ἔσπευδον νὰ καλέσωσι τὸν Στ. παρ' ἐαυτοῖς· οὕτω διέτρεψεν ἐν τῇ αὐτῇ τῶν Πεισιστρατιδῶν ἐν Ἀθήναις, ἐν ταῖς αὐλαῖς τῶν Ἀλεναδῶν καὶ Σκοπαδῶν ἐν Θεσσαλίᾳ, ἐν δὲ τοῖς Μηδικοῖς ταχθεὶς ἐκεῖ, ὅπου ἐκάλεε αὐτὸν ἡ φωνὴ τῆς πατρίδος, ἐπανέρχεται εἰς Ἀθήνας, γίνεται φίλος τοῦ Θεμιστοκλέους, Πανσανίου καὶ τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, ἐμψύχας τότε διὰ τῶν ἀθανάτων ἐπυγραμμάτων καὶ ἄλλων ἁσμάτων τοὺς ὑπὲρ πατρίδος πολεμήσαντας καὶ τοὺς πεσόντας. Εἰτα μεταβαίνει εἰς Σικελίαν εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ τυράννου Ίέρωνος, ὅστις εἶχε τὴν φιλοδοξίαν νὰ κοσμήῃ τὴν αὐλὴν του διὰ τῶν ἐπιφανεστάτων ποιητῶν, καὶ ἐκεῖ ἀπέθανεν, ἐνενηκοντιούτης σχεδὸν, τῷ 468 π. Χ. Εὐτυχήσας νὰ ζήσῃ κατὰ τοὺς ἐνδόξους χρόνους, ὅτε ἡ Ἑλλὰς θριαμβεύσασα κατὰ τῶν βαρβάρων ἐροῖσθαι ἀκατάσχετος εἰς τὴν θεραπείαν τῶν καλῶν τεχνῶν, εὐφυνέστατος, μνημονικώτατος, φίλος τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς, ἐλικῶς ἀνεξάσθητος, ὑπῆρξεν ὁ γοιμώτατος πάντων τῶν Ἑλλήνων λυρικῶν, θεραπεύσας πάντα τὰ εἶδη τῆς λυρ. ποιήσεως. Ἀλλ' ἦσκει ταύτην οὐχὶ ἔξ ἱεροῦ ἐνθουσιασμοῦ, ἀλλ' ὥς τέχνην ἐπὶ χοίμασι λέγων ὅτι ὁ πλοῦτος εἶναι κορείτιον τῆς σοφίας, δίδου οἱ σοφοὶ διατρίβουσιν ἐπὶ ταῖς θύραις τῶν πλουσίων. Παρέχων ὁμῶς τὴν ποιήσιν αὐτοῦ εἰς πάντα Ἑλλήνα κατέστησεν αὐτὴν **καθολικὴν**, πανελληνίαν, καὶ δὴ ἐν χρόνοις, καθ' οὓς οἱ ἐθνικοὶ ἀγῶνες κατέσθαιραν τὰ φυλετικὰ μεσότοιχα τὰ χωρίζοντα τοὺς Ἑλλήνας ἀπ' ἀλλήλων. Διὰ τὰς ποιητικὰς αὐτοῦ ἀρετὰς ἀνεγνώσκειτο ὑφ' ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος, ἐμυῖσθη ὥς οὐδεὶς ἄλλος ὑπ' αὐτῆς καὶ ἀπέβη ὁ ἐθνικὸς μελοποιὸς τῶν Ἑλλήνων. Ἀλλ' ἀτυχῶς ἐκ τῆς μεγάλης αὐτοῦ δημοιορίας πλὴν πολλῶν ἐπυγραμμάτων μόνον ἀποσπάσματα διεσώθησαν.

218. Ἐγκώμιον τῶν ἐν Θερμοπύλαις πεσόντων.

Ἄ **τύχα** οὐκ ἠδότηχθαι νὰ μετάρχωσι τῆς ἐν Θερμοπύλαις μάχης, **πότιμος** (πίπτω) θάνατος, **καλὸς** ἔντιμος, τίμιος, δίδου ἔπαινον ὑπὲρ

πατριδος, βωμὸς διῶτι οἱ μεγάλοι νεκροὶ ἀφηρωίζοντο καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν ἐξαλοῦντο **ἡρῶα, μνᾶσις μνησις θ.**, μνήμη, (εὐγνώμων) ἀνάμνησις, **πρὸ γόνων** ἀντὶ γοερῶν θρηήνων, ὁ οἶκτος ὁ ἔλεος, **ἔπαινος** (ἐστί): ἀντὶ οἴκτου πρὸς τοιοῦτους νεκροὺς προσήκει ὁ ἔπαινος, **εὐρὼς** 48,6, **ἀμαυρῶ** ἐξαφανίζω, **ἐντάφιον** (εἶμα) σάβανον: τὴν δόξαν, ἣτις ἔχει σαβανώσει αὐτοὺς, τὴν ὑπεροφημίαν, τὸν ἔνδοξον κληρὸν αὐτῶν, **σακὸς** ἁ. σηκός, ἱερὸς περίβολος, ἱερὸν (τὸ ὀρθογώνιον κτίριον τῶν ναῶν), **οἰκέτας** ἔνοικος, κτγρ.: ὅδε ὁ σηκός, σηκὸς ὢν ἁ. ἀγαθῶν, ἐκτίσται οἰκίτην τὴν **εὐδοξίαν**, δόξαν, τῆς Ἑλλάδος, **μαρτυρεῖ** οὗ ὁ τάφος οὗτος ἐγκλείει τὴν δόξαν τῆς Ἑλλάδος, **λελοιπὸς** ἀναφ., **κόσμον** τιμὴν, ἐγκώμια, **ἀρετᾶς** τῆς ἀνδρείας.

Οἱ ῥῆνοι: 219-22.

Ἐὼν αὐτ., μὴ φάσης μὴ φήσης, **γίνεται** ἀντὶ μέλ., (φάσης) **δασσον.**, ἔσσεται (ὄλβιος), **κατάστασις** ἐναλλαγή (καταστάσεως), **θάνατος**, οὕτως ὠκεῖα: οὐδὲ γὰρ ἡ τῆς ταχυπερέργου μυίας μετὰστασις οὕτως ὠκεῖα ἐστίν· ἡ μυία ἦτο τὸ σύμβολον τοῦ ἐφημέρου.—Ἰσως τὸ ἀπ. ἀνήκει εἰς θρηῖνον τοῦ Σ. ἐπὶ τοῖς Σκοπάδαις, τυράννοις ἐν Κρανῶνι τῆς Θεσσαλίας, οἷνες κατεπλάκωθησαν ὑπὸ τῆς καταπεσοῦσης στέγης τῆς οἰκίας των, διασωθέντος μόνου τοῦ ποιητοῦ.

220. Τί εἶναι ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου;

Ὀλίγον **κάρτος** μικρὰ εἶναι ἡ δύναμις, **μελιδὼν** θ. μελεδώνη (μέλινα) μέριμνα, **ἄπρακτοι** ἀνωφελεῖς, κτγρ., **αἰὼν βίος**, **παῦρος** 3,13, χρον., **ἀμφὶ πόνῳ** βάσανα διαδέχονται τὰ βάσανα, **ἄφρευκτος** ἀφρευκτος, **ἐπικρέμαται** ὡς Δαμόκλειος σπάθη, **ὁμῶς** 3,6, **ἀδιακρίτως** (κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀγαθῶν καὶ κακῶν), **ἀγαθός**, **κακός** ἐν ἡθ. καὶ πολιτ. σημ.

221.

Οἱ ἐκεῖνοι οἱ, **ἐπέλοντο** πρότερον ἔζων πρὸ ἡμῶν, ἦσαν προγενέστεροι, **ἐξίκοντο** ἐς γῆρας, **τετέσαντες** διαγαγόντες, **περῶσαντες** βίον ἀμέριμνον, ἄλυσον ἢ **ἄφθιτον** αἰώνιον.

222. Ὁ θρηῖνος τῆς Δανάης.

Ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἀργεὺς Ἀκρίσιος λαβὼν χρησμὸν οὗ ὁ υἱὸς τῆς θυγατρὸς Δανάης θὰ ἐγίνετο μὲν ἐνδοξότατος βασιλεὺς, ἀλλὰ θὰ ἐφόνευε τὸν πάππον, ἵνα ἐμποδίῃ τὴν θυγατέρα νὰ γίνῃ μήτηρ, κατέκλεισεν αὐτὴν ἐντὸς ἐπιχάλκου ὑπογείου θαλάμου ἐν αὐστηροτάτῃ ἀπομονώσει. Ἀλλ' ἡ Δανάη ἐγέννησεν ἐκ τοῦ Διὸς, μεταμορφωθέντος εἰς χρυσὴν βροχήν, τὸν Περσεύα. Ὁ Ἀκρίσιος περὶτρομος ἐκ τούτου ἐγκλείει θυγατέρα καὶ ἔγγονον ἐντὸς λάρακος καὶ ὅτιπει εἰς τὴν

θάλασσαν ἢ προῦσις αἴτη ἐνέπνευσε τοὺς ζ. εἰς τὸν Σ.—1-4 τέμμε ἄορ. ἐκ ὁ. τεμ. (τέμ-νω) συνήνησεν, εὔρε, **λίμνα** ἢ θάλασσα, **κινη-θεῖσα** ἀναταραχθεῖσα : καὶ ὁ ἀναταραγμὸς τῆς θαλάσσης, (μὴν) τὴν Δανάην, **λάρναξ** θ. κιβώτιον, τοπ., **δαιδάλεος** (δαιδάλλω-ἐπεξεργάζομαι τεχνικῶς, Λαίδαλος) πολυποίκιλος, κατ'ἀτεχνος, **ἐρείπω**, ἤριπον, κατακρημνίζω, ὁ ἄορ. ἀμτβ. κατέρρευσεν, ἐσωριάσθη, **δεῖμα** 34,2 : ἐκ φόβου, **ἀδιαντος** (διαίνω-βρέχω) μὴ ὑγρανθεῖς : μὲ παρειὰς πλημμυρούσας ἐκ δακρύων.—4-8 οἶον πόσον πονῶ!, **ᾠωτέω** κοιμῶμαι βαθέως, γλυκά, ἐπίσης **κνώσσω**, **γαλαθηνὸς** ὁ θηλάζων, νηπιώδης, **ἦθος** συνήθεια, τρόπος : κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν βρεφῶν, **δόρου** ξύλλον, ἢ ξυλὴν **λάρναξ**, **ἀτερπῆς** ἀηδής, **χαλκεόγομφος** 2 ὁ δεδεμένος διὰ χαλκῶν γόμφων, ἡλων, **ταθεις** ἐξηπλωμένον, κατὰ σύνησιν πρὸς τὸ τέκος 4, **ἀλαμπῆς** σκοτεινός, **δνόφος** ἁ. σκότος, **κυάνεος** 43,11, τοπ. ἐν μέσῳ τῆς.—9-12 **ἀλέγω** φροντίζω : δὲν σὲ μέλει, **ἄλμα** (-η) τὸ θαλάσ. ὕδωρ, θάλασσα, **παριόντος** περνωτός, **τεὸς** 3 σός, πρβλ. τὸ, τοί, *tuus*, **φθόγγος** βοή, **χλανὶς** σκέπασμα τοῦ ὕπνου, **προσέχων** σιγῶν πρὸς ἐμέ, δεικνύων.—13-4 τὸ δεινὸν ὁ κίνδυνος, ἦν δεινὸν ἐνέπνεε φόβον, ἦτο αἰσθητός, **ὑπέχω** οὐκ **ῥημάτων** τείνω εὐρίσκω οὐκ εἰς, **προσέχω**, καὶ **ἐμῶν**.—15-9 **κέλομαι** παρακαλῶ, εὐδε προσκί., **εὐδέτω** ἄς ἴσυχάσῃ, **μεταιβολία** μεταβολία, μεταστροφή τῆς τύχης (ἐπὶ τὸ βέλτιον), **δοι.** διότι ἐθάρρησα νὰ διατυπώσω τολμηρὰν εὐχήν, **νόσφι** δίκας ἐκτός τοῦ πρόποντος, τῆς τάξεως, ἐκτροπον, ἄσεβῃ.—1 Ἡ **λάρναξ** ἦτο τὸ σύνηθες μέσον ἐκθέσεως νόθων βρεφῶν οὕτως ὁ Κάδμος κατὰ τὴν μῦθον ἐξέθηκε τὴν Σεμέλην καὶ τὸν Διώνυσον, ὁ Ἄλεος τὸν Τήλεφον καὶ τὴν Αὔγην πρβλ. τὴν βρεφοδόχον τῶν βρεφοκομείων ἐντεῦθεν ἐκ **λάρνακος** νόθος.

Ἐξ ἀδύλων εἰδῶν : 223. Πῶς θὰ εὕρωμεν τὴν Ἀρετὴν ;

Λόγος μῦθος, θροῦλος, **δυσάμβατος** δυσανάβατος, **ἀμφέπω** (περιποιοῦμαι) φυλάττω, κατέχω, κατοικῶ : ἔστι δὲ λόγος, ἀγνήν οὖσαν θεάν, καὶ περὶ ᾧ ὡρον ἀγνὸν διατρίβειν, **ἔσοπτος** ὁρατός, **βλέφαρα** ὀφθαλμοί, **ᾧ** περὶ. εἰς τὸ πάντων ἀντί : ἔσοπτος οὐδενί, **ᾧ**., **δακέ-θυμος** βασιανιστικός : ὅστις δὲν βασιανισθῇ καὶ δὲν ἰδρῶσῃ ἕως τὰ κόκκαλα, **ἱκη** ὑποκ. οὗτος ἐκ τοῦ **ᾧ** : καὶ δὲν ἀναπτύξῃ εἰς τὸν ὕπατον βαθμὸν τὰς σωματικὰς καὶ ψυχικὰς τὸν δυνάμεις.—Ο Σ. δομᾶται ἐκ τῆς παραστάσεως ὅτι ἡ θεά, ἥμεις ἐν τῷ χρόνῳ αἰῶνι διέτριβε μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, πρὸ τῆς ἀξανομένης κακίας τοῦ κόσμου ἀπεσύρθη εἰς τὰς ἀπροσίτους κορυφὰς τῶν βράχων, ὅπου ἐφαντάζοντο αὐτὴν ἐδρεῖν οὖσαν.

224. Κατὰ τοῦ Κλεοβούλου.

Κλεόβουλος ὁ ἐκ Λίνδου τῆς Ρόδου, εἰς τῶν 7 σοφῶν, ἐπέγραψεν ἐπὶ Σφηγγὸς τοῦ τάφου τοῦ Μίδα, βασιλέως τῶν Φρυγῶν, ἡ Χαλκὴ παρθένος εἰμί, Μίδου δ' ἐπὶ σήματι κεῖμαι. Ἔστ' ἂν ὕδωρ τε νάη καὶ δένδρεα μακρὰ τεθῆλῃ Ἡέλιός τ' ἀνιῶν λάμπη λαμπρὴ τε σελήνῃ Καὶ ποταμοὶ πλήθωσιν ἀνακλύζῃ τε θάλασσα, Αὐτοῦ τῇδε μένουσα πολυκλαύστῳ ἐπὶ τύμβῳ Ἀγγελέω παριοῦσι Μίδας ὅτι τῇδε τέθαιπαι.—

1-4 αἰνῶ ἐπαινῶ, ἐπιδοκιμάζω, **ναέτας** ναιέτης (ναῖω), κάτοικος, **πίσυνος** 36,1: πεπειθὼς εἰς τὴν ὀρθοφροσύνην τῆς διανοίας του, βέβαιος περὶ τῆς διανοητικῆς του ὑγείας, **ἀντία θέντια** ἀντιπάζαντα, παραλληλίσαντα, ἀναφ., **μένος στάλας** δύναμις, διάρκεια, ἀντοχή, **ἀέναος** (ἀεὶ-νάων, ῥέων) ἀείρους, ἀστείρευτος, **δίνη** συστροφὴ, στροφίλος, **θαλασσαῖος** θαλάσσιος, αἰ. δοτ. ἐκ τοῦ **ἀντία θέντια** ὡς πρὸς τὴν ἔννοιαν ἧς ἔχωμεν ἐπ' ὅφρ' οὖν τοὺς 5, 2. τοῦ ἐπιγράμματος.—5-6 ἤσσω ἀσθενέστερα, **λίθος** γενικῶς: μνημεῖον, διότι ἡ Σφίγξ ἦτο χαλκῇ, **βρότε(ι)ος** θνητός, **θραύοντι** θραύουσι.

225-31. Βακχυλίδης.

Καὶ αὐτὸς ἦτο Κεῖος, μαθητὴς καὶ ἐξ ἀδελφῆς ἀνεψιὸς τοῦ Σιμωνίδου, μεθ' οὗ καὶ διέτριψεν ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ Ἰέρωνος. Ἀτυχῶς οὐδὲν ἄλλο περὶ τοῦ βίου αὐτοῦ γινώσκουμεν ἢ ὅτι ἐξορισθεὶς ἐκ τῆς πατρίδος διέτριψεν ἐπὶ μακρὸν ἐν Πελοποννήσῳ θεραπεύων τὰ πλεῖστα τῶν εἰδῶν τῆς λυρ. ποιήσεως. Ἐτιμᾶτο καὶ ἡραπᾶτο ὑπὸ τῶν ἀρχαίων δι' ἀρετίας, ἃς ἡμεῖς ἀγνωρίζομεν, καὶ ἔτυχε μνηστῶν Ῥωμαίων καὶ μάλιστα τοῦ αὐτοῦ χρόνου Ἰουλιανοῦ. Ἐκ τῶν ἔργων αὐτοῦ μολὶς ὀλίγα ἀποσπάσματα ἦσαν γνωστὰ μέχρι πρὸ ὀλίγου χρόνου· ἀλλ' ἤδη εὐρέθησαν ἱκανὰ ἔργα αὐτοῦ, τὰ μὲν ἀκέραια, τὰ δὲ βεβλαμμένα, ἐξ ὧν θὰ κατανοήσωμεν τὴν ποιητικὴν φρονογονμίαν τοῦ Β.

225. Παιὰν εἰς τὴν Εἰρήνην.

1-5 **μεγάλα** ἢ μεγαλειώδης, **τίκτει** προκαλεῖ, γίνεται ἀφορμὴ, **μελίγλωσσος** 114,9. 4,8 μελίσσωντος, μελιστάλακτος, **αἰοιδᾶν ἄνθεα** θεσπέσια ἄσματα, **αἰδομαι** καίομαι, τὸ ἀπορμ. ὡς καὶ τὸ **μέλειν** ὃ ἐκ τοῦ τίκτει, **μῆρα κ. μηρία** τὰ δαστὰ τῶν μηρῶν μετ' ὀλίγου χρόνου (τετυλιγμένα διὰ διπλῆς πτυχῆς ἐπίπλου), **τανύθριξ** 182,2 μακρόμαλλος, **δαιδάλεος** 222,1, **μέλειν νέοις** νεανίαις, **γυμνάσια** αἱ ἀθλητ. ἀσκήσεις, **κῶμοι** εὐθυμοὶ διασκεδάσεις καταλήγουσαι εἰς πομπὴν μετὰ λαμπάδων παρέλασιν διὰ τῆς πόλεως τῶν νέων ἑορτασμένων, **ἄδόντων**, ὀρχουμένων, παιζόντων παντοίας παιδιᾶς, **αὐλῶν κ. κῶμων** ἐν διὰ δυοῖν.—6-8 **ἱστοὶ** ἀραχνᾶν, **αἰθὸς** (κεκαυμένος)

μαῦρος, εὐρὼς 48,6 ὀξείδωσις, σκωρία, πόρπαξ ἃ. ἢ λαβὴ τῆς ἀσπίδος, ἀμφάκης ἀμφήκης (ἃ.-ἀκή) ἀμφίστομος.—9-12 μελίφρων ὁ εὐφραίνων τὴν ψυχὴν, γλυκύς, *συλᾶται* ἀφαιρεῖται (ὑπὸ τοῦ ἤχου τῶν σαλπγγων), *θάλπει* ἀναρπύχει, ζωογονεῖ, *κέαρ* κῆρ οὐ. καρδία, *ἄῶς* (ἄως-ῆως) πρῶινός, *βρίθοντι* δωρ. βροῖθουσι, *παιδικοὶ ὕμνοι* ὕμνοι πρὸς τιμὴν τῆς ἀγαπητῆς νεολαίας, ἔρωτ. ἕσματα, *φλέγονται* ἀνάπτουν, παίρνουν φωτιά, ἀντηχοῦν ἐνθουσιαστικῶς.—Πλήρης εἰκὼν τῆς Εἰρήνης. Κατὰ τὸν παιᾶνα τοῦτον ὁ γλύπτης Κηφισόδοτος κατεσκεύασεν ὑστερον τὴν θεὰν Εἰρήνην κουροτρόφον φέρουσαν εἰς τὰς χεῖρας τὸν Πλούτον. Περὶ παιᾶνος ἰδ. ἐν εἰσαγ. εἰς 238. Ἡ Εἰρήνη μία τῶν Ὁρῶν, αἵτινες κατὰ Πίνδαρον τάμει ἀνδράσι πλούτου.

226. Παροίνιον. Ἐγκώμιον τοῦ οἴνου.

1-4 *ἀνάγκα* ἢ πειθανάγκη, τὸ ἀκατανίκητον θέλημα, ἢ διπυλῆα ὄρεξις, *κύλιξ* 17,2, *σενομενᾶν* θ. σενομένων: τὸ γαργάλισμα τῶν ποτηρίων, τὰ ὁποῖα γοργὰ στρεφογυρίζουν τὴν τράπεζαν, *θάλπει* θάληπ 225,11, δροσίξη, *ἐλπὶς Κ.* ἢ ἐρωτική ἐλπίς, *ἀμμεῖννυμένα* ἀναμειννυμένα, *Διονύσια δῶρα* ὁ οἶνος, ἢ ἀπόλαυσις τοῦ οἴνου: ἐν μέσῳ δὲ τῆς οἰνοποσίας ἐμφανιζόμενος ὁ ἔρως αἰσιόδοξος, *διδαιθύσσω* θέτω εἰς βιαίαν κίνησιν, ἀνακινῶ, ἀναταράσσω τὴν καρδίαν.—5-7 *πέμπει* ὁ οἶνος, *ὑποτάτω π.* δίδει μετάρσια περὰ εἰς, *μέριμναι* ἀνήσυχτα ὄνειρα, πόθοι, *αὐτίκα π. χ.* παραδείγματα τῆς ἐν 5 ἐννοίας, *ὁ μὲν ἄλλοι μὲν, λύω* διαλύω, καταβάλλω, καταστρέφω, *κρήδεμνον* (κεφαλόδεσμος) τὰ τεῖχη τῶν ἀκροπόλεων (ὡς κεφαλῶν τῶν πόλεων): φαντάζεται ἐν τῇ οἰνοποσίᾳ ὅτι καθαιρεῖ, *πᾶσι τοπ.*—8-11 *μαρμαίρω* 185,1, δὲ 8 ἀντὶ τῷ δὲ ἀντιθ. πρὸς τὸ δ μὲν θ, *πυροφόρος* σιτοφόρος, σιταγωγός, *αἰγλάεις* ἀκτινοβολῶν, δὲ 9 τῷ δέ, *κέαρ* 225,11 πόνοτος, ὥς *ὀρμαίνει* ταῦτα ὀνειροπολεῖ.—2 *κύλιξ* Πίν. Ε'.—10 Ἡ *Αἴγυπτος* ἦτο ὁ σιτοβολὼν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐν μεσαιων. χρόνοις.—Ἡ ἐκ τοῦ οἴνου εὐθυμία κακὰ.

Ἐπίνικοι: 227-9.

Οἱ ἐπίνικοι (ὕμνοι) ἦσαν λυρικά ἕσματα ὑμνοῦντα νικητὰς ἐν τοῖς Πανελλήνιοις ἀγῶσιν, ἀδόμενα ὑπὸ χορῶν ἢ κώμων, συγκειμένων ἐξ ὁμηλικῶν ἢ φίλων τοῦ νικητοῦ, γυμναζομένων ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ποιητοῦ ἢ ἰδίου χοροδιδασκάλου, πρὸς αὐτὸν ἢ λύραν ἢ πρὸς ἀμφοτέρω, ἢ ἐν αὐτῷ: τῷ τόπῳ τῆς νίκης ἢ ἐν τῇ πατρίδι, ὅτε συνώδενον τὸν νικητὴν εἰς τὸν ναὸν τοῦ θεοῦ, ἵνα καταθέσῃ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ αὐτοῦ τὸν στέφανον, ἢ ἐν τοῖς προθύροις τῆς οἰκίας του ἢ ἐν συμποσίῳ, ὅτε δὲν ἐγένετο ὄρχησις. Προῦλθον ἐκ τῆς χαρᾶς, μεθ' ἧς

οἱ φίλοι ἔχαιρέτιζον τὴν νίκην ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐορτῆς, καὶ ἐγράφοντο ὑπὸ ποιητοῦ κατὰ παραγγελίαν τοῦ νικητοῦ ἢ τῶν φίλων αὐτοῦ.

227.

1-5 **ἀίσσω** (ἄιτω, διἄιτω) ὁρμῶν, πειτῶ, **ἄϊξον φέρουσα** φέρε περρωτή, ταχέως, **σεμνοδότειρα** ἢ προσφέρουσα σπονδαίας εἰδήσεις, **Κέος-ως, χαριτώννυμος** ὁ φέρων εὐχάριστον ὄνομα (τῆς νίκης), εὐφρόσυτος, **ὅτι** ἐπεξ. τοῦ **ἀγγελίαν, αἶρομαι** κερδίζω, κατάργω (κυρ. ἀποκομίζω), **μάχα** ἀγώνισμα, **θρασύχειρ** ὁ ἔχων τολμηράς, γενναίης χεῖρας : ἐνίκησεν εἰς ἀγώνισμα ἀπαιτοῦν γενναίας πυγμᾶς.— 6-10 **ἀνέμνασεν** ὁ Ἀργεῖος νικήσας, **καλὰ** αἱ ἐνδοχοὶ νῖκαι, τὰ ἐνδοχα ἀνδραγαθήματα, **ὅσα** ἐπεδείξαμεν, **αὐχὴν** λαιμὸς (τῆς γῆς), ἰσθμὸς, **σὺν..** μετὰ τοὺς ἐβδομήκοντα στεφάνους ἰσαριθμῶν νικῶν μας, ὅγρ. εἰς τὸ **ἐπεδείξαμεν, λιπόντες** ἡμεῖς, οἱ συμπολίται τοῦ Ἀργείου, **Εὐξάντις** ἢ Κέως, **ζάθεος** (ζα-θεῖος) ἰερώτατος.— 11-14 **αὐθυγενῆς** ἐγγώριος, **Μοῦσα** τὸ ὄνομα τοῦ Β., ὅστις ἦτο Κείος, **κα-ναχὰ** 211,13 ἦχος, μουσική, **γεραίρω** 17,9 τιμῶ, ἐξυμνῶ, **Παν-θειδας-ης** ὁ πατὴρ τοῦ Ἀ., **ἐπινικίοις** οὐ. (ᾠμασι, μέλεσι) : συμπολίτης ποιητῆς, θέλων νὰ ὁμιλήσῃ, καλεῖ τὴν γλυκεῖαν μουσικὴν τῶν ἀδλῶν νὰ τὸν συνοδεύσωσιν εἰς τοὺς οἴστρους του.— 1 **Φῆμα** 182,101 Πραγμ. ἐν Ἀθήναις ἐπῆρχε βωμὸς αὐτῆς ὡς θεοῦ μεγίστης ἰδρυθεῖς μετὰ τὴν παρὰ τὴν Μεγάλην μάχην, καθ' ἣν αἰφνης διεδόθη μετὰ τῶν μαχομένων Ἑλλήνων οὐ αὐθημερόν οἱ Ἕλληνες ἐνίκων καὶ ἐν Πλαταιαῖς.— 2 **ἱερὰν** ὡς διατελοῦσαν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν θεῶν.— 4 Ἐν Κέῳ πλὴν τῆς μουσικῆς ἐθεραπεύετο καὶ ἡ γυμναστικὴ καὶ μά-λιστα ἡ πυγμὴ καὶ ὁ δρόμος : ἡ σημερινὴ νίκη εἶναι ἡ 71η νίκη τῶν Κέϊων ἐν τῇ ἀναγραφῇ τῶν Ἰσθμιονικῶν. Ἡ νίκη τοῦ Ἀ. ἀπηθανατίσθη καὶ δι' ἐπισήμου ἀναγραφῆς τῆς πολιτείας, ἀνευρεθείσης, ἐφ' ἧς ἀναγράφεται : Ἀργείου Πανθείδεω νίκη Ἰσθμιακὴ παίδων, Νεμεία ἀγενείων.— 8 Ἐπώνυμος τῆς νήσου ἦτο ὁ Εὐξάντιος, υἱὸς τοῦ Κορητὸς Μίνω καὶ τῆς Λεξιθέας, Κείας νόμφης.— Ἐπειδὴ ὁ ἐπινικὸς εἶναι βραχύς, θὰ ἐποιήθῃ καὶ θὰ ἐξετελέσθῃ ποῦ ; τὰ ὀνόματα τῶν στροφῶν πόθεν εἶναι εἰλημμένα καὶ πῶς θὰ ἐχορεύθησαν τὰ 3 τμή-ματα ;

228.

Σταδιεύς σταδιοδρόμος, **στάδιον** ὁ ἅπλοῦς δρόμος ἀπὸ τῆς ἀφε-τηρίας μέχρι τέρατος τοῦ σταδίου ; 192 μ.— 1-9 **λάχε** ἔλαβε, **Διὸς** ἄφαρ. παρὰ Διός, **φέρτατος** (φέρειν-ὑπερφέρειν) ἀνώτατος, μέγιστος, **προχοαὶ** ἐκβολαί, **ἐπὶ π.** πλησίον τῶν, **κάλ'** 227,6 αὐξάνων τὰς μέ-χρι τοῦδε νίκας (τῶν Κέϊων), δι' ὅσα εἰς τὸ **καλὰ, βρῦν** + γεν. ἢ

δοτ. εἶμαι κατάφορτος, ἔθειρα 114,4, ἐθείρας αἰτ. πλ., ἄεισαν ἀεῖδω, ἐκ τούτου Ὀλυμπία τοπ., πάροιθεν πρότερον, ποτὲ κατὰ διαφόρους καιρούς, πνῆξ.. ἐκ τοῦ κρατεῦσαν: κατάργουν νίκας ἐν τῇ πυγμῇ.—10-6 ὕμνος ἐπίνικος, ἐκ τούτου Οὐρανίας μῦς τῶν Μουσῶν, ἀναξίμολπος ἢ βασίλισσα τοῦ ἄσματος καὶ χοροῦ, ἔκατι 114,12, ποδάνεμος ὁ ταχύπους ὡς ἄνεμος, Ἄ. τέκος τέκνον τοῦ Ἀριστομένους, πρόδομοι αἰοῖται ἄσματα ψαλλόμενα ἐν τῷ προδόμῳ, προθύροις τοῦ οἴκου, εὐκλεῖζω.—Ο Α. ἐνίκησε τῷ 452 π. Χ.: ὁ αὐτὸς εἶχε νικήσει Νέμεια εἰς δίαυλον, διπλοῦν δρόμον, Πύθια καὶ Ἰσθμια.—1 Διὰ τί παρὰ τοῦ Διὸς ἔλαχε τὸ κῦδος;—3 ἐπὶ προχοαῖς ἢ ἀπόστασις τῆς Ὀλυμπίας ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ἄ. ἦτο τὸ πάλαι περὶ τὰ 8 μίλια καὶ σήμερον περὶ τὰ 10' ἀλλ' ἐπειδὴ πρὸ τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ ὑπάρχουσι λιμνοθάλασσαι, ὁ ποιητὴς ἐφραντίσθη τὰς ἐκβολὰς ἐγγύτερον τῆς Ὀλυμπίας.—Ποῦ ἐξετελέσθη ὁ ἐπίνικος;

229.

Κέλης 211,15, ὄργ. εἰς τὸ νοούμενον νικήσαντι—1-16 στραταγὸς ὁ ἀρχηγὸς τῶν πολεμικῶν δυνάμεων, κυβερνήτης, ἱπποδίνητος (δινούμαι) ὁ στρεφογυροῖζων ἔφιππος ὡς ἀνεμοστορόβιλος, γνώση ὀρθῶς θὰ ἐκτιμήσης προσηκόντως, ἀντὶ προσκτ. κρίνον δικαίως, ὅπως ἀξίζει, ἀγαλμα 185,3 δῶρον τιμῆς, τιμητικὸν ἀγλίσμα, γλυκύδωρον ἄ. γλυκὺ δῶρον τιμῆς, Μοισᾶν αἰολ. Μουσῶν ὑποκ., αἷ τις.. εἴπερ τις καὶ ἄλλος τῶν..., ὑπὲρ πάντα ἄλλον τῶν σημερινῶν τοῦλάχιστον ἀνθρώπων, ἢ φράσις εἰς τὸ ὀρθῶς, μεριμνᾶν τῶν διοικημεριμνῶν, εὐθύδικος ὁ δικάζων, ὁ κρίνων μετ' εὐθυκρισίας, ἀτρέμα 24,5. 182,37, προλ. ὥστε νὰ ἡρεμίξῃ, ἀθρέω παραιτηρῶ (μετὰ προσοχῆς), νόω νοερώς, διὰ τῆς φαντασίας σου, δεῦρο ἐδῶ, εἰς τὴν ἀποστολὴν τοῦ χειρογράφου ἄσματος μου, ἧ τοπ. εἰς τὸ δεῦρο: ὅπου, ἐδῶ εἰς τὸ γραφεῖόν μου καὶ εἰς τὸ θαλασσοποροῦν πλοῖον τὸ φέρων τὸ ἄσμα, μὲ τὴν ὁποίαν ἀποστολὴν, ξένος ἀνὴρ συνδεδεμένος μετὰ σοῦ διὰ φιλίας (ξενίας), ὑφαίνω συνθέτω, ἐκ τούτου σὺν Χ. ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Χ., χαριτωμένον, ζάθεος 227,7, νάσου τῆς Κέω, πόλιν τὰς Συρακούσας, χρυσάμπυξ (ἄμπυξ θ. ἀ. ταινία πρὸς ἀνάδεσιν τῆς κόμης, διάδημα) ἢ φοροῦσα χρυσοῦν διάδημα, ἐθέλει προτίθεται, γᾶρυς γῆρυς θ. 4,8, αἰνῶ ἐγκωμιάζω, ὕμνῳ.—16-36 τάμνων δωρ. τέμνων, βαθὺς ὑψηλός, ἀχανής, β. αἰθέρα ὕψου τὰ ὑψηλότερα σιρώματα τοῦ αἰθέρος, ξουθὸς ξανθός, ξανθόμανυρος, ὑπόμανυρος, εὐρυάναξ ὁ εὐρέως ἄναξ, παντοκράτωρ, ἐρισφάραγος (σφάραγος, fragor, κρότος) ἐρίγδουπος, βαρύβροντος, πίσυνος 36,1, πτάσσονται πιθήσονται, ζαρώνουν, ὄρνιχες δωρ. ὄρνιθες, λιγύφθογ-

γος ὀξύφωνος, νιν τὸν αἰετὸν, κορυφαί ὀρέων, γαίας γῆς, ἴσχουσί
 νιν ἀναχαιτίζουσι τὴν πτῆσιν του, δυσπαίπαλος τραχὺς καὶ ἀπότο-
 μος: κύματα καθιστῶντα τὴν ὁδὸν τοῦ θαλασσοπόρου τραχεῖαν καὶ
 δύσκολον (πρὸβλ. ὁμηρ. παιπαλόεις), **νωμαῖται** νωμῆ, κινεῖ, ἄτρυτος
 (ἀ-τρυεῖν 109,3) ἀκαταπόνητος, ἀνεξάντητος, ἀχανής, ἔθειρα λε-
 πτόθριξ λεπιόπιλοι πτέρυγες, σὺν πνοιαῖσι **Z.** συγχρόνως, ἴσοτα-
 χῶς μέ, ἀρίγνωτος εὐδιάκριτος, ἰδεῖν ἀναφ., ἐν ἀνθρώποις ἐν τῇ
 γῇ, ἀπὸ τῆς γῆς, τῶς 211,11, **κέλευθος** θ. ὁδός, **μ. κ.** πάντα.. ἔχω
 ὅπου καὶ ἂν στραφῶ μυρίους τρόπους, ἀνεξάντητον ἔλην νὰ ἐμνήσω,
ἐκατι 228,11, **κυανοπλόκαμος** κυανόκομος, **χαλκεόστερνος** χαλ-
 κοθώραξ, **ἀγέρωχος** εὐγενής, **Δεινομένενος-εος,-ης**, εὖ ἔρδω εὖ
 ποιῶ: εἶθε νὰ ἐπιδαφιλεύῃ εἰς ὑμᾶς ἀδιακόπως τὴν χάριν του, πλού-
 σια τὰ ἔλεῖ του.—37-49 **Ἄως Ἡώς**, **χρυσόπαχυς** χρυσώλενος,
πῶλος ἵππος, διότι ἀγῶνες πῶλων δὲν ὑφίστατο ἐν Ὀλυμπίᾳ πρὸ
 τοῦ 384 π. X., **ἀελλοδρόμας κ. ἀελλόπους** ὃ ἔχων πόδας θνέλλης, τα-
 χὺς ὡς ἀνεμοστρόβιλος, **νικάσαντα** παρ' Ἀλφεόν, **εὐρυδίνας-ης** ὃ
 σχηματίζων μεγάλας δίνας, στροβίλους, **Πυθῶ(ν)** ὃ τόπος ὅπου τὸ
 μαντεῖον τῶν Δελφῶν, **ἡγάθεος** (ἄγαν-θεῖος) ζάθεος, **ἐπισκήπτω**
 (πρὸβλ. σκῆπτρον) ἐπιθέτω τὴν χεῖρα, **γᾶ** ἔ. ἐπιθέτω τὴν χεῖρα ἐπὶ
 τῆς γῆς καλῶν αὐτὴν ὡς μάστιγα, ἐπικαλοῦμαι τὴν μαρτυρίαν τῆς
 γῆς, **πιφάυσκω** (φα-φημι) διακηρύττω, ἀντικμ. οὐπω νιν., **κόνις** ὃ
 κομπορός, ἐκ τοῦτου ὑπὸ προτέρων ἐγειρόμενος ὑπὸ ἵππων προ-
 τρεχόντων αὐτοῦ, **καταχραίνω** μολύνω, ὑπαίνω, σκονίζω, **ὀρνύ-
 μενον** καθ' ὃν χρόνον ὥρμα, **τέλος** τέρμα: οὐδεὶς ἄλλος ἵππος κα-
 τώρθωσε νὰ εὐρεθῇ ἐν τῷ δρόμῳ πρὸ αὐτοῦ, ὥστε ἡ κόνις ἡ ἐγει-
 ρομένη ὑπ' αὐτοῦ νὰ σκονίζῃ τὸν Φ. ὀπισθὲν του ἐρχόμενον, ἴσος
 ὅμοιος, **ῥιπὰ-ῆ** ἡ ὁρμή, **ῥ. β.** περίφο. ὃ ὁρμητικὸς βορρᾶς, ἵεται
 φέρεται, ἴσοιο. ἐνεσ., **φυλάσσω** ὃν (ἔδον) **κ.** προσέχων μὴ ῥίψῃ τὸν
 ἀναβάτην του, ὅστις τὸν διηύθυνεν, ἦ: προσέχων, ὑπακούων τυ-
 φλῶς εἰς τὰς ὁδηγίας του., **τιτύσκω** (τεύχω) παρασκευάζω, σχε-
 διάζω, προσφέρω, **νεόκροτος ν.** (κρότος-ἐπιδοκιμασία, πρὸβλ. ἐπι-
 κροτεῖν..) ἡ νεωστὶ χειροκροτηθεῖσα, πρόσφατος.—50-5 **ὄλβιός**
 ἐστὶν ἐκεῖνος ὃς, **ἔπορε**, πρὸκμ. πέπρωται, ἔδωκε, **μοῖραν καλῶν**
μερίδα (γενναίαν) τιμῶν, νίκας ἐν Ὀλυμ. κ. Δελφ., **βιοτὰ-ῆ βίος**,
ἀφνειὸς (ἄφενος-πλούσιος, *οφ-es*), πλούσιος, ἐπιθ. τοῦ βιοτάν,
πάντα εὐδαίμων.—56-62 καὶ μὲν ὑποσηριάζει τὴν ἁποψιν τοῦ
 B.: καὶ ἀληθῶς, **παῖδα Διὸς** τὸν Ἡρακλέα, **ἀργικέραννος** (ἀργός-
 λευκός) ὃ βάλλων τοὺς ἀπαστοράπιοντας κερανοὺς, **ἔρειπιπύλας**
 (ἐρείπων π.) 222,3 ὃ κατακορηνίζων πύλας, ὃ πορθητὴς πόλεων,
δύναι δώματα ὅτι εἰσέδυσεν, ὅτι κατήλθεν εἰς, ἐκ τοῦτου τὸ ποτέ

τανύσφυρος ὁ ἔχων μακροὺς πόδας, ὑψηλός, **κύνα** τὸν Κέοβερρον, **καρχαρόδους** (κάρχαρος ὁ ἔχων κεχαραγμένους, κεχηρότας τὸν ὀδόντας) ὁ ἔχων ὀξεῖς, κοπιτεροὺς ὀδόντας, **ἄπλωτος** (πελά(ζ)ω) ἀπροσπέλατος.—63-7 **ἐδάη** (δα-, διδάσκω) ἔμαθεν, ἐγνώρισεν εἶδεν, **δυστάνων** διὰ τὴν κακίην των μοῖραν νάποθάνωσι, **Κωκυτὸς** ποι. τοῦ "Αἰδον, **οἶα** : ἐδάη τὰς ψυχὰς τοιαύτας, οἶα φύλλα..., οἶά ἐστι τὰ φύλλα..., ἃ ἄνεμος δονεῖ, **ἀργηστάς** ἀργεστής 58, ὁ ποιῶν αἰθρίαν, διανυγής, **πρῶν** πρῶτος ἄ. γήλοφος, ἔψωμα, κορυφή, **μηλόβοτος** βοσζόμενος ἐπὶ αἰγοπροβάτων, κτηνοτρόφος, "Ιδα-η τὸ ὄρος τῆς Κρήτης.—68-70 **μεταπρέπω** 4,39, **εἰδῶλον** ἡ ψυχὴ ὡς εἰδῶλον τοῦ σώματος, **Πορθανίδας** δωρ. ἀντὶ Πορθανίδης, ὁ υἱὸς τοῦ Πορθάνου, ὅστις δωρ. Πορθάν, ὡς "Αλκμῶν-άν' ἐνταῦθα : ὁ ἔργου τοῦ Πορθάνου, πατὴρ τοῦ Οἰνέως, ὅστις ἦν πατὴρ τοῦ Μελεάγρου, περὶ οὗ ἐνταῦθα ὁ λόγος, **θρασυμένων** ὁ εὐτόλμως μένων, ἀτρόμητος, **ἐγγέσπαλος** ὁ κραδαίνων τὸ δόρυ.—71-6 "Αλκμήνιος ὁ υἱὸς τῆς "Αλκμήνης, "Ηρακλῆς, προβλ. "Αριστομένειος 228,12, **ἐπέβασεν**, ἐπιβαίνω, μιβτι. ἐφήρμοσεν, ἐστερέωσεν, **λιγυκλαγγής** (λ.-κλάζω) συρίζων, **κορῶνα-η** δακτύλιος μετὰλλιος ἐν τῷ ἐτέρῳ ἄκρῳ τοῦ τόξου, εἰς ὃν ἐστερέουν τὴν ἐπὶ τοῦ ἐτέρου ἄκρου προσδεδεμένην νευράν, ὅταν ἤθελον νὰ τοξεύσωσι, **ἀναπτύσσω** ἀνοίγω, **ἐξείλειτο** ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φαρέτρας, **ἰὸς** 108,3, **χαλκεόκρανος** ὁ ἔχων χαλκὴν κεφαλὴν, αἰχμὴν, χαλκόμυτος.—76-84 **προφάνη** ἀντία παρουσιάσθη ἐμπρὸς ἀντιμέτωπος, **εἰδὼς** ψυχὰ κατὰ σύνεσιν, ἐν **χώρῳ** αὐτοῦ ὅπου εὐρίσκειται, **γελανόω** (γελανής-εὐθυμος) φαιδρύνω, καταπραΰνω, **προῖτημι** ὀπίτω ἐμπρὸς, **διστός** ἄ. βέλος, **τραχὺς** (ἀνώμαλος) πολύμυτος, **ταῦσιος** τηῖσιος, μάταιος, **φθίμενοι** οἱ νεκροί, **οὐ τοι δέος** (ἐστὶ) δὲν ἐφίσταται λόγος νὰ φοβῆσθαι πᾶν ὅ,τι βλέπεις εἶναι οὐκ αἰ.—84-9 "Αμφιτρύων ὁ κατ' ἐπίφασιν πατὴρ τοῦ "Ηρακλέους, **ἔργος** οὐ. 201,4, 88 δύο ἐρωτ. ἐν τῇ αὐτῇ προτ. κατὰ τὸ ὁμηρ. τίς πόθεν εἰς.—89-92 **κτεῖνον** τὸν φονεύσαντά σε, **τάχα** ταχέως, **ἐφ' ἄ. κ.** περίφο. ἐπ' ἐμοί, **τὰ δέ που** ἀλλ' αὐτιά, εἴμαι βέβαιος, εἶναι ζήτημα ἐνδιαφέρον τὴν "Αθηναῖν.—93-6 **χαλεπὸν** ἄνδρεςσι, **παρατρέψαι ν.** νὰ μετατρέψωσι τὰς βουλὰς.—97-102 **καί..** Οἰνεύς, βασιλεὺς τῆς ἐν Αἰτωλίᾳ Καλυδῶνος, **παῦσεν** ἂν διότι ἄλλως, ἐάν οἱ θεοὶ μετέβαλλον βουλὰς, θὰ εἶχε καταπαύσει, **πλάξιππος** (πλήττειν) ἱππόδαμος, ἀρματηλάτης, **σεμνᾶς** ὡς παρθένου, **καλυκοστέφανος** ἐπιτεμμένος διὰ καλῶν ἀνθέων, **λισσόμενος** θυσίαισί τε ἀντὶ λ. θύων τε ἢ : λιταῖς θυσίαις τε, **πολέων** πολλῶν, **φοινικόνωτος** κόκκινος εἰς τὰ νῶτα (μέλιος)—103-10 **ἀνίκαιος** ἄκαμπτος, **ἔσσευε** ἐξαπέλυσεν, **εὐρυβίας** ὁ με-

γάλης δυνάμεως, **ἀναιδομάχας** ὁ μὴ συντελλόμενος ἐν τῇ μάχῃ, ἄφορος, ἀνηλεής ἐν τῇ, προβλ. ἀθαμβή; 201,11, **καλλίχορος**, προβλ. καὶ εὐρύχορος 90,1, **πλημύρων** (πίμπλημι) **σθένει** ἔχων περισσειαν δυνάμεως, ἐπεραφορίζων ἀπὸ δυνάμιν, **ἐπικείρω** κουρεύω, θερίζω, **ὄρχος** (ὀρέγω) ἅ. σειρὰ καρποφόρων δένδρων, **κλήμάτων**, πάντα βροτῶν, ὅσις... **εἰσάντιαν** (ἄντην) ἀντικρύ.—111-20 **δηρις-ιος** θ. μάχη, **στιγερὸς** φοικτικός, **ἴσταμαι** δ. στήνω μάχην, **τῷ** κάποι, **ἐνδυκῶς** ἐπιμελῶς, μὲ ὅλας τὰς προφυλάξεις, κανονικὴν μάχην, **ἅματα** ἥματα, **ὀρέγω** (ἐκτείνω τὰς χεῖρας) **παρέχω**, **κάρτος** νίκην, **ἐριβρύχας** (βρυχώμαι) ὁ γρυλίζων φοβερά, **ἐπαῖσσων** 227,1 ἐφορμῶν, **βία** ἀκάθεκτος, **φέρτατος** ἀνδρείοτατος 228,2, **κεδνὸς** (κίδομαι) περισποῦδάστος, φίλιτος, **περικλειτὸς** (περὶ (ἐπι.)-κλειτός, κλείω-κλείζω) περίφημος.—121-6 **πρὸς** δὲ ἐπιρ. ἐκτὸς δὲ τούτων, **ὀλοδὸς** 108,4, **πλεῦνας** πλείονας, **δαῖφρων** ἐνταῦθα μᾶλλον ἀντὶ **δαῖδφρων** ἡ ἔχουσα πολέμον φοβήθη, **κακόβουλος**, **ἀγροτέρα** θεὰ τῆς ἀγρίας φύσεως, **κνηγρός**, **ἐνδυκῶς** 112 ἐμπαθῶς, **αἶθων** ξανθός, **μενεπτόλεμος** ὁ μένων ἐν τῷ πολέμῳ, ἀκλόνητος, **καριετικός**, **Κουρηῖτες** οἱ κάτοικοι τῆς Πλευρώνας ἐν Αἰτωλίᾳ.—127-35 **ἐνθα** χρόν., **πολλοῖς** σὺν ἅ. πρὸς πολλοῖς ἄλλοις, **μάτρως** μήτρως-ω κ.-ως ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος, **καρτερόθυμος** γενναῖοκαρδός, **οὐ κρίνει**. δὲν δύναται γὰ διακρίνει τοὺς φίλους ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν, δὲν γνωρίζει φίλους, δὲν κάμνει διακρίσεις· τὰ βλήματα φέρονται τυφλὰ ἀδιακρίτως κατὰ πάντων, **τοῖσι** τούτοις οἷς ἂν θεὸς θέλῃ θάνατον αὐτὰ φέρειν.—136-44 **ἐπιλέγομαι** ἀναλογίζομαι, **κακόποτος** κακομοιριασμένη, τρισαθλία, **ἀτάρβατος** ἀτάρβητος (ταρβῶ-φοβοῦμαι, *terreo*) ἀπιότης (πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου), **λάρναξ** 222,1, **φιτρὸς** ἅ. (φύεσθαι, κορμός) δανλός, **ὠκύμορος** ὁ ἐπιφέρων ταχὺν τὸν θάνατον 87,2, **ἐκ** λ. ἔξαγαγοῦσα ἐκ τῆς λ., **ἀνακλαίω** κλαίω μὲ μεγάλην φωνήν· γοερώς θορήνησασα, ἀναλυθεῖσα εἰς γοερούς θορήρους, **τὸν** δὴ ἀκριβῶς ἐκείνον, **περὶ** οὗ, **ἐπικλώθω** 1,9, **τότε** κατὰ τὴν ἐβδόμην ἡμέραν ἀπὸ τῆς γεννήσεώς μου, **ὄρος** ὄριον, κανὼν, μέτρον.—144-54 **ἀμώμητος** ἀμύμων, **ἐξαίρετος**, **δέμας** οὐ. ἀνάστημα, ἀναφ., **κιχάνω** 1,15, **τοὶ** δὲ οἱ δὲ ἄλλοι Κουρηῖτες, **ψυχὰ** 2,14 φιλοψυχῶ, **μίνυνθα** 6,7, **ὀλιγοσθενέω** ἔξαντιλῶνται αἱ δυνάμεις μου· ἀντελήφθην ὅτι ἐξέλειπον... **αἰαὶ** ἄχ καῖμένος, **πύματος** 45,10, **π.** **πνέων** πνέων τὰ λούσθαι, **τλάμων** ὁ δυστυχής, **ἀγλαὸς** ὠραῖος.—155-60 **ἀδεισιβόας** ὁ ἀιμόμητος ἐκ τῆς βοῆς, ἐν τῇ μάχῃ, **μοῦνον** δὴ τότε διὰ μοναδικὴν τότε φοβάν, **τέγγω** 100,9, **οἰκίτζω** αἰσθάνομαι συμπάθειαν, **ταλαπενθής** ὁ ὑποφέρων πολλὰς θλίψεις, πολὺπικρός.—160-2

φέριστον κ. **φέριαιον** 228,2 ἄριστον, προτιμώτατον.—162-9 **μύρομαι** χύνω δάκρυα, κλαίω, **οὐ γάρ.** ἐπειδὴ οὐδὲν κατορθώνομεν κλαίοντες, αἰτιολ. τὰ ἐπόμενα, **μέλλει τις, τελεῖν** γὰρ κατορθώσῃ, γὰρ φέρῃ εἰς πέρας, ἢ ἴα ἄρα, **ἀδμήτα** κ. **ἀδμῆς** (δάμνημι) ἄγαμος, **ἀλῖγκιος** ὁμοιος, **φυὰν** 4,5, ἐθέλων εὐχαρίστως, **θείμαν** κεν ποιησαίμην ἂν, **λιπαρὸς** εὐμαρῆς, βασιλικός, : ὡς βασιλεύσαν.—170-5 **Δαϊάνειρα** Δηϊάνειρα, **χλωραύχην** ἢ ἔχουσα τὴν δρόσον τῆς νεότητος ἐπὶ τοῦ αὐχένος τῆς, δροσόλαιμος (ἡμεῖς: ἔχει λαίμον σὺν τῷ βλαστάρι, σὺν τῷ χλωρῷ τυρί), **νῆις-ιδος** (νῆ-οῖδα) ἄπειρος: τοῦ ἔρωτος τοῦ θέλγοντος τοὺς ἀνθρώπους, ἀδμήτα, **χρυσέα** ἢ **Κ.** διὰ τὰ χρυσᾶ κοσμήματα.—176-86 **Καλλιόπα**-η ἢ προσβυτάτη καὶ πρώτη τῶν Μουσῶν, θεὰ τῆς ποιήσεως, **σιᾶσον ἄρμα** σταμάτησον, παῦσον τὸ ἄσμά σου περὶ τοῦ Ἥρ. ἐδῶ, **ἀρχαγὸν** πατέρα, ἐν πατριαρχ. ἐννοία, **ἀκαμαντορῶας** ὁ ἀκαμάτως, διαρκῶς ὄρεων, **Πέλοπος βίαν** περίφρ. κραταῖον Πέλοπα, **πέταλον** 145,2 περίφρ. φύλλα, ὁ στέφανος ἐκ κοτίνου ἄγγελος εὐδαιμονίας.—187-90 **ἀλαθείας χάριν** ὅπως ἀπαιτεῖ ἡ ἀλήθεια τῶν πραγμάτων, **αἰνεῖν** ἐπαινεῖν πάντα εἴ τις., πάντα εὐδαιμονοῦντα, ἀντικμ., **ἀπωσάμενον φθόνον** ἄνευ φθόνου, ἢ μυχ. εἰς τὸ ὑποκ. τοῦ **αἰνεῖν**, ἀμφοτέρωθεν χερσὶ πάσῃ δυνάμει.—191-4 **Βοιωτὸς ἀνὴρ** ὁ Ἡοῖδος, **πρόπολος** θεράπων, **ὃν ἂν ἐπεξ.** τοῦ **τάδε**, **βροτῶν φῆμα** οἱ εὐφημοὶ λόγοι, **ἐπαινοὶ** τῶν.—195-200 **εὐμαρῆς** (μάρη-χείρ, εὐχερῆς) εὐκόλος: προσθύμως συγκατατίθεμαι γὰρ στείλω, **εὐκλέα γλῶσσαν** τὴν μουσῶν μου τὴν κατάφορον δόξης, **οὐκ ἐκτὸς κελεύθου δίκας** χωρὶς γὰρ ἐκτροχιασθῇ ἐκ τῆς ὁδοῦ τοῦ δικαίου, τοῦ προσήκοντος: σύμφωνα πρὸς ὅ,τι σήμερον ἀπαιτεῖ ἡ δικαιοσύνη (ἀξιοῦσα γὰρ ὑμνῶμεν μεγάλην νίκην), **τόθεν** ἐντεῦθεν, ἐκ τῆς εὐκλεοῦς γλώσσης, ἐκ τῶν ποιητ. ἐγκωμίων, **πυθμῆν** ἢ ὅλζα τοῦ δένδρου, τὸ στέλεχος, **ἐσθλὰ καλὰ** 227,6. 228,3: τὸ καλλίσταρον δένδρον τῆς εὐτυχίας (εὐτυχῶν γεγονότων) ἀναπτύσσεται σφριγηλόν, ὅταν ἀρδεύεται διὰ τῆς ποιήσεως (τόθεν), **μεγιστοπάτωρ** ὁ μέγιστος πατήρ, ὁ πατήρ πάντων, **φυλάσσοι** ἐσχί, **ἀκίνητος** ἀπαρασάλευτος, ἐδραῖος.

Ὁ Ἴερον ἐνίκησε κέλητι Ὀλύμπια τῷ 476 π.Χ., τῷ 482 κ. 478 π.Χ. Πύθια 41. Ἦτο νῖος τοῦ Δεινομένους ἔχων ἀδελφοὺς τὸν Γέλωνα, Πολύζηλον, Θρασύβουλον 35, διαδεχθεὶς δ' ἐν τῇ τυραννίδι τὸν ἀποθανόντα ἀδελφὸν Γέλωνα τῷ 478, ἵσως ἔφερε τὸν τίτλον στρατηγὸς αὐτοκράτωρ 2· διεξήγαγεν εὐτυχεῖς πολέμους 33, ἐθεράπευε τὰς Μούσας καλῶν εἰς τὴν αὐλήν του τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν ποιητῶν, Σιμωνίδην, Βακχυλίδην, Πίνδαρον καὶ ἄλλους, μεθ' ὧν συνέδετο διὰ τῆς ξενίας 11, ἀλλ' ἔπασχεν ἀπὸ τῆς νεότητος λιθουρίαν

53...—2 ἱπποδίνητοι καὶ διὰ τὸ ἐξαίρετον ἱππικὸν καὶ ὡς συντη-
ροῦντες ἄρματα· νομίσματα τοῦ Γέλωνος φέρουσι τέθριππον καὶ
τὴν Νίκην πτερωτὴν στεφανοῦσαν αὐτὸ, νεώτερα δὲ φέρουσι μόνον
τέθριππον.—3 γνῶση ὁ Β. μετὰ νικῶν ἀδιαφορίας ἀνακηρύττει
τὸν Ἴερωνα δεινὸν τεχνοκροίτην, διότι ὁ Ἴ. ἐξετίμα πολὺ τὰς ψδὰς
τοῦ Β.—19 Ὁ ἀετὸς ἱερὸς τοῦ Διὸς καὶ ὡς βασιλεὺς τῶν πτηνῶν
καὶ ὡς πετῶν περὶ τὰς ὑψηλοτάτας κορυφὰς τῶν ὄρεων, ὅπου ἐπι-
στεύετο ἔδρευνον ὁ Ζεὺς. Ὁ Β. ἐννοεῖ τὸν χρυσοῦν ἀετὸν, χρυσαέ-
τον (σταυροαῖτόν), φαιόχρουν, ἔχοντα τὰ πύλα τοῦ λαιμοῦ ἐπιμήκη
καὶ μάλιστα κατ' ὕψος, ἐλαφροῦς ὑπομέλανα, ἐν τῷ ὀποίῳ ἡ φαν-
τασία διαβλέπει χρυσοῦν ἀπόχρωσιν.—33 Νίκην ἐννοεῖ τὴν Ὀ-
λυμπ. καὶ τὰς 2 Πυθ., ἀλλὰ καὶ τὴν Σύβαριν ἐβοήθησε κατὰ τῆς
Κρότωνος καὶ τοὺς Ἐπιζεφυρίους Λοκροὺς κατὰ τοῦ Ῥηγίου.—
41 Πύθωνος ὁ κέλης Φερσένικος εἶχε νικήσει καὶ τὰς δύο Πυθ. νί-
κας.—42 Ὁ Β. ἐπιθέτων τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς (θεᾶς) γῆς ὀρκίζεται
ἐπικαλούμενος τὴν καθ' ἑαυτοῦ τιμωρίαν τῶν χθονίων, ἐὰν ὀρκί-
ζετο ψευδῇ.—60 Ὁ Κέοβερος τοικέφαλος κύων φύλαξ τοῦ Ἀἰδου,
τέκνον τῆς Ἐχίδνης, δαίμονος κατὰ τὸ ἥμισυ παρθένου ὥραιας,
κατὰ τὸ κάτω ἥμισυ ἐχίδνης.—71 Ἡ Ἀλκμήνη, θυγάτηρ τοῦ
βασιλέως τῶν Μυκητῶν Ἡλεκτοῦωνος, σύζυγος τοῦ Ἀμφιτρώ-
νος, βασιλέως τῆς Τίρυνθος καὶ εἶτα τῶν Θηβῶν, ἐγέννησεν ἐκ τοῦ
Διὸς τὸν Ἡρακλέα.—72 Κατὰ δημῶδὴ δοξασίαν καὶ ἐν Ἀἰδου ὁ
βίος τῶν ἡρώων ἦτο συνέχεια τοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.—73 Περὶ τόξου
ἰδ. Ὅμ. Δ 105 ἡμετ. ἐκδ.—77 Περὶ τῶν κατὰ Μελέαγρον καὶ τὸν
κάπρον ἐκτενῶς ἐν Ὅμ. Ι 529... Πραγμ. ἡμετ. ἐκδ.—89 Ἡ Ἡρα
κατεδίωκε λυσσώδως τὸν Ἡρακλέα, ὃν ὅμως ἐπροστίτενεν ἡ Ἀθ.
Ὁ Ἡρ. φαντάζεται τὸν φονέα τοῦ Μελέαγρον ὑπερφανῶς πελεμιστήν,
ὅστις καὶ αὐτὸν θά ἀπειλήσῃ.—111 Ἑλλάνων ἄριστοι οἱ Διόσκο-
ροι, ὁ Θησεύς, ὁ Ἀδμητος ἐκ Φερῶν, Ἀγκαῖος καὶ Κηφεύς, υἱοὶ
τοῦ Λυκούργου, βασιλέως τῆς Ἀρκαδίας, ὁ Ἰάσων, ὁ Πειρίθους, ὁ
Πηλεὺς, ὁ Τελαμών, ἡ Ἀταλάντη ἐξ Ἀρκαδίας κἄ. Τὴν θήραν τοῦ
Καλνδωνίου κάπρου εἶχεν ἀπεικονίσαι ὁ Σκόπας ἐν τῷ Ἀ. ἀετώ-
ματι τοῦ ναοῦ τῆς Ἀλέας Ἀθηνᾶς ἐν Τεγέρ, οὗ τὰ λείψανα, ἐν οἷς
καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Καλνδωνίου κάπρου, ἰδ. ἐν ΑΑΜ Αἰθ. ε. κ.
δ'. ἐκ. π. Χ. ἀρ. 178-80.—148 πύργων τῆς Πλευρώδος.—173
Ἡ Δηάνειρα ἀποστείλασα κατόπιν πρὸς τὸν σύζυγον Ἡρακλέα
χιτῶνα βεβαμμένον διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Κενταύρου Νέσσου ὡς θέλ-
γητρον, ἐν ἀνακίῃ τὴν ἀγάπην του, ἄκουσα κατέκαυσεν αὐτόν.—
181 Περὶ Πέλοπος 4,7.—Τίς ἡ κυρία ἰδέα τοῦ ἐπινίκου; πῶς
διήρθρωσεν αὐτὸν ὁ Β.;

Διδύραμβοι: 230-1.

Γένεσις καὶ ἐξέλιξις τοῦ διδυράμβου. Ὁ κατὰ φύσιν ἄνθρωπος θανατῶν τὰ ποικίλα φυσικὰ φαινόμενα ἐπροσωποποίησε καὶ ἐθεοποίησεν αὐτά, τὰς δὲ ἐναλλαγὰς τῶν φυσικῶν φαινομένων (βλάστησιν, μαρασμόν..) ἐξέλαβεν ὡς πάθη τῶν θεῶν, πρὸς οὓς διὰ τοῦτο ἡσθάνετο ἰσχυρὰν συμπάθειαν, ζωηροτάτην δὲ ἡσθάνθη, καὶ μάλιστα οἱ ἀμέσως πρὸς τὴν φύσιν ἐπικοινωνοῦντες ἀγρόται, πρὸς τὸν πολυπαθῆ καὶ εὐεργετικὸν Διόνυσον (πρὸς τὰς ἐναλλαγὰς τῆς φυτ. βλάστησεως καὶ μάλιστα τῆς ἀμπέλου). Πρὸς ἐκδήλωσιν τῆς πρὸς αὐτὸν συμπαθείας οἱ Ἕλληνες ἐπενόησαν ἴδιον μέλος ᾠδόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ συνοδευόμενον μετ' ὀρχήσεως, τὸν διδυράμβον, ὅστις γενόμενον τεχνικὸν ἥσμα ὑπὸ τοῦ Ἀρίωνος εἰσῆχθη ἐπὶ Πεισιστοράτου εἰς Ἀθήνας, ὅπου ἐγένετο ἐνθουσιωδῶς δεκτός. Οἱ χορευταί, 50 τὸν ἀριθμὸν, ὀρχούμενοι κυκλικῶς (κύκλιοι χοροί) μετὰ στεφάνου κισσοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ μετημφιεσμένοι εἰς Σατύρους ἔγαλλον τὰ παθήματα τοῦ θεοῦ. Σὺν τῷ χρόνῳ χάριν ποικιλίας αἱ ὑποθέσεις ἐλαμβάνοντο καὶ ἐξ ἄλλων κύκλων μύθων ἄλλων ἡρώων. Τῆς ἐκτελέσεως ἐπεμελοῦντο οἱ χορηγοί, πλούσιοι Ἀθηναῖοι, καταρτίζοντες τὸν χορὸν ἐκ προσώπων, τὰ ὁποῖα διέτρεφον κατὰ τὸν χρόνον τῶν ἀσκήσεων καὶ ἐνέδνυν διὰ τῆς ἐορτασίμου στολῆς, ἀναλόγου πρὸς τὸ θέμα τοῦ διδυράμβου, καὶ προσλαμβάνοντες ἐπὶ μισθῷ ποιητὴν, ὅστις ἐποίει τὸν διδυράμβον καὶ ἐγύμναζε τὸν χορὸν περὶ τὴν μουσικὴν καὶ τὴν ὀρχησιν τοῦ ἁσματος· προβλ. 113, 114.

230.

Μίνως ὁ βασιλεὺς τῆς ἐν Κρήτῃ Κνωσοῦ, ἐκδικῶν τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ Ἀνδρόγεω, φονευθέντος ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Ἀθηναίων Αἰγέως, ὑπεχρέωσε τοὺς Ἀθηναίους νὰ πέμπωσι κατ' ἔτος 7 νέους καὶ 7 παρθένους ὡς βορὰν τοῦ τέρατος Μινωταύρου, ἐνδιατωμένου ἐντὸς ἀδιεξόδου ὑπογείου σπηλαίου, τοῦ λαβυρίνθου. Ἀλλ' ὁ τοῦ Αἰγέως υἱὸς Θησεύς, βαρέως φέρων τὴν ὕβριν ἐπιβαίνει τοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον ἔμελλε νὰ φέρῃ τὸν φόρον εἰς τὴν Κρήτην, μετὰ τῶν ἄλλων νέων καὶ νεανίδων, προσιθέμενος νὰ παλλάξῃ τὴν πατρίδα τοῦ ἀτιμωτικοῦ φόρου. — **ἡΐθεος κ. ἡθεος** ἄγαμος νέος, παλληκάριον, θ. παρθένος. — **1-7 κυανόπρωρα** θ. τοῦ κυανόπρωρος, ἔχουσα βεβαμμένην τὴν πρῶραν διὰ κυάνου, κυανῆς μάξης, ὑαλώδους, **μενέκτυπος** μενεπτόλεμος, ὁ ἀκλόνητος ἐν τῇ θορυβῳδαίᾳ μάχῃ, **δὺς ἐπὶ 7 νέους καὶ 7 νέας, κούρους** κατὰ σύλληψιν καὶ περὶ τῶν νεανίδων, **ἀγλαὸς** 229, 154, **Ἰάονες** οἱ Ἀθηναῖοι, διότι ἡ Ἀττικὴ ἐθεωρεῖτο ὡς ἡ κοινὴ τῶν Ἰώνων, **πίτνω πίπιω, φᾶρος** οὐ. 166, 1 ἰστίον, **τηλαυγῆς**

μακρὰν φεργγοβόλῳν, κατέλευκος, ἔκαυ 228,11, πολέμαιγίς ἡ φέ-
ρουσα τὴν πολεμ. αἰγίδα.—8-13 αἰνὸς δεινός, ἡμεράμπυξ, προβλ.
χρυσάμπυξ 229,13, ἡ φέρουσα θελκτικὸν διάδημα, κνίζω κεντῶ, βε-
λονίζω, γαργαλίζω, κέαρ κῆρ, ἐρατύω ἐρητύω, κρατῶ, ἀναχαίτιζω,
ἄτερθε μακρὰν, παρθενικά 149,4, παρηῖς θ. παρειά.—14-20
ἔκγονος ἔγγονος, διότι ὁ Αἰγέυς ἦτο υἱὸς τοῦ Πανδίωνος, ἴδε τὰς ἐνο-
χλήσεις, δινάω δωρ. δινέω, στρεφογυρίζω, μέλαν ἐκ τῆς ὀργῆς, ἐξη-
γριωμένον, ὑπ' ὀφρύων κάτω ἀπὸ τὰ φρύδια, σχέτλιος σκληρός,
πικρός, ἀμύσσω σχίζω, σπαράζω, εἴρω (εἶξ οὐ ἐρῶ, εἴρηκα) λέγω.—
20-3 φέριatos 229,118, κυβερνῶ θυμὸν ὀνθυμίζω τὰ πάθη,
ὅσιον κτγρ. δὲν εἶναι εὐσεβὴς ὁ τρόπος, μὲ τὸν ὁποῖον ὀνθυμίζεις τὰ
πάθη σου, ἔσω φρενῶν τὰ ψυχικά, ἴσχω συγκρατῶ, βία αὐθαιρε-
σία, μεγαλοῦχος εὐγενής, ἀλαζονικός, ἥρως κλητ.—24-9 κατα-
νεύω προσορίζω, ἐπικρεμῶ, τάλαντιον-α ἡ ζυγαριά, Δίκας τῆς δι-
καιουσύνης, ῥέπει μιβτ. ἐπικρεμῆ, ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὄν, ἐκπλήσομεν
θὰ ἐκπληρώσωμεν, θὰ ὑποστώμεν πλήρως, μῆτις θ. σκέψις, βαρεῖαν
μ. τὸ σφοδρὸν πάθος σου, τὴν ἀφόρητον πρόθεσίν σου, ἣν βαρέως
φέρομεν.—29-38 κεδνός 229,118, κόρα Φ. (Ἀρήγορος) ἡ Εὐ-
ρώπη, ἐρατώνυμος ἡ ἔχουσα θελκτικὸν ὄνομα, λέχει Δ. μιγεῖσα
συγκατακλιθεῖσα μετὰ τοῦ Δ., κρόταφος κορυφή, πλευρὰ ὄρους,
βροτῶν φέριaton, ἀλλὰ ἀπὸδ. εἰς τὸ εἰ καὶ σε 29, Π. θυγάτηρ
ἡ Αἰθρα, ἀφνεός 229,53, πλαθεῖσα πελασθεῖσα, λέχει μιγεῖσα 30,
Ποσειδᾶν κ. Ποτειδᾶν δωρ. Ποσειδῶν, ἰόπλοκος κ. ἰοπλόκαμος
ὁ ἔχων μαύρους πλοκάμους, κάλυμμα κρηδεῖνον, καλύπτραν, κα-
λύπτουσαν τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ πρόσωπον τῶν γυναικῶν πλὴν τῶν
ὀφθαλμῶν.—39-46 τῷ διὰ τοῦτο, ὅθεν, κέλομαι παρακαλῶ
222,15, πολέμαρχος ἡγεμὼν, προβλ. στρατηγός 229,2, ἐρύκω συγ-
κρατῶ, ἐρύκεν δωρ. -ειν, ὕβρις βία 23, πολύστονος ὁ προκαλὼν
πολλὰς λυπηρὰς συνεπείας, ἐραννός (ἐρασ-) θελκτικός, ἰδεῖν φάος νὰ
ζήσω, Ἄους Ἡοῦς, ἐπεὶ ἐν ἡ περιπτώσει, εἰ, δαμάζω βιάζω, ἐπι-
βάλλω χεῖρα, ἥθειοι ἐνταῦθα κατὰ σύλληψιν περὶ τῶν παρθένων,
πρόσθεν πρὸ πάσης βιαιοπραγίας σου, βίαν χ. θὰ παραδείξωμεν
τὴν δύναμιν τῶν χειρῶν μας, θὰ λύσωμεν τὴν διαφορὰν διὰ τῶν χει-
ρῶν, τὰ ἐπιόντα.. τὴν ἔκβασιν θὰ κανονίσῃ ὁ θεός.—47-52 ἀρέ-
ταιχος ἄριστος λογχομάχος, τάφον ἄορ., ποκμ. τέθηπα (θαμβ-),
ἐξεθαμβήθησαν διὰ τὸ, ὑπεράφανον ἀνδροπρεπές, ἀξιοπρεπές, χο-
λώσατο ἐχολώθη, ὑφαίνω σκευωρῶ, χαλκεύω, μῆτιν σχέδιον 29,
ποταίνιος πρόσφατος, νέος, ἀσυνήθης, ἀνήκουστος.—52-7 σοὶ μὲ
σέ, πρόπεμπε κατὰπεμψον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν, θοὰν ὡς
παρ' ἡμῖν: ἀστραπιαία ταχύτης, πυριέθειρα ἡ πυρόκομος, ἡ ἔχουσα

πυρίφλογον κόμην, πυρίνη, ἀρίγνωτον 229,29 εὐδιάκριτον, μὴ ἐπι-
τρέπον ἀμφισβητήσεις, ὀφθαλμοφανές.—57-66 φυτεύω τίκτω, κυρ.
περὶ τοῦ πατρὸς, **τόνδε κόσμον χ.** τὸν δακτύλιον, τὸν ὅποιον λέγων
ταῦτα ἀφαιρεῖ καὶ ὅτιπαι εἰς τὴν θάλασσαν, ἀγλαὸς ἀπαστραπίων,
ἔνεγκε ἐκ β. ἁλός, **ἔδικον** ἄορ. ἔρριπα, προβλ. δίσκος, δίκτυον, **θρά-**
σει μετὰ θάρρους, ἐς **δόμους πατρὸς** εἰς τὴν θάλασσαν, εἴσεαι
οἶδα, **ἀναξιβρέντας** ὁ βασιλεὺς τῶν κερανῶν, **μεδέων** (μῆδομαι,
medeor) ὁ βασιλεὺς, ὁ κύριος τοῦ σύμπαντος.—67-71 ἄμετρος ὁ
ἐξερχόμενος τοῦ προσήκοντος μέτρου, αὐθάδης, ὑπερφίαλος, **φύτευ-**
σεν ἐπόρσισε, **θέμεν** ποιῆσαι, **πανδερχῆς** παθ. περιφανής, περίοπτος
εἰς ὅλους.—71-80 ὁ δὲ **Μ.**, **θυμάμενος** θυμαρής, θυμῆρης (ἀρα-
ρίσκω): ἀρμόζων εἰς τὴν καρδίαν, εὐφρόσυνος, **τέρας** σημεῖον, **πε-**
τάννυμι ἀπλώνω, **αἰθῆρ** θ., **εἶπεν** 20, **τάδε** ἰδοῦ, **δῶρα Δ.** τὸ φι-
λοφρόνημα, τὴν διόσημίαν, δαῖγμα τῆς φιλοφροσύνης τοῦ Διὸς, **ἐμὰ**
τὸ πρὸς ἐμέ, **σαφῆ** κτηρ., **ὄρνυ'** ὄρνυ(σ)ο, ὄρμα, ἐμπρός! πέσε!, **βα-**
ρύβρομος (βρέμω, βροντή) ὁ θορυβωδῶς παφλάζων, πολυθόρυβος,
τελεῖ μέλ. θὰ παράσχη, **ἡύδενδρος** εὐδενδρος.—81-5 **θυμὸς ἀνε-**
κάμπτετο πάλιν δὲν ἀνεκαλεῖτο ἡ ἀπόφασίς του, δὲν ἐλύγιζεν εἰς τὴν,
δὲν ἡσθάνετο κλονισμούς, **ἔκρια** τὰ κατὰ τὴν προῖραν καὶ πρῶμναν
σανιδώματα, κατασιτρώματα, **εὐπάκτος** εὐπηκτος, καλῶς συνηρομολο-
γημένος, καλοδεμένος, **ὄρου** ὄρω, **θελημὸς** ἡσυχος, **πόντιον ἄλ-**
σος τὸ θαλάσσιον ἱερὸν, ὁ ἱερὸς θαλάσσιος περίβολος.—86-9 **τάφεν**
48, **ἐνδοθεν** ἐνδομύχως, **ἴσχεν-ειν**, γὰ διενθύνωσιν οἱ ναῦται,
κατ' οὔρον 239,66 πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀνέμου· ὁ **Μ.** ἐξήτει
ναπομακρυνθῇ τὸ πλοῖον τοῦ Θ. καὶ ἀπαλλαγῇ αὐτὸς τῆς ὀχληρᾶς
ὑπεροφίας τοῦ αἰχμαλώτου· ἀλλ' ἄλλαι αἱ βουλὰι αὐτοῦ, ἄλλαι αἱ τῆς
Μοῖρας· **ναᾶ** **νηα**, **ναῦν**, **εὐδαίδαλος** κομψός, δὲ 89 ἀλλά, **πορσύνω**
(ἔπορον) πορίζω: ἡ **Μοῖρα** ἔκαμε τὸ πρᾶγμα· **ναποβῇ** ἄλλως ἢ ὡς
ἐφ' αὐτῷ· ὁ **Μ.**—90-6 **δόρυ** ξύλον, τὸ ξύλινον πλοῖον, **ὠκύπομπος**
ὁ ταχέως μεταφέρων, ταχύπλοος, **ἀήτα** θ. κ. **ἀήτης** (ἄημι-πνέω)
βιαία πνοή ἀνέμου, ἄνεμος, **βορεᾶς** ἐπιθ., **σοέω** (σεύω) θέτω εἰς
κίνησιν, κινῶ, **νῖν** τὴν ναῦν, **πᾶν γένος ἡι.** ὅλοι οἱ νέοι καὶ αἱ νέαι,
θρῶσκω, θόρον, 4,9, **θοῦρος**, **λείριος** 2 κ. **λειριόεις** (λείριον-λεν-
κὸν κρίνον) τρυφερός, ἐράσμιος, **ἐπιδέγμενοι** ἐπιδεχόμενοι, ἄνευ
θεμ. φων., προσδοκῶντες, **ἀνάγκα** μοῖρα, βία, μαρτύριον.—97-
101 **ἀλιναιέτης** θαλασσοβίος, **μέγαρον** τοῦ πατρικοῦ δόμου.—
101-8 **τόθι** αὐτόθι, **σέλας** 190,4 (σελασ-φόρος, σελαγιζῶ) λάμ-
ψις, **ὥτε** 211,6 ὥς (λάμπει σέλας) πυρός, **χρυσεόπλοκος** χρυσό-
πλεκτος, **δίνηγτο** αἰολ. ἐδινοῦντο, περιεσιτρώοντο, περιελίσσοντο,
ὕγρὸς εὐλύγιστος, εὐκίνητος.—109-16 **βοῶπις** 148,1 ταυρῶπις,

δόμοις τοπ., ἀμφιβάλλω περιενδύω, αἰών θ. λ. ἀγν. σημ., ἴσως χλαμύς, οὐλος 100,2, πλόκος ἁ. πλεκτός στέφανος, ἀμεμφής ἀμεμπτος, ἀριστοτοργηματικός, εἶρω συνείρω, πλέκω.—117-9 οὐδὲν (ἐστὶν) ἄπιστον ἀπίστευτον, θέωσι θῶσι, ποιήσωσι, φρενοάρας (ἀρηρόες τὰς φρένας) ἐχέφρων, συνετός, ἡ δοτ. ἐκ τοῦ ἄπιστόν ἐστι· οἱ φρόνιμοι πιστεύουσι πᾶν ὅ,τι οἱ θεοὶ ἐκτελοῦσι, τὰ θαύματα, φάνη Θησεύς, λεπτόπρυμνος ἡ ἔχουσα πρύμναν λεπτήν, καλλίγροαμμον, εὐσταλῇ, κομψήν.—119-29 φεῦ ἄχ θεέ μου, σχάζω ἀναχαιτίζω, συγκλονίζω, οἶαισιν ἐν φ. ἐν μέσῳ ποίων διαλογισμῶν, ὀνειροπολήσεων, ἀδιάντος 222,3, δῶρα ἡ χλαμύς καὶ ὁ στέφανος τῆς Ἀμφ., ἀγλαόθρονον ἐπὶ τῶν λαμπρῶν τῶν θρόνων, ὀλολύζω βάλλω ἀλαλαγμούς χαρᾶς, 114,2, νεόκνιτος πρόσφατος, κλάζω λ. π. φωνάζω μεγαλοφώνως, βροσιῶ, παιανίζω ψάλλω ἐπινίκιον παιᾶνα, ἐγγύθεν Θησεύς, παρὰ τὴν πρύμναν, ὅπου ἀνεφάνη, ὄψ 114,7.—130-2 ὀπάζω 12,74, χοροῖσι ἀντικμ. κ. αἷτ., Κῆιοι Κεῖοι, οἱ κάτοικοι τῆς Κέω, τύχαν καλῶν 229,51 θεόπομπος θεόπεμπτος, ἀπὸ θεοῦ εὐλογημένος, λαίνω εὐφραίνω.

4 Κρητικὸν πέλαγος τὸ μεταξὺ τῶν Κυκλάδων καὶ τῆς Κρήτης.—6 Βορῆαι αὖραι οὖραι διὰ τὸν πλέοντα ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Κρήτην. Τὸ ἰστίον τηλαυγές, ἐν ᾧ κατ' ἄλλους μύθους ἡ ναὺς ἀποπλέουσα εἶχε μέλανα ἰστία.—10 Κύπριδος δῶρα τὸ κάλλος, ἡ χάρις, ὁ πόθος, ὁ ἔρως.—14 Ἐρίβοια θυγ. Ἀλκίθου τοῦ βασιλέως τῶν Μεγάρων 22,2, σύζυγος ἔπειτα Τελαμῶνος τοῦ βασιλέως τῆς Σαλαμῖνος καὶ μήτηρ τοῦ Τελαμωνίου Αἴαντος.—20 Ὁ Μίνως ἦτο υἱὸς τοῦ Διὸς, ὅστις μεταμορφωθείς εἰς μόσχον ἀπήγαγεν εἰς Κρήτην τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως τῆς Φοινίκης 31 Ἀρήνορος Εὐρώπην (πρβλ. τὸ ὥραϊον ἐν Σπάρτῃ ψηφιδωτὸν) καὶ ἐκεῖ ἐνυμφεύθη αὐτήν. Ὁ Μ. ὡς νυμφευθεὶς τὴν Πασίφην, θυγ. τοῦ Ἥλιου, εἶναι γαμβρὸς αὐτοῦ 50.—34 Ὁ Αἰγέως φοβούμενος τοὺς ἀδελφούς του ὡς ἄτεκνος νυμφεύεται εἰς τρίτον γάμον τὴν Αἰθραν, θυγ. τοῦ βασιλέως τῆς Τροίξῃνος Πυθέως, ἐξ ἧς ἐγέννησε τὸν Θησέα, ὅστις κατ' ἄλλους μύθους ἦτο υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος 36 (ἀλλ' Αἰγέως καὶ Ποσειδῶν εἶναι τὸ αὐτὸ ὄνομα, διότι ὁ Ποσ. ἐκαλεῖτο Αἰγέως-γαῖος-γαίων (αἶγες-κύματα) καὶ ἐν τῇ πόλει Αἰγαῖς εἶχε τὰ ἀνάκτορά του Ὅμ. ε 381).—38 Νηρηίδες 214,10.—77 Κρονίδας ὁ Ποσ. ὡς υἱὸς τοῦ Κρόνου, ἀδελφὸς τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Ὀιδίου.—97 Πρβλ. τὰ τοῦ Ἀρίονος 214· ὁ αὐτὸς μῦθος ἀπεικονίζεται ἐν τοιχογραφίᾳ τοῦ Θησείου, ἐν γραφῇ δὲ ἀγγείων Τρίτωνες λαμβάνουσι τὸν Θησέα εἰς τὰς χειράς των.—99 Ὁ Ποσ. ἦτο ὁ δημιουργὸς τοῦ ἵππου ἐν Ἀττικῇ ἐλέγετο ὅτι ὁ ἵππος, τὸ ἱερὸν ζῷον τοῦ θεοῦ,

ἀνέδν ἐκ τῆς γῆς, ἣν ἐπληξεν ὁ Ποσ. διὰ τῆς τοῦ ἰαύης. Σέξυρος αὐτοῦ εἶναι ἡ Ἀμφιπόλη, ἔχουσα τὰ ἀνάκτορα ἐν τῷ βάθει τῆς θαλάσσης.—125 κοῦραι αἱ Νηρηίδες.—130 Περὶ τοῦ Ἀηλίου Ἀπόλλωνος 19.. Οἱ περὶ Θησεύς μῦθοι συνεδέοντο καὶ πρὸς τὴν Ἀἴλιν· ὁ Θησεύς, ἡ Ἀριάδνη 133 καὶ οἱ ἦθροι ἀποβιβασθέντες μετὰ τὴν σωτηρίαν εἰς Ἀἴλιν ἐχόρευσαν ἐκεῖ τὸν περίπλοκον χορόν, τὸν κληθέντα γέρανον, ἔχοντα περιόδους τινὰς καὶ διεξόδους καὶ ἐν τινὶ θυμῷ περιελίξεις καὶ ἀνελίξεις καὶ καθ' ὅλον ἀπομυμνόμενον τοὺς ἐλκρυμοὺς τοῦ λαβυρίνθου. Τῶν Ἀηλίων μετεῖχον καὶ οἱ Κεῖοι ὡς Ἰωνες, διότι τὸ πάλαι ἡ Ἀἴλιν ἦτο τὸ κέντρον τῆς Ἰων. ἀμφιζωνίας.

231. Θησεύς.

Ἐν τῷ διθυραμβικῷ χορῷ τὸ πάλαι ὁ χορυφαῖος μετημφιένετο ὡς Διώνυσος, ἐν ᾧ οἱ λοιποὶ χορεύονται ὡς Σάτυροι· ὁ χορυφαῖος (Διώνυσος) ἔφαλλε πρῶτος τὰ ἴδια παθήματα, μεθ' ὃ ὁ χορὸς ἐπὶ τὴν ἐντύπωσιν τῆς θείας ἀναζωινώσεως διηρομήνευε τὰ ἴδια συναισθήματα ἄδων καὶ χορευόντων. Ἄλλ' ὅτε διὰ τοῦ χρόνου αἱ ἐποθέσεις τῶν διθυράμβων ἐλαμβάνοντο καὶ ἐξ ἄλλων κύκλων μύθων, ὁ χορυφαῖος ἠδύνατο νὰ παριστᾷ καὶ ἄλλους ἥρωας, ὁ δὲ διθυράμβος ἀπτελεῖτο ἐκ μελικοῦ διαλόγου μεταξὺ χορυφαίου καὶ χοροῦ, ἐκτελούμενον ἐν ὀρχήσει.—Ὁ Αἰγέως ἀπερχόμενος ἐκ Τροίης εἶπεν εἰς τὴν Αἴδραν, ἔαν γεννήσῃ ἄρσεν, νάταρξέφῃ αὐτό, καὶ ἀποκρούνας ἐπὶ μέγαν λίθον ξίφος καὶ πέδιλα, παρήγγειλε νὰ λάβῃ αὐτὰ ἐκείθεν ὁ υἱὸς του, ὅταν δυνηθῇ νὰποκυλίσῃ τὴν πέτρην, καὶ νὰ ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας. Ὁ Θησεύς ἀνδρωθεὶς ἀποκυλίνει τὸν λίθον καὶ λαβὼν τὰ πέδιλα καὶ τὸ ξίφος ἀπέρχεται πρὸς τὸν πατέρα. Τὴν πορείαν ταύτην περιγράφει ὁ διθυράμβος ἠδόμενος ἐπὶ χοροῦ, οὗ χορυφαῖος προφανῶς εἶναι ὁ Αἰγέως, οἱ δὲ λοιποὶ Ἀθηναῖοι.—1-4 ἄβροβίος ἄβροδοῖταιος, τί αἶτ., χαλκοκώδων ἢ ἔχουσα χαλκοῦν στόμιον, χαλκόστομος, χαλκῇ, κλάζω σημαίνω, νέον νεωσιτί, πρὸ ὀλίγου, αἰοῖδ' αὐλοῖσμαι.—5-11 δυσμενῆς 1,8, ἀνὴρ στραταγέτας ἀνὴρ ἐπὶ κεφαλῇ σιστοῦ, ἀμφιβάλλει ὄρια χ. πατεῖ ὁλόγυρα, περιγυρίζει, καταλαμβάνει, κακομάχανος κακοῦργος, σεύοντι σεύουσιν, ἀπάγουσι, ἀγέλας μ. ποίμνια, ἀέκατι π. παρὰ τὴν θέλησιν τῶν π., ἀμύσσω 230, 19.—12-5 τὴν 125, 2: δοκέω ἐπικουρίαν ἀλκίμων νέων ἔμμεναι καὶ τίν, εἴ τι βροτῶν ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἐκ τῶν ἀνθρώπων, οὗ ἔχεις εἰς τὰς διαταγὰς σου, Κρέουσα ης.—16-9 νέον 3, ἀμείβω ἀλλάσσω τόπον, διαβαίνω: διαβάς τὴν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ, δολιχὸς 164, 2, λέγει ἀφηγῆται, ἀναγγέλλει, ἀφα-

τος (φημί) ἀνέκφραστος, φοβερός, φωτὸς τοῦ Θ.—19-30 **Σίνις-ιδος** ἄ., ὑπέρβριος βίαιος, ἀτάσθαλος, **Λυταῖος** ὁ Ποσειδῶν, ἐκ τῶν Λυτῶν (-αί) τῆς Θεσσαλίας, **νάπη** σύνδενδρος κοιλίας, **Κρεμμυῶν** κ. **Κρομμυῶν** ἄ. θ. ὁχυρὰ θεοὺς ἐν Μεγαρίδι (ὑστερον τῆς Κορινθίας), ἔσχεν (ἐσταμάτησε τὰς ἐργασίας της) ἐκλείσει, **παλαίστρα** παλαιστικὴ σχολή, **Προκόπτας** ὁ Πολυπήμονος, **ἐξέβαλεν** ἐπέταξεν ἀπὸ τὰς χειρὰς του, **ἀρείων** συγκρ. τοῦ ἀρεῖος (ἀρετῆ) ἀνδρειότερος: εὐρὼν τὸν διδάσκαλόν του, **ὅπα τελεῖται** ποῦ θὰ καταλήξωσι, ποῖον τέλος θὰ λάβωσι τὰ ὑπὸ τοῦ κήρυκος ἀγγελθέντα.—31-41 **λέγει** ὁ κήρυξ, **πολλὰ** ἐρωτήσεις ἐν τῇ αὐτῇ προτάσει 229, 86..., **πότερα** λέγει, **στείχω** βαδίζω, **ὁπάων** ὁπαδός, θεράπων, πρόσωπον τῆς ἐπηρεσίας, **οἷα** ὥς, ὅπως, **ἀλάτας** (ἀλάομαι) ἀλήτης, πλάνης, ἐξόριστος, **ἐμπορος** ταξειδιώτης, ὁδοιπóρος, **ἀλλοδαμία** ξένη χώρα, **ὧδε** ὥς περιγεράφη, **θρασύς** τολμηρός, **ἔσχεν** ἐδάμασεν, **σθένος** τ. **ἀνδρῶν** περίφρ. τόσους δυνατοὺς ἄνδρας.—41-5 **ὄρμῃ** παρορμῇ, ἐνθαορύνει, **μήδομαι** σχεδιάζω, ἐπιτελῶ, ἐπιβάλλω, ὅρις. μέλ. ἐν τελ. προτ., **δίκας** δικαιοσύνην, προβλ. δίκην ἐπιτιθέναι τινί, **γὰρ** αἰτιολ. τὸ θεὸς **ὄρμῃ**, **ἔρδοντα** τινὰ ὑποκ., (κακὸν ἀντικρ.): ὅστις πράττει τὸ κακὸν νὰ μὴ ἐμπέσῃ εἰς τὸ κακόν, **τελεῖται**.. λαμβάνουσι τὸ προσῆκον τέλος ἐν τῇ ὁρῇ τοῦ χρόνου.—46-54 **δύο** **φῶτε** **μόνους** δυῖν. + πληθ., **ἀμαρτέω** 184,4 ὁμαρτέω, συνοδεύω, **οἱ** τῷ φωτί, **ἐλεφαντόκωπος** ὁ ἔχων ἐλεφαντίνην κόπην, λαβήν, **ἄκων** ἀκόντιον, δόρυ, **ξεστός** λείος, **κυνέα** 185,2, **κηϋτυκτον** καὶ εὐτυκτον (τεύχω), καλῶς κατεσκευασμένην, καλῆς τέχνης, **κρατὸς** **πέρι** περὶ τὴν κεφαλὴν, ἢ (περὶ-ἑπὶ) πρὸς ἐπεράσπιον τῆς κεφαλῆς, **πυρσοχαίτης** πυρσόχομος, ξανθός, ὁ τύπος τοῦ ἀρσ. ὥς οὐδ., **ἀμφὶ** στέροισι, **χλαμύς** θ. βραχὺς μανδύας, ὃν ἐφόρουσιν ἐν Ἀθήναις κυρίως οἱ ἐφηβοὶ ἱππεῖς, **οὐλος** οὐλος (vel-lus, Fέο-ιον), μάλλινος.—54-60 (λέγει) **στίλβειν** σπινθηροβολεῖν, **φοίνισσα** (φοίνιξ-πορφυροῦς) κοκκίνη, **Λαμνία** ὥς τὸ πῦρ τοῦ ἑφαιστείου τῆς Ἀθήνων, **ὀμμάτων** **ἄπο** τὰ βλέμματά του σπινθηροβολοῦν, **πειτοῦν** φωτιά, **πρώθην** ὁ τὸ πρῶτον ἤδη εἰσερχόμενος εἰς τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν, **μέμναμαι** ἔχω εἰς τὸν νοῦν μου, εἶμαι ἀφωσιμμένος, **ἀθύρματα** (ἀθύρω-παίζω) παιγνίδια, **ἀρήιος** πολεμικός, **χαλκεόκτυπος** χαλκόκροτος, **πολέμου-μάχας** ἐπεξ. τοῦ **ἀθυρμάτων**, **δίξηναι** 39,5 ζητῶ νὰ εὕρω, **φιλάγαλος** φιλόκαλος.

1 Ἰωνες οἱ Ἀθ. καὶ ὡς οἱ κυριώτεροι ἀντιπρόσωποι τῶν Ἰωνῶν 230,3, **ἀβρόβιοι** οἱ Ἀθ. διότι μέχρι τῶν χρόνων σχεδὸν τοῦ Θουκυδίδου ἐφόρουσιν λινοῦς χιτῶνας καὶ τὴν κόμην ἀνέδειον εἰς χρομβύλον ἐμβάλλοντες χρυσοῦς τέτυγας καὶ ἐτιούφων ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν

τραχὺν καὶ σκληρὸν βίον τῶν Σπαρτιατῶν, ἀντιπροσώπων τοῦ
 ὄρω. φύλον.—14 Ὁ Χ. φαίνεται ὅτι ἀποτελεῖται ἐκ νεανιῶν, οἵ-
 τινες δηλοῦσιν ὅτι εἶναι ὑπὸ τὰς διαταγὰς του.—15 Ἡ Κρόουσα
 ἦτο θυγάτηρ τοῦ παλαίου βασιλέως τῆς χώρας Ἐρεχθέως.—19 Ὁ
 Πυθιδὺς κατὰ τοὺς μύθους συνεβούλευσε τὸν ἔργονον νὰ μεταβῇ διὰ
 θαλάσσης εἰς Ἀθήνας, διότι τὴν κατὰ γῆν ὁδὸν ἐλυμαίνοντο λη-
 σταί· ἀλλ' οὗτος ζηλώσας τὴν δόξαν τοῦ Ἡρακλέους προσηύχοντο
 τὴν κινδυνώδη ὁδόν. Ἐν Ἰσθμῷ ἐφόνευσε Σίνιν τὸν Πιτυοκάμ-
 πτην, ὅστις συγκλίνων τὰς κορυφὰς δύο πιτύων προσέδεγεν εἰς ἑκα-
 τέραν τοὺς βραχίονας τοῦ διαβάτου καὶ εἶτα ἀφῆκων αὐτὰς ἐλευθέ-
 ρας διεμέλιξε τὸ θῦμα· εἶτα τὴν Κρομμυωνίαν ἦν ἀνάλογον τοῦ
 Ἑρμυανθίου κάπρου καὶ τοῦ Καλυδωνίου· εἶτα τὸν Σκίρωνα,
 ὅστις ἐπὶ τῶν Σκιρωνίδων πετρῶν 69,3 ἠνάγκαζε τοὺς διαβάτας
 νὰ πλύνωσι τοὺς πόδας του καὶ τότε δι' ἐνὸς λακτισματος κατεκρή-
 μνιζεν εἰς τὴν ὑποκειμένην θάλασσαν· μετὰ τοῦτον τὸν Κερκυνόνα,
 ὅστις ἀναγκάζων τοὺς διαβάτας νὰ παλαιῶσι πρὸς αὐτὸν ἐφόνευσεν
 τοὺς ἡττωμένους παρὰ τὴν Ἑλευσίνα, ἥτις καὶ ὕστερον ἐκαλεῖτο
Κερκυνόνος παλαιστρα· κατόπιν ἐφόνευσεν παρὰ τὸν Ἀττικὸν Κη-
 φισὸν τὸν Προκόπτην ἢ Προκορούστην, ὅστις κρατῶν σφῦραν εἰς
 τὴν χεῖρα ἠνάγκαζε τοὺς διαβάτας νὰ ἐξαπλώνωνται ἐπὶ σιδηρᾶς
 κλίνης καί, ἐὰν μὲν οἱ πόδες αὐτῶν ἐξεῖχον τῆς κλίνης, ἀπέκοπτε
 τὸ πλεονάζον, ἐὰν δὲ βραχυτέροι, ἐιάνυνεν αὐτοὺς μέχρι ἐξαρθρώ-
 σεως· πάντας τούτους ἐφόνευσεν καθ' ὃν τρόπον καὶ ἐκεῖνοι ἐφόνε-
 ρον τὰ ἴδια θύματα.—21 Ὁ Ποσειδῶν 230,77 καλεῖται **Λυταῖος**
 ἐκ τῆς Θεσσαλ. θέσεως τῶν Λυτῶν, ὅπου ὁ θεὸς λύσας (διαρρήξας)
 τὰ Τέμπη ἔδωκεν ἔκρονον πρὸς τὴν θάλασσαν εἰς τὰ κατακλύζοντα
 τὴν Θεσσαλίαν ὕδατα· **σεισίχθων** διότι πᾶσα ταραχὴ τῆς θαλάσσης
 κινεῖ τὴν γῆν, ἣν ἐφαντάζοντο ὡς δίσκον ἐπιπλέοντα τῶν θαλασ-
 σίων ὑδάτων.—49 Οἱ ἥρωες ἔφερον συνήθως δύο ἀκόντια.—50
Δάκαινα μνημονεύεται καὶ Ἀρκάς, Κορινθίη, Βοιωτία, Θεσσαλίς.
 —54 **Θεσσαλὰν** τὴν χλαμύδα μετὰ τοῦ πετάσου εἶχον παραλάβει
 οἱ Ἀθ. παρὰ τῶν Θεσσαλῶν, ὅθεν **ἐνθειταλίζομαι** χλαμυδοφορῶ·
 οἱ Ἀθ. ἔφηβοι ἀπέθετον αὐτὴν γινόμενοι ἄνδρες, ὅθεν **χλαμυδη-**
φόρος ἔφηβος, **ἐκ χλαμύδος** ἐξ ἐφήβου, ἀπὸ τῆς ἐφηβικῆς ἡλι-
 κίας.—55 Ἐν Ἀθήνῃς ὑπῆρχε τὸ ἡφαιστειον Μόσχλος, ἐν ᾧ
 ἐπιστεύετο ὅτι εἶχε τὸ ἐργαστήριόν του ὁ Ἥφαιστος· ἐντεῦθεν
 παροῖμ. **Λήμνιον πῦρ**, **Λήμνιον βλέπειν** ἔχειν πυρῶδες βλέμμα.
 —Ὑπεστηρίχθη ὅτι καὶ ὁ θοῆρος τῆς Δανάης 222 εἶναι δι-
 θύραμβος.

232-40. Πίνδαρος.

Ἐγεννήθη τῷ 522 π. Χ. ἐν Κυνὸς κεφαλαῖς τῆς Βοιωτίας, πόλιν παρὰ τὰς Θήβας, ἀνήκων εἰς τὸ ἐπιφανέστατον γένος τῶν Αἰγιδῶν. Ἐν Βοιωτίᾳ ἀνέκαθεν ἐθεραπεύετο ἡ μουσικὴ (Ψοῖδος) καὶ ἡ ποίησις καὶ ἐπὶ ταύτας ἐστράφη καὶ ὁ Π., περὶ οὗ ἐλέγετο οὗ, ἐν ᾧ ποτε παιδίων κατὰμονον ἐκοιμᾶτο ἐν τῷ Ἑλικῶνι, μέλισσαι ἐνεστάλαξαν μέλι εἰς τὰ χεῖλη αὐτοῦ, σῶν ἐγχωρίους διδασκάλους καὶ δύο ποιητρίδας συμπολίτιδας, τὴν Μύρτιν καὶ τὴν Κόρινναν. Χάρων ἐνδυνέων σπονδῶν ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, ὁπόθεν, συμπληρώσας τὴν παιδευσίν του, ἐπανῆλθεν εἰς Θήβας καὶ ἐκεῖ νεώτατος παρῆλθεν ὡς χορικός ποιητής. Ἡ ἀνδρική αὐτοῦ ἡλικία συμπίπτει πρὸς τοὺς μεγάλους ἐθνικοὺς ἀγῶνας, καθ' οὓς ἀνυχῶς ὁ Π., ἐπειδὴ οἱ ἀριστοκρατικοὶ τῶν Θηβῶν, εἰς οὓς καὶ αὐτὸς ἀνῆκεν, ἐμῆδιζον, ἡσπᾶσθη τὴν πολιτικὴν ταύτην καὶ διὰ τοῦτο ἡ Ἑλλάς σύμπασα ἐστράφη πρὸς τὸν Σίμωνίδην, ἦν ἀπαθανάτισεν τὴν μεγάλην ἐποποιίαν. Ἀλλὰ βραδύτερον ἐμνήσας τὰς Ἀθήνας καὶ τοὺς ἀγῶνας αὐτῶν δηλλάγῃ πρὸς τὸ καθεστώς, ἡ φήμη αὐτοῦ διεδόθη πανταχοῦ καὶ ὁ Π. γίνεται ξένος τῶν ἡγεμονικῶν αὐλῶν τοῦ Θέρωνος ἐν Ἀκράγατι, τοῦ Ἰέρωνος ἐν Συρακούσαις, τοῦ Ἀρκεσίλα ἐν Κυρήνῃ, τῶν Ἀλεαδῶν ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ πλείστον ἐπιφανεστάτων οἰκῶν τῆς Ἑλλάδος, χωρὶς ὅμως καὶ τὰ διατρίβῃ πολὺν παρὰ τοῖς τυράννοις, ὡς ὁ Σίμωνίδης, διού ἐλεγεν οὗ ἐπεθύμει τὰ ζῆ μᾶλλον πρὸς ἰδίαν εὐχαρίστησιν ἢ πρὸς τὴν ἄλλων.— Ἀλλὰ καὶ αἱ πρὸς τοὺς θεοὺς σχέσεις αὐτοῦ ἦσαν ζηλευταί. Διού ἐν χρόνοις, καθ' οὓς ἡ σωτηρία τῆς πατρίδος ἀπεδίδοτο εἰς τοὺς θεοὺς καὶ αἱ ἐορταὶ αὐτῶν ἐπανηγυρίζοντο πανταχοῦ λαμπρότατα, ὁ Π., ὅστις διὰ παντὸς τοῦ βίου ἐτίμα τοὺς θεοὺς ὡς σεμνὸς ποιητής ἱερῶν ὕμνων καὶ ἀφιερῶν πρὸς αὐτοὺς ἀγάλματα καὶ ἀναθήματα, ἐλάμβανε πανταχοῦθεν παραγγελίας παρὰ πόλεων καὶ ἱερῶν τὰ στείλλῃ ποιητικὰ δῶρα ὑπὲρ τοῦ θεῖου καὶ ἐτύγγανε διὰ τοῦτο μεγάλων τιμῶν, μάλιστα δ' ἐν Δελφοῖς, ὅπου ὁ ἱερεὺς ἐκάλεε κατ' ἔτος τὸν Πίνδαρον εἰς τὰ Θεοξένια (ἐπὶ τῇ ἐπανόδῳ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐκ τῶν Ὑπερβορείων 22,5) καὶ ἐξηκολούθει καὶ μετὰ θάνατον τοῦ Πινδάρου κηρύττων: Πίνδαρος ἐπὶ τὸ δειπνον τῷ θεῷ.— Οὕτω τιμώμενος καὶ ἀγαπώμενος ἀπέθανε τῷ 442 π. Χ. 80οῦτης ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Ἀργούς. Ὁ τάφος αὐτοῦ ἐν Θήβαις καὶ τὰ ἐρεῖπια τῆς οἰκίας του ἐδείκνυντο ἐπὶ μακρόν, γνωστὸν δὲ οὗ ὁ Μ. Ἀλέξανδρος κατασκάπτων τὰς Θήβας εἶχε παραγγεῖλει: Πινδάρου τοῦ μουσοποιοῦ τὴν στέγην μὴ καίετε.— Ἐθεράπευσε πάντα σχεδὸν τὰ εἶδη τῆς λυρ. ποιήσεως, τὰ δὲ ἔργα αὐτοῦ περιελήφθησαν ὅστε-

ρον ἐν 17 βιβλ., μόνον δ' ὁ Σίμωνίδης ὑπερέβαλεν αὐτὸν κατὰ τὴν παραγωγὴν καὶ τὴν ποικίλιαν. Ἀτυχῶς ἐκ τῶν 17 βιβλ. ἐσώθησαν μόνον τὰ 4 περιλαμβάνοντα τοὺς ἐπινίκους, ἐξ ὧν τὸ δ' ἡκρωτηριασμένον, καὶ ἐκ τῶν ἄλλων ἱκανὰ ἀποσπάσματα.

232.

Σκόλιον ἢ παροίνιον, περὶ ὧν ἰδ. εἰσαγ. εἰς 254 - 62. Πρὸς τὸν Θρασύβουλον, μεθ' οὗ ὁ Π. εἶχε συνδεθῆ κατὰ τὴν ἐν Ἀκράγατι παραμονὴν καὶ δις ἐξύμνησε τὸν πατέρα Ξενοκράτην, ἀδελφὸν τοῦ τυράννου Θήρωνος, ἀποστέλλει τὸ παροίνιον, οὗ ἔχομεν ἀποσπάσματα.—1-4 τοὶ σοί, ὄχημα ἄμαξα, ἧς ἐπιβαίνει τις, ἐπιαυθὰ ἐπιβαίνουσιν ἐξαταὶ δοῖ-
δαὶ θελκτικὸν ἄσμα, **τοῦτο** παρὰ θ., **μεταδόρπιος** ὁ μετὰ τὸ δεῖπνον γινόμενος, ἐπιδόρπιος, κτγρ.: σοὶ σιέλλω τοῦτο τὸ δελτάριον, τὸ ὅποιον περιέχει (οὗ ἐπιβαίνει) ἐράσμιον ἄσμα, ὡς ἐπιδόρπιον, **ξυνὸς κοινός, ξυνὸν** ἢ συμποσιάζουσα ὁμήγηρις, κύκλος, συνδαιτυμόνες, εἴη ὑποκ. **τοῦτο** (τὸ δελτάριον), αἱ ἐξαταὶ δοῖδαί, **Διωνύσοιο καρπὸς** ὁ οἶνος, **κέντρον** γαργάλισμα, διεγερτικόν, **γλυκερὸν-γαργάλισμα-κέντρον** κτγρ., αἱ δοτ. χαρ.: δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι ἐν τῇ συμποσιαζούσῃ ὁμηγύρει θὰ εἶναι διὰ τοὺς.—5-9 **ἀνίκα** ἡνίκα, ὅτε, τότε (δεικτ. ὡς ἐν ἀρχῇ τοῦ κώλου), **καματώδης** πολυβάσανος, **οἷχονται** τρέπονται εἰς ἄτακτον φυγὴν, **ἐξατμίζονται**, **νέω** κολυμβῶ, πλέω, ἴσον ἐξ ἴσου, μετὰ τῆς αὐτῆς σπουδῆς, **ψευδῆς** ἀνύπαρκτος, φαντασιώδης, **ἀχρήμων** (ἐστὶ) ἀχρήματος, πένης, **ἄφνεός** 229,53 (γίνεται), **τοὶ πλουτέοντες** οἱ πλοῦσοι, **ἀέζονται φρένας** εὐρύνουσι τὰς σκέψεις των, τὰ ὄνειρά των, **ἀμπέλινά τόξα** τὰ κτυπήματα τοῦ οἴνου (παρ' ἡμῶν: ὁ οἶνος τὸν ἐκτύπησεν εἰς τὴν κεφαλὴν): κρασοκτυπημένοι.—10-1 **τρωγάλιον** (τρώγω λ. π. περὶ ξηρῶν καρπῶν) ἐπιδόρπιον, ὑποκ. ἢ ῥῥή, **πεδὰ** 196,8: ἀκόμη καὶ κατόπιν γενναίου φαγητοῦ.

233.

Ὑπορχήματα ἦσαν ἄσματα εὐθυμα συνοδευόμενα ὑπὸ ζωηρῶν ὁρχησιτικῶν κινήσεων. Διὰ τοῦ ὑπορχήματος ὁ Π. ἐξήτησεν ἐν ταῖς παραμοναῖς τῶν Περσικῶν τὰ συστήσει εἰς τοὺς συμπολίτας ἀπράγμονα οὐδετερότητα.—1-2 **ἄπειρος** ὁ ἀπειροπόλεμος, τίς πᾶς τις, **ταρβέω** 229,139 ἀτάρακτος, **νῖν** τὸν πόλεμον, **καρδιά** τοπ., **περισσῶς** εἰς τὸ **ταρβεῖ**, **προσιόντα** πλησιάζοντα, ἐρ' ὅσον πλησιάζει.—3-6 **ἀστῶν** τις πᾶς τις τῶν πολιτῶν, **τὸ κοινὸν** ἢ πολιτεία, **εὐδία** καλοκαιρία, γαλήνη, : φροντίζων τὰ ἐξασφάλισιν τὴν γαλήνην διὰ τὴν..., **ἐρευνῶ** ἀναζητῶ, ἐπιδιώκω, **φαιδρὸν φάος** αἱ εὐφροσύναι. **μεγαλάνωρ** ἢ μεγαλύνουσα τοὺς ἄνδρας, ἀνδροτρόφος, **ἀναιρῶ** ἐκ-
ριζῶ, **πραπίδες** κ. **φρένες** ψυχὴ, **καρδιά**, **ἐπίκοτος** (κότος ἀ. δογῇ

βράζουσα ἐν τῇ ψυχῇ) ἐκδικητικός, ἐμπαθής, **στάσις** ὁ κομματισμός, τὰ κομματικά πάθη.

234.

Οἱ **θρηῖνοι** εἶναι ἄσματα θρηνητικά ᾄδόμενα εἰς ἀποθανόντας ἐν τῷ πρὸς τιμὴν αὐτῶν διδομένῳ περιδείπνῳ.—1-3 **τοῖσι** τοῖς εὐσεβέσι, **λάμπει** κάτω, ἐν "Αἶδου, **μένος ἀελίου** περίφρ. ὁ ἥλιος, **τὰν ἐνθάδε νύκτα** καθ' ὃν χρόνον ἔχομεν ἡμεῖς ἐδῶ νύκτα, **προάστιον** (ἔστι), ἔχουσι δὲ ἐξοχικὸν κέντρον πρὸ τῆς πόλεως, **φοινικόροδος** ὁ γειμαῖτος ἀπὸ κόκκινου τριαντάφυλλα, **σκιαρὸς** σκιερὸς, **λίβανος** ἅ. τὸ γνωστὸν δένδρον τὸ παράγον τὸν λίβανωτόν, **βρίθω** εἶμαι κατάφορτος, κατάρμεστος.—4-5 **τοὶ μὲν** ἄλλοι μὲν, **ἵπποι** ἵππασία, **γυμνασῖαι** αἱ ἀθλητ. ἀσκήσεις, **πεσσοὶ** εἶδος παιδιᾶς, **φόρμιγξ** θ. παρεμφερὴς πρὸς τὴν κιθάραν, **τέθαλε** θάλλει ἀμετάπτωτος, βασιλεύει, ὄλβος μακαριότης, **ἅπας** πᾶν εἶδος, τέλειος.—6-7 **ὁδμὰ** εὐωδία, **κίδναται** σκεδάσσονται, διαχύνεται, **θύον** (κυρ. δένδρον ἢ θυῖα, *thyia*, οὗ τὸ ξύλον ἐκαίετο ὡς ἀρωματικὸν) θύος οὗ., θυμίαμα, **μειγνύντων** θείων θεραπόντων, **τηλεφανῆς** μακρόθεν φαινόμενος, **πυρὶ** ἐκ τοῦ **μειγνύντων**: διότι πάντοτε ὄριπτονται εἰς τὸ πῦρ.—8-9 Περὶ τῶν ἀσεβῶν τοῖνναντίον ἔλεγεν ὁ Π. ὅτι αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ὠθοῦνται εἰς ἔρεβος καὶ βάραθρον, **ἐνθεν** ὁπόθεν, **βληχρὸς** (βλάξ) δυσκίνητος, βορβορώδης, θολός, **ερεῦγομαι** ἐξεμῶ, ἐκχύνω, **δνοφερὸς** 26, β. ἡ γεν. ἐκ τοῦ **σκότον**.—2 **προάστιον** φαίνεται ὅτι ὁ νεκρὸς, δι' ὃν ὁ Π. ἐποίησε τὸν θρηῖνον, εἶχε ταφῇ ἐν προαστίῳ τῆς πόλεως, ὅπου οἱ συγγενεῖς αὐτοῦ εἶχον κτῆμα. Κατὰ τοῦτο ὁ Π. ἰστορεῖ ὅτι ἐν τῷ ἄδη ὑπάρχει πόλις, ὅπου κατοικοῦσιν ὁ Πλούτων μετὰ τῆς Περσεφόνης, οἱ ἥρωες καὶ ἄλλοι νεκροί, πρὸ τῆς πόλεως δὲ ὑπῆρχεν ὠραιότατον προάστιον ἐν μέσῳ θελκυτικῶν λειμῶνων, ὡς ὁ Κεραμεικὸς ἐν Ἀθήναις.—4 **πειτείας** ὑπῆρχον δύο κυρίως εἶδη, α') ὁ **διαγραμματισμός**, **γραμμαί**, **πεντέγραμμα**, ἐν οἷς ἑκάτερος τῶν παικτῶν εἶχε 5 γραμμάς μετὰ 5 πεσσῶν (ψήφων, πολλάκις καὶ ἐξ ἡλέκτρον, χρυστάλλου ἢ ὁσού), ἐν τῷ μέσῳ δὲ ἐπὶ τῆς λεγομένης **ἱερᾶς** γραμμῆς τὸν (πεσσὸν) **βασιλέα**, μετακινούμενον μόνον ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ (ὅθεν παροιμ. κινεῖν τὸν ἀφ' ἱερᾶς περὶ τῶν προσφευγόντων εἰς τὰ ἐσχάτα) β') αἱ **πόλεις**, ἐν αἷς ἑκάτερος εἶχεν ἀνὰ 30 πεσσούς (κύνας), κινουμένους ἐντὸς ἀβακίου, ἔχοντος κεχαραγμένους ἰδίους χώρους (πρβλ. τὸ τοῦ ζατριζίου), τὰς **πόλεις**, ἐν αἷς ἐτίθεντο μετακινούμενοι οἱ πεσσοί. Οἱ ἀντίπαλοι πεσσοὶ διεκρίνοντο ἐκ τοῦ διαφόρου χρώματος, μεγίστη δὲ τέχνη ἦτο τὸ ἀποκλείειν καὶ αἶρειν ἐκ τοῦ μέσου τοὺς ἀνιπάλους πεσσούς. Ἀβάκιον πεσσῶν ἐν Ὀδυσ. Α-Η Πίν. Η' 1 ἡμετ. ἐκδ.

235.

Προσόδια ὠνομάσθησαν ᾄσματα ὡς ᾄδόμενα ἐν τῷ προσιέναι τοῖς ραοῖς ἢ βωμοῖς· ἤδοντο δὲ ὑπὸ χοροῦ πρὸς ἀλλὸν ὡς ἀσφαλέστερον ῥυθμίζοντα τὸ βῆμα καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ χοροῦ· ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ ᾄσματος κατὰ σύμμετρα διαστήματα ἐνεβάλλοντο ἑμμετροὶ ἀναπαύσεις πρὸς ἀνάπαυλιν τῆς φωνῆς (πρὸβλ. σήμερον τὸ μέρος τῶν τυμπάνων κατὰ τὰ διαλείμματα πενθίμων ἐμβατηρίων κλπ.). Τὸ προσόδιον ἐποίησεν ὁ Π. κατὰ παραγγέλιαν τῶν Κείων, διότι ὁ μὲν Σιμωνίδης εἶχεν ἤδη ἀποθάνει ἢ ἀπεδήμει, ὁ δὲ Βακχυλίδης εἶχεν ἐξορισθῆ, ἄδει δὲ αὐτὸ χορὸς Κείων ἐν Αἴλῳ προσερχόμενος εἰς τὸν ραὸν τοῦ Ἀπόλλωνος.— 1-6 **θεόδματος** (δέμειν-πίζειν) θεόκυτος, ἔρνος 201,5 ἡ Αἴηλος ὡς φυτρώσασα ἐκ τῆς θαλάσσης, ὡς θαλάσσιος βλαστός, **ιμερόεις** ποθητός, ἀγαπητός, ἐκ τούτου ἢ δοτ. **παίδεσσι**, **λιπαροπλόκαμος** ἡ ἔχουσα στυλποὺς (ἐκ τῶν μύρων) ἢ ἀφθόγους πλοκάμους, πλουσίους, **τέρας** ιεραιῶδες, παρὰδοξον, θαυμασίον φαινόμενον, γέννημα, **κικλήσκεισι** αἰόλ. θαμ. καλοῦσι, **τηλέφαντος** τηλεφανῆς 234,7, **κυνέως** 43,11, ἡ **κυνέα** χθὼν θάλασσοσ.— 7-9 **ἦν φορητὰ** ἐφέρετο ἀνὰ τὴν θάλασσαν, τὸ **πάροιθε** πρότερον, **ῥιπὴ** 229,46, ἢ δοτ. ποιητ. αἷ.— 9-14 **Κοιογενῆς** ἡ Αἰητὼ ὡς θυγ. τοῦ Τιτᾶνος· Κοίου (καὶ τῆς Φοίβης), **θυίῳ** θυῶ, μαίνομαι, εἶμαι ἐκτὸς ἑμαντοῦ, ἔξω φρενῶν, ὠδίνες θ. οἱ κοιλόπονοι, πόνοι (τοῦ τοκετοῦ), **ἀργίτοκος** ὁ ἐργὸς τοῦ τοκετοῦ, ἐτοιμόγεντος, **νὴν** τὴν Αἴηλον· ἐπάτησεν ἐπ' αὐτῆς, **ὁπότε** 9 ἡνίκα, καθ' ἣν στιγμήν, ἀφ' ἧς στιγμῆς, δὴ πλέον, **κίων** α. θ., ὄρθος κατακόρυφος, **ἀδαμαντοπέδιλος** (ἀδάμας τὸ σκληρότατον τῶν μετάλλων, ἴσως ὁ χάλυψ) ἔχων ἀδαμαντίνην βάσιν, **ἀπορούω** ἀναπηδῶ,· ἐξεπετάχθησαν, **πρέμνον** ῥίζα, πυθμὴν τῆς θαλάσσης, θεμέλιον, ἢ γεν. ἐκ τοῦ **ἀπώρουσαν**, **ἀν** **σχέθον** ἐκράτησαν, ἐβάσταξαν ἐπάνω, **ἐπίκρανον** κιονόκρανον, **πέτραι** τὴν βραχὴν νῆσον, **τεκοῦσα** **ἐπόψατο** (ποιητ.) ἐπεῖδε, ἠδὲτύχησε νὰ ἴδῃ, **γέννα** θ. τὰ τέκνα.

Ἐμυθολογεῖτο ὅτι ἡ νῆσος ἦτο πλωτὴ ὡς ἡ νῆσος τοῦ Αἰόλου, αἱ Στροφάδες κᾶ., Ὅμ. κ 3 ἡμετ. ἐκδ., ἀλλὰ κατέστη ἀκίνητος, ἀφ' οἷου ἡ Αἰητὼ ἔτεκεν ἐπ' αὐτῆς τὰ δίδυμα τέκνα. Τὸ ἐπὶ θ. **ἀκίνητος** ἔχει σχέσιν καὶ πρὸς τὴν παράδοσιν ὅτι ἡ Αἴηλος ἦτο ἄσειστος Ἡρόδ. VI 98.— 6 Ὁ Π. παίζει πρὸς τὸ ὄνομα τῆς νῆσου, καλουμένης καὶ **Ἀστερίας**. Ἀλλὰ καὶ τὸ ὄνομα **Αἴηλος** συνέχεον οἱ παλαιοὶ πρὸς τὸ ἐπὶ θ. **δηλος**, μυθολογούντες ὅτι ἡ νῆσος ἀνέπαρκτος οὔσα ἀνέδν ἐκ τῆς θαλάσσης, ἵνα γεννήσῃ ἡ Αἰητὼ (Φανερωμένη).

236. Πρὸς τιμὴν τοῦ Διονύσου.

Ἡ Ο Π. διδάξας διδυραμβικὸν χορὸν ἐν Ἀθήναις παρόρχεται εἰς τὴν δοχίστραν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα μετὰ τοῦ χοροῦ.—1-5 ἴδετε ἐπιβλέψατε (μετ' εὐμενείας), ἐν χορὸν εἰς τὸν χ., ἢ ἐν αἰολ. δωρ. ἀντὶ εἰς (ἐν-ς, προβλ. ἐκ-ς, ab-s), ἐπὶ πέμπετε καταπέμψατε ἐπ' αὐτόν, χάρις ἔρασμα ἔμφανσις, χαριτωμένον παίξιμον (ἐν ᾧδῇ καὶ δοχίσει), ρίκη (ἢ θεία χάρις, εὐνοία), οὔτε οἶ, οἶχνέω συχνάζω, συχνὰ ἐπισκέπτομαι, ὀμφαλὸς τὸ κέντρον τῆς πόλεως, πολύβατος πολυπάτητος, πολυσύχναστος, κοσμοβορῆης, πολυπληθὲς κέντρον, θυνοεῖς 231,7 εὐώδης, ἀρωματώδης (ἐκ τῶν θυμιαμάτων), πανδαίδαλος κατὰτεγρος, περίκομπος, εὐκλέ' εὐκλέα, εὐκλέα: περίφημον, περιώρυμον.—6-12 λαγχάνω μετέχω, λαμβάνω, προσκι., λοιβὰ (λείβω-σπένδω) σπονδή: προσφορά στεφάνων, ἐαρίδρεπτος κατὰ τὸ ἔαρ δρεπόμενος, πρὸς τὸ λοιβὰν ἀντὶ πρὸς τὸ στεφάνων ἢ μᾶλλον πρὸς τὸ ἴα ἐν τῷ ἰόδετος πλεγμένος ἀπὸ ἴα, Διόθεν ἀπὸ τοῦ Διός, κατ' ἐντολὴν τοῦ Διός, ἀπόστολον τοῦ Διός, ἐκ τοῦ πορευθέντα, ἀγλαΐα ἀοιδᾶν καλλονὴ ἁσμάτων, ὥραία, θεσπεσία μελωδία, τροπ., κισσοδέτας κισσόδετος, κισσόστεπτος: ἴδετέ με πορευθέντα Διόθεν σὺν ἁ. ἀοιδᾶν ἐπὶ τὸν..., ὃν καλέομεν Βρόμιόν τε Ἐ. τε, ἀμφοτέρω ἐπὶ θ. τοῦ Διονύσου (βρόμος-κρότος, θόρυβος): θορυβώδης, διὰ τοὺς θορυβώδεις ἤχους τῶν αὐλῶν καὶ τοὺς ἀλαλαγμοὺς τῶν βαρχικῶν πομπῶν, μέλπω ὑμῶ (ἐν ᾧσματι κ. χορῷ), τὸ ἀπρμφ. σκοπὸν ἐκ τοῦ πορευθέντα, ὅποκ. μέ, γόνος υἱός, ὕπατοι πατέρες ὁ Ζεὺς, κατὰ τὸ ὅμηρ. ὕπατος κρειόντων, γυναικες Κ. ἢ Σεμέλη, οἱ πληθ. τῆς μεγαλειότητος.—13-5 σάματα σήματα, σημεῖα, προάγγελοι, ἐναργῆς ὀλοφάνερος, τέλεα αἱ τελεταὶ (αἱ ἑαριναὶ Διονυσιακαί), οὐ λανθάνει τὸν θεόν: τὰ ὀλοφάνερα προσηνύματα τῶν ἑαρινῶν τοῦ ἔορτων δὲν διαφεύγουσι τὸ βλέμμα τοῦ θεοῦ Διονύσου, οἶγω κ. ἀνοίγω, θάλαμος Ὁρᾶν, φοινικοέανος (ἑανὸς ἁ. ὁ πέπλος) κοκκινόπεπλος, ἄνκταρεος (ἄνκταρ τὸ θεῖον ποτὶν) θεῖος, εὐώδης, ἐπάγησιν ἐπάγη, ἐπιφέρωσι, ἔαρ ἀντικμ.—16-9 βάλλεται ἐκσφενδονίζονται, φόβη φύλλωμα, στεφάνη, ἀνθοδέσμη, μείγνυνται περιπλέκονται μὲ τὴν κόμην, στεφανοῦσι τὴν κεφαλὴν, ὀμφή φωνή τοῦ θεοῦ ἢ μαντεῖον, ὀμφαὶ μελέων μελωδικαὶ φωναί, ᾠσματα (τοῦ χοροῦ), σὺν αὐλοῖς ἢ σὺν δηλοῖ τὴν συμφωνίαν τοῦ ᾠσματος πρὸς τὸν αὐλόν, ἀχεῖ γ'. ἐν. ἡχοῦσι, τονίζονται, ἀντηχοῦσι, ἀχεῖ χοροὶ ἀντηχοῦσι τὰ χοροπηδήματα τοῦ χοροῦ ὑμνοῦντος τὴν Σ. (μᾶλλον μτβ. ἐν ἀμφοτέροις: ἀχεῖ.. μελωδία καὶ χοροὶ ζωηρῶς ὑμνοῦσι..) ἢ σὺντ. ὅποκ.

πληθ. πρὸς ὁ. ἐν. ἀριθ. (φρόβαι βάλλεται..) **Βοιώτιον** ἢ **Πινδαρικὸν** σχῆμα· **ἐλικάμπυξ** ἡ φέρουσα στρογγύλον διάδημα.

3 ὀμφαλὸς τοῦ ἄστεως ἐνομιζέτο ὁ βωμὸς τῶν 12 θεῶν ὁ ἐγερούεις ἐν τῇ ἀγορᾷ ὑπὸ Πεισιστράτου, υἱοῦ τοῦ Ἰππίου, ἀπὸ τοῦ ὀποίου εἶχον ὑπολογισθῆ καὶ αἱ ἀποστάσεις τῶν δήμων τῆς Ἀττικῆς καὶ ἄλλων πόλεων τῆς Ἑλλάδος· ἄλλοι νοοῦσιν ἐνταῦθα τὸ **πρυτανεῖον** ἢ τὴν **θόλον**, ἐν ἣ ὡς ἐν κοινῇ τῆς πόλεως ἐστὶ ἐκαίε τὸ ἄσβεστον πῦρ, ἐπὶ τῶν Β κλιτύων τῆς Ἀκροπόλεως παρὰ τὴν ἀγορὰν· **πολύβατος** διότι περὶ τὴν ἐκεῖ πον ὑπάρχονσαν ὁρχήσσαν (τὸ Λιον. θέατρον δὲν ὑπῆρχε πρὸ τοῦ 472 π. Χ.) συνεκεντροῦντο τὰ πλήθη τῆς Ἀττικῆς, ἵνα παρακολοιθῇσῃσι τοὺς χορούς.—**5** Ἡ ἀγορὰ **πανδαιδαλος**, διότι ἦτο κεκοσμημένη διὰ τῶν ἀνδριάντων τῶν τυραγνοκτόνων, τῶν 10 Ἐπωνέμων τῶν φυλῶν κἄ., μετὰ δὲ τὰ Περσικὰ διὰ μεγαλοπρεπῶν ἱερῶν καὶ οἰκοδομῶν, ὁ δὲ Κίμων μέγας τῆς δημοτικότητος του ὤφειλεν εἰς τὴν δεινδορφύτευσιν τῆς ἀγορᾶς.—**εὐκλεῆς** ἡ ἀγορὰ πολλῶν πόλεων καὶ διότι ἐκεῖ ἰδρύοντο οἱ ἀνδριάντες ἐπιφανῶν προσώπων τιμῆς ἕνεκα.—**6** Τὰ ἴα εἶναι τὸ πρῶτον ἄνθος τοῦ ἔαρος, κληθὲν δικαίως ὁ ἄγγελος αὐτοῦ ἐν τοῖς Μεγ. Λιονυσίοις, τελουμένοις κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔαρος, οἰκίαι καὶ ναοὶ ἐκατέπτοντο δι' ἱῶν, ὁ δὲ Π. καλεῖ τοὺς θεοὺς τὰ δεχθῶσι τοὺς στεφάνους ἱῶν ὡς ἀπαρχὴν τῆς ἐαρινῆς ἐρασμιότητος τῆς γῆς.—**Ω** Ὁ κισσὸς καὶ ἡ ἄμπελος ἦσαν τὰ ἱερά **φυτὰ** τοῦ Λιονύσου.—**14** Αἱ Ὠραι παρίσταντο ὡς καθήμεναι ἐντὸς κλειστοῦ θαλάμου, ὁπόθεν κατὰ τὰς διαφόρους ὥρας τοῦ ἔτους ἐμφανίζονται εἰς τὴν φύσιν ἐκ περιτροπῆς, ἀνοίγουνσαι τὰς πύλας αὐτοῦ. Αὗται συνοδεύουσι τὴν Περσεφόνην (βλάστησιν), τὴν κόρην τῆς Δήμητρος (γῆς), ἀνερχομένην ἐκ τοῦ Ἅιδου (μαρασμοῦ) εἰς τὸν Ὀλυμπον, καὶ τὸν Λιόνυσον ἐπανερχόμενον τὸ ἔαρ (τὴν φύσιν ἀναβλαστάνουσαν).—**φοινικοέανος** διότι ἡ γῆ κατὰ τὸ ἔαρ περιβάλλεται τὴν ἐρυθρὰν (ἐκ τῶν ἀνθέων) περιβολήν.—**16** Αἱ διθυραμβ. ἐορταὶ ἦσαν εἶδος ἡμετέρων ἀπόκρσεων, καθ' ἃς οἱ Ἀθ. ἐστεφανοῦντο γενικῶς διὰ ῥόδων ὡς καὶ ὁ νικῶν διθυραμβ. χορὸς, ἐλάμβανε δὲ χώραν καὶ **φυλλοβολία** τῶν πολιτῶν βαλλόντων ἀλλήλους δι' ἀνθοδεσμῶν, στεφάνων κλπ. (πρὸβλ. τὸν παρ' ἡμῶν χαριστοπέλεμον κ. ἀνθοπέλεμον).—**19** Ἡ Σεμέλη ἦτο θυγάτηρ τοῦ Κάδμου, ἀφ' οὗ ἡ Καδμεία καὶ οἱ Θηβαῖοι Καδμεῖοι κ. Καδμείωνες, μήτηρ τοῦ Λιονύσου.—**16 ἀμβρότα** ἡ γῆ. 183,4.—**18 σὺν αὐλοῖς** ὁ Ἀρίων συνώδευε τὸν διθυραμβον διὰ κιθάρας, ὁ Σιμωνίδης δι' αὐλοῦ, ἀπὸ Πινδάρου ἐν χορίσει ἢ αὐλὸς ἢ κιθάρα.

237.

Ὁ Π. ἡγάπα τὰς Ἀθήνας ἀπὸ τῶν σπονδῶν αὐτοῦ· ἤδη δὲ πλήρης θανμασμοῦ διὰ τὴν πολύτιμον συμβολὴν τῶν Ἀθηναίων εἰς τοὺς κατὰ τῶν Περσῶν ἀγῶνας ἔμνει ἐν διθυράμβῳ, ποιηθέντι περὶ τὸ 474 π. Χ., τὴν πολυῦμνητον πόλιν.—**λιπαραὶ** περιλάμπροι, ἀκτινοβόλοι, **ιοστέφανοι** ἰοστεφανωμένοι δι' ἰῶν, **αἰοίδιμος** (αἰοιδῆ) πολυῦμνητος, **πολλιεθρον** ἐκτενέστ. τοῦ π(τ)όλις, πρὸβλ. πτόλεμος, **δαιμόνιον** θεῖον, θεοπέσιον. Ὁ Π. δικαιολογῶν διὰ τί ἐκάλει αὐτὰς **ἔρεισμα** τῆς Ἑλλάδος ἐμνημόνευε τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν ἐν ταῖς ναυμαχίαις τοῦ Ἀρτεμισίου, **ὄθι ὅπου, παῖδες Ἀ.** περίφρ., **ἐβάλοντο** κατέθεσαν, **κρηπίς** θ. βάσις, θεμέλιον, **φαινὸς** ἀκτινοβόλος.

Λέγεται ὅτι οἱ Θηβαῖοι ἐξ ἀντιζηλίας πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἐξημίωσαν τὸν Π. διὰ τὸν ἔμνον τοῦτον τῶν Ἀθηνῶν, ἀλλ' οἱ Ἀθ. διώρισαν αὐτὸν πρόξενον ἐν Θήβαις, ἐδώρησαν μυρίας δραχμὰς καὶ ἔστησαν τὸν ἀνδριάντα αὐτοῦ παρὰ τοὺς τυραννοκτόνους.

238. Παιὰν ἐπὶ τῇ ἐκλείψει τοῦ ἡλίου.

Παιὰν ἦτο α') ἐπιτραπέζιος προσευχὴ ἡδομένη κατὰ τὰς σπονδὰς τοῦ πότου ὑπὸ πάντων τῶν συμποτιῶν, χωρὶς γὰρ χορεύεται, πρὸς αὐλὸν β') ἄσμα μετ' ὀρχήσεως εἰς Ἀπόλλωνα καὶ Ἀρτεμιν ἐπὶ καταπαύσει λοιμῶν καὶ νόσων, οὗ μυναικῇ καὶ ὀρχηοῖς ἦσαν σεμναὶ καὶ μεγαλοπρεπεῖς γ') παιὰν ἐμβατήριος πρὸ τῆς μάχης εἰς τὸν Ἀρη καὶ δ') ἐπινίκιος ἢ ἐπὶ σωτηρίᾳ ἀπὸ κινδύνου ἡδόμενος καὶ πρὸς ἄλλους θεοὺς, ὡς εἰς τὸν Ποσειδῶνα μετὰ σεισμόν κλπ. Ὁ παρῶν παιὰν φαίνεται ὅτι ἐψάλη πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα ἐπὶ ἐκλείψει τοῦ ἡλίου, ἥμιν ἦτο διοσημία καὶ δὴ κακὸς οἰωνὸς προκαλῶν πανικὸν εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἀφ' οὗ καὶ σήμερον πολλαχοῦ νομίζεται ὅτι ὁ ἥλιος ἀφανίζεται, διότι δρᾶκων θέλει γὰρ καταπῆν αὐτόν, καὶ ἐν μὲν Τουρκίᾳ πυροβολοῦσι πρὸς ἐκφορισμὸν τοῦ τέρατος, ἐν δὲ τῇ Σινικῇ κροτοῦσι χαλκῷ σκεύη. Ὁ Χ. στρέφεται πρὸς τὸν ἥμιον.—1-6 **ἀκτὶς ἀελίου** ἀκτινοβόλος ἦλμι, **μᾶτερ** ὁ. τροφὴ τῆς δράσεως, τῶν ὀφθαλμῶν, πηγὴ τοῦ φωτός τῶν ὁ., διότι ἡ ὄρασις εἶναι τέκνον (ἀπόρροια) τοῦ φωτός, **ἄστρον** ἀστερισμός, ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ **ἀστήρ**, ἄ. **ὑπέριστατον** βασιλεῦ τῶν ἀστέρων, **μῆδομαι** σχεδιάζω, μαγειρεύω, **πολύσκοπος** ὁ πολλὰ (τὰ πάντα) ἐτάζων, ἐπιβλέπων, **κλέπτομαι** ἀποκρύπτομαι, ἐξαφανίζομαι, ἐκλείπω, **ἔθηκας** κατέστησας, **ισχὺν** τὰς σωματικὰς ἢ ὑλικὰς δυνάμεις, **σοφίας ὁδὸν** τὰς ἐπιστημονικὰς ἐρεῦνας, θεωρίας, **ἀμάχανος** ἀνίσχυρος, κτρε., **ἀνδράσιν** ἡθ. μέχρι ἀπογνώσεως τῶν, **σεύομαι** τίθεμαι εἰς ταχθεὶν κίνησιν, **τρέχω ἐπίσκοτος** σκοτεινός· λοξοδρομήσασα εἰς σκοτεινὰ (καὶ ἐπικίνδυνα) μονοπάτια (ἀντὶ γὰρ κολουθῇ-

σης τὸν ἴσον δρόμον), ἐλαύνω βάλλω ἔμπρός, φέρω, νεώτερον (προβλ. νεώτερα βουλεύειν, νεωτέρων ἐφίεσθαι) ἐπὶ κακῆς σημ.: κακόν.—**7-10** πρὸς Διὸς δι' ὄνομα τοῦ θεοῦ, θοὰς ἢ ταχύπους, ἵπποσόας-ου κ. θ. ἵπποσόα (σεύω) ἢ δίδουσα δρόμον εἰς τοὺς ἵππους, τράποιο εὐγῆν: εἶθε νὰ λάβῃς κατεύθυνσιν, ἀπήμων (πῆμα) ἄλντος: φέρουσα εἰς τὰς Θ. εὐδαιμονίαν ἄλντον, τινὰ ἐπιτ. τὸ ἀπήμονα ἐξόχως..., πάγκοινον παγκόσμιον.—**11-20** ἦρα ἄρα, κοτέω-ομαι φν-λάιτω πάθος κατὰ τινας, μνηστεικῶ, ἀτασθαλία ἀφροσύνη, ἀμαρτία, ἐξαίρω ἐξαφανίζω, πάμπαν καθ' ὁλοκληρίαν διὰ παντός, ἀγνὸν ἀμόλυντον, αἰὼν ὁ κόσμος, δὲ ἀλλὰ, σᾶμα 236,13, φθίσις μαρasmus, καταστροφή, καρπὸς ἐσοδεία, νιφετὸς (νίφειν) χιόνισμα, ν. σθένος πολλά, ἄφθονα χιόνια, βαρυνειμωνιά, ὑπέρφωτος ἀνώτερος πάσης περιγραφῆς, πρωτοφανής, οὐλόμενος (ὁ δι' ὃν λέγομεν: ὅλοιο!) κατηραμένος, ἄρα ἴσως, κενέωσις κένωσις, κ. πόντου κατακλυσμός τῆς θαλάσσης, ἀμ πέδον (γῆν) ἀνὰ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς, νότιος ἑγρός, βορρηνός, ῥέον ἔχον βορράς, ζάκοτος (ζα-ἐπιτ.) κοιτέομαι) λίαν ὀργισμένος: μὲ θεομηρίαν πλημυρῶν, κατακλύσαισα δωρ-κατακλύζω, πλημυρῶ, πνίγω μὲ κατακλυσμόν, θήσεις θὰ δημιουργήσης.—**21** οὐδέν.. οὐδόλως θορῶν δι' ὅ,τι θὰ πάθω μαζί μὲ ὅλους.—Ἐκλείψεις τοῦ ἡλίου εἶχον γίνεαι περὶ τοὺς χρόνους, καθ' οὓς ἐποιήθη ὁ παιάν, τῇ 17 Φεβρ. (ν. ἡ.) 478 π.Χ. ὀλική, καὶ τῇ 30 Ἀπριλ. (ν. ἡ.) 463 μερικῇ. Ἐκ τῶν ἀπειλουμένων θεομηριῶν ἃς κοίνομεν πρὸς τίνα ἐκ τῶν δύο ἀπέβλεπεν ὁ Π.—**7** Τὸν ἡλίον ἐφαντάζοντο ἐπιβαίνοντα τεθρίππου.—**20** Ὁ Π. εἶχεν ὅπ' ὅφει τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμόν, ἐξ οὗ ἐσώθη ὁ Δευκαλίων καὶ ἡ Πύρρα, ὅφ' ὧν καὶ ἐδημιουργήθη νέον ἀνθρώπινον γένος διὰ τῶν λίθων, οὓς ἔρριπτον ὀπισθὲν τῶν.—Ἐν τοῖς ἀπολεσθεῖσιν ἢ μὴ περιληφθεῖσιν ἐν τέλει στίχοις ὁ Π. παρεκάλει τὸν Ἀπόλλωνα.—Τίνα χαρσκιτήρα φέροι ὁ παιάν;

239.

Ἀσώπιχος ὁ υἱὸς τοῦ Κλεοδάμου ἐνίκησε στάδιον τῷ 476 π.Χ. Οἱ φίλοι αὐτοῦ συνοδεύουσιν ἐν τῇ παιρῶδι Ὅρχομενῶ τὸν νεκρὴν, ἐπαρακάμψαντα ἐκ τῆς Ὀλυμπίας, πρὸς τὸν βωμὸν τῶν Χαρίτων, ἵν' ἀποθέσῃ ἐκεῖ τὸν στέφανον, ἄδοντες ἐν χορῶι τὸ ἐπινίκιον ᾄσμα.—**1-6** λαχοῖσαι λαχοῦσαι, διὰ κλήρον λαβοῦσαι, μετὰ γεν., Κηφισὸς ποι. τῆς Βοιωτίας, ταί τε καὶ αἱ ὀποῖαι, ἀναφ. μιχ. συνδέεται μετ' ἀναφ. προτ., ἔδρα ἐνδιαίτημα, καλλίπωλος εὐῖππος 229,39: κέντρον παραγωγῆς ὁραίων ἵππων, βασίλεια θ. τοῦ βασιλεὺς: βασίλισσα, αἰοίδιμος 237,1, λιπαρὸς αὐτόθι ἐνταῦθα δύναται νὰ σημ.

πλούσιος· Ἐρχομενός ἀ. θ. Ὁρχομενός, ἐπίσκοπος 9,3, Μινύαι οἱ παλαιοὶ κάτοικοι τοῦ Ὁρχομενοῦ, καλουμένου ἐξ αὐτῶν Μινυεῖου, παλαίγονος παλαιός.—7-10 ἄνω κ. ἄνυτω κατορθῶ, φέρω εἰς πέρας, σὺν ὕμνιν (αἰολ. ἐπικ.) τῇ βοηθείᾳ ὁμῶν, βροτοῖς ποιητ. αἷτ., εἴ τις γίγνεται, ἀναδείκνυται., ἐπεξ. τοῦ τερπνᾶ., ἀγαλὸς ἐνδοξος· ἀντὶ τοῦτων ὁμαλώτερον θὰ εἴχομεν· σοφία, κάλλος, κλέος ἐπεξ.—11-18 κοιρανέω (κοίρανος-ἄρχων) κυβερωῶ, ἐπιμελοῦμαι, διακοσμοῦ, (οὔτε) χορούς, ἄτερ + γεν. ἄνερ, ταμίαι οἰκονόμοι, διευθύντριοι, ἐπιμελήτριοι (αἱ Χάρι.), κτηρ., θέμεται μιχ., σέβοντι σέβουσι, σέβονται, ἐδλαβῶς τιμῶσι, τιμᾶ-ἡ ἀξίωμα, κυριαρχία, αλέναος αέναος 224,2 αἰώνιος.—19-24 φιλησίμολπος κ. ἐρασίμολπος ἡ ἀγαπῶσα τὴν χορῳδίαν, ἐπακοέω ἐπακούω, ἡ ἐκκ. εὐχὴν, ἰδοῖσα πρὸς τὴν πλησιεστέραν Θ. διὰ μετρ. ἀνάγκην, ἐν ᾧ ἀναφέρεται καὶ εἰς τὰς 3 Χάριτας· ἐπὶ τῇ θείᾳ, κῶμος ἐπινίκιος πομπή, βιβᾶω κ. βίβημι βαίνω,· κάμνοντα ἑλαφρὰ βήματα, πατήματα (ἐν τῷ χορῳ), ἐπ' εὐμενεῖ τύχᾳ διὰ τὸ εὐτυχὲς γεγονός τῆς νίκης (τὸ ὀφειλόμενον εἰς τὴν ἐμμένειαν τῆς τύχης).—25-8 ἔμολον α' προσ. λέγει ὁ Π. ὁμιλῶν διὰ τοῦ χοροῦ, ἀεῖδων ὁμῶν, ἵνα ἐμνήσω ἐν ᾧδῃ, (ἐν) Ἀνδῶ τρώπῳ ἐν Ἀνδ. ἁρμονίᾳ, ἡ Μινύεια (πόλις) ὁ Ὁρχομενός, Ὀλυμπιόνιος κτηρ.: ἐστὶ, ἔκατι 114,12 χάρις εἰς σὲ (τὴν Χάριν)—28-35 Ἀχοῖ κλητ. Ἀχῶ-Ἡχώ, μελαντειχῆς μαυροσίτοιχος. πατρὶ Κλεοδάμῳ, νῖδν προσλ. ἀντί: οἱ Φοι νῖδος., νέαν χάρτιαν τὴν νεανικὴν του κόμην, πτερὰ αἱ τανύαι τοῦ στεφάνου αἱ κορυμμέναι ἐκατέρωθεν, ὄργ., κύδιμος κ. κυδάλιμος ἐνδοξος, κ. ἄεθλα ὁ εὐκλεὲς στέφανος τῆς ἑλίας, ἡ γεν. ἐκ τοῦ πτεροῖσι, κόλποι Π. ἡ κοιλὰς τῆς Π. ὑπὸ τὸ Κρόνιον ὄρος, ὅπου οἱ ἀγῶνες, παρὰ κ. ἐν κ., οἱ ἡθ. πρὸς μεγάλην τοῦ πατρὸς χαράν.

1 Αἱ Χάριτες 114,10, τέκνα τοῦ Διὸς καὶ τῆς Εὐρυνόμης, ἦσαν κατὰ τὸν Π. 3, αἵτινες κατὰ τὴν κλήρωσιν, μετὰ τῶν Νεμφῶν, τῶν τόπων τῆς διαμονῆς ἐκάστης τάξεως αὐτῶν ἔλαχον τὸν ποι. Κηφισὸν καὶ τὸν Βοιωτ. Ὁρχομενόν, ὅπου ἐλατρεύοντο ἀπ' ἀρχαιοτάτων χρόνων μετὰ τοῦ Ἐρωτος καὶ ἀγῶνες ἐτελοῦντο, τὰ Χαρτήσια· ὡς ἀγλαΐζουσαι τὰ πάντα δωροῦσι πᾶν δῶρον φυσικόν, σωματικόν καὶ πνευματικόν.—5 Ἐν Ὁρχομενῷ κατέκουν τὸ πάλαι οἱ Μινύαι, λαὸς ἐμπορικὸς καὶ ναυτικός, εἰς ὃν ἀπεδίδετο καὶ ἡ Ἀρχοναντ. ἐκστρατεία, καταπλουτήσας ἐκ τῆς ἐμπορίας καὶ ναυτιλίας· σήμερον σφίζονται ἐρείπια μεγάλου θολωτοῦ τάφου, καλουμένου τὸ πάλαι θησαυροῦ τοῦ Μινύου, Ὁμ. Α-Ζ-Ι Πίν. ΚΑ' 1 ἡμετ. ἐκδ.: ἐπταῦθα Μινύειος ὁ Ὁρχομενός καὶ πρὸς διαστολὴν ἀπὸ τοῦ Ἀρχαδικοῦ Ὁρχομενοῦ.—16 Τὸ ἀρχαῖον ἄγαλμα τοῦ Ἀηλίου Ἀπόλλωνος ἔφερεν

ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ τόξον, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ τὰς 3 Χάριτας (διὰ τὴν χάριν τῆς μουσικῆς· ἐντεῦθεν αἱ Χάριτες συμπαίζουσι μετὰ τῶν Μουσῶν) καὶ διότι ὁ Ἄπ. (ἥλιος) ἐξωραΐζει τὴν φύσιν διὰ τοῦ φωτός αὐτοῦ. Τὰ ὀνόματ' αὐτῶν παρέχει ὁ Π.—24 **κῶμος** ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ χοροῦ.—26 Ἐν διαφόροις χώραις διεμορφώθησαν κατὰ μικρὸν ἐγγώριοι μελωδίαί, αἱ ἁρμονίαι (πρὸβλ. τὸν ἡμέτερον Κυκαματιανόν, Τσάμικον, Λιβαδίτικον..), ἡ δωρική, φρυγική, λυδική, ἰωνική, αἰολική (δωρισί, φρυγισί..), ὧν ἡ λυδικὴ ἀπέπνεε μαλακόν τι καὶ ἀνευμένον.—30 Ἡ Ἡχώ ἦτο ἄλλοτε ὥραία Νύμφη, ἀνατραφεῖσα ἐπὶ τῶν ἄλλων Νυμφῶν καὶ διδασκθεῖσα τὴν μουσικὴν παρὰ τῶν Μουσῶν· φίλη τῆς μοναξίας ἀπέφηνε θεοὺς καὶ ἀνθρώπους, ἀπρόσιτος εἰς τὸν ἔρωτα αὐτῶν· ὁ Πάν ζήλοισιν διὰ τὸ μουσικὸν ἰάλατον αὐτῆς καὶ διότι τὰ αἰσθημάτων του οὐδεμίαν εὗρισκον παρ' αὐτῇ ἡχώ, ἠρέθισε καὶ αὐτῆς τοὺς ποιμένας, οἵτινες κατεκερμάτισαν τὴν ὥραιαν κόρην καὶ διεσκόρπισαν τὰ μέλη αὐτῆς ἀνὰ τὴν γῆν· ἔκτοτε ἡ Ἡχώ μὴ ἔχουσα ὥρισμένην διαμονὴν πλανᾶται πανταχοῦ, ἀλλὰ καὶ νεκρὰ διατηρεῖ τὸ μουσικὸν δῶρον ἀπομιμουμένη ὅ, τι ἀκοῦει. Κατ' ἄλλον μῦθον ἐπειδὴ διὰ τῆς λαλιᾶς ἀπρηχόλει τὴν Ἥραν, ἣν ἀποκρύπτει ἀπ' αὐτῆς τὰς ἀπιστίας τοῦ συζύγου, ἡ θεὰ ἀντιληφθεῖσα τὸν δόλον μετεμόρφωσεν αὐτὴν εἰς ἡχώ, ἥτις ἔκτοτε δὲν δύναται μὲν νὰ ὁμιλήσῃ πρῶτη, ἀλλὰ καὶ δὲν δύναται νὰ σιωπήσῃ ἀκούονσα ἄλλον ὁμιλοῦντα, ἐπαναλαμβάνουσα τοὺς τελευταίους φθόγγους τῆς φωνῆς, ἣν ἀκοῦει. Κατ' ἄλλους ἡ τραγικὴ αὐτῆς μοῖρα ὠφείλειτο εἰς ἀτυχῆ ἔρωτα πρὸς τὸν περικαλλῆ νεανίαν Νάρκισσον· περιφρονηθεῖσα ἐπ' αὐτοῦ ἀποσύρεται εἰς τὰ βάθη τῶν ἐρημικῶν σπηλαίων, ὅπου ἡ θλίψις κατατῆκε αὐτὴν· τὸ σῶμα φθίνει, τὸ αἷμα ξηραίνεται καὶ ἐκ τῆς θεοσεσίας ἐκείνης καλλονῆς ὑπελείφθησαν μόνον ἡ φωνὴ καὶ τὰ ὀσπᾶ, τὰ ὅποια εἶναι οἱ βράχοι· ἔκτοτε ἀπὸ τοῦ βάθους τῶν κρησφυγέων αὐτῆς ἀποκρίνεται εἰς τοὺς καλοῦντας. Ὁ Π. ὥς Ἡχώ φαντάζεται τὸν ἀντίταλον τῶν ζωηροτάτων ἐπενφημιῶν ἐπὶ τῇ νίκῃ, ὅστις ἠδύνατο νὰ γίνῃ ἀκουστός καὶ εἰς τὸν ἄδην.—34 **Πίσσα** χώρα ἐν Ἡλίδι, παρ' ἣν ἡ Ὀλυμπία, ἐν ἣ ἐτελοῦντο οἱ ἀγῶνες.

240.

Ἰέρων ὁ τύραννος τῶν Συρακουσῶν ἐνίκησε Πύθια δι' ἄρματος τῷ 474 π. Χ. Ὁ Π. συνοδεύσας τὸν νικητὴν εἰς Συρακούσας καὶ δάξας χορὸν ἔβαλε τὸν ἐπὶ τρικον μῆγας τινος μετὰ τὴν νίκην, τὸν χειμῶνα τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἢ τὸ ἔαρ τοῦ ἐπομένου.—1-7 **χρυσέα** οὐχὶ ὥς διὰ χρυσοῦ κεκοσμημένη, ἀλλὰ διότι ὁ Π. πᾶν πολῦτιμον καλεῖ χρυσοῦν, **κτέανον** 9, 12, **σύνδικος** ἀνέγκων ἀπὸ κοινοῦ, κοινός,

Μοισᾶν Μουσῶν, **λοπλόκαμος** 230,37, μετὰ τὰς κλητ. ροητέον: **ἐπικαλοῦμαι** σε, τὰς φόρμιγγος, **βάσις** τὰ ἔρρυθμα βήματα τῶν χορευτῶν, **ἀρχά** ἡ προεισαγωγή, **ἀγλαΐα** τὸ εὐφρόδουνον, θριαμβευτικὸν ἐπινίκιον, ἡ θεοπεσία χορῳδία ὁ Χ. εἰσερχόμενος εἰς τὸν οἶκον τοῦ νικητοῦ ἐβάδιζε σιωπῶν ἐν ὀρθμικῷ βήματι, τὸ ὅποιον ἐρρυθμίζεν αὐλὸς ἢ κιθάρα ὅτε δὲ εἰσῆρχετο εἰς τὴν αἴθουσαν, ὅπου ὁ νικητής, τότε ἐχόρευε τὸ ᾄσμα ἐν συνοδείᾳ πάλιν αὐλοῦ ἢ φόρμιγγος: **ἀκούει** πειθαρχεῖ εἰς τὴν φόρμιγγα, ὀνθμίζεται πρὸς αὐτήν, **ἀοιδοὶ** οἱ τραγουδισταί, οἱ χορευταί, τὰ μέλη τοῦ χοροῦ, **σάματα** οἱ μουσ. τόνοι: οἱ ἀοιδοὶ ὀνθμίζουσι τὸ ᾄσμα καὶ τὸν χορὸν συμφώνως πρὸς τοὺς ὀξεῖς, βαρεῖς, ταχεῖς, βραδεῖς τόνους, δι' ὧν ὁ κιθαροδὸς ὀνθμίζει τὰς μεταπτώσεις τῆς φωνῆς τῶν ᾄδόντων καὶ δίδει τὸ σημεῖον τῆς ἐνάρξεως, ἐντάσεως καὶ χαλαρώσεως τῆς φωνῆς καὶ τῶν κινήσεων αὐτῶν, γενικῶς οἱ ἀοιδοὶ ὀνθμίζουσι φωνὴν καὶ χορὸν πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῆς κιθάρας: **ἐλελίζομαι** περιστρέφομαι, δονοῦμαι, πάλλομαι, πλήττομαι: δονοῦσα τὰς χορδὰς σου, **ἀμβολὰ** ἀναβολή, Ὅμ. α 155 ἀναβάλλομαι, προανάκρουσμα, **προοίμια** προανακρούσματα, προεισαγωγή τοῦ μέλους ἐκτελουμένη διὰ μόνης τῆς κιθάρας ἄνευ ὥδης, ἡ γεν. ὕλης: διὰν προανακρούεις τὸ εἰσαγωγικὸν μέλος (εἶτα ἐπηκολοῦθε τὸ ᾄσμα συνοδευόμενον ὑπὸ τῆς κιθάρας), **ἀγησίχορος** (ἀγέομαι) ὀδηγῶν τὸν χορὸν, εἰσάγων τὸν χορὸν εἰς τὸ ᾄσμα καὶ τὴν ὄρχησιν.—**8-18 σβεννύεις** ἔχεις τὴν δύναμιν νὰ σβέσῃς, ἀμβλύνεις τὴν φλογερὰν δύναμιν, κατευνάζεις, **αἰχματὰς** πολυλόγος, πολύκοπος (διὰ τὰς πολλὰς γωνίας), **πυρὸς** ὕλ., **ἀέναος** 224,2 αἰωνίως φλογερός, **σκάπτων** σκῆπτρον, ἀνά σ. ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ σκῆπτρου, **χαλάξαις** χαλάσας, χαλαρώσας, κρεμάσας χαλαρὰ κάτω (ὡς κάμνουν τὰ πτηνὰ ἐν τῷ ὕπνῳ), **ἀρχὸς** ὁ βασιλεὺς, **κατέχευας** γνῶμ., **κελαινῶπις** θ. τοῦ **κελαινῶπας** ὁ ἔχων κελαινὴν, σκοτεινὴν τὴν ὄψιν, σκοτεινός, οἱ τῷ ἀετῷ, **ἀγκύλος** ὁ ἔχων γαμφῶν, κυρτὸν τὸ ὄμφος, **ἐπὶ κρατὶ** οἱ ἐπιμερ., **κλείστρον** κλειστρον, κλειθρον, **γλέφαρα** βλέφαρα: τὸ ὅποιον γλυκὰ κλείει τὰ βλέφαρα, **κνώσσω** 222,6, **αἰωρῶ** ὑψώνω, μετεωρίζω, **ὕγρὸς** μαλακός, ἀπαλός, εὐκίνητος, εὐκαμπτος, πλαδαρός: ἀνακινεῖ τὸν αὐχένα του κυματίζοντα ὡς τὰ ρεῖα τῆς θαλάσσης, **κατέχομαι** παθ. αἰχμαλωτίζομαι, **ῥιπαί** κραδασμοί, δονήσεις, κτυπήματα: ὑπὸ τὸ κράτος τῶν μουσικῶν κυμάτων σου. — **20-4 καὶ γὰρ** καὶ μάλιστα καί, καὶ δὴ καί, **βιατὰς** κρατερός, αἰάσθαλος, **ἀνευθε** μακρὰν, **ἀκμὰ** ἡ κόφης, **τραχεῖαν** ἔ. ἄ. τὰς φρισσούσας λόγχας τῶν δοράτων, **λαίνω** θερμαίνω, φαιδρύνω, **κῶμα** (κεῖμαι, κοιμάω) βαθὺς ὕπνος, λήθαργος, ὀνέμῃ, **κῆλα** τὰ βέλη, αἱ τοξαριαὶ (τῆς κιθάρας), ἢ: κηλήματα, θέληγτρα, **θέλω** μα-

γενῶ, φρένας δαιμόνων, : μαγεύουσι τὴν καρδίαν καὶ αὐτῶν τῶν θεῶν, σοφία ἢ μουσ. τέχνη, ἀμφὶ σ. ὄργ., Δαιτοίδας Αἰθιοίδης, ὁ Ἀπόλλων.—25-31 ἀνύξομαι τρομάζω, ὑποκ. ἢ ἀναφ. πρότ., αἰώ 148,6, βοὰ φωνή, Πιερίδες 12,2, ἀμαιμάκετος (α [ἐπι.] μαιμάσσω, μαιμώω, μέμαα) λίαν μανιώδης, ἀκατάσχετος, ἀκαταγώνιστος, : πάντα ὅσα ζῶσιν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ, ὅς τε συνδ. πρὸς τὸ ὅσσα 25 : καὶ ἐκεῖνος ὅστις., Τάρταρος θ. παρὰ Πινδάρῳ ὡς ἡ αἰών, ζών, Ἰσθμός, Ἐρχομενός. (ὡς καὶ σήμερον ἐν Θεσσαλίᾳ: ἢ Γιάννης.).—31-8 ὄχθαι ἀκταί, ὑψώματα, ἀλιερκῆς ὁ ἔχων ἔρκος τὴν θάλασσαν, θαλασσόφρακτος, θαλασσόβρεκτος, ταὶ ὑπὲρ Κ. τὰ ὑπερκεείμενα τῆς Κ., ἐν τοῖς μισογείοις ἐν οἷς καὶ ὁ Vesuvius, πιέζει ὡς ἐπικαθήμενον ἐπὶ τοῦ σιγήθους βάρους, στέργα αὐτοῦ, λαχνάεις λαχνῆεις, λάσιος, οὐράνιος οὐρανοῦρης, νιφόεις χιονοσκεπής, γ. Αἶτινα ἐπεξ. τοῦ ζών, συνέχει (Τυφῶνα) συσφίγγει, συγκρατεῖ ἀκίνητον ἐν τῇ θέσει, τιθήνα-η (θάω-θηλάζω) τροφός, τ. χιδνός διατηροῦσα τὰ χιόνια, ὀξύς δορυς, πανέτης καθ' ὅλον τὸ ἔτος.—40-6 ἐκ μυχῶν τὰς (Αἴτης) ἀπὸ τὰ βάθη ταύτης, ἐρεῦγομαι ἐκβράζομαι, παγαὶ θεύματα, πυρός ἔλ., ἄπλατος 229,62, ἀγνόταται κυρ. πρὸς τὸ πυρός : ἐξ ἀμύγους πυρός, ποταμοὶ τὰ θεύματα τῆς λάβας, προχέω ἐκχύνω, ἀναδίδω, ἀμέραισι χρόν. κατὰ πᾶσαν ἡμέραν, ῥόος καπνοῦ θεύμα, σιγήλη καπνοῦ, αἶθρων πυρῶδης, φεγγοβολῶν : σπινθηροβολοῦντας καπνοστροβίλους (ἐνεκα τοῦ φωτός τῆς ἡμέρας δὲν βλέπει τις τὰς φλόγας, ἀλλὰ καπνόν), ὄρφνη (ἐρέφω, ἔρεβος) ρύξ, φοίνισσα κατακόκκινη, κυλίνδομαι περιδινοῦμαι, στροβιλιζομαι, πλάξ 214,15, πόντου π. αεquisa, βαθεῖαν πρὸς τὸ πλάκα ἀντὶ πρὸς τὸ πόντου, : φλόξ κυλινδομένα φέρει πέτρας ἐς πλάκα.—46-56 ἐρπετὸν ὁ Τυφῶς, τὸ χαμερπὲς τέρας, ἀναπέμπει ἐξερεύγεται ἐπάνω, ἀναφυσά, Ἄφαιστος πῦρ, κρουνοὺς Ἄ. πύρινα θεύματα, κεῖνο ἔμφ. ἐκεῖνο τὸ θηρίον εἶναι αὐτό, τὸ ὁποῖον δημιουργεῖ τὸ φοβεράλεον φαινόμενον, προσιδέσθαι ἀναφ., θαῦμα θαυμάσιον, τερατῶδες, ἀκοῦσαι ἀναφ., παρεόντων ἀπὸ αὐτοπάτας μάρτυρας, οἷον ὅπως, ἐν κορυφαῖς ἐν μέσῳ, μεταξὺ τῶν, πέδον ὄζα, ὁ πυθμὴν τοῦ κρατῆρος, (ἐν) πέδῳ, στρωμνὰ ἢ κλίνη, τὸ ὑπεστρωμένον ἔδαφος, χαράσσω σχίζω (δι' ἐγκοπῶν, χαραγμάτων), νῶτον τοῦ Τυφῶνος, ποτικεκλιμένον ἐστηρικμένον, ἀγκουμβῶν κατὰ τὸν Π. ὁ Τυφῶς εἶναι τετωμένος ἐντὸς τοῦ κρατῆρος ἀπὸ τοῦ πυθμένος μέχρι τῆς κορυφῆς, ἀλλ' αἱ πλειοαὶ τῶν βράχων (τὰ τοιχώματα τοῦ κρατῆρος), αἱ ὁποῖαι εἶναι ἡ κλίνη του, ἐφ' ἧς ἔχει κλίνει, διὰ τῶν ἐγκοπῶν καὶ τραχυτήτων αὐτῶν νύσσουσι διαρκῶς τὸ τέρας, τὸ ὁποῖον ἀνασκιρτῶν ἐκ τοῦτου

προκαλεῖ τοὺς σεισμούς.—56-65 εἴη εἶθε γὰρ πραγματοποιηθῇ ἡ ἐπιθυμία μου, ἡ ἐνχὴ μου, δός, τὴν 125,2, ἀνδάνειν ἑποκ. τὴν πόλιν Αἴτην, ὅς πρὸς τὸ τίν, ἐφάπῃ συγχράζω, συγχὰ ἐπισκέπτομαι, ὅρος τῆς Αἴτης, μέτωπον παρὰ τ. τοῦ ὅρος, διότι ἦτο τὸ ὑψηλότερον τῆς Σικελίας, προσέχον αὐτῆς ὡς μέτωπον, ἀέτωμα, γαίας τῆς Σικελίας, τοῦ ἀναφ. (ὄρους), ἐπωνύμιος κ. ἐπώνυμός τινος ὁ λαμβάνων τὸ ὄνομα ἐκ τινος, φερώνυμος, κτγρ. εἰς τὸ πόλιν, κυδαίνω δοξάζω, τιμῶ, στολίζω, οἰκιστὴρ οἰκιστής, ὁ ἰδρυτής τῆς ἀποικίας, ἐν δρομφ ἐν τοῖς ἀγῶσι τῆς ταχύτητος (ἀρμάτων), Πυθιάς (ἑορτῇ) τὰ Πύθια, ἀναγορεύω ἀνακηρύττω δημοσίᾳ, νῖν τὴν Αἴτην, ὑπὲρ Ἰ. ἐπ' ὀνόματι καὶ κατ' ἐντολὴν τοῦ Ἰ. (ὅστις εἶχε συνστήσει εἰς τὸν κήρυκα ἀνακηρύξῃ αὐτὸν Αἰτναῖον, οὐχὶ Συρακούσιον), καλλινίκου ἄρμασι καταγαρόντις περιφανῇ νίκῃν δι' ἄρματος : μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου (ὄρους) ὁ οἰκιστής ἐκόσμησε τὴν νεόκτιστον πόλιν, ὁ δὲ κήρυξ ἐν τοῖς Πυθίοις ἀνακηρύττων τὴν νίκην διελάλησε τὸ ὄνομα αὐτῆς· καλὸν τὸν νικητὴν Ἰ. Αἰτναῖον.—65-9 χάρις χαρά, εὐχαρίστησις, ἐκ τούτου ἐς πλοῦν ἀναφ. : τὸ πρῶτον εὐχάριστον πράγμα διὰ θαλασσινὸν ταξίδιον, ναυσιφόρητος ναυσιπλοῶν, ναυίλος, ἀναφ., ἐλθεῖν ἑποκ. τοῦ πρῶτα χάρις ἐστίν, οὗρος 230,87, πομπαῖος ὁ προπέμπων, συνοδεύων, οὗριος, ἀρχομένοις ὅταν πρόκειται νᾶρχίσσασιν τὸ θαλάσσιον ταξίδιον, ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ πλοῦ, ἐοικότα (ἐστὶ) ἀντὶ ἐοικός, εἶναι φανερὸν, πιθανόν (διότι τὸν οὗριον ἄνεμον ἐν ἀρχῇ τοῦ πλοῦ θεωροῦσιν ὡς αἴσιον οἰωνόν διὰ τὸν ὅλον πλοῦν), καὶ τελευτᾷ καὶ ἐν τέλει (τοῦ πλοῦ), φέριερος ἀντὶ θεικοῦ : καλός, αἴσιος, προβλ. δεξιτερός, ἀριστερός, ἀγρότερος, ὀρέστερος.—69-72 ὁ λόγος ἡ ἀναλογία (πρὸς τὴν παραβολήν), φέρει δόξαν κάμνει γὰρ πιστεύωμεν, ἐλπίζωμεν, κάμνει ἡμᾶς ἐνέλπιδας, συντυχία ἡ πρώτη ἔκβασις, ἡ πρώτη Πυθ. νίκη, ἐπὶ τ. σ. μετὰ τὸ εὐτυχές τοῦτο γεγονός (ὅπερ συμπίπτει πρὸς τὴν κτίσιν τῆς Αἴτης), ἔσσεσθαι ἐκ τοῦ δόξαν φέρει, νῖν τὴν Αἴτην, ἑποκ., τὸ λοιπὸν ἐν τῷ μέλλοντι, κλυτὰν κτγρ., στεφάνοισιν ἵπποις τε ἐν διὰ δνοῦν, : ἐκ τῶν ἱπποδρομικῶν στεφάνων, νικῶν, ὀνυμαστὸς αἰολ. δωρ., θαλία εὐωχία, συμπόσια, εὐφῶνοι μετὰ καλλιφώνων ᾠμάτων.—73-9 Δάλοιο(ο) Αἴλου, ἐθέλῃσαις ἐνδόκησον, εὐαρεστήθητι, τίθημι νόφ ἐντυπώνω εἰς τὴν ψυχὴν μου, ταῦτα τὰς χορηγίας ἐλπίδας περὶ τῆς μελλούσης ἐνκλείας τῆς πόλεως, εὐ. χώραν ἐκ τοῦ νόφ τιθέναι γὰρ μὴ λησμονῆς, γὰρ μεριμνᾷς.—80-2 γὰρ αἰτιολ. διὰ τί ἐπεκαλέσθη τὸν Φοῖβον, μαχανὰ βοηθητ. μέσον, βοήθημα, πᾶν ὅ,τι συμβάλλει πρὸς τινὰ σκοπόν, βρ. ἀρεταῖς ὑπὲρ τῆς ἐξελέξεως καὶ ἀναπτύξεως τῶν

ἀνθρώπ. προτεροημάτων, ἐκ θεῶν (ἐντι) εἶναι θεῖα δῶρα, ἔφυν ἔφυσαν γνῶμ. (ἐκ θεῶν): καὶ θεῖα δῶρα εἶναι τὰ φυσικὰ χαρίσματα, π. χ. οἱ σοφοὶ (ἢ σοφία, ποίησις)..., **χερσὶ βιαταὶ οἱ ἥρωες, περιγλωσσος ἐγλωττος.**—82-90 μενούνῳ 52,1 ζωηρῶς ἐπιθυμῶ, αἰνῶ 224,1, **κεῖνον τὸν Ἴέρωνα, μὴ βαλεῖν εἰδ.** ἐκ τοῦ ἔλπομαι, ἐποκ. ἐγώ, ἄκοντα τὸ ἀκόντιον, **χαλκοπάραιος χαλκοπαρη(ει)ος, χαλκόλογχος, ἀγὼν κονίστρα, ἔξω ἄ. ἔξω τοῦ στόχου, ἀστόχως, ὥσεί τε οἰονεῖ, οὕτως εἰπεῖν, δονέων (τὸν ἄκοντα) ἀναπύλλων (πρὸ τῆς βολῆς), ῥίψαις ῥίψας (τὸν ἄκοντα), μακρὰ οὐσι., ἀμεύομαι ἀμείβομαι, παρέχομαι, νικῶ, ἀντίοι οἱ ἀντίπαλοι, οἱ ἀνταγωνισταί, Σιμωνίδης καὶ Βακχυλίδης, ἴσως δὲ καὶ ἔχθροὶ τοῦ Ἴ. ἐποτιμῶντες τὰς πράξεις του· τί ἐπονοεῖ ὁ Π. ἐπὶ τὴν ἀστοχον βολὴν τοῦ ἀκοντίου καὶ τί ἐπὶ τὴν μακράν (ἐδστοχον); εὐθύνω κατευθύνω, πέμπω καὶ ἐνδύειαν, παρέχω ἐν ὁρθῷ μέτρῳ, ὁ πᾶς χρόνος τῆς ζωῆς σου, ἐπίλασις (ἐπιλανθάνομαι) λήθη, κάματα 50,10 πόνοι, νόσημα (ἢ λιθορροία τοῦ Ἴ.), ἀνικμ. τοῦ ἐπίλασιν, **παράσχοι σοί, εἰ γὰρ εὐχὴν, οὕτως εἶθε νὰ εἶσαι ἐγὼ καὶ εὐτυχὴς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ, ὅπως ἐγὼ ἐλπίζω ὅτι θὰ νικήσω τοὺς ἀντιπάλους μου.**—91-6 ἥ ἀληθῶς, θ(μ)μνάσειεν ἀναμνήσειεν (ὁ χρόνος), **παρέμεινε ἐνεξαπτόσησεν, ἐκράτησε τὴν θέσιν ὁ Ἴ., τλάμων ψυχὰ ἡ καρτεροφυχία, ἀνίκα, εὐρίσκομαι τιμὰν λαμβάνω, ἀξιούμαι τιμῆς, παλάμη (ἡ χεὶρ ἐν τοῖς ἔργοις τῆς τέχνης) ἐπίνοια, σχέδιον, π. θεῶν ταῖς βουλαῖς τῶν θεῶν, τῇ θεῖᾳ βοηθείᾳ, εὐρίσκοντο Ἴερων καὶ οἱ ἀδελφοί, δρέπω ὡς προμ. ἔχω δρέφει καὶ ἀπολαύω, στεφάνωμα παρὰθ. τοῦ τιμὰν: τιμὴν ἐπιστέφουσιν ἐπερηφάνως (μεγαλοπρεπῶς) τὸν πλοῦτον, ἡ τιμὴ παρέχει εἰς τὸν πλοῦτον χάριν καὶ αἴγλην, εἶναι τὸ ἀκτινοβολοῦν ἐκ δόξης στέμμα τοῦ πλούτου.**—96-100 νῦν γε μὰν ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰ παρελθόντα κλέα, **ἐφέπω ἀκολουθῶ, μιμούμαι, δίκη (δίκαιον-τὸ ἔθιμον) συνήθεια, τρόπος, παράδειγμα (πρὸβλ. δίκην κνός..), σὺν ἀνάγκᾳ ἐπὶ τὴν πίεσιν τῆς ἀνάγκης, καταναγκαστικῶς, καὶ τις εὐφημ. περὶ τῶν Κυμαίων, μεγαλάνωρ ἐπερήφανος: εἰς μεγαλόσχημος καὶ ἀγέρωχος κύριος, σαίνω 128,3 θαπτεύω, κολακεύω, νῦν Ἴ., φίλον κίτρο, διὰ δουλοπρεπῶν κολακεῶν ἐπεξήγησε τὴν φιλίαν του· κατὰ τί ὁμοιάζει τότε ὁ Ἴ. πρὸς τὸν Φ.;—100-6 φαντὶ φασί, ἐλθεῖν ἐκ Τροίας, μεταβάσω, μετέβασα, μιβι. ἐκ τοῦ μεταβαίνω μεταβιβάζω, μετακομίζω, **Λαμνόθεν ἐκ Λήμνου, υἱὸς Π. ὁ Φ., ἔλκος, ὃς ἄλλ' οὐτός (εἰ καὶ ἐξηλωμένος), τελεύτασεν ἔθηκε τέσμα, μοιρίδιος μοιραῖος (δι' αὐτοῦ νὰ πέσῃ ἡ Τροία)· ἡ μεταβολὴ τῆς συντάξεως ἀπὸ μιγ. εἰς ὁ. ἵνα ἐγείρῃ τὴν προσοχὴν.**—107-10 ὀρθωτῆρ βοηθός, παραστά-****

της, σωτήρ, ἡ εὐκτ. εὐχὴν, οὕτω ὡς τῷ Φ., τὸν π. χρόνον κατὰ τὸν ἐπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς του, καιρὸς εὐκαιρία (πρὸς πλήρωσιν τῶν πόθων), πλήρωσις, ἀπόλαυσις, ἐκ τοῦτου ὧν ἔραται ἐρᾷ, τῶν πόθων του.—111-7 **πίθεό μοι ἀκολούθησόν με, παρ Δεινομένει** εἰς τὸν οἶκον τοῦ Δεινομένου, **κελαδῶ** 210,2 ψάλλω, ἑμνῶ. **ποινὰ ἀμοιβή, ἄθλον, νίκη** ὁ Π. ἀξιοῖ ἀπὸ τῆς Μούσης καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Δ. γὰ ψάλλῃ τὴν νίκην τοῦ Ἰ., θέλων εἰς τὸν ἐπίτινον τοῦ πατρὸς γὰ ἐμβάλλῃ ἐγκώμιον καὶ τοῦ νιού **νικαφορέα** ἡ νίκη, ἐκ τοῦτου **πατέρος**, (ἐστὶ) **χάρμα** 18,20, οὐκ ἀλλότριον (τοῦ νιού) ἀφορᾷ ἀμέσως καὶ τὸν νιόν, ἔπειτα λοιπόν, **Αἴνα, βασιλεῖ** τῷ Δ., **χαρ.**—119-25 **τῷ Δ., χαρ., πόλιν τὴν Αἴτην, θεόδματος** 235,1 θεόδοτος, **ἐλευθερία** (πολιτικῇ), **στάθμα-η** ὁ κανὼν τῶν ξυλουργῶν καὶ κτιστῶν, **Ὑλλις** ἡ τοῦ Ὑλλου(-ος), νιού τοῦ Ἡρακλέους: κατὰ τοὺς νόμους τοῦ δωρ. συστήματος, κυβερνήσεως, **θέλοντι** θέλουσι, **Πάμφυλος** υἱὸς τοῦ Αἰγυμοῦ, ἀρχηγὸς τῶν Λωριέων κατὰ τὴν ἀάθοδον τῶν Ἡρακλειδῶν, **ἔκγονοι Π.** οἱ Λωριεῖς, **Ἡρακλειδᾶν** ἔ. οἱ Ὑλλεῖς, μία τῶν τριῶν φυλῶν τῶν Λωριέων, καὶ μὰν καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ Ὑλλεῖς, οἱ ὁποῖοι κυρίως δὲν ἦσαν Λωριεῖς, αἰεὶ μένειν ἐν ἐμμένειν, **τεθμοὶ** θεσμοί, **ναίοντες** ἐνδ., **ὄχθαι** 34 ἐνδρώματα.—125-9 **ἔσχον** κατέλαβον (οἱ Λωρ.), **ὄλβιοι** τρισευτυχισμένοι, **ὀρνύμενοι** ὀρμηθέντες, **Πινδόθεν** ἀπὸ τῆς Πίνδου, **γείτονες** κτγρ., **βαθύδοξος** πνευμένος εἰς τὴν δόξαν, ἐνδοξότατος, **λευκόπωλοι** οἱ ἔχοντες λευκοὺς ἵππους, **Τυνδαρίδαι** οἱ Διόσκουροι ὡς υἱοὶ τοῦ βασιλέως Τυνδάρεω, ὧν Τυνδαριδῶν, **κλέος αἰχμᾶς** ἡ πολεμ. δόξα, **ἄνθησεν** ἐξήνθησεν, ἐμεσουράνησεν.—130-6 **τέλειος** ὁ φέρον τὸ πᾶν εἰς ἄριστον τέλος, ὁ πληρῶν τὰ πάντα, τελεσιουργός, **διακρίνω** ὡς παρ' ἡμῖν, διακρίνω, διαβλέπω, τὸ ἀπορμφ. ἀπολύτως ἀντὶ εὐκτ., **λόγος ἀνθρώπων** ἡ κοινὴ γνώμη, **ἔνυμος** 35,8 ἀνενδής, ἀλάνθαστος, **ἀστοῖς-βασιλεῦσι** τοπ., Ἀμένας ποι. παρὰ τὴν Αἴτην,: Ἀλλ', ὦ Ζεῦ, εἶθε ἡ ἀλάνθαστος κοινὴ γνώμη πάντοτε γὰ διακρίνῃ ἐν Αἴτῃ καὶ παρὰ τοῖς πολίταις καὶ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τοιαύτην πάντοτε μοῖραν (ὡς περιεγράφῃ 119-25 κ. 98-9), ὁ βασιλεὺς γὰ εἶναι φιλελεύθερος καὶ ζηλευτός, οἱ πολλοὶ φιλόνομοι **σύν τοι τὴν μετ' ἡμετέρῃ σου βέβαια βοήθειαν, ἀγνητὴρ** κυβερνήτης, κτγρ., **ἐπιτελλόμενος**.. δίδων ὁδηγίας ὡς σύμβουλος τοῦ νιού Δ.,: αὐτὸς μὲν (ὁ Ἰ.) κυβερνῶν, τοῦ δὲ νιού πατρικὸς σύμβουλος, **γεραίρων δᾶμον** σεβόμενος τὰ δικαιώματα τοῦ δήμου, **τράποι** εἶθε γὰ κατευθύνῃ αὐτόν, **σύμφωνος** ἁρμογικὸς (ἐν σχέσει πρὸς τὸ πάμφυλον τῶν κατοίκων).—137-46 **νεῦσον** κατὰ-νευσον, **ὁ Φοίνιξ** οἱ Καρχηδόνιοι, **ἀλαλατὸς ἀλαλητός, ἀλαλαγμός,**

ἡ πολεμικὴ κραυγὴ, ὁ **Τυρσανῶν** ἄ. ὁ θορυβώδης στρατὸς τῶν **Τυρσηνῶν**, **ἔχῃ** (ἐαυτὸν) **κατ' οἶκον ἄμερον** (ἡμερον) **παραμένη** ἐν τῇ πατρίδι τοῦ εἰρηρέων, **ιδῶν** ἔχων ἐπ' ὄψει, ἀναλογιζόμενος, **ναυσίστονον ὕβριν** τὴν ναυτικὴν καταισχύνην τὴν ἀξιοθρήνητον, τὴν πολύδακρον ἐν ναυμαχίᾳ καταισχύνην, **οἷα πάθον** ἐπιφ. ποίας ἐπαισχύνοντας ἦτις ὑπέστησαν, **ἀρχὸς ἡγεμῶν**, ποιητ. αἷτ., ὁ ὅς, **βάλεν** ἐπέταξεν, **ἀλικίαν** τὴν ἀνδρικὴν, 17-45 εἰῶν, τὴν μάχιμον δύναμιν αὐτῶν, ἐν πόντῳ εἰς π., ὠκύπόρος, **ἐξέλω** ἀποσπῶ, ἀπαλλάσσω.—146-56 **ἀρέομαι** μέλ. τοῦ **αἶρομαι** ἀποκομίζω, λαμβάνω, **παρ Σαλαμῖνος** ἐκ μέρους, ἐξ αἰτίας τῆς Σ., ὕμνων τὴν Σ., **χάριν Ἀ.** τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν Ἀ., **μισθὸν κτηρ.** ὡς ἀμοιβήν, **ἐρέω** θά ὑμνήσω, ἀντί: θά λάβω ἀμοιβήν ὕμνων, **μάχαν** **πρὸ Κ.** τὴν ἐν Πλαταιαῖς, **ταῖσι** (μάχαις) **καθ' ἧς**, **Μῆδαιοι** οἱ Μῆδοι, **κάμον** κατεπονθήσαν, ἠτιθήσαν, **Ἰμέρας** ποι. παρὰ τὴν πόλιν Ἰμέραν, (ἀρέομαι μισθὸν) **τελέσαις-ας** ὕμνον, **παίδεσσι Δ.** χαρ., **ἐδέξαντο** ἤκουσαν, **ἄμφ' ἄρετᾶ** αἷτ.—157-60 **φθέγγομαι** ἐπαινῶ, ἐξυμνῶ, τὸ β' πρόσ. γενικῶς: ἐάν τις ἤθελεν ἐπαινέσει, **καιρὸν** κατὰ καιρὸν, ἐν καταλλήλῳ σιγμῇ, **συντανύω** συμπεριλαμβάνω ἐν συντομίᾳ, συντομεύω, συγκεφαλαιῶ, **πείρατα πολλῶν** τὰ κύρια σημεῖα πολλῶν γεγονότων, **μῶμος** 182, 105 ψόγος, **μείων** συγκρ. τοῦ μικρός, ὀλίγος, **ἔπεται** τῷ ὕμνουμένῳ.—160-3 **κόρος** ἀηδία, **αἰανῆς** φορητός, ὀχληρός, **ἀπαμβλύνει** ἐξαμιρίζει, **ἐλπίδας** τὴν ζωηρὰν προσδοκίαν, **ταχείας** κτηρ. προληπτ. ὥστε νὰ μαραίνωνται ταχέως, **ἀκοὰ ἀστῶν** ὅτι ἀκούουσιν οἱ πολῖται, ἡ καλὴ φήμη, τὰ ἐγκώμια περὶ τίνος τὰ φθάνοντα εἰς τὰς ἀκοὰς τῶν πολιτῶν, **βαρύνει** εἶναι ὀχληρά, **κρύφιον θυμὸν** εἰς τὴν ἀνεξιχνίαστον διάθεσιν, προκαλοῦσι δυσφορίαν μυχίως εἰς τὴν ψυχὴν, **ἐσλὰ** ἐσθλά, **ἀρεταί**, **ἔξοχοι** ὑψηροεῖαι.—164-72 **κρέσσον** εἶναι προτιμότερον νὰ προκαλῇ τις τὸν φθόνον ἢ τὸν οἶκτον, **γὰρ** ἐπειδὴ, **παρήμι** παραμελῶ, **τὰ καλὰ** τὰ ἔντιμα, **ἀλλ' ὅμως** παρὰ τὸν φθόνον καὶ τὰς παρεξηγήσεις, **νωμῶ** 229, 26 κινῶ (τὸ πηδάλιον), **κυβερνῶ**, **διενθύνω**, **στρατὸς** δῆμος, **δίκαιον πηδάλιον** τὸ πηδάλιον τῆς δικαιοσύνης, **χαλκεύω** γλῶσσαν σφυρηλατῶ τὴν γλῶσσαν, τοὺς λόγους, **πρὸς ἄ. ἀ.** ἐπὶ τοῦ ἄκμονος τῆς ἀληθείας· δικαιοσύνη καὶ ἀλήθεια ἔστισαν αἱ βάσεις τῆς διοικήσεώς σου· **εἴ τι καὶ φλαῦρον** ἐάν τι ἔστω καὶ ἀσήμενον, **αἰθύσσω** (αἰθῶ) φλέγομαι, ἀπαυγάζω, **παραιθύσσω** περὶ τῶν σπινθήρων, οἵτινες ἐκφεύγουσιν ἐκ τῆς πυρᾶς εἰς τὰ πλάγια: ἐκφεύγει παρὰ τὸ δίκαιον καὶ τὴν ἀλήθειαν, **φέρω τι** ἔχω τι συχνὰ εἰς τὸ στόμα μου, ὁμιλῶ συχνὰ περὶ αὐτοῦ, **μέγα** (κτηρ.) **φέρεται** **φέρεται** εἰς τὸ στόμα πάντων καὶ μεγαλοποιεῖται, **παρ σέθεν** ὡς προερχόμενον παρὰ

σοῦ, τοιοῦτου ἡγεμόνος, ταμίας κυβερνήτης, ἡγεμῶν, πιστοὶ ἀξίω-
 πιστοὶ, ἀμφοτέροις οὐ. καὶ διὰ τὰ δύο, δίκαια καὶ ἀληθῆ, ἄδικα καὶ
 ψευδῆ.—173-80 ὁρᾷ 3,8 ψυχ. διάθεσις, ῥοπαί, εὐανθῆς εὐγε-
 νῆς, κλύω ἀκοὰν ἀδεῖαν εὖ ἀκούω, μὴ κάμνε ἔσο ἀνεξάντητος, δα-
 πάναις ἐν τῇ ἐλευθεριότητι, ἐξίημι ἀφήνω, ἀνεμόεν κτγρ. προληπτι.
 ὥστε νὰ κολποῦται ὑπὸ τοῦ ἀνέμου: πλέε πλησίστιος ἐν τῇ γενναιο-
 δωρίᾳ σου, δίδε ἀτμόν εἰς τὰς δωρεάς σου, κέρδεα δολοπλοκία,
 συνεκδ. ἄνθρωποι δολεροὶ καὶ φιλοκερδεῖς, προβλ. τὰ ὄμιρ. κερδα-
 λῆος, κέρδιστος., εὐτράπελος ἐδέλικτος, ἐδλύγιστος, δόλιος κόλαξ:
 κύτταξε μὴ πέσης εἰς τὸ δόλωμα δολερῶν φιλοκερδῶν κολάκων.—
 180-90 αὖχημα δόξας ἡ μεγαλόφημος ὑστεροφημία, ὀπιθόμ-
 βροτον (ὀπισθεν-βροτῶν) ἡ παρακολουθοῦσα τὸν ἄνθρωπον μετὰ
 θάνατον, οἶον μόνῃ αὐτῇ, μανύει δίαταιν διαλαλεῖ τὸν βίον,
 ἀποιχομένων φθιμένων, λόγιοι οἱ λογογράφοι, ἱστοριογράφοι, ἀοι-
 δοὶ ποιηταί, ἀπικμ. τοῦ μανύει: οἱ ἱστοριογράφοι.. πηγὰς τοῦ βίου
 ἔχουσι τὴν ὑστεροφημίαν αὐτῶν, φιλόφρων ἀρετὰ ἡ φιλόφρων
 γενναιοδωρία, ἡ φιλοφροσύνη ἐν τῇ φιλοξενίᾳ καὶ φιλομουσίᾳ, φθί-
 νει ἐκλείπει, λησμονεῖται, φάτις 8,5, κατέχει πιέζει, καταδιώκει,
 παντᾶ πανταχοῦ, ἐχθρὰ κτγρ. δυσμενῆς, δυσφημοῦσα, καυτῆρ ὁ
 κατακαίων, ἐκ τούτου χ. ταύρω ὄργ., νηλῆς-λεῆς (νη-ἔλεος)
 ἀσπλαγχνος, πρὸς τὸ Φάλαριν, νόον αἰτ. ἀναφ. εἰς τὸ νηλεᾶ σκλη-
 ρόψυχον, φόρμιγγες ὑπωρόφιοι εὐωχίαὶ οἰκογενειακαὶ ἐν ἀντιθ.
 πρὸς τοὺς δημοσίους χορούς, δέκονται δέχονται, νῖν Φ., κοινανίαν
 κοινωνίαν, κτγρ. ὡς κοινωνόν, ὄαρος ἀ. (ὄαρ θ. ἡ σύζυγος) φιλική
 ἀναστροφή, ὄ. παίδων ἱσμοατα παίδων, ἡ δοτ. ἐκ τοῦ κοινανίαν
 νὰ περάσῃ ἀπὸ τὰ ἱσμοατα τῶν παίδων, νὰ ὑμνηθῇ, μαλθακὸς θελ-
 κτικός, διασκεδαστικός: ἐν τῇ διασκεδάσει.—191-5 εὖ παθεῖν εὐτυ-
 χεῖν, ἀεθλον, ὕ. μοῖρα δεύτερον ἄθλον, ἐγκυρέω, ἐνέκυρ(η)σα,
 τυχαίως πίπτω μέσα, ἔλη κερδίσῃ διὰ τοῦ ἑξίφους ἐπιζητῶν αὐτά,
 οὐχὶ τυχαίως, δέδεκεται ἀντὶ ἐνες. λαμβάνει τὸν κάλλιστον στέφανον,
 τὸ ὑπατον σιεφάνωμα τῆς βιοτικῆς σταδιοδρομίας.

1 Ὁ Ἀπόλλων Μουσαγέτης καὶ κιθαρωδός.—10 αἰετὸς
 229,19.—24 βαθύκολπος ἡ ζωννύουσα οὕτω τὸν πέπλον, ὥστε
 νὰ φήνηται νὰ σχηματίζεται κάτω τῆς ζώνης μακρὸς καὶ βαθὺς πέ-
 πλος.—30 Τάρταρος 30,8.—31 Τυφῶς-ὦν-ἄων-ωνὺς υἱὸς τοῦ
 Ταρτάρου καὶ τῆς Γῆς, ὃν ὁ Ζεὺς ὡς διαφιλονικήσαντα πρὸς αὐτὸν
 τὴν ἀρχὴν τοῦ κόσμου κατεκεραύνωσε καὶ κατεπλάκωσεν ἐκσφενδο-
 νήσας κατ' αὐτοῦ τὴν Αἴτην, ἐξ ἧς ἐκεῖνος μέχρι σήμερον ἐξερεῖ-
 γεται πῦρ καὶ καπνόν, προσωποποιῶ τῶν ἀγρίων ἀνέμων καὶ τῶν
 ἡφαιστειωδῶν δυνάμεων τῆς γῆς. Ἐν ΑκΜ ἐν αἰετώματι προπερ-

σικοῦ ναοῦ παρίσταται τοιχώματος. Αἱ εἶναι αὐτοῦ ἐποποθειοῦντο ἐν Ἀρίοις, μυθικῶ λαῶ τῆς Κιλικίας.—34 **Κύμη** πόλις ἐν Καμπανίᾳ τῆς Ἰταλίας παρὰ τὸν κόλπον τῆς Νεαπόλεως, ἀποικία τῆς Αἰολ. Κύμης καὶ τῆς Εὐβοϊκῆς Χαλκίδος, ὅπισθεν τῆς ὁποίας ἐξετείνετο τὸ Φλεγραῖον πεδίον, ὅπου καὶ ὁ *Vesuvius* οἱ ἀρχαῖοι φανταζόμενοι τὸν Τυφ. καὶ ἐπὶ τὴν Αἴτην καὶ ἐπὶ τὸν *Vesuvium* ἐφαντάζοντο τὰ ἡφαιστειώδη φαινόμενα τῆς Ἰταλίας καὶ Σικελίας ὡς ἐν συνοχῇ διατελοῦντα.—36 Ὡς ὁ Ἀτλας οὕτω καὶ ἡ Αἴτη παρίσταται ἐνταῦθα ὡς φέρουσα τὸν οὐρανόν.—40 Πάντα τὰ στοιχεῖα, γῆν, οὐρανόν, αἰθέρα, ποταμούς, θάλασσαν, πῦρ καὶ μάλιστα τὸ ἐκ τῶν ἐγκάτων τῆς γῆς ἐκπηγάζον ἐφαντάζοντο οἱ Ἕλληνες ὡς ἄγνά.—47 **κρουνοὺς** ἐν ᾧ ὁ καπνὸς καὶ τὸ πῦρ ἀνεδίδοντο ἐκ τοῦ κρατήρος, θέματα λάβας διαρρηγνύοντα τὰ πλάγια τοιχώματα τοῦ ὄρους ἤνοιγον διεξόδους ἐκροῆς. Ὁ Π. δὲν θὰ εἶχε παραστῇ αὐτοπίτης μάστιγος τῆς ἐκρήξεως τῆς Αἴτης τῷ 478 ἢ 475 π. Χ., διότι τῷ 474 ἦλθεν εἰς Σικελίαν.—57 Ὁ Ζεὺς ἐδρενεῖ ἐν ταῖς κορυφαῖς ὑψηλῶν ὄρεων, Ὀλύμπου, Ἰδης, Αἴτης· ὅθεν καὶ **Αἰτναῖος**.—59 Ὁ Ἰ. πλὴν ἄλλων πόλεων ἔκτισε παρὰ τοὺς πρόποδας τῆς Αἴτης καὶ τὴν ὁμώνυμον πόλιν, εἰς ἣν ἀπώκισε περὶ τοὺς μυρίους πολίτας ἐκ Συρακουσῶν, Γέλας, Μεγάρων καὶ ἐκ Πελοποννήσου, ἀσμενίζων ὡς καλῆται Αἰτναῖος καὶ ὡς τοιοῦτος γὰρ ἀκροχρόσηται νικητῆς ἐν τοῖς ἀγῶσι.—74 **Λύκιε** διότι ἐλατρεῖτο ἐν Λυκίᾳ (ἐν Πατάροις, ὅπου εἶχε ναὸν καὶ μαντεῖον)· ἡ Κασταλία ἦτο ἡ ἱερὰ πηγὴ παρὰ τὸ μαντεῖον τῶν Δελφῶν.—82 **περίγλωσσοι** οἱ Σικελιώται ἦσαν εὐφρεῖς καὶ φιλέριδες καὶ ἐκεῖ ἰδρύθη ἡ ὀητορικὴ ἐπὶ Κόρακος καὶ Τεισίον.—90 Ἰδ. 229, 7.—91 Οἱ Τυρρηνοὶ συμμαχοῦντες πρὸς τοὺς Καρχηδονίους ἐπεξέτειναν τὸ κράτος αὐτῶν μέχρι Καμπανίας ἀπειλοῦντες καὶ τὴν Κύμην, ἥμιν δικαίως ἐσεμνύετο 100 ὅτι μόνῃ τῷ 524 π. Χ. κατετρόπωσε τοὺς Τυρρηνοὺς· ἀλλὰ τῷ 475 π. Χ. ἀπειλουμένη ἐπὶ μείζονος κινδύνου ἡραγκάσθη ὡς ζητήσῃ τὴν βοήθειαν τοῦ Ἰέρωνος, ὅστις, πάσχων τότε, ἐκ λιθουρίας, κατενανμάχησε Τυρρηνοὺς καὶ Καρχηδονίους παρὰ τὸν κόλπον τῆς Κύμης διὰ τῶν στρατηγῶν τού· ἐν Ὀλυμπίᾳ εὐρέθη χαλκοῦν κράνος ἀνατεθὲν ἐπὶ τοῦ Ἰ. εἰς τὸν Δία ἀπὸ τῶν Τυρρηνικῶν λαφύρων καὶ ἐπιγραφὴ: *Ηἰρόδν ὁ Δεινομένεος καὶ τοῖ Συραγόσσιοι τῷ Δι Τυράν* [Τυρανά] (σκῦλα) ἀπὸ Κύμας, Πίν. Γ'. 4. Τῷ δὲ 480 ὁ Γέλων, τύραννος τότε, μετὰ τῶν ἀδελφῶν ἐνίκησε κατὰ κράτος τοὺς Καρχηδονίους παρὰ τὴν Ἰμέραν, τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίας, ὡς ἔλεγον οἱ Ἕλληνες· εἰς τὴν νίκην ταύτην ἀναφέρονται τὰ ἐν Δελφοῖς εὐρεθέντα βάρηρα ἀναθημάτων τῶν εἰδῶν τοῦ Δεινομένου, ὧν καὶ τὸ τοῦ Γέλωνος μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς: Γέλων Δεινομέν[εος] ἀνέ-

ἔθηκε τὸ πόλλον Συραγόσιος τὸν τρίποδα, τὴν Νίκην ἐργάσατο Βίων
 Διοδόρῳ υἱὸς Μύλειος, Πίν. Γ'. 3.—97 Κατὰ τὸν εἰς Τροίαν πλοῦν
 τῶν Ἀχαιῶν ὁ Φιλ. δηχθεὶς ἐν Αἴγιον ὑπὸ ὄφρεως καὶ ἐξελκωθεὶς τὸν
 πόδα κατελείφθη ἐκεῖ διὰ τὴν δυσοσμίαν, ἕως κατὰ τὸ δέκατον ἔτος
 τοῦ πολέμου, ἐπειδὴ τὸ ἴλιον ἦτο ἀδύνατον κατὰ τὰς βουλὰς τῆς
 Μοίρας γὰρ πέση ἄνεν τῶν τόξων τοῦ Ἡρακλέους, τὰ ὅποια ἔφερεν
 ὁ Φ., προσβεία τῶν Ἀχαιῶν ἐκάλεισεν αὐτὸν εἰς Τροίαν, ὅπου καὶ
 ἐθεραπεύθη.—116 Ὁ υἱὸς Δεινομένης εἶχε διορισθῇ ὑπὸ τοῦ πατρὸς
 βασιλεὺς τῆς Αἰτῆς.—119 **θεοδμάτφ** διότι διετέλει ἐν ἁρμονίᾳ
 πρὸς τοὺς θεοὺς νόμους, ἦτο ἡ προσήκουσα, οὔτε μικρὰ οὔτε με-
 γάλῃ. Οἱ Δωριεῖς ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως ἐν ταῖς νέαις ἔδραις ἦσαν
 δηρημένοι εἰς 3 φυλάς, τοὺς Ὑλλεῖς (Ἡρακλείδας), τοὺς Λυμῆνας ἀπὸ
 τοῦ Λύμαντος, υἱοῦ τοῦ Αἰγυμοῦ, καὶ τοὺς Παμφύλους ἀπὸ τοῦ
 Παμφύλου, ὅσις ἐνταῦθα κεῖται καὶ ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Δέμαντος.—
 125 **Ἀμύκλαι π.** παρὰ τὸν Εὐρώταν, πρωτ. τῶν Ἀχαιῶν, κυ-
 ριευθεῖσα ὑπὸ τῶν Δωριέων, ὧν κτίσμα ἦτο ἡ νεώτερα Σπάρτη.—
 126 **Πινδόθεν** ἀπὸ τῆς Ἡπείρου.—129 **γείτονες** διότι παρὰ τὰς
 Ἀμύκλας ἦτο ἡ Θεράπνη, ἡ ἔδρα τῶν Διοσκούρων καὶ τῆς λατρείας
 αὐτῶν, μετένεχθείσης καὶ εἰς τὴν Αἴτην.—154 Οἱ παῖδες τοῦ Δει-
 νομένουσιν οἱ μετασχόντες τῆς παρὰ τὴν ἡμέραν μάχης ἐν 229 ἐν ἀρχῇ
 Πραγμ. Ἐν Σαλαμῶνι ἐνίκησαν κυρίως οἱ Ἀθηναῖοι, ἐν Πλαταιαῖς ἀρ-
 χιστράτης ἦτο ὁ Πανσανίας.—165 Ὁ Ἰέρων ἦτο καὶ φιλόργυ-
 ρος καὶ βίαιος καὶ ὅλως διάφορος τοῦ ἀδελφοῦ Γέλωνος εἰς τὴν ἀ-
 πλότητα καὶ καλοκαγαθίαν, οἱ δὲ ὑποῦλοι ἀντικοὶ ἐξήτουν γὰποτρέ-
 πωσιν αὐτὸν ἀπὸ δωρεῶν εἰς ποιητὰς καὶ συγγραφεῖς, ἵνα σφετερι-
 σθῶσιν αὐτοὶ τὸ χοῦμα. Ὁ δὲ Φάλαρις, τύραννος τοῦ Ἀκράγαν-
 τος, εἶχε κατασκευάσει χαλκοῦν ταῦρον, ἐντὸς τοῦ ὁποίου πενυρακτω-
 μένου ἔθνευ ἀνθρώπους καὶ ἐτέρπετο ἀκούων τὰς οἰμωγὰς αὐτῶν,
 ἀπηχοῦσας ἐκεῖθεν ὡς μυκηθμοὺς ταύρου.—190 Ἐν συμποσίοις
 χορὸς παίδων ἔπαλλεν ἐγκώμια εἰς ὀνομαστοὺς ἄνδρας τοῦ παρελ-
 θόντος ἀπὸ τῶν ἡσμάτων τούτων ἀποκλείεται ὁ Φάλαρις.—Διὰ
 θρωοῖς τοῦ ἐπινίκου.

Κατὰ τίνα διαφέρει ἡ χορική ποίησις τῆς αἰολικῆς μελικῆς ;

241-3. Τιμόθεος.

Εἰσαγωγή. Μεταξὺ τῶν ποικίλων εἰδῶν τῆς λυρικῆς ποιήσεως
 ἦσαν καὶ οἱ **νόμοι**, ἥματα, ἐν οἷς ἡ μελωδία ἦτο τὸ κύριον, δευ-
 τερεῶν δὲ τὸ ποίημα, γραφόμενα εἰς Ἀπόλλωνα, κληθέντα διὰ
 τοῦτο **Νόμιον**, ψαλλόμενα κυρίως πρὸς κιθάραν ὑπὸ μουσικοῦ ἐν-
 δεδυμένου ὡς κιθαρωδοῦ Ἀπόλλωνος, διαφέροντα τῶν διθυράμβων
 ὅτι ἐκεῖνοι μὲν ἦσαν ζωηροὶ καὶ ἐνθουσιώδεις, ὁ δὲ νόμος σεμνὸς
 καὶ ἐν πολλῇ τάξει. Τὸ πάλαι διεκρίνοντο νόμοι **κιθαριστικοὶ** καὶ

αὐλῳδικοί, προωρισμένοι νὰ ᾄδωνται πρὸς κροῦσιν κιθάρας ἢ πρὸς αὐλόν. Ἐν τοῖς αὐλῳδικοῖς νόμοις ἄλλος ἦτο φυσικὰ ὁ αὐλητὴς καὶ ἄλλος ὁ αἰοιδός, ἐν τοῖς κιθαρωδικοῖς ὁ αἰοιδὸς ἦτο καὶ κιθαριστής. Τοὺς πρώτους κιθαρωδικοὺς νόμους ἐποίησεν ὁ Τέρπανδρος, προσαρμόζων ὡς κείμενον τμήμα τῶν ὁμηρ. ἐπῶν ἢ ὕμνων (τῆς ποιήσεως οὕτω τασσομένης ἐν ὑστέρα μοῖρα) εἰς μίαν μελωδίαν καὶ προτάσσων **προοίμιον** ἰδίας συνθέσεως ποιητικῆς καὶ μουσικῆς πρὸς τιμὴν τοῦ θεοῦ, ἐν τῇ ἐορτῇ τοῦ ὁποίου ἐτελοῦντο οἱ μουσικοὶ ἀγῶνες, οἷον τὸ 208. Οἱ νόμοι (μελωδία) τοῦ Τερπ. διητηρήθησαν εὐλαβῶς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ μακρόν, ἀλλ' ὁ αὐστηρῶς στερεότυπος μουσικὸς τύπος τῶν νόμων φυσικὸν ἦτο νὰ προκαλέσῃ τέλος ἀνίαν, καὶ εἰς ὀξυζέλευθα μουσικὰ πνεύματα κατέστη αἰσθητὴ ἡ ἀνάγκη νὰ γράφωνται πρωτότυπα ποιητικὰ κείμενα, ἐν μέτροις ποικίλοις τῆς ἀρεσκείας τοῦ ποιητοῦ, καὶ εἰς ταῦτα νὰ προσαρμόζεται ἐπίσης πρωτότυπος μουσική, δηλ. ὁ μουσικὸς νᾶπαλλαγῇ παντὸς περιορισμοῦ εἰς ποίησιν, ὕμνον καὶ ἁρμονίαν. Ὁ κύριος σημασιφόρος τῆς μουσικῆς ταύτης ἐπαναστάσεως, ἥμεις προυκάλεσε μὲν θύελλαν διαμαρτυριῶν, ἀλλὰ τέλος κατέσχευεν, ὑπῆρξεν ὁ **Τιμόθεος**, περιφανέστατος μουσικὸς τῶν χρόνων του καὶ ποιητής, γεννηθεὶς τῷ 451 π. Χ. Τὴν τέχνην αὐτοῦ ἤσκησε κυρίως ἐν Ἀθήναις, ἀλλ' ἐπεσκέφθη καὶ τὴν αὐλὴν τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας Ἀρχελαίου, τὴν Ἐφεσον, ὅπου οἱ Ἐφέσιοι ἐδώρησαν αὐτῷ μέγα χρηματικὸν ποσὸν δι' ὕμνον εἰς τὴν Ἀρετμν, καὶ τὴν Σπάρτην, διδάσκων πανταχοῦ τὰ ἔργα του. Ἀλλ' ἐπειδὴ εἶχε καταστήσει τὴν κιθάραν ἐνδεκάχορδον ἀπὸ ἑξάχορδου, ἵνα καταστήσῃ πολυφωνότεραν τὴν μουσικὴν καὶ πλουσιωτέραν, οἱ ἔφοροι τῆς Σπάρτης, ἐχόμενοι στερεῶς τῶν πατρῶν, ἀπέκοψαν τὰς 4 προσθέτους χορδὰς· ἐστιγμάτισαν διὰ ψηφίσματος τῆς ἀπέλλας τὰς μουσικὰς ἀνθαιρεσίας του καὶ ἀνεκρέμασαν τὴν κιθάραν ἐν τῇ Σκιάδι (εἰς ἣν συνήρχετο ἡ ἀπέλλα). Ἀπέθανε βαθύγηρος τῷ 357 π. Χ.—Ἡ ἀξία αὐτοῦ ἐνέκειτο ἐν ταῖς νέαις μελωδίαις, αἵτινες ὡς πᾶσαι σχεδὸν αἱ μουσικαὶ συνθέσεις τῆς ἀρχαιότητος ἀπωλέσθησαν. Ἐποίησε νόμους, προοίμια, ἐγκώμια, διθυράμβους, ὕμνους, παιᾶνας κᾶ. καὶ ἐνεωτέρισεν ἐν τοῖς νόμοις καὶ κατὰ τοῦτο, οὗ, ἐν ᾧ τέως ἦδοντο ὑφ' ἐνός, ὅστις καὶ ἔκρουε τὴν κιθάραν, ὁ Τ. εἰσήγαγε χορὸν ᾄδοντα τοὺς νόμους, διὰ τῶν μιμητικῶν κινήσεων τοῦ ὁποίου ἐνεπνέετο μείζων ζωὴ εἰς τὴν μουσικὴν ἔκφρασιν. Ἐκ τῶν νόμων αὐτοῦ πολυθρύλητοι ἦσαν οἱ **Πέρσαι**, οἵτινες καὶ ἀνεκαλύφθησαν μόλις πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, ἐφθαρμένοι μόνον ἐν τῇ ἀρχῇ. Ἐν τούτοις περιγράφει μεγάλην ναυτικὴν ἥτιαν τῶν Περσῶν· τίνα καὶ πῶς, θὰ ἴδωμεν.

241.

1-8 πάλιν ἵετο ἐφέρετο πρὸς τὰ ὀπίσω, ἐπισπέρχω ἐπείγομαι· μετὰ σπουδῆς, **σύρτις** (δίνη κατασύρονσα τὰς ναῦς) ῥεῦμα πλοίων (σουρημί): τὸ ἐν ῥεῦμα τῶν φευγόντων πλοίων συνεκρούετο πρὸς ἄλλο, **ἐκβαλλον** ἐπέτιον ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν, **ποῦς** νεὼς ἢ κώπη, διότι δι' αὐτῆς βαδίζει, **ὄρειος** βουνήσιος (ἐκ δένδρων ὄρειων, ἐλατῶν), ἐλάτινος, **μακραυχενόπλους** ὁ μακρόλαιμος, **στόμα** τὸ ἄνω ἄνοιγμα τοῦ πλοίου τὸ περιλαμβανόμενον ὑπὸ τῶν χειλέων τῶν τοιχωμάτων, τὰ χεῖλη τοῦ πλοίου, **παῖδες στ.** οἱ σκαφοί, οἱ λευκοὶ πασσαλίσκοι ἐπὶ τῶν χειλέων τῶν τοιχωμάτων, εἰς οὓς προσεδέοντο αἱ κῶπαι, **μαρμαροφεγγῆς** κατὰλευκος.—9-12 **κατάστερος** ναυαγοβυθῆς ὡς κατὰστερος οὐρανός, **γαργαίρω** (γάργαρα οὖ. τὸ πλήθος) γέμω, βροῖθω, μετὰ δοτ. ἀντὶ γεν., **ψυχοστερῆς** νεκρός, **λιποπνότη θ.** διακοπὴ τῆς ἀναπνοῆς, αἷτ., αἰὼν 96,6, **βρίθομαι-ω**.—13-9 οἱ δὲ ὁ ἐν τῇ γῇ Περσικὸς σιρρατός, ἔναλος ὁ τῆς θαλάσσης, **γυμνοπαγῆς** παγνυμένος ἐκ τῆς γυμνότητος, **γοητῆς** (γοάω) μοιρολόγος, **στερνοκτύπος** σιθηθοκτυπούμενος, **γόςος** ἄ. στεναγμός, **ἀντὰ** (αὐτῶ) θ. κορυγῇ, τρόπ., **κατεῖχοντο** εἶχον παραδοθῇ εἰς, **ἐπανακαλέομαι** φωνάζω ἐπανειλημμένως.—19-23 **πυχαὶ φάραγγες**, **δενδροθέθειραι** (ἐθειρα-κόμη) κομῶσαι δένδροις, μαλλιασμέναι ἀπὸ δένδρα, **Μυσία** χώρα ἐν τῇ ΒΑ Μικρῇ Ἀσίᾳ, **ἵνα** ὅποι, **ἀήτης** 230,91, ποιητ. αἷτ., **ἄμδς** ἐμός, **ἄμδς** ἡμέτερος, **δέξεται** κόνις θὰ τύχω ταφῆς.—27-32 **ἀπέχω** ἀπομακρύνω, **ἄχι** ἥχι, ἐκεῖ ὅπου, **ἐμός** **δεσπότης** τίς (ἐκ τῶν συμφραζομένων); **δέμω** οἰκοδομῶ, συνδέω, **στέγη** εὐπαγῆς στερεὸν στέγασμα (τοῦ πόντου), **γέφυρα**, **τηλετελεσφόρος** μακρινὸς διαβιβάζων ἀπὸ τῆς μιᾶς ἁκρας εἰς τὴν ἄλλην, **Ἑλλα-η** ὁ Ἑλλησποντος, **πλόιμος** πλωτός, **κατάλληλος** πρὸς διάπλουν, (ἄνευ γὰρ ταύτης τῆς γέφυρας) **οὐκ ἂν.**, **λιπὼν Τμῶλον** ἄ. ὄρος τῆς Λυδίας, ἐφ' οὗ αἱ Σάρδεες, **ἀπέ(τ)οργ** ἀποκορῶ.—33-40 **καταφυγῇ** μόρου καταφύγιον ἀπὸ τοῦ θανάτου, **δυσέκφευκτον** κυρ. πρὸς τὸ μόρον, **μόνα-η** ἡ Κυβέλη, **Ἰλιαπόρος** διαπερῶσά με (διὰ τοῦ Ἑλλησπόντου) πρὸς τὸ Ἴλιον, **λυαῖος** (λύω) ὁ ἀπολυτρώων ἀπὸ κακῶν, **κτγρ.**, **εἰ δυνατὰ** (μοι ἦν) πεσεῖν πρὸς γόνατα, **δεσπόσυνα** τὰ τῆς δεσποίνης, **Κυβέλης**, **μελαμπεταλοχίτων** ὁ φορῶν χιτῶνα κεκοσμημένον διὰ μαύρων φύλλων, **οὐρεία** ὡς ἐδρεύουσα ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν κορυφῶν τῶν ὄρεων, **ἀμφιβάλλω χ.** περιπιτύσσομαι τὰς χεῖρας τῆς θεᾶς.—41-9 **λύω** σφάζω, **ἱκνοῦμαι** ἱκετεύω, **αἰὼν** ζωή, **δυσέκφευκτος** ἐνερ. ὅστις δυσκόλως δύναται νὰ ἐκφύγῃ τὸν θάνατον, **ἀποφέρομαι** ἀποκομίζω, ἀφαιρῶ, **μὲ** τὴν ζωὴν μου, **σίδαρος**

σιδηροῦν ξίφος, μάχαιρα, μῆστωρ-ορος τεχνίτης, ἔμπειρος· διὰ
μαχίρας γυφρίζουσης πολὺ καλὰ νὰ κόπη λαιμούς, κατακυμοτα-
κῆς ὁ ξιαιμίζων τὰ κόματα, τὴν θάλασσαν, σφοδρός, κατάνυχρος,
ναυσιφθόρος ὁ καταστρέφων τὰ πλοῖα, διαρραίω-ομαι συντρίβω,
ἀφανίζω, νυκτιπαγῆς παγερός κατὰ τὴν νύκτα.—49-53 κλύδων
θαλασσοταραχή, ἀναρρήγνυμι διαλέω, εἶδος τὸ σῶμα, ὑφαντὸν
γυίων (ἔλ.) τὸ ὑφασμένον ἐκ τῶν μελῶν του· διέλευσεν εἰς τὰ ἐξ-
ῶν συνετέθη, θοινά-ῃ εὐωχία, βορά, ὠμοβρῶς (βιβρώσκω) ὠμο-
φάγος.—54-64 ἐπεὶ ἄγοι ὅποτε ἀπάγοι, Ἑλλὰν Ἑλλην, σιδα-
ρόκωπος ἔχων σιδηροῦν ξίφος, ὀπλίτης, Κελαιναὶ π. τῆς Μ. Ἀσίας,
πολύβοτος πολυπρόβατος, ὄρφανός μαχᾶν ἀπόμαχος, ἐπισπάσας
κόμης σύρων ἐκ τῆς κόμης, ἐμπλέκω.. παρεμβάλλω ἑλλην. λέξεις
εἰς τὴν ἄσια. γλῶσσαν, σφραγὶς τοῦ στόματος ἡ μήτρα τοῦ στόμα-
τος ἡ ἐκτυπώνουσα εὐκόλον πρὸς κατανόησιν λόγον, ἡ ἐπιτυπούσα
ἐπ' αὐτοῦ τὰ θεμελιώδη χαρακτηριστικὰ τῆς γραμματικῆς, συντά-
ξεως.. τῆς γλώσσης· τὸ στόμα ἐναποτυπώνει οὕτως ἐπὶ τοῦ λόγου
τὴν σφραγίδα τοῦ εὐκαταλήπτου· ὁ βάρβαρος θροᾷ τὴν εὐληπτον,
σαφῇ σφραγίδι τοῦ στόματος, τὸν πρὸς εὐκόλον κατανόησιν ἐκτετυ-
πωμένον λόγον, διάτορος (τεῖρω-τρυνῶ) διαπεραστικός, ὀξυνόη-
τος, ἑλληπτος, ἐξιχνεύω ζητῶ νὰ καταφέρω, Ἰάων ἰωνικός.—
65-76 ἐγὼ μοί σοι.. ἐγὼ μὲ σὲ ποῖαν σχέσει, διαφοράν, ἔχω, τί
πρᾶγμα συμφέρον, λογαριασμούς, αὐτὶς ἔλθω ἐπάνειμι, σολοικι-
σμοί, οὐδαμ' (ἀ), ἦξε ἤγαγε, τὰ λοιπὰ τοῦ λοιποῦ, ἔρχω (βαρβ.)
αὐτὶς ἐπάνειμι, μάχεσθαι ἀντὶ τελ. μιχ., κάθω βαρβ. καθεδοῦμαι,
μὴ δεῦρ' (ἔρχω), σοὶ χαρ, παρὰ Σάρδι παρὰ Σάρδεϊς βαρβ., ἐπὶ
τοῦ καθεδοῦμαι τίνα διορισμὸν τόπον ἀνεμένομεν; Ἀγβάτανα π.
Ἐκβάτανα, ἡ πρωτ. τῆς Μηδίας, Ἀρτιμὶς βαρβ., παρ' Ἐφεσον ἡ
Ἐφεσία, φυλάξει φύλαξ ἔσται.—77-88 οἱ δὲ οἱ βάρβαροι, ἔθεντο
φυγὴν περίφω., παλίμπορος ὁ ὀπίσω πορευόμενος, ταχύπορος
ταχέως πορευόμενος, ταχύς, κίτρο· ἀφ' οὗ ἐπειάχυναν τὴν πρὸς τὰ
ὀπίσω φυγὴν, δρύπτω σχίζω, σπαράσσω, ἐρείκω σχίζω, εὐνφῆς
καλῶς ὑφασμένος, ἀρμόζομαι τονίζομαι, χορδίζομαι, σύντονος
ἰσχυρά, ζωηρά, κίτρο., πανήγυρις (π.-ἀγείρομαι) παροπείρμια,
(ἐ)κτύπει.. ἀντήχει ἐκ τῶν πολλῶν στεναγμῶν, οὗς προεκάλει ὁ
φόβος, εἰσροῶμενοι διαβλέποντες, προβλέποντες τὰ ὅσα ἔμελλον νὰ
πάθωσι, κατὰ σύνεσιν.—89-93 παλιμπόρευτος παλίμπορος 78,
αἰκίζω-ομαι (αἰκίης) κακοποιῶ, κυμαίνων τύχαισι ἐν μέσῳ τῆς
ἀνεμοζάλης τῶν συμφορῶν.—94-105 κατασκαφαὶ δόμων ἀνα-
τροπαὶ τῶν ἀνατιόρων μου, τοῦ βασιλείου μου, ἄχ βασιλείόν μου,
τὸ ὅποιον σὲ ἀναμένει ἀνατροπή!, σείριος (σέλας) καυστικός, κατα-

στροπευτικός, κατ' ὀλέσατε, ἦβα νεολαία, ἦλιξ ὁ τῆς αὐτῆς ἡλικίας, πολυάνδρος πολυπλήθης, μένος πυρός ἡ ὁρμή τοῦ πυρός, αἰθαλόεις φλογερός, ἀγρίῳ σώματι διὰ τῶν ἀγρίων φλογῶν.—106-12 μέλλω ἀναβάλλω, χοροτοιοῖν, τετράορος-ωρος (αἰέτω, προβλ. ξυνωρίς), τ. ὄχημα τέθριππον, οἱ δὲ ἄλλοι δέ, φορέω σωρεύω, ἀπήνη τετράορος ἡμαξα συρομένη ὑπὸ ἡμιόνων, ὄνησις (ὀνίτημι) ὠφέλεια, : διότι δὲν ἐπιθυμῶ γὰρ πολεῦσθαι ἐκείνοι.—113-7 οἱ δὲ οἱ Ἕλληνες, τέμενος ἀνάθημα, παρὰθ., κελαδῶ 240,111 ὕμνῳ, Παιᾶν ὁ Ἀπόλλων (ὥς σωτήρ, ἀλεξίκακος), ἱήσιος ὁ πρὸς ὃν ἀνακράζουσιν ἢ ἱε, ὁ Διόνυσος Εὐσιος ἐκ τοῦ εὐοῖ-εὐὰν (ὥς ἐὰν καὶ ἡμεῖς ἐπλάττομεν ἐκ τοῦ Κύριε ἐλέησον ὁ Κυριελέησος), ἐπικτυπέω βορνοκτυπῶ, χορεία χορός, ὑψίκορτοι χ. ὑψηλὰ χοροπηδήματα, σύμμετροι ἐν ὁσμῳ.—118-121 ἀέξω μεγαλύνω, προσηταιεύω, νεοτευχῆς νεοφανής, νεωτερίζουσα, Μοῦσα χρυσοκίθαρις μουσική τῆς πολυτίμου κιθάρας.—122 8 λαὸς ἡγεμῶν ὁ ἔχων τὴν ἡγεμονίαν τῆς Ἑλλάδος, εὐγενέτας εὐγενής, μακροαῖων μακροχρόνιος, ὁ ἀπὸ μακροῦ χρόνου, ἀνέκαθεν, εἰς τὸ εὐγενέτας, βρύω 228,9: σφοριῶν ἐκ τῆς ἀνθηρᾶς νεότητος, δονῶ συνταράσσω, ἐλάω ἐλαύνω, καταδιώκω, μῶμος 182,84 ἀποδοκιμασία, αἶθον πυρώδης, σφοδρός, μανιώδης, : μανιωδῶς ἀποδοκιμάζων, μοῦσα μουσ. τέχνη, ἀτιμῶ ἀτιμάζω, περιφρονῶ.—129-36 νέος νεανίας, ἰσῆβας ὁμηλῆς, ἐκάς μακρὸν, ἀπερῶν ἀποκλείω (ὥς βεβήλους), μουσοπαλαιολύμας ὁ λυμεὼν τῆς παλαιᾶς μουσικῆς, ὁ κακὴν χορὴν αὐτῆς κάμνων, λωβητήρ (λωβᾶσθαι) διαφθορεύς, λυμεὼν, τείνω ἐντείνω, λυγὴ (λύζω λ.π.) ὠρυγή, λιγνμακρόφωνος ὁ παρατείνων ἐπὶ μακρὸν τὴν ὀξεῖαν φωνήν : ἐντείνοντας ἐπὶ μακρὸν τὴν φωνήν των ὡς οὐρλιάσματα ὀξυφώνων κηρύκων.—137-9 τεκνῶ φέρω εἰς φῶς τέκνον, δημιουργῶ, ἐφευρίσκω, χέλυσ-νος θ. (χελώνη) λύρα (διότι ἐπὶ κελύφους χελώνης ἐτάνυσσε τὰς πρώτας χορδὰς ὁ Ἑρμῆς), ποικιλόμουσος πολύφωνος, Πιερίας ἐπι ἐν Π.—140-3 ἐπὶ τῷ μετὰ τοῦτον, ζεῦξε.. ὑπῆγαγε τὴν μουσικὴν ὑπὸ 10 χορδᾶς, Ἀντισσα π. τῆς Λέσβου, τοπ.—144-51 ἐξανατέλλω φέρω εἰς φῶς, κίθαρις-ιος θ. κιθαριστική, κιθαροφθία, ἐνδεκακροῦματος ἐνδεκάχορδος, ἐνδεκάφωνος : μὲ μέτρα.. ἐνδεκαχόρδον κιθάρας, οἷζας οἶγω. πολύνυμος ὁ περιλαμβάνων πολλὰς μελωδίας, θαλαμευτὸς ἀποταμιευμένος ἐν θαλάμῳ, ἀποθήκη, Μίλητος δ' ἐστὶν ἡ θρόεψα, δωδεκατειχῆς λαὸς δωδεκάπολις, πρωτεύς πρωτεύων : ἡ πόλις ἡ ἀνήκουσα εἰς τὴν δωδεκάπολιν τὴν πρωτεύουσαν πάντων τῶν Ἀχαιῶν ἀποίκων.—152-6 πόλιν τὸ τέμα τῆς κιν., σὺν ὄλβῳ κομίζων εὐδαιμονίαν, θάλλουσαν εὐνομίᾳ φέρουσαν

θαλερὰ τὰ ἄνθη τῆς εὐνομίας, ἀνθοβολοῦσαν εὐνομίαν, ἀπήμονι
προλήπτ. ὥστε οὐδὲν γὰ πάθῃ.

242.

²Ἀπίτω ἄς παίρνῃ δρόμον.

243.

²Ἰωνοκάμπτας ὁ λυγίζων μαλακὰ τὴν φωνήν του, ὅταν ᾄδῃ, ὡς
οἱ Ἴωνες, ὁ κάμων Ἴων. λυγίσματα (τοακίσματα).—240,29 ²Ἑλλα
πλόιμος κ. ²Ελλησποντος ἀπὸ τῆς Ἑλλης, θυνγ. τοῦ βασιλέως τοῦ
Βοιωτ. ²Ορχομενοῦ ²Αθάμαντος, καὶ τῆς Νεφέλης, πνιγεῖσθαι ἐκεῖ,
ὅτε μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ Φοῖξου ἐπιβαίνοντες τοῦ χουσομάλλου κοριοῦ
κατηυθύνοντο εἰς τὴν Κολχίδα.—30 ²δεσπότης ὁ Ξέρξης ὁ κατα-
σκευάσας τὴν γέφυραν.—38 ²Μήτηρ κ. ²Μεγάλη μήτηρ ἡ Ῥέα
(Γῆ), ἀσιατ. θεοτῆς, ἐδρεύουσα ἐν ταῖς κορυφαῖς τῶν ὑψηλῶν ὀρέων
(Σιπύλουν, Τιμώλουν, Διδύμου..), θεὰ τῆς ἀγροίας φύσεως, βασίλισσα
τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν αὐτῇ ζώων, συνοδευομένη συνήθως ὑπὸ δύο
λέοντων. Ἡ λατρεῖα αὐτῆς ἐτελείτο μετὰ παραφόρου ἐνθουσιασμοῦ
ἐν Φρυγίᾳ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς (Κορύβαντες) φέροντες δῶδας καὶ κορούον-
τες κύμβαλα καὶ τύμπανα μετ' ἀγρίων ὠρυγῶν ἐπανηγύριζον τὴν
βλάστησιν τῆς γῆς ἢ ἐθροῖνον τὸν μαρασμὸν αὐτῆς. Ἡ λατρεῖα τῆς
θεᾶς, καλουμένης καὶ Κυβέλης, μετηνέχθη καὶ εἰς τὴν κυρίως Ἑλ-
λάδα, παρίστατο δὲ ἡ θεὰ κατημένη ἐπὶ θρόνου καὶ φέρουσα ὡς
στέμμα τείχη πόλεως πυργωτά· προβλ. 183,5.—56 ²Κελαῖναι π. ἐν
Φρυγίᾳ, ὅστερον Ἀπάμεια.—75 Ἡ ²Ἀρτεμις ἐλατρεύετο ἐν πάσῃ τῇ
Μ. Ἀσίᾳ, κέντρον δὲ τῆς λατρείας αὐτῆς ἦτο ἡ Ἐφεσος, ὅπου ὁ πε-
ριώνυμος ναὸς αὐτῆς· οὐσιωδῶς διάφορος τῆς ἑλλην. παρθένου Ἀρ-
τέμιδος παρίστατο πλήρης τὸ στήθος μαστῶν, θεὰ τῆς γονιμότητος,
ἢ τροφὸς τῶν πάντων.—114 ²Παῖὰν δωρ., Παῖων-ήων-ων 12,57,
ταυτισθεὶς πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα, ὅστις ἐπεκαλεῖτο καὶ ἐπικούρειος,
ἀτοτρόπαιος, ἀλεξίκακος, καθάρσιος, οὐλῆος, σωτήρ..., ἰδ. καὶ εἰσαγ.
εἰς 238-137 ²Ορφεὺς υἱὸς τοῦ Θρακῆος βασιλέως Οὐάργου καὶ τῆς
Μούσης Καλλιόπης, ὅστις διὰ τῆς λύρας αὐτοῦ ἤσκει ἄσρητον γοη-
τείαν ἐπὶ τὴν φύσιν· οἱ ἄνθρωποι συρρέουσι περὶ αὐτόν, τὰ θηρία
ἡμερὰ ἀπλοῦνται πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ ἐξερχόμενα τῶν φωλεῶν, λίθοι
καὶ δένδρα χοροπηδῶσι θελγόμενα ὑπὸ τῆς μουσικῆς καὶ κινεῦνται
πρὸς αὐτόν· καὶ αὐτοὶ ὁ ἀμείλιχος Ἀἰδης δαμασθεὶς ὑπὸ τοῦ γοητευ-
τικοῦ θελγήτρον τῆς λύρας ἀποδίδει τὴν σύζυγον Εὐρυδίκην· ἰδὲ καὶ
τὶ περὶ Τερπάνδρου, ὅπου ὁ λόγος καὶ περὶ μουσ. μεταρρυνμίσεων.
—139 ²Πιερίᾳ 12,2.—151 Ἡ Ἰωνία δωδεκάπολις εἶχε κτισθῇ ὑπὸ
ἀποίκων Ἀχαιῶν καὶ Ἰώνων, συγγενεστίων φύλων, ὧν ἐπιφανέ-

στεροι ἦσαν οἱ Ἀχαιοί, ὥς γινώσκουμεν καὶ ἐκ τῶν ὁμηρ. ἐπῶν. Ἐν Μιλήτῳ ἐλατρεῖτο καὶ ὁ Ἀπόλλων καὶ ὁ Ποσειδῶν, ἐν τῷ ἱερῷ δὲ τοῦ Ἐλίκωνιου Ποσειδῶνος συνήρχοντο οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ἀμφικτυονίας, ἵνα συσχεφθῶσι περὶ τῶν κοινῶν.—Ποῦ ἐξετελέσθη ὁ νόμος τοῦ Τιμοθέου ἄδηλον· ἴσως ἐν Μιλήτῳ ἐν ἑορτῇ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν μέσῳ τῶν συνηγμένων Πανιώνων (τῷδε 155) περὶ τὸ 398-6 π. Χ. Διὰ τί δὲν μνημονεύει τῆς Σαλαμῖνος, τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Θεμιστοκλέους καὶ διὰ τί κολακεύει τοὺς Σπαρτιάτας 122 ;—241,4 Κρόνος πατὴρ τοῦ Διὸς καθαιρεθεὶς ὑπ' αὐτοῦ.—242,1 Φρῦνις ὁ υἱὸς τοῦ Κάμωνος, Μυτιληναῖος, ὑπῆρξε περιώνυμος κιθαροφδὸς καὶ διδάσκαλος τοῦ Τιμοθέου, περὶ ὧν ὁ Ἀριστοτέλης εἶπε : Ἐἰ μὲν γὰρ Τιμόθεος μὴ ἐγένετο, πολλὴν ἂν μελοποιίαν οὐκ εἶχομεν· εἰ δὲ μὴ Φρῦνις, Τιμόθεος οὐκ ἂν ἐγένετο'. "Οἱ ἀπειτόλμησε γὰρ ἐπισκεφθῆναι τὴν Σπάρτην, ὁ ἔφορος Ἐκπρότης ἀπέκονε βίβη δύο τῶν χορῶν τῆς ἐννεαχόρου κιθάρας αὐτοῦ.—3 Ἰωνοκάμπτας οἱ Ἴωνες ἐλέγοντο ἐκτεθληγμένοι καὶ διεφθαρμένοι, ὅθεν καὶ τὸ ὄ. ἰωνίζω ἀνάλογον εἶναι καὶ τὸ ἱσματοκάμπτης.

244. Πρατίνας. Ὑωόρχημα.

Ἦτο Φλειάσιος, χοροδιδάσκαλος ἐν τῇ πατρίδι ὥς ποιητῆς καὶ χοροδιδάσκαλος ἔδρασε πολὺ ἐν Ἀθήναις, ἐδίδαξε δὲ καὶ διθυράμβους ἐν Ἀθήναις καὶ Σπάρτῃ.—Ἐν τοῖς Νόμοις ἐπεκράτει, ὥς εἶδομεν ἐν εἰσαγ. εἰς 241-3, ἡ μουσική, ἡ δὲ ποίησις εἶχε πολὺν ταπεινοτέραν θέσιν, καὶ ἐν τοῖς διθυράμβοις ὑπεχώρησε προώμως ὁ ποιητῆς εἰς τὸν ἀδλητὴν, ὥς φαίνεται ἐν ταῖς ἐπινικίαις ἐπιγραφαῖς, ὅπου ὁ ἀδλητὴς προτάσσεται τοῦ ποιητοῦ ἄλλὰ τὸ πάσαι ἐν ποιητικῷ καλλιτεχνήματι, ἐν τῷ ἱσματι, τὸ κύριον ἦσαν αἱ ποιητ. ιδέαι, ὁρθὸς δέ, μελωδία καὶ ὄρχησις ἦσαν τὸ ὄφρον τοῦ λόγου, τὰ ὥραϊα ἀνθέμια τὰ πλαισιοῦντα τὰς ποιητ. ιδέας· ἡ ποίησις εἶναι ἡ δέσποινα, μουσικὴ καὶ ὄρχησις εἶναι αἱ ἀμφίπολοι, συνεργαζόμεναι νάποτελέσωσι τὴν ἀπὸ τῆς μουσικῆς ἐντύπωσιν ἰσχυροτέραν καὶ βαθυτέραν. Χάριν τῆς αὐστηρᾶς ταύτης ἐνότητος ὁ λυρικός ποιητῆς ἐποίει πλὴν τοῦ ποιήματος καὶ τὸ μέλος καὶ ὥριζεν ὁ αὐτὸς τὰ σχήματα τῆς ὀρχήσεως. Οὕτω κατ' ἀρχὰς οἱ ἀδληταὶ ἐλάμβανον μισθὸν παρὰ τῶν ποιητῶν, ὑπηρετικοὶ αὐτῶν, ἀλλ' ὕστερον καὶ τοῦτο ἀνετράπη, διότι οἱ ἀδληταὶ ἤξιουν οὐχὶ αὐτοὶ γὰρ συνοδεύωσι τοὺς χορούς, ἀλλ' οἱ χοροὶ τὸ ἀδλημα αὐτῶν. Κατὰ τῆς ἀνθαιρεσίας ταύτης ἐπιτίθεται ὁ Πρατίνας, διότι οἱ ὑπηρεταὶ τῆς ὀρχήσεως θέλουσι γὰρ κυριαρχήσωσι τῆς ὀρχήστρας· φαντάζεται ὅτι ταύτην τὴν στιγμήν ὁ αὐτὸς καὶ τὰ χοροπηδήματα ὀργιάζουσιν, αἱ λέξεις τοῦ ποιήματος συμ-

πνίγονται ἐν μέσῳ τοῦ θυροῦ βον.—1-2 χορεύματα ὡς παρ' ἡμῶν, ὕβρις ἀκοσμία, ἀκολασία, θυμέλα-η βωμὸς τοῦ Διονύσου ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁρχήστρας, περὶ ὃν οἱ χοροί, ὁρχήστρα, πολυπάταξ-ρος (πατάσσω) πολυπάτητος, πολυκτύπητος, πολύκρουστος (ἀπὸ τὰ χοροπηδήματα).—3-5 Βρόμιος ὁ Διόνυσος 236, 10, παταγῶ βροντοκτυπῶ τὴν γῆν, σύμμενος σεύομαι, τραπεῖς, τηδῶν, Ναϊάδες νέμφαι τῶν (γλυκέων) ὑδάτων ὡς φιλοπαίγμονες μετέχουσι τῆς ἀκολονθίας τοῦ Διονύσου μετὰ τῶν Μαινάδων, ἄγω μέλος παίρνω ἥσμα, ἤδω, ποικιλόπτερος ποικιλόμορφος, οἶά τε ὡς.—6-10 Πιερίς ἡ Μοῦσα, ἀοιδὰ τὸ ᾄδόμενον ποίημα, βασιλεία 239, 3, χορεύω μιβτ. κινῶ εἰς ὄρχησον (ἢ ἀμιβτ. παίζω· ὕστερον χ. ὡς παρακολονθῆ τὸ ἥσμα), κῶμος 225, 5, τοπ., θυραμάχος ἐπιτιθέμενος κατὰ θυρῶν : ὅταν νέοι διὰ τῶν πυγμῶν ἐπιτίθενται κατὰ τῶν θυρῶν, θέλει συνηθίζει, εἶναι (φύσει) προσωρισμένος, στρατηλάτας ἔμμεναι γὰρ δίδη τὸ γενικὸν πρόσταγμα, πάροινος μεθῶν, διατελῶν ἐν κραιπάλῃ.—11-4 παῖω κτυπῶ κατακέφαλα, ἀποδιώκω διὰ κατακεφαλιῶν, πνοῇ φύσημα, φρυνεὸς ἄ. (φρῆνος-η) εἶδος βατράχου, οὗ οἱ κοασμοὶ ὁμοιάζουσι πρὸς αἴλησιν, ποικίλος ποικιλόχρωμος (κατὰ τὰ ρῶτα), φλέγω πετῶ εἰς τὴν φωτιὰν (ὡς ἄχρηστον ξύλον), ὀλεσισιαλοκάλαμος αὐλὸς (κάλαμος), ὅστις κάμνει γὰρ χάνωμεν τὸν σιάλόν μας, ὁ σαλιαρᾶς, λαλοβαρύνου φλύαρος βαρύνωνος (μὲ ἡχηρὰν φωνήν), παραμελορρυθμοβάτας ὁ βαίνων παρὰ τὸν ὁρθμὸν τοῦ μέλους, (ὄθεν) ὁ ἐκτροχιάζων διὰ τῶν σφαλμάτων του τὸν χορὸν, θῆς μισθωτός, ἡμερομίσθιος ἐργάτης, πεπλασμένον.. τοῦ ὁποῖον τὸ σῶμα ἔχει διαμορφωθῆ διὰ τοῦ τρυπάνου (αἱ ὀπαί).—16-8 ἦν κ. ἡνίδε 147, 2, σοὶ χαρ. πρὸς τιμὴν σου, λέγει ὁ χορὸς στρεφόμενος πρὸς τὸ ἐν τῇ ὁρχήστρᾳ ἄγαλμα τοῦ Διονύσου, ἅδε δεξιὰ ἰδοὺ ἢ δεξιὰ μου : σὲ προσκυνῶ ἀνατείνων τὴν δεξιάν μου, διαρριφά (διαρρίπτω) διασκελισμός, ἀνατίναγμα (ὁ χορὸς ἀνατείνων τὴν δεξιάν προβάλλει καὶ τὸν δεξιὸν πόδα, ὡς κάμνομεν καὶ ἡμεῖς ἐν ἐνθυμῇ, ἰδ. Μυθολ. De-charme σ. 545), θριαμβοδιθύραμβος (θρίαμβος ὁ Διόνυσος καὶ ὕμνος πρὸς αὐτόν, ἐπίσης καὶ διθύραμβος· αἱ λ. συγγενεῖς πρὸς ἀλλήλας καὶ τὴν λ. θόρυβος, triumphus), πρβλ. καὶ βακχέβακχος ὁ Διόνυσος, κισσοχαῖτ(α)-ης κισσοστεφής.

4 Καθ' ὃν χρόνον ὁ Διόνυσος βρέφος ἀνετράφετο ἐν σπηλαίῳ ἐπὶ τῶν Νυμφῶν, αἴφνης ὁ θόλος τοῦ σπηλαίου καλύπτεται ἐπὶ κλάδων ἀμπέλων, ἡ ὁποία φέρει ὠραίους καρπούς· ὁ θεὸς γενθεῖς μεθύσκειται ἐπὶ τῆς ἡδονῆς τοῦ θείου νέκταρος καὶ αὐτὸς καὶ αἱ τροφοὶ καὶ οἱ δαίμονες τῶν δασῶν Σάτυροι. Μεθύων ἐκκινεῖ ἐκ τοῦ σπηλαίου μετὰ τῶν Νυμφῶν καὶ Σατύρων, διατρέχει ὄρη καὶ κοιλά-

δας ἐν Βακχικοῖς ἀλαλαγμοῖς, συναπτῇ φίλους καὶ ἐχθρούς, εἰς ἐκεί-
ρους μὲν δωρῶν κλήματα ἀμπέλου, εἰς τούτους δὲ ἐμβάλλων ἀγροίαν
μανίαν. Ὁ χορὸς τοῦ ὑπορχήματος, ἰδ. 233, (κατ' ἄλλους διθυράμ-
βου) ἠδύνατο κατὰ παραίσθησιν τὰ φαντάζεται ἐαντὶν τρέχοντα μετὰ
τοῦ Διονύσου ἀνὰ τὰ ὄρη.—**κύκνος** 98,2.—**10.18** Ὁ Κικέρων διη-
γεῖται ὅτι ὁ Πυθαγόρας ἰδὼν νέους κωμάζοντας μετ' ἀθλητῶν καὶ ἐν
τῇ μέθῃ ἀποπειρωμένους τὰ θραύσσει τὴν θύραν τιμίας γυναικὸς πα-
ρεκάλεσε τὸν ἀθλητὴν τὰ παίξῃ τὴν δώριον ἀρμονίαν, σεμνὴν καὶ με-
γαλοπρεπῆ, ἐν ᾧ ἐν τοῖς κώμοις προειμῶτο ἡ φρυγική, ἐμπαθὴς
καὶ παράφορος. Τοῦτ' αὐτὸ διηγοῦνται ὅτι ἔπραξε καὶ ὁ μουσικὸς
Δάμων ἐν ἀναλόγῳ περιπτώσει.

245. Εὐριπίδης. Ὁ ἐπιστήμων.

Ἀθηναῖος, διάσημος δραματικὸς, ποιητὴς τραγωδιῶν, ζήσας περὶ
τὸ 480-06 π. Χ. Ἴδου τί λέγει περὶ τῆς ἀξίας ἐπιστήμονος ἐν ἀπ. ἔκ τι-
νος τῶν τραγωδιῶν του.—**ἱστορία** (ἵστωρ, οἶδα) κυρ. ἡ γνῶσις ἡ
ἀπορρέουσα ἐξ ἐρεῦνης, εἴτα πᾶσα ἐπιστημον. γνῶσις: ἔγινε κάτοχος
τῆς ἐπιστήμης (φιλοσοφίας, φυσικῆς καὶ ἡθικῆς), **πημοσύνη** βλάβη,
ἐπὶ π. πολιτῶν, κόσμος ἡ τάξις τοῦ σύμπαντος, ἀγῆρως ἀθάνα-
τος, αἰώνιος, **πῇ** πρὸς τίνα σκοπὸν, **χῶθεν** καὶ ὅθεν, **ἐπεξ.** τοῦ **κό-
σμον, συνίσταμαι** συντίθεμαι, σχηματίζομαι, **τοῖς τοιούτοις** τοῖς
ἐπιστήμοσιν, **προσίζω** προσκολλῶμαι, **κολλῶ, μελέτημα** μελέτη,
σπουδή, ἄσκησις.

Ἡ ἑλλην. φιλοσοφία, ἀναπτυνχθεῖσα τὸ πρῶτον ἐν ταῖς ἀκταῖς τῆς
Ἰωνίας, ἐτράπη ἐπὶ τὴν μελέτην τῆς φύσεως, τῶν φυσικῶν φαινομέ-
νων, τῶν ἀμοιβαίων σχέσεων αὐτῶν καὶ τέλος ἐπὶ τὴν μελέτην τοῦ
ἀνθρώπου. Διὰ τί ὁ ταῦτα μελετῶν εἶναι ἡθικὸς:

246. Ἡ πρωία.

1-4 ἔγρεσθε προϊτι., ἡγρόμην μ. ἀόρ. β' τοῦ ἐγείρεσθαι,
κοῖτα ἡ κλίνη, **γλαυκὸς** (γλαύσσω, γλαυκῶπις) φωτοβολῶν, ἀργυρό-
χρους, **εἰς νύκτα** εἰς τὸ μέρος, ὅπου φεύγει ἡ νύξ, ἀκολουθοῦντα τὴν
ιεράν νύκτα ἐν τῇ φυγῇ, **ὀρθρεύω-ομαι** ἐγείρομαι πολὺν πρωί,
δ. γόοις θρηνοῦσα πολλὰ πρωὶ τόν, **ἴνυς-νος** ἀ., **πολύθρηνος** πο-
λύκλαυτος.—5-8 **ἐλάται ποίμνας-ης** οἱ ποιμένες, **κινουσι** θέτου-
σιν εἰς ἐνέργειαν, **σῦριγξ** θ. μουσ. ὄργανον ἐξ 7-8 καλάμων παραλ-
λήλων, συγκεκολλημένων διὰ κηροῦ, τοῦ ἐκάστοτε ἐπομένου ὄντος
βραχυτέρου, **συζυγία** ζευγάρια, **στείχω** βαδίζω, **ἐπὶ παγαῖς** παρὰ
τὸς πηγάς, **π. ὦ** ὡς ποταμοῦ: αἱ ἐκβολαὶ τῶν ποταμῶν καὶ λιμνῶν,
ἐξ ὧν ἀντλεῖ τὸ ὕδωρ του, **μελιβόας** γλυκύκαλος.

4 Τηρεὺς ὁ βασιλεὺς τῆς Δαυλίδος ἐνιμφεύθη τὴν Πρόκνην θυγατέρα τοῦ βασιλέως τῆς Ἀττικῆς Πανδίωνος, ἣτις ἀπερχομένη εἰς Δαυλίδα παρέλαβε μεθ' ἑαυτῆς καὶ τὴν νεωτέραν ἀδελφὴν Φιλομήλαν. Μετὰ βραχὺν συζυγικὸν βίον, ἐξ οὗ ἀπέκτησαν οἱ νεόνυμφοι υἱὸν Ἴων, ὁ Τηρεὺς ἐξ ἀνοσίτου ἔρωτος ἀιμάζει τὴν Φιλομήλαν καὶ ἀποκόψας τὴν γλῶσσαν αὐτῆς, ἵνα μὴ μαρτυρήσῃ τὸ ἔγκλημα, ἀπεμόνωσε μακρὰν τῆς συζύγου. Ἀλλ' ἡ ἀτυχὴς κόρη παρὰ σκευάσασα πέπλον κεντεῖ ἐν αὐτῷ τὸ ἴδιον πάθημα καὶ ἀποστέλλει πρὸς τὴν ἀδελφὴν. Ἡ Πρόκνη ἐκμανεῖσα σφάζει ἐν τῇ παραφροσύνῃ τὸν μονογενῆ υἱὸν καὶ μαγειρεύσασα παραθέτει ἐν τῇ τραπέзῃ εἰς τὸν σύζυγον. Ἀλλ' ὁ Τηρεὺς ἀντιληφθεὶς τὴν συμφορὰν ὀρμᾷ κατὰ τῶν δύο ἀδελφῶν, ὡς καταδιώκει καθ' ἣν ὅμως σιγμὴν ἔμελλε νὰ καταφθάσῃ αὐτάς, θεὸς τις τὴν μὲν Πρόκνην μετέβαλεν εἰς ἀηδύνα, τὴν Φιλομήλαν εἰς χελιδόνα, τὸν δὲ Τ. εἰς ἔποπα, οὓς μέχρι σήμερον καταδιώκει τὰ δύο πτηνὰ ἔκτοτε ἢ ἀηδῶν θρηγῆ περιπαθῶς τὸν Ἴων, ὀνοματοποιῶν τὼν συγχωτέρων τόνων τοῦ ἡχοματός αὐτῆς.—8 κύκνος 98,2.

247. Ἀριστοφάνης. Ὁ ἔποψ ἀφυπνίζει τὴν σύζυγον.

Ὁ Ἀριστοφάνης ἦτο Ἀθηναῖος, διάσημος ποιητὴς κωμωδιῶν, ζήσας περὶ τὸ 450-385 π. Χ. Τὸ ἀπ. ἐκ μᾶς τῶν κωμωδιῶν του.—1-6 σύννομος ὁ βόσκων ὁμοῦ, ὁ σύντροφος, λύω (σιόμα) ἀνοίγω τὸ στόμα, λύω τὴν γλῶσσαν, λ. νόμους ψάλλω μελωδίας, θρηγεῖς τονίζεις θρηγοῦσα, ἐλελίζω-ομαι (ἐλελεῦ, ὡς ἀλαλά-ἀλαλάω) γοερώς θρηγῶ, μέλεα κελαδήματα, διερὸς ὕγρος, εὐλύγιστος, γλυκύς, γένυς-υος θ. σιαγών, ξουθὸς 229,17.—7-12 καθαρός διανγής, (σ)μίλαξ θ. φυτὸν πυκνόφυλλον ὅμοιον πρὸς τὸν κισσόν, μετὰ λευκῶν, ὡς λείριον εὐωδιαζόντων ἀνθέων, χρησιμοποιούμενον πρὸς στεφάνους, φυλλόκομος πυκνόφυλλος, φυλλοβορῆς, ἵνα ὅπου, ἀντιψάλλω παίζω ἐν ἀντιφωνίᾳ (ψάλλω-παίζω διὰ τῶν δακτύλων τὰς χορδὰς), ἔλεγος ἀ. θοῆνος, ἐλεφαντόδοτος ἐλεφαντοκόμομος, ἴστημι χ. στήνω χ.—13-5 ὀλολυγὴ ἀλαλαγμός, ἥσμα, σύμφωνος ἁρμονικός, κιθρ., ὁμοῦ ταυτοχρόνως, μὲ ἀκριβείαν χρόνου, ὡς μία φωνή.—4 ἴτις ἐν 246,4.—9 χρυσοκόμας ὡς προσωποποιᾷ τοῦ χρυσοῦ ἡλίου.

248. Μελέαγρος. Τὰ θέλγητρα τοῦ ἔαρος.

Μελέαγρος ἐκ Γαδάρων τῆς Παλαιστίνης ἦτο κυνικὸς καὶ ἐπιγραμματοποιός, ποιήσας καὶ τὸ ἐν δακτυλ. ἑξαμέτροις ποίημα τοῦτο τοῦ ἔαρος, καὶ καταρτίσας συλλογὴν ἐπιγραμμάτων καὶ ἄλλων ἐπιγραμματοποιῶν, ἣν ἀπεκάλεσε Στέφανον ἤκμασε τὴν α'. ἐκ. μ. Χ.

—1-6 *χεῖμα* (*hiems*, χίμετλον) χειμῶν, *χ.* ἡνεμόεν αἱ παγεραὶ χειμεριναὶ πνοαί, *πορφύρεος* πορφυροβαφής, *κατακόκκινος*, *μειδιάω* *μειδιάω*, *κνάνεος* 43,11 σκοτεινόχρους, *μαῦρος*, *στέφομαι* σιεφαινοῦμαι, *κοσμοῦμαι*, *περιβάλλομαι*, *ποίη* πόα, *χλόη*, *θηλέω* θάλλω, *ἀναβλαστάνω*, *ξεπειῶμαι*, *κομάω* φυλλοστολίζομαι, *φουντώνω*, *πέτηλον* 229,186, *ἀπαλὸς* ἄβρός, *ἀεξίφυτος* (ἀέξω) ὁ ἀναπύσσων τὰ φυτά, *φυτοτρόφος*, *γελώωσιν* εἶναι ὄλο χαρά, *λαμποκοποῦν*.—7-8 *νομεὺς* βοσκός, *λιγαίνω* σύριγγι 246,5 παίζω τὴν λιγυρὰν σύριγγα, *αἰπόλος* (αἶξ-πέλομαι) αἰγοβοσκός.—9-10 *ἀπήμαντος* ἐνεργ. ἀβλαβής, *λίνον* λινοῦν ἰστίον.—11-2 *εὐάξω* φωνάζω εὐοῖ, ἐνθουσιωδῶς, *ἀλαλάζω*, ὑποκ. οἱ ἄνθρωποι, *Διονύσω* χαρ., *ἐρέφομαι* καλύπτομαι διὰ στεφάνου, *στέφομαι*, *τρίχα* τὴν κόμην, *ἀνθι* β. κισσοῦ, *μὲ* ἀνθοβριθῇ *στέφανον* κισσοῦ.—13-5 *τεχνήεις* κατ'ἀτεχνος, *τεχνικῶς* κατεσκευασμένος (ἢ κυψέλη), *βοηγενέες* ὡς γεννώμεναι (ὡς ἐπιστείετο) ἐκ σωμάτων ἐσφαγμένων ζώων (βοῶν), *σύμβλος* ἄ. κυψέλη μελισσῶν, *κάλλεα* *κηροῦ* ὥραϊας *κηρήθρας*, *νεόρρυντα* ὅπου νεωστὶ ἔρρυνε το ἔμλι.—16-8 *ὀρνίθων* *γενεαὶ* τὰ ποικίλα εἶδη τῶν πτηνῶν.—19-23 *κόμη* τὸ φύλλωμα, *χαίρουσιν* ἀναπύσσονται ὄλο χαρά, *εὐκομος* *καλλίμαλλος*, *ὠδίνω* 235,9 (κοιλοπονῶ) ἐργάζομαι μετὰ πόνου.

249. Εὐριπίδης. Ὕμνος πρὸς τὴν Ἀττικὴν.

1-7 *Ἐρεχθεῖδαι* Ἐρεχθεῖδαι, οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ τοῦ παλαιούτου βασιλέως αὐτῶν Ἐρεχθέως, *τὸ παλαιὸν* παλαιότερον, ἀνέκαθεν, *ἀποφέρβομαι* *τρέφομαι* ἀπὸ τινος, *καρποῦμαι*, *ἀπολαύω*, *χώρας* ἀφαιρ. ἀπὸ χώρας, *ιεράς* ἀπορρήτου τε, *βαίνοντες* *βαδίζοντες*, *ζῶντες*, *δι' αἰθέρος* ἐν μέσῳ αἰμοσφαίρας, *λαμπρότατος* *διανύστατος*, *ἀβρῶς* *μὲ* χάριν, *μὲ* *χαριτωμένην* *εὐκνησίαν*, *ἐνθα* ἐν ἣ *χώρα*, *φντεῦω* *γεννῶ*, ὑποκ. Ἀρμονίαν, ἣτις ἐνταῦθα προσωποποιᾷ τῆς Ἀρμονικῆς ἀνακράσεως τῶν στοιχείων ἐν Ἀττικῇ, τῆς εὐκρασίας.—8-10 *κλήζω* (κλήζω-κλεῖζω, ἐγκωμάζω) λέγω, *ἀφύσσομαι* ἀντλῶ, *ῥοαὶ* *ῥεῖθρα*, *δροσερὰ* *ῥεύματα*, *καλλίναος* 224,2 *καλλίχρους*, *καταπνέω* *χώραν* ἐξαπολύω νὰ φρυσσὸν ἀνὰ τὴν χώραν, *ἀερίζω*, *μέτριος* *ἐὐκρατος*.—11-4 (κλήζουσι) *πέμπειν* τὰν Κύπριν, ὑποκ., *πάρεδρος* ὁ συμπαρακατήμενος, *βοηθός*, *ἐκμαιεύων*, *ἐπιβάλλομαι* *χ.* ἐπιτίτω εἰς τὴν κόμην, *πλόκος* ἄ. στέφανος, *ῥόδεα* *ἄνθη* τὰ ῥόδα.—1 Οἱ Ἀθηναῖοι ἡσμένειζον καλούμενοι ἀπὸ τῶν γενεαρχῶν Ἐρεχθεῖδαι, Θησεῖδαι, Κεκροπίδαι, Κραναοῦ παῖδες, ἅτινα ἐθεωροῦντο ἐντιμότερα τοῦ ἐθνικοῦ.—2 *θεῶν* *παῖδες* *δύοι* ὁ Ἐρεχθεὺς ἦτο υἱὸς τῆς Γῆς (γηγενής), ἀνατραφεὶς ὑπὸ τῆς Ἀθηναῖς ἐν τῷ Ἐρεχθεῖ, ὁ

Θησεὺς υἱὸς τοῦ Ποσειδῶνος.—Πῶς ἡ ἐδξαασία τῆς χάρας ἐγέννησε τὰς 9 Μούσας;—Πῶς οἱ ἔρωτες εἶναι πάρεδροι τῆς σοφίας, παρτοίας ἀρετῆς συνεργοί;

250. Εἰς τὰς Μοῖρας.

1-7 αἴτε αἶ, παρὰ θρόνον Διός, ὑφαίνω πλέκω, σχεδιάζω, κατασιτρώνω, μῆδεα οὐ. (μῆδομαι 231,42, μῆτις..) σχέδια, βουλευματα, μῆδεα βουλᾶν τὰς βουλὰς, περιώσιος (περιούσιος, περιέσι) ἄφθορος, ἀναγίδιμος, ἄφνκτος ἀναπόφνκτος, ὃν δὲν δυνάμεθα νὰ διαφύγωμεν, κερκίς θ. σπάθη, ξυλόκιονον, ἀδαμάντινος 235,13, Αἴσα ἡ Μοῖρα, ἐταῦθα ἡ Ἄιτωπος, δαίμων θεότης, πανδείμαντος ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός, ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος πάντων, οὐράνιαί τε χθονιαί τε κρατοῦσαι οὐρανοῦ καὶ ἔδου, θεότιτες τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῦ ἔδου.—8-11 ῥοδόκολπος ὁ ἔχων κόλπον ἀρωματώδη, ἀρωματώδης, ἀποπνέων τὸ θεῖον ἄρωμα, θεσπέσιος, λιπαρόθρονος ὁ καθήμενος ἐπὶ λαμπροῦ, μεγαλοπρεποῦς θρόνον, Δίκα ἡ δικαιοσύνη, στεφανηφόρος ἡ φέρουσα στεφάνην, στέμμα, διάδημα πρὸς συγκράτησιν τῆς κόμης, λελάθοιτε μιθι. εἶδε νὰ κάμνητε νὰ λησμονήσῃ, συντυχίαι περιπέτεια, βαρύφρων βαρύθυμος, μελαγχολικός.

Αἱ Μοῖραι εἶναι 3, ἡ Κλωθώ (κλώθουσα τὸ νῆμα τῆς ζωῆς), ἡ Λάχεσις (ἡ ᾗθορίζουσα ἐπ' αὐτοῦ τὰ τοῦ βίου) καὶ ἡ Ἀμειλίκιος Ἄιτωπος, ἀποκόπτονσα διὰ ψαλίδος ὅπου θέλει τὸ νῆμα ἡ ἐνέργεια αὐτῶν ἄρχεται ἀπὸ τοῦ λίκνου καὶ ἐξικνεῖται μέχρι τοῦ τάφου καὶ πέραν αὐτοῦ, ὅτε ταυτίζονται πρὸς τὰς χθονίους θεότητας Ἑρινός. Εἶναι ἡ προσωποποιία τῶν αἰωνίων καὶ ἀναλλοιώτων φυσικῶν νόμων, τῆς φυσικῆς καὶ ἠθικῆς τάξεως τῆς κρατούσης ἐν τῷ κόσμῳ· ἀλλ' ἡ τάξις αὕτη εἶναι ἀκριβῶς καὶ ἡ βούλησις τῶν θεῶν ὅθεν Μοῖρα ἡ βούλησις τοῦ Διὸς καὶ τῶν θεῶν· διὰ τοῦτο αἱ Μ. ἦσαν θυγατέρες τοῦ Διὸς, ὅσους καὶ Μοιραγέτης ἐπεκαλεῖτο, καὶ ἀδελφαὶ τῆς Εὐνομίας, Δίκης καὶ Εὐρίνης. Πρὸβλ. παρ' ἡμῖν: (ἡ Μ.) κλώθει τὸ γένημα του, περὶ τῶν ἀποθανόντων: ἐκόπη ἡ κλωστή του, μαζώχθη τὸ κουβάρι του, ἐπὶ τῶν ὡς ἐκ θαύματος θεραπευθέντων: ἡ κλωστή του ἦτο γερεῖ (ἡ δυνατή, χονδρὴ) καὶ δὲν ἐκόπη.

251. Ἀρίφρων. Εἰς τὴν Ὑγίειαν.

Σικυνόσιος διθυραμβοποιός, οὗ ἐσώθη παιὰν εἰς τὴν Ὑγίειαν.—1-2 πρέσβιστος (πρέσβης-γέρον) σεβαστότατος, ἐντιμώτατος, ναί-οιμι εὐχὴν, βιοτὰ 129,4, πρόφρων 29,4.—3-9 εἰ γάρ (ἐσσι) χάρις εὐφροσύνη προερχομένη ἢ ἀπὸ.., ἰσοδαίμων ἰσόθεος, ἀνθρώποις δοτ. κρίσ., πόθοι ἔρωτες, ἔρκεα δίκτυα, ἀμπνοὰ πόνων ἀνά-

πανσις ἀπὸ τῶν πόνων, **πέφανται** ἔχει ὑποδειχθῆ, παρουσιάζεται, **μάκαιρα** θ. τοῦ μάκαρ, **τέθαλε** θάλλουσιν, ἀνθούσιν, **λάμπει** λαμποκοποῦν, **δαρος** 240,190 ζευγαρωμένα μετὰ τὰς χάριτας, ἀποπνέοντα τὴν χάριν, **χωρὶς** σέθεν.

1 **Ὑγίεια** θυγ. τοῦ Ἀσκληπιοῦ, ἀδελφὴ τῆς Ἴασοῦς, Ἀκεσοῦς, Πανακείας, Αἴγλης, πολλάκις εἰκονιζομένη παρὰ τῷ πατρὶ. Ἐν Ἀθήναις ἐτιμᾶτο καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ὡς Ὑγίεια ἅψ' οὗτον ὑπέδειξε καθ' ὅπνον εἰς τὸν Περικλέα τὸν τρόπον τῆς θεραπείας τοῦ κατὰ τὴν οἰκοδομίαν τῶν Προπυλαίων πεσόντος ἀρχιτεχνίτου καὶ ἐκ τῆς πτώσεως δεινῶς διατεθέντος, πρβλ. ἡμετ. **Διδακτικῶν** σ. 108.—**Χάριτες** 114,10.

252. Ἀριστοτέλης. Εἰς Ἀρετὴν.

Τὸν βίον αὐτοῦ ἰδ. ἐν Ἀθηναίων Πολιτείᾳ ἡμετ. ἐκδ. Ὁ Ἀ. μετὰ τὸν θάνατον τοῦ διδασκάλου Πλάτωνος διέζησε χρόνον τινα παρὰ τῷ Ἑρμείᾳ, ὅστις ἦτο τύραννος τοῦ Ἀταρνέως ἐν Μυσίᾳ. Μετὰ τὸν βίαιον θάνατον τούτου τιμῶν τὴν μνήμην τοῦ φίλου ἔστησε τὸν ἀνδριάντα αὐτοῦ ἐν Αἰελοῖς, ἐνυμφεύθη τὴν θυγατέρα ἢ ἀνερπὰν καὶ ἐποίησε τὸ παρὸν ἄσμα.—1-5. **θήραμα** κυνήγιον, ὄνειρον, **ζηλωτὸς πότμος** (ἐστὶ) εἶναι ζηλευτὴ μοῖρα, **θανεῖν** ὑποκ. νάποθάνη τις, **σᾶς πέρι μορφᾶς** περίφρ. ὑπὲρ σοῦ, **μαλερός** (μάλα) ὑπερβολικός, σέντινος, **ἀνάμας** ἀκαταπόνητος.—6-8 **τοῖον** διότι τοιοῦτον, **ἰσαθάνατος** ἰσόθεος, **καρπὸς** ἄθλον, **γονέων** τῆς εὐγενείας ἢ τῆς ἀγάπης τῶν γονέων, **μαλακαύγητος** ὁ ἔχων τὸ βλέμμα (αὐγὴν) μαλακῶν, γλυκύ, γλυκὺς, **βάλλεις ἐπὶ φρένα** προβάλλεις πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν.—9-12 οὐκ ὁ ἐκ. **Λήδας κοῦροι** οἱ Διόσκουροι, **ἀνέτλασαν** ἐπέμειναν, **ἔργοις** ἐργαζόμενοι, **μοχθοῦντες**, **ἀγρεύω** θηρεύω, **τὴν σὴν** δύναμιν, **σοῖς πόθοις** πόθῳ σοῦ.—13-5 **ἐντροφος** ὁ τροφεὶς ἐν, γέννημα καὶ θρέμμα, **χηρὸς** ἀμιβ. χηροῦμαι, στεροῦμαι, **αὐγᾶς** ἀελίου, **σᾶς εἵνεκεν** φ. μ. χάριν σοῦ, **τὴν ὁποίαν ἡγάπα**, **τοιγὰρ** διὰ τοῦτο λοιπόν, **αἰδίδιμος** (ἐστὶν) **ἔργοις** ἄξιος ἐγκωμίων διὰ τὰ ἔργα του, **αἱ Μοῦσαι** τὸ ποιήμιά μου, **αὐξάνω** ἐξαίρω, **μεγαλύνω**, ἐγκωμιάζω, **ἀθάνατον** κτηρ. προληπτ. ὥστε νάπαθαναισθῇ, **αὐξω** 14, **βέβαιος** πιστός, σταθερός, αὐξοῦσαι Ἑρμείαν ὡς σεβόμενον τὸν ξένιον Δία καὶ γεραίροντα φίλιαν βέβαιον.

1 Περὶ τοῦ δυσπροσώτου τῆς Ἀρετῆς ἰδ. 223 κ. Ἦσ. Ἔ. 289: Τῆς δ' Ἀρετῆς ἰδρωτὰ θεοὶ προπάροινεν ἔθνηκαν Ἀθάνατον μακρὸς δὲ καὶ ὄρθιος οἶμος ἐς αὐτὴν Καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον.—9 Ὁ Ἥρ. ἐπιτελέσας τοὺς 12 ἄθλους ἀπηθαναισθῇ οἱ Διόσκουροι ἀπηλευθέρωσαν τὴν ἀδελφὴν Ἑλένην ἀπαχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Θησέως, μετέσχον

τῆς θήρας τοῦ Καλνδών. κάπρον καὶ τῆς Ἀργον. ἐκστρατείας καὶ ἐπέστησαν καὶ ἄλλους ἄθλους, δι' οὓς ἐτιμήθησαν ἐπὶ τοῦ Διὸς δι' ἡμαθανασίας. —12 Ὁ Ἀχιλλεὺς εἶχε δύο μοῖρας· ἡδύνατο γὰρ πόσῃ τοῦ Τρωικοῦ πολέμου ἀνακάμπτων οἴκαδε, ὅπου θὰ ἔζη μακρόβιος, ἀλλ' ἄδοξος· ἐὰν δὲ παρέμενεν ἐν Τροίᾳ, ὁ βίος αὐτοῦ θὰ ἦτο βραχύς, ἀλλ' ἔνδοξος· προυτίμησε τὸ δεύτερον θέλων τὰ ἐκδικήσῃ τὸν θάνατον τοῦ Πατρόκλου φονεύων τὸν Ἑκτορα, ἃν καὶ ἐγνώσκεν ὅτι εὐθὺς μετὰ τὸν θάνατον τοῦτον θὰ ἦτο εἰσιμος καὶ ὁ ἰδικός του. Περὶ τοῦ Αἰάντος ἰδ. 82. —15 Ὁ εἰς ἀναφέρεται εἰς τὴν ξενίαν, ἣν ὁ τέως συμμαθητὴς (παρὰ Πλάτωνα) Ἑρμείης παρέσχε τῷ Ἀριστοτέλει, καὶ τὴν εὐκρινῆ φιλίαν. —Τὸ ποίημα τοῦτο ἐπῆρξε κορύμνον διὰ τὸν Ἀριστοτέλην· δύο μόνις ἐγνώσθη ἐν Ἀθήναις ὁ θάνατος τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, οἱ Ἀθ. κατήγγειλαν τὸν Ἀριστοτέλην δι' ἀσέβειαν, ὡς ποιήσαντα παιᾶνα εἰς τὸν Ἑρμείαν ὡς εἰς θεόν· καὶ ὁ Ἀρις. ἔφυγεν εἰς Χαλκίδα εἰπὼν ὅτι οὐ βούλεται Ἀθηναίους δις εἰς φιλοσοφίαν ἐξαμαρτεῖν (ἐπαντιγόμενος τὴν καταδίκην τοῦ Σωκράτους). Ἀλλὰ τὸ ποίημα ἦτο σκόλιον (παροῖσιον) καὶ ὁ Ἀριστ. δητῶς λέγει ἐν αὐτῷ ὅτι ὁ Ἑρμ. ἀπέθανε 13· ἄλλως παιᾶνες εἶχον ποιηθῆ καὶ εἰς ἄλλους θνητοὺς.

253. Τῇ Τύχῃ.

Μέρορες (μερ., μόρ-ος, mors...) θνητοί, ἄνθρωποι, **θακέω** (θῶ-κος 4,41) κἀθημαι· σιῇσεις τὴν ἔδραν σου μεταξὺ τῶν σοφῶν, **πλέον** (ἔστι) καὶ τὰ καλὰ μᾶλλον πλεονάζουν ἐκ σοῦ παρὰ τὰ κακά, **λάμπει**· ἀκτινοβολεῖ ἢ χάρις περὶ πᾶν ὅ,τι κομίζεις διὰ τῶν χρυσοῦν περιούρων σου, **τελέθω** εἶμαι, γίνομαι, **μακαριστὸς** ζηλευτός, **εἶδες** γινώσκω, διαβλέπεις, ἐρύσκεις, **ἐν ἄλγεσιν** ἐν μέσῳ πικρῶν δοκιμασιῶν, **πόρον ἀμαχανίας** διέξοδον ἀπὸ τῆς ἀμηχανίας, **σκότος** ἢ ἀπελπισία, **προφεργῆς** (προφέρω-προέχω) ἔξοχος, διαπρεπής.

Ἡ Τύχη ἦτο προσωποποιῶσα τῶν ἐναλλαγῶν, τῶν περιπειτιῶν, ἀδείφῃ τῶν Μοιρῶν, θυγάτηρ τοῦ Ὠκεανοῦ ἢ τοῦ Διὸς, μᾶλλον ἀγαθὴ θεά, ἑλευθερία, ἐπιδαφιδέουσα τὰγαθὰ αὐτῆς εἰς πόλεις καὶ ἀνθρώπους· ὡς Ἀγαθὴ Τύχη εἶχε γὰρ ἐν Ὀλυμπίᾳ καὶ Λεβαδείᾳ, τὸ ἄγαλμα αὐτῆς ἔφερεν ἄλλαχού ἐν ταῖς χροσὶ τὸν Πλοῦτον ἢ τὸ κέρας τῆς Ἀμαλθείας. Ἐν ἱστίοις χρόνοις πᾶσα Ἑλλην. πόλις εἶχε τὴν ἰδίαν αὐτῆς Τύχην, εἰκονιζομένην ὡς γυναῖκα λαμπρῶς ἐνδεδεμένην, φέρουσαν στέμμα πυργωτῶν τειχῶν (τὸν πόλον ὡς ἡ Κυβέλη) καὶ καταφορτον καρπῶν καὶ δώρων πολλάκις εἰκονίζοντο παρ' αὐτὴν ιροχὸς ἢ σφαῖρα ἢ ἔφερε ζυγόν, σύμβολα τοῦ εὐμεταβόλου. Συνηθεστάτῃ ἐν εὐχαῖς, ἐπιχειρήσεσι, ψηφίσμασι κλπ. ἐν ἀρχῇ ἢ φράσις· **τύχῃ ἀγαθῇ** μὲ τὸ καλόν, **θεὸς τύχαν ἀγαθάν**...

Σκόλια.

Σκόλια ἢ **παροίνια** ἦσαν ἄσματα συμποτικὰ ἀδόμενα ἐν τοῖς συμποσίοις κατὰ τὸν πότον. Παροινίων ἐπῆρχον διάφορα εἶδη· πρῶτος ἦδeto ἐπὶ πάντων τῶν δαιτυμόνων ἐν χορῷ ὑπὸ τοὺς ἤχους τοῦ αὐλοῦ ὁ **παιὰν** ἐπιτραπέζιος προσευχή· εἶτα ἦδοντο τὰ **παροίνια**, ἐντεχνα ἄσματα, ὡς τὸ 232, ὑπὸ τῶν δαιτυμόνων κατὰ σειρὰν πρὸς λύραν· τρίτα ἦδοντο τὰ **σκόλια** ὑπὸ τῶν ἐχόντων μόρφωσιν ποιητικὴν καὶ μουσικὴν. Ἐν τοῖς σκολίοις ὁ δαιτυμὼν κρατῶν κλάδον μύρτου ἢ δάφνης ἦδε πρὸς λύραν αὐτοσχέδιόν τι ἄσμα (ὡς αἱ παρ' ἡμῖν διόστιχοι παροίνιοι προπόσεις), μεθ' ὃ ἐνεχείριζε τὴν λύραν καὶ τὸν κλάδον πρὸς ὃν τινα ἤθελε τῶν δαιτυμόνων (χωρὶς γὰρ τηρεῖται ἡ σειρὰ), καλοῦμενον οὕτω γὰρ ἄσση καὶ αὐτὸς ἀνάλογον αὐτοσχέδιον (πρβλ. ἐν ταῖς παρ' ἡμῖν προπόσεσι τὸ **καλῶς γὰρ σ' εὖρω** ἀπενθυνόμενον πρὸς οἷονδῆποτε τῶν συμποτιῶν, ἐποχρεούμενον καὶ αὐτὸν τότε γὰρ ἐπαναλάβῃ τὴν πρόποσιν καὶ προτιμήσῃ ἐν τῇ διαδοχῇ ὃν τινα θέλῃ)· ἐκ τῆς ἀνωμάλου σειρᾶς, καθ' ἣν ἦδον οἱ συμπόται, ὠνομάσθησαν τὰ αὐτοσχέδια ἄσματα **σκόλια** (σκολιά). Ἐπειδὴ δὲ ἡ σύνθεσις καὶ μελοποιήσις αὐτῶν ἀπῆιτε παρουσίαν πνεύματος, τοιαύτην δ' ἐκέκτηντο οἱ Ἀθηναῖοι, ἐν Ἀθήναις μάλιστα ἠδδοκίμησε τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ποιήσεως. Τίνα ἦσαν τὰ θέματα αὐτῶν θὰ γνωρίσωμεν ἐκ τῶν παρατιθεμένων.

254.

Τριτογένεια (Τρίτων-θαλάσσιος δαίμων, Ἀμφι-τρίτη, λίμνη Τριτωνίς..) κυρ. θαλασσογενής, ὑδατογενής (ὡς γεννωμένη ἐκ τῶν ὀμβροφόρων νεφῶν), **δρεθῶ** ἀνορθῶνω, φυλάττω ἐν ὑγείᾳ καὶ εὐτυχίᾳ, **πόλιν** τὰς Ἀθήνας, **ἄτερ** 13 ἐν ἀρχῇ, 239, 11, **ἄλγεα** θλίψεις, δοκιμασίαι, **ἄωρος** πρόωρος.—Τὸ ἀρχαιότατον τοῦτο σκόλιον ἀναφέρεται εἰς πάντα τὰ δεινὰ τῆς πολιτείας ἀπὸ τοῦ Κυλωνείου ἄγρου μέχρι τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς δημοκρατίας ὑπὸ Κλεισθέους.

255.

Μέδων-δέων 239, 66 ἄρχων, **Βρόμιοι** αἱ Μαινάδες ὡς ὀπαδοὶ τοῦ Βρομίον 236, 10, **γελάσειας** εἶθε γὰρ εὐφρανθῆς, **κεχαρημένος** (χαίρειν) εὐχαριστηθεῖς.—Ὁ Πάν, υἱὸς τοῦ Ἑρμοῦ, εἶναι ὁ ἐθνικὸς θεὸς τῶν Ἀρκάδων, ποιμενικὸς ὡς ἐκεῖνοι, κερασφόρος, τραγόπους, λάσιος, σιμός, φέρων οὐρὰν, παίζων τὴν σύριγγα, μετέχων μετὰ τῶν Βακχῶν τοῦ θιάσου τοῦ Διονύσου, ὡς φιλορρηγοῦς ἡγούμενος τοῦ χοροῦ αὐτῶν, εὐθυμος καὶ ζωηρός. Ἀλλὰ πολλάκις ἦτο καὶ φόβητρον τῶν ποιμένων· αἰφνιδία πτώσις λίθου ἐν τῇ ἐρημίᾳ, τὸ φύλλωμα τοῦ δάσους· αἰφνιδίως σειόμενον ἐφόβιζον ποίμνια καὶ ποιμέ-

νας, τρεπομένους εἰς φυγὴν, διότι ἐνόμιζον ὅτι προσέρχεται ὁ Πάν· ἐντεῦθεν ἄλλοι φοβοί, ὧν ἀγνοοῦμεν τὴν αἰτίαν, ἐκλήθησαν πανικοῦ· ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς φωνῆς μόνης κατεπτόησε τοὺς Τιτῆνας ἐν τῇ Τιτανομαχίᾳ καὶ τοὺς Πέρσας ἐν Μαραθῶνι 105.

256.

Διελόντα ἀφ' οὗ διανοίξῃ τις τὸ στήθος (διὰ τὰ ἴδη, ἐξετάσῃ), **ὅποτός τις** πλ. ἔρ., ἐσθρῶ κυττάζω μέσα, **νοῦς** αἱ διαθέσεις, **κλήσαντα** τὸ στήθος, **ἄνδρα** ἀντκμ., **φίλον** κτγρ., **ἀδόλω** φρενὶ διὰ τὴν ἄδολον καρδίαν του.

257.

Φυὰ 4,5, **ἡβῶ** περνῶ τὴν νεότητα.

258.

Σὺν πῖνε, **συνηβῶ** περνῶ μαζὶ τὴν νεότητα, συνδιασκεδάζω νέος, **συνερῶ** συμμετέχω τῶν ἐρώτιων, **στεφανηφορῶ** φορῶ μαζὶ μὲ ἄλλον στέφανον (ἐν συμποσίῳ), **μαίνομαι** κωμάζω, βακχεύω, **κάνω** τρέλλας, **σωφρονῶ** νήφω, εἶμαι νησιτικός (ἀπὸ οἶνον).

259.

1-4 κλαδὶ μεταπλ. κλάδω, **τὸν τύραννον** τύνα; **ἰσόνομος** δημοκρατούμενος, ὅτε οἱ πολῖται εἶναι ἴσοι πρὸ τοῦ νόμου, ἔχουσιν ἴσα πολιτ. δικαιώματα.—**5-8** **ποῦν** ἀσφαλῶς, **ἵνα** ὅπου (ἔστι), **φασὶν** (εἶναι).—**9-12** **ἐν θυοσίαις** Ἄ. ἐν τοῖς Παναθηναίοις, **καίνω** κτείνω.—**13-6** **σφῶν** δοι. δυῖκ. β'. προσ. προσωπ. ἀντων.—Τὸ σκόλιον ἦτο περίου ὁ ἐθνικός ὕμνος τῶν Ἀθηναίων. Περὶ τοῦ φόνου τοῦ Ἰσπάρχου ἰδ. Ἀριστοτ. Ἀθ. Π. 18, τὰ σχόλια καὶ τὴν εἰκόνα ἡμετ. ἐκδ.—**6** **Νῆσοι τῶν Μακάρων** ἢ Ἡλύσια ἦσαν ὁ παραδείσιος τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων μετὰ θάνατον. ἦσαν διέμενον τὰ τέκνα τῶν θεῶν καὶ οἱ ἐνδοξοὶ ἥρωες.

260. Ὑβρίας.

Κορὴς ποιητῆς. Οἱ Λωριεῖς οἱ ἀποτελοῦντες τὴν μάχιμον τάξιν ἐν Κορίθῃ, ἵνα ἀσκῶνται ἀπερίσπαστοι περὶ τὰ ὅπλα καὶ οἱ ἀγροὶ καλλιεργῶνται καὶ ἐν τῇ ἀπουσίᾳ αὐτῶν ἐν τοῖς πολέμοις, εἶχον ἐπιβάλει τὴν καλλιεργεῖαν τῆς γῆς εἰς τοὺς δουλωθέντας παλαιούς κατοίκους τῆς νήσου, 1) τοὺς **μνωίτας**, καλλιεργοῦντας τὴν δημοσίαν γῆν, 2) τοὺς **κλαρώτας** ἢ **ἀφαμιώτας** καλλιεργοῦντας τοὺς κλήρους τῶν κατακτητῶν (ὥς οἱ Εἰλωτες ἐν Λακωνικῇ). Ὅθεν ὁ Λωριεὺς ποιητῆς τῆς Κορίθης, ἀμέριμνος τῶν περὶ τὸ ζῆν, ἡδύνατο νὰ ᾄδῃ:—**1-5** **λαιοσήιον** (λάσιος) μικρὰ ἀσπίς ἐξ ἀκατεργάστου δέρματος, **πρόβλημα** προτείχισμα, ἀμυντήριο, ὅποκ. **πλοῦτος**, **δόρυ** ἐπεξ., τοῦτα

ἀναφέρω. καὶ εἰς τὰ 3 ὄπλα, **πατῶ οἶνον** ἐκθλίβω τὸν οἶνον πατῶν τὰς σταφυλὰς, **ἀμπέλω** δωρ.-ον, **μνοῖα** μνωῖα, μνώα (δάμ-νημι, δμ-, δμῶες, δμωῖα) οἱ δοῦλοι τοῦ δημοσίου.—6-10 **τοὶ δὲ ὅσοι δέ, τολμῶντι-σι, πεπιτῶτες** πησσω, ζαρωμένοι περὶ τὰ γόνατά μου, **σέβοντι** μέ, **κυνέω** φιλῶ, **προσκυνέω** ὡς παρ' ἡμῖν, **φωνέοντες** σιπεντορεία τῇ φωνῇ ἀναγνωρίζοντες ἐμὲ δεσπότην.

261.

Ποβλ. τὸν Αἰσώπ. μῦθον: Ὅρις καρκίνω συνδητῶτο, εἰαιφείαν πρὸς αὐτὸν ποιησάμενος. Ὁ μὲν οὖν καρκίνος ἀπλοῦς ὢν τὸν τρόπον, μεταβαλέσθαι κακείνῳ παρήγει τῆς πανουργίας· ὁ δὲ οὐδ' ὅτιοῦν παρεῖχεν ἑαυτὸν πειθόμενον. Ἐπιτηρήσας δ' αὐτὸν ὁ καρκίνος ὑπνοῦντα καὶ τοῦ φάρυγγος τῇ χηλῇ λαβόμενος καὶ ὅσον οἷόν τε πύσσας φονεύει· τοῦ δὲ ὄφρεως μετὰ θάνατον ἐκταθέντος, ἐκεῖνος εἶπεν· «Οὕτως ἔδει καὶ πρόσθεν ἐνθὺν καὶ ἀπλοῦν εἶναι· οὐδὲ γὰρ ἂν ταύτην τὴν δίξην εἴσεις». —**λαβὼν συλλαβὼν, χαλὰ** χηλή, διχάλα, ψαλὶς (ιδί' ἧς συλλαμβάνει τὴν τροφήν), **σκολίδς** σπράβος, πονηρός.

262.

Ὑποδύεται ἐπεισέρπει, τρυπῶνει ὑποκάτω, **φράζεν-εο**, πρόσεχε, προφυλάττον, **ἀφανές** σκότιον, μυστηριώδες.

263.

Τὸ ἄσμα τῆς χελιδόνης εἶναι δημοτικόν· δημοτικὰ λέγονται τὰ φερόμενα ἀπὸ στόματος εἰς στόμα χωρὶς νὰ γνωρίζωμεν τὸν ποιητὴν αὐτῶν· ὅθεν ἐνομίζοντο ποιηθέντα ὑπ' αὐτοῦ τοῦ λαοῦ, ὅσους καὶ ἔψαλλεν. Τοιαῦτα ὑπῆρχον πολλὰ ἐν Ἑλλάδι, ὡς τὰ συνοδεύοντα τὴν ἐργασίαν καὶ καθιστῶντα αὐτὴν τερπνοτέραν καὶ κουφοτέραν, ὧδαί **ἱμαῖοι** τῶν ἀντλούντων ἕδωρ, **ἐπιμύλιοι** τῶν μυλωθρῶν, **ἐπιλήνια** τοῦ τρυγητοῦ, **βανκαλήματα** τῶν μητέρων, **ἐρετικαὶ** κἄ. Δημοτικὸν ἦτο καὶ τὸ **χελιδόνισμα**, ἄσμα ᾄδόμενον ὑπὸ παίδων ἐν Ῥόδῳ, οὔτινες ἅμα τῇ ἐπανόδῳ τοῦ ἔαρος καὶ τῶν πρώτων ἀγγέλων αὐτοῦ, τῶν χελιδόνων, κρατοῦντες χελιδόνα περιήρχοντο τὰς οἰκίας ᾄδοντες τὸ ἄσμα καὶ λαμβάνοντες φιλοδοωρήματα.—1-5 **ὥρα** ἡ ἐποχὴ τοῦ ἔτους.—6-12 **προκνκλῶ** κυλίω ἐμπρός, τὸ ἀπρμφ. ἀντὶ προκκλ., **παλάθα-η** ὀρμαθὸς ξηρῶν καρπῶν, μάλιστα σύκων (ισαπέλλα) ἢ μᾶζα σύκων συμπεπιεσμένων, **πίων** πλούσιος, **δέπαστρον** ὑποκορ. τοῦ **δέπας** ποτήριον, ὡς **κάνυστρον**-κανοῦν, **χελιδῶν** οἱ περὶ τὴν χελιδόνα παῖδες, παριστάμενοι ὡς ἀντιπρόσωποι αὐτῆς καὶ ἐν ὀνόματι αὐτῆς συλλέγοντες τὰ δῶρα, **ἀπωθοῦμαι** ἀποκρούω, περιφρονῶ, **πύρρον**

(πυρός ἀ. 12,20) πύρινον, σιταρόψωμον, λεκιθίτας (λέκιθος ἀ. πὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ὀσπρίου) ἄριος ἐξ ὀσπρίων.—12,6 ἀπίωμες ἀπίωμεν, λαβώμεθα ἀντὶ μέλ., εἰ μὲν τι δώσεις (εὖ ἔχει) ἀναπαπόδοτον, οὐκ ἐάσομες δὲν θὰ ἀδιαφορήσωμεν, θὰ προσφύγωμεν εἰς ἀντίποινα, φέρωμες ἀποφέρωμεν ἀντὶ μέλ., θάποκομίσωμεν, ὑπέρβυρον ἢ ἄνω φλιά τῆς θύρας.—17-8 φέροις εὐχή.

Ἀνακρεόντεια.

Εἶναι ἀπομιμήσεις ποιημάτων τοῦ Ἀνακρέοντος, ποιηθέντα ἐν διαφόροις χρόνοις ἐπὶ διαφόρων ποιητῶν, πολλὰ νεώτερα τῶν τοῦ Ἀνακρέοντος.

264.

1-4=174,1-3, τὰ Γύγεω ἢ μεγάλη περιουσία τοῦ Γύγου.—5-10 ὑπήνη πάγων.

265. Διὰ τί πίνω;

1-5 πίνει τὴν βροχήν, δρόσον, δένδρεα ὡς ἐξ οὗ τὸ δένδρος, ἄναυρος ἀ. χεῖμαυρος.—6-7 μάχεσθε μάλωνετε.

266.

1-4 λέγειν ἄδεν, ὑμνεῖν, βάρβιτος ἀ. θ. πολέχορδον ὄργανον παραπλήσιον πρὸς τὴν λύραν, ἐν Ἀνακρεοντ. ἀντὶ τῆς λύρας, ἐρωτα ἔρωτ. ἄσματα.—5-9 ἀμείβω ἀλλάσσω, ἀντικαθιστῶ, νεῦρα τὰς χορδὰς, ἦδον τὸ ἐπιχειρούμενον, ἀντιφωνῶ ἀνταπαντῶ.—10-2 χαίρετε ὦρα σας καλὴ!, λοιπὸν ὡς παρ' ἡμῖν.

2 Κάδμος υἱὸς τοῦ βασιλέως τῆς Φοινίκης Ἀγήνορος καὶ ἀδελφὸς τῆς Εὐρώπης, οἰκιστὴς τῆς Καδμείας 236,19, 230,31.

267. Ἀλγεινὴ ἐπίσκεψις.

1-7 ἦμος ὅτε, Βωώτης ἀστερισμός, μέροπες 253,1, φῦλα μ. ὅλαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, κέαται κείνται, ἔχουσι κατακλιθῇ, κοιμῶνται, ἐπισταθεῖς ἐπιστάς, σταθεῖς παρὰ τὴν θύραν, κόπτω λ. π. κτυπῶ, τρανάζω, ὀχεύς-ῆες οἱ μοχλοί, οἱ μάνδαλοι τῆς θύρας.—8-13 ἀράσσω κτυπῶ δυνατά, κατὰ σχίσεις διακόπτεις, φόβησαι προσκτ. μ. ἀορ. ἀντί: (μὴ) φοβηθῆς, νύκτα ἀσέληνον.—14-8 ἀνὰ-ἄψας, εὐθὺ ἐνδύς, βρέφος φέροντα κατὰ σύνεσιν, ὡς εἰ προηγίτο παῖδα.—19-22 ἰστίη ἐστία, ἀναθάλλω ζεσταίνω, πυρώνω, παλάμαις (ἐμαῖς), ἀποθλίβω στύβω.—23-6 μεθῆκεν ἀμιβτ. ἐμετρίασε, παρῆλθε, πειράζω δοκιμάζω, βλάβεται βλάπτεται, ἔχει ὑποστῇ βλάβην.—27-32 ἦπαρ ὡς ἔδρα τῶν παθῶν, παρ' ἡμῖν: καρδία, οἷστρος ἀ. ἢ ἀλογόμνητα, ἢ φέρουσα εἰς μαρίαν τὸ ζῶον, ἀνὰ

ἄλλεται, καχάζω καγχάζω, συγχάρηθι λάβε καὶ σὺ μέρος εἰς τὴν χαρὰν μου, κέρας τὸ τόξον.

16 °Ο Ἔρως συνήθως παρίστατο ὡς ὠραῖος πτερωτὸς παῖς, φέρον τὸξον καὶ βέλη διαπερῶντα τὰς καρδίας ἢ δῆδα ἀνημμένην κατακαίονσαν αὐτίας. Πολυθρόλῃτος ἦτο ὁ ἐν Θεσπιαῖς Ἔρως τοῦ Πραξιτέλους 135, πρὸς τιμὴν τοῦ ὁποίου ἐτελοῦντο κατὰ τετραετίαν ἀγῶνες γυμνικοὶ καὶ μουσικοί, τὰ Ἐρωτίδια. Ἐρωτιδεῖς κοσμοῦσι συγχρότητα ἀρχαῖα κάτοπτρα, ἐνώτια κᾶ.

268. °Ο Ἔρως τραυματίας.

1-12 πατάσσω κτυπῶ (διὰ τοῦ κέντρου), κεντριζῶ, ὀλολύζω βάλλω δυνατὴν φωνήν, πετασθεῖς ἄορ. τοῦ πέτομαι, πετάξας, Κυθήρη κ. Κυθήρεια ἢ Ἀφροδίτη ὡς λατρευομένη ἐν Κυθήροις.

269.

1-4 ὁ ἀνὴρ τῆς Κ. Ἠφαιστος, ποέω ποιῶ.—5-7 βάπτω ἐμβάπτω (ἐντὸς τοῦ μέλιτος).—8-12 ἀντὶ 57,3, ἐξ ἀντὶς ἀπὸ μάχην (ἐπανελθὼν), εὐτελίζω ἐξευτελίζω.—13-7 βέλεμνον βέλος, ἄρρον λάβε ὀπίσω, πᾶρε ἀπ' ἐπάνω μου.—2 Λημνίαις 231,55.

270. Πρὸς τὸν τέτιγα.

1-4 ἐπ' ἄκρων δ. ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν δ., ὅπως ὡς βασιλεὺς : ζῆς τραγωδῶν ὡς βασιλεὺς.—5-11 ὕλη τὸ δάσος, ὀμιλία σέντροφος. ἀπὸ μηδενὸς ὄντ. δι' οὐδενὸς μέσον, τίμιος ὁ ἐν τιμῇ διατελών.—12-4 οἴμη (οἶμος ἢ δρόμος) μισθ. ᾠδή, ᾠσμα.—15-8 σοφὸς μουσικός, 12,52, ἀπαθής (ὢν αὐτ.) ἀποβάβλητος (ἀπὸ νόσους καὶ γῆρας), ἀναιμόσαρκος ἄναιμος.—1 τέτιξ νοεῖται ὁ ἄρσσην. διότι ὁ θῆλος δὲν ᾄδει.—3 Οἱ ἀρχαῖοι ἐπίστευον ὅτι ἡ δρόσος τῶν δένδρων ἐχρησίμευε καὶ ὡς τροφή καὶ ὡς ποτὸν διὰ τὸν τέτιγα.—11 Καὶ ἡμεῖς : "Ἄν δὲν καλήσῃ τζίτζιρας, δὲν εἶναι καλοκάρι.—Τζίντζιρας ἐλάλησε : πᾶρτε τὰ δραπάνη σας.—15 γῆρας διότι ὄφεις καὶ τέτιγες ἀποβάλλουσι κατ' ἔτος τὸν χιτῶνα (γῆρας), θεωροῦμενοι διὰ τοῦτο σύμβολα ἀθανασίας (πρὸβλ. τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἱατρικῇ καὶ τοῖς φαρμακείοις, ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ) ἴσως ὁ ποιητὴς εἶχεν ὑπ' ὄφει τὸν ὠραῖον μῦθον τοῦ Τιθωνοῦ 4,5, υἱοῦ τοῦ Λαομέδοντος, βασιλέως τῆς Τροίας, ὃν ἡ Ἥως ἐξ ἔρωτος ἐνεμφεύθη· ἐνδίδων εἰς θεομῆν ἐπιθυμίαν τῆς συζύγου νὰ ζητήσῃ ὅτι θέλει παρ' αὐτῆς ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι ὁ πόθος του θὰ πληρωθῇ ἐζήτησε παρ' αὐτῆς τὴν ἀθανασίαν, ἣν καὶ ἔλαβε· δὲν ἐζήτησεν ὅμως οὐδὲ ἔλαβε τὸ ἀγήρων καὶ διὰ τοῦτο προελθὼν εἰς γῆρας βαθὺ κατέστη ἀνίκανος νὰ βαδίξῃ καὶ κινῆται καὶ ἐτέθη ἐντὸς λίανου ὑπὸ

τῆς συζύγου, ἥτις ἐλευσθε μετεμόρφωσεν εἰς τέτιγα ἀθάνατον τὴν ἀθανασίαν του ὀφείλει κατὰ τὸν ποιητὴν καὶ εἰς τὸ ἄναιμον, ὥς οἱ θεοί, οἵτινες ἀπὲ ἀίματος ἔχουσιν ἰχώρα. — 26 γηγενῆς ἐπειδὴ ὁ τέτιξ ἦτο σύμβολον αὐτοχθονίας, οἱ Ἀθηναῖοι, οἵτινες ἐκασχῶντο ὡς αὐτοχθόνες, μέχρ' ὅσον τῶν χρόνων τοῦ Θουκυδίδου ἀνέδεικτον τὸν κρωβύλον τῆς κόρης ἐμβάλλοντες περόνας ἐχούσας κεφαλὴν χρυσοῦν τέτιγα τοιοῦτος τέτιξ εὐρέθη εἰς, ἐν ΑΑΜ Προθ. 154 12,337.

271.

Ὁ ὕμνος εὐρέθη ἐν Δελφοῖς κατὰ τὰς ἀνασκαφάς, ὡς διεξήγαγεν ἐκεῖ ἢ ἐν Ἀθήναις Γαλλικὴ Ἀρχαιολογικὴ Σχολή. — **Ὑμνοι**, ὕμματα ὁμνοῦντα τοὺς θεοὺς, ἤδοντο πρὸς κιδάραν, οὐχὶ πρὸς ἀελόν, ἐπὶ χοροῦ, ὅστις ἴσταιτο ἀκίνητος πρὸ τοῦ βωμοῦ. — 1-16 **Πυθία** Πυθώ(ν) θ., ὁ παρὰ τὸν Παρνασσὸν χῶρος, ὅπου οἱ Δελφοὶ καὶ τὸ μαντεῖον, **ιερόκιτος** ἡ κτισθεῖσα ἐπὶ τῶν θεῶν, ἡ θεῖα προσελεύσεως, **Δελφίς πέτρα** ὁ βράχος τῶν Δελφῶν, ὅπου τὸ μαντεῖον, **ἔδραν** παρὰ θ. τοῦ πέτραν, **θεσπιόσμαντις** ἡ μαντεύουσα τὰ θεῖα ὀρήματα, ἢ προφητικὴ, **ἡ ἱὲ Παιάν** ἐπρόδος ἐπαναλαμβάνομενος κατὰ διαλείμματα, ἀντιστοιχῶν πρὸς τὸ ἡμέτερον Κύριε ἐλέησον, Ἀλὶλμούνια, **ἄγαλμα** χάσμα, σεμνὸς σεπτὸς, ἐκ τοῦτου αἱ γεν. **Λατοῦς-Ζηνός, βουλαῖς μ.** ἐκ τοῦ ναίων, **ἐνθα** ὅπου, ἐν Πυθῶνι, **θεόκτητος** ὁ ἀποκτηθεὶς ἐπὶ τοῦ θεοῦ, θεῖος, **χλωρότομος** χλωροκοιμήμενος ἢ ὕπνι κοπεῖς, **ἐποιχνέω** κ. **ἐποίχομαι** καταγίνομαι, ἀσπῶ, **ἄδυτον** τὸ βαινότατον μέρος τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, ὅπου (ὡς ἐπιστεύετο) ἡ Πυθία ἔδιδε τοὺς χρησμούς, **φρικῶεις** φρικώδης, **θέμις** αἱ βουλαὶ τῶν θεῶν, παρὰ θ. τοῦ **μαντοσύναν**, εὐσεβῆς ἅγιος, ἱερός, **μελλόντων** περὶ τῶν μελλόντων, ἐκ τοῦ **θέμιν** : τὰς ὑπομιμνέουσας τὸ μέλλον, **αὐδαὶ** τόνοι, φθόγγοι, **εὐφθογγος** μελωδικός, αἱ δοτ. ὄργ. ἐκ τοῦ **μαντοσύναν ἐποιχνεῖς**. — 17-24 **ἀγνίζομαι** κωαίρομαι, **ὑπείροχος** ὕψιστος ἢ, **πέμπω** συνοδεύω, **πεισας** κατόπιν συμβάσεως μετ' ἐν, **ἔχεις** αἰεὶ, **εὐλίβανος** ὁ πλούσιος εἰς λιβανωτόν, ἀρωματώδης. — 25-32 **σέβω** τιμῶ. **Τριτογενῆς** 254,1, **Προναία** διότι τὸ ἱερόν αὐτῆς εἶχεν ἰδρυθῆ πρὸ τοῦ ναοῦ (τοῦ Ἀπόλλωνος) διὰ τὸν ἐσχόμενον ἐκ Φωκίδος, **μαντεῖται** τὸ μαντεῖον, **ἀμοιβαὶ ἀμοιβή**, ἀνταπόδοσις, ὄργ., **ἔχων αἰδίους μνήμαις** διατηρῶν ἔσται ἐν τῇ μνήμῃ σου, **χάριν** τὴν εὐγνωμοσύνην διὰ παλαιὰς ἐνδραχθείας, **τῶν τότε** αἵτινες παρεσχέθησαν τότε, **ἐφέπεις ὕ. τ.** παρακολονθεῖς μέ, διαρκῶς ἐπιδαμνέεις., ἀντιμ. Προναίαν. — 33-40 **ἀγνοῖς** δαπέδοις διὰ τοῦ ἐδάφους, τὸ ὅποσον τῷ ἦτο καθιερωμένον, **Βρόμιος** 236,10, **φανή** πυρός, **φαναὶ** Βακχικαὶ πομπαὶ μετὰ πυρῶν, **τριέτεις φ.**

τορπιηροίς, ἔχει φυλάττει, εὖπονοι φυλακαὶ εὐχάριστος περιφρο-
σησίς, ὄρη, κυνῶν γεν. ὕποκ.—41-8 γύαλα (κυρ. τὰ δύο κοίλα
ἡμιθωσάκια) κοιλότητες, φάραγγες, ἡ γεν. τοπ. ἐν ταῖς... ἐξαβρύνω
προσδίδω ἀβροὰν χάριν, νασμός α. νῆμα, εὐδροςος δροσερός. ἐξ
δσίων ἐξ ἡθικῶν πόρων. δικαίον 12,7, ἐφέπω 31 συνιροφεύω εἰς
τὸ ἐφέπεις ἀναφέρ. καὶ ἡ μυθ. ναίων 2, ἥτις ἀπειμαζομένη πολὺ
διὰ τῆς παρεκβάσεως θ..

Περὶ τοῦ ποιητοῦ Ἀριστονόου γινώσκουμεν μόνον τὰ ἐν τῇ ἐπι-
κεφαλίδι τοῦ ἔμνου. Ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῶν Δελφῶν εὐρέθη ψή-
φισμα ἀναφερόμενον εἰς αὐτὸν καὶ ἔχον οὕτω „Δελφοὶ ἔδωκαν Ἀ-
ριστονόῳ, ἐπεὶ τοὺς ἔμνους τοῖς θεοῖς ἐποίησεν, οὐτῶ καὶ τοῖς ἐκ-
τόνοις προσενίαν, εὐεργεσίαν, προμαντείαν, προεδρίαν, προδικίαν,
ἀστυλίαν πολέμου ἢ εἰρήνης, ἀπέλειαν πάντων καὶ ἐπιτιμίαν καθά-
περ Δελφοῖς, ἄρχοντος Δημοχάρους, βουλευόντων Ἀντιάνδρου,
Ἐρασίππου, Εὐαρυίδα“.—5 Κόλου κόρα 235,9 κ. 20, ὅπου καὶ
ἡ γέννησις τοῦ Ἀπόλλωνος.—9 τρίποδες ὁ τρίπους ὁ ἐπὶ τοῦ ἵπο-
κρίτου χάσματος, ἐφ' οὗ καθήμεν ἡ Πυθία ἐμάντινε.—10 Ἡ Ἥρα
ἐκ ζηλοτυπίας ἀπέστειλε κατὰ τῆς Ἀρτοῦς καὶ τῶν ἀριστεργήτων τέ-
κνων τῆς τὸν δράκοντα Πύθωνα, ἀλλ' ὁ Ἀπόλλων τὴν τιμωρίην ἀπὸ
τῆς γεννήσεως ἡμέραν καταδιώξας τὸν δράκοντα καταφθάνει εἰς
τοῦς πόδας τοῦ Παρθασσοῦ καὶ ἐκεῖ διὰ τῶν βελῶν φονεῦει
(παρὰ τὸ ἱερὸν τῶν Δελφῶν). Πρὸς κάθασθαι ἀπὸ τοῦ φόβου μετα-
βαίνει εἰς Τέμπη καὶ ἐκεῖθεν ἐξαγρισθεὶς ἐπιστρέφει, ἐσπεφανωμένος
διὰ δάφνης καὶ κρατῶν εἰς τὴν χεῖρα χλωρότομον δάφνην, συνο-
δευόμενος καὶ ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς, καὶ ἐγκαθίσταται ἐν Δελφοῖς, ὅπου
οἱ ἄλλοι θεοὶ παρέσχον αὐτῷ τιμὰς καὶ εὐκολίας ἐπὶ ζῶνον τοῦ
Παρθασσοῦ εἶναι τὸ Κωρύκιον ἄντρον, 100 ποδῶν ὕψους καὶ εὐ-
ρους, διπλασίον βάθος, πλήρεις σιταλασιτῶν, ἐνδιαίτημα τῶν Κω-
ρυκίων νυμφῶν ἀνὰ πᾶν τρίτον ἔτος γενναῖκες ἐκ Φωκίδος, Βοιω-
τίας καὶ Ἀττικῆς ἐτέλουν ἐν νυκτὶ κατὰ τὰς χειμεριὰς τοῦ ἡλίου
τροπὰς ἀγρίας νυκτεριὰς ἐορτὰς (ὄρη) πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλω-
νος καὶ Διονύσου μετὰ δάδων ἀνημμένων (φαναί) ἢ Ἀοιεμῆς, ἡ
αὐτὴ τῇ Ἐκάτῃ (ὁ ἀδελφὸς Ἀπόλλων Ἑκατος) εἶχεν ἱερὸν ζῶον
τὸν κίνα, ὅστις ὀλακτιεὶ πρὸς τὴν σελήνην (Ἀοιεμῆς) ὁ θεὸς εὐγνω-
μονῶν πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν ἐπέτρεψε νὰ ἰδουθῇ τὸ ἱερὸν αὐτῆς πρὸ
τοῦ ραοῦ του (Προναῖας). Ἡ μάχη τοῦ Ἀπόλλωνος πρὸς τὸν δρά-
κοντα, ὁ φόβος, ὁ ἀγνισμός, ἡ ἐπάνοδος εἰς Δελφὸν ἀναπαύοισαντο
ἀνὰ πᾶν ἑνατον ἔτος δραματικῶς ἐν τῇ ἐορτῇ τοῦ Σιπιτηρίου· παῖς
ἐκ Δελφῶν ἀμφιθαλὴς καὶ ὄρατος, ἐκλεγόμενος ἐκ τῶν ἐπιφανεστά-
των οἴκων τῶν Δελφῶν, ἐπεδύετο τὸν Ἀπόλλωνα ἐπὶ ὀφρώματος

τῶν Δελφῶν ἡγείρετο καλύβη, ἣτις ἐπειθήετο οὐ ἦτο ὁ φοιλεὺς τοῦ
 δρακόντος· ὁ νεανίας ἔβαινεν ἐν νυκτὶ τὴν καλύβην καὶ μετὰ τὸν φό-
 ρον τοῦ δρακόντος μετέβαινεν εἰς τὰ Τέμπη, ἀκολουθοῦμενος καὶ
 ὅπ' ἄλλων νεανίων, ἐκαθαίρετο καὶ ἐστεφανωμένος διὰ δάφνης, φέ-
 ρον δὲ καὶ εἰς τὰς χεῖρας κλάδους δάφνης (δι' ὧν ἐστεφανοῦντο οἱ
 νικηταὶ τῶν Πυθίων), ἐπανήρχετο εἰς Δελφούς διὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ,
 δι' ἧς καὶ ὁ Ἄπ. ἐν μέσῳ ὕμνων καὶ παιάνων· ἴσως καὶ ὁ παρὼν
 ὕμνος ἐξετελέσθη πρὸς χαρμενισμὸν τῆς πομπῆς, ἣτις ἐπανεφέρε τον
 θεὸν καθαρθέντα.—21 πείσας ἐν μέσῳ τοῦ ἱεροῦ τεμένους τῶν
 Δελφῶν ἐγείρονται καὶ σήμερον βράχοι, ἐφ' ὧν ἀπὸ παλαισιότατον
 χρόνων ἐλατορεύετο ἐν Δελφοῖς ἡ Γαῖα, παρ' αὐτοὺς δὲ ἐπῆρχε καὶ
 εἰς τὴν αὐτὴν θεὰν ἀνῆγε τὸ ἐπὶ ὄρειον χάσμα, ἐφ' οὗ καθημένη Σί-
 βυλλα ἐμάντευν ἐπὶ τὴν ἐπιροήν τῶν ἐκείθεν ἀνερχομένων ἀνα-
 θυμιάσεων. Ἀλλὰ μετὰ χρόνον εἰσῆχθη ἐκεῖ καὶ ἡ λατρεία τοῦ
 Ἀπόλλωνος, ἣτις καὶ ἐπεκράτησεν ἐπισκιάσασα τὴν τῆς Γαίας, καὶ
 ἡ Πυθία ἐμάντενε πλέον ἐν ὀνόματι τοῦ νέου θεοῦ. Ὅθεν τὸ χάσμα
 δὲν ἐπῆρχεν ἐντὸς τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος οὐδ' εὐρέθη ἔγχος
 αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ ἁδύτου παρὰ τὰς γενομένας ἐκεῖ ἐπιμελείς ἐρομένας.
 Τὴν ἐπικράτησιν τῆς νέας λατρείας καλεῖ ὁ ποιητὴς συμβιβασμὸν
 (πείσας) τοῦ θεοῦ πρὸς τὴν Γαῖαν.

272.

1-2 **Ἰεπαιάν** ὁ Ἀσκληπιὸς ἐκ τῆς ἐπικλήσεως ἡ Παιάν 271,4.
 προβλ. εἵητος, ἡμῶς... 241,122, **ἐνναέτης** (ἐνναεῖν) ἐνοικος, **ζάθεος**
 227,7.—3-4 **ἐνέπω**, ἀφ. ἔνισπον, λέγω, ὧδε τάδε, **φάτις** 8,5.—
 5-6 **Μᾶλος** υἱὸς τοῦ Ἀμφικτύονος, **παράκοιτις** ἄκοιτις, ὅσοι γά-
 μοι νόμιμος γάμος.—7-9 **γείνατο** ἐγέννησε 182,57.—10-1 **γέ-
 νετο** θυγάτηρ, **ἐπώνυμον** ὄνομα, **τὸ κάλλος** ἀναρ.—12-5 **παρ-
 θενίη ὥρη** παρθενική ἡλικία, παρθενία, ἔλυσε π. ὦ. κατὰ τὸ ἔλυσε
 π. ζώνην ἐνυμφεῖν, **κόρος** κοῦρος.—16-8 **ὠδὶς γονίμα** οἱ πόνοι
 τοῦ τοκετοῦ, **λύειν ὦ.** ἐλευθερώνειν ἀπὸ τοὺς πόνους, **ἴνις-ιν ἄ.** υἱός,
θυώδης θυόεις 236,3, **ἀγανὸς** 3 ἐθγενής.—19-21 **ματρὸς ἐπί-
 κλησιν** ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς μητρός.—22-5 **ματρώπολις** ἡ πατρίς, ἡ
 κοιτὶς τῆς λατρείας σου, **αὔξω** μεγαλύνω, **αὔξον** βαρβ. ἀντὶ αὔξει.
ἐναργῆς προφανής, **ἀμὸς** 241,22.

Ὁ παιάν εὐρέθη ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῆς Ἐπιδαύρου, ὅπου τὸ
 περιώνυμον Ἀσκληπιεῖον, κεχαραγμένος ἐπὶ λίθον ὁ ποιητὴς αὐτοῦ
 Ἰσὺλλος ἤκμαζε κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς γ' ἐκ. π. X.—6 **Μᾶλος** βασι-
 λεὺς ἐν Θεσσαλίᾳ, ἐξ οὗ ἡ Μαλὶς (χώρα) καὶ ὁ Μαλιακὸς κόλπος.—
 16 **Τέμενος** κ. Ἱερὸν ἐκαλεῖτο ὅλος ὁ ἱερὸς χώρος ἐν Ἐπιδαύρῳ

ὁ ἀφιερωμένος εἰς τὴν λατρείαν τοῦ θεοῦ, ὁ περιλαμβάνων τὰ ἱερὰ κλπ. καὶ χωριζόμενος τῶν πέριξ δι' ὁροσήμων· ἐν τούτῳ δὲν ἐπιτρέπεται ὕστερον οὔτε νὰ γεννήσῃ τις οὔτε νὰποθάνῃ.—18 Διὸς παῖς ὁ Ἀπόλλων· ἡ θεὰ ἡ λύουσα τῶν ὀδόνων τὴν ἐπίτοκον καὶ διευκολύνουσα τὸν τοκετὸν ἐκαλεῖτο **Εἰλειθυία**, ὡς τοιαύτη δ' ἐνταῦθα παρίσταται ἡ Αὔχαισις, μία τῶν Μοιρῶν, αἵτινες ἄλλως παρεδρεύουσι μετὰ τῆς Εἰλειθυίας κατὰ τὸν τοκετόν, ἵνα μετ' ὀλίγον ὀρίσῃσι τὴν μοῖραν τοῦ ἀρτιγεννήτου.—19 Ὁ Ἰσ. παράγει τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ ἐκ τῆς Αἴγλης (Ἀσγλας).—Οἱ παιᾶνες ἐποιοῦντο ἐν Ἐπιδαύρῳ εἴτε πρὸς ἐξέλεωσιν τοῦ Ἀσκληπιοῦ (ὡς ἱατροῦ καὶ εἰοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος 238 ἐν ἀρχῇ) εἴτε πρὸς ἐκδήλωσιν εὐγνωμοσύνης ἐπὶ ἐπιτευχθείσῃ θεραπείᾳ, ἐφάλλοντο δ' ἐν τῷ Ἀσκληπιεῖ ὑπὸ χοροῦ **ἀοιδῶν ἢ παιανιστῶν** (ἀντιστοιχοῦντων πρὸς τοὺς ψάλλτας τῶν χοριστιαν. ναῶν), διαρκῶς παραμενόντων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ κατὰ τὰ **Ἀσκληπιεῖα**, ἐορτὴν τελουμένην ἀνὰ τετραετίαν ἐν καιρῷ θέρους, ἀλλὰ καὶ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν, διότι διαρκῶς συνέτρεον πάσχοντες καὶ καθ' ἡμέραν ἀνεπέμποντο ὕμνοι καὶ παιᾶνες πρὸς τὸν θεόν.

273.

Ὁ ὕμνος οὗτος καὶ ὁ 274 ἐδρέθησαν ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τῶν Δελφῶν μετὰ τῶν μουσικῶν τῶν σημείων (κεφαλαίων γραμμάτων τοῦ ἀλφαβήτου, ἕντα μετεγρόφησαν εἰς τὰντίστοιχα σημεῖα τῆς νεωτέρας μουσικῆς, Πίν. Ζ', Η').—1-7 **λάχετε 239,1, θύγατρες Διὸς. αἱ Μοῖραι, συνόμαιμος ἀδελφός**, [ῥθαεῖσι-ῥθαῖσι, πετέρας-πέτρας, ἀγακλυταιεῖς-ἀγακλυταιῖς, ἐονύδρου-ἐνύδρου, εὐχαιεῖσι-εὐχαιῖσι, αἰεῖθει-αἰεθει, τιαούρων ταύρων, αἰεόλοις-αἰόλοις, διὰ λόγους μουσικοῦς] **ἐπινί(σσομαι προσέρχομαι, ἐπισκέπτομαι, νάματα ἀντζμ., ἔδρανον ἔδρα, δικόρουμβος (κόρουμβος ἄ. κορυφή) δικόρουφος, ἀνὰ.. περῶν ἐπάνω ἀπό, Δελφίδες νύμφαι, ἐφέπω διατρέχω, πάγος (πεπηγώς) βράχος, μαντεῖος μαντικός, πρῶν 229,67, Δελφὸν-ικόν.**—7-13 ἦν 147,2, **Ἀθθῖς Ἀιθῖς, Ἀιτική, μεγαλόπολις ἡ ἔχουσα μεγάλην πόλιν, ναίουσα δάπεδον κειμένη ἐν ἐδάφει, ἄθραυστιον ἀκλόνητον, φέροπλος πολεμική, βωμοῖσι τοπ., Ἀφαιστιος πῦρ, αἶθω 225,3, νῖν δοτ., ὁμοῦ νῖν ἀναμεμειγμένος μετὰ τὴν φλόγα τοῦ πυρός, Ἀραψ ἀτμός αἱ ἀναθυμιάσεις, οἱ καπνοὶ τῶν ἀρωμάτων, θυμιαμάτων τῆς Ἀραβίας, ἀνακίδναιται ὑφῶνται διασκορπιζόμενος πρὸς τὸν, λωτὸς ἄ. δένδρον τῆς Β. Ἀφρικῆς (Αἰθῆς), ἐκ τοῦ μαύρου σκληροῦ ξύλου τοῦ ὁποίου κατεσκευάζοντο ξόανα, αὐλοὶ κλπ., ὅθεν λωτὸς αἰθλός, βρέμων λιγὺ λιγύφωνος, κρέκω (κρούω ἐγγύρουν δογάνου τὰς χορδὰς διὰ πλήκτρον) παίζω, αἰόλος ποικίλος, αἰόλοις μέλεσιν ποικιλόμον-**

σον 241,137, **χρυσέα** χρυσοκόσμητος, ιδ. καὶ 240,1, **ἀδύθρους** γλυκέφρονος, **ἀναμέλπεται** ὁ ἀντιφωνεῖ πρὸς τὴν ᾠδικὴν τῶν ὕμνων.
—13-5 **ἔσμος** ἡ συντεχνία, ὁ ὅμιλος, **πρόπας** ὅλος, **τεχνίται** οἱ μουσ. καλλιτέχναι, **Ἀθθίδα** λαχὼν ὁ κατοικιστὴν, ὁ ἐδραεὺς ἐν Ἀττικῇ, ὁ τῆς Ἀττικῆς **κλυτὸν** κινθαρίσει(-σις).

Τὸν ὕμνον ἐξετέλεσε χορὸς τοῦ ὁμίλου τῶν μουσικῶν καλλιτεχνῶν τῶν Ἀθηναίων ἐν Δελφοῖς πρὸς ἡμῖν τοῦ Ἀπόλλωνος.—4 Ὁ Παρρασὸς ἔχει δύο κορυφάς, τὴν Ἀνκώρειαν (Ἀνκέρη) 2459 μ., ἐξ ἧς καὶ τὸ ὅλον ὄρος Ἀνάκωρα, καὶ τὴν Ὑάμπειαν (Γερωντόβραχον).

274.

1-3 **κλειτὺς** θ. ἡ πλευρὰ τοῦ ὄρους, ὄαρις, **τηλέσκοπος** περίοπτος μακρόθεν, **κατάρχω** ἀρχίζω, **νιφόβολος** χιονόβλητος.—3-10 **ἔκατος** (ἐκάς) ἐκάεργος, ἐκηβόλος, εὐστοχος τοξότης, **εὐλύρας** κ. **εὐλυρος** ὁ παίζων ὥραϊα τὴν λύραν, **ὄξος** κλάδος, **εὐρίθαλς** θαλερώπιος, **γλανκὸς** κυανοπράσινος, **ἀγωνίαί** ὠδῖνες, **πόλος** ἄ. (κυρ. τὸ ἄκρον τοῦ ἄξουτος περιστροφῆς τῆς οὐρανίας σφαίρας) οὐράνιος θόλος, σιερῶμα, **ἀγλαὸς** αἰθριος, διανυγής, **ἔσχεν** ἀνεχαίτισεν, **ἄελλα** θύελλα, **δρομούς** **ἀελλῶν** τὴν ὁρμὴν τῶν θυελλωδῶν ἀνέμων, **ταχυπειτής** ὁ ταχέως πετῶν, **νηνέμους** κυρ. προληπτ.: ἡ θυελλώδης ὁρμὴ τῶν ἀνέμων ἐκόπασεν ἐν τῷ αἰθέρι, ὅπου πλέον ἐβασίλευε νηνεμία, **οἶδμα** 59,1, **ζαμενής** (ζα-μένος) λίαν ὀρμητικός, μανιώδης, **ἀμπέχω** (ἀμ-φιέχω) περιβάλλω, **λῆξε** ἔλεσεν, ἐκόπασε.—10-4 **Κύνθος** θ. ὄρος ἐν Αἰγῶ, ὅπου ἐγεννήθη ὁ Ἀπόλλων, **Κ. νᾶσος** κ. Κύνθος ἡ Αἰγὸς, **πρωτόκαρπος** ἡ δρέψασα πρώτη τοὺς πρώτους (δημητριακοὺς) καρπούς, **γάλοφος** ἐπιθ. κεκαλνυμένος ἐπὶ χρώματος, **γ. πρῶν** λοφώδες ὕψωμα, βουνόλοφος, ἡ Ἀκρόπολις τῶν Ἀθηναίων, **Δίβυς** λωτός ὁ αὐλὸς 273,9, **μελίπνοος** μελίρροτος, **ἀναμέλπω** χαιρετίζω (ἐν χορδαῖς καὶ ὁργάνοις), **δψ** 114,7, **αἰόλοισι**. 273,9, **ἰάχῳ** ἀντηχῶ, ἀπηχῶ, ἀλαλάζω, **πετροκατοίκητος** ἐνεργ. ἡ κατοικοῦσα ἐν τοῖς βράχοις, **ἰὲ Παιὰν** 271,4, ἀντικμ. τοῦ ἰαχε.—14-8 ὁ δὲ ὁ Ἀτ., **γέγαθε** γέγηθε, γηθέω, ἐν σημ. ἀορ., **νόῳ** **δεξάμενος** νοήσας, εὐθὺς μόλις ἀντιλήφθη τοῦτο, **ἐπέγνω** διέγνω τὰς θείας αποφάσεις τοῦ, **ἀνθ' ὧν** ἕνεκα τούτου (τοῦ ἀντιλάλῶν ἰὲ Παιὰν), **ἐκείνας ἀπ' ἀρχᾶς** ἔκτοτε, **λαὸς αὐτοχθόνων** οἱ Ἀθηναῖοι, οἵτινες ἐκινῶντο ὡς τοιοῦτοι, **ἔσμος** **τεχνιῶν** 273,10, **θυρσοπλῆξ** ὁ πλητιόμενος διὰ θύρσον (ἄ. ῥάβδον τετυλιγμένης διὰ κλάδων κισσοῦ καὶ ἀμπέλου καὶ φερούσης εἰς τὴν κορυφὴν κῶνον πίπτος, οἷον ἔφερον οἱ βακχεύοντες) θεόληπτος, ἐνθουσιῶν, **πόλις** **Κεκροπία** αἱ Ἀθῆναι.—18-9 **ἔχεις** κέκτησαι, **δειράς** θ. ἡ ὄαρις ὀρέων, **θεοσιβής** (σιεῖβω-πατῶ) θεοπάτης, **φι-**

λένθεος ὁ ἐκόλως γινόμενος ἔνθεος, ὁ ἐκόλως ἐνθουσιαζόμενος, ὁ φίλος τῶν ἱεροῶν ἐκοιάσεων.—**20-2 οἰνώψ** κορασόχρωμος, ξανθός, ἀπλετος (α (ἐπιτ.)-πλε-, πλη-, πληθος) ὑπερμεγέθης, **θεμέλιος** (λίθος) ὁ Ἀπ. ἔσυρε τοὺς λίθους, ἵνα θέσῃ τὰ θεμέλια τοῦ ναοῦ του.—**22-3 ἔργος** 201,5, **ἐρατογλέφαρον** ἐρατοβλέφαρον, **ἰός** 108,3, **δομὸν ἅμα**.
1 Δικόρυφος 273,3.—**5 λίμνα** 20,3, ἐνθα καὶ τὰ περὶ φοῖνικος.—**10 Αἰ** Ἀθηναῖ ἐσεμνύοντο, διότι προῦται αἰταὶ ἐδιδάχθησαν παρὰ τῆς Δήμητρος, ὅτ' ἐπιλανῖτο διὰ τὴν εὐρεσιν τῆς Κόρης, τὴν καλλιέριαν τῶν δημοτῶ. καρπῶν καὶ τὰ μυστήρια.—**14 Ἀχὼ** 239,30.—**16 φρένα** οὗ ὁ Ζεὺς ἐπεφύλασεν αὐτῷ θέσιν Ὀλυμπίου θεοῦ.—**22 παῖς Γᾶς** ἡ Ἐχιδνα, κατὰ τὸ ἥμισυ παρθένος, κατὰ τὸ ἕτερον ἥμισυ ἔχιδνα, ἀδελφὴ τοῦ δράκοντος Πύθωνος.

ΠΗΓΩΝ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Bergk-Hiller-Crusius Anthologia lyrica Lipsiae 1913.—**Stoll** Anthologie Griechischer Lyriker Halle 1888.—**Buchholz-Peppmüller-Sitzler** Anthologie aus den Lyrikern der Griechen Leipzig 1900 z. 1898. **Biese** Griechische Lyriker in Auswahl Leipzig-Wien 1905.—**Zambaldi** Anthologia lirica Greca Milano-Roma-Napoli 1912.—**Smyth** Greek melic poets London 1905.—**Stadtmueller** Anthologia Palatina cum Planudea Lipsiae 1904-6.—**Dübner-Cougny** Epigrammatum Anthologia Palatina cum Planudeis. τ. 1-3 Paris 1871-96. **Mackail** Select epigrams from the Greek Anthology London-New-York 1906.—**Wilamowitz** Callimachi hymni et epigrammata Berolini 1907.—**Kaibel** Epigrammata ex lapidibus collecta Berolini 1878.—**Preger** Inscriptiones graecae metricae ex scriptoribus praeter Anthologiam collectae Lipsiae 1891.—**Hoffmann** Sylloge epigrammatum Graecorum, quae ante medium saeculum. incisa ad nos pervenerunt, Halis Saxonum 1893.—**Roehl** Imagines inscriptionum Graecarum antiquissimarum Berolini 1907.—**Laudien** Griechische Inschriften als Illustrationen zu den Schulschriftstellern Berlin 1912.—**Colliz** Sammlung der Griechischen Dialekt-inschriften Göttingen 1884.—**IG.** (Inscriptiones Graecae, corpus Thessalicum, Messeniaticum, Arcadicum, Boeotiae.). R. Reitzenstein Epigramm und Skolion Giessen 1893.—**Σταμπολά** Θεογνίς ὁ Μεγαρεὺς Ἀθήνησι 1898.—**Hudson Williams** Theognis London 1910.—**Diehl** Supplementum lyricum Bonn 1910.—**Edmonds** The new fragments of Alcaeus, Sappho and Corinna Cambridge

1909.—**Wilamowitz** Sappho und Simonides Berlin 1913.—**Jebb** Bacchylides the poems and fragments Cambridge 1905.—**Blass-Swess** Bacchylidis carmina cum fragmentis Lipsiae 1912.—**Christ** Pindari carmina prolegomenis et commentariis instructa Lipsiae 1899.—**Schroeder** Pindari carmina Lipsiae 1900.—**Κλεάνθους** Πινδάρου τὰ σωζόμενα Τεργέστη 1886.—**Witamowitz** Timotheos, die Perser, Leipzig 1903.—**Fouilles de Delphes** τ. III. Epigraphie Colin 1911... Ποιή-
λαι ἐργασίαι ἐν Hermes, Philologus, BCH, AA, AE, AM.—**Καββαδία** Τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐν Ἐπιδαύρῳ Ἀθήνα 1900.—Γραμματολογία **Ot. Müller, Μιστριώτου, Christ, Murray.**—**Βερναρδάκι** Λεξικὸν ἐπιμνηντικὸν τῶν ἐνδοξοτάτων Ἑλλήνων ποιητῶν καὶ συγγραφέων Ἀθήνα 1918.—**Κεραμοπούλλου** Ὀδη-
γὸς τῶν Λεξικῶν Ἀθήνα 1908.—**Ἀρβανιτοπούλλου** Κατάλογος τῶν ἐν τῷ Ἀθνασασκεῖῳ Μουσείῳ Βόλων ἀρχαιοτήτων Ἀθήνα 1909.—**L. Schmid** Ἡ Ἡθικὴ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων (βιβλιοθ. Μαρσολῆ) Ἀθήνα 1901.—**Δ. Δάμψα** Διδασκαλία ἀναγνώσεως τῶν Ἑλλήνων Λυρικῶν (Υποδείγματα διδασκαλίας) Ἀθήνα 1909. Καὶ πλεῖστα ἄλλα ἔργα.

ΠΡΟΣΘΕΤΑ

Ἡ εἰκὼν τοῦ Ἀνακρέοντος Πίν. Α'. 2 διὰ τὴν βιογραφίαν τοῦ ποιητοῦ σ. 181.
Τὸ λείψανον τοῦ τρικασίου ὄψεως ἐν Πίν. Ε'. 1 διὰ τὸ ἐπίγραμμα 106.
Ὁ κρατὴρ, ὁ κύαθος, ἡ κύλιξ καὶ ἡ φιάλη, γνωρίζοντα ἑκάστον δι' ἰδίαν ἐπιγραφὴν ἐν τοῖς Πίναξιν ὡς ἐπιδεικνύονται ἐν τῷ οἰκείῳ χρόνῳ καὶ χώρῳ.
Τὸ Δυσικράτειον μνημεῖον Πίν. Α'. 3 διὰ τὰ ἐπιγράμματα 113 κ. 114.
Ὁ Σάτυρος Πίν. Ε'. 2, ἀντίγραφον τοῦ περιβοήτου, ἀποκείμενος ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ Καπιτωλίου, διὰ τὸ ἐπίγραμμα 135.
Ἀντίγραφον τῆς Εἰρήνης καὶ τοῦ Πλούτου, ἀποκείμενος ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ Μονάχου, ἐν Luckenbach Kunst und Geschichte εἰκ. 154, ἐπερὶ τοῦ ἀε-
τώματος τοῦ ΑΑΜ ἐν δεξιᾷ τῷ εἰσερχομένῳ (πύλινον), Δάμπρου Ἱστορία τῆς Ἑλλάδος τ. Β'. σ. 217, διὰ τὸ 225.
Ὁ Πίναξ ΣΤ'. διὰ τὸ 194.

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ

Ἐν σελ. 5. σ. 32	γραπτέον	ἐν ἀντὶ ἐν.
Ἐν » 47	»	182 ἀντὶ τοῦ αὐξ. ἀριθ. 181.
Ἐν » 55 ἐν 195,8	»	οὐδὲν ἀντὶ οὐδέν.
Ἐν » 56 ἐν 196,2	»	κατελίμπανεν ἀντὶ κατελίμπανεν.
Ἐν » 61 ἐν σ. 23	»	ἃ δὲ ἀντὶ ἃ ἔβ.
Ἐν » 61 ἐν σ. 34	»	ἱανογλεφάρων ἀντὶ ἱανογλεφάρων.
Ἐν » 66 ἐν 227,11	προσθετά	ἐν τῇ περιθῳ. ἢ λ. Ἐπ(φθός).
Ἐν » 70 ἐν σ. 89	γραπτέον	μετὰ :
Ἐν » 73	»	230 ἀντὶ τοῦ αὐξ. ἀριθ. 226.
Ἐν » 77	»	231 » » 230.
Ἐν » 80	»	236 » » 235.
Ἐν » 92 ἐν 244,4	»	Ναῖζων ἀντὶ ναιζών.
Ἐν » 149	γραπτέον	107 ἀντὶ τοῦ αὐξ. ἀριθ. 106.
Ἐν » 150	»	106 » » 107.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Iα. Ἑρμεία.

Εἰσαγωγή	σ. 194.
Καλλίνος	σ. 3, σ. 194-6.
Τυρταίος	σ. 3-7, σ. 196-11.
Μίμνερμος	σ. 7-8, σ. 111-2.
Σόλων	σ. 8-13, σ. 112-8.
Ξενοφάνης	σ. 13-5, σ. 118-22.
Θέογνις	σ. 15-23, σ. 122-34.
Σιμωνίδης	σ. 23-4, σ. 134.
Ἀρχιλόχος	σ. 41, σ. 162-3.

Iβ. Ἑπίγραμμα.

Εἰσαγωγή	σ. 134-5.
Α'. Ἑπιτύμβια	σ. 24-33, σ. 135-49.
Β'. Ἀναθηματικά, ἐπιδεικτικά, σκεπτικά, παίγνια	σ. 34-43, σ. 149-61.

II. Ἰαμβός.

Εἰσαγωγή	σ. 161-2.
Ἀρχιλόχος	σ. 41-6, σ. 163-5.
Σιμωνίδης	σ. 46-50, σ. 165-8.
Σόλων	σ. 50-2, σ. 168-70.

IIIα. Τὸ Μέλος.

Εἰσαγωγή	σ. 170.
Ἀλκαίος	σ. 52-4, σ. 170-5.
Σαπφώ	σ. 54-7, σ. 175-9.
Ίβικος	σ. 57-8, σ. 180-1.
Ἀνακρέων	σ. 58-9, σ. 181-3.

IIIβ. Ἡ χορικὴ ποίησις.

Εἰσαγωγή	σ. 183.
Τέρπανδρος	σ. 60, σ. 184-5.
Ἀλκιμῆς	σ. 60-2, σ. 185-9.
[Ἀρίων]	σ. 62-3, σ. 189-90.
Σπυρίδωνος	σ. 63, σ. 190-2.
Σιμωνίδης	σ. 63-5, σ. 192-5.
Βακχινίδης	σ. 65-79, σ. 195-210.
Πίνδαρος	σ. 79-87, σ. 211-29.
Τιμόθεος	σ. 87-92, σ. 229-35.

ΤΙΣ ΑΝΕΡΕΤΕΡΕΣ ΕΙ
 ΚΙΤΙΟΤΟ ΧΕΤ Τ ΜΟΘΛΕΥΘΟΛΑ
 ΔΑΜΔΡΑΛΑΘΟΜΓΑΡΙΤΟ:ΕΜΓΟΛΕΜΟΙ
 ΜΑΣΣΟΜΕΒΕΒΗΑΔΑΔΜΟΜΕΜΟΘ
 ΤΑ ΤΑΥΤΑΓΟΔΥΡΑΜΕΜΟΙΜΕΣΘΕΕΓ
 ΜΟΘΑΛΑΜΛΑΡΓΙ

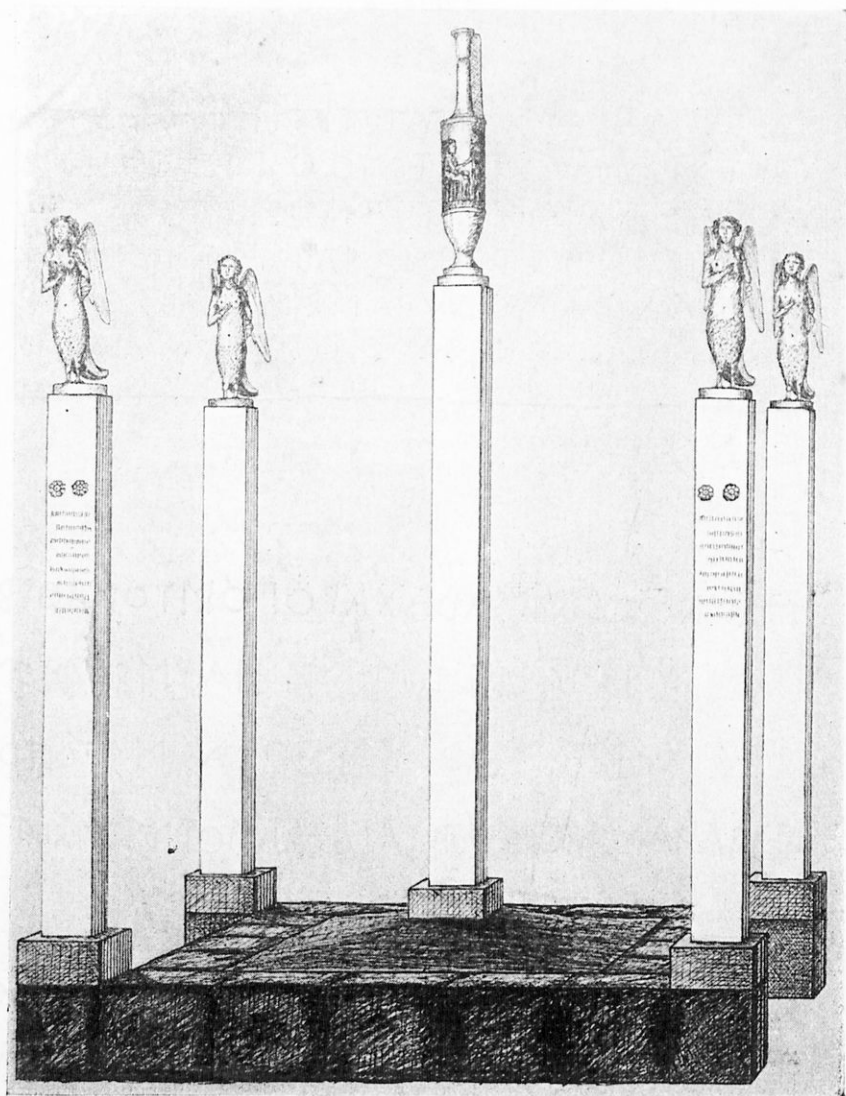
1

ΜΑΜΑΤΟΔΒΑΡΥΣΑΔΑΧΑΡΟΓΟΜΤΟΜΔΟΓΒ
 ΜΥΑΥΑΓΑΓΜΟΜΓΜΑΥΑΔΣΜΒΔΑΥΒΜ
 ΣΥΒΠΑΡΑΘΘΟΣΟΡΘΟΓΑΣ ΜΣΠΟΠΟ
 ΥΑΥΥΑΥΑΜΒΓΟΜΟΤΜΑΤΑΧΑΥΜΟΤΥΒΤΜΣΑΥ

3

ΜΟΘΡΟΓΕΗΟΣΤΕΙΧΕ.ΚΑΘΟΔΟ
 ΜΟΡΑΣΙΜ:ΑΛΑΜΕΜΟΙΝΟΜ:ΣΤΕΘΙ
 ΚΑΙΟΙΚΤΙΡΟΜ:ΣΕΜΑΘΡΑΣΟΜΟΣ:ΔΟΝ

2

1

2

ΣΕΛΟΝΟΔΕΙΝΟΜΕΝ
ΑΝΕΘΕΚΕΤΟΠΟΛΛΟΝΙ
ΣΥΝΡΑΦΟΣΙΟΣ

ΤΟΝΤΡΙΠΟΔΑΙΚΑΙΤΕΝΙΚΕΝΕΡΔΑΣΑΤΟ
ΒΙΟΝΔΙΟΔΟΡΟΥΙΟΣΜΙΛΕΣΙΟΣ

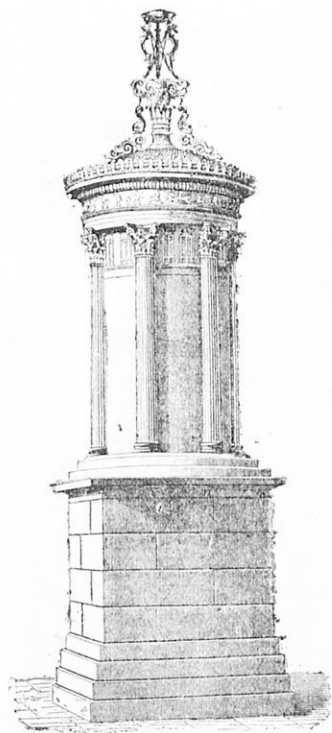
4

ΒΙΑΡΟΝΟΔΕΙΝΟΜΕΝΕΟΞ
ΚΑΙΤΟΙΣΥΝΡΑΚΟΣΙΟΙ
ΤΟΙΔΙΤΥΡΑΝΑΡΟΚΥΜΑΣ

3

1

3

κρατήρ

1

2

5

φιάλη

3

κύπελλον

4

κύπελλον

ΣΑΠΦΟΥΣ ΩΔΗ ΕΙΣ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ

(ΜΟΥΣΙΚΗ Ι. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ)

Andante.

Ποι. με. λό. θρον' ὁ. θύ. νας' Ἀ. φρο. δι. - ται

ται. δι. σε. δο. λό. πλο. με. λια. . . σο. ραί. σε. μή. μῶ.

σε. αι. μῶ. ε. ν. αι. . . σε. δι. . . μα. πό. τιν. α. θύ. - μον. μή. μῶ.

σε. σε. μῶ. ε. ν. αι. . . σε. δι. . . μα. πό. τιν. α. θύ. - μον.

Σχεδιαγράφας Μ. Κωνσταντίνου. Οἶκος Γ. Φιλιπ. Ἀθήναι

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ

Α 1. Θ (?) Μ Υ Μ 2

[Κέκ]λυτ' Ἑ-λικ] - ῶ - να βα-θύ - δεν-δρον αἶ-λά (χε-τε-δι-ός)

Θ Ι Μ Ι Μ Υ Μ 3 Θ Θ

ἐ-(ρι)-βρό-μου ου θύ-γα-τρος εὐ-ώ - λε-(νοι), μό-λε-(τε), συν-ό-

Ι. Μ Ι Μ Υ Μ Υ 4 Μ F Φ

μαι-μον ἴ - να φοι-οῖ-βον ὦι - δα-ε[υ] - σε μέλ-ψη - τε - χρυ-

Υ F Θ - Υ Η Υ Θ Υ Θ

σε - ο - κό - μαν, ὅς ἀ - νὰ δι-κό - ρυν - βα Παρ - νασ-σί - δος

Μ Θ Ι Μ Υ 6 Υ Μ Υ Μ Ι Θ Ι Θ

τα-ῶσ-δε πε-τέ - ρας ἑ - δραν ἄμ' ἀ - γα-κλυ-ται εἰς Δε-ελ-φί - σι-ιν

Γ Υ Η Γ 7 Υ Η Υ Θ Γ Λ

Κασ-τα-λί - δος ἑ - ου - ῦ - δρον νά - ματ' ἐ - πι - νί - σε - ται,

Σχεδιαγράφεις Μ. Κωνσταντινίδη Οἶκος Γ. Φέξη Ἀθήναι.

Πίναξ Η'.

Μ - Υ Μ Ι Θ Ι Μ Φ

Δελ-φόν ἄ - να (πρ)ω - να μα-αν-τει-εῖ - ον ἐφ-έ - πων πᾶ - γον.

9 Γ Ψ Η Ψ 10 I (?) Λ Μ

[Ἦν] κλυ - τὰ με-γα-λό-πο-λις Ἄθ-ηις, εἰ - χαι εἰ-σι φε-ρό-

Ο Κ Λ Κ Γ Ψ Η Ψ 11 Θ Γ

πλοι-ο ναί - ου - σα Τρι - τω-ω - νί - δος δᾶ-[πρ]-δον ᾠ -

Μ Γ Β Γ Λ Κ Γ Ο Μ Γ 12 Κ Μ Λ Κ

θραυστον' ἄ - γί - οισ δὲ βω - μοι-οῦ-σιν Ἄ - φαι-στος αἰ εἰ

Λ Μ Λ Μ Ο Κ 13 Λ Γ Μ Ψ Θ

θε(ι) νέ - ων μῆ - ρα τα οὐ - ρων ὁ - μου-οῦ δέ νιν Ἄ - ραφ

Ι Θ Γ Θ Υ Ο Μ Λ Μ Ο Υ Ο 14

ἄτ - μος ἐς (Ὁ) Λ (υ) - μπον ἄ - να - κίδ - να - ται λι-γύ δε λω.

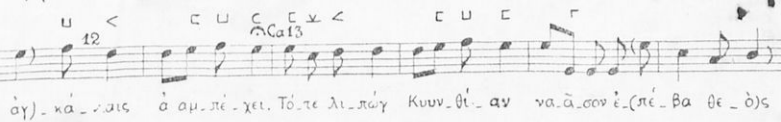
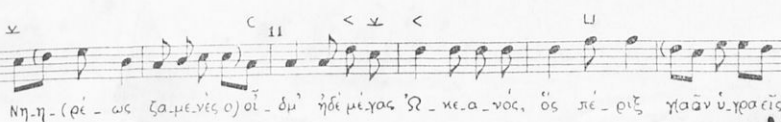
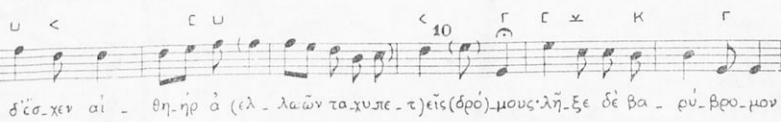
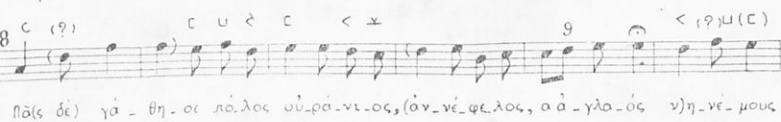
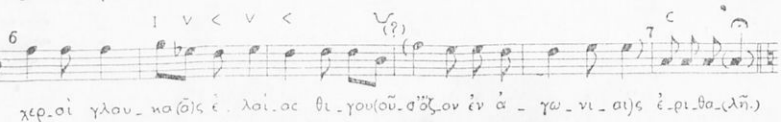
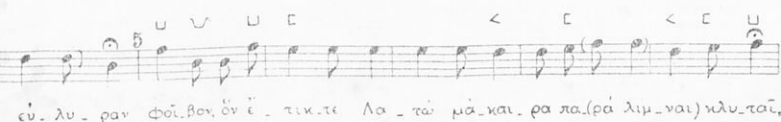
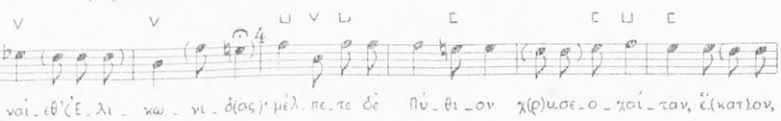
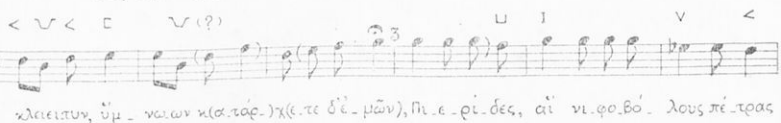
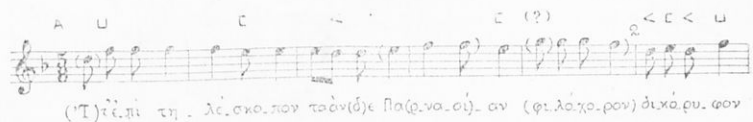
Μ Λ Μ Λ Κ Λ Μ Λ (?) Μ Υ Ο Μ Λ Μ 15

το-ὸς βρέ-μων ἄ - ει - ὁ - λοι-οις μ(έ)λε-σιν ὦι - θα ἂν κρε-νει

Γ Λ Κ Γ Μ 16 Κ Λ Μ Ο Υ Ο Μ Λ Μ Ο

χρυσ-ὸ - α δᾶ - δύ - θραφ(κί-)θα-ρις ὕμ - νοι-σιν ἄ - να - μέλ - πε - ται.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ

Πίναξ Γ.

14 Κ Υ < Ε Σ Ε Ψ Ε Ψ < Ε Ξ

πρω-(τὸ) καρ - πογ-κυρ-τὰν Ἀτ(θ)ιδ'ε-πί γαα-λό-(φωι) πρω-νι Τρι-τωω-νί-δος

15 C < C (?) < V I V < V C

με-λί-πνα-ον δέ λί-βυς αὐ - δάγ χέ-ω(ν) λωω-πός-α-νέ- μελ-)πεν(α) - δειείαν ὁ-πα

17 V < V C V < V C V < V C

μει-γνύ-μενος αἰ-εί-ό-(λοις) κιθά-ρι-ος μέλεσιν(α)μα δ'ι-α-χεμ πετροκα-τοί-

18 U < U < Κ Υ

κη-τός ἄ - χ(ω) παι-άν ἱ-έ-παι-άν· ὁ) δέ γέ-γαθ' ὁ-τι νό-ω δεξά-με-νος

19 < Ε Ψ Ε Ψ Ξ Κ < Ξ < Ε Ψ < Ε Ψ

α ἀμ-βρόσιαν Δι(ός) ἐ-πέ - γνω φρέν' ἀνθρῶων ἐ-κεί-νας ἀπ' ἄρ-χας Παιή - ο-να κυκλήν-

20 Ε Γ Ξ Ε Ξ Κ Λ C Ξ (?)

σκ(ομέν)α-πας λ)αός α(ὐ) - το-)χθό-νων ἡ - δέ· Ἐκ-χου μέ-γας θυρ-σαπλή(ξ) εἰς ὁ(ί)ε -

21 < Ε Ψ Ε Ψ < (?) Ε Ψ Ε Γ Ε

ρὸς τε-χνι - τῶων ἐν-ει καὸς πέ-λει. Κε-κροστί-αι. Ἀ(λ)λά χρη - σμ)ωιδόνος ἔ-

22 < Ε Ψ Ε (U) Ε U (?) Γ (?) C (?) Ε Ψ < Ε Γ

χειρὶς τρύπαδα βαῖν' ἐπὶ θε-σσ-τι β(ί)α - ταῖαν δέ Π)αρ-να(α)σί-αν δειράδα φιλέν-θεον.

23

24 E. C < V V < V < V C C V

Ἰ)Αμ-φί πλό-κ(α-μον) σὺ δ'οἶ - νω(ῶ) πα) δάφ-νας κλά-δον πλε-ξά-με-νος α ἀπ-(λέ)τους

25 F C V C F V V C

26

θε-με-λί-ους τὰ ἀμ-βρόσιαι χειρὶ σὺ - ρων, ἄ-ναξ, Γ(ᾧ)ς πελώ - ρωι συκα-ν-ταῖς κό-ραν